COMMENTARIORVM
R. P. PAVLI LAYMANNI
SOCIETATIS IESV
REPERTORIVM
ſeu
COMPENDIOSA PER AL-
PHABETICVM ORDINEM
DESCRIPTIO,
IN GRATIAM LECTORIS FACTA

AB

ALIO EX EADEM SOCIE

D I L I N G Æ,

Cum Facultate Superiorum.

Formis Academicis,

Apud Ignatium Mayer.

ANNO M. DC. LXIV.

A
COMMENTARIORVM
IN LIBRVM I. DECRETALIVM
REPERTORIVM,

Abbas.

ABbas habet plenam adminiſtrationem rerum monaſterii. p 105. n. 1.
Ex iure communi independentem à conventu, p. 105. num. 3. Niſi in arduis & præiudicialibus Conuentui. p. 106. n. 5. & 6.

Abbatis eſt pro rebus ſui monaſterii in iudicio ſtare. p. 105 n. 2 Contrariæ gloſſæ ſatisfit. p. 107. n. 10.

Abbatis Procuratorem conſtituere poteſt; non tamen univerſalem ſine conſenſu Conuentûs. p. 105. n. 2.

Abbas irrequiſito Conventu poteſt corrigere regularem ſubditum. p. 105. nu. 3. ordinare neceſſaria ad cultum Dei & bonum Eccleſiæ. ibid

Abbas minùs à Conuentu, quàm Epiſcopus à Capitulo pendet. p. 105. n. 3.

Abbas non poteſt bona Conuentûs abſq; eius conſenſu alienare. p. 107. n. 10.

Abbas ſubiectus Papæ aut Epiſcopo non poteſt ſine eorum licentia renuntiare ſuæ Eccleſiæ p. 103. n. 2.

Abbatem ut Epiſcopus ſine capituli conſilio deponat, conſuetudine obtineri poteſt. p. 203. n. 1.

Abbatis in Epiſcopum electio eſt quodammodo poſtulatio. p. 217. n. 4.

Abbates exempti; & non exempti à quo debeant confirmari? p. 239. n. 3.

Abbates aliique Presbyteri in dignitate cum Epiſcopo ſufficiunt ad conſecrandum Epiſcopum. p. 252. n. 6.

Abbas Regularis beneficia vacantia intra ſex menſes conferre debet. p. 262. n. 7.

Abbas aut Prælatus ex alio ordine non poteſt eligi, ſed tantùm à Papa poſtulari. p. 271. n. 8.

Abbas benedicitur, vt ea, quæ ordinis ſunt, exerceat. p. 277. n. 3 ante benedictionem poteſt exercere, quæ ſunt iuriſdictionis. p. 278. n. 4. p 490. n. 2. alicubi etiam ea, quæ ſunt Ordinis. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3 quænam illæ? p. 277. n. 3.

Abbas non debet quidem, ſed ſolet die dominico aut feſto benedici. p. 278. n. 5. Semel benedictus non debet iterum benedici. p. 278. n. 6.

Abbas qui eligitur, debet iā ante eſſe profeſſus. p. 334. n. 2. niſi Pontifex, qui ſolus id poteſt, diſpēſet p 336. n. 5.

Abbas Monaſterij ſuperioris an & quando poſſit conſtituere Prælatum in Monaſterio ſubiecto? p 371. n. 3.

Abbas ſi eligatur ad aliam prælaturam, debet licentiā conſentiendi petere à proximo ſuperiore. p 401. n. 4. p. 440. n. 2. intra quod tempus? p. 400. n. 3.

Abbas ad Epiſcopatum non tantùm poſtulari poteſt; ſed & eligi p. 440. n. 1.

Abbatem alium poteſt Epiſcopus inſtituere, ſi Monachi eligant indignum. p. 442. n. 5.

Abbatum reſignatio ægrè admittenda. p. 467. n 3.

Abbas fieri poteſt, qui ex Epiſcopo factus eſt religioſus. p. 475. n. 2.

Abbas renuntiare debet in manu Epiſcopi, p 485 n. 3. ſi exēptus, in manu ſuperioris regularis, vel Papæ. ibi.

Abbates Ciſtercienſium an ad exercenda pontificalia opus habeant benedictione, & cuius? p. 489.

Abbas abſque benedictione exercere ſuum officium poteſt, quando Epiſcopus ter requiſitus eam conferre non vult. p 489. n. 1.
Niſi rationabilem cauſam nolendi prætendat. num. 2. Imò ſufficit quandoque ſemel tantùm petiiſſe. ibid.

Abbatis officium quoſnam & quales actus comprehendat. p. 492. n. 11. Conſiſtit non tam in uſu ordinis, quàm in gubernatione. p. 534 n. 2.

Abbati tribuit confirmatio poteſtatem Iuriſdictionis; poteſtatem Ordinis benedictio. p. 490. n. 2.

Abbatum Confirmatio alicubi nihil eſt aliud, quàm eorundem ſolemnis benedictio. p 490. n. 2.

Abbas ante benedictionem, loco Confirmationis dandam non debet adminiſtrare. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Abbatibus quinam actus ordinis Epiſcopalis à Pontifice committi ſoleant? p. 491. n. 6.

Abbates ex priuilegio poſſunt in ſuis Eccleſiis, non extra, dare benedictionem ſolemnem, p 493. n. 12. Si præſens ſit Epiſcopus, non ſine eius licentia. n. 13.

Abbates de iure antiquo Tonſuram & Lectoratum; ſed Acolythatum & exorciſtatum ex conſuetudine tantùm potuerunt conferre. p. 493. n. 13. De iure nouo poſſunt conferre Tonſuram & quatuor Minores ſuis regularibus. n. 14. Si habeant ius Mitræ & Baculi. n. 16. Secularibus, non niſi habeant etiam proprium territorium & iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem. n. 15. Vel Epiſcopus ſpeciatim de ſingulis ordinādis conſentiat. n. 17.

Abbas qui in ſuis Eccleſiis poteſt cum chriſmate benedicere vaſa & campanas, poteſt id etiam in aliis cum ſpeciali licentia Epiſcopi. p. 493. n. 17.

Abbas vbi reſidet, non poteſt Epiſcopus parochiam monaſterio unitam viſitare, p. 498. n. 10.

Abbates vnius monaſterij non poſſunt eſſe duo. p. 498. n. 10.

Abbas debet fieri Presbyter. p. 527. par. an & quomodo impeditus debeat dignitatem dimittere, p. 528.

Abbas eſſe poteſt, qui nequit fieri ſacerdos, vel adhuc eſt in Minoribus. p. 534. n. 1. & 2.

Abbas benedictus olim etiam ſuis ſecularibus conferre poterat Tonſuram & Minores; non item hodie. p. 535. n. 2.

Abbates olim erant laici. p. 538. n. 2. quanta in iis requiratur prudentia & ſcientia? ibid.

Abbates intereſſe debent ſynodo. p.751. n.3. p.748. n.1. Cum qualibus mitris. ibid.

Abbatis eſt de iure ad profeſsioně. admittere. p.751. n.10. Conuentus id poteſt ex conſuetudine. ibid.

Abbas Vt ſe conferat ad aliam prælaturam vel diœceſin, an Capitulum ſede vacante dare poſsit poteſtatem? p 752 n.12.

Abbas, an & quomodo poſsit tranſigere ſine Capituli conſenſu? p 771. n.2. an ſi data ſit poteſtas generalis & libera. ibid.

Abbatia.

Abbatia eſt beneficium ſacerdotale. p.254.n.2.

Abbatiſſa.

Abbatiſſa habet rerum monaſterii liberam adminiſtrationem. p.106. n.4.

Abbatiſſa non habet iuriſdictionem ſpiritualem, eius tamen aliquem vſum & exercitium. p.106. n.4. p.447. p 746.n.1.& 2.

Abbatiſſa in ſuas moniales habet poteſtatem non tantùm politicam & œconomicam; ſed etiam ſpiritualem. p.106 n.4 p 746.n.4. Quomodo differat, aut ſeparari poſsit à Iuriſdictione ſpirituali. p.746. n 4.

Abbatiſſa poteſt ſuis monialibus præcipere aliquid in virtute obedientiæ. p.106 n.2. & 3. p.447 n.13.

Abbatiſſæ electæ à quo Confirmationem petere debeant & quomodo? p.240. n.4.

Abbatiſſa poteſt benedici quouis die, eiúſque benedictio iterari. p 278.n.5. & 6.

Abbatiſſa iure ſuo excidit, ſi intra annum à ſua confirmatione non accipiat benedictionem p.278. n.7.

Abbatiſſa ſeu Prioriſſa quot ætatis, & profeſsionis annos olim habere debuerit; & hodie debeat? p. 445. n.1. & 3.

Abbatiſſa ſeu Prioriſſa ſi in diſcordia eligatur, quid de confirmatione, benedictione, vel adminiſtratione agendum? p 447.n.4.& ſeq.

Abbatiſſa & Prioriſſa electa, à quo confirmanda, p.446. n. 1. An & quando benedicenda. p.447 n.12.

Abbatiſſa quodammodo Prælatæ dici poſſunt. p.106 n.4 p.747.n.4. Non poſſunt Cenſuras inferre propriè dictas. p 746.n.1.

Abbatiſſa poteſt Clericos inſtituere & deſtituere quoad beneficia pleno iure ſubiecta. p.746 n.2.

Abſens.

Abſentes longè an ad electionem Prælati aduocandi. p.281. n.2. p.331.n.3.

Abſentes longè ſi fuerint vocati an debeant ad dictam electionis diem expectari? p 281.n.3.

Abſentibus ab electione aliis ius totum eligendi eſt penes præſentes. p. 284 n. 3.

Abſentes ob violentiæ metum aliúdve impedimentum non perſonale ſed reale, poſſunt inhibere electionem. p.293.n.1.& 2. Si non inhibeant, electio eſt valida. ibid.

Abſentes non tantùm intra ſed etiam extra prouinciam vocandi ſunt ad electionem, ſi poſsint. p.330.n.1. niſi illud ferat conſuetudo. p. 330. n. 3. Vocandi ad diem, intra quam venire poſsint. ibid.

Abſens an vocari potuerit, iudicabit in dubio confirmans electionem. p. 330. n.2.

Abſens aut præſens quis cenſeatur in ordine ad præſcriptionem? p.339. n.3.

Abſentes & legitimè impediti procuratorem mittere poſſunt ad electionem. p 349. par. & n.1.

Abſentes cùm ad electionem eunt, an ipſi debeant facere itineris expenſas? p.358.n.3.

Abſens debet apud Gallos è toto regno vocari ad electionem. p 379. par.

Abſens & citatus ad tractandum de die electionis, an & quando citandus iterum ad diem ipſam. p 383.n.2.

Abſens ſi ſciat ſtatutam diem electionis an adhuc ad eam citandus? p.383.n.3.

Abſens ſi poſt apertum ſcrutinium adueniat, non poteſt ſuum ſuffragium ulli parti adiicere. p 384. n.5. An & quando petere poſsit inchoari nouum ſcrutinium. n. 6. Vel ad illud nondum peractum admitti. p.385.n.6.

Abſens ſi electioni ſemel conſenſit, non poteſt eam poſtea quoad perſonam electi impugnare, niſi ex noua cauſa, vel antè ignorata. p. 401. par. ignorantiam iuramento probare debet. ibid.

Abſens ob informandum Romæ de electione, vel aliam Eccleſiæ utilitatem, percipere debet interea integros fructus. p.424 n.1. Non obſtante contraria conſuetudine vel ſtatuto. n.2.

Abſens non poteſt ſuffragiũ mittere in ſcripto; etſi ex Capitularibus procuratorẽ habere nequeat, p.449.n.2.

Abſente Epiſcopo quid poſſit Vicarius? p 598. n.9.

Abſens non poteſt damnari etiam in poſſeſſorio *Rei recuperandæ*, niſi ſit Contumax. p.613. imò nec ſemper ſi ſit Contumax. ibid

Abeſſe cenſetur etiam, qui eſt mortuus. p.675.n.2.

Abſentes an ad alios tractatus vniuerſitatis præter electionem vocandi ſint? p.756.n.3.

Abſens an poſſit in cauſa criminali ſe tueri per procuratorem. p 787.n.1.

Abſolutio.

Abſolui petens ab excommunicatione, an eam fateatur. p.329.n.17.p 661,n.2.

Abſolutio à peccatis bona fide confitenti data ab intruſo curato, vel malæ fidei, quomodo valeat, vel non valeat? p.377.n.5.

Abſolutio Monachorum ab obedientia ante renuntiationem Prælati eſt nulla. p. 485 n.1.

Abſolutio à ſuſpenſione latâ ad tempus, vel ſub conditione requiritur tantùm pro foro externo. p.533.n.1.

Abſoluere in criminalibus poteſt Vicarius Generalis abſque ſpeciali commiſſione; non damnare. p.593 n.2.

Abſoluere à reſeruatis Epiſcopo non poteſt Vicarius Generalis ſine ſpeciali commiſſione. p. 594. n.4. Nec à reſeruatis Pontifici, licet occulta ſint. ibid. Poteſt id ei vel alteri ab Epiſcopo delegari. ibid.

Abſoluere à caſibus Papalibus ſed occultis poteſt capitulum ſede vacante. p.617.n.1.p.750.n.5.

Abſoluendi à caſibus reſeruatis poteſtas an expiret per mortem concedentis? p.627. n.7. an poteſtas abſoluendi ab aliis. p.628. n. 8.

Abſolui ab excommunicatione per quem & quomodo poſſit Actor? p.632.n.6.

Abſoluere ab excommunicatione ad reincidentiam an poſſit delegatus? p.632.n.6,

Abſoluendi à reſeruatis poteſtas alicui delegata an & quan-

& quando poſſit ſubdelegari? p. 643. num. 9.

Abſolutionem ab excommunicatione quomodo delegatus aut ſubdelegatus poſſit alteri committere? p. 645. n. 11.

Abſolui in foro externo quis non debet à cenſura ante ſatisfactionem pro iniuria. p. 651. n. 2.

Abſoluendúſne ante omnia ab excommunicatione, qui eam inualidá aut iniuſtam eſſe contêdit? p. 660. n. 1.

Abſoluendi poteſtatem à Cenſura Canonis præſcripſerunt Legati à latere. p. 690. n. 3. Poſſunt abſoluere quemcunq; ab egreſſu ex urbe uſq; ad reditũ. p. 695. n. 1.

Abſoluere à Cenſura Canonis poſſunt etiam Legati non-à latere; ſed ſuos tantùm Prouinciales. p. 695. n. 2. nomine prouincialium quinam comprehendantur. ibid.

Abſoluere à Cenſura lata per inferiorem, an & quomodo poſſit ſuperior? p. 703. n. 1. & ſeq.

Abſolutionem à cenſura impetrans ſupprimendo verum, vel ſuggerendo falſum, nõ eſt abſolutus. p. 706. n. 1.

Abſolui quis ab una ex pluribus cenſuris poteſt ſine alterá. p. 706 n. 1.

Abſolutio à cenſura plerumq; expreſsè continet eius cauſam. p. 706. n. 1.

Abſoluendus in foro externo ab excommunicatione debet antè præſtare cautionem, ſaltem iuratoriam. p. 712. n. 4.

Abſoluere an & quomodo poſſit Archiepiſcopus excommunicatum ab Epiſcopo? p. 712. n. 3.

Abſoluere excommunicatum ab homine extra articulum mortis, non poteſt niſi auctor, ſuperior, vel ſucceſſor. p. 715. n. 4.

Abſoluendi poteſtas à cenſura Canonis, quibus competat ex officio ſeu iure ordinario? p. 724. prin.

Abſoluendi poteſtatem ex officio competentem potes alteri delegare. p. 724. n. 1. etiam generaliter. n. 2. & non quoad miniſterium tantùm, ſed etiam quoad cognitionem cauſæ. n. 3.

Abſoluere & ligare an & quomodo ſint connexa. p. 755. n. 5.

Abſoluere excommunicatos à iure vel homine poteſt Capitulum ſede vacante. p. 756.

Abſolutio à cenſura per metum extorta eſt ipſo iure irrita. p. 811. n. 6. p. 819. par. & prin. Etiam ab excommunicatione minore. p. 819. n. 3. extorquens ipſo facto excommunicatur. p. 819. par. modo cenſura eiuſmodi fuerit inualida. n. 2.

Abrogatio.

Abrogatio legis adhuc utilis, eſt quidem valida, ſed illicita. p. 56. n. 10.

Abrogando legem per deſuetudinem non uſurpatur iuriſdictio. p. 194. n. 3.

Abuſus.

Abuſus priuilegij inducit eius priuationem quandoque ipſo facto. p. 112. n. 8.

Abutentibus omnibus vel aliquibus Capitularibus iure eligendi, ad quem id deuoluatur. p. 294. n. 4.

Abuſu laicæ poteſtatis fieri electionem quid ſit. p. 350 n. 2.

Abuſus non eſt quod fit cum titulo colorato & bona fide. p. 350. n. 3.

Abuſu laicæ poteſtatis facto electio eſt ipſo iure irrita. p. 350. n. 1. nil iuuante conſuetudine etiam immemoriali. n. 3.

Acceptatio.

Acceptatio eſt actus perſonalis. p. 123. n. 5.

Acceptatio meo nomine ab alio facta valet, ſi ratam habeam, ibid.

Acceptatio beneficij per procuratorem, etſi reuocationis ſuæ inſcius ſit, non valet. p. 132. n. 7.

Acceptatio beneficij an valeat, ſi collationi primo diſſentiens poſtea conſentiat. p. 805. n. 3.

Acceptatio electionis an valeat, ſi primo diſſentiens poſtea conſentiat. p. 805. n. 3.

Acceſſorium.

Acceſſoria pars Reſcripti corruit corruente principali. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.

Acceſſoria cauſæ quando iudex poſſit ex officio proferre. p. 216 n. 2.

Acceſſorio ſublato non tollitur principale. p. 258. n. 5.

Acceſſoria ſuæ cauſæ, quæ & quo modo expedire poſſit delegatus. p. 632. n. 6.

Accuſator.

Accuſans criminaliter obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 32.

Accuſans criminaliter an finito iudicio poſſit eundem de eodem delicto accuſare ciuiliter, & econtra? p. 787. n. 4. & 5.

Actor, agere, Actio.

Ad agendum temporalia, ſunt perpetua ad excipiendum; quo ſenſu? p. 81. n. 3.

Actio doli poſt elapſum biennii non datur. p. 81. n. 3.

Actio competit domino, ſi deijciatur colonus. p. 84. n. 2.

Actio competit ei, qui Matricis ſimul & Capellæ Rector eſt, ſi eius Capellanus deijciatur. ibid.

Agere in iudicio poteſt non ſuo ſed alieno nomine, qui non poteſt alienare. p. 107. n. 10.

Actor in cauſa beneficiaria non poteſt in poſſeſſionem mitti, niſi iure ſuo oſtenſo. p. 114. n. 2.

Ad agendum pro altero admittitur abſque mandato perſona coniuncta. p. 123. n. 6.

Actionem qui habet ad rem, ipſam rem habere videtur. p. 128. n. 3.

Ad agendum inhabilis poteſt agere de ſua inhabilitate. p. 145. n. 1.

Actiones perſonales plures contra aliquem habens, ſi impetret Reſcripta ad diuerſos iudices, iſtarum proceſſus erit ipſo iure irritus. p. 148. prin.

Actio feudalis ſemel extinctum nunquam renaſcitur. p. 156. n. 2.

Actor & reus ſi ſint eiuſdem ciuitatis, aut diœceſis, cui Iudici poſſit cauſa delegari? p. 164. n. 9. Si ſint diverſæ ciuitatis aut diœceſis? p. 165. n. 10.

Actiones per non uſum 30. annor. extinquuntur. p. 107. n. 5.

Actor ſtare debet producto à ſe inſtrumento ſecundum omnem eius partem. p. 216. n. 2.

Actorem notoriè inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216 n. 2.

Actio propriè dicta * Cùm deficit, officium iudicis implorari poteſt. p. 218. n. 7.

Acta in alio iudicio, vel inter alias perſonas an alicui obeſſe poſſint? p.304. n.2.

Actor ſuccumbens quado evadat pœnam? p.318 n.3.

Actio eſt ius petendæ eius rei, quæ ex Iuſtitia debetur. p.356 n.8.

Actor debet petitionis ſuæ ſi ius commune ei reſiſtat, cauſam exponere. p.361. n.1.

Actoris intentionem elidit cauſa allegata contraria iuri. p.363. n.5.

Agere in cauſa populari an quis poſſit per procuratorem. p.377. n.1. Et quæ illa? ibid.

Actor ſi intentionem ſuam non legitimè probauit, condemnandus eſt in expenſas p. 394. n. 2. Niſi probabilem litigandi cauſam habuerit. n 3.

Actor in uno deficiens an & quomodo admittendus ad alia probanda? p. 404.

Actor ſuæ petitionis, non item reus exceptionis cauſam exprimere debet. p.469. n.2.

Actor quando potiùs ad replicam, quàm reus ad exceptionem probandam ſit admittendus? p.469. n 3.

Actorem repellere poteſt reus objiciendo excommunicationem. p.632. n. 6.

Actor audiendus eſt, ſi reus excommunicationem contra illum obiectam intra debitum tempus non probet. p.632. n.5.

Actoris de excommunicatione ſi conſtet, à quo & quo modo poſſit abſolui? p.632.n.6.

Actor ab excommunicatione per delegatum abſolutus, à quo debeat ad ſatisfaciẽdum compelli? p.633.n.7.

Actor non eſt in proprium commodum abſoluendus ad reincidentiam. p.633.n.6.

Agenda coram iudice, ubi agi debeant eo abſente, vel mortuo? p.716.n 6.

Actio ciuilis duplex competit iniuſtè læſo. p.727.n.2.

Actio & Iudicis imploratio quomodo differant? p.735. n 8.

Actio oritur in iure Canonico ex nudo pacto & ſimplici promiſſione. p.759. Niſi promittens habuiſſet animum ſe obligandi tantùm ex fidelitate. ibid.

Acta procuratoris falſi non ſunt ullius momenti, p. 786. n. 2.

Actione criminali finitâ an & quomodo ob idem delictum liceat intentare ciuilẽ, & econtra. p.789. n.4. & 5.

Acta & pacta inter violentum detentorem ac detentum poſſunt in iudicio reſcindi. p.791. n.2.

Agere in iudicio excommunicatus ne quidem per procuratorem poteſt. p.797. n.1.

Actio *quod metus cauſa* non eſt propriè actio p.808. num. 1.

Actio *quod metus causâ* competit metum paſſo contra incutientem eiúſq; hæredes. p.811. n.4.

Actio in rem ſcripta competit eidem contra quemvis poſſeſſorem rei extortæ. ibid. Cur actio *utilis*. p.813. n.2.

Actio *Quod metus cauſa* quomodo ſit pœnalis. p.811. n.5. Quando reus in triplum vel quadruplum ſit damnandus? ibid.

Actio in factum quid? p.840. n.1.

Actor ſi dolo cedat alteri actionem mutandi iudicij causâ, quid iuris competat Reo? p. 840. n.3.

Actionem potentiori cedens ex dolo cadit cauſa, p. 841. n. 1. Non item ſi cedat bona fide. ibid.

Actionis ceſſio cuicunque fiat cum dolo, nullius eſt efficaciæ. p. 842. n. 2.

Actio quænam competat alicui contra compromittentem abſolutè in arbitros. p. 853. n. 3. & ſeq. Quænam contra compromittentem ſub pœna in eos? p 854. n. 6 & ſequenti.

Actionem an pariat Iuramentum de ſtando ſententiâ arbitri. p.854. n.11.

Actio & obligatio ex pactis & contractibus tranſit ordinariè ad hæredes. p.859. n. 1. Non item ex compromiſſo. n. 1. & 2.

Actus.

Actus non præſumitur in dubio proteſtationi antecedenti contrarius. p. 35. n. 12.

Actus in dubio ita interpretandus, ut etiam adiecta clauſula ſubſiſtat. p.36. n 14.

Actus iuriſdictionis coactiuæ qui? p. 44. n. 16. Laici non poſſunt eos exercere in Eccleſiam aut Clericos. ibid.

Actui appoſitum Iuramentum intelligitur ſecundum eius naturam. p. 46. n. 9.

Actui non dat valorem confirmatio in forma communi. p. 48. n. 3.

Actus in dubio interpretandus potiùs ut valeat quàm ut pereat. p. 48. n. 8.

Actus nullus eſt, ſi agens ſit inhabilis. p. 122. n. 3.

Actus pendet neceſſariò à conſenſu ſed non à conſilio, cum quo iubebatur fieri. p. 169 n. 2.

Actus alicuius incapax non poteſt unquam per illum uſucapere. p. 178. n. 2.

Actus iure tantum poſitiuo invalidus, poteſt adhuc in Conſcientia eſſe validus. p. 258 n. 15.

Actus etſi iure naturæ ſit validus, poteſt à magiſtratu etiam quoad conſcientiam reddi irritus. p. 258. n. 16.

Id in dubio non præſumitur. ibid.

Actus diverſi in una perſona concurrentes quando poſſint aut non poſſint una actione impleri? p. 263. n. 3. p 281. n. 4.

Actus iudiciarij & publici non noctu ſed de die peragendi. p. 313. n. 6.

Actus Capitulares ut valeant, debet pars maior & ſenior Capituli præſentis conſentire. p. 364 n. 1.

Quænam iſta? ibid. & n. 2.

Actus v. g. electionis, alienationis &c. ſi faciendus cum conſilio aliorum, poteſt exerceri erga unum ex iſtis, cum conſilio cæterorum. p. 372 n 4.

Actûs maiorem ad ſolemnitatem & robur interdum requiritur iuramentum corporale. p. 398. n. 1. Et quid hoc? ibid.

Actus publicæ poteſtatis debet exerceri ſecundum publicam notitiam, & non ſecundum priuatam ſcientiam gubernantis. p. 507.

Actus præcedens an & quomodo per conſenſum ſubſequentem ſufficientet poſſit confirmari. p. 638. n. 2. p. 760.

Actus ut ſit legitimus requirit copulativè & poteſtatem agendi & voluntatem. p. 636. n. 4.

Actus ab univerſitate geſtus an valeat, ſi ex agentibus aliqui ſint inhabiles, p. 798. n. 3.

Admin

Adminiſtratio, Adminiſtrator.

Adminiſtrator rei debet pro ea in judicio reſpondere. p. 105 num. 1.

Adminiſtratio rerum monaſterij temporalium & ſpiritualium competit Prælato. p. 105. n. 1. eáque ex jure communi independens à Conuentu ibid. n. 3. ex conſuetudine & ſtatuto in rebus arduis aut præjudicialibus dependens. p. 106. n. 5. & 6.

Adminiſtratio bonorum ad quem ſpectet vacante Prælatura regulari. p. 109. n. 5. p. 745. n. 5.

Adminiſtrans beneficium religioſus habet à lege Ius diſponendi de fructibus ad ſuſtentationem & cauſas pias p. 197. n. 8.

Adminiſtrare Prælaturam aut beneficium non poteſt electus antè ſed poſt Confirmationem. p. 229. n. 4.

Adminiſtrationem plenam habent Generales Mendicantium ſtatim poſt acceptam electionem. p. 239. n. 3.

Adminiſtrationi quando quis ſe ingerere poſſit ante ſuam Confirmationem, inſtallationẽ. p. 264. n. 1. & ſeq.

Adminiſtrationi ſi ſe ingerat electus ante confirmationẽ, eſt eius electio caſſanda. p. 279. n. 1. Imò ipſo facto juxta probabiliorem caſſata. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1. Maximè ſi ſe ingeſſit ſub prætextu œconomi vel Procuratoris. p. 399. n. 1. Non item ſi conſtituatur œconomus à Pontifice ibid. Vel ab alio, ſed reipſa non adminiſtret. n. 3. Prærequiritur etiam ſententia Iudicis & executio. p. 399. n. 3.

Adminiſtratorem Eccleſiæ Cathedrali vacante quandoque Pontifex dare poteſt p. 284. n. 8.

Adminiſtrationem poſtulato ante diſpenſationem, aut electo ante confirmationem tribuentes, an & quomodo puniantur? p. 294. n. 5.

Adminiſtratio non competit conuentui, ſi Prælatus ob dilapidationem eſt depoſitus. p. 130. n. 5. p. 304 1.

Adminiſtratio permittitur Archiepiſcopis ante Cõfirmationem & Pallium? hoc indicatur infra verbo Archiepiſcopus & verbo confirmatio, 306. fol, 36. verſu 30. par,

Adminiſtrare Imperium ſtatim poteſt electus Imperator. p. 327. n. 14.

Adminiſtrare an vterque poſſit Imperium, ſi duo ſint in diſcordia Electi. p. 328. n. 14.

Adminiſtratio ad quem ſpectet Imperio. Rom. vacante. p. 328. n. 15.

Adminiſtrator Imperij vacantis quid poſſit ibid.

Adminiſtratio quibus competat ante confirmationẽ? p. 355. n. 4. & ſeq Etiam extra neceſſitatem aut periculum. p. 355. n. 7. Non extenditur hæc conceſſio legis ad poſtulatos. p. 356 n. 8. An ad electos immediatè non Pontifici ſed Epiſcopis ſubjectos? p. 356. n. 9.

Adminiſtrationem ſi juxta *cap. nihil* ante confirmationem ſuſcepit Electus, an acta ejus valeant, reſciſſa poſtea electione? p. 356. n. 10.

Adminiſtratori quæ ſit alienatio prohibita? p. 357. num. 11.

Adminiſtrationem ſi ex *cap. nihil.* ante Confirmationem ſuſcipiat electus, an ſit in poſſeſſione Prælaturæ? p. 357. n. 11.

Adminiſtrare ſede vacante alicubi ſolent Capitula per vices. p. 357. n. 12.

Adminiſtratio nulla poteſt in Ordine committi nondum profeſſo. p. 366. n. 2.

Adminiſtrator vniuerſalis an eſſe poſſit laicus in vacante Eccleſia? 407. n. 2. & 3.

Adminiſtrator vacantis Eccleſiæ Cathedralis *cum libera* quantam habeat poteſtatem? p. 444. Quomodo quoad eam æquiparetur Prælato? ibid. datur, ſi Capitulum ſit ſuſpectum. p. 504 n. 1

Sed à ſolo Pontifice, & rarò p. 444. p. 504 n. 1. Ab Archiepiſcopo non niſi ob negligentiam Capituli & cognitâ cauſa. p. 504. n. 1.

Adminiſtrare Abbas non debet ante benedictionem, quo ſenſu? p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Adminiſtrator Regni *cum libera* quas facere poſſit donationes. p. 502. n. 3. p. 504. n. 2.

Adminiſtrat Capitulum Epiſcopo capto ab infidelibus. p. 503. Profecto in remotas partes non relicto Vicario ibid. Facto prorſus inutili ibid. Sede vacante, p. 504. n. 2. Et quidem ex officio p. 443. n. 2. p. 744. n. 2.

Adminiſtrator Cathedralis vacantis non poteſt conferre beneficia ad liberam ſolius Epiſcopi collationem ſpectantia. p. 504. n 2. Niſi à Pontifice conſtitutus. ib.

Adminiſtratorem beneficij vacantis conſtituit ille, qui poteſt illud conferre. p. 705. n. 5. Niſi patronus ſit Eccleſiaſticus. ibid.

Adminiſtratio vacantis Eccleſiæ ſi juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habeat & exempta ſit, competit Capitulo. p 744. n. 2. An & vacantis Eccleſiæ Collegiatæ p. 744 n. 3. & 4. An & Regularis nonexemptæ. p. 745. n. 5.

Adminiſtrator habens poteſtatem generalem, & liberam poteſt etiam tranſigere. p. 771. n. 2. Non tamen donare. ibid.

Adminiſtratores Eccleſiæ ſunt velut ejus curatores. p. 861. n. 1. Poſſunt ejus rem facere meliorem, non deteriorem, ibid.

Adulter.

Adulteræ dotem non acquirit maritus leno. p. 12. n. 5. Nec eam poteſt accuſare, ibid.

Adultera dotem amittit in pœnam criminis. p. 787. n. 1. Et adulter donationem propter nuptias, p. 787. n. 1.

Adulteris quænam olim decreta pœna; quæ hodie: p. 787. n. 3.

Adulterij cauſam, quis Iudex cognoſcat? p. 787. n. 3.

Adultero an & quomodo poſt actionem criminalem liceat ob idem delictum intentare Ciuilem; & econtra? p. 787. n. 4. 788. n 5.

Adulteram criminaliter accuſans non poteſt ſlaito hoc judicio petere diuortium. p. 787. n. 4. Nec dotis amiſſionem. p. 788. n. 4.

Aduocatia.

Aduocatia, cuſtodia, ſeu Regale loci Eccleſiaſtici quid? p. 406. n. 1. Ea ſibi de nouo vendicans & propterea bona Eccleſiaſtica vſurpans excomunicatur. ibid. Non item id faciens ex fundatione vel recepta conſuetudine. p. 407. n. 1.

Aduocatus fructus vacantis Eccleſiæ Succeſſori ſeruare debet p. 407. n. 4. An & quomodo poſſit ſibi accipere. n. 4. & 5.

Aduocatus.

Aduocatis aliqua omittentibus, an & quæ poſſit ſupplere aut debeat Iudex? p. 215. n. 2.

Aduocatum notoriè inhabilem Iudex ex officio debet repellere p. 216. n. 2.

Aduocatus & defenſor Eccleſiæ eſt Imperator. p. 326. n. 10. p. 327. n. 13. p. 328 n. 16.

Aduocatum ſi pars habere non poſſit, debet eum dare Iudex ex officio p. 734. n. 2.

Aduocatus tenetur, & cogi poteſt gratis ſeruire pauperi. p. 734 n. 2.

Aduocati duarum partium ne nimis ſint inter ſe inæquales, attendere debet Iudex. p. 734. n. 3.

Aduocatus in cauſa ſui Monaſterij poteſt eſſe Religioſus. p. 734. n. 4.

Aduocatus ſi ſit ſubditus aut familiaris Iudicis, an poſſit recuſari? p. 734. n. 5.

Aduocatus alicuius an poſſit pro eo eſſe teſtis; & econtra? p. 774. n. 1.

Aduocatum agere in qua cauſa & foro poſſint Clerici in Minoribus? p. 779 n. 1. Clerici in Maioribus, & beneficiati? n. 2. Religioſi? p. 780. n. 2. & 3. Sacerdotes? 781. par. & n. 2.

Aduocati comparantur. p. 782. n. 4.

Aduocatum ſi quis agat contra ſuum donatorem, reuocari poteſt donatio. p. 782. n. 5. Niſi faciat ex mandato Superioris, ibid vel pro perſona coniuncta. ib.

Aduocatum agere an quis poſſit contra Rempublicā; vel dominum, à quo habet ſalarium annuū? p. 782. n. 6.

Aduocatus & Procurator ad lites quomodo differant? remiſſiuè. p. 782.

Aetas.

Aetas XXIV. annorum completorum requiretur ad beneficium curatum. p. 156. par. p. 157. n. 1.

Aetas minor XXIV. annis eſt inhabilis ad beneficium curatum; non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 3.

Aetas ad Dignitatem aut perſonatum ſine cura ſunt anni XXII. compleri. p. 254. n. 1. p. 529 p. 539. n. 3. Quomodo in ea poſſit Epiſcopus diſpenſare? p. 539. n. 2.

Aetas ad quodlibet beneficium curatum, Epiſcopatu inferius, eſt annus XXV. inchoatus. p. 254. n. 1.

Aetatem ad beneficia requiſitam quando ſufficiat cōpleri intra annum? p. 255. n. 4. & 5.

Aetas per ſe ad beneficia requiſita diſpenſari non poteſt ab Epiſcopo ſine ſpeciali conceſſione. p. 255. n. 4. Poteſt tamen diſpenſari ætas per accidens tantùm requiſita. p. 257 n. 8.

Aetatis annus XXII. inchoatus requiritur ad Canonicum Cathedralem. p. 256. n. 6. In Germania non obſeruatur. ibid.

Aetas ad Capellaniam ex fundatione ſacerdotalem, quæ ſufficiat? p. 256. n. 7.

Aetas annorum XXX. olim ad Presbyterium requirebatur. p. 260. n. 20.

Aetatis defectu inualidè electus poteſt iterum elegi. p. 269. n. 2.

Aetas anni XXIV. completi ad Parochiam neceſſaria. p. 402.

Aetatem anni XIV. inchoati qui non habet, non poteſt hodie vllum beneficium obtinere. p. 435. n. 1.

Aetas quænam olim ad Canonicatum Cathedralis, & Collegiatæ ſuffecerit? ibid.

Aetatis & profeſſionis anni quinam in Abbatiſſa ſeu Prioriſſa olim & hodie requiſiti? p. 445. n. 1. & 3.

Aetas, quâ virgines poſſunt conſecrari. p. 505. n. 2.

Aetas Iudicis Ordinarij quæ? p. 667 n. 1. quæ delegati? p. 668. n. 2. Quæ compromiſſarij & Arbitri? n. 3. Quæ ſucceſſoris in regni adminiſtratione? n. 4.

Aetati præcedentia deferenda, vbi reliqua ſunt paria. p. 736.

Aetas Procuratoris ad lites quæ? p. 803. quæ ad negotia; ibid.

Aequiparata.

Aequiparatorum de vno quod ſtatuitur etiam in materia pœnali, ſtatutum eſt quoque de altero. p. 211. n. 5. p. 413.

Aequiparata ſunt electis & Poſtulatio quoad Ius ſuffragandi. p. 220. n. 3. Non. in alijs. p. 227. n. 5.

Affinitas.

Affinitatis ſecundo in gradu diſpenſatio contra Tridētinum valet ſine clauſula eius derogatoria p. 120. n. 6.

Affines non intelliguntur nomine conſanguineorum p. 405. n. 5.

Alienatio.

Alienare bona Conuentûs non poteſt Abbas ſine eius conſenſu. p. 107. n. 10.

Alienare bona Eccleſiæ vt Epiſcopus aut Prælatus ſine Capituli conſenſu poſſit, per conſuetudinem obtinere nequit. p. 203. n. 1.

Alienatio rei Eccleſiaſticæ jure poſitiuo inualida, an & in conſcientia ſit inualida. p. 258. n. 15.

Alienans malè res Eccleſiæ tenetur ad compenſationem damni. p. 309. n. 12.

Alienatio rerum Eccleſiaſticarum quam ſolemnitatem requirat? p. 309. n. 12.

Alienatio rerum Eccleſiaſticarum ſi jure naturæ ſaltem ſit valida, reddit acceptantem tutum in conſcientia. p. 310. n. 1. Poteſt conualeſcere poſtea etiam pro jure poſitiuo. ibid.

Alienare res Imperij non poteſt eius Vicarius p. 328. n. 15.

Alienanda ſi ſit res Eccleſiaſtica, non eſt neceſſe vocare Capitulares abſentes. p. 331. n. 3.

Alienatio quædam eſt, Ius Suffragij concedere dignitati cæteræ vel in perpetuum perſonæ. p. 363. n. 5.

Alienandi Ius qui non habet, non poteſt lite cedere. p. 378. n. 8.

Alienare ex juſta cauſa poteſt mobilia adminiſtrator vacantis Cathedralis *cum libera*; non item immobilia. p. 444.

Alienatio quædam eſt renunciare priuilegio, dignitati conceſſo. p. 494. n. 18.

Alienationes facere non poteſt Capitulum ſede vacante. p. 751. n. 8.

Alienatio rerum facta à Prælato poteſt per ſubſequentem cōſenſum Capituli aut Superioris confirmari. p. 760.

Alienationes rerum immobilium quomodo olim inſtituere potuerint Mendicantes? p. 768. n. 1. Quomodo hodie? n. 2.

Alienari res Eccleſiæ Epiſcopo ſubiectæ non poteſt ſine eius conſenſu. p. 770. n. 1.

Alienare quænam poſſit Prælatus ſine Capituli conſenſu? p. 771. n. 2.

Alienationi vt aſſenſum præſtare poſſint, ſolet Generalis committere Prouincialibus. p. 768. n. 1.

Alienare non poteſt patèr bona materna, delata ad filios in ſua poteſtate conſtitutos. p. 833. n. 1.

Alienet ſi minor bona immobilia ſine Iudicis auctoritate irrita eſt alienatio. p. 833. n. 2.

Alienans dolo rem futuri iudicij mutandi cauſa, tenetur *actione in factum* ad intereſſe & damna. p. 840. n. 1. Quis cenſeatur dolo alienare. n. 2. iam ſupra dictum actio. idem eſt de alienante actionem mutandi iudicij causâ. n. 3. p. 841. n. 1. & 3.

Alienatio rei iam litigioſæ eſt ipſo iure irrita. p 840. n. 4. p. 842. n. 4. Vti & actionis. p. 842. n. 5. Niſi fiat per vltimam voluntatem vel legatum. n. 6. Quandonam res cenſeatur litigioſa? n 4.

Alienans rem litigioſam & ſcienter acceptans quibus pœnis ſint ſubiecti? p. 840. n. 4.

Alienatio rei litigioſæ ſi facta ſit per legatum, debet hæres proſequi litem; non legatarius. p. 842. n. 6.

Alienare qui rem non poteſt, an poſſit de ea compromittere? p. 850. n. 3.

Alimenta.

Alimentorum ſuorum cauſa poteſt religioſus in iudicio ſtare. p. 109. n. 1.

Alimenta filiis debentur à parentibus. p. 196. n. 7.

Alimenta non comprehendit Renuntiatio generalis. p 469. n. 1.

Alimenta vel beneficium dare debet Epiſcopus ei, quem ſine titulo aut patrimonio ordinauit. p. 514. n. 3. Niſi Prælatus aut Archidiaconus præſentauerit. p. 537. n. 4.

Alimentorum & Victualium nomine quid comprehendatur? p 730. n. 1.

Alimenta ſi petat filius à Patre, procedendum eſt de plano p. 736. n. 3.

Alere debet Eccleſia Clericum etiam Depoſitum. p. 475 n. 1.

Alere an debeat Archidiaconus Clericum inidoneum, quem Epiſcopo præſentauit? p. 537. n. 4.

Alius. Alia.

Alius Alia ſunt voces ordinariè implicatiuæ ſimilium. p. 92. n. 3. Non tamen ſemper. p. 93. n. 4.

Alius cum ſigno univerſali comprehendit maiora quàm ſine expreſſa, niſi ſtylus repugnet p. 92 n. 3.

Alius refertur ad proximè antecedentia maximè in odioſis. p. 153. n. 1.

Alius, Alia poſt caſus ſpeciales denotat ſimiles & minores; non item maiores. p. 802.

Altare.

Altare unum non eſt denudandum, ut veſtiatur aliud. p. 131. n. 1.

Altaria conſecrandi poteſtas non poteſt à non-Epiſcopo obtineri per ſolum conſuetudinem. p. 491. n. 8.

Altaris paramenta benedicendi poteſtas poteſt per conſuetudinem obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Pontificalibus. p. 492. n. 10. In Germania pro ſuis & alienis Eccleſiis. ibid.

Altaris paramenta benedicere ex priuilegio poſſunt Mendicantium Prælati. p. 492. n. 10.

Altare cùm conſecratur, inungitur. p. 540.

Altaria validè poſſunt conſecrari ab Epiſcopo hæretico, excommunicato, aut degradato. p. 542. n. 1. Probabiliter in iis ſine diſpenſatione celebrari non poteſt. p. 543. Decet antea benedici. n. 2.

Altaris miniſterium comprehendit etiam miniſterium Diaconi & Subdiaconi. p. 564. n. 2.

Alternatiua.

In Alternatiuis debitoris eſt electio. p. 71 n. 1.

Alternatiuè de duobus ſi inquirendum, ſufficit ad effectum oſtendi unum. ibid.

Alternatiuè decretis in pœnis optio penes quem ſit. ibid.

Alternatiua *Aut*, *Vel*, ſæpe non optionem, ſed ordinem ſignificat. p. 71. n. 2.

Ambitioſus.

Ambitioſus in Electione repellendus, ut indignus. p. 319 n. 1. q. 334. n. 1.

Ambitioni ſeruiens pactū eſt reprobatū. p. 329. n. 18.

Angaria.

Angarias Domino debitas nemo tenetur alteri præſtare. p. 730. n. 2. Non poſſunt alteri vendi. ibid. Numerantur inter Regalia. ibid.

Annata.

Annatæ ſunt fructus primi anni ex vacante aliquo beneficio. p. 159. n. 2. De ijs dubium eſt decretum Trid. ibid.

Annatarum conceſſio Epiſcopo facta eſt fauorabilis; facta aliis eſt odioſa. p. 159. n. 3.

Annatæ ſi conceduntur Epiſcopo ex omnibus beneficiis, cenſentur conceſſæ etiam ex dignitatibus. p. 159. n. 3. Non tamen ex beneficiis & prælaturis exemptis. p. 160. n. 4.

Annatæ imponi ſolent beneficiis ante eorum collationem. p. 159. n. 2. Imponi poſſunt non tantùm à Pontifice, ſed etiam ab Epiſcopo. ibid.

Annatas applicare ſuæ menſæ non poſſunt Epiſcopi ſine autoritate Pontificis. ibid. His tamen in Germania competit aliqua pars. ibid.

Annulus.

Annulum ex Iure deferre debent ſoli Epiſcopi. p. 454 n. 3. Alij id faciunt ex conſuetudine vel priuilegio. ibid.

Annuli uſus ſolet eſſe coniunctus cum mitra. p. 492 n. 11.

Apocriſarius.

Apocriſarius idem eſt ac Referens. p. 242. par.

Apoſtaſia.

Apoſtaſiæ ſpecies eſt ſubtrahere ſe obedientiæ Pontificis p. 49 n. 1.

In Apoſtaſia ordinatus Religioſus incurrit ſuſpenſionem Pontificì reſeruatam. p. 510.

Apoſtata non eſt Religioſus ad laxiorem ordinem ſine licentia tranſiens, ſed peccat. p. 510. Eſtq; excommunicatus, ſi ſit mendicans. ibid.

Apoſtoli.

Apoſtolorum Caput à Chriſto conſtitutus eſt S. Petrus. p. 411.

Apoſtoli iuriſdictionem Eccleſiaſticam acceperunt à Chriſto cum ſubiectione ad S. Petrum. ibid.

Apoſtolicæ Traditiones quo modo dicantur diuinæ? p. 455. n 9.

Appellatio.

Appellare ab interlocutoriâ poteſt laicus agens coram Clerico contra Clericum. p 7. n. 12. Et omiſſo medio ad Pontificem ibid.

Appellationis remedium poteſt alicui ſupremus Princeps per delegationem auferre. p 63. n 3. nemo alius. p. 642. n. 5.

Appellandi liberè priuilegium quid ultra Ius commune tribuat? p 63. n. 2. p 64. n. 3.

Appellationis mentio facienda à petente Reſcriptum in cauſa, in qua appellauit. p. 84. n. 3.

Appellatione etiam extraindiciali interpoſitâ ſi quæ attentata, reſtituenda ſunt in priſtinum ſtatum. p. 84. n. 3. 748. n. 3.

Appellationem intra terminum definitum non proſequens, condemnandus eſt in expenſas. ibid.

Appellatio ab interlocutoriâ an ſit legitima, diſcernit Iudex Appellationis, vel eius delegatus. p. 124. n 4.

Appellans de iniuſta excommunitatione remittitur ordinariè pro abſolutione ad excommunicantem. p. 141. n. 1.

Appellari non poteſt in eo, quod conſcientiæ Iudicis relinquitur. p 166. n. 17.

Appellatio eſſentialiter eſt ad alium, & maiorem Iudicem provocatio. p. 202. n. 1.

Appellari à Vicario Generali ad Epiſcopum non poteſt. p. 202. n. 1 p. 587. n. 2. Alicubi nec ab Officiali. q. 202. n 5.

Appellari à Præfecto Prætorij ad Imperatorem non potuit. p. 202. n. 3.

Appellatio extraiudicialis non facit geſta ſequentia ipſo iure irrita, ſed ſuſpendit p. 267. n. 1.

Appellare non poteſt, niſi cuius vel proprio vel alieno nomine intereſt. p. 276 n. 2.

Appellatione interpoſitâ quando poſſit aut non poſſit adhuc procedi in negotio v g Electionis. p. 283 n. 2.

Appellatio, quam extra iudicium facit, qui de Electione iudicare debet, cenſetur iudicialis. p. 283 n. 2.

Appellatio Electioni ab aliquibus interpoſita, in quãtum ab iiſdem obſeruandi. p. 294. n. 6.

Appellatio à laico electioni Eccleſiaſticæ interpoſita eſt fruſtranea. p. 306. par.

Appellatum ſi non ſit intra decem dies à ſententia, tranſit ea in rem iudicatam. p. 318. n. 2.

Appellationi in cauſa electionis Epiſcopalis quomodo ſit vel non ſit deferendum? p 403. par.

Appellans poteſt ab ea nondum Pontifici præſentata recedere. ibid. Niſi id faciat ex ſimoniaca prauitate. ib. Eſt proinde de hoc examinandus. p. 448.

Appellantibus maximè in cauſa beneficiali non eſt facile deferendum. p. 403. n. 1.

Appellans renuntiare poteſt appellationi antequam præſentetur ſuperiori, aut adverſario intimetur. p. 404 n. 2.

Appellans contra electionem, poſtulationem aut prouiſionem factam, quomodo debeat obiecta exprimere, & iurare. p. 397. par. p 413. Quomodo ſi appellet contra faciendam. p 413. Intra vel extra iudicium. p 443.

Appellatione facta non poteſt Ordinarius validè confirmare electionem, alioqui ſui iuris. p. 436. n. 1. In aliis ante definitiuam facta appellatio non impedit proceſſum. n. 2

Appellantes Moniales ad ſedem Apoſtolicam debent procuratorem mittere. p 447. n. 15.

Appellans contra definitiuam, ſtatuere poteſt terminum comparendi in Curia Romana. p. 483. n 3. Quid tum agere poſſit & debeat adverſarius? ibid.

Appellatio extra iudicialis quid operetur? p. 500.

Appellari à ſententia Epiſcopi poteſt ad Archiepiſcopum. p. 501. n. 1.

Appellari non poteſt ad Epiſcopum à Vicario, ſed ab Archidiacono. p. 574. n. 3.

Appellationi æquivalet nullitas ſententię. p 612. n. 8.

Appellatio facit, ut executio ſententiæ à Delegato datæ ſit differenda. p. 620. n. 2.

Appellatio à ſubdelegato non ſuſpendit Iuriſdictionem Delegati. p 622 par.

Appellare ordinariè licet ad Papam omiſſo intermedio ſuperiore. 623. n. 1.

Appellandúmne ſit ad Delegatum Papæ ab eius ſubdelegato? p. 623. n. 1.

Appellare poſſunt partes ſi ex magna diſtantia citentur. p. 624 n. 5. Niſi res ardua. ibid.

Appellationi renuntiat, qui ei contrarium actum exercet. p. 629 n. 13. Quinam tales actus? ibid.

Appellatio non conceditur in Imperio criminaliter condemnatis. p. 640. n. 2.

Appellari à ſubdelegato poteſt, ſi verus ſit Iudex. p. 642. n2. Excepto uno caſu. p 650 n. 8. ad quem? p. 642. n. 3. p. 644. n. 10. an ad ſubdelegantem, ſi cum delegato cognoſcat condelegatus? p. 675. n 1. an ſi reus neget Delegato Iuriſdictionem non reperi. p. 684. an ad ſucceſſorem Delegati mortui. p. 687. Prin. an ad primum Delegantem, ſi delegatus longè abſit? p. 687. n. 1.

Appellari an & quomodo poſſit ab Auditore? p. 642. n 6. p 646. n. 14.

Appellari poteſt à Condelegato principis cum clauſula: *remota appellatione*; ſi ſubdelegationem à ſocio acceptauit. p. 646. n. 13.

Appellatio quandóque admittitur contra Delegatum cum clauſula: *remota appellatione.* p 648. n. 3.

Appellationis Iudex ſententiam priorem ſi confirmet, non ipſe ſed prior exequi debet. p. 649. n. 6.

Appellatio an & quomodo detur in Notoriis. p. 673. num. 2.

Appellari ſemper à Delegato Ordinarij poteſt ad delegantem. p. 676. n. 2.

Appellari ad quem à ſubdelegato poſſit, ſi ſubdelegatio facta ſit cum reſeruatione. p 679. n 3.

Appellari ab Arbitris voluntariis non poteſt. p. 682. p. 844. n 5. Poteſt tamen contra eos reclamari. p. 682. p. 844. n. 5. Apud quem & quando? p. 853. n. 5. V. *Laudum.*

Appellari poteſt ab Arbitris, qui à iure vel Iudice dantur. p. 682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682.

Appellatio non debet eſſe patrocinium malitiæ. p. 707. n. 1.

Appellationis Iudex ſi malè ceſſet, poteſt Ordinarius

Digitized by Google

rius cogere reum ad deſiſtendum à peccato pubblico. ibid.

Appellatio à ſententia cenſuræ parit effectum non ſuſpenſiuum; ſed deuolutiuum. p. 711. n. 2.

Appellationis cauſa delegari poteſt alteri de iure Canonico, non ciuili. p. 715. n. 2. Etiam à non-principe. p. 730. n. 2.

Appellare non licet à correctione legitimâ; niſi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p. 717. n. 1.

Appellare & appellationem proſequi an debeat procurator ad lites? p. 797. n. 4.

Appellationi dubiæ poteſt quis addere ſupplicationem pro Reſtitutione in integrum. p 827 n 3.

Appellare ſi poſſit maiorennis, non conceditur ei reſtitutio in integrum. p 827 n. 4. Conceditur minorenni & Eccleſiæ. ibid. Imo neque his, ſi ipſo iure tuti ſint. ibid.

Appellari non poteſt à ſententia Papæ, vel alterius principis. p. 830. n. 1. Poteſt tamen eidem ſupplicari. ibid.

Appellari non poteſt, ſed ſupplicari causâ iam bis iudicatâ. p. 830. n. 2.

Appellationis omiſſæ causâ, ſi Reſtitutio in integrum petatur, quis poſſit eſſe Iudex? p. 836. n. 3.

Appellare non licet à Iudice, qui ut vir bonus arbitratur. p. 861. n. 8.

Appellare an liceat à Iudice, coram quo petitur ſententia arbitratoris reduci ad arbitrium boni viri. ibid.

Apparere.

Non apparere, & non eſſe paria cenſentur. p. 402. n. 2.

Apprehenſio.

Apprehenſione fictâ non tantùm dominium; ſed & poſſeſſio poteſt acquiri. p. 174. n. 1. maximè ſi verba convenientia intercedant. p. 175. n. 2.

Approbatio.

Approbare Confeſſarios poteſt de Iure etiam Vicarius. p. 598. n. 9.

Arbiter.

Arbitri ſunt eligendi, ſi Iudices delegati non poſſint in dubio ſuæ iuriſdictionis conuenire. p. 90. n 8.

Arbitros eligere in ſuis controuerſiis debent ſupremi Principes, ſi aliter nequeant convenire. p. 90. n 8.

Arbiter iuſſus procedere ſecundùm Iura & leges, poteſt procedere ſecundum conſuetudines p. 173 n 4.

Arbitrum partes per ſe vel per alios conſtituere poſſunt. p. 312. n. 1.

Arbitri ſi ſint plures, ſententia ab omnibus; vel ab uno nomine omnium in plurali; vel à nullo pronuntianda. p. 414.

Arbitri ſententia præſumitur iuſta. p. 470. n 2. Niſi dubitetur de eius poteſtate p 471. n. 2. Vel appellatio ſit interpoſita ibid. Vel contrarium oſtendatur. ibid. An & quomodo præſumptio hæc ſit Iuris & de Iure? p. 471. n 3.

Arbitri eligendi, qui de recuſatione Iudicis ſuſpecti cognoſcant. p. 665. n. 1. p. 675 n. 1. & ſeqq.

Arbitris pluribus conſtitutis ſi unus moriatur, an expiret Iuriſdictio reliquorum? p 669 n. 1. An ſi unus priuetur poteſtate iudicandi? p. 669. n. 1.

Arbitri conſtituendi, ſi Epiſcopum inter & Clericum ſit controverſia de cauſa ciuili. p. 714. n. 1.

Arbitri non ſolent, nec poſſunt aſſumi in cauſa criminali. p. 715. n 1. p. 835 n. 9. & 10. Nec in matrimonialibus, aut de libertate hominis. p. 835. n. 9 & 10.

Arbitri non poſſunt læſos reſtituere in integrum. p. 835. n. 7. Quomodo id poſſint incipenter? n. 8.

Arbiter latè & strictè, quid? p. 669. n. 2. p. 843. n. 1.

Arbitri alij Iuris ſeu neceſſarij, alij voluntarij ſeu compromiſſarij. p. 843. n. 2. Diſcrimen inter hos eſt multiplex. n. 3. & ſeqq

Arbitri Iuris poſſunt cogi ad ſuſcipiendum hoc munus; non itē Arbitri voluntarij. p. 665. n. 5. p 843 n. 3.

Arbitri Iuris habent Iuriſdictionem. p. 847. n. 4. non item voluntarij. ibid.

Arbitri voluntarij ſententia dicitur Laudū. p 844 n 4.

Arbitri ſi ſint Iuris, poteſt ab ijs appellari. p. 682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682. à Voluntariis non poteſt appellari, ſed tantum reclamari. p. 682. p. 844. n. 5 Quando, quomodo &c. V. *Laudum*. elapſo reclamandi decennio non poteſt peti reductio ad arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. læſo tamen competit exceptio erroris, doli, metus. p 861. n. 4.

Arbiter compromiſſarius alius debet ſeruare formam Iudicij. p. 844 n. 6. Alius non tenetur eam ſeruare. ibid. & iſte dicitur Arbitrator. ibid.

Arbitri iudicio etiam iniquo an ſtare debeant compromittentes? p. 845. n 6. p. 84. n. 2. & 3.

Arbitri & Arbitratoris nomen in iure ſumitur ſine diſcrimine. p. 845. n. 6.

Arbiter quomodo differat à compoſitore amicabili. p. 845. n. 7.

Arbitris poſſunt partes cauſam definiendam committere. p. 845. n. 1. Quandonam etiam debeant? p. 90. n. 8. p. 895. n. 1.

Arbitri poſſunt aſſumi numero pari; præſtat tamen impari. p. 846. n. 2.

Arbitri ſi plures ſint aſſumpti, ſtatur ſententiâ plurium. p 846 n. 3. Vno abſente non valet Arbitrium aliorum. ibid.

Arbitri Laudum non continet ſimoniam, ſi iubeat temporale dare non pro Iure beneficij, ſed pro bono pacis. p. 847. n. 3.

Arbitra eſſe & arbitrium dicere an poſſit fœmina? p. 848. n. 1. An eius arbitrio ſtare debeant partes, ſi iuratæ in illam compromiſerunt? p. 849. n. 3.

Arbiter non poteſt conſtitui ſuper exemptionem Eccleſiæ aut Monaſterij. p. 850 n. 2. Poteſt tamen conſtitui ſuper incorporatione Parochiæ cum exempto v. g. Monaſterio. ibid.

Coram Arbitris non eſt locus reconventioni. p. 850. n. 1. Niſi ſint Arbitri Iuris. n. 2.

Arbiter nihil poteſt extra compromiſſum facere. p. 851. n. 4.

Arbiter an poſſit partem punire? p. 851. n. 4. Poteſt condemnare in expenſas. ibid. Diem ſolutioni aſſignare. ibid.

Arbitri ſententia ſi quis ſtaturum ſe iuret, ad quid teneatur? p. 854. n. 11. & ſeq.

Arbitri poſſunt diſcordiam in cauſa electionis terminare. p. 855. n. 1. Saluo Iure Confirmatoris. ibid.

Arbiter quibus præſentibus ſententiam dicere debeat? p.556.n.2. intra quod tempus? ibid. quo loco? ibid.

Ad arbitros poſſunt partes recedere à Delegatis in ſuum fauorem. p. 857. n. 1. & ab Arbitris iterum redire ad Delegatos. n. 2.

Arbitri Compromiſſarij duo ſi ſint diſcordes, aſſumere ſibi debent cum Iudicis authoritate tertium. p. 665 n. 2. p. 857. n. 4. an etiam poſt latas in diſcordia ſententias? p. 665. n. 2. an iſte tertius aſſumptus ſit verus Arbiter. p. 858. n. 5.

Arbitri duo Conſtituti ita ut in diſcordia ipſi eligant ſibi tertium, an validè conſtituantur? p. 857. n. 3. an valeat electio tertij concorditer ab iſtis duobus facta? p. 858. n. 4. an valeat ſententia ab ijſdē concorditer. ibid.

Arbiter non poteſt vices ſuas alteri delegare. p. 858. poteſt tamen ad arbitrium dicendum conſtituere alium, vel alios ibid.

Arbitri compromiſſarij poteſtas an extinguatur per mortem unius ex compromittentibus: p. 856. n. 4. p. 859. n. 1. & 2.

Arbitri v. g. tres ſi in arbitrio non concordi valeat majora. p. 859. ſi ſinguli diverſum dicant arbitrium, ad quid teneatur condemnatus? ibid.

Arbitrorum plurium ſi aliqui adeſſe poſſint & nolint, reliqui validè procedunt ſecundū Ius canonicum. p. 860. n. 1. modo major pars eorum adſit. n. 3, non item ſecundum Ius civile. n. 3. neque ſi partes expreſsè aliud voluerunt ibid.

Arbitrator.

Arbitrator quid ſit? p. 669. n. 2. p. 844. n. 1.

Arbitratorum uno mortuo vel privato, an exſpiret etiam poteſtas reliquorum; ſicut in Arbitro 669. n. 2.

Arbitrator quomodo differat à compoſito amicabili, p. 845. n. 7.

Arbitrator non tenetur ſervare formam Iudicij p. 844. n. 6.

Arbitratrix etiam fœmina poteſt eſſe. p. 84.

Arbitratoris ſententia ad arbitrium prudentis Viri reduci poteſt? p. 861. n. 5. Coram quo Iudice petenda hæc reductio? n. 6. Intra quod tempus? n. 7. An in cauſa reductionis liceat ab eius iudice appellare? n. 8.

Arbitramentum.

Arbitramentum eſt ſententia Arbitratoris. p 844 n. 6.

Arbitramentum de ijs tantùm ferri poteſt; ſuper quibus compromiſſum eſt p. 851. n. 4.

Arbitramentum reduci poteſt ad arbitrium boni viri p. 861. n. 5.

Arbitrium.

Arbitrium V. *laudum.*

Arbitrium de ijs tantùm ferri poteſt, ſuper quibus Compromiſſum eſt. p 851. n. 4.

Archidiaconus.

Archidiaconatus ſubinde Officium appellatur p. 200. n. 1.

Archidiaconus debet ordinandos in Diaconos aut presbyteros præſentare Epiſcopo p. 523. par. p. 577. Teſtari eos eſſe Dignos, quo ſenſu? p. 524. Quid ei agendum, ſi ſciat occultam alicuius indignitatem. 525. n 4.

Archidiaconus debet fieri Diaconus p. 254. n. 2. p. 527. par. impeditus etiam iuſtè, an ſit priuandus beneficio? p. 526.

Archidiaconatus requirit ætatis annos XXIV. complete. p. 529.

Archidiaconus præſentans Epiſcopo clericum non idoneum, an teneatur eum alere? p. 537. n. 4.

Archidiaconus eſt princeps diaconorum ſeu primus Diaconus. p. 573. n. 1, olim fuit Vicarius Epiſcopi in omnibus. ibid.

Archidiaconi officium hodie eſt iuxta cuiuſuis Eccleſiæ conſuetudinem diverſum. p. 573 n. 2.

Archidiaconus eſt Vicarius natus Epiſcopi. p. 574. n. 3. Iuriſdictionem habet ordinariam & quo modo? ibid. ab eo appellari poteſt ad Epiſcopum. ibid.

Archidiaconus ex Iure communi eſt qui dignitate præferendus Præpoſito & Archipresbytero ſeu Decano. 574. n. 4. uti & Vicario Generali. p. 575. n. 4.

Archidiaconi officium vt olim fuit, & quod Vicarij Generalis, quomodo differt. p. 574. n. 3.

Archidiaconus olim tertio quouis anno viſitare debuit, ſi Epiſcopus non fecit. p. 573. par.

Archidiaconi olim fuit miniſtros altaris inſtruere, & ad Euangelium legendum conſtituere. p. 525. res Eccleſiæ cuſtodire. ibid.

Archidiaconus non poteſt ſine conſenſu Epiſcopi conferre beneficia curata. 576.

Archidiaconus an & quomodo habeat poteſtatem excommunicandi? p. 576.

Archidiaconus ordinariè non potuit Eccleſias intra triennium niſi ſemel viſitare. p. 576.

Archidiaconi Iuriſdictioni quinam fuerint ſubiecti? p. 577.

Archidiaconus quomodo olim clericos, decanos rurales potuerit inſtituere p. 577. quomodo Abbates & Abbatiſſas?

Archidiaconus non poteſt dare ſine conſenſu Epiſcopi dimiſſorias. p. 577.

Archidiaconi Iuriſdictio quem habeat diſtrictum; p. 578. n. 3. eſt ſubordinata Conſiſtorio Epiſcopi. ibid.

Archidiaconus habet Iuriſdictionē in totū clerum ſui Archidiaconatus. p. 578. non item in Monaſteria ibid. ſita n. 2. niſi legitimè præſcripſerit. ibid. præſumitur præſcripſiſſe contra omnia, ſi præſcripſit contra aliqua. n. 2.

Archidiaconus, Archipresbyter, Cuſtos ſunt tres columnæ Eccleſiæ. p. 582.

Archidiaconus delinquentem in ſuo territorio clericum peregrinum non poteſt punire. 731. n. 1.

Archidiaconi territorium ſi ſit de noua diœceſi eſt ille ſubiectus Epiſcopo; & non econtra. p. 754. n. 2. n. 2. Si non ſit de illa, neuter eſt alteri ſubiectus. ibid.

Archiepiſcopus V. Metropolitanus.

Archiepiſcopi non eſt concedere, ut Epiſcopus cum conſenſu Capituli ſupprimat beneficium in proprium & capituli commodum. p 33. n. 3.

Archiepiſcopali & Epiſcopali dignitate maior eſt Cardinalatus. p. 217. n. 4.

Archiepiſcopus translatus pallium ſuum ſecum defert, quem in finem? p. 222. n. 11. p. 459. n. 3. in noua Metropolitana, petere debet nouum. ibid. In utroq; dein ſepeliendus, & quomodo? p. 222. n. 12. p. 459 n. 3.

Archiepiſcopo translatio ad aliam Metropolitanam non facilè conceditur à Pontifice. p. 222. n. 10.

Archiepiſcopus ad Epiſcopatum alium poſtulari; non eligi

Digitized by Google

eligi poteſt. p.223.n.1. Nim ante confirmationem aut poſt legitimam Renuntiationem. p.224. n.2.

Archiepiſcopi debent eſſe uniti cum Epiſcopis & Pontifice, ut membra cum membris & capite. p.244.n.3.

Archiepiſcopus in ſchiſma aut hæreſin lapſus, amittit Ius conſecrandi Epiſcopos prouinciæ. p.245.n 4.

Archiepiſcopus ad agendum ex Iure devoluto, nec conſenſu nec conſilio Capituli opus habet. p.262. n 7.

Ad Archiepiſcopum quando deuoluatur Ius conferendi, confirmandi, ob negligentiam vel delictum Epiſcopi. p.262.n.7.

Archiepiſcopus & velut Dux & Princeps inter Co-Epiſcopos ſuæ prouinciæ. p 268.n.1. unde dicatur Metropolitanus? ibid.

Archiepiſcopus ſtatim poſt Confirmationem, ante Conſecrationem aut pallium habet vſum Iuriſdictionis. p.268.n.1. Quoad actus minores, non maiores. p.459. num. 1.

Archiepiſcopus poſt Conſecrationem debet Petere pallium intra trimeſtre ſub pœna amittendæ dignitatis. p.369. n.2.

Archiepiſcopus confirmat Epiſcopum Eccleſiæ Regularis cathedralis ſibi ſubiectæ. p.286.n 1.

Archiepiſcopis quomodo ante Confirmationem & pallium permittatur adminiſtratio? p.306.par.

Archiepiſcopus Saliſburgenſis etiam hodie habet Epiſcopos, quos confirmet. p.341.n.6.

Archiepiſcopus poteſt ſine pallio, non tamen ante acceptum pallium, conſecrare Eccleſiam, vel ordinare extra prouinciam. p.458. n. 3. Imò poteſt id etiam ante acceptum Pallium, ſi ante iam fuit conſecratus Epiſcopus. n.4.

Archiepiſcopus nemo appellari debet, ante acceptum pallium. p.458.n 3. p.459.par.

Archiepiſcopus unus non poteſt alteri commodare ſuum pallium. p. 458. n.1.

Archiepiſcopali dignitati adhæret quidem Ius petendi pallij, non tamen conceſſio uſus. p.458.n 2.

Archiepiſcopalis officij plenitudinem ante acceptum pallium nemo habet; & quid illa? p.459.n.1.

Archiepiſcopus, quos actus Iuriſdictionis & ordinis Poſſit vel non poſſit ante acceptum pallium exercere? p 306. par. p.459 n.1.

Archiepiſcopus poteſt uti pallio intra, non extra Eccleſiam, n ſi conſuetudo ferat. p.459.n.1. In miſſarum ſolemniis. p 460, n. 1. Diebus ſolemnibus à conſuetudine ſuæ Eccleſiæ determinatis. p.460.n.3.

Archiepiſcopus ordinaturus Clericos in altera diœceſi cum pallio, quorum conſenſu indigeat? p.461.n.2.

Archiepiſcopus in caſtris aut domo priuata celebrans, an uti poſſit pallio? p.461.n.1. An ſi ob concurſum populi extra fores Eccleſiæ celebret? p.461.n.2. An in Miſſa pro Defunctis? p 462.n.3.

Archiepiſcopus celebrare poteſt in ſua & aliena Diœceſi ſine pallio. p.462.n.1.

Archiepiſcopus poteſt in aliena diœceſi celebrare cum Pontificalibus abſque licentia proprij Epiſcopi. p.462.n.2. Etiam ſolemniter benedicere populo. ibid. in Germania eſt contraria conſuetudo. ibid.

Archiepiſcopus reſignans fieri poteſt Epiſcopus. p.475.n.2. & 3.

Archiepiſcopus habet Iuriſdictionem in Epiſcopos ſuffraganeos, etiam coactiuam. p.501. n. 1. Anſi adhuc negligentes ſint, poſſit etiam vices eorum obire? n.2. Eſt ordinarius eorum ſuperior. p.714.par.

Archiepiſcopus nullam habet Iuriſdictionem in ſubditos ſuffragandi, niſi in caſibus iure expreſſis. p. 501. n.1. p.503. p.714.prin. Inter quos non eſt, ſuffraganeum eſſe excommunicatum. p.501. n.2. Quis tum ſubditis Ius dicat? ibid.

Archiepiſcopus non poteſt cathedrali vacanti adminiſtratorem dare, niſi ob negligentiam capituli & cauſa cognitâ. p.504. n. 1.

Archiepiſcopi conſecratio quibus præſentibus peragenda. p. 508. n.1. In qua Eccleſia? p. 306. par. p 307.n.2.p.508.n.1.p.509.n.4. Qua die? p 253 n.6. p.509. n.5.

Archiepiſcopus non poteſt concedere facultatem plures ordines ſacros uni una die conferendi. p.514.par.

Archiepiſcopus non poteſt in univerſali canone Eccleſiæ diſpenſare. p.614. n. 1.

Archiepiſcopus an & quomodo poſſit punire Vicarium Generalem alicuius ſui ſuffraganei p.589. n. 8.

Archiepiſcopus adiri poteſt, ſi Epiſcopus ſententiam ipſo jure irritam tulit. p.612.n 3.

Archiepiſcopus { Saliſburgẽſis in Germania. / Cantuarienſis in Anglia. / Piſanus in Italia. / Rhemenſis in Gallia. / Pragenſis in Bohemia. } eſt Legatus, p 687. n. 1.

Archiepiſcopus, qui eſt Legatus Natus, poteſt procedere in omnibus cauſis, quas ad ipſam ſubditi ſuffraganeorum deferunt. p.687. par. Quomodo hæc poteſtas ſit hodie per Tridentinum reſtricta? p.688.n.5.

Archiepiſcopus an abſoluere poſſit excommunicatum à Coëpiſcopo? p.703.n 1.p.712 n.3.

Archiepiſcopi de Iure eſt conſecrare Epiſcopos. p.713.n.1. In Germania id peragit vicinus Epiſcopus. ibid.

Archiepiſcopus poteſt committere aliis etiam ea, quę ſunt mixti aut meri Imperij. p.713.n.2.

Archiepiſcopus an ſit Iudex in cauſa criminali inter Epiſcopum & Clericum controuerſia? p.714. n.1.

Archiepiſcopus nullum habet Ius in ſubditos Coëpiſcopi ante appellationem. p.725.par.

Archiepiſcopus nullam habet Iuriſdictionem in diœceſi Coëpiſcopi, niſi in habitu, p.725.n 1. Non poteſt in ea conſtituere officialem pro caſibus futuris, ibid. Niſi ex conſuetudine immemoriali. p.726.

Archiepiſcopi Vicarius non poteſt ferre cenſuram in Coëpiſcopos. p.726. par. An ſi ferat, validè ferat? n.3. Etiam in electos tantùm & confirmatos? ibid. Poteſt autem delegatus Archiepiſcopi. p.726. n. 2.

Archiepiſcopus ubi cognoſcere poſſit cauſam ex diœceſi Coëpiſcopi ad ſe devolutam? p.60 n.4.p.729. n. 1. Diſcrimen quoad hoc inter ipſum & Legatũ. ib.

Archiepiſcopus delinquens in Diœceſi ſui Coëpiſcopi non poteſt ab eo puniri. p.754. n. 3. Delinquens extra prouinciam poteſt puniri à locali Epiſcopo n.4. quo modo? ibid.

Archiepiſcopus non poteſt eſſe Iudex in cauſa reſti-

turionis, quam ſubditus ſuffraganei petit ob omiſſam appellationem. p. 536. n. 3.

Archipresbyter. V. *Decanus.*

Archipresbyter debet fieri Presbyter. p. 527. par. impeditus etiam iuſtè, an ſit priuandus beneficio? p. 528.

Archipresbyter eſt idem ac Decanus. p. 579. n. 1. alius eſt urbanus, alius ruralis. ibid. Subeſt Archidiacono, & præeſt reliquis presbyteris. p. 579. n. 1.

Archipresbyteri urbani quodnam ſit officium? p. 580.

Archipresbyter quam habeat Iuriſdictionem in foro externo, pendet ex conſuetudine cuiuſque Eccleſiæ? p. 580. n. 1.

Archipresbytero urbano olim confiteri debebant reliqui presbyteri p. 580. n. 2.

Archipresbyter urbanus cenſetur habere dignitatem ſeu perſonatum. p. 581. n. 3. Non item ruralis. ibid.

Archipresbyter, Archidiaconus & Cuſtos ſunt tres columnæ Eccleſiæ. p. 582.

Argumentum. Argumentatio.

Argumentatio negatiua à conſuetudine ad pactum valet, non item affirmatiua. p. 191. n. 2.

Argumentatio negatiua à ſtatuto ad pactum valet; non item affirmatiua. p. 192. n. 3.

Argumentum valet à ſenſu contrario ei, quod in diſpoſitione ponitur cauſatiuè. p. 389. n. 6. Non item aſſertiuè tantùm, vel exemplificatiuè. p. 390. n. 7. Declaratur utrumque per exempla. ibid. & ſeqq.

Argumentum à ſenſu contrario non valet, ſi ſequatur abſurdum. p. 390. n. 7. Aut Ius clarum obſtet. ibid. p. 731. n. 3.

Arma.

Armata manu an ad executionem uti poſſit Delegatus Papæ. p. 609. n. 1. vnde accerſenda. n. 2.

Armatam familiam an habere poſſit Epiſcopus Iuriſdictione temporali carens? p. 609. n. 3.

Armorum uſum facit neceſſitas Clericis licitum. p. 609. n. 3.

Articulus.

Articulus juriſdictionalis & non juriſdictionalis quid? p. 645. n. 11.

Articulus mortis eſt quodvis probabile moriendi periculum. p. 715. n. 4.

Artifex.

Artificum cauſas circa artem cognoſcit præpoſitus collegij. p. 20. n. 4.

Artificum Collegia non habent Ius petendi reſtitutionem in integrum. p. 837. n. 2.

Aſſeſſor.

Aſſeſſor à Delegato non adhibendus ſine neceſſitate. p. 165. n. 15. Salarium competens ei à partibus dandum. p. 166. n. 16.

Aſſeſſores & Conſiliarij quales eſſe debeãt? p. 177. n. 4.

Auditor.

Auditor quomodo poſſit à partibus recuſari? p. 642. num. 4.

Auditor ut ſuſpectus poteſt recuſari. p. 642. n. 6. p. 647. n. 14.

Auditor à quo conſtitui poſſit? p. 645. n. 11.

Avocatoriæ. V. *Littera.*

Authentica.

Authenticæ Imperatoris Iuſtiniani de Eccleſia, Epiſcopis, &c. per ſe nullam habent vim. p. 39. n. 3.

Authoritas.

Authoritas ubi maior, non ſemper eſt etiam probabilitas maior. p. 8. n. 18.

Autoritas eligentis conſiſtit in eiuſdem dignitate, ætate & tempore poſſeſſionis. p. 290. n. 3.

Autoritate Apoſtolica agere quæ poteſt Epiſcopus, ea non poteſt Capitulum ſede vacante. p. 750. n. 4.

Autoritas plus eſt quàm conſenſus. p. 760.

Autoritas Veterum I. C. non eſt ut indubitata quoad omnia accipienda. p. 813. n. 8.

Balſamum.

Balſamum in chriſmate quid ſignificet? p. 540.

Balſamum an ſit pars ſubſtantialis in materia Confirmationis? p. 542. n. 2.

Bannus.

Banni ſententia non excedit territorium bannientis. p. 60. n. 4.

Baptiſmus.

Baptiſmus eſt invalidus, ſi alius materiam, & alius formam apponat. p. 544. n. 2.

Bellum.

Bello inter communitates ſubiectas orto, princeps eas ad pacem cogere poteſt. p. 757. n. 1.

Belli tempore quænam perſonæ plena ſecuritate gaudere debeant? p. 758. par. & n. 1. Subinde tamen etiam iſtæ poſſunt inuadi. n. 2.

Benedictio.

Benedici ſolent Abbates electi, non conſecrati. p. 277. n. 3.

Benedictio Abbatis differt in multis à Conſecratione Epiſcopi. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Benedictio ipſa Abbatis eſt alicubi eius Confirmatio. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Benedictio Abbatis communiter ſolet die dominico peragi. p. 278. n. 5. Poteſt etiam quouis feſto fieri. p. 490. n. 4. Non eſt peccatum graue, ſi fiat die non feſto. ibid. Non debet iterari ob aliam nouam prælaturam. p. 278. n. 6. p. 490. n. Poteſt iterari ſi transferatur. p. 278. 6. Non tamen debet. p. 491. n. 5.

Benedicenda Abbatiſſa & Prioriſſa an & quando? p. 447. n. 12.

Benedicendi an ſint, & à quo Abbates Ciſtercienſium ut Pontificalia exerceant? p. 489.

Benedicere ſolemniter populum non poteſt Epiſcopus nondum conſecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Benedictio non eſt Abbati ad actus ordinis ſubſtantialiter neceſſaria. p. 490. n. 3. Alicubi non omnino omittitur. ibid.

Benedici non ſolent coniuges acceptâ iam ſemel benedictione nuptiali. p. 490. n. 5.

Benedicendi corporalia, aliáque paramenta poteſtas poteſt à non-epiſcopo per conſuetudinem obtineri. p. 491. n. 3. Quis eam & quantam habeat? p. 492. n. 10. An ſit actus Epiſcopalis? p. 519. n. 8.

Benedictio alia priuata, alia publica; & hæc vel ſimplex, vel ſolemnis. p. 493. n. 12. & 13. Quæ à quo dari poſſit? ibid.

Digitized by Google

Benedictionem dare quomodo poſſit ſacerdos & Abbas præſente Epiſcopo? 493. n. 13.

Benedicere populo per vias poteſt Legatus in acceſſu ad prouinciam p. 696. n. 2.

Benedicere in aliena diœceſi poteſt Archiepiſcopus ſolemniter populo ſine licentia Ordinarij. p. 492. n. 2. ſed contraria eſt conſuetudo Germaniæ. ibid.

Benedictionem ſolemnem an & quomodo dare poſſint Prælati? p. 492. n. 12. & 13.

Beneficium *vide.*

Collatio, Vnio, Pluralitas, Vacatio, Deuolutio Reſeruatio, Reſcriptum beneficiale.

Beneficiorum liberam habet diſpoſitionem Pontifex p. 24 n. 12.

Beneficij collatio propter negligentiam Inferioris deuoluitur ad ſuperiorem. p. 27. n. 1.

Beneficij extinguendi cauſa iuſta ſunt reditus ſtabiliter tenues aliorum canonicorum. p. 27 n. 2. p. 32. n. 1.

Beneficia non poteſt Epiſcopus Conſentiente etiam capitulo ſupprimere in commodum vtriuſque ſimul. p. 32. n. 3.

Beneficium Epiſcopus poteſt extinguere in commodum ſolius capituli. ibid.

Beneficium non poteſt Epiſcopus vnire, eiuſque reditus menſæ capitulari applicare, niſi ad tempus. ibid.

Beneficia Eccleſiaſtica Perſonis idoneis conferenda. p. 48. n. 4.

Beneficialia Recripta ſunt ſtrictæ interpretationis. p. 66 n. 10.

Beneficium notoriè indigno, ſi iubeatur conferri, quid agendum commiſſario? p. 73. n. 3.

Beneficij collatio eſt Gratia & ſpecies donationis. p. 78. prin. p. 140.

Beneficia poſſunt Conferri etiam Iudæo ſatis in fide probato. p. 79. n. 3.

Beneficium impetraturus à Pōtifice debet exprimere dignitatem aut perſonatum, ſi quem iam ante habet. p. 79. n. 1. Imo quoduis beneficium & Ius beneficiale p. 128. n. 3. p. 129 n. 7. etiamſi modicum ſit p. 193. n. 1. penſionem quoque, licet ſit ſimoniacè obtenta. p. 127. n. 3. nonitè impetraturus ab inferiore. p. 80. n. 2.

Beneficium ſufficiens habenti non eſt Conferendum aliud. p. 96. n. 1. Nec ſolet à Pontifice conferri ſine mentione prioris. p. 116. par. p. 117. n. 3.

Beneficiorum pluralitas quanta ferat incommoda? ibid. prohibita in Tridentino. ibid. p. 154. n. 1.

Beneficij Eccleſiaſtici non eſt capax laicus. p. 97. n. 2. p. 774 n. 3.

Beneficij ſui tuendo pro iure poteſt religioſus ſtare in Iudicio p. 109. n. 1.

Beneficium quod ex mandato conferendum Doctori vel examinato, inualidè confertur alteri. p. 111. n. 6.

Beneficij fructus ſequeſtrari poſſunt, ſi quis in cauſa beneficiaria ſit Contumax. p. 114. n. 1.

Beneficij in poſſeſſionem mitti non poteſt Actor Reo contumace, niſi Ius ſuum probet. ibid.

Beneficij in lite ſi diffidas probationi, impetrare potes litteras in forma, *ſi neutri*, vel *ſi nulli*. p. 114. n. 3.

Beneficiales litteræ aliæ ſunt Iuſtitiæ ſiue in forma communi, & pauperum. p. 116. n. 1. aliæ gratiæ ſeu gratioſæ. ibid.

Beneficium pro alio abſque omni eius mandato poteſt impetrari. p. 122. n. 5.

Beneficij Reſidentiam exigentis locus eſt clerici domicilium. p. 124 n. 1.

Beneficia plura prouideri ab vno collatore ſi iubeant litteræ Pontificis, poſteriores debent habere clauſulam: *non obſtante quod pro alio ſcripſerimus*. p. 126. n. 3. p. 140.

Beneficiorum permutationes ſunt odioſæ. p. 127. n. 2.

Beneficium eſt Ius perpetuum recipiendi reditus ex bonis Eccleſiæ ratione officij ſpiritualis, autoritate eccleſiaſtica Conſtitutum. p. 128 n. 1.

Beneficium non habet Canonicus, habens ſolum expectationem præbendæ. ibid.

Beneficialis gratia Papæ eſt obreptitia, ſi priores per concurſum aut pro menſe Papali collatæ non fiat mentio. p. 128 n. 6.

Beneficij acceptatio per procuratorem, etſi reuocationis ſuæ inſcius ſit, non valet. p. 131. n. 7. Valet tamen Renuntiatio. ibid.

Beneficium Vacans v. g. per ceſſionem non poteſt conferri habenti Reſcriptum ad vacans per obitum. p. 135. v. *Reſcriptum*. Nec vacans per obitum habenti conceſſionem ad vacans per Renuntiationem. ibid & p. 152. n. 1. Neque vacans per Matrimonium habenti conceſſionem ad vacans per aliud incompatibile. p. 153. n. 1.

Beneficia omnia vacant ipſo iure per promotionem ad Epiſcopatum. p. 150. n 1. Quando & quomodo vacent p. 251. n. 1. 2. 4. & 5. ſunt reſeruata Pontifici ibid. Gratia ea retinendi eſt ſtrictè interpretanda. p. 150. n. 1.

Beneficium per obitum aut renuntiationem vacare, ſunt quaſi ſpecie diſtincta. ibid. p. 152. n. 1.

Beneficium Sacriſtæ v. g. validè Confertur, etſi in Reſcripto vocetur Dignitas. p. 136 n. 3.

Beneficiorum collatio ſpectat Iure ordinario ad Epiſcopum; Iure ſpeciali quandoque ad alios. p. 141. n. 2. p. 700.

Beneficium ſi dicitur vacans per obitum, intellige naturalem. p. 154 n. 4.

Beneficij ſibi collati ignarus validè impetrat à Pontifice Reſcriptum ad aliud. p. 154. par. Idem eſt de eo, qui collationem nondum acceptauit n. 1. Optionem habet eligendi alterutrum, ſi ſint incompatibilia. ibid.

Beneficio legitimè priuatus non poteſt per Ordinarium reſtitui ſine Conſenſu patroni. p. 156. n. 3.

Beneficij vacantis fructus primi anni. V. *Annata*.

Beneficij nomine in odioſis non comprehenduntur Dignitates. p. 159. n. 3.

Beneficiorum diœceſis nomine in odioſis non comprehenduntur exempta. p. 160 n. 4.

Beneficium & Dignitas habent ſe vt exceſſum & excedens. p. 163. n. 5.

Beneficium eſt propter officium. p. 170. par.

Beneficium novum non eſt inſtituendum cum detrimento aliorum beneficiatorum. p. 181. n. 1. Niſi neceſſitas ſit, aut magna utilitas Eccleſiæ. n. 2. Vel detrimentum modicum. n. 3.

Ad Beneficium non poteſt aſſumi ſuſpenſus ab officio, aut beneficio, excommunicatus, interdictus perſonaliter, aut irregularis p. 187. n. 5.

Beneficia uniformia in eadem Eccleſia nemo poteſt obtinere abſque diſpenſatione papali. p. 201. n. 6.

Beneficium non poteſt ſine canonicâ inſtitutione obtineri. p. 205. prin.

Beneficiorum permutatio ſi fiat, an optandi præbendas conſuetudo locum habeat? p. 206. n. 4.

Beneficia vacantia in Curia aut reſeruata non admittunt conſuetudinem optandi. p. 207. n. 6.

Beneficia deuoluta ſicut antè, ita & poſt optari poſſunt. p. 207. n. 6.

Beneficia conferendi Ius non poteſt laicis competere, niſi ex ſolo Pontificis priuilegio p. 234. & ſeq n. 14. Non competit Imperatori alijſque magnatibus Germaniæ p. 236 n. 15.

Beneficia Suffraganei titularis non vacant per promotionem ad eiuſmodi Epiſcopatum. p. 251. n. 5.

Beneficia aliqua requirunt ordinem ſacrum, alia non requirunt. p. 254. n. 2. Alia requirunt eum ſecundum aptitudinem alia ſecundum actum. p. 255. n. 3.

Beneficio annexum ordinem ſacrum ſufficit ex iure communi recipere intra annum. p. 255. n. 3. Aliud ſubinde habent verba ſtatuti & fundationis. ibid.

Beneficij ſimplicis olim capaces erant impuberes poſt primum ſeptennium. p. 256. n. 6.

Beneficialibus in cauſis poteſt Pontifex & Epiſcopus partes cogere ad compoſitionem. p. 276. n. 1.

Beneficia clauſtralia etſi ſint manualia, poſſunt tamen à Pontifice alicui concedi in perpetuũ. p 276. n. 1.

Beneficia commẽdata manent ſemper in manu Commendantis. p. 297. n. 1.

Beneficialis cauſa cum per Procuratorem agitur, ſententia non contra hunc, ſed contra Principalem fertur. p 298 n. 5.

Beneficia ultra quod tempus vacare non debeant. p. 339. n. 1.

Beneficia incompatibilia quæ? p. 377. n. 1. Quomodo ſe gerere debeat aut poſſit Ordinarius cum habente plura incompatibilia? p. 727. par. p. 728. n. 2. Quomodo cum habente plura compoſſibilia? ibid.

Beneficium mala fide poſſidens quaſi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus ſi percipiat, propriè furatur. ibid.

Beneficium non Canonicè poſſidens grauiter peccat. p. 378 n. 9.

Beneficia plura incompatibilia abſque diſpenſatione ſiquis poſſideat, eſt eius ut improbi electio ipſo iure irrita p. 378. n. 9. Etiam poſt illa dimiſſa. ibid.

Beneficio ſponte cedens mitius habetur, quàm amotus per ſententiam. p. 389 n. 5.

Beneficia Eccleſiaſtica non poſſunt ſine diſpendio diu vacare. p 393. n. 5.

Beneficiales cauſæ celerem expeditionem poſtulant. p. 393. n. 4. In iis proceditur contra Contumacem lite etiam non conteſtata. n. 5.

Beneficium unitum ſequitur naturam principalis. p. 408. n. 1.

Beneficium hodie nemo ante inchoatum annum XIV. poteſt obtinere. p. 435. n. 1. In qua ætate olim? ibid.

Beneficium Novitij adminiſtrandum tempore probationis per Vicarium. p. 465. n. 4.

Beneficium deferens propria autoritate, poteſt revocari. p. 466. n. 2. Niſi habuiſſet tantum Ius ad rem. ibid. An & ſi Ius in re ſit dubium & litigioſum? ibid.

Beneficij ſimplicis renuntiatio facilè admittenda. p. 466 n. 3.

Beneficium impetraturus debet iuxta ſtylum curiæ meminiſſe, ſi alius ſit in poſſeſſione etiã colorata. p. 500.

Beneficium impetraturus à Papa exprimere debet vacationem & vacationis modum. p. 483. n. 1.

Beneficium reſeruatum eſt, cui Pontifex manum appoſuit. p. 511.

Beneficiis, quæ quis in ſuſpenſione accepit, eſt priuandus. p 533 n. 1. An & quo modo etiã antè habitis n. 2.

Beneficium ſimplex conferri illegitimis poteſt per diſpenſationem Epiſcopi. p. 556. Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.

Beneficia ſupprimere non poteſt Vicarius abſque ſpeciali commiſſione. p. 597. n. 8.

Beneficia vacatura conferendi poteſtatem quis & cui dare poſſit? p. 596. n. 3.

Beneficialibus in cauſis tranſactio & ſententia laicis non confert Ius. p. 611. n. 3.

Beneficialis materia eſt odioſa & ſtrictiſſimi Iuris. p. 681. n. 3.

Beneficia exempta ad exemptos ſpectantia poteſt conferre etiam Legatus à latere. p. 683. n 4.

Beneficia ad liberam collationem Epiſcopi ſpectantia ſunt vacante ſede reſeruata Pontifici. p. 750. n. 3. Non poteſt ea conferre Capitulum. p. 705. n. 3. Poteſt tamen adminiſtratorem eorum conſtituere. p. 705. n. 3. Vel ad ſex menſes commendatarium. ibid.

Beneficium etiam exemptum poteſt alicui conferre Epiſcopus juſſus, à Pontifice conferre proximè vacaturum. p. 723 n. 1.

Beneficij Iure aut lite cedere ex pacto pro re temporali eſt tranſactio ſimoniaca. p 761. n. 1. Niſi intercedat ſuperioris autoritas ibid.

Beneficia non poſſunt obtineri per ſucceſſionem quaſi hæreditariam. p. 762.

Beneficia ſine diminutione conferenda. p. 962. n. 1.

Beneficiali de jure tranſigere in dubio propriâ autoritate, an & quomodo cenſeatur ſimoniacum? p. 772. p 775. n. 1. ſeqq.

Beneficio à quo & qualis imponi poſſit penſio? V. *Penſio.*

Beneficij impetratio ſine mentione poſſeſſionis ab alio habitæ, an ſit ſubreptitia. p. 774. n. 4.

Beneficiaria lis amicabiliter componi poteſt dato etiam dono, ſed abſque præuio pacto. p. 775. n. 1. An etiam dando aliquid temporale ex pacto ob bonum pacis? n. 2. p. 847. n. 3. An dando aliud beneficium, vel penſionem ſpiritualem? n. 3.

Beneficium reſignari & acceptari poteſt per Procuratorem laicum. p 799. n 1.

Beneficij renuntiatio per Clericos dominium temporale habentes extorta eſt ipſo jure irrita. p. 813. n. 4.

Beneficium Curatum.

Beneficij curati gratiá obreptitiè impetrata à non habente legitimam ætatem, eſt invalida. p. 157 n. 1.
Niſi

Digitized by Google

Niſi ſit ex motu proprio conceſſã. ibid.
Beneficium curatum accipiens debet reſignare parochiale, quod ante habuit. p. 243. n. 1.
Beneficia curata omnia Epiſcopatu inferiora requirunt annum XXV. inchoatum. p. 254. n. 1. p. 256. par. p. 257. n. 1. Reſidentiam, & ſaltem intra annum Sacerdotium. p. 408. par. Alioqui promotus eſt ipſo facto priuatus. p. 255. n. 3. p. 408. par. & p. 530.
Beneficium curatum ipſo Iure inualide confertur illiterato. p. 257. n. 11.
Beneficium curatum æquiparatur Dignitati aut Perſonatui quo ad pluralitatem; non quoad alia. p. 351. n. 7.
Beneficium curatum ſi ab Epiſcopo conferatur indigno quomodo deuoluatur ad Capitulum vel Metropolitanum. p. 262. n. 7.
Beneficia curata nemo poteſt plura ſimul habere in titulum ſine diſpenſatione Pontificis. p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam. p. 399. n. 1. Altero obtento vacat prius ipſo iure. p. 377. n. 2. Vtrumque præſumens retinere eſt utroque priuandus. ibid. Imo ipſo iure eſt hodie priuatus, & ad omnia alia inhabilis p. 378. n. 9. Præterquam ſi ſint inſufficientia ad alendum ſacerdotem, p. 529. par.
Beneficium curatum mala fide poſſidens decipit animas. p. 377. n. 4.
Beneficium curatum aut perſonatus non poteſt retineri ſimul cum Cardinalatu ſine diſpenſatione Papæ. p. 383. n. 1.
Beneficia quæ poſſint ſimul cum Cardinalatu retineri? ibid.
Beneficij curati Renuntiatio quando & quomodo admittenda. p. 466. n. 3.
Beneficium curatum minorenni collatum non poteſt adminiſtrari per Vicarium laicum. p. 529. n. 3.
Beneficium curatum de jure non poteſt conferri, niſi conſtituto in ſacris. p. 530. Diſpenſatiuè etiam habenti tantum minores. ibid.
Ad Beneficium curatum non decet diſpenſari cum filio ſacerdotis, p. 550. n. 1.
Beneficium curatum non poteſt illegitimis conferri ſine diſpenſatione Papæ. p. 556. Si unitum ſit ſimplici poteſt diſpenſare Epiſcopus. ibid.
Beneficia curata conferre ſine Epiſcopi conſenſu non poteſt Archidiaconus. p. 576.

Beneficium electivum.

Beneficium electivum in aliquibus Eccleſijs eſt etiam Decanatus & Præpoſitura, p. 228. n. 1.
Beneficium electivum latè & ſtrictè acceptum quid? p. 290. n. 1.
Beneficia electiua non poteſt conferre aut ſibi reſeruare Legatus à latere. p. 699. n. 1. Niſi ſint deuoluta ad Papam. ibid.
Beneficium Vacans V. *Vacatio*.
Beneficij vacantis fructus cui ſint applicandi? p. 706. n. 5. p. 733. n. 1.

Beneficiarius.

Beneficiarij etiam abſentes poſſunt ex conſuetudine percipere fructus. p. 15. prin.
Beneficiati non ſunt à ſuis prælatis grauandi exactionibus ſine neceſſitate. p. 174. n. 3.
Beneficiatus Regularis habet à Lege Ius diſpenſandi de fructibus ad ſuſtentationem & cauſas pias. p. 197. n. 8. p. 708.
Beneficiarius poſt Confirmationẽ aut inſtitutionem non poſt validè renuntiare, niſi in manu Ordinarij collatoris aut ſuperioris. p. 229. n. 4.
Beneficiarius laicorum electione, collatione aut inſtitutione promotus, eſt excommunicatus & remouendus. p. 236. n. 16.
Beneficiatus debet ex gratitudine Collatori & promotori ſuo obſequia & honorem. p. 243. n. 1.
Beneficiarius ordinem debitum intra annum non recipiens, quam pænam incurrat? p. 254. n. 3.
Beneficiatus tenetur ordinem ſacrum beneficio annexum ſaltem intra añum recipere, non actu habere. p. 255. n. 3. Niſi aliud habeant verba ſtatuti aut fundationis. ibid.
Beneficiati maximè in Dignitate & Cura quales eſſe debeant? p. 257. n. 9.
Beneficiatus accepta inſtitutione poteſt de iure communi ſtatim adire & adminiſtrare beneficium vacans. p. 265. n. 4. Alicubi Conſuetudo præſequiris etiam ſolemnem inſtallationem. p. 266. n. 5.
Beneficiatus curatus. V. *Parochus*.
Beneficiatus religionem ingreſſurus, ut renuntiet beneficijs ſuis, non eſt conſultum p. 465. n. 4. Neceſſe eſt ut petat licentiam ab Epiſcopo, ſed non ut impetret. p. 467. n. 5.
Beneficiatos inſtituere & deſtituere ſpectat jure ordinario ad Epiſcopum. p. 466. n. 1.
Beneficiati propria autoritate deſerentes beneficia reuocari poſſunt. p. 466. n. 2. Niſi habuiſſent tantum Ius ad rem per electionem. ibid. an & ſi Ius in re ſit dubium & litigioſum? ibid.
Beneficiatum non poteſt Epiſcopus impedire in majore cura aut Dignitate. p. 467. n. 6.
Beneficiati Renuntiationem antequam admittat Epiſcopus, requirendus Conſenſus Patroni. p. 486. Collatoris & eligentium. n. 5. Quomodo & Cur? ibid.
Beneficiatus an & quomodo debeat dimittere beneficium, impeditus ab ordine ei annexo. p. 528.
Beneficiatos quo in caſu & quo modo poſſit Epiſcopus ad altiorem ordinem Compellere. p. 531. n. 1. An & beneficijs priuare, ſi impeditos ſe prætendant? n. 2.
Beneficiatos Curatos ſanctius eſt paucos habere bonos & idoneos, quàm multos malos & imperitos p. 538.
Beneficiatum contra Canones inſtitutum quis poſſit amouere? p. 549. n. 2.
Beneficiatus culpabiliter negligens officium debitum, non poteſt percipere fructus. p. 727. n. 1.
Beneficiati an ſint canonicè inſtituti, debet inquirere ordinarius. p. 728. n. 1.
Beneficiati an & quomodo poſſint de fructibus inde perceptis diſponere? p. 633. n. 1.
Beneficiatus ſi facit in Iuribus ſuis tranſactionem aut contractum, non obligat Eccleſiam, aut ſucceſſorem. p. 776. n. 2. Niſi adſit autoritas ſuperioris. ibid.
Beneficiatus poteſt eſſe Iudex & teſtis in cauſa ſuæ Eccleſiæ. p. 781. n. 1.
Beneficiatus contra Eccleſiam ſuam agens in Iudicio, priuandus eſt beneficio. p. 782. n. 4. Niſi faciat ex

Digitized by Google

mandato ſuperioris. n.5. Vel pro perſona coniuncta. ibid.

Bigamus.

Bigamus non poteſt poſtulari. p. 208.

Bigamis non ſolet Pontifex dare diſpenſationem. p.479. n. 10.

Bigami ſunt irregulares. p 566. n.1.

Bigamus interpretatiuus eſt, qui repudiatam ab alio ducit & cognoſcit. p 566.n 3.

Bigamus eſt ab Ordinibus ſacris, ſi quos accepit, penitus remouendus. p.566. n. 1. Cum eo an in acceptis vel accipiendis Pontifex diſpenſare poſſit? p. 566. n. 2. Non facilè ſolet, niſi ad accipiẽdos minores. p.567.n.2.

Bigamus non eſt Clericus in ſacris ducens mortuâ ſua uxore aliam & cognoſcens. p.567. n.1. p.569. n.2. Incurrit tamen irregularitatem indiſpenſabilem. p 567. n.1. p 569.n.1. An idem ſit de laico ſecundas nuptias etiam invalidè celebrante. p. 568. n.2.

Bigamus non eſt, qui ex duabus uxoribus alterutram non cognouit. p.568. Item qui duxit viduam, quam vel ipſe vel prior maritus non cognouit. p. 568.

Bigamus eſt qui alteram ducit & cognoſcit uxorem, vel viduam, vel corruptam. p 568.

Bigamiæ irregularitas oritur ex defectu Sacramenti, quo ſenſu? p.568.

Bigamus non eſt, qui plures habuit cõcubinas. p 568.

Bigamus non eſt Clericus in ſacris aut Religioſus ſi ducat Virginem p.569 n 2. Eſt tamen irregularis ſed ab Epiſcopo diſpenſabilis. ibid.

Bigamus clericus caret omni priuilegio clericorum. p.569. Prohibitus eſt ei ſub excommunicatione habitus clericalis & tonſura. ibid.

Bona Vacantia.

Bonis vacantibus accenſetur Eccleſia aut monaſterium domino & poſſeſſore carens. p. 213. n 4.

Bona Eccleſiaſtica.

Bona clericorum aliò deferenda non poſſunt à magiſtratu ciuili v.g decimari. p. 41. n. 7.

Bona ſua immobilia poſſunt clerici vendere externis Contra ſtatutum aliquod ciuile. ibid.

Bona clericorum ſubiecta ſunt Magiſtratui Eccleſiaſtico. 42. n. 9. Saluo jure laicorum quo ad onera realia. ibid.

Bona Monaſterij adminiſtrat Prælatus ex jure communi independenter à conventu. p.105.n.3. Ex conſuetudine vel ſtatuto in arduis & præiudicialibus dependenter. p 106. n.5.6.

Bona Conventus & Prælati debent de jure eſſe communia; poſſunt tamen etiam eſſe diviſa. p. 107. n 9. Sed id plerumque eſt noxium. ibid. n. 10.

Bonum publicum.

Boni publici cauſa ſæpe quis damnum abſque culpa ſuſtinere debet. p. 9.n.1.

Boni publici cauſâ poteſt priuatis Ius ſuum auferri. p.22. n.10. Quatuor in hoc obſeruanda. p.23.n.11.

Brachium ſeculare.

Brachij ſecularis invocatio eſt extra ordinarium Iudicis Eccleſiaſtici remedium. p.601.n.3.

Brachium ſeculare invocare etiam poteſt Delegatus. p 609.n.1.

Brachium ſeculare poteſt invocare Ordinarius. p.719.n.3.

Calix Vide *Vaſa ſacra.*

Calumnia.

Calumniæ crimen malam intentionem requirit. p.394. n 3.

Calumniæ pœnâ & ſuſpicione liber eſt, qui oſtendit ſe ex probabili errore egiſſe. ibid.

Calumniæ Iuramentum præſtans quid iuret? p 398. n.2.

Calumnia committi poteſt vel vno ex obiectis falſo. p. 413.

Camera Spirenſis.

Camera Spirenſis ſententiam ſemper fert contra Principalem, etſi per Procuratorem egerit. p. 299. n.5.

Campana.

Campanas benedicere cum vnctione chriſmatis non poteſt Epiſcopus nondum conſecratus. p. 277. n. 4. p.490. n. 3.

Campanas cum chriſmate benedicendi in ſuis Eccleſijs licentiam quomodo Epiſcopus dare poſſit Abbati? p. 493. n. 17.

Cancellarius.

Cancellarius Vniverſitatis poteſt à Pontifice eiuſque Legato dari delegatus. p. 163. n. 5. Perſonatum habet, non beneficium. ibid.

Concellarius apud ſecularem Principem poteſt ex conſuetudine eſſe Clericus. p. 560. n. 3.

Canones.

Canones dirigunt Chriſtianos ad ſalutem & vitam æternam. p. 1. n. 1.

Canones ſunt in vtroque foro obſeruandi, cum vertitur periculum animæ. p 1. n. 2. p. 6 n. 7.

Canones morum poſſunt mutari aut abrogari per homines; non item Canones Fidei. p 4.

Canones obſeruandi ab omnibus, vel in tota Eccleſia, vel in vno certo genere. p. 5. n. 2. 3.

Canones obligant Hæreticos; non item Catechumenos & Infideles. p 5. n. 2.

Canonibus in materia Eccleſiaſtica contrariæ leges Ciuiles ſunt etiam pro foro ciuili abolitæ. p. 6. n. 7.

Canones & Leges ſi in materia politica diſcrepent, ſunt vtraque in ſuo foro ſeruanda. p. 6. n. 11. p. 860. n. 3. maxime quoad ordinem Iudicij. p. 6. n. 12.

Canonibus ſacris & non proprio ſenſui inhærendum. p. 14

Canones approbando Leges civiles maximè approbant communes & Imperiales; non particulares. p. 41. n. 13.

Canones privata perſona mutare non poteſt. p 186. n. 2.

Canon generaliter poſitus, generaliter eſt accipiendus. p. 203. n. 1.

Canon 22. & 23. diſt. 63. reijciuntur ut fabuloſi. p. 234. n. 14.

Canon correctorius Iuris antiqui non eſt extendendus ad caſum non expreſſum. p. 412. n. 2.

Canoni Vniverſali Eccleſiæ nihil contrarium ſtatuere poſſunt Epiſcopi. 452. n. 3.

Canon Hoc nequaquam 7. q. 1. de Epiſcopo, qui Religioſus factus, an poſſit reaſſumi ad Epiſcopatum. p. 480.

p. 480. Eſt Concilij Conſtantinop. ſed non Generalis l. p. 481. n. 2.

In CanonibusConcilij Generalis non facilè diſpenſat Pontifex. p. 481. n. 2.

Cap. 1. de Capellis Monach. explicatur. p 498. n. 10.

Canon, qui eſt latæ ſententiæ, habet in ſe executionem, quo ſenſu? p. 499.

Canonibus univerſalis Eccleſiæ conformari particulares Eccleſias valde expedit. p. 505. n. 1.

In Canone Vniverſali Eccleſiæ diſpenſare non poſſunt Epiſcopi aut Archiepiſcopi. p. 514. n. 1.

Canonia

Canonia & Præbenda ſunt diuerſa & ſeparabilia. p. 33. n. 5.

Canoniæ obtentæ meminiſſe debet, qui ad aliam in alia Eccleſia litteras petit. p. 129. n. 2.

Canoniam habenti vt beneficium vacaturum conferatur, poteſt Epiſcopus mandare. p. 597. n. 5.

Canonicatus.

Canonicatus cui ex mandato eſt conferendus, conferenda eſt etiam præbenda. p. 140.

Canonicatus diſtinguitur à Præbenda. p. 168. n. 1.

Canonicatus Eccleſiæ non Collegiatæ, ſed Cathedralis requirit Subdiaconatum. p. 254. n. 2. Ætatem anni 22. inchoati. p 256. n. 6.

Canonicatûs Juriſq; Capitularis poſſeſſionem certo habens admittendus eſt ad Electionem ſine proteſtatione. p. 379. n. 1. Vnde hæc poſſeſſio colligatur. ibid.

Canonicatus ſi ſit ſimul Præpoſitura, Vel ei unitus, an tum pœna Canonici etiam liget Præpoſitum. p 415.

Canonicatum conferri Adoleſcentibus annum 14. ingreſſis, non eſt contra Trid. p. 438. n. 2.

Canonicatûs reſignatio facilè admittenda p 466 n. 3. Eam accipere poteſt Capitulũ, quod confert p. 467. n. 7.

Canonicatus in Eccleſia non numerata non vacat per mortem Canonici. p. 554.

Canonicatus Eccleſiæ Cathedralis non poteſt conferri illegitimo ſine Diſpenſatione Pontificis. p. 557. n. 5. An ei ob Reſcriptum Pontificis conferendus ſit contra ſtatutum propriæ Eccleſiæ? p. 66 n. 10.

Canonicus. Vide *Capitularis.*

Canonici non reſidentes poſſunt ex conſuetudine percipere fructus. p. 15. prin. Sed iuxta Trid. non poſſunt in anno ultra tres menſes ab Eccleſia abeſſe ibid.

Canonici ſolent in Statuta Capituli ad majus robur jurare. p. 16. n. 2.

Canonici tot inſtituendi, quot decenter poſſunt ſuſtentari. p. 32. n. 1.

Canonicorum ſingulorum cauſa non eſt Capituli. p. 33. n. 3.

Canonicus ſine Præbenda propriè nondum habet beneficium. p. 33. n. 5.

Canonicus ſaltem obligatus ad horas non debet diu eſſe ſine Præbenda. p. 34. n. 6.

Canonici ſine Præbenda, an habeant Ius ad diſtributiones, & vocem in Capitulo? p. 34. n. 6.

Canonicos novos decet in redditibus eſſe antiquis æquales. p. 34. n. 8.

Canonicus poteſt ex gratia ſupra numerum recipi ea lege, ut reditus non percipiat, donec Præbenda vacet p 34 n 9.

Canonici receptio cum clauſula: *ut præbendâ careat* valet, & clauſula ordinariè habetur pro non adiecta. p 36 n 15.

Canonicus habens ſolum exſpectationem præbendæ non habet Beneficium. p. 128. n. 1.

Canonico debetur præbenda. p. 140.

Canonicus quandonam cenſeatur Autoritate Pontificia vel ordinarij Collatoris receptus. p. 149.

Canonicus Autoritate Papali receptus, eſt in aſſecutione præbendæ præferendus cuiuis alteri. p. 149. n. 1.

Canonicus Cathedralis Eccleſiæ poteſt eſſe delegatus Pontificis, eiúſque Legati. p. 161. n. 1. Etſi ingreſſus ſit Religionem. p 164. n. 7. Vel careat præbendâ p. 164. n. 8.

Canonici ſeniores præferendi Iunioribus in electione, reſponſione, & ſubſcriptione. p. 205. prin p. 736.

Canonici an & quomodo Clericorum nomine comprehendantur? p 285. n. 1.

Canonicorum Cathedralium ſaltem media pars ſint Presbyteri. p. 254. n. 2.

Canonici Cathedrales debent eſſe Subdiaconi. p. 254. n. 2. Habere annum XXII. inchoatum; quod in Germania non obſeruatur. p. 256. n. 6.

Canonici ſacro ordine carentes non habent vocem in Capitulo. p 254. n. 2.

Canonico mortuo aut reſignante Iura eius ad Capitulum tranſeunt. p. 368. n. 7.

Canonici creatio quandoque dicitur Electio impropriè. p 315. n 1.

Canonici creatio ad quem de Iure communi ſpectet. p. 316. n. 5.

Canonicus accuſans Prælatum, ſi vincat, recipit expenſas ab Eccleſia. p. 359. n. 4.

Canonici pœna quomodo comprehendat Præpoſitum? p. 414.

Canonicus poteſt in cauſa contra alium Canonicum ut ſuſpectus recuſari. p. 660. n. 3.

Canonicus Regularis.

Canonicus Regularis ſi Monachus fiat, & redeat, debet eſſe cucullatus & ultimus in choro. p 535. par.

Canonici Regulares laxiorem habent regulam quàm Monachi. p. 536. n. 1. Hodie poſſunt tranſire ad Monachos, non item olim. ibid.

Canoniſſa.

Canoniſſarum electio eodem modo peragenda, quo Monialium. p. 447. n. 17. V. *Moniales.*

Canoniſta.

Canoniſta, an Theologus aptior ſit ad Epiſcopatum? p. 250. n. 5. & 6.

Cantoria.

Cantoria ſeu Præcentoria an ſit dignitas ſeu perſonatum? p. 581.

Capella.

Capella intra fines Parochiæ ſita, non eſt hoc ipſo ei ſubiecta. p. 84 n. 1.

Capellæ & Matricis ſi idem ſit Rector, tunc Capellanus non ſuo ſed Rectoris nomine poſſidet Capellam. p. 84. n. 2.

Capella nova intra Parochiæ fines quando poſſit extrui. p. 181. n. 2. & 3. p. 658 n. 1.

Capellania.

Capellania ex fundatione Sacerdotalis in qua ætate poſſit recipi? p. 256. n. 7.

Capellanus.

Capellanus non poſſidet Capellam ſuo nomine, quæ eundem cum Matrice Rectorem habet. p. 84. n. 2. Eo deiecto competit Actio Rectori. ibid.

Capellani niſi ſint Canonici non habent vocem in Capitulo. p. 367. n. 2.

Capellani unius Eccleſiæ non faciunt unum corpus; nec poſſunt habere commune ſigillum. p. 367. n. 2.

Capitulares.

Capitularium aliqui ſi ſint inhabiles, tunc reliqui, etſi pauciores, habent Ius eligendi aut poſtulandi. p. 213. n. 2.

Capitularium unus ſi ſuperſit habilis, poteſt ille eligere; non tamen ſeipſum. P. 213. n. 5.

Capitularium poſtulationem a duabus eorum partibus factam poteſt Superior ſine cuiuſquam injuria rejicere. p. 217. n. 6. Ex officio admittenda eſt ob neceſſitatem vel utilitatem Eccleſiæ. p. 218. n. 6.

Capitularium parte etiam maiore poſt vocationem non comparente, quomodo acta Capituli valeant vel non valeant? p. 220. n. 4 & 5.

Capitularis poſt Legitimam vocationem abſens non cenſetur eſſe in numero pro illo actu. p. 221. n. 5. p. 307. num. 4.

Capitularibus omnibus extinctis uno excepto, quid iſte debeat aut poſſit facere? p. 231. n. 3.

Capitulares poſſunt non pro ſemper, ſed pro una vice Ius ſuum eligendi conferre alteri v.g. Epiſcopo. p. 233. n. 10. Aut ut una cum illis eligat, extraneum Clericum admittere. n. 11.

Capitulares ob Cenſuram invalidè eligentes, an novam poſſint electionem facere? p. 279. n. 8.

Capitulares præſentes mortuo Prælato alicubi diem Electionis capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Non poſſunt ultra trimeſtre à die cognitæ vacationis differre. p. 367. n. 1. Nec expedit anticipare. p. 281. n. 2. Debent pro electione facienda convenire ad locum, ubi eſt Eccleſia ipſorum. p. 281. n. 2.

Capitulares an alium diem aut locum ſtatuere poſſint ob impedimenta realia. p. 293. n. 3.

Capitulares longè abſentes an ſint ad electionem advocandi? p. 281. n. 2.

Capitularium pars minor, & unicus poteſt eligere, aliis venire negligentibus. p. 281. n. 2.

Capitulares an teneantur longè abſentes, ſi vocarint, exſpectare? p. 281. n. 3.

Capitulares quando poſſint aut non poſſint in negotio procedere aliquo appellante? p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate cauſæ inquirere. ibid.

Capitulares ubi ſunt legitimè congregati, ibi eſt Capitulum. p. 293. n. 3.

Capitulares incurrunt pœnas Canonicas, ſi patiantur Laicos ſe immiſcere Electioni. p. 301. n. 1.

Capitulares poſſunt, ſi velint, alios collegas Iure eligendi privatos ad electionem admittere. p. 301. n. 2.

Capitularium unus impedire poteſt, ne extraneus, aut privatus Iure electionis, ad eam admittatur. p. 301. n. 3. Item compromiſſum ad eligendum. ibid. p. 312. n. 2. 3.

Capitulares eligere poſſunt ſine iis, qui vocati nolunt vel nequeunt venire. p. 307. n. 4.

Capitularium unus non poteſt etiam re integra revocare compromiſſum, maiore parte non conſentiente. p. 314. n. 8.

Capitulares Ius ſuffragij habentes vocandi ſunt omnes ad electionem, ſi poſſint. p. 330. n. 1. Niſi aliud ferat conſuetudo. p. 330. n. 3.

Capitulares abſentes non eſt neceſſe vocare ad alios Tractatus quàm Electionis. p. 331. n. 3.

Capitulares quinam eligentibus non ſint annumerandi? p. 344. n. 2.

Capitulares aliqui, ſi aliis non contradicentibus ſcrutinium faciant, valet. p. 344. n. 3.

Capitularium quilibet Scrutinij publicationem petere poteſt. p. 345. n. 7.

Capitulares inter ſe controverſia oriatur, an Capitulum eſſe poſſit Iudex? p. 346. n. 8.

Capitulares an & quomodo procuratorem ad electionem mittere poſſint? p. 349. par. & n. 1. 2.

Capitulares ordinariè cogi non poſſunt, ut per ſe vel alios Electionis tractatui interſint. p. 349. n. 2.

Capitulum.

Capitulo non obeſt delictum Prælati, niſi conſenſerit, aut de conſenſu ſuſpectum ſit. p. 3. n. 3.

Capitulum vivo Epiſcopo non habet Iuriſdictionem in Eccleſia. p. 19. n. 1.

Capitulum non ſine, ſed cum Autoritate Epiſcopi poteſt antiquam conſuetudinem tollere. ibid. p. 190. n. 4.

Capitulum abſque Epiſcopo ſpectatum eſt Collegium & Univerſitas. p. 16. n. 1.

Capitulum per ſe poteſt ſtatutum condere vi rebus ſuæ adminiſtrationis, aliiſque minoribus, & pœnam addere. ibid.

Capituli Decanus ex conſuetudine Germaniæ eligitur. ibid.

In Capituli ſtatuta ad majus robur ſolent jurare Canonici. p. 16. n. 2.

Capituli ſtatutis obligatur etiam Præpoſitus & Decanus. p. 17. n. 6.

Capitulum poteſt ſine Autoritate Epiſcopi tollere conſuetudinem Eccleſiæ damnoſam. p. 16. n. 3.

Capitulum poteſt facere ſtatutum obligans novos tantum, non veteres Canonicos. p. 18. n. 7.

Capitulum ut renuntiet ſuo favori, an opus habeat conſenſu omnium, vel maioris partis? p. 18. n. 6. An Autoritate Epiſcopi? p. 16. n. 3.

Capitulum etiam cum Epiſcopo non poteſt renuntiare Privilegio Communitati conceſſo & utili. p. 30. n. 2.

Capitulo conſentiente poteſt Epiſcopus ſupprimere beneficia ob tenues reditus Canonicorum. p. 32. n. 1. Niſi ſint patronata. n. 2. Vel ſuppreſſio cedat in Epiſcopi & Capituli commodum ſimul. ibid.

Capitulari menſæ non poteſt Epiſcopus unire beneficium. p. 33. n. 3. Niſi ad tempus. ibid. *Vel bona* Epiſcopi & Capituli ſint diviſa. ibid.

In Capitulo an habeat vocem Canonicus ſine præbenda? p. 34. n. 6.

Capitulum poteſt ex gratia ſupra numerum recipere Canonicum ita, ut reditus non habeat, donec præbenda vacet. p. 34. n. 9.

Digitized by Google

Capitulum Epiſcopalia negotia exercere nequit à tempore, quo Epiſcopus eſt confirmatus. ibid.

Capitulorum plurium collegiatim ſumptorum conſenſus communis in quo conſiſtat? p.90.n 9.

Capitulum etiam Cathedrale non habet Iuriſdictionem ſpiritualem niſi ex priuilegio vel conſuetudine. p.130.n.1.

Capituli cum conſenſu poteſt Epiſcopus beneficiis vacantibus imponere Annatas. p.159.n.2. Non tamen ſuæ menſæ ſine conſenſu Pontificis applicare. ibid.

Capituli ſine conſilio quæ per conſuetudinem poſſit Epiſcopus expedire? p.203.n.1.

Capitulum contra, ut præſcribat Epiſcopus, requiritur titulus & 40. anni, ſine titulo tempus immemoriale. p.203.n.2.

Capitulo inconſulto Epiſcopus aut Prælatus non poteſt de Iure punire ſubditos. p.203.n.1.

Capituli maior pars quod agit, omnes cenſentur agere. p.221.n.5. p.364.n.2. Si id non fit contra Iura ſingulorum Capitularium. p.301.n.3. Nec contra, ſed pro Eccleſia. p.741.n.1.

Capitulum totum duæ eius partes repræſentat, p.220.n.4.

Capituli acta quomodo valeant aut non valeant Capitularium parte etiam maiore poſt vocationem non comparente. p.220.n.4.& 5.

Capitulum eſt diſtinctum à Prælato, & iſte eius nomine non comprehenditur. p.231.n.1.

Capitulum de Iure communi debet eligere Prælatum. p.233.n.8. Qua ratione id poſſit etiam alij Clerici. p.233.n.9.& ſeq.

Capitulum Cathedrale in Germania eligit Epiſcopum à Pontifice confirmandum. p.240.n.3.

Capitulum Romanæ Eccleſiæ repræſentant Cardinales. p.246.n.1.

Ad Capitulum quomodo deuoluatur Ius conferendi beneficia ob negligentiam aut delictum Epiſcopi? p.262.n.7.

Capitulum Collegiatæ poteſt Ius ſuum eligendi per compromiſſum dare Epiſcopo ſuo. p.263.n.2. non tenetur tamen ab eo nominatum recipere, niſi ſit idoneus. p.264.n.4

Capitulum quandiu habet Ius eligendi, electio non poteſt ab alterius aſſenſu pendere. p.273.n.2.

Capitulum diem Electionis mortuo Prælato nominat. p.281.n.1.

Capitulum legitimè congregatum an maiore parte ex conuentu digrediente diſſoluatur? p.284.n.5.

Capitulum ibi eſt, ubi Capitulares legitimè ſunt congregati. p.293.n.3.

Capituli conſilium & conſenſus requiritur de Iure communi ad creandos Canonicos. p.316.n.5.

Capituli caput in Germania eſt Decanus. p.338.n.2.

Capituli conſenſus & conſilium non ſunt neceſſaria Epiſcopo ad expedienda Iuris deuoluti. p.341.n.7.

Capituli conſenſus communis fieri non poteſt niſi à collegialiter congregatis. p.343 n.2.

Capitulum qualitates eligendi diſcutere poteſt non per modum Iudicij, ſed informationis. p.346.n.8.

Capitulum an poſſit eſſe Iudex in controuerſia inter Capitulares. p.346.n.8.

Capitulum expenſas in proſequenda Electione accipit à Prælatura. p.359.n.3.

Capituli vim & Ius ad eligendum habent duæ partes eorum, qui adeſſe volunt & poſſunt. p.364 n.1.

Capituli actus vt valeant debet pars maior in eos conſentire. p.364 n.1. Quænam pars maior? n.1.& 2.

Capitulum quomodo proprium iuramentum edere poſſit? p.398.n.4. Quomodo oppugnare prouiſionem ab Epiſcopo factam. ibid.

Capitulum accipit reſignationem Canonicatus, quem confert. p.467.n 7.

Capituli gratiæ qui ſe committit, non renuntiat Iuri v.g. litterarum Papalium. p.484.n.4 472.

Capitulum dicit ſubditis Ius, quando Epiſcopus eſt excommunicatus. p.501.n.2.

Capitulum, ſi Epiſcopus capiatur, debet monere Pontificem & interea adminiſtrare. p.503.

Capitulum adminiſtrat, ſi Epiſcopus longè abeat, non relicto Vicario. ibid.

Capitulum in quem defectum Epiſcopi exerceat Iuriſdictionem? p.503.

Capitulo quid agendum, ſi Epiſcopus ob ſenium vel morbum ſit ex parte tantum inutilis? p.503.

Capituli conſilium & conſenſus eſt Prælato neceſſarius ad expedienda ardua. p.604.n 3.

Capitulum poteſt Iuriſdictionem in Diœceſanos præſcribere contra Epiſcopum. p.717.n.2. Ius corrigendi non poteſt ei omne adimere. p.718.n.3.

Capitulum etſi habeat Iuriſdictionem, non poteſt facere ceſſationem à diuinis ſine juſta & manifeſta cauſa. p.718.n.5.

Capitulum citatur vt per procuratorem, non vt perſonaliter veniat. p756 n.4.

Capitulum ſede Vacante.

Capitulum ſede vacante poteſt exequi ſedis Apoſtolicæ mandata de rebus alioquin proprijs Epiſcopi. p 78.n.2.

Capitulum tenetur ad reſtitutionem ob damnum malæ adminiſtrationis ſede vacante. p.357.n 12.

Capitulum ſede vacante non poteſt in Iudicio agere pro Iuribus Epiſcopalibus. 826.n.3.

Capitulum poteſt ſede vacante prorogare tempus Commendæ vltra ſex menſes. p.409.n.3.

Capitulum non poteſt bona Prælati defuncti, aut ſede Vacante obuenientia ſibi accipere. p.443.n.1. Nec obuenientia ex actibus Iuriſdictionis exercitæ. n.2.

Capitulum ex officio debet ſede vacante adminiſtrare. p.443.n.2. p.504.n.1.

Capitulum ſi Cathedrali vacante ſit ſuſpectum, dari ſolet Adminiſtrator *cum libera*. p.444.

Capitulum ſede vacante diſpenſare in interſtitijs Ordinum poteſt etiam cum Regularibus exemptis. p.513.n.3.

Capitulum ſede vacante non poteſt intra annum dare dimiſſorias, niſi in certis caſibus. p.520.n.3. Cur? p.577.

Capitulum ſede vacante poteſt intra annum dare alteri Epiſcopo licentiam ordinandi exteros. p.521 n.3.

Capitulum mortuo Epiſcopo confirmare Vicarium Generalem, vel alium conſtituere debet intra decem dies. p.592.n.16.

Capituli Iuriſdictio per noui Epiſcopi confirmationem expirat. p.592.n.16.

Digitized by Google

Capitulum ſede vacante poteſt ea, quæ ſunt de Iuriſdictione Epiſcopi ordinaria. p. 745. n. 2. Non item illa quæ ſunt ſpeciali Iure aut privilegio ei conceſſa. p. 338. n. 3. p. 617. n. 1. p 745. n. 4.

Capitulum ſede vacante poteſt diſpenſare & abſolvere in Caſibus Papalibus occultis p. 617. n. 1.

Capitulum ſede vacante non poteſt conferre beneficium ad liberam collationem Epiſcopi ſpectans. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Niſi ex mandato Pontificis, p. 78. n. 2. Poteſt tamen eius adminiſtratorem conſtituere. p. 705. n. 3. Vel ad ſex menſes commendatarium. ibid.

Capitulum adminiſtrat vacante Eccleſia Cathedrali. p. 744. n. 2. Item vacante aliâ, ſed exemptâ & quaſi Epiſcopalem Iuriſdictionem habente. p. 744. n. 2. An & vacante Eccleſia Collegiata? n. 3. &4. An & vacante Eccleſia regulari non exempta? n. 5.

Capitulum Cathedrale vacante ſede poteſt ferre Cenſuras. p. 744. n 1. An & Collegiale vel regulare? n. 3. & ſeq.

Capitulum quid poſſit vel non poſſit vacante ſede Cathedrali, explicatur fusè. p. 749. n. 2. & ſeq. maxime p. 750. à n. 4.

Cardinalis.

Cardinalibus non ſunt conferenda beneficia infra 200. ducatos, niſi vacent per obitum familiaris. p. 80. n. 1.

Cardinalatus & Epiſcopatus qui & quomodo ſint incompatibiles? p. 216. n. 3.

Cardinalis officium eſt aſſiſtere Rom. Pontifici, eumque ſuis conſiliis adiuvare. p. 216. n. 3.

Cardinales an poſtulari vel eligi poſſint ad Epiſcopatum? p. 216. n. 4.

Cardinali in Epiſcopum aſſumpto vacat Cardinalatus; ſed Praxis eſt alia. p 217. n. 4.

Cardinalatus eſt dignitas Epiſcopali & Archiepiſcopali maior. ibid.

Cardinalium eſt Rom. Pontificem eligere. p. 246. n. 1.

Cardinales repræſentant Capitulum Rom. Eccleſiæ. ibid.

Cardinalis habet Iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem in Eccleſiam ſui tituli & Capellas incorporatas, p. 297. n. 2 p. 744. n. 1.

Cardinalis poteſt in abſentia Pontificis ex eius commiſſione conſecrare & coronare Imperatorem electum, p 326. n. 9.

Cardinalis, ſi non ſit Epiſcopus, poteſt ſimul eſſe Canonicus Cathedralis. p. 383. n. 1. Quæ cum Cardinalatu poſſit vel non poſſit retinere vel accipere beneficia? p. 383. n. 1.

Cardinales quando, quomodo & Vbi inſtituere debeant Electionem Rom. Pont. p. 396. par.

Cardinales nihil poſſunt ex Camera aut obuentionibus Sedis vacantis uſurpare ſub pœna ſuſpenſionis. ibid.

Cardinalibus in conclaui nemo poteſt ſub Excommunicatione ſcripturam vel nuntium mittere, aut ſecretè colloqui. ibid.

Cardinales ſede vacante nil poſſunt, niſi defuncto Camerario aut Pœnitentiario alium ſubrogare. p. 397 n. 2.

Cardinalis ſi eligatur ad aliam Prælaturam, debet licentia conſentiendi peti à Pontifice. p. 402. n. 4. Intra quod tempus. 400. n 3.

Cardinalis ex Ord Mend. ſi ad aliam Prælaturam eligatur v. g. in diſcordia, an electio ſit irrita? 418. n 4.

Cardinalibus non Epiſcopis quinam actus Ordinis Epiſcopalis à Pontifice committi ſoleant? 491. n. 6.

Cardinalium conſilium adhibere in arduis tenetur Pontifex. p. 604. n. 3.

Cardinales an ſede vacante Papali poſſint Legatum revocare. p. 697. n. 3.

Careat.

Careat in Lege pœnali ſignificat privationem ipſo facto. p. 95. n. 6.

Carmelita.

Carmelitarum Prælati quos aliorum ordinum Prælatos præcedant vel non præcedant. p. 109. n. 4.

Carolus Magnus.

Caroli M. in perſona tranſlatum imperium occidentale à Græcis ad Germanos per quem, quando, & quomodo? p. 322. n. 1.

Carolus M. natione Germanus. p 322. n. 1.

Carolus M. Romam eiuſque dominia Londobardis erepta profeſſus eſt, ſe Eccleſiæ reſtituere. p 412. n. 2.

Carolus V.

Carolus V. & vltimus Imperator coronatus. p. 326 n. 9.

Caſus.

Caſus omiſſus manet in diſpoſitione Iuris communis, niſi ſit cum excepto connexus. p. 17. n. 2.

Caſus Epiſcopalis nomine non intelliguntur papales occulti Epiſcopis permiſſi. p. 598. n. 10.

Caſtratus.

Caſtratus voluntariè à ſe vel ab alio eſt irregularis? p. 964. etſi bona fide ex Zelo caſtimoniæ id factum ſit. p. 964. n. 8.

Caſtratus in cunis non eſt irregularis. p. 964. Vti nec caſtratus per malitiam hominum. ibid. Vel ob morbum ex conſilio Medicorum. p. 565.

Catechumeni.

Catechumeni non obligantur Legibus aut pœnis Eccleſiaſticis. p. 5. n. 2.

Cathedraticum.

Cathedraticum annuatim exigere eſt de Lege Diœceſana. p. 721. n. 3. Quantum poſſit exigi? ibid.

Cauſa.

Cauſæ decidendæ ex ſtatutis & conſuetudinibus quibus litigantes obligantur. p 7. n. 12.

Cauſa ſine cognitione eſt irrita ſententia. p. 44 n. 17.

Cauſa publica eſt fauorabilior quam privata. p. 43. n. 14.

Cauſa pia magis eſt exempta quam Clericus particularis ibid.

Cauſæ piæ relicta in teſtamento non ſolemni valent; non item relicta Clerico ibid

Cauſæ ſine cognitione inualidè diſpenſat Inferior in lege Superioris. p. 73. n. 3.

Cauſa alicui cum generalitate delegatâ tribuitur Iuriſdictio quaſi in habitu. p 91. par.

Cauſæ impulſivæ falſitas non tollit Voluntariū. p. 101. n. 1.

Cauſa vnde dignoſcatur eſſe impulſiua? ibid.

Cauſæ ante cognitionem non reſtituitur iniuſtè à Iudice ſpoliatus. p. 115. n. 2.

In Cauſa propria nemo poteſt eſſe Iudex, quo ſenſu? p. 131. n. 2.

In

In Cauſa una nemo eſt ad diverſos Iudices trahendus. p. 144. n. 3.

In Cauſis connexis debent perſonæ etiam diverſi fori coram uno Iudice litigare. p. 144 n.3.

In Cauſis piis interponere Iudex ſuum officium ultro debet. p. 145 n. 5.

Cauſæ Iudiciales & Eccleſiaſticæ quibus & qualibus poſſint à Pontifice ſiue Legato delegari. p.161.n.1. & ſeqq.

Cauſæ cognitio Iudicialis non prærequiritur ad id, quod Conſcientiæ Iudicis relinquitur. p.166. n.17.

Cauſas etiam Criminales Clericorum poteſt judicare Epiſcopus nondum conſecratus. p. 274. n.2.

In Cauſis beneficialibus poteſt Pontifex partes cogere ad compoſitionem. p.276. n.1.

Cauſa cum per Procuratorem agitur, an ſententia contra hunc vel contra principalē ferenda ſit. p.298.n.5.

Cauſa Iuri contraria ſi allegetur, evertit intentionem Actoris. p. 363. n. 5. An in ea quis poſſit agere per Procuratorem? ibid.

Cauſæ beneficiales celerem expeditionem poſtulant. p.373. n. 4. Cur? n. 5. In ijs contra contumacem proceditur etiam lite non conteſtata. ibid.

Cauſa alicui ratione dignitatis delegata an tranſeat ad Succeſſorem. p.592. n.16.

Cauſam à Pontifice delegatam Vicario Epiſcopi an cognoſcere poſſit Vicarius Capituli. p. 592. n. 16. An Succeſſor aut ſubſtitutus Vicarij? ibid. An ipſe Epiſcopus? ibid.

Cauſa valdè grauis & ardua non poteſt etiam à Delegato Principis ſubdelegari. p 604. n.3.

Cauſa quænam ſit grauis & ardua. p.604. n 3. Quomodo in ea expedienda ſe gerere debeat Prælatus, Iudex, Commiſſarius, & Pontifex? ibid.

Cauſarum Vniuerſitas quid? & quomodo poſſit committi? p.627. n.8. p.628. n.12. p 643 n.8.

Cauſas arduas an & quaſnam Capitulum ſede vacante expedire non poſſit. p. 752. n. 13.

In cauſa totam Provinciam concernente ſufficit conſenſus Prælatorum & Capitulorum Cathedraliū. p.755. n. 1. Eſt autem neceſſarius conſenſus. n. 2.

Cauſa Eccleſiaſtica quæ? p. 779. n.2.

In Cauſa ſpirituali ſi duo Procuratores conſtituantur, Iudex poteſt magis idoneum eligere. p. 804. Quid tum alter poſſit? ibid.

In Cauſis arduis non poteſt Procurator ſibi ſubſtituere altum. p. 806. n.2.

Cauſa matrimonialis. Vide *Matrimonium*.

Cauſā jam bis judicata appellari non poteſt, ſed ſupplicari. p. 830. n. 2.

Cauſis in quibus non poſſit aſſumi Arbiter? p. 835. n 9 & 10.

Cauſā cadit, qui eam in Iudicium jam deductam potentioris patrocinio committit. p. 841. n. 1.

Cautio.

Cautio expreſſa non obeſt, ſed prodeſt ad tollendum dubium. p. 252. n 6.

Cautionem ſaltem juratoriam præſtare debet, qui in foro externo abſolvendus eſt ab Excommunicatione. p.712. n.4. Non tantum offerenda, ſed etiam præſtanda. p. 716. n. 7.

Cautionem nimiam ab aliquo exigere eſt injurioſum. p. 737. n. 1.

Ad Cautionem de non offendendo cogi poteſt ſuſpectus de vi. p. 757. n. 3.

Cenſura.

Ad Cenſuram incurrendam requiritur contumacia. p. 59. n. 1.

Cenſuram non incurrit ignorans, ſaltem ignorantia non craſſa. ibid. n. 1. & 2.

Cenſurarum abſolutio præmittenda Reſcriptis Pontificiis ad effectum illorum. p 146. n. 4.

Cenſura eſt nervus Eccleſiaſticæ diſciplinæ. p. 180. n. 2. Eam violandi conſuetudo non valet. p. 180. n 2.

Cenſura nulla eligentium aut electi obſtat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 2.

Cenſuram ſuſpenſionis aut interdicti non incurrunt Epiſcopi niſi de ijs expreſſa fiat mentio. p. 441. n.4.

A Cenſura per Canones indefinitè lata & non reſeruata poteſt Epiſcopus abſoluere. p.514. n 1. Niſi crimen, ob quod eſt lata, ſit enorme & notorium vel homicidium voluntarium p. 515. n 2.

Cenſuram per Canones ad certum tempus latam non poteſt Epiſcopus relaxare. p. 515. n. 1.

Cenſura non ſolum ex Iure ſed etiam ex conſuetudine poteſt introduci. p.568. n.2.

Cenſura eſt remedium ordinarium Iudicii Eccleſiaſtici. p. 601. n.3.

Cenſuram qui contraxit, non debet ab ea in foro externo abſolui ante ſatisfactionem præſtitam. p.651. n.2.

Cenſuræ contra perſonas ſublimes gradatim gerendæ p.674. n. 1. Valida tamen eſt cenſura gradatione etiam omiſſa. n. 2.

A Cenſura Canonis abſoluere poſſunt Legati à latere ex præſcriptione. p.690. n.3. Et quidem quemcunq; ab egreſſu ex urbe uſque ad reditum. p. 695. n. 1.

A Cenſura Canonis quos abſoluere poſſint Legati non à latere. p 695. n.2.

Cenſuram ab inferiore latam an & quomodo relaxare poſſit Superior. p. 703. n. 1. & ſeqq.

Cenſuram in Parochianos an ferre poſſint Parochi. p. 704. n 4.

Cenſura non tollitur niſi per Canonicam abſolutionem. p. 712. n. 1.

Cenſuris compeſcere poteſt Prælatus regulares contumaces. p 743. n. 1.

Cenſuræ abſolutio aut Revocatio metu extorta eſt ipſo jure irrita. p 811. n.6. p. 819. par. & prin. Etiam Excommunicationis minoris. p. 819. n. 3. Extorquens eſt ipſo facto excommunicatus. par. & n. 1. Modò cenſura fuerit validè lata. n. 2.

Cenſus.

Cenſus reſervativus quid? p. 820.

Ceſſatio à Divinis.

Ceſſatio à divinis quid? à quo & cur poſſit ferri? remiſſivè. p. 727. prin. Eam dolo vel culpa ſua acculans, tenetur Miniſtris & Eccleſiæ ad compenſationem. p. 727. n. 3.

Ceſſationem à divinis poteſt inſtituere Capitulum ex triplici cauſa. p. 732. Sub qua forma. ibid. Formam hanc non tenentur ſeruare alij. ibid.

Digitized by Google

Ceſſio.

Ceſſio bonorum quomodo differat à Renunciatione beneficij? p. 481. n. 2.

Ceſſiſſe bonis quem pœnitet, poteſt conſequi, ne bona eius vendantur. p. 482. n. 2.

Ceſſio actionis mutandi Iudicij cauſâ facta poteſt à Reo exceptione repelli. p. 840. n. 3.

Ciſtercienſes.

Ciſtercienſium ſpecialibus priuilegiis nil obſtant Reſcripta Pontificis, niſi etiam Ordinis Ciſtere. mentionem faciant. p. 74. n. 1.

Ciſtercienſes olim non habebant tanta privilegia, quanta hodie. p. 489.

Citatio.

Citatio eſt actus Iuriſdictionis coactiuæ. p. 44. n. 16.

Citatione partis omiſſâ eſt ſententia irrita p. 44. n. 17.

Citatus ſi comparet, non poteſt in ea cauſa ad alium Iudicem abſtrahi. p. 94. n. 1. Reſcriptum partis facit ſibi commune. p. 95. n. 2. p. 148. n. 2.

Citando Iudex concurrens prævenit alterum. ibid.

Citatus non tenetur comparere ad allegandam exemptionem, ſi per priuilegium Iuri inſertum eſt exemptus. p. 76. n. 8. Vel per Ius commune. p. 77. n. 12.

Citandus non eſt reus ex loco valdè remoto ſine neceſſitate. p. 119. n. 1.

Citandus nemo ultra duas; imo nec ultra unam dietam à finibus ſuæ diœceſis. p. 119. n. 2. 3.

Citatione rei aliôve proceſſu an ſit opus in cauſa notoria. p. 295. n. 7.

Citatio facta à non habente poteſtatem etſi fiat in diem, quâ habebit, eſt invalida p. 332. n. 2.

Citatus ad tractandum de die Electionis, an & quando iterum citandus ad diem eius. p. 383. n. 2.

Citatus & contumax ad unum actum citari debet iterum ad aliũ, niſi ſit ab initio citatus ad totam cauſam. ib.

Citatio ad ſolam notificationem ordinata non eſt facienda ſcienti. p. 383. n. 3.

Citandi nominatim vel generatim ante confirmationem electionis, quorum intereſt. p. 450. n. 1. Alioqui confirmatio eſt irrita. ibid.

Citatione & confirmatione iam peracta ſi quis opponere aliquid velit, an ſit audiendus? p. 450 n. 2.

Citandus an ſit reus, cuius contumacia eſt manifeſta. p. 489. n. 2.

Citatio eſt fundamentum & principium Iuriſdictionis contentioſæ. p. 625. n. 1. Ea iam facta ſi moriatur delegatus, non expirat Iuriſdictio delegati. ibid.

Citatio quomodo olim, & hodie fieri ſoleat? p. 625. num. 2.

Citatus à duobus ex tribus delegatis an teneatur comparere? p. 629 par. p. 634. n. 1. Si tamen compareat, & omnes ſint præſentes, tenetur reſpondere. p. 634. n. 1.

Citatio an debeat eſſe trina, vel ſufficiat etiam una? p. 634. n. 3.

Citationis peremptoriæ terminus non debet ſine neceſſitate nimis arctari. p. 637. par.

Citati ad certum diem debent tempore congruo vel conſueto adeſſe. p. 638. n. 1.

Citati ad diem Electionis debent mane adeſſe. p. 638. n. 2.

Citatus ſi ſecuritè non poſſit accedere, an & quomodo teneatur comparere. p. 659. n. 1.

Citatio expedita à Iudice incipit proceſſum Iudicialem. p. 696. n. 6.

Citatione ſola an executor à Legato conſtitutus perpetuet Iuriſdictionem. p. 698. n. 1.

Citationi nemo tenetur parere, ſi iniuſtam cauſam exprimat, vel notorium ſit fieri ad illicita. p. 748. n. 3.

Citatur Capitulum vt per procuratorem, non vt perſonaliter veniat. p. 756. n. 4.

Citatus ad totam cauſam cenſetur contumax ſi recedat, vel procuratorem reuocet. p. 790. n. 1. Condemnandus in expenſas à tempore receſſus factas. n. 2.

Citandus dominus ſeu Principalis, ſi poſſit, & non eius procurator Generalis. p. 792. n. 2.

Citatio vna peremptoria quomodo æquiualeat trinæ? p. 830. n. 6.

Civitas.

Ciuitatis nomine in materia odioſa vel fauorabili quid comprehendatur? p. 137. n. 3.

Ciuitas ſi interdicto ſubijcitur, ſubijcitur etiam ſuburbium. ibid.

Ciuitas Epiſcopalis in odioſis non comprehenditur nomine Diœceſis. p. 138. n. 4.

Ciuitatis conſuetudo extenditur ad loca vicina eiuſdem Iuriſdictionis. p. 182. n. 5.

Character.

Characterem imprimit conſecratio Epiſcopalis. p. 277. n. 4. Non tamen novum, ſed in presbyteratu acceptũ perficit. p. 535. n. 1.

Characterem imprimentia Sacramenta non ſunt iteranda. p. 542. n. 2.

Charitativum.

Charitativum ſubſidium aliáſque exactiones an & quomodo teneantur præſtare Vicarij. p. 496. n. 5. An & exempti, ſi habeant Parochiam non exemptam. ibid.

Charitativum ſubſidium qui poteſt exigere, poteſt tardantes etiam cogere. p. 607. n. 2.

Charitatiui ſubſidij exactio eſt de lege Diœceſana Epiſcopi. p. 721. n. 3.

Charitativum ſubſidium poſtulare an poſſit Capitulũ ſede vacante. p. 752. 13.

Chiemenſis.

Chiemenſis Eccleſia eſt Regularis & Cathedralis. p. 286. n. 1.

Chirurgus.

Chirurgus cum debita diligentia agens non fit irregularis ob homicidium aut mutilationem. p. 532. n. 1.

Chirurgiam exercens Clericus quomodo ob homicidium fiat irregularis? p. 532. n. 1. & 2.

Chriſma.

Chriſmatis vnctione aliquid benedicendi poteſtas non poteſt obtineri per ſolam conſuetudinem. p. 491. n. 8.

Chriſma fit ex oleo & balſamo; quid ſignificet? p. 540.

Chriſmate unguntur manus & Caput Epiſcopi in eius conſecratione. p. 540. id non obſeruant Græci. ibid.

Chriſmate vnguntur fideles poſt baptiſmum in vertice. ibid.

Chriſmatione frontis indicatur Impoſitio manûs ſeu Confirmatio. p. 540.

Clavis.

Clauſum traditione traditur poſſeſſio domus. p. 174 n. 1.

Clauium Eccleſiaſticarum poteſtarem nullam habet Abbatiſſa. p. 746. n. 2. & 3. V. *Abbatiſſa.*

Clauſula.

Clauſula, quæ de Iure communi ineſt, ſemper ſubintelligitur. p. 48. n. 4. Niſi expreſſio requiratur ut forma. p. 67. n. 1.

Clauſula naturali actus ſubſtantiæ contraria reddit eum nullum. p. 35. n. 13.

Clauſula legali actûs ſubſtantiæ contraria relinquit validum, ſed mutat in alium. p. 35. n. 14.

Clauſula contractûs in dubio pro valida potius quàm pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.

Clauſula generalis *Non obſtante* adiecta legi communi tollit omnes particulares conſuetudines & ſtatuta. p. 57. n. 12. Et priuilegia. p. 58. n. 16.

Clauſula *Motûs proprij* non eſt contra rationem Reſcripti. 62. n. 4.

Clauſula: *ſi preces veritate nitantur*, in omni Reſcripto ſubintelligitur p. 68. n. 3. Eſt ſubſtantialis in Reſcriptis non Iuſtitiæ, ſed gratiæ. p. 67. n. 2.

Clauſula *ex certa ſcientia* nil operatur in ijs, quæ præſumitur Princeps ignorare. p. 72. n. 2.

Clauſula *ſi non omnes poteſtis*, quid operetur? p. 85. n. 2. p. 631. n. 3.

Clauſula generalis Reſcripti aut Legis derogat Regularium privilegio extra corpus Iuris. p. 75. n. 4.

Quamvis privilegium habeat Clauſulam de ſpeciali mentione. ibid. n. 5. 6. Niſi ſit remuneratorium aut in modum contractûs. p. 76. n. 7.

Clauſula generalis non derogat Priuilegio Regularium in corpore Iuris. p. 75. n. 4.

Clauſula *ex certa ſcientia* æquivalet quandoque plenitudini poteſtatis. p. 82. n. 3.

Clauſula *& quædam alia perſona* non multos ſed ad ſummum quatuor denotat. p. 91. par. p. 147. par. Nec maiores aut digniores, ſed æquales aut minores præmemoratis. p. 92. n. 3.

Clauſula *& alia negotia* denotat non maiora ſed æqualia aut minora prædictis. p. 92. n. 3.

Clauſula generalis ſeu indefinita comprehendit tantum ſimilia prædictis. p. 92. n. 3. Niſi habeat ſignum universale, ſtylo non repugnante. ibid. Vel niſi ſit expreſſè alia mens diſponentis. p. 93. n. 4.

Clauſula *ſi non obſtet Impedimentum Canonicum*: ſemper ſubintelligitur in Reſcriptis ad beneficium. p. 97. n. 3.

Clauſula tranſponenda eſt, ut Reſcriptum Iuſtitiæ concordetur cum Iure communi. p. 97. n. 2.

Clauſula in medio poſita ordinatiè non refertur ad utrumque extremum. p. 97. n. 2.

Clauſula *quantum de Iure poſſumus*, quid comprehendat? p. 97. n. 1. 2.

Clauſula *non obſtante pacto* non tollit pactum iuratum. p. 99. n. 2.

Clauſula *ſi ita eſt*; ſubinde tantum ad immediatè antecedens, ſubinde ad omnia refertur. p. 114. n. 3. p. 142. par.

Clauſula ſequentium diſpoſitionum derogatoria ſi in lege conciliari expreſſè vel tacitè ponatur, quid interſit? p. 120. n. 6.

Clauſula *ex certa ſcientia*, *proprio motu* non derogat Regi ſpeciale ſui mentionem requirenti. p. 121. n. 6.

Clauſula *ex certa ſcientia* vel *motu proprio* poteſt obreptionem tollere. p. 121. n. 6. p. 548 n. 5. Sed non poteſt supplere voluntatem. p. 121. n. 6.

Clauſula ex *certa ſcientia* facit Reſcriptum validum, licet prioris, cui eſt contrariũ, non meminerit p. 648. n. 5.

Clauſulam *non obſtante, quod pro alio ſcripſerimus*, debent habere litteræ poſteriores ad eundem collatorem datæ de providendis beneficiis. p. 126. n. 3.

Clauſula, *vel alio quovis modo* refertur tantum ad proximè antecedentia, maximè in odioſis. p. 152. n. 1.

Clauſula *non obſtantibus* non tollit obſtacula temporalia ſed quæ gratiam extinguunt. p. 158. prin. Intelligenda ſecundum limites conceſſionis. p. 158. n. 1.

Clauſula generalis non ſufficienter derogat ſtatuto aut conſuetudini particulari. p. 255. n. 3.

Clauſula Canonis *niſi diſpenſetur* quid valeat? p. 351. num. 6.

Clauſula *aliter non valeat* in c. *quia propter* refertur non ad ea quæ Iuſtitiam, ſed quæ formam ſpectant Electionis. p. 385. n. 7.

Clauſula in fine quando referatur vel non referatur ad omnia antecedentia. p. 385. n 7. p. 394. n 5.

Clauſula *non obſtantibus* indicat voluntatem diſpenſandi in impedimento quocunq;. p. 548. n. 5. p. 559. n. 2.

Clauſula *ſi non ambo* quomodo intelligenda quoad impeditum p. 659. n. 3.

Clauſula præelectionis: *ſi non omnes, tunc tu.* p. 670. num. 1.

Clauſula commiſſioni adiecta an per conſenſum partium tolli poſſit, vel non poſſit? p. 670. n. 3.

Clauſula generalis *ex certa ſcientia, plenitudine poteſtatis.* Non ſupplet defectum ſpeciali diſpenſatione dignum. p. 769. n 3.

Clauſula in decreto electionis: *& alij mihi conſentientes* non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3.

Clauſula procuratorij: *ad omnia, etiam ſpeciale mandatum requirentia*, quid comprehendat? p. 802. Quid ſi ſpeciales caſus ſint expreſſi cum clauſula: *& ad alia.* ibid.

Clericus.

Clerici non poſſunt à Laicis onerari propter defenſionem aut alia commoda collata. p. 40. n. 6.

Clericis exactiones, collectas, angarias imponere eſt contra immunitatem. p. 40. n. 7.

Clericos illegitimè natos non comprehendit Rex Civilis, reddens tales inteſtabiles. p. 40. n. 7.

Clerici poſſunt ſua immobilia vendere externis contra ſtatutum civile. p. 41. n. 7.

Clericis non obeſt temporis ad præſcriptionem neceſſarij abbreviatio per ſtatutum civile. ibid.

Clericos dehoneſtant onera à Laicis impoſita. p. 41. num. 8.

Clerici eorúmq; bona ſubſunt Magiſtratui Eccleſiaſtico. p. 42. n. 9.

Clerici ſi quoad ſe vel res ſuas ſubeſſent etiam Laicis, durioris forent conditionis quàm Laici. ibid.

Clerici non comprehenduntur Legibus civilibus, gene-

neracim quidem latis ſed ex obiecto onerofis. p. 39. n. 4.

Clericorum nomine in odioſis non intelligitur Epiſcopus aut Religioſi, ſed in fauorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414 p. 578. n. 1.

Clerici in odioſis non intelliguntur nomine populi, ſed in fauorabilibus. ibid.

Clericus Epiſcopo inferior eſt incapax conferendi Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis. p. 178. n. 2.

Clerici ſeniores præferendi Iunioribus in electione, reſponſione & ſubſcriptione. p. 205. prin.

Clericorum nomine an & quomodo comprehendantur Canonici. p. 215. n 1.

Clerici plures vnius Eccleſiæ quando faciant vel non faciant unam Congregationem ſeu Collegium. p. 230. prin.

Clerici ſeipſos ab vna ad aliam transferre non poſſunt Eccleſiam. p. 238. n. 2.

Clerici in cauſis etiam criminalibus poſſunt judicari ab Epiſcopo confirmato, nondum conſecrato. p. 274. n. 2. Degradari ſolemniter non poſſunt, niſi à conſecrato. ibid.

Clerici violantibus immunitatem Eccleſiaſticam ſi ſe non opponant, interdum cenſuram incurrunt. p. 407. n. 6.

Clericus non poteſt renuntiare priuilegio fori & Canonis. p. 463. prin.

Clerici & Epiſcopi ſunt ab Eccleſiis alendi. p. 475. n. 1. Etſi ob crimen ſint à beneficijs ſuſpenſi vel depoſiti. ibid.

Clericum occultè ſuſpenſum aut irregularem non poteſt Epiſcopus à miniſterio aut ſuſceptione Ordinis repellere. p. 507.

Clericum occultè criminoſum non poteſt Epiſcopus prohibere, ſed monere, ne ordinem exerceat aut ſuſcipiat. p. 507. p. 515. Occultè criminoſus quis? ibid.

Clericus ob crimen graue & notorium poteſt prohiberi ab exercitio & ſuſceptione ordinis. p. 515. n. 2. Si non prohibeatur, poteſt poſt emendationem publicè notam ſuſcipere vel iterum exercere ordinem. p. 515. n. 3.

Clericus in peccato mort: actum Ordinis ſacri exercens probabiliter peccat mortaliter. p. 515. n. 8.

Clerici tantum, & non laici, poſſunt pro ordinibus liberè accedere ad alium, ſi Ordinarius ſit ſuſpenſus ob ordinationem alieni. p. 522. n. 1.

Clericus in minoribus Chirurgiam aut Medicam exercens ſit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1. In maioribus, ob homicidium aut mutilationem prorſus inculpabilem. n. 2.

Clericis non licet Chirurgiam aut Medicen exercere, niſi neceſſitas aut pietas exigat. p. 532. n. 1.

Clericus in minoribus non poteſt eligi ſed tantum poſtulari in Epiſcopum. p. 534. n. 2.

Clericus ad ſacrum Ordinem ſine titulo aut patrimonio promotus, à quo ſit alendus? p 514 n. 3. p. 537. n. 4.

Clerici poſſunt ex conſuetudine eſſe Principum ſecularium conſiliarij, Cancellarij, & Iudices in ciuilibus. p. 560. n. 3.

Clerici poſſunt eſſe legitimi Tutores ſuorum agnatorum. p. 560. n. 3.

Clerici poſſunt eſſe Tutores & Defenſores perſonarum miſerabilium. p 560. n. 2.

Clericus in ſacris ducens mortuâ vxore, aliam non eſt bigamus. 567, n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indiſpenſabilem. ibid.

Clericus in ſacris ducens Virginem non eſt bigamus. p. 569 n 2. Eſt tamen irregularis ſed diſpenſabiliter ab Epiſcopo. ibid.

Clericus bigamus privatus eſt omni privilegio Clericorum p. 569. ſub excommunicatione prohibitus eſt ei clericalis habitus & tonſura. p. 569.

Clerico in ſacris ſi abire velit, an negari poſſint commendatitiæ aut teſtimoniales. p. 570. n. 4.

Clerici ſeculares olim debebant Archipresbytero; hodie poſſunt cuiuis approbato confiteri. p. 580. n. 2.

Clericus ad agendum pro Eccleſia ſua, admittitur ſine mandato, ſi caueat de rato. p. 659. n. 2. ſi in cauſa criminali, quis tum Iudex? ibid.

Clericus an teneatur Epiſcopo promittere obedientiam in ſcripto, vel cum iuramento? 737. n. 2.

Clerici in maioribus coram quo Iudice & quibus in cauſis poſſint eſſe aduocati? p. 779. n. 2.

Clericorum collegia comprehenduntur nomine Eccleſia. p. 837. n. 2. Poſſunt petere reſtitutionem in integrum. ibid. Vide *Reſtitutio in integrum*.

Clerici poſſunt per Legatum & vltimam voluntatem obtinere rem litigioſam. p. 842. n. 7. Imo etiam per emptionem. n. 8. Sed hoc dedecet. n. 9.

Clerici poſſunt in temporalibus compromittere in Laicum. p. 849. n. 4

Clericus Peregrinus.

Clerico in ſacris, ſi peregrinari velit, an commendatitiæ aut teſtimoniales poſſint negari? p. 570. n. 4.

Clericus peregrinus ſine dimiſſorijs ordinandus non eſt, etſi Iuramento ſupplere velit. p. 571. par. An ſi per legitimos teſtes probet? p. 571. n. 2.

Clericus peregrinus ſine Formatis aut commendatitijs an ſit permittendus celebrare? p. 570. n. 2. p. 571. n. 1.

Clericus peregrinus ob defectû formatarum repulſus, an adhuc poſſit celebrare priuatim? p. 572. n. 2. Idque tolerare Epiſcopus? ibid.

Clericis peregrinis quibus & quomodo prohibere poſſit Epiſcopus celebrationem in Eccleſijs Regularium p. 572. n. 3.

Clerici peregrini non ſunt à collatoribus inferioribus ſine Epiſcopi examine inſtituendi. p. 572. n. 1.

Clericum peregrinum non poteſt Archidiaconus in ſuo territorio delinquentem punire. p. 731. n. 1.

Coadiutor.

Coadiutor cum poteſtate ſuccedendi nulli Prælato dari poteſt ſine facultate Pontificis. p. 333. n. 5. p 762.

Coadiutor Epiſcopo ſeni aut infirmo dandus. p. 478. n. 6. Alendus ex reditibus Epiſcopatûs. ibid.

Coadiutor ſi detur, non hoc ipſo habet Ius ſuccedendi. p 502. n. 2.

Coadiutor ſubinde datur Epiſcopo de dilapidatione ſuſpecto. p. 662. n. 2.

Cœmeterium.

Cœmiterio benedicere poteſt Archiepiſcopus ante acceptum pallium. p. 460. n. 1. Cœ-

Digitized by Google

Collatio.

Collatorem vnum Beneficiorum non ſolet Papa duobus gravare mandatis de prouidendo, p. 125. n. 3. p. 140. Etiam reſpectu diuerſarum Eccleſiarum. p. 142. n. 2. Collator grauatus ab vno Pontifice de Providendo poteſt ſimiliter ab alio ſine clauſula grauari. p. 141. par.

Collatio Beneficiorum ſpectat Iure ordinario ad Epiſcopum; Iure ſpeciali quandoque ad alios. p. 142. n. 2.

Collatio Beneficij à Pontifice impetrata ſine mentione prioris eſt irrita & obreptitia. p. 143. n. 1.

Collatio beneficij non acceptata quid tribuat Iuris? p. 154. n. 1.

Conferendorum Beneficiorum Ius non poteſt præſcribi à Laicis. p. 179. n. 2.

Collatio beneficij à Suſpenſo, Excommunicato, perſonaliter interdicto, ſed non denuntiato valet, niſi contra exceptum ſit. p. 188. n. 6. & 7.

Collationem antè factam, in communicatione acceptans non acquirit Ius in beneficium. p. 206. n. 1.

Collatio beneficij interdum dicitur Electio. p. 227. n. 1.

Collatio libera Beneficij quomodo differat ab Electione. p 228. n. 4.

Collatio Laicorum authoritate facta eſt irrita, & acceptans eſt excommunicatus, & ſuſpendendus. p. 236. n. 16.

Collatio facta non habenti legitimam ætatem eſt inualida. p 255. n. 4.

Collatio facta illiterato, quando ſit ipſo Iure irrita vel reſcindenda. p. 257. n. 10. & 11.

Collatio Simoniaca eſt omni Iure invalida; p. 259. n. 17.

Conferens dignitatem, Prælaturam, aut beneficium curatum indigno quam pœnam incurrat? p. 261. n. 5. p. 262. n. 6. 8. Quam conferens beneficium ſimplex? p. 262 n. 9.

Collatio an ei, cui invalidè facta eſt, poſſit iterum fieri? p. 270 n. 2.

Collationem Dignitatis à Laico acceptans redditur ad illam & quamuis aliam inhabilis. p. 351. n. 8.

Collatio facta cum pravitate ſimoniaca, etiam ignorante prouiſo eſt inualida. p. 387. n. 1. Et quidem ipſo Iure. n. 2. Poſt triennalem tamen poſſeſſionem tutus eſt talis prouiſus. p. 388. n. 2.

Collatorem Eccleſiaſticum ſi quis ob perſonam certam præteritam iniuſtè grauet, ipſo facto excommunicatur. p. 405. n. 1. Licet eum grauet ex mandato alieno n. 4. aut eius tantum conſanguineum. n. 5. Idem eſt quoad eligentem, poſtulantem, confirmantem. n. 3.

Collationis primæ valor ſi ſit dubius, conſultò petitur alia. p. 419. p 846. n 1. Poteſt prouiſus vtraque ſe defendere. p. 420.

Conferens Parochiam non habenti animum intra annum ſuſcipiendi Sacerdotium, tenetur in huius defectum reſtituere fructus. 439. n. 5.

Collatio Pontificis eſt irrita, ſi Ordinarius præuenit. p. 448.

Collatio Ordinarij eſt irrita, ſi Pontifex præuenit. p. 448. n. 1.

Conferre beneficia poteſt Epiſcopus ante Conſecrationem. p. 452. n. 5.

Conferre qui poteſt beneficium, non hoc ipſo poteſt etiam eius reſignationem accipere. p. 4. Sæpè tamen ita conſuetudo legitima fert. ibid.

Collatoris conſenſus requirendus, antequam admittatur ab Epiſcopo renuntiatio Beneficiati. p. 486. n. 5. quomodo & Cur? ibid.

Collationis Ius deuoluitur ad Archiepiſcopū ſi Capitulum ei immediatè ſubiectum per ſemeſtre id negligat. p. 499. Ad Pontificem, ſi & Archiepiſcopus per aliud ſemeſtre negligat. ibid.

Collatio ſi ad Epiſcopum & Capitulum ſimul ſpectet, quando poſſit ab vno ſine altero fieri? p. 503. p. 504 n. 2.

Collegium ex Clericis & Laicis numero vel poteſtate æqualibus eſt Eccleſiaſticum. p. 46. n. 7.

Collegiorum plurium collegiatim ſumptorū conſenſus communis in quo conſiſtat? p. 90. n. 9.

Collegia plura ſi ad vnum actum concurrant, ſingula vnam tantum habent vocem. p. 90. n. 9.

Collegium quando faciant aut non faciant plures Clerici vnius Eccleſiæ? p. 230. prin.

Collegium quodvis vt primo conſtituatur, requirit minimùm tres perſonas. p. 230. n. 1. p. 232. n. 5. Vt conſeruetur ſaltem imperfectè, requirit duas. p. 231. n. 2. In vna conſeruantur Iura Collegij, non Collegium. ibid.

Collegium vnus non facit. p. 213. n. 5.

Collegij Iura vnus non poteſt acquirere, ſed retinere. p. 213. n. 2. & 5. p. 231. n. 2.

Collegium Eccleſiaſticum vt conſtituatur, requirit Caput; non item Politicum. p. 231. n. 1. p. 232. n. 6.

Collegij Iura perſonalia extinguuntur extinctis omnibus perſonis; realia remănent in loco aut ſolo. p. 231. n. 5.

Collegium Eccleſiaſticum vnum debet vnum habere caput non plura. p. 232. n. 6. Niſi inuicem ſubordinata. p. 233. n. 7.

Collegia plura ſi conueniant vt plura, vel vt vnum, quomodo eorum computanda ſuffragia. p. 338. n. 5.

Collegij conſenſus communis poteſt tantum fieri à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.

Collegij pars major in decretis & conſultationibus non ſumenda à numero ſed authoritate, ratione, &c. p. 384. n. 4.

Collegium quomodo proprium Iuramentum poſſit præſtare. 398. n. 4.

Collegium an inter ſe facere poſſint Studioſi. p 789. n. 2.

Collegia Clericorum & Religioſorum comprehenduntur nomine Eccleſiæ. p. 837. n. 2. Gaudent beneficio Reſtitutionis in integrum. ibid.

Collegia opificum aut Mercatorum non gaudent beneficio reſtitutionis in integrum. p. 837. n. 2.

Collegia Studioſorum gaudent beneficio reſtitutionis in integrum. p. 837. n. 2. & p. 838. n. 4.

Colonus.

Colonus fundum non ſuo ſed domini nomine poſſidet p. 84. n. 2. eo deiecto competit actio Domino. ibid.

Colonus, præter caſus in ſpecie, excipiens & *cæteros*

fortuitos intelligit prioribus æquales cantum, & mino-res. p 93. n 3.

Colonus negans penſionem in poſterum, ſpoliat dominum poſſeſſione Iuris. p. 299. n. 6.

Coloni originarij vecturas angarioles domino debitas non tenentur alteri præſtare. p. 730. n. 2.

Coloni an tempore belli gaudere debeant ſecuritate. p. 758. n. 1. & 2.

Commenda.

Commenda quid ſit. p. 297 n. 1.

Commenda perpetua habet vim & effectum tituli. ibid. p. 399. n. 1. In quo differat à titulo. p. 297. n. 1.

Comendata beneficia ſemper manent in manu commendantis. ibid.

Commenda perpetua, habenti jam aliam Eccleſiam, dari non poteſt niſi à Pontifice. p. 297. n. 1.

Commendanda Eccleſia Parochialis nemini niſi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec vltra ſex menſes. p. 408. par. Tempus hoc prorogare ob neceſſitatem Eccleſiæ poteſt Epiſcopus, vel ſede vacante Capitulum. p 408. n. 3.

Commendæ ab Epiſcopis & Prælatis non dandæ, niſi ob neceſſitatem vel vtilitatem Eccleſiæ. p. 409. n. 1.

Commendam duarum Eccleſiarum curatarum nemo poteſt ſimul habere. p. 409. n. 2.

Commendari ad ſex menſes poteſt à Capitulo ſede vacante Beneficium, cuius libera collatio eſt Epiſcopi. p 705 n. 3.

Commiſſio Commiſſarius Vide *Delegatio, Iudex Delegatus.*

Commiſſio etſi generaliſſimè facta non eſt ad tollendum Ius tertij. p. 22 n. 10.

Commiſſione intrinſecè modificatâ irritus eſt actus conditione aut modo non ſeruato. p. 48. n. 7.

Commiſſionis forma ſubſtantiali non ſeruata proceſſus eſt irritus. p 110. n. 6. quæ forma ſit ſubſtantialis? ibid

Commiſſario ſi de duobus alternatiuè inquirendum, ſufficit ad effectum oſtendi vnum p. 71. n. 1.

Commiſſario quid agendum, ſi beneficium notoriè indigno jubeatur conferri. p. 73. n. 3.

Commiſſarius conſtitutus an ſit habilis, colligi poteſt ex tempore *Data* p. 78. n. 1.

Commiſſarius Pontificis eiúſque Legati, ſed non ad lites, ſi munus accipit, validè accipit. p. 166. n. 14.

Commiſſarij in arbitrio ſubinde eſt, an reuocationem renuntiantis admittat. p 482. n. 4.

Commiſſarius non debet ardua expedire ſine relatione ad Superiorem. p. 604. n. 3.

Commiſſionis proprium eſt, vt re integra poſſit reuocari. p. 313. n. 7.

Commiſſio generalis non comprehendit ea, quæ ſunt ſpecialia. p. 607. n. 2.

Committere cauſam appellationis remedio ablato poteſt ſolum Princeps. p. 642 n. 5.

Commiſſarius quod facit ſecundũ voluntatem committentis, cenſetur non ipſe ſed committens facere. p. 660. n. 4.

Committere cauſam ſecularem nulli ſolet Iudex Eccleſiaſticus, antequã ea ſit ad ipſum devoluta. p. 664 n. 2.

Committens non facile præſumendus eſt elegiſſe induſtriam perſonæ. p. 670 n. 1.

Commiſſioni adiecta clauſula an & quando per partium conſenſum tolli poſſit, vel non poſſit? p 670. n 3.

Commiſſarius Principis ad nudum miniſterium debet pleruumque ipſe perſonaliter exequi. p. 671. n. 5.

Commiſſionis verba benignè accipienda, ut valeat. p. 678. n. 2.

Commiſſio ſpecialis derogat generali etiam abſque eius mentione. p 688. n. 1.

Commiſſarius generalis an & quando prohibere poſſit Speciali proceſſum? p. 688. n. 1.

Commiſſio noua non eſt neceſſaria ad incidentia. p. 835 n. 6.

Commendatitiæ.

Commendatitiæ quid ſint? p. 570. n. 1. Olim dictæ ſunt communicatoriæ & pacificæ. ibid.

Commendatitiæ vel teſtimoniales an negari poſſint Clerico peregrinaturo, vel abituro? p 570. n. 4.

Commendatitiæ quomodo differant à Dimiſſoriis, teſtimonialibus & formatis? p. 570. n. 3.

Commendatitiæ non debent dari indignis commendatione. p. 571. n. 5.

Communio.

Communio Laica & Clericalis quid? p. 237. n. 1.

Communio nulli criminoſo negatur in fine vitæ, ſi pœniteat. p. 238. n. 2.

Communionem in fermentato ſumere non poſſunt Latinæ Eccleſiæ ſubditi in viciniâ Græca. p. 510.

Communio etiam in occulto non poteſt negari indigno, ex ſola confeſſione noto. p 702. n. 5.

Communitas. Vide *Collegium.*

Communitas carens Iuriſdictione non poteſt facere ſtatutum, niſi per modum pacti. p. 19. n. 3.

Communitas independens abſolutam habet poteſtatem, ſicut Princeps. p 20 n. 4.

Communitas ſtudioſorum ſine Rectore non poteſt facere ſtatutum niſi per modum pacti. p 20. n. 4.

Communitas tota poteſt renuntiare priuilegio communi. p. 30. n. 12.

Communitas in ſtatutis ſuis non cenſetur velle recedere ab antiquis conſuetudinibus. p 46. n. 4.

Communitas pagi non poteſt per pactum aut ſtatutum inſtituere feſtum, ſed per conſuetudinẽ. p. 191. n. 2.

Communitate aut eius Regente delinquente vel contumace poteſt totum territorium ſubijci Interdicto locali. p. 210. n. 1.

Communitatis parte aliqua peccante an & quomodo poſſint puniri etiam reliqui? p. 214. n. 5.

Communitatis Iura perſonalia extinguuntur extinctis omnibus perſonis; realia remanent in loco aut ſolo. p. 231. n. 5.

Communitas cum per procuratorem agit, ſententia contra illam, non contra iſtum ferri debet. p. 298. n 5.

Communitas poteſt perdere Iura ſua, ſi totum corpus delinquat. p. 741. n. 1.

Communitatis autoritate geſtus actus an valeat, ſi aliqui ex gerentibus ſint inhabiles? p. 798. n. 3.

Communitas ſeu Reſpubl. poteſt petere reſtitutionem in integrum. p. 837. n. 2. Etiam poſt elapſum qua-

Digitized by Google

quadriennium à facta læſione. p. 838. n.4. Ex quibus cauſis? n. 5. Quamdiu? n.6.

Compoſitio.

Compoſitor amicabilis quomodo differat ab Arbitro & Arbitratore. p. 845. n. 7. Quandoque dicitur Arbitrator. ibid.

Compoſitor amicabilis alius eſt compromiſſarius; alius non compromiſſarius. p. 845. n.7.

Vide *Arbitrator.*

Compromiſſum.

Compromittere poſſunt eligentes in alium, unum vel plures. p 263. n. 1. Non tamen in Laicos. ibid.

Compromittere poteſt Capitulum Collegiatæ in ſuum Epiſcopum. p. 263. n.2.

Compromittentes non tenentur recipere nominatum, niſi idoneus ſit. p.564. n.4.

Compromiſſarij Electores ſi elegerint invalidè, non poſſunt ad aliam electionem accedere. p. 267. n. 3. Sed functi ſunt officio. p.314.n 7. p.441. n.2.

Compromitti poteſt in aliquos ab aliis nominandos. p.312 n.1.

Compromiſſio fieri poteſt in perſonas numero pares vel impares. p.312. n.2.

Compromiſſum de electione ut valeat, debent omnes Capitulares conſentire. p. 301 n.3. p.312. n.3. Vide etiam. p 347. n 1. An tacitus ſufficiat conſenſus? p.312. n.3.

Compromiſſarij ad eligendum poſſunt etiam poſtulare. p.313. n.5.

Compromiſſum revocari non poteſt re non amplius integra. p.313. n.7. An revocari poſſit re adhuc integra? ibid. Quid ſit hic rem eſſe vel non eſſe integram? ibid.

Compromiſſum in dubio cenſetur in utilitatem Eccleſiæ, non Compromiſſariorum. p.313. n.7.

Compromiſſum re etiam integra non poteſt revocari niſi per maiorem partem Capituli. p.314 n.8.

Compromiſſariis poteſt dari poteſtas abſoluta vel limitata. p.318. n. 1.

Compromiſſarius ſi ſit unus tantum, nullo modo poteſt ſeipſum eligere. p 319. n.1. Quomodo poſſit ſeipſum coëligere? ibid.

Compromiſſarij poſſunt unum ex ſeipſis eligere. p. 320. n 3.

Compromiſſi formam aſſumere non tenentur eligentes, etſi eorum ſint pauci. p.347. n.12.

Compromiſſo ſi fiat Electio, non debent ſeruari requiſita ad formam ſcrutinij. p 348. n.16.

Compromiſſariorum aliqui ſi ſcienter indignum eligant, priuantur Iure eligendi. p.349. n.17. ad quem id tum deuoluatur? ibid.

Compromiſſariis tempus, intra quod eorum poteſtas eligendi expiret, conſtitui poteſt. p.372. n.2.

Compromiſſo ſi fiat electio, eſt etiam ab uno, communi nomine promulganda: alioqui irrita. p. 414.

Compromiſſi forma, ut eligatur in quem plures eligentium non abſolutè ſed comparatione aliorum conſenſerint, eſt invalida. p.415. Idem eſt de eiuſmodi pluribus ex compromiſſariis. p.416.

Compromiſſum valet ſub hac forma, ut in quem maior & ſanior pars capitularium ſecretis ſuffragiis conſenſerint, compromiſſarij eligant. p.423. Eſtque forma ex ſcrutinio & compromiſſo mixta. ibid.

Compromiſſarij ſi intra trimeſtre à die Vacationis negligant eligere Epiſcopum, deuoluitur Ius ad proximum ſuperiorem. p.440. n.1. Si eligant indignum ad compromittentes. p.441. n.2. Et ſi ſcienter elegerint indignum ad Epiſcopatum, ſuſpenſi ſunt à beneficiis ad triennium. n.3. & p.442 n.7. Non item ſi ad inferiorem dignitatem vel beneficium. p.441. n. 5. Aut ſi compromiſſarius ſit Epiſcopus. n 4.

Compromittere Moniales quoad electionem non poſſunt, niſi in Epiſcopum, vel Ordinis Prælatum. p.447. num. 14.

Compromiſſarius à partibus conſtitui non poteſt, qui eſt minor XX. annis. p.668. n.3.

Compromittere non poteſt Procurator, niſi habeat ſpeciale mandatum vel liberam adminiſtrationem. p. 802.

Compromiſſarij ſeu Voluntarij Arbitri qui? p. 843. n. 2. Quomodo differant ab Arbitris Iuris ſeu neceſſarijs. n. 3. & ſeqq.

Vide *Arbiter.*

Compromiſſum ad ſimilitudinem Iudiciorum redactum eſt. p. 844. n.6. p. 848. n.1.

Compromittentium mens non eſt, iniquo Arbitri Iudicio ſtare. p.845. n.6. p 846. n.2 & 3.

Compromittentes cum iuramento in fœminam an debeant eius arbitrio ſtare? p. 849. n 3.

Compromittere in temporalibus poſſunt Clerici in Laicum. p 849. n.4. Non item in ſpiritualibus. p.852. n. 1. Niſi ex plenitudine poteſtatis Papalis. n. 2. Vel niſi adiunctus ſit Clerico. p. 853. n. 2.

Compromittere an poſſint, qui rem alienare non poſſunt? p.850. n.3. An qui Iuri renuntiare non poſſunt? ibid

Compromitti poteſt etiam in Iudicem ſiue Ordinarium ſiue delegatum. p. 851. n. 1.

Compromittere non poteſt, qui nequit tranſigere. p.853. n.1.

Compromittens abſolutè in Arbitrum quomodo teneatur arbitrium ſeruare; vel parti, quanti intereſt, ſoluere? p.853. n.3. & ſeqq.

Compromittens ſub pœna in arbitrum, quomodo teneatur ad arbitrium, vel pœnam, vel utrumque? p.854. n.6. & ſeqq.

Compromittens ad quid teneatur, ſi iurauit ſe ſententia arbitri ſtaturum? p.854. n. 11. & ſeqq.

Compromiſſum in Ordinarium finitur morte compromittentis. p. 856. n. 4. Sed ſalua Iuriſdictione ordinaria. ibid.

Compromiſſum fieri non poteſt ſuper rebus per ſententiam certam iam deciſis. p. 856. n. 1.

Compromiſſum ad firmandum dari poſſunt obſides. p. 856. n. 2. Quando ſoleant dari? ibid.

Compromiſſum in duos arbitros ita, ut in diſcordia eligant tertium incertum, non valet p. 857. n. 3. An vi talis compromiſſi valeat ſententia concorditer ab ijs lata? p. 858. n.4. An valeat, ſi concorditer eligant unum tertium? ibid.

Compromiſſi obligatio non tranſit ad hæredes compromittentium. p. 859. n. 1.
Compromiſſum Prælati aut Rectoris Eccleſiæ an & quomodo tranſeat ad Succeſſorem. p. 859. n. 2.
Compromittendo videtur quis tranſigere. p 861. n. 4.
Compromiſſum cenſetur Iure tranſactionis. p. 851. num 4.

Conceſſio.

Conceſſo uno conceduntur & alia ad id neceſſaria. p. 607. n. 2. Niſi ſint ſpecialia. ibid. An etiam ea, quæ non ſimpliciter ſed moraliter tantum ſunt neceſſaria. ibid.
Conceſſa à Iure communi ſubinde conceduntur etiam à Principe, cur? p. 789. n. 3.
Conceſſio ſpecialis æſtimatur pluris quàm generalis. p. 789. n. 3.
Conceſſum intelligitur in materia communiter non prohibita, quod prohibitum non reperitur. p. 454. n. 5. p 799. n 2.

Concilia.

Concilium Lateranenſe an. 1215. habitum. p 1. n. 3. Proponit fidei Catholicæ explicationem. ibid.
Concilium generale Lugdunenſe ſub Gregorio X. celebratum An. 1274. p. 3. n 1. Definit Spiritum ſanctum à Patre & Filio ut ab uno principio procedere ibid.
Concilia generalia habent tacitam clauſulam derogatoriam omnium ſequentium diſpoſitionum. p. 56. n 7. p. 120. n 5.
Concilio noviſſimo, ut eſt modò Tridentinum, non derogatur per poſteriora, niſi cum ſpeciali eius mentione. p. 56. n 8. Vide p. 120. n. 6.
Concilio generali ut derogetur per poſteriorem legem, opus eſt clauſula. p 56. n. 7. Niſi aliunde ſatis de mente legislatoris conſtet. p. 56. n. 9.
Conciliari legi tacitam tantum habenti clauſulam derogatur per clauſulam generalem, vel ex certa ſcientia, motu proprio. p. 120. n. 6. Non item habenti clauſulam expreſſam ibid.
Concilium Lateran. præſcribit formam in Excommunicatione ſeruandam. p. 142. par.
Concilium Sardicenſe Oecumenicum An. 347. prohibet, ne Epiſcopus ad alium ſe transferat Epiſcopatum. p. 237 prin.
Concilium poſterius concordandum cum prioribus. p. 238. n 2.
Concilia per Rom. Eccleſiæ autoritatem robur accipiunt, eique legem non præfigunt. p 242 par.
Concilio generali quomodo ſit vel non ſit ſuperior Pontifex Rom. p. 243. n 2.
Concilium generale quando poſſit eligere Pontificem Rom. p. 248. n. 5.
Conciliis quomodo olim Imperatores interfuerint? p. 273 n. 6.
Concilij generalis in Canone quando diſpenſare poſſit Epiſcopus? p. 351. n. 6.
Concilium generale congregare eſt reſeruatum Pontifici. p. 451. n 1.
Concilij generalis in Canonibus non facilè diſpenſat Pontifex. p. 481. n. 2.
Concilia quatuor generalia, ut ſancta Evangelia recipienda. p. 481. n. 2.
Concilij Conſtantinop. I. generalis Canones non recepit Eccleſia, ſed ſolum definitionem contra Macedonium. p. 481 n. 2.

Concionator. *V. Prædicare.*

Concionator quomodo poſſit de Criminibus ex ſola confeſſione notis in Cathedra agere. p. 703. n 6. Quomodo indignum ex ſola confeſſione notum ab Euchariſtia dehortari. n. 7. An & quomodo ſi habeat Iuriſdictionem, eiuſmodi peccatorem publicè excommunicare. n. 8.

Concordata.

Concordata Germaniæ non relinquunt locum gratijs exſpectatiuis. p. 126. n. 3.
Concordata Galliæ habent, vt hodie adhuc electio Prælati ſpectet ad Capitulum. p. 233. n. 8. p. 240. n. 3.
Concordatis Germaniæ non obſtantibus poteſt Pontifex quandoque negare confirmationem legitimè electo. p 239. n. 1.
Concordata Germaniæ cenſentur tranſiiſſe in pactum. p. 692. n. 2. Iis ex plenitudine poteſt, ſed non ſolet derogare Pontifex. ibid.

Concordia.

Concorditer aliquid fieri, quid ſit? 312. n. 4.
In Concordia facta Electio quæ cenſeatur? p. 359. n. 6.

Concubinarius.

Concubinarius olim ipſo facto & Iure fuit ſuſpenſus. p. 568.
Concubinas plures qui habuit non eſt bigamus. p. 568.

Concupiſcentia.

Concupiſcentia eſt radix omnis mali. p. 24. prin.

Conditio.

Conditio negotij intrinſeca ſi omittatur, agitur invalidè. p. 48. n. 7. Si extrinſeca, validè. ibid. n. 8.
Conditio non ponit rem in eſſe. p. 103. n. 4.
Conditionis, quæ de Iure ineſt, expreſſio nihil operatur. p. 110 n. 6. Neque obeſt. p. 152. n. 6.
Conditio de futuro contingenti ſuſpendit diſpoſitionem. p. 169. n. 1.
Conditio ex natura vel neceſſitate inexiſtens, non facit etiam expreſſa diſpoſitionem conditionatam. p. 243. n. 1.
Conditiones quæ de Iure inſunt, ſæpè expreſsè ponuntur. p. 609 n. 1.
Conditioni aut formæ poteſt renuntiari, ſi in bonum priuatum requiratur; non item ſi in bonum publicum. p. 631. n. 3.

Confeſſarius.

Confeſſarius cautè examinet in reſcriptis Veritatem precum ex tempore *Data* & forma literarum. p 100. n. 7.
Confeſſarius Epiſcopi poteſt eum ab omni ſuſpenſione & irregularitate ex occulto delicto contracta liberare. p. 478. n. 5.
Confeſſarius Clericorum ſecularium olim fuit Archipresbyter; hodie poteſt eſſe quiuis approbatus. p. 580. n. 2.
Confeſſarij pro vna vice eligendi priuilegium quomodo intelligendum? p. 589. n. 7.
Confeſſarius approbare poteſt de Iure Vicarius p 598. n. 9.
Con-

Confeſſarium eligendi poteſtas an expiret per mortem concedentis? p. 672. n. 7.

Confeſſarius an poſſit pro pœnitentia iniungere opus, quod alius deſignauerit? p. 645. n. 11.

Confeſſarius interrogatus de delicto ex ſola confeſſione noto, dicere etiam cum Iuramento poteſt, ſe id neſcire. p. 702. n. 4. Non poteſt ob tale delictum alicui, etiam in occulto negare Euchariſtiam. n. 5. An et quomodo talem peccatorem poſſit dehortari? p 703. n. 7. An poſſit in concione de eiuſmodi delicto agere? n. 6. An & quomodo eum publicè excommunicare? n. 8.

Confeſſarius quid Iuris habeat in pœnitentem voto obedientiæ ſibi obſtrictum? p. 747. n. 4. Confeſſarius Pontificis. p. 755. n. 4.

Confeſſio.

Confeſſio extraiudicialis in criminibus non præiudicat confitenti. p. 115. n. 4.

Confeſſio propria in vno Iudicio adduci contra confitentem poteſt in alio. p. 305. n. 3.

Confeſſus ſponte defectum Proprietatis elidit poſſeſſionem. p. 363. n. 5.

Confeſſus bona fide alicui Curato intruſo, aut malam fidem habenti, an & quomodo validè abſoluatur? p. 377. n. 5.

Confiteri Clerici ſeculares olim debebant Archipreſbytero; hodie poſſunt cuiuis approbato. p. 580. n. 2.

Confeſſus ſi ſit debitum causâ non expreſſâ, tenetur id adhuc Creditor probare. p. 469. n. 2.

Confitearis ſi ſolutionem causâ non expreſſa, liber eſt debitor. p. 469. n. 2.

Confeſſio metu graui iniuſtè extorta non valet. p. 621. n. 4.

Confeſſiones audiendi facultas an expiret per mortē concedentis? p 628. n. 8.

Confeſſio non tantum fit ore, ſed etiam facto. p. 636. n. 5.

Confitetur pertinentia & conſecutiua ad actum, qui illum exercet. ibid.

Confeſſio recepti debiti reſpectu cuius probet ſolutionem? p. 656. n. 6.

Confeſſione Prælati aut Procuratoris ſi læſa in Iudicio Eccleſia, quomodo poſſit ea iuvari? p. 838. n. 1.

Confirmatio actus.

Confirmatio ſtatuti alia eſſentialis, alia accidentalis. p 27. n. 3. Quid operetur? ibid.

Confirmans nihil novi dat. ibid. & p. 48. n. 3.

Confirmationem petere à Superiore tenetur Prælatus electus. 183. n. 3. Niſi, vt in aliquibus Religionibus, habeat priuilegium. p. 184. n. 3.

Confirmatio electi non poteſt ei ſine ſuâ, & electorum iniuria negari. p. 239. n. 1. Niſi ex plenitudine poteſtatis. ibid.

Confirmatio Epiſcopi electi ſubinde ad Metropolitanum; ordinariè ad ſummum Pontificem ſpectat. p. 239. n. 3 p. 341. n. 6 p. 404. par.

Confirmandi de moribus & ſcientiâ examen inſtituendum. & quomodo? p. 240. n. 5. p. 354 n. 1.

Confirmationem electi Romani Pontifi. male ſibi Impp. aliqui arrogarunt p 246. n. 1.

Confirmatione non indiget electus Pontifex. p. 248. n. 7.

Confirmatio ſimoniaca? omni Iure inualida. p. 259. n. 17.

Confirmationem dans indigno ad Epiſcopatum aut inferiorem Prælaturam, quam pœnam incurrat? p. 261. n. 5. p. 354. n. 2.

Confirmatione vel Collectione plena obtenta poteſt quis de Iure communi ſtatim Prælaturam aut beneficiū adminiſtrare. p. 265. n 4. alicubi debet prius etiam in poſſeſſionem introduci. p. 266. n. 5.

Confirmare electos Abbates aut Præpoſitos regulares ſpectat de Iure communi ad Epiſcopum. p. 186. n. 2. p. 271. n. 2. Sede vacante ad Capitulum p 749. n. 8.

Confirmatio tribuit Epiſcopo merum Imperium. p. 274. n. 2.

Confirmatio Abbatis eſt alicubi ipſi benedictio. p. 278. n. 4.

Confirmatio & Electio non poſſunt fieri vno actu. p. 281. n 4.

Confirmator electi debet ex officio inquirere in eius perſonam. 284 n. 6.

Confirmatio Epiſcopi pro Eccleſia Regulari cathedrali ſpectat ad Archiepiſcopum, cui ea ſubiecta eſt. p. 286. n. 2.

Confirmanti indignum ex ignorantia incumbit probatio. 287. n. 6.

Confirmationis obtinendæ quænam cauſa. p. 286 n 5.

Confirmatione & pallio nondum accepto permittitur Archiepiſcopis adminiſtratio, quomodo? p. 306. par.

Confirmatio actûs innititur actui, & corruit cum illo. p. 308. n. 9.

Confirmare Imperatorem Rom. ſpectat ad Pontificem p. 326. n. 9.

Confirmantis electionem eſt iudicare, an quis ſit contemptus? 330. n. 2.

Confirmationem Electionis Canonicæ petere poſſunt à Superiore eligentes. p. 338. n. 1.

Confirmare tenuens certam perſonam, ſi propterea grauatur iniuſtè, grauans ipſo facto excommunicatur. p. 405 n. 1. & ſeq.

Confirmari non poteſt Electio, quæ non ſubſiſtit. p. 352. n. 8.

Confirmationem ante, quinam Electi poſſint adminiſtrationem ſuſcipere? p. 355. n. 4. & ſeq. Etiam extra neceſſitatem aut periculum? n. 7. Non extendendum hoc ad poſtulatos. p. 356. n. 8. An ad electos immediatè non Pontifici, ſed Epiſcopo ſubiectos? n. 9.

Confirmatio electi æquiparatur Inſtitutioni & tribuit titulum. p. 357. n. 11.

Confirmat Metropolitanus inualidè Epiſcopum ante examinatas cauſas deſertæ Appellationis contra eius Electionem p. 448. Confirmans eſt per annum ſuſpenſus. ibid

Confirmationem vt petat electus. an & quomodo intra menſem à dato conſenſu arripere debeat iter Romam p. 410.

Confirmatio eſt inſtar decreti, & non debet eſſe circa incertum. p 419.

Confirmare electionem, alioqui ſui Iuris, non poteſt ordinarius validè, pendente appellatione. p. 436. n 1.

Con-

Confirmatio eſt nulla, ſi Electio ſit invalida, non contra. p. 442.

Confirmatio electionis eſt irrita, ſi non ante nominatim vel generatim citentur, quorum intereſt. p. 450. n. 1. An poſt citationem & confirmationem veniens ſit audiendus? n. 2.

Confirmare electus poteſt Epiſcopus nondum conſecratus. p. 452. n. 5.

Confirmatio facit matrimonium ſpirituale inter Epiſcopum & Eccleſiam. p. 453. n. 2.

Confirmatus Epiſcopus non poteſt amplius, etiam ante conſecrationem, deſerere Eccleſiam. ibid.

Confirmato Epiſcopo expirat Capituli Adminiſtrantis Iuriſdictio. p. 592. n. 16.

Confirmare electionem Epiſcopi aut exempti Prælati poteſt Legatus à latere. p. 692. n. 1.

Confirmatio actûs eſt duplex, nim. alia in forma communi, alia ex certa ſcientia. p. 769. n. 3. Illa non tribuit valorem actui ſed ſupponit. p. 48. n. 3. p. 769. n. 3. Iſta reddit actum validum. p. 769. n. 3. Niſi actus ſit contra Ius naturale. ibid. Vel indigeat ſpeciali diſpenſatione. ibid.

Confirmatio Electionis de intruſo etſi fiat ex certa ſcientia, eſt tamen ſubreptitia; niſi exprimatur intruſio. p. 770.

Confirmandi Ius eſt res ſpiritualis. p. 777. De eo tranſigere per rem temporalem eſt ſimoniacum. ibid.

Confirmari aut infirmari ante litis deciſionem non poteſt electio, eâ pendente facta. p. 825. n. 4.

Confirmatoris Iuri non obſtat Arbitrorum de electione & electo judicium. p. 855. n. 1.

Confirmatio Sacramentum.

Confirmare non poteſt Epiſcopus, antequam ſit conſecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Confirmans ſuos ſubditos in aliena diœceſi ſine expreſſa licentia eſt ſuſpenſus per annum à Pontificalibus. p. 519. n. 6. Etſi intra locum exemptum confirmet. n. 7.

Confirmatio, quæ etiam Impoſitio manûs dicitur, fit chriſmatione frontis. p. 440.

Confirmationis Materia an eſſentialiter requirat admixtum balſamum? p. 542. n. 2.

Confraternitas.

Confraternitates ad pietatem inſtitutæ comprehenduntur nomine Eccleſiæ. p. 837. n. 2. Poſſunt petere reſtitutionem in integrum. ibid.

Vide *Reſtitutio.*

Congregatio.

Congregatio generalis etiam cum Generali non poteſt renuntiare privilegio communitati conceſſo & utili. p. 30. n. 12.

Coniuncta perſona.

Coniunctæ perſonæ quænam cenſendæ, pendet ex arbitrio Iudicis. p. 123. n. 6. An etiam frater ſpiritualis? p. 781. n. 2.

Coniux.

Coniugato an & quomodo dari poſſit tonſura? p. 522.

Coniugato male conferens Tonſuram eſt ſuſpenſus per annum. ibid. Non item conferens quatuor minores. ibid. n. 2.

Connexa.

Connexorum de uno quod ſtatuitur, cenſetur ſtatutum & de altero. p. 11. prin.

Connexum quod eſt, non cenſetur omiſſum. p. 11. n. 2.

Connexio cauſæ non eſt dividenda. p. 144. n. 3.

Connexorum ab uno extenditur præſcriptio ad alterum. p. 220. n. 1.

Connexa quomodo ſint *ſolvere & ligare*? p. 755. n. 5.

Conſanguinitas.

Conſanguinitatis ſecundo in gradu diſpenſatio valet etiam ſine clauſula Tridentini derogatoria. p. 120. n. 6.

Conſanguineum eius, qui negauit collationem beneficij, iniuſtè grauans, ipſo facto excommunicatur. p. 405. num. 5.

Conſanguineorum nomine intelliguntur conſanguinei uſque ad quartum gradum. p. 405. n. 5. Non item affines. ibid.

Conſanguineus Accuſatoris poteſt eſſe teſtis, niſi reus excipiat. p. 622. n. 1.

Conſanguineis & filiis ſuis poteſt quis exercere Iuriſdictionem voluntariam. p. 622. n. 3.

Conſcientia.

Conſcientiæ in foro creditur excuſanti ſe, ſicut & accuſanti. p. 10. n. 6.

Conſcientiæ Iudicis ſi quid relinquitur, non poteſt ab eo appellari. p. 166. n. 17. Nec prærequirit judicialem cauſæ cognitionem. ibid.

Conſecratio.

Conſecrandi provinciales Epiſcopos amittit Ius Archiepiſcopus in ſchiſma aut hæreſin lapſus. p. 245. num. 4.

Conſecrari & coronari ſolet, non confirmari electus Pontifex. p. 248. n. 6.

Conſecrari tribus poſt Confirmationem menſibus debet Epiſcopus. p. 251. n. 3. p. 509. n. 3. Alioqui fructus non facit ſuos. ibid. Si per ſemeſtre non conſecretur, ipſo facto eſt privatus ſuâ Eccleſia. ibid. Et poteſt à Metropolitano cogi ad cedendum. p. 453. n. 2.

Conſecratio Epiſcopi de Iure ſpectat ad Archiepiſcopum. p. 783. n. 1. In Germania peragi ſolet à vicino Epiſcopo. ibid. Aſſiſtentibus duobus Epiſcopis. p. 252. n. 6. Vel duobus Abbatibus, aut aliis Presbyteris in dignitate conſtitutis. ibid. Peragenda die Dominico. p. 253. n. 6. p. 509. n. 5. In Eccleſia cathedrali, non ex debito ſed decoro. p. 252. n. 6. p. 509. n. 4. Olim prærequirendus erat comprovincialium conſenſus. p. 508. n. 2.

Conſecrandi Epiſcopi facultatem dare poteſt aliis Archiepiſcopus, nondum obtento pallio aut conſecratione. p. 268. n. 1.

Conſecrare Epiſcopum quomodo poſſint ſuffraganei Archiepiſcopo pallium non petente? p. 269. n. 2.

Conſecratus eſſe debet Epiſcopus ad Clericum ſolemniter degradandum. p. 274. n. 2.

Conſecratio Epiſcopi in multis differt à Benedictione Abbatum & Præpoſitorum Regularium. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Conſecratio Epiſcopi fit chriſmate; eſt Sacramentum; imprimit characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Digitized by Google

Conſecrare Epiſcopos non poteſt Archiepiſcopus ante acceptum pallium. p.306. par.
Conſecratur Pontifex ante Hymnum Angelicum; alij Epiſcopi inter Epiſtolam & Euangelium p.306. par.
Conſecrationis ſuæ die Epiſcopus non debet alios ordinare, niſi neceſſitas exigat. p.308. n. 10.
Conſecrare & coronare Imperatorem eſt Pontificis. p.316. n.9. Quo modo & loco fieri poſſit? ibid.
Conſecratio electi quomodo ſit invalida, ſi fiat ante examinatas cauſas deſertæ appellationis contra eum. p. 458.
Conſecratione nondum acceptâ Epiſcopus non ſimpliciter, ſed cum addito dici ſolet *electus, confirmatus* p.277. n.4. p.452. n.5. p.490. n.3.
Conſecratio nihil addit ad matrimonium ſpirituale Epiſcopi cum Eccleſia. p.453 n.2.
Conſecrare Eccleſiam poteſt Archiepiſcopus extra provinciam ſine pallio: non tamen ante acceptum pallium. p.458. n.3. Imo & ante acceptum, ſi autē fuit Epiſcopus. n. 4.
Conſecratio eſt neceſſaria ad actus Ordinis, non Iuriſdictionis Epiſcopalis. p. 277 n.4 p.490. n.3.
Conſecrandi Virgines, Altaria, Eccleſias, &c. Poteſtas non poteſt à non Epiſcopo obtineri per ſolam conſuetudinem. p.491. n. 8.
Conſecratio Virginum qua die fieri poſſit? p. 505. In qua ætate? ibid. Fieri debet ab Epiſcopo, nec poteſt alteri niſi à Pontifice delegari. ibid.
Die Dominico. p. 509. n. 5.
Conſecrari die Dominicâ poteſt Epiſcopus, qui Sabbatho ante factus fuit Sacerdos. p. 512. n. 3.
Conſecratur quando Epiſcopus, debet Chriſmate ungi in capite & manibus; & cur? p. 540. Sed eſt ceremonia accidentalis, quam non obſeruant Græci. ibid.
Conſecratio Sacerdotis, Regis, Eccleſiæ, Altaris, & Calicis qua fiat Vnctione. p 540.

Conſenſus.

Conſenſus alterius ſi requiratur ad agendum, an actus ſine eo ſit validus. p. 373. n. 8.
Conſentire electioni & eligere quomodo cenſeantur paria? p.402. n. 2.
Conſentire vendenti eſt aliud, & aliud vendere. ibid.
Conſenſum electioni dare debet electus intra menſem à die Præſentationis vel Notitiæ. p. 410.
Conſentiens & malè faciens pari pœna digni ſunt. p.602. n.4.
Conſenſus in malum alius eſt negligentiæ, alius conſilij, cooperationis, vel mandati. ibid.
Conſenſus ſubſequens actum, an & quomodo ſufficiat ad eum ratificandum. p.631. n.2. & 3. p.760.
Conſenſus Prælatorum & Cathedralium Capitulorum ſufficit in cauſa totius provinciæ. p.755. n.1. Eſt autem conſenſus neceſſarius, non ſolum conſilium. n. 2.
Conſenſus eſt minus quid quam Autoritas. p. 760.

Conſervator.

Conſervator quid ſit? p.82. n.1. p 672. n.1.
Conſervatores ad manifeſta delegati poſſunt cognoſcere de dubio manifeſti. p.89. n.7. p 672. n.1.
Conſervator conſtitui poteſt Decanus Eccleſiæ Cathedralis. p. 585. n. 5.
Conſervator an & quomodo ſuas vices poſſit alteri committere? p 671. n.7.
Conſervator an dari poſſit à ſolo Pontifice? p. 672. num. 1. In ſuo officio à nemine poteſt impediri. ibid. Datur ad arcendas manifeſtas iniurias. ibid.
Conſeruator, ſi qualitates alias habeat, an poſſit ut ſuſpectus recuſari? p 673. n. 3.
Conſervator datur ſuper injuriis non tantum illatis, ſed etiam inferendis quibuſcunque; quo modo? p 673. n.3. & 4.
Conſervatorem ſibi Regulares Ordines eligere ex privilegio poſſunt etiam in non-manifeſtis. p.673. n 5. p.686. n. 5. In quibus aliis? p 673. n.5.
Conſervatores hodie plerumque habent cognitionem judicialem. p.674. n.5. Alioqui ſe intromittentes in non-manifeſtis, aut judicialem cognitionem requirentibus, ſunt ipſo Iure per annū ſuſpenſi. p.686. n.5.
Conſervator eſt Iudex delegatus; ſed ab aliis delegatis multum differt. p.685 n.1. & ſeqq.
Conſervator quiſnam eſſe vel non eſſe poſſit? p.581. n.3 p.684 par p.685 n. 1. Non poteſt partes ultra unam dietam à finibus provinciæ citare. p. 685. n. 3. An & quam partem cauſæ, ac quibus poſſit committere? n.4. ibid.
Conſervatoris à Papa deſignati officium per mortem deſignantis expirat quoad negotia nondū cœpta. p. 686. n 6.7.
Conſervatores à Religioſis ordinibus electi in quibus ſint privilegiati? p. 685. n. 2. 3. p 686. n. 5. 6. & 7.
Conſervatores, ut alij delegati obſervare debent *cap. ſtatutum* 11. *de Reſcrip. §. Inſuper.* p. 686. n. 7.
Conſervator poteſt etiam Legatum Natum aut à latere ſibi obſtantem coërcere cenſuris. p. 689. n.4.

Conſiliarii.

Conſiliarij ſunt Principi pars corporis. p 55. n.4.
Conſiliariis non debet à Principe Reſpubl. penitus relinqui. p.177. n 3.
Conſiliarij & Aſſeſſores quales eſſe debeant? p. 177. num. 4.

Conſilium.

Conſilium pro actu petendum, ſi omittatur, non vitiat actum. p. 169. n 1.
Conſilia aliorum debet quidem Iudex audire, non tamen ſequi. p. 176. n. 2.
Conſilio aliorum gerendum negocium ſi ſit commiſſum, potes committere alteri cum eadem conditione, p 372. n 1.
Conſilium alicuius ſi requirendum, dari debet tempus ſufficiens deliberationi. p. 372. n 3.
Conſultorum unus impedire poteſt, ne ante tempus detur reſponſum. p.372. n.3.
Conſilio aliorum ſi quis actus v. g. Electionis, teſtamenti &c. ſit agendus, exerceri poteſt erga unum ex iis, cum conſilio cæterorum. p. 372 n 4.
Conſilium alterius ſi petendum, fieri id debet re integra, & dum ſupereſt tempus ſufficiens deliberationi. p.373. n.6.
Conſilium, quod debebas, ſi nequeas petere, an ſine eo poſſis procedere? p. 373 n.7.
Conſilium aliorum, qui in actu debet exquirere, an tenéatur etiam ſequi. p.373. n. 9. p. 851. n. 2.

Digitized by Google

Ex Cōſilio, ſi fraudulentū ſit, quilibet obligatur. p. 472.

Conſilium delinquendi præbens quomodo puniendus? p. 602. n. 4.

Conſilium & Conſenſus Capituli eſt Prælato neceſſarius in expediendis arduis. p. 604. n. 3.

Conſilium, ſub cuius conditione facta eſt delegatio, an ad valorem actus ſit requirendum, aut ſequendum? p 604. n. 4.

Conſilium etſi ſit de Iure v. g. requirendum, non eſt tamen neceſſario ſequendum. p. 604 n. 4. Niſi requirendum ſit ab eo, qui particeps eſt officij. p. 605. n. 4.

Conſtantinus Magnus.

Conſtantinus M. palatium Lateranenſe & Vrbem Romanam S. Sylveſtro Pontif. eiúſque Succeſſoribus donauit. p 411. n. 1. Vnde id conſtet? n. 2. Edictum de hac donatione corruperunt Græci. ibid.

Conſtantinopolis nova Roma. p. 411. n. 1.

Conſtitutio.

Conſtitutio facta in rebus Eccleſiæ per Laicos non valet. 25. n. 13.

Conſtitutio Pontificis ſolemniter promulgata obligat ſtatim ſingulos, qui certo vndecunque norunt p. 210. n. 3. Vide *Lex. Promulgatio.*

Conſuetudo.

Conſuetudinem antiquam poteſt Capitulum nouo ſtatuto cum, ſed non ſine conſenſu Epiſcopi tollere. p. 15. prin.

Conſuetudinem ſi Eccleſiæ ſit damnoſa poteſt Capitulum ſine autoritate Epiſcopi tollere. p. 16. n. 3.

Conſuetudines loci in contractibus & judiciis obſeruandæ à Clericis. p 44. n. 16.

Conſuetudines receptas non cenſetur Communitas velle per ſtatuta evertere. p. 46. n. 4.

Conſuetudines particulares non tolluntur per contrariam legem communem. p. 57. n. 11. Niſi habeat clauſulam. n. 12.

Conſuetudinem etſi maior Doctorum pars teſtetur, non credendum ad præiudicium alterius. p. 58. n. 14.

Conſuetudinibus & Statutis locorum nō derogat Reſcriptum Principis, niſi id exprimat. p. 79. n. 4.

Conſuetudo habet, ut in arduis & præiudicialibus Prælatus requirat conſenſum conuentus. p. 106. n. 5. 6.

Conſuetudo eſt Ius moribus conſtitutum. p. 172 n. 1. p. 194. n. 2. Vt habeat vim legis debet duraſſe longo tempore. p. 194. n. 4 p. 197. n. 9. Eſſe iuſta rationabilis, & Reipub. vtilis. p. 172. n. 2. p. 191 n. 1. p. 195. n. 6. Introducta cum conſenſu ſui Principis. p. 172. n. 3.

Conſuetudinis Ius non poſſunt introducere mulieres. p. 173. n. 3.

Conſuetudo contra libertatem Eccleſiaſticam eſt irrita. p. 173. prin.

Conſuetudo ſtandi ſententiā carentis Iuriſdictione eſt nulla. p. 176. n. 1.

Conſuetudine fortius eſt privilegium. p. 179. n. 2.

Conſuetudo etiam immemorialis & cum fama privilegij non ſufficit ad præſcriptionem eorum, quorum es incapax. 179. n. 3.

Conſuetudo vim privilegij habet, introducta permittente eo, qui poteſt privilegiare. p. 179. n. 4.

Conſuetudo Interdictum aliamue cenſuram violandi non valet. p. 180. n. 2.

Conſuetudo contra diſciplinam Eccleſiaſticam non valet. p. 180 n. 2. p. 183. n 2. & 3. Quænam talis? ibid.

Conſuetudo alia facti, Iuris. p. 181. n. 4 p. 193. n 1.

Conſuetudo localis non derogat Iuri communi, niſi in loco. p. 182. n. 5.

Conſuetudo civitatis v. g. extenditur ad loca vicina eiuſdem Iuriſdictionis. p. 182 n 5.

Conſuetudo ſi ſit diverſa, agendum iuxta meliorem; ſed ex conſilio tantum, non præcepto. p. 182. n. 6.

Conſuetudo, ut Prælatus renuntiet Eccleſiæ abſque licentia Superioris, eſt invalida. p. 183. n. 2.

Conſuetudo, ut electus non petat confirmationem à Superiore, eſt inualida. p. 183 n. 3.

Conſuetudo Eccleſiæ particularis contra finem univerſalis eſt invalida. ibid.

Conſuetudine immemoriali obtinere poteſt capax, quidquid poteſt per privilegium. p 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 235. n. 15.

Conſuetudo generalis alicuius loci etſi ſit invalida, excuſat tamen à pœna. 184. n. 4.

Conſuetudo eſt optima legum interpres. p. 186. n. 3. quando eas faciat aut non faciat ſub peccato obligare. p. 187. n. 4.

Conſuetudo per errorem introducta non valet. p. 187. n. 4. p. 198. n. 10.

Conſuetudo per errorem, non facti, ſed Iuris introduci poteſt. p. 199. n. 10.

Conſuetudo interpretatiua univerſæ Eccleſiæ non poteſt errare. p. 187. n 4.

Conſuetudo habet vim legis. p. 189. n. 1. p. 194. n. 2.

Conſuetudo contra Ius in quo differat à Lege Revocatoria Iuris. p. 190. n. 3.

Conſuetudo inducens ad peccatum aut diſſipationem bonorum eſt invalida. p. 191. n. 1.

A Conſuetudine ad pactum valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.

Conſuetudines noxias Reipubl. tollere eſt Magiſtratus non tantum Ciuilis, ſed etiam Eccleſiaſtici. p. 192. num. 6.

Conſuetudo alienandi dotem vxoris invalida. ibid.

Conſuetudine nulla derogari poteſt Iuri naturali. p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. p. 196. n. 7. Nec Iuri divino aut Iuri gentium præceptiuo. ibid. Nec aliquibus legibus humanis. p 203. n. 1.

Conſuetudo rationabilis & præſcripta tollit legem poſitiuam contrariam. p. 193. n. 1. Et quidem omnem tam Eccleſiaſticam quàm Ciuilem. p. 195. n. 5. Niſi lex ei reſiſtat. p. 194. n. 3. p. 424. n. 2.

Conſuetudo alia Iuris conſtitutiua, alia abrogatiua. p. 193. Illa requirit concurſum poteſtatis legiſlatiuæ, non item iſta. p. 194 n. 3.

Conſuetudo Conſtitutiua legis Ciuilis & Eccleſiaſticæ requirit decennium. p. 194. n. 4.

Conſuetudo abrogatiua legis Ciuilis requirit decennium. ibid. abrogatiua legis Eccleſiaſticæ requirit 40. annos. ibid. Niſi aliud ex ſcientia aut tolerantia Principis colligatur. p. 195. n. 4.

Conſuetudo quæ ſit rationabilis. p. 195. n. 6. Quæ irrationabilis. p. 195. n. 6.

Conſuetudo immunitati Eccleſiaſticæ contraria eſt irrationabilis. p. 196, n. 7. p. 272. n. 1.

Con-

Conſuetudo an ſit rationabilis, relinquendum in dubio Iudicis arbitrio. p. 196. n. 7.

Conſuetudo, vt vniuerſim Laici in Quadrageſima ter tantum per hebdomadem jejunent, eſt irrationabilis. p. 196. n. 7.

Conſuetudine non poſſunt Religioſi obtinere facultatem teſtamentum faciendi, ſed priuilegio. p. 197. n. 8.

Conſuetudo quæ & quomodo dicatur præſcripta. p. 197. n. 9

Conſuetudo abrogatoria legis non eſt extendenda ad alias ſimiles caſus. p. 198. n. 10.

Conſuetudinis Ius non introducitur per actus liberæ Voluntatis. p. 199. n. 10.

Conſuetudo à Canonibus reprobata non valet, etſi ſit iurata. p. 200. n. 2.

Conſuetudo plures Dignitates, Perſonatus, aut officia habendi in vna Eccleſia, neque jurata valet. p. 200. n. 3.

Conſuetudo homicidas pecuniâ mulctandi non valet. p. 200. n 4

Conſuetudo appellandi à Vicario Generali ad Epiſcopum non valet. p. 202. n. 1. Alicubi nec ab Officiali. p. 202. n. 5.

Conſuetudine poteſt teſtium numerus pro teſtamentis minui. p. 202. n. 1.

Conſuetudine obtinere quæ poſſit & non poſſit Epiſcopus vel Prælatus, ut ſolus ſine Capitulo expediat? p. 203 n. 1.

Conſuetudo optandi præbendas valet. 205. n. 1. Vide *Optio*.

Conſuetudini Eccleſiæ non derogat Pontifex Reſcripto gratiæ, niſi exprimat. p. 79. n. 4, p. 206. n. 1.

Conſuetudine obtenta facultas an & quomodo per Non-uſum amittatur. p. 207. n. 5.

Conſuetudo in Prælatum regularem eligendi non Profeſſum vel alterius Ordinis & Habitûs non valet. p. 305. n. 1.

Conſuetudo Prouinciæ, ſi Iuri communi ſit contraria, non extenditur ad locum, ubi non viget. p. 317. n. 6.

Conſuetudo dat & aufert Iuriſdictionem. p. 331. n. 3.

Conſuetudinis nomine abſolutè poſito an ſemper intelligatur præſcripta. p. 367. n. 4.

Conſuetudo particularis contra Canones vbique receptos non eſt laudabilis, ſed tollenda. p. 505. n. 1. Excuſat tamen à culpa & pœna, quamdiu viget. n. 2.

Conſuetudine obtineri non poteſt Ius inſtituendi aliquem ad curatum beneficium ſine conſenſu Epiſcopi. p. 576.

Conſuetudine immemoriali præſcribi poſſunt Reſeruata Principi. p. 690. n. 1. Niſi ſint ſupremæ poteſtati intrinſeca. n. 2.

Conſuetudo antiqua ſufficit etiam ſine titulo in præjudicium alterius. p. 712. n. 2.

Conſuetudo à caſu ad caſum omnimodè æquiparatum poteſt extendi. p. 849. n. 1.

Contemptus.

Contemptus Virtualis eſt tranſgreſſio Legis ex ignorantia craſſa. p. 59. n. 1.

Contemptus quilibet petere poteſt Electionis aut Poſtulationis reſciſſionem. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6. p. 307. n. 5.

Contemptus eſſe quis dicatur? p. 307 n. 5.

Contempto uno vel pluribus ſi fiat electio an ſit ipſo Iure irrita? p. 307. n. 6.

Contempto mortuo an eius ſucceſſor poſſit agere contra electionem? p. 308. n. 7.

Contemptus ſi Iuri ſuo renuntiet, non poteſt Electio ex officio Iudicis reſcindi. p. 308. n. 8.

Contemptus poteſt petere reſciſſionem electionis etiam iam confirmatæ. p. 308. n. 9. Niſi antea monitus tacuerit. ibid.

Contemptus unius plus obeſt electioni, quàm multorum contradictio. p. 321. par. p. 333 n. 7.

Contemptus an aliquis ſit, iudicabit confirmans electionem. p. 330. n. 2.

Contemptus ut Electionis, ita & aliorum quoque actuum reſciſſionem petere poteſt. p. 333. n. 7.

Contemptus debet ipſe expenſas in oppugnanda electione præſtare. p. 359. n. 4.

Contempti ſe queri poſſunt, ſi non vocentur quaſi poſſidentes Ius ſuffragij. p 363. n. 5. Bona, non malâ fide. ibid.

Contemptus an ſit, qui non ad diem electionis, ſed tantùm ad tractandum de die citatus eſt. p. 383. n. 2.

Contemptus ſi ante formatum electionis decretum adueniat, poteſt petere nouum ſcrutinium. p. 384. n. 6. p. 386. n. 2.

Contractus.

Contractûs ſpecies ut cognoſcatur, potius pacta quàm verba, quibus appelletur attendenda. p. 35. n. 14.

Contractûs clauſula in dubio potius pro valida quam pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.

Contractus æſtimandus ſecundum leges illius temporis, quo eſt celebratus. p. 52. n. 8.

Contractus ſunt interdum prohibiti, ſed tantum pro foro externo. p. 58. n. 12.

Contractûs lege ſi quis optionem fecerit, quando poſſit ab ea iterum recedere. p. 226. n. 3.

Contractus an ut Iure poſitiuo, ita ſit ſemper quoad conſcientiam inualidus? p. 258. n. 15.

Contractum innominatum ſi pars una non impleat, poteſt altera ad implendum cogere, vel reſcindere. p. 276. n. 2.

Contractus ſi cum conſilio aliorum ineundus, iniri poteſt cum uno alioqui conſulendo. p. 372. n. 4.

Contractus fieri poſſunt noctu. p. 638. n. 3.

In Contractu innominato datur ſecundum Ius ciuile pœnitentia; non item ſecundum Canonicum. p 760.

Contractus pupilli non confirmatur per autoritatem Tutoris primum ſubſequentem. p. 760.

Contractus & alienationes quomodo olim potuerint inſtituere Mendicantes? p. 768 n. 1. Quomodo hodie? n. 2.

Contractui præſens aut ſubſcribens ut teſtis an poſſit eundem impugnare. p. 774. n. 5.

Contractui præſens ut teſtis an poſſit eſſe pro eodem aduocatus. p. 774. n. 1.

Contractus à beneficiato ſuper ſuis Iuribus factus non obligat Eccleſiam aut Succeſſores. p. 776 n. 2.

Contractus cui cùm primo diſſenſeris, poſtea conſentis, eſt ratus, ſi alter in eadem voluntate perſeueret. p. 805. n. 2.

Contractu reciſſo quæ expenſæ & meliorationes ſint alteri reddendæ. p. 822. n. 5. & ſeq.

Contractus an ſit reſcindendus, ſi petitur reſtitutio in integrum ob ſolam læſionem in pretio ? 823. n. 9.

Contractui ſi pœna adiecta ſit, quomodo quis teneatur ad contractum, vel ad pœnam, vel ad utrumque? p. 854. p. n. 6. & ſeq.

Contradictio, Vide *Electio.*

Contradictor quomodo excludatur, cùm ſententia in rem iudicatam tranſijt ? 318. n. 2.

Contradictio multorum minus obeſt electioni quàm vel unius contemptus. p. 321. par.

Contradictio unius Capitularis facit, ne geſta imputentur Eccleſiæ in damnum, aut delictum. p. 741. n. 2.

Contumacia.

Contumaciâ ceſſante ceſſat pœna propter illam lata, niſi aliud exprimatur. p. 46. n. 3.

Contumacia ad incurrendam cenſuram requiritur. p. 59. n. 1.

Contumax ſi quis ſit in cauſa beneficiaria, fructus beneficij ſequeſtrari poſſunt. p. 114. n. 1.

Contumaci non debet Iudex ab initio duplicem pœnam infligere. p. 115. n. 3.

Contumax in delicto ſi ſit Communitas aut Regens, poteſt totum eius territorium ſubijci Interdicto locali. p. 210. n. 1.

Contumaciter abſentem ſi contra proceditur, debet Iudex ex officio ſupplere, quæ ad Ius & factum eius pertinent. p. 216. n. 2.

Contumacia par eſt poſt legitimam vocationem non venire & poſt adventum diſcedere. p. 284. n. 4.

Contumacem contra non poteſt Iudex ad definitivam procedere, niſi in cauſa ſati inſtructus. p. 291. n. 5.

Contumax ad unum actum citandus iterum ad alium, niſi ſit ab initio citatus ad totam cauſam. p. 291. n. 5.

Contumax ſi quis ſit in cauſa beneficiali, contra eum procedetur, etiam lite non conteſtata. p. 393 n 5.

Contumax non eſt, qui rationabilem cauſam habet, cur non obtemperet. p. 489. n. 2.

Contumacia ut appareat, requiritur monitio trina. ibid.

Contumaces poſſunt à Iudice delegato debitè puniri. p. 606. n. 3.

Contumacia alia in non-veniendo, alia in non-parendo mandatis. ibid.

Contumax ſi non ſit, qui abeſt, non poteſt Iudex contra eum judicare. p. 613.

Contumaces Regulares quomodo compeſci poſſint à Prælatis? p. 743 n. 1. & 4.

Contumax eſt, qui citatus ad totam cauſam inde recedit, revocando v. g. Procuratorem. p. 793. n 2. Condemnandus in expenſas factas à tempore receſſûs. n. 2.

Contumax cenſetur, qui ſolum mittit Procuratorem cum mandato inſufficiente. p. 798. n 1.

Conventus, Vide *Capitulum, Prælatus, Religioſus.*

Conventûs meminiſſe ſolet, non debet Reſcriptum in cauſa communi Prælato & conventui. p. 105. n. 1.

Conventûs conſenſu de iure communi Prælatus non indiget in adminiſtratione rerũ Monaſterij. p. 105 n. 3.

Conventûs conſenſus in ordinariis & præiudicialibus requirendus à Prælato ex conſuetudine, vel ſtatuto. p. 106. n. 5. 6.

Conventus bona non communia cum Prælato adminiſtrat per proprium Oeconomum. p. 107. n. 9. Poteſt pro ijs conſtituere Procuratorem abſque conſenſu Prælati. ibid.

Conventui an competat adminiſtratio bonorum Monaſterij vacante Prælatura ? p. 109. n. 5.

Conventui quamdiu competit Ius eligendi, non poteſt electio ab alterius pendere voluntate. p. 272. n. 1.

Conventui non competit Adminiſtratio Prælato ob dilapidationem depoſito. p. 304. n. 1.

Conventus diverſi poſſunt eſſe in eodem Monaſterio, p. 305. n. 2.

Conventu in uno non poſſunt eſſe diverſæ Profeſſionis Monachi. p. 305. n. 2.

Conventus in inferiore Monaſterio an & quando ſit vocandus ad electionem, alióſve actus capitulares in ſuperiore ? p. 362. n. 4.

Conventus non poteſt bona Prælati defuncti, vel ſede Vacante obvenientia ſibi accipere. p. 443. n 1. Nec obvenientia ex actibus Iuriſdictionis. n. 2.

Conventui relinquitur ubique electio Monialium p. 446. n. 9.

Conventus poteſt per conſuetudinem obtinere Ius admittendi ad Profeſſionem. p. 751. n. 10.

Cooperata.

Cooperatores Parochorum quales ſint Vicarij ? p. 587. n. 1. Quam habeant Iuriſdictionem ? ibid.

Cooperans delicto dignus eſt pati pœnam cum delinquente. p. 602. n. 4.

Cooperator delegatam ſuam poteſtatem abſolvendi non poteſt alteri ſubdelegare. p. 643. n 9. Niſi nomine delegantis, & quomodo ? p 645. n. 10.

Cooperator an delegatam poteſtatem aſſiſtendi matrimonio poſſit alteri ſubdelegare ? p. 644. n. 9.

Correctio.

Correctio Iuris odioſa, nec aſſerenda ſine neceſſitate. p. 55. n. 1. p. 65. n. 5. p. 171. n. 2. p. 382. par. p. 385 n. 7. p. 444.

Correctio ſeu derogatio Iuris reſtringẽda. p. 188. n. 8.

Correctio Iurium non debet introduci per ſubauditiones ſeu intellectus tacitos & cõiecturales. p. 390 n. 7.

Correctio Religioſi ſpectat primo ad Prælatum, & eo negligente ad Epiſcopum. p. 708. n. 2. p. 710. n. 4.

A Correctione legitima non licet appellare, niſi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p 717. n. 1.

Corrigere crimina ſubditorum tenentur Prælati ex officio. p. 717. n. 1.

Corrigendi Ius non poteſt totum Epiſcopo adimi per ullam conſuetudinem. p 718. n. 3.

Corpus.

Corporis defectus recenſentur varij. p. 563.
An ſint notabiles & magni iudicabit Epiſcopus. ibid.
In dubio facilè diſpenſabit cum Religioſis. ibid.

Corporale.

Corporalia benedicendi poteſtas poteſt à non-Epiſcopo per conſuetudinem immemorialem obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Pontificalibus. p. 492. n. 10. In Germania non tantum pro ſuis, ſed etiam pro alienis Eccleſiis. ibid.

Digitized by Google

Corporalia aliáque paramenta benedicere ex priuilegio poſſunt Mendicantium Prælati, p. 492. n. 10. non Epiſcopis ægrè priuilegium hoc conceditur. ibid.

Corporalia benedicere an ſit actus Epiſcopalis? p. 519. num. 8.

Copulatiua.

Copulatiua & accipitur pro diſiunctiua *Vel*, ſi ex pluribus membris unum ſufficiat ad effectum propoſitum. p. 71. n. 3.

Crimen.

Crimen executionem officij impediens ſufficit ad renuntiandum Epiſcopatui. p. 477. n. 5. quænam talia. ibid. Occultum eſt quod neque populariter, neq; judicialiter notorium. ibid.

Criminis occulti cenſuras abſolvere vel diſpenſare poteſt Epiſcopus, exceptâ Homicidij voluntarij. p. 515. num. 2.

Crimen adulterij, inceſtus, periurij &c. ſi ſit occultum non facit ipſo Iure ſuſpenſum aut irregularē. p. 515. n. 2.

Criminalia non ſubſunt Iuriſdictioni Vicarij Generalis ſine ſpeciali commiſſione Epiſcopi. p. 593. n. 2.

De Crimine inquirere & cognoſcere quomodo poſſit Vicarius generalis abſq; ſpeciali comiſſione? p. 593. n. 2.

Criminaliter condemnato non conceditur in imperio Appellatio. p. 640. n. 2.

Crimen falſi. Vide *falſum*.

Criminis notitiam poteſt aliquis habere tripliciter, nim. ut priuatus, ut Iudex in foro interno, & ut Iudex in externo p. 701. n. 1.

Crimina occultè cognita, occultè non publicè puniendæ. p. 702. n. 2.

Criminis accuſationem admittere & pœnam decernere quomodo poſſit Iudex, ſi id ante etiam ex confeſſione nouit? p. 702. n. 3.

Criminali in cauſa inter Epiſcopum & Clericum quis ſit Iudex. p. 714. n. 1.

Criminali in cauſa non ſolent conſtitui arbitri. p. 718. n. 1. an poſſint? p. 835. n. 10.

Criminali in cauſa ſi agatur de pœna capitali, an debeant partes perſonaliter adeſſe? p. 787. n. 1.

Criminaliter accuſans obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 2.

Culpa.

Culpâ carens, damnum ſuſtinere non debet, niſi aliter propria cōventio aut bonum publicū exigat. p. 9. n. 1.

Culpa & pœna ſunt correlata. p. 9. n. 3.

Culpæ annumeratur imperitia in ijs, qui ſe periti operam promittunt. p. 532. n. 1.

Cumulatio.

Cumulatio oppoſitorum cum clauſula: *prout melius de Iure valere poteſt*; in quibus admittatur vel non admittatur? p. 225. n. 2.

Cumulatio Iudicij poſſeſſorij & petitorij fieri poteſt in eodem libello. p. 315. n. 2.

Curia Rom. Vide *Stylus*.

Curiâ Rom. valdè remotè diſtare quinam cenſeantur. p. 354. n. 3.

Cuſtos.

Cuſtodis clauſtralis officium eſt manuale; à Pontifice tamen poteſt concedi in perpetuum. p. 276. n. 1.

Cuſtodia, Advocatia, & Regalia loci Eccleſiaſtici, quid? p. 406. n. 8. Ea de nouo ſibi vendicans & propterea bona Eccleſiaſtica uſurpans excommunicatur. ib. Non item id faciens ex fundatione vel conſuetudine antiqua. p. 407. n. 1.

Cuſtos Eccleſiæ an & quomodo renoatur non tantum ex ſuâ, ſed etiam inferiorum culpa. p. 575.

Cuſtodia rerum Eccleſiæ pertinebat olim ad officium Archidiaconi. p. 575.

Cuſtos ſi habeat inter alios Canonicos præeminentiam, habet dignitatem ſeu perſonatum. p. 581.

Cuſtodis officium quod? p. 582.

Cuſtos idem eſt cum Theſaurario & Sacriſta. ibid.

Cuſtos, Archidiaconus, & Archipresbyter ſunt tres columnæ Eccleſiæ. p. 502.

Damnum.

Damnum ſuſtinere non debet culpa carens, niſi aliud propria conventio aut bonum publicum exigat. p. 9. n. 1.

Damnum compenſare an debeat Princeps quod etiam ob bonum publicum intulit priuatis. p. 25. n. 14.

Damni quantitatem læſus ex maleficio probare poteſt Iuramento Veritatis, ſeu veræ æſtimationis. p. 817. n. 1. Non eſt facilè deferendum, ſi alia probatio ſuppetat. p. 818. n. 2. Quomodo ſit deferendum? n. 4.

Damnum in contractu vel quaſi probare quomodo debeat petens reſtitutionem in integrum? p. 821. n. 2.

Data Vide *Reſcriptum*.

Datæ tempus inſpiciendum in Reſcriptis ad cognoſcendam taciturnitatem Veri, & ſuggeſtionem falſi. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.

Datæ tempore ſi perſona, cui vel contra quàm datum eſt Reſcriptum, ſit mortua, eſt illud irritum. p. 144. num. 1.

Ex Datæ tempore dignoſcendum, an Reſcriptum ad Beneficium ſit obreptitium. p. 157. n. 1.

Debitum.

Debitis parentis aut Viri, ſi aliter non poſſit, debent alicubi liberi & Vxor per propria bona ſatisfacere. p. 192. n. 7.

Debiti merè perſonalis an haberi poſſit poſſeſſio vel quaſi, & quomodo? p. 299. n. 6. Sine titulo naſci non poteſt, ſed continuari. p. 300 n. eod.

Debiti inducendi aptus modus non eſt temporis decurſus. ibid.

Debiti titulus præſumitur ex diuturnitate præſtationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Debitum cenſetur condonare, qui Inſtrumentum debiti, non item qui pignus reddit. p. 472. n. 1.

Debiti recepti confeſſio reſpectu cuius probet ſolutionem? p. 656. n. 6.

Debitum ſi contrahat religioſus, ubi conveniendus? p. 710. n. 5. *Debitor.*

Debitoris eſt electio in alternatiuis. p. 71. n. 1.

Debitor ex empto non poteſt conveniri vi Reſcripti per errorem pro mutuo dati. p. 103 n. 4.

Debitor non tenetur reddere rem debitā, ſi plus, quàm valeat, in tranſmiſſione expendendū ſit. p. 119. n. 1.

Debitum ſi confiteatur causâ non expreſſâ, probare id tenetur Creditor. p. 469. n. 2.

Debitor eſt liber, ſi creditor causâ non expreſſâ fateatur ſolutionem. p. 469. n. 2.

Digitized by Google

Debitor qui non eſt ſoluendo, an poſſit ordinari? p. 561. n. 4.

Debitor delegatus quis? p. 600.

Debitori iniuria fit, ſi nimia cautio ab ipſo exigatur. p. 737. n. 1. Quæ ſit nimia? ibid.

Debitori ſi vi extorta ſit ſolutio, non competit actio *Quod metus cauſa*, ſed ex L. Iulia. de vi. p. 808. n. 2.

Debitor Minoris ſi ſoluat, adhibeat præter Tutorem etiam decretum Iudicis. p. 821. n. 4.

Decanus.

Decanus obligatur ſtatutis Capituli. p. 17. n. 6. Maior pars poteſt contra eius ſuffragium condere ſtatutum. ibid.

Decani facultatum poſſunt facere ſtatuta. p. 20. n. 4.

Decani cauſa non eſt Capituli. p. 33. n. 3.

Decanatus non comprehenditur nomine beneficij in odioſis. p. 159. n. 3.

Decanatus eſt dignitas. p. 200. n. 1. in aliquibus Eccleſiis electiua. p. 16. n. 1. p. 217. n. 1.

Decanus alicubi non opus habet confirmatione ſuæ electionis. p. 239. n. 1.

Decanatus eſt beneficium ſacerdotale. p. 254. n. 2.

Decanus alicubi diem electionis nominat. p. 281. n. 1.

Decanus eſt caput capituli in Germania. p. 338. n. 2. Etſi in Præpoſitura ſit prima dignitas poſt Epiſcopalem. ibid.

Decanus ſi ſede Vacante Iuriſdictionem exerceat, poteſt fructus inde prouenientes ſibi retinere. p. 443. n. 2.

Decanus debet fieri Presbyter. p. 517. par. Impeditus etiam iuſtè, an ſit priuandus decanatu? p. 528.

Decanatus requirit ætatis annos 24. completè. p. 529.

Decano præferendus quoad dignitatem Archidiaconus. p. 574. n. 4.

Decani rurales inſtitui & deſtitui poſſunt ab Archidiacono; ſed non ſine conſenſu Epiſcopi. p. 577.

Decani rurales an & qualem habeant Iuriſdictionem? p. 579. n. 2. p. 580. n. 1. Quodnam eorum officium? p. 580. par.

Decani rurales non habent Dignitatem ſeu perſonatum. p. 581. n. 3.

Decanus Cathedralis eſſe poteſt delegatus Pontificis, aut legati Pontificij. p. 581. n. 3. Item conſeruator. ibid.

Decanus monaſterij quid poſſit mortuo Prælato. p. 745. n. 6.

Decennium.

Decennium eſt in Iure Tempus longum. p. 173. n. 1.

Deceptus.

Decepto ex ſimplicitate an & quomodo ſuccurratur? p. 817. n. 6.

Decima.

Decimarum immunitas plerumque non amittitur per vnum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 11.

Decimarum Ius ſpirituale non poteſt præſcriptione acquiri à Laicis, ſed per priuilegium. p. 178. n. 2.

Decimarum quarta portio debetur ex lege diœceſana Epiſcopo. p. 721. n. 3. Sed ferè abiit in deſuetudinem. ibid.

A Decimis Epiſcopus neminem poteſt eximere; ſed in dubio tranſigere. p. 770. n. 2.

De Decimis an poſſit Parochus cum Parochianis tranſigere? p. 770. n. 2.

Decimas poteſt Clericus locare vel vendere ad vitam ſuam. p. 847. n. 2. Eaſdem in dotem dare filiæ aut ſorori non poteſt. ibid.

Decimas prædiales Parocho ſoluere tenentur etiam Religioſi de Iure communi. p. 776. n. 1. Hodie exempti ſunt per priuilegium Pontificis. ibid. In quo priuilegium hoc conſiſtat? ibid.

Decimas iniuſtè negans condemnari debet ad ſoluendas futuras, & compenſandas præteritas. p. 776. n. 3.

Declaratio.

Declarans nihil dat, ſed datum ſignificat. p. 51. n. 6.

Declaratiua Lex abſoluta, extendenda eſt etiam ad præterita. ibid

Declarans nihil de nouo agit. p. 191. n. 1.

Decretum.

Decreta fidei abrogari nunquam poſſunt, ſed morum. p. 4.

Decreta fidei & morum valent, etſi falſum quid contineant. p. 84. n. 3.

Decretis in Eccleſiaſticis ſententia deciſionis, non ratio attendenda. p. 84. n. 3.

Decreta Pontificis obſeruanda ſunt, ſiue ſcripta ſint, ſiue non. p. 265. n. 3.

Decretis ſuis non poteſt Princeps obligare ſuum ſucceſſorem. p. 186. n. 4.

Decreto electionis formato cenſetur primum illa facta. p. 302. n. 4. p. 346. n. 10.

Decreto iam formato non poteſt Electio aliorum acceſſione conualeſcere. p. 310. n. 2.

Decretum commune alicuius collegij quid? p. 343. n. 2.

Decretum Electionis formandum & publicandum poſt collata ſuffragia quoad numerum. p. 346. n. 9. Et quidem mox ſeu uno contextu; & quid hoc ſit? p. 360. n. 2

Decretum quo Electio facta promulgatur, fieri debet communi nomine. p. 380. n. 2. in eo ſi Elector inhabilis exprimatur in ſpecie poteſt Electio impugnari. p. 798. n. 3. Non item ſi exprimatus tantum in confuſo. ibid.

Decretum capitulare ut valeat, debet in id conſentire pars reſpectu totius præſentis capituli maior. p. 414.

Decretum Electionis clauſulam: *& alij mihi conſentientes* non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3.

Dedicatio.

Dedicare Eccleſias non poteſt Archiepiſcopus ante acceptum pallium. p. 306. par.

Dedicationis die conferre ordines eſt abuſus. p. 505. par.

Defenſio.

Defenſio contra falſitatem eſt Iuris naturalis, nec ulli poteſt eripi. p. 68. n. 3.

Defenſio propria nemini negatur. p. 146. n. 2.

Degradatio.

Degradandus Clericus ſi litteras Papales falſificet. p. 114. n. 2.

Degradare ſolemniter Clericum non poteſt Epiſcopus niſi conſecratus. p. 274. n. 2. Nec ſolus. p. 452.

Digitized by Google

Degradatus Epiſcopus poteſt, ad huc validè conſecrare Eccleſias, altaria, calices, &c. p. 542. n 1. probabiliter tamen ſine diſpenſatione ad Miſſam adhibenda non ſunt. p. 543. n 1. Saltem ante ſimplicem benedictionem. n. 2.

Delegatio V. Commiſsio, Iudex delegatus.

Delegatio cauſæ cum generalitate tribuit Iuriſdictionem quaſi in habitu. p 91.

Delegatio Canonico facta cenſetur perſonalis. p. 164. n. 6.

Delegationis vi non poteſt actor & reus ejuſdem civitatis aut Diœceſis trahi extra illam. p. 164 n. 9.

Delegatio cauſæ à Pontifice ejúſque legato ut fiat carenti requiſitis qualitatibus non poteſt conſuetudine obtineri. p. 178. n 2.

Delegari in Iure ciuili non poſſunt, quæ meri aut mixti Imperij ſunt alicui commiſſa. p. 389. n. 6.

Delegari abſolutè poſſunt, quæ ſunt Iuriſdictionis ordinariæ. p. 594. n. 4.

Delegata alicui cauſa ratione dignitatis an & quomodo tranſeat ad ſucceſſorem? p. 592. n. 16.

Delegatáne ſit an ordinaria poteſtas Vicarij ad ſpecialia. p. 600. n. 14.

Delegare eſt alterum in ſuum locum ſufficere. p 600.

Delegatio ſi fiat ſub conditione petendi conſilij, an id neceſſario petendum aut ſequendum? p. 604. n. 4.

Delegantis vices in Iuriſdictione gerit delegatus. p. 613. n. 1.

Delegatio facta alicui ſub nomine dignitatis tranſit ad ſucceſſorem in dignitate. p. 617. n. 1. p. 715. n. 4. Etiam re adhuc integra. ibid. Non ad ſucceſſorem in adminiſtratione tantùm. ibid.

Delegatio facta alicui ſub nomine proprio, non tranſit ad ſucceſſorem. p. 617. n. 1.

Delegationem factam eſſe ſub nomine dignitatis vel proprio, unde dignoſcatur. p. 617. n. 1.

Delegatio ſub nomine dignitatis & proprio ſimul facta an perſonalis vel realis? p. 618. n. 2.

Delegatio facta intuitu dignitatis amittitur cum dignitate. p. 618. n. 3. An etiam facta intuitu perſonæ? n. 4.

Delegatio facta Legato ſedis Apoſtolicæ intuitu dignitatis hujus an tranſeat ad ſucceſſorem. p. 619. n. 6.

Delegatio facta Vicario intuitu Officij tranſit ad Succeſſorem. p. 619. n. 6.

Delegare remoto Appellationis remedio nemo poteſt, niſi Princeps. p. 642. n. 5.

Delegare ad cauſam contentioſam eſt actus Iuriſdictionis. p. 647. n. 1.

Delegationis reuocatio eſt odioſa. p. 651. prin.

Delegatio ſi ſit intuitu dignitatis facta, an delegato depoſito vel renuntiante expiret Iuriſdictio ſubdelegati. p. 652. n. 2. An ſi ſit intuitu perſonæ facta. n. 3.

Delegatio aut ſubdelegatio ordinariè non procedit à dignitate ſed à perſona. 652. n. 2. Facta expreſsè nomine *ſedis Apoſtolicæ* expirat per mortem delegantis. ibid. fieri non poteſt hoc modo ab ijs, qui ſunt inferiores Principe. ibid.

Delegationis negatiua quomodo ſi probanda. p. 654. n. 2.

Delegationis Reſcriptum eſt ſtrictæ interpretationis, non extendendum ad non expreſſa, niſi connexa. p. 655.

Delegatam poteſtatem an & quomodo delegans poſſit reuocare? p. 662. n. 4. & ſeq.

Delegationis verba ita explicanda, ut ea potius valeat quàm pereat. p. 678. n. 2.

Delegatio intuitu dignitatis ſi facta ſit ante mortem delegati valet, eámque exequitur ſucceſſor. p. 681. n. 2.

Delegari poteſt cauſa appellationis ſecundum Ius non ciuile, ſed Canonicum. p. 715. n. 2.

Delegare quis poteſt cauſam etiam non ſubdito. p. 715. n. 3.

Delegare potes alteri quamuis poteſtatem tibi ex officio & Iure ordinario competentem. p. 724. n. 1. Etiam generaliter. n. 2. Non quoad miniſterium tantùm ſed etiam quoad cognitionem cauſæ. n. 3.

Delegare an & quomodo poſſit Prælatus Regularis alteri ſuam Iuriſdictionem. p. 745. n. 6.

Delictum Vide *Culpa, Crimen.*

Delicti Venia data à Principe, lege &c. extenditur ad præterita tantùm, non ad futura. p. 53. n. 11.

Delicti alieni cauſâ an & quomodo puniri poſſit innocens? p. 389. n. 3.

Delictum non impediens, conſulens, adjuvans, mandans, & exequens an pari pœnâ digni? p. 602 n. 4.

Delictum Prælati non obeſt Eccleſiæ, p. 740. n. 1. Niſi ei conſentiat conuentus. p. 741. n. 1.

Denuntiatio.

Denuntiatio Canonica contra electum fieri poteſt etiam poſt Conſecrationem. p. 450. n. 2.

In Denuntiationibus Matrimonij diſpenſare de Iure poteſt Vicarius. p. 598. n. 9.

Denuntiatio fieri ad fidem poteſt per Officiales juratos vel per litteras ſigillo munitas. p. 630. n. 1.

Denuntiatio noui operis habet etiam locum, quando ſit præparatio ad opus. p. 655. n. 2.

Depoſitio V. ſuſpenſio.

Deponendus Clericus ſi in cauſa beneficiaria falſi crimine fuerit conuictus. p. 114. n. 2.

Depoſitus à beneficio non poteſt per Ordinarium reſtitui ſine conſenſu Patroni. p. 156. n. 3. p. 288. n. 9.

Depoſitio Abbatis aut Præpoſiti ut fiat ab Epiſcopo ſine Capituli conſilio, obtineri poteſt per conſuetudinem. p. 203. n. 1.

Deponere Epiſcopum non poteſt Metropolitanus, p. 452.

Depoſitus abſolutè amittit omne Ius ad beneficium; & ſi reſtituatur, ultimum locū tenere debet. p. 465. n. 2.

Depoſito eo, cui fuit intuitu dignitatis facta delegatio, an expiret Iuriſdictio ſubdelegati. p. 652. n. 2. An & ſi intuitu perſonæ ſit facta? n. 3.

Deponendi beneficiati poteſtatem habent quidam Prælati. p 467. n. 7.

Depoſiti Clerici ſunt adhuc ab Eccleſia alendi. p. 475. num. 1.

Deponendus ob infirmitatem aut ſenium non eſt Epiſcopus, nec Prælatus. p. 478. n. 6.

Digitized by Google

Derogatio *Vide* Ius, Lex, Privilegium, Reſcriptum, Statutum.

Devolutio.

Devolutio beneficiorum non mutat eorum naturam aut qualitatem. p.207 n.6.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, ſi eligentes vel electus fuerint in cenſura. p 279.n 8.

Devolvitur Ius eligendi ad ceteros, ſi aliqui ſcienter eligant indignum. p.291.n.4.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, ſi eo capitulares omnes vel aliqui abutantur. p. 294 n.4.

Devolvitur Ius eligendi ad Superiorem, ſi aliquibus eo iam privatis priventur & reliqui. p 302.n.4.

Devolvi Ius providendi quomodo ad Superiorem poſſit in Eccleſia non numerata? p.315.n.1.

Devolvatur quando ad Pontificem eligendi Ius Imperatorem? p.327. n. 10.

Devolvitur Ius eligendi in Cathedrali ob electionem indigni ad Papam. p.340.n.6.p.412.n.1. Ob negligenter omiſſam electionem per trimeſtre ad Metropolitanum, ut olim, ita & hodie. p.341. n 6. p 412. n.1. Si tamen ad eum ſpectet confirmare electum Epiſcopum. p.341.n.6. In aliis Eccleſiis devolvitur Ius eligendi ad proximum Superiorem ad quem Electi confirmatio ſpectat. p.341.n.6. p.412. n.5.

Devoluto Iure, quæ agit Prælatus, ad ea neceſſarius illi non eſt conſenſus aut conſilium Capituli. p.341.n.7.

Devoluto Iure eligens eligere debet, ſi poteſt, aliquem ex gremio eiuſdem Eccleſiæ. p.341. n.8.

Devolutio non mutat naturam & qualitates Iuris eligendi. p.341 n 8.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, ſi forma ſcrutinij non ſit ſervata. p.348.n.14

Devolutio poteſtatis ob negligentiam Prælati fit ordinariè ad proximum ſuperiorem. p. 422. n. 5.

Devolvitur Ius eligendi ad proximum ſuperiorem, ſi compromiſſarij intra trimeſtre negligant eligere Epiſcopum. p 440.n,1. Si eligant indignum, ad compromittentes. n. 2.

Devolvitur Ius collationis ad Archiepiſcopum, ſi Capitulum ei immediatè ſubiectum per ſemeſtre negligat. p.499. Ad Pontificem, ſi & Archiepiſcopus per alterum ſemeſtre ſit negligens. ibid.

Devolvatur ad quem Ius conferendi ob negligentiam, ſi ad ſolum Epiſcopum, vel ad ſolum Capitulum, vel ad utrumque ſimul ſpectet p 500.

DEUS.

Divina Eſſentia trium perſonarum eſt una & ſimpliciſſima. p. 2. n. 2. à Relatione diſtinguitur tantùm ratione. ibid.

Diaconus.

Diaconus nullam dare poteſt publicam benedictionem. p.493.n.12.

Diaconus ſine manus impoſitione ordinatus non poteſt miniſtrare priuſquam ſuppleatur defectus. p.541. n.1. Quomodo ſupplendus? p.543. n. 1. Quomodo ei imponatur manus? p.544 n.4.

Diaconi olim in quavis cathedrali erant ſeptem ad negotia Epiſcopi procuranda. p. 574. n 4.

Diaconos inter & Presbyteros olim de præcedentia gravis contentio. p.574. n. 4.

Diaconi ſunt oculi Epiſcopi. p. 576.

Dies.

Dies naturalis à medio unius noctis uſque ad medium ſequentis ſe extendit. p 637. par.

Die factum cenſetur, quod ante mediam noctem eſt factum, p.638.n 3. Niſi ſpeciatim requiſitum ſit, ut lucis tempore fiat. ibid.

Dieta.

Dietam unam ultra fines ſuæ diœceſis nemo citandus. p.119.n.2.p.165 n 9.

Dieta una legalis complectitur XX. milliaria Italica ſeu XX millia paſſuum. p.119.n.3.

Dieta vulgaris quantum ſpatium complectatur, pendet ex arbitrio Iudicis. ibid.

Dieta vulgaris intelligitur, ubi non expreſſè legalis nominatur. p. 119. n. 3.

Dieta, ultra quam citandus nemo, computanda eſt à diœceſi domicilij, non rei ſitæ. p. 124. n. 2.

Dieta unde computanda, ſi quis habeat diverſa domicilia in diverſis diœceſibus. p 124 n. 3.

Dignitas.

Dignitas ſine autoritate Pontificis quæ poſſit extingui ab Epiſcopo p 27. n 2.

Dignitates non comprehenduntur nomine beneficij in odioſis. p. 159 n. 3.

Dignitas & perſonatus ſubinde pro eodem, ſubinde pro diverſis accipiuntur. p 161. prin. p. 199. n. 1.

Dignitas eſt Eccleſiaſtica præeminentia cum Iuriſdictione fori externi. p. 161. prin. p. 199. n. 1.

Dignitatem habens amobilem ad nutum poteſt eſſe delegatus pro Reſcripto Papali Iuſtitiæ. p. 162. n. 2.

Dignitas eſt Prioratus non clauſtralis, ſed conventualis. p. 163. n. 4

Dignitatem, quam habet exprimere debet impetraturus aliud beneficium à Pontifice. p 79. n. 1. Non item impetraturus ab Ordinario. p. 80 n. 2.

Dignior cenſetur, qui prior nominatur in Inſtrumento. p. 109. n. 4 p. 449. prin.

Dignitas & beneficium habent ſe ut excedens & exceſſum. p. 163. n. 5.

Dignitas nova non inſtituenda cum detrimento aliorum beneficiorum. p. 181. n. 1. Niſi neceſſitas ſit aut magna Eccleſiæ utilitas. n. 2. Vel detrimentum tenue. n. 3.

Dignitas nova ſi inſtituatur inſtituenda iuxta conſuetudinem vicinarum Eccleſiarum. p. 182. n. 4. Niſi de illa Ius commune extet. n. 5.

Ad Dignitatem Eccleſiaſticam qui non poſſint eligi? p. 187. n. 5.

Dignitates Perſonatus aut officia duo in una Eccleſia quis habere non poteſt ex conſuetudine, ſed ex diſpenſatione. p. 200. n. 3. & 4.

Dignitatem, Perſonatum, aut Officium cum Canonicatu habere quis poteſt in Eccleſia una per conſuetudinem, per Epiſcopum, &c. p. 201. n. 6.

Dignitas paſtoralis eſt Prælatura. p. 228. n. 2.

Dignitas ſine cura requirit annos 22. completos. p. 254. n. 1.

Dignitas ſi ab Epiſcopo conferatur indigno, ad quem tunc Ius conferendi devolvatur. p. 262. n. 7.

Dignitas perſonæ accipitur ex officio, genere, ſcientia. p. 290. n. 3.

Digni-

Digitized by Google

Dignitates & beneficia ultra quod tempus vacare non debeant? p. 339. n. 1.

Dignitatis omnis incapax eſt, electioni ſuæ per abuſū poteſtatis laicæ factæ conſentiens. p. 351. n. 4. Niſi diſpenſet Pontifex aut Epiſcopus. n. 6.

Dignitati aut perſonatui æquiparatur beneficium curatum quoad pluralitatem, non quoad alia. p. 351. n. 7.

Dignitatis collationem à Laico acceptans redditur ad illam & quamuis aliam inhabilis. p. 351. n. 8.

Dignitates plures nemo poteſt ſimul habere in titulū ſine diſpenſatione Pontificis. p. 377. n. 2. Altera obtenta vacat prior ipſo Iure. ibid. Vtramque præſumens retinere eſt utraque privandus. ibid. Imo hodie ipſo Iure utraque privatus eſt, & ad omne aliud beneficium inhabilis. p. 378. n. 9.

In Dignitatibus non licet deſcendere. p. 475. n. 2.

Dignitati publicæ renuntiari non poteſt, niſi in manu eius a quo fuit accepta. p 485. n. 3.

Dignus æſtimari debet, qui non ſcitur indignus eſſe. p. 524 par. & n. 2.

Ad dignitates & perſonatus quænam ætas requiratur. p. 528. p. 539. n 2. 3. Quomodo in ea poſſit vel non poſſit diſpenſare Epiſcopus. ibid.

Dignitates Eccleſiaſticæ non poſſunt conferri illegitimis ſine diſpenſatione Pontificis. p. 556.

Dignitates Archidiaconi, Præpoſiti, Decani & Vicarij quam habeant inter ſe præeminentiam. p. 574. n. 4.

Dignitatibus accenſetur officium Vicarij generalis in ſpiritualibus. p. 583. n. 4.

Dignitatis ratione ſi cui ſit delegata cauſa, an ad ſucceſſorem devolvatur. p. 592. n. 16.

Dignitatis ratio quomodo habenda in pœna inferenda. p. 648. n. 3.

Dimiſſoria.

Dimiſſoriis carens ſi ſuſcipiat ſacrum Ordinem, eſt ab eo ſuſpenſus. p. 509.

Dimiſſoriæ ad Græcos Epiſcopos non ſunt dandæ Latinis. p. 516.

Dimiſſorias impetrans petat ijs inſeri facultatem diſpenſandi in interſtitiis. p. 513. n 4.

Dimiſſorias dare poteſt, qui & ordines conferre. p. 520. n. 1.

Dimiſſorias ad alienum Epiſcopum non poſſunt dare Prælati ſuis regularibus. p. 520. n. 2. Niſi diœceſanus abſit, vel non ordinet. p. 521 n 4. Quod in Dimiſſoriis exprimendum. ibid. Vel ſpeciale habeant privilegium, ut fere exempti. p 521. n 5.

Dimiſſorias ſecularibus ſuis ſi dent Prælati, ſunt ſuſpenſi ab officio & beneficio. p. 521. n. 4.

Dimiſſorias an & quomodo dare poſſit Vicarius? p. 520. n 2. An & quomodo Capitulum ſede Vacante? p. 520. n. 3. p. 577.

Dimiſſorias dare poteſt Epiſcopus ſuſpenſus. p. 522. num. 8.

Dimiſſoriæ quid? p 570. n. 3. Quomodo differant à teſtimonialibus, commendatitijs & formatis? ibid.

Dimiſſoriarum defectus ſuppleri ab ordinando non poteſt per Iuramentum. p. 571. par. An per legitimos teſtes? n 2.

Dimiſſorias ſine conſenſu Epiſcopi dare non poteſt Archidiaconus. p 577.

Dimiſſorias dare non poteſt Vicarius niſi ex ſpeciali commiſſione Epiſcopi. p. 520. n. 2. p. 596. n. 1. Vel Epiſcopo in remotas partes abeunte. p. 520. n. 2. Quo tamen caſu ſpectanda conſuetudo. ibid.

Dimiſſoriæ an expirent per mortem concedentis. p. 627. n. 7.

Diœceſis.

Diœceſis una pro alia ſi ponatur in Reſcripto ad lites, poteſt contra illud ut obreptitium excipi. p 133. n. 1.

Diœceſis nomine non comprehenditur in odioſis civitas Epiſcopalis ſeu Cathedralis. p. 138. n. 4. Nec loca exempta. ibid.

Diœceſis unius unus tantum poteſt eſſe Epiſcopus. p. 719 n. 2.

Diœceſanus.

Diœceſani an in loco exempto obligentur legibus ſui Epiſcopi. p. 60. n. 5.

Diœceſanorum nomine in odioſis non intelliguntur Exempti in diœceſi ſed in favorabilibus. p. 138. n. 4.

Diœceſana Lex V. Lex.

Diſciplina.

Diſciplinæ Eccleſiaſticæ nervus eſt Cenſura. p. 180. n. 2.

Diſciplinæ Eccleſiaſticæ contraria conſuetudo non valet. p. 180. n. 2. 3. p. 183. n. 2. & 3.

Diſciplinam Eccleſiaſticam conſeruare poſſunt Epiſcopi & Prælati ſuis moribus & ſcientiâ. p. 249. n. 2. Si collabatur in Monaſterijs, plerumque id fit vitio Prælati. n. 3.

Diſciplina potius quàm temporalia ſunt ſalus Monaſterij. p. 335. n. 3.

Diſcordia V. Electio in diſcordia.

Diſcordia, in qua fit Electio, poſtulatio, &c. quid ſit? p. 416. n. 1.

Diſcordias parere ſolet Iuriſdictionis communio. p. 630. n. 1.

Diſcordia ſi ſit inter duos arbitros, aſſumere ij debent tertium. p. 665. n. 2.

Diſpenſatio V. Privilegium.

Diſpenſatio etſi ſit ſtrictæ interpretationis extenditur ad connexa. p. 11 n. 1. Vti & ad acceſſoria. p. 251. n. 5. p. 558. n. 6.

Diſpenſare in Iure naturali præceptivo non poteſt Magiſtratus humanus. p. 21. n. 6.

Diſpenſatio voti non fit mutando legem naturalem, ſed eius objectum. ibid.

Diſpenſatio eſt ipſo Iure irrita, *ſi preces veritate non nitantur.* p. 68. n. 2.

Diſpenſare in lege ſuperioris non poteſt inferior validè ſine legitima cauſa. p. 73. n. 3.

Diſpenſare in inhabilitate ex Iure poſitivo ortâ poteſt Princeps validè ſine omni cauſa. ibid.

Diſpenſatio valet, ſi eo tempore, quo fit, precum Veritas ſubſiſtat. p. 100. n. 7.

Diſpenſatio in duobus impedimentis valet quoad unum, etſi quoad alterum ſit allegata cauſa falſa. p. 103. n. 4

Diſpenſatio in ſecundo gradu contra Trid. valet quandoque ſine clauſula eius derogatoria. p. 120. n. 6.

Diſpenſatio pro alio abſq; omni eius mandato poteſt impetrari. p. 122. n. 5. p. 287. n. 7.

Digitized by Google

Diſpenſatio valet, ſi in nomine aut alia qualitate petentis erretur, ſed de perſona conſtet. p 134. n.2. An & quomodo ſi etiam in perſona erretur, ibid. 5. *Sed dubium eſt.*

Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum illegitimis ad beneficia & Ordines minores p. 198. n. 1. Sed non poteſt eos ad hoc generali ſtatuto habilitare. ibid.

Diſpenſatione obtineri poteſt, cuius conſuetudo eſſet irrationabilis. p 200. n 3. & 4.

Diſpenſatio ſine iuſta cauſa circa pluralitatem beneficiorum eſt valida, ſed ex parte dantis & uſurpantis illicita p. 200. n 5.

Diſpenſatio circa pluralitatem beneficiorum exhibenda Ordinariis. p 200. n.5.

Diſpenſatio omnis fit ex gratia, non ex Iuſtitiæ debito. p. 218. n.6. In neceſſitate autem vel Vtilitate ex officio. ibid.

Diſpenſare in ſtatutis conciliorum de moribus poteſt Pontifex; imo & in neceſſitate Epiſcopus. p. 243. n 2.

Diſpenſare poteſt Pontifex cum Schiſmaticis ad Epiſcopalem dignitatem p. 244. n.2. Vti & cum ordinatis à Schiſmaticis. p 244. n. 3.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ætate ad beneficia per ſe requiſitâ à SS. Canonibus. p. 255. n. 4. p. 528. n. 1. p 539 n. 1. An in requiſita à ſtatuto, p. 528 n. 2. Vel ratione ordinis annexi. p 257. n. 8. Vel ad Dignitatem non curatam, p. 539. n. 2.

Diſpenſatio ad dignitatem non intelligitur de Epiſcopali aut Cardinalitiâ p. 286 n. 2. p. 558. n. 6.

Diſpenſandi cauſæ quænam ſint? p. 286. n. 5.

Diſpenſare in Anno Novitiatûs olim potuit Legatus; hodie ſolus Pontifex. p. 335. n. 5.

Diſpenſare ſolus Pontifex poteſt, ut Non. Profeſſus eligatur in Abbatem. p. 336. n 5.

Diſpenſare poteſt etiam Epiſcopus cum conſentiente in ſui electionem abuſu laicæ poteſtatis factam. p 351. num. 6.

Diſpenſans ex qua diſtantia colligat difficultatem adeundi Pontificem? p 354 n 3.

Diſpenſatio Pontificis eſt neceſſaria, ut haberi poſſint in titulum plura ſimul curata, dignitates, aut perſonatus. p. 377. n. 2. Plerumque tamen etiam non facit tutum in conſcientia, ſi reditus abundent. p 378. n 6.

Diſpenſans ad plura beneficia ſimul retinenda intelligit ea tantùm, quæ canonicè ſunt obtenta. p. 378. n. 7.

Diſpenſatione Papali opus eſt ad retinendum Curatum aut Perſonatum cum Cardinalatu. p. 383. n. 1.

Diſpenſare cum ſimoniacè electo aut proviſo an & quomodo poſſit Epiſcopus? p. 389. n. 4. & p. 391. n. 7.

Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Curato in Reſidentia quoad breve tempus; & quodnam illud? p. 408. n. 2. Studiorum cauſa uſque ad ſeptennium, etiam in Sacerdotio. p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis, quamdiu videbitur expediens. p. 438. n. 2.

Diſpenſare in lege divina quomodo poſſit Pontifex? p. 454. n. 8. p. 778. n. 2.

Diſpenſatio ad dignitatem maiorem non valet pro pari. p. 456. par.

Diſpenſatio facta Epiſcopo ad alium Epiſcopatum confert hoc, ut poſſit eligi ſicut alij. p. 457. n. 2. Tutius tamen eſt, ut ſervetur nomen Poſtulationis. ibid.

Diſpenſare poteſt Epiſcopus in omnibus ſuſpenſionibus & irregularitatibus ex occulto delicto ortis. p. 478. n 5 Excepto homicidio voluntario. p 515. n. 2. Cum ipſo Epiſcopo autem eius confeſſarius. p. 478. n. 5.

Diſpenſare cum bigamis non ſolet Pontifex. p. 479. n. 10. Difficulter cum Spuriis. ibid.

Diſpenſare ſolet Pontifex cum Epiſcopo in Irregularitate ob homicidium occultum, non notorium. p. 479. num. 10.

Diſpenſat non facilè Pontifex in Canone Concilij generalis. p 481. n. 2.

Diſpenſare in interſtitiis Ordinum poteſt Epiſcopus, vel ſede Vacante Capitulum, etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 4. Cum ſubditis alterius Epiſcopi, non niſi in dimiſſorialibus ſit expreſſum. ibid.

Diſpenſare in univerſali Canone Eccleſię non poſſunt Epiſcopi aut Archiepiſcopi. p. 514. n. 1. p. 539. n. 2. In neceſſitate tamen poſſunt ex præſumpta Pontificis facultate. p. 243. n. 2.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ætate ad beneficium requiſitâ iuxta Canones. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. Sed in requiſitâ iuxta proprium ſtatutum. p. 528. n, 2.

Diſpenſare non præſumitur Pontifex in ætate beneficij, niſi exprimat. p. 529. n. 1.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ætate cum ordinandis aut præficiendis. p. 539. n. 1. Nec in ætate ad dignitatem curatam requiſitâ. n. 2. An in requiſita ad non curatam? n 3.

Diſpenſare non decet cum filio Sacerdotis ad beneficium curatum. p. 550. n. 1.

Diſpenſatio cum illegitimo & Legitimatio plurimum inter ſe differunt. p. 557. n. 1.

Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in ſtatuto Collegiatæ à ſe iurato vel à Papa confirmato. p. 558. n. 5.

Diſpenſatio Pontificis cum illegitimo ad Ordines & beneficia quomodo explicanda? p. 558. n. 6.

Diſpenſatio *ad inſtantiam* reſtringitur ad expreſſa in poſtulatione. p. 559. n. 1.

Diſpenſatio ut valeat, debet totum Impedimentum fuiſſe expreſſum. p. 559. n. 1. Niſi habeat clauſulam *motu proprio, ex certa ſcientia, non obſtantibus.* n. 2.

Diſpenſatio à Iure communi eſt odioſa & ſtrictæ interpretationis. p. 565. n. 2.

Diſpenſare Vicarius non poteſt in ijs, in quibus poteſt Epiſcopus. p. 597. n. 9. Niſi ipſum Ius hoc tribuat. p. 598. n. 9. Aut Epiſcopus ſaltem tacitè committat. ibid.

Diſpenſare quis poteſt cum conſanguineis ſuis, filijs & familiaribus p. 622. n. 3.

Diſpenſare in caſibus Papalibus occultis poteſt Capitulũ ſede Vacante. p. 617. n. 1.

Diſpenſandi poteſtas in votis, Matrimonijs, &c. An expiret per mortem concedentis? 627. n. 7.

Diſpenſare cum exemptis in Voto, Iejunio, &c. poteſt etiam Epiſcopus. 667. n. 3.

Diſpenſatio Matrimonialis commiſſa Officiali an expiret per mortem commitentis. p 680. n. 2.

Diſpenſandi poteſtatem tibi ex officio competentem potes alteri delegare. p. 724. n. 1. Etiam generaliter. n. 2. & non quoad miniſterium tantum ſed etiam quoad cognitionem cauſæ. n. 3.

Diſpen-

Diſpenſare in caſibus reſeruatis, ſi per ſe vel per accidens ſint Epiſcopales, poteſt Capitulum ſede vacante. p. 750 n. 5.

Diſpoſitio.

Diſpoſitio ita accipienda, ut ſit Iuri communi conformis. p. 173. n. 4.

Diſpoſitio quævis ſic interpretanda, ſalvâ Verborum proprietate, ut à Iure communi non recedatur. p. 188. n. 8.

Diſpoſitio duplicem habens ſenſum accipienda in improprio, non ut cum Iure communi concordetur. p. 188. n. 8. Sed ut non cedat in præiudicium tertij. p. 189. n. 9.

Diſpoſitionem dubiam in ſenſu falſo accipiens excuſatur. p. 189. n. 10.

Diſpoſitionis à Verbis non eſt recedendum, niſi manifeſtum ſit, aliud ſenſiſſe diſponentem. p. 415.

Diſpoſitio generalis ſi in certá ſpecie verificanda ſit, eſt in eventu ſpecialis. p. 615. n. 3. Ei non derogatur per poſteriorem ſpecialem ſine illius mentione. ibid.

Diſputare.

Diſputare de poteſtate principis eſt inſtar ſacrilegij. 73. n. 4.

Diſputare de fide in conventiculis prohibitum. p. 390. n. 7.

Diſtantia.

Diſtantia ab Vrbe quænam cenſeatur valdè remota? p. 354 n. 3.

Diſtantes valdè remotè à curia Rom. ubicunque ea ſit, quinam cenſeantur? p. 354. n. 3.

Diſtantia quæ faciat difficultatem adeundi Pontificem. p. 354 n. 3.

Diſtantia magna ab Vrbe tribuit electo Ius adminiſtrandi ante confirmationem. p. 355. n. 4. Niſi in provincia ſit Legatus à latere, qui confirmare poſſit. n. 5.

Diſtantia ſi magna, partes inde non ſunt citandæ, niſi in arduis. p. 624 n. 5.

Diſtributiones.

Diſtributiones an debeantur Canonico non habenti præbendam? p. 34. n. 6.

Diſtributiones plures recipit, qui plura habet in eadem Eccleſia beneficia, niſi conſuetudo obſtet. p. 201. n. 7.

Diſtributiones quotidianas non percipiunt, qui ob dandam Romæ de electione Informationem, aliámve Eccleſiæ utilitatem abſunt. p. 414 par. & n. 1.

Doctor.

Doctores ſi ſemel à Republ. approbati ſint, poſſunt ex cauſa iterum reprobari. p. 46. n. 2.

Doctori de particulari conſuetudine, ſtatuto vel privilegio teſtanti non eſt ſtatim fides habenda. p. 58. n. 14. An & quomodo maiori Doctorum parti? ibid.

Doctoratûs conditio, ſub quâ mandatur conferri beneficium eſt collationi ſubſtantialis. p. 111. n. 6.

Doctorum omnium uniformi ſententiæ non poteſt ſubeſſe error. p. 187. n. 4.

Doctor excluſus ſi reſtituatur in Collegium, quem locum obtinere debeat. p. 741. n. 4.

Doctorum veterum reſponſa non ſunt quoad omnia indubitatè recipienda. p. 823. n. 8.

Dolus. Vide *Fraus.*

Doli actio conceditur ad biennium; exceptio doli eſt perpetua. p. 81. n. 2.

Dolus non præſumitur. p. 82. n. 4. p. 354. n. 2.

Doli probatio fit per conjecturas. p. 84. n. 3. p. 354. n. 2. p. 82 n. 4.

Dolus & propria fraus nemini patrocinari debent. p. 94. n. 4.

Dolo impetrantis ſi reſcriptum ſit obreptitium, poteſt ab Adverſario totum irritari per exceptionem. p. 102. n. 2. Niſi quoad eam partem, quæ penitus ſeparata & dolo non eſt infecta. ibid.

Dolum continens factum eſt gravius puniendum. p. 399. n. 1.

Dolus mandatarij non obeſſe debet principali. p. 441. n. 2.

Doli actio conceditur læſis, quibus alia non competit. p. 487.

Doloſis malitia ſua non debet eſſe lucroſa. ibid.

Dolus malus eſt machinatio ad alterum decipiendum accomodata. p. 817. n. 5.

Doli actio parit condemnato infamiam. p. 817. n. 6.

Dolo alienare rem mutandi Iudicij causâ quis cenſeatur? p. 840. n. 2.

Dolo proprio ne quis teneatur, non poteſt inter partes conveniri. p. 854. n. 8.

Domicilium.

Domicilium Clerici eſt locus Beneficij Reſidentiam poſtulantis. p. 124. n. 1.

Domicilium Religioſi eſt locus ſui Monaſterij. ibid.

Domicilium Originis amittit Religioſus quoad onera, non quoad commoda. p. 124. n. 1.

Dominus.

Dominus unius partis ſi ſit Iudex, an merito ab altera ut ſuſpectus recuſetur. p. 621. n. 1. p. 639. n. 8.

Domini nomine quis comprehendatur. p. 621. n. 2.

Dominus ſi ſit ſuſpectus, tota eius familia recuſari poteſt. 639. n. 1.

Domini tui Inimicus ſi ſit Iudex, potes eum recuſare ut ſuſpectum. p. 639. n. 1.

Dominium.

Dominium eccleſiaſticorum redituum habent Clerici. p. 24. n. 12. Sed quoad ſuperflua obligantur Eccleſiæ. ibid.

Dominium poteſt ex conſuetudine per fictam apprehenſionem acquiri. p. 174. prin.

Donatio.

Donatio mortis cauſa ſi fiat cum irrevocabilitate eſt donatio inter vivos. p. 36. n. 14.

Donatio ultra 500. ſolidos facta Eccleſiæ aut cauſæ piæ valet ſine inſinuatione; non item facta Clerico particulari. p. 43. n. 14. Idem eſt de donatione aut legato contra pactum familiæ. p. 43. n. 16.

Donationis ſpecies eſt Beneficij Eccleſiaſtici collatio. p. 78. prin.

Donata ab Epiſcopo Villa cum ſuis aliis in ea Iuribus quid intelligatur donatum? p. 92. n. 3.

Donatio nolenti non poteſt acquiri. p. 400. n. 2.

Donatio perfecta conditiones poſtea non capit. p. 186. n. 2.

Donatio cum acceptata eſt, eſt perfecta & irrevocabilis. p. 313. n. 7.

Digitized by Google

Donatio Conſtantini M. facta S. Sylveſtro quænam? p. 411. n. 1. Eandem Carolus M. à Longobardis vindicauit & reſtituit. n. 2. Edictum de illa corruperunt Græci. ibid.

Donare nemo facilè de cauſa creditur. p. 469. n. 1.

Donationes an & quas facere poſſit Adminiſtrator Regni. p. 501. n. 3.

Donare ob merita, pietatem &c. non eſt perdere. p. 502. n. 3.

Donationes quas facere poſſit Prælatus Monaſterij. p. 502. n. 3.

Donatio executioni non data ante mortem donantis an ſit poſtea exequenda. p. 627. n. 8.

Donationes facere non poteſt Capitulum ſede Vacante. p. 751. n. 8.

Donare an poſſit Adminiſtrator cũ litera? p 771. n. 2.

Donare gratis aliquid Præſentatori aut Collatori non eſt ſimonia. p. 778. n. 2.

Donatio revocari poteſt, Donatorio contra donantem agente in Iudicio. p 782. n. 5. Niſi agat ex mandato Superioris. ibid. Vel pro perſona coniuncta. ib.

Donationem propter nuptias lucratur mulier ob adulterium Mariti. p. 787. n. 1.

Donatio per incarcerationem extorta an valeat. p. 811. n. 6.

Dos.

Doti aut hæreditati ingredientium Religionem nihil poteſt per ſtatutum civile detrahi. p. 41. n. 7.

Dotalibus in bonis tenetur maritus non tantum de dolo, ſed & de negligentia. p 191. n. 1.

Dotem amittit adultera in pœnam criminis. p. 192. n. 5. p. 787. n. 1.

Dotem uxoris alienandi conſuetudo invalida. p. 192. num. 6.

Dotem quaſi poſſidet maritus propter adminiſtrationem. p. 357. n. 11.

Dotem non comprehendit Renuntiatio generalis. p. 469. n. 1.

Dotator Eccleſiæ acquirit eius Patronatum, non curam aut reditus. p. 498. n. 10. Niſi Epiſcopus ultrò concedat. ibid.

Dotalibus pro bonis agere poteſt maritus ſuo nomine. p. 793. n. 1.

Dotalem fundum non tenetur Maritus defuncta uxore reſtituere, donec compenſentur meliorationes. p. 822. n. 7. Fructus ex melioratione interea perceptos facit ſuos. ibid.

Dotis nomine non poteſt Clericus dare filiæ aut Sorori decimas. p. 847. n. 2.

Dubium Vide *Interpretatio, Præſumptio.*

Dubium Politicum in Iure civili ſolvendum eſt per deciſionem Canonum, ſi habeatur. p. 6. n. 10.

In Dubio præſumendum pro Principe. p. 23. n. 10.

In Dubio non præſumitur actus ſubſequens proteſtationi contrarius. p. 35. n. 12.

Dubium de ſua Iuriſdictione poteſt ipſe Iudex cognoſcere. p. 87. n. 1. p. 131. n. 3. p. 654. n. 3. Vide *Iudex.*

Dubium de ſua Iuriſdictione ſi pro ſe reſolvat bona fide Iudex, validè procedit in cauſa principali. p. 87. n. 2. Niſi forte Iuriſdictio non poteſt in eo fundari. p. 88. n. 3. Vt ſi ſi reſcriptum aut Commiſſio ſint falſa. num. 4. Aut cauſa extra poteſtatem committentis. ibid.

Dubium ſi ſit de perſona & ſtatu Iudicis non poteſt ipſe de eo cognoſcere. p. 89 n. 7.

In dubio de requirendo conventûs conſenſu ſtat præſumptio Iuris pro Prælato. p. 106. n. 9.

In Dubio de Iuriſdictione delegatorum non poteſt Ordinarius eſſe Iudex. p. 113. n. 2.

Dubium ſenſum legis determinat conſuetudo. p. 186. n. 3. & 4.

Dubiam diſpoſitionem in ſenſu falſo accipiens juſtè excuſatur. p. 189. n. 10.

Dubium an conſuetudo ſit rationabilis, relinquendũ Iudicis arbitrio. p 196. n 7.

Dubiam Legem interpretatur Iudex. p. 210. n. 3.

Dubium Reſcriptum Pontificis aut Principis interpretatur eius Legatus aut Delegatus. p. 210. n. 3.

Dubium probabile ſuper Iuris intellectu excuſat. p. 216. n. 4.

In Dubio, actus iure poſitiuo irritus non præſumitur etiam in conſcientia irritus. p. 258. n. 15.

Dubia ſeu Quæſtiones, quæ de electione publicato ſcrutinio moveri poſſunt. p. 346. n. 8.

Dubium ſi ſit inter duos de poſſeſſione Iuris eligendi poteſt vterque admitti cum proteſtatione. p. 380. n 2.

Dubia in re melius eſt Verbis Edicti ſervire. p. 413.

In Dubio dignior eſt, & præferendus, qui prius in Inſtrumento vel diſpoſitione nominatur. p. 449.

Dubium an defectus corporis ſit notabilis & magnus dijudicabit Epiſcopus. p. 563 n. 2.

Dubium ſi ſit de præventione in concurſu duorum, quis præferendus alteri? p. 596. n. 2.

Dubium ſi ſit, non cenſendus eſt Princeps uſus fuiſſe plenitudine poteſtatis. p. 620 n. 1.

Dubium ſi ſit de Iuriſdictione, eſt adhuc parendum Ordinario. p. 654. n. 3. Non item delegato. ibid.

Dubia in cauſa an tranſigere poſſit Abbas aut Prior ſine conſenſu capituli. p 771. n. 2.

Duellum.

Duelli pœnæ quæ? remiſſiuè. p. 562. n. 2.

Eccleſia.

Eccleſiæ in detrimentum non redundat Perſonæ delictum. p. 3. n. 3.

Eccleſiæ Iuribus non poſſunt derogare laici ſuis ſtatutis. p. 19. n. 1.

Eccleſiæ unius bona & reditus poteſt Pontifex validè & licitè transferre in aliam. p. 24. n. 12.

Eccleſiæ bona ſemel acquiſita ſunt extra omnem poteſtatem Laicam. p. 25. n. 14.

Eccleſiæ bonũ non poteſt impedire Patronus. p. 32. n. 2

Eccleſiæ fundatio cum clauſula, *ut Epiſcopus dotem non adminiſtret*, eſt valida, & clauſula habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Eccleſiæ fundator poteſt fundationi adijcere pacta quælibet; Canonibus tamen non contraria. ibid.

Eccleſiarum generali uſu poſſunt Leges ciuiles de rebus & perſonis Eccleſiaſticis canonizari. p. 39. n. 3.

Eccleſiæ de rebus diſponere nil poſſunt ſeculares ſine privilegio aut immemoriali conſuetudine. p. 39. n. 6.

Eccleſijs aut Eccleſiaſticis collectam à laicis imponendi privilegium quomodo uſurpandum. p. 42. n. 10.

De Eccleſia, & eccleſiaſticis perſonis aut rebus in ſpecie

cie

Digitized by Google

eie ſi lex civilis aliquid ſtatuit, eſt quoad hoc irrita. p. 38. n. 1. p. 39. n. 5. Etiamſi videatur in comodum ſtatuere. p. 38. n. 1. Niſi ſit privilegiativa. n. 2. Generatim quoque lata non comprehendit Eccleſiam aut Eccleſiaſticos, ſi ſit ex obiecto oneroſa. p. 39. n. 4. 5. Aliæ leges civiles obligant Eccleſiam & Eccleſiaſticos non coactivè ſed directivè. p. 42. n. 11. p. 44. n. 16. Si tamen eæ ſint indifferentes ad onus. p. 12. Et maximè ſi non locales ſed univerſales. n. 13.

Eccleſia & Eccleſiaſtici in judicijs contra laicos debent ſervare leges civiles. p. 44. n. 16. Vti & in contractibus. ibid.

Eccleſia magis eſt exempta quàm Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Eccleſiæ facta donatio, aut legatum valet, etſi ſit contra pactum familiæ. p. 43. n. 16. Non item ſi ſit contra fidei commiſſum vel Maiora. p. 44. n. 16.

Eccleſiæ univerſalis ſtatum ut abſque ratione immutet Pontifex non permittendum. p. 57. n. 10.

Eccleſiæ & Monaſteria Religioſorum exemptorum non ſunt pleniſſimè exempta. p. 61. n. 6. In ijs Diœceſani manent obligati Legibus Epiſcopi. ibid. Epiſcopi in ijs validè exercent Iudicium. ibid.

Eccleſia Parochialis reſpectu Capellæ ſubiectæ eſt Matrix. p. 84 n. 2. Contra Capellam tamen intra fines ſuos ſitam non habet fundatam intentionem de ſubjectione. ibid.

Eccleſia Cathedralis eſt Matrix, habetque intentionem fundatam ſuper omnes Eccleſias Diœceſis. ibid.

Eccleſia quandoque venit nomine Sancti ſui Titularis. p. 93. n. 3.

Eccleſiæ nomine in odioſis non comprehenditur Cathedralis. p. 138. n. 4.

Eccleſiæ non ſunt à ſuis Prælatis gravandæ exactionibus ſine neceſſitate. p. 174. n. 3.

Eccleſijs quoque orientalibus Pontifex ſuos præficit Vicarios. p. 178.

Eccleſiæ exemptæ non poſſunt ab Epiſcopo niſi indirectè ſubijci interdicto. p. 180. n. 1.

Eccleſia exempta eſt, quæ imediatè Rom. ſedi ſubijcitur. p. 183. n. 1.

Eccleſiæ univerſalis conſuetudini non poteſt error ſubeſſe. p. 187. n. 4.

Eccleſia carens domino & poſſeſſore eſt bonum vacans. p. 213. n. 4.

Eccleſia Collegiata quando comprehendatur nomine Parochialis? p. 215. n. 1.

Eccleſia Collegiata quid? p. 230. prin. An & quo modo eius Capitulum poſſit facere ſtatutum? p. 16. n. 1. & 2. ad hæc pœnam & ad eam ſubeundam cogere. ibid.

Eccleſia quævis debet habere caput viſibile. p. 232. n. 6. Vnum non plura niſi ſubordinata. p. 233. n. 7.

Eccleſiæ plurimum intereſt, Epiſcopos & Prælatos eſſe honeſtate morum & ſcientiâ claros. p. 249. n. 2.

Eccleſia Cathedralis eſt, locus in quo decet eius Epiſcopum conſecrari. p. 252. n. 6.

Eccleſia Romana eſt omnium Eccleſiarum Mater. p. 282. par.

Eccleſiæ Cathedrali vacanti quandoque Pontifex dare poteſt adminiſtratorem. p. 284. n. 8.

Eccleſia Regularis poteſt quandoque eſſe cathedralis; & regulares eligere Epiſcopū etiam ſecularē. p. 286. n. 1.

Eccleſiæ Regularis in prælatum non poteſt eligi non-profeſſus, aut alterius ordinis, vel habitus. p. 305 n. 1.

Eccleſiæ Regularis cathedralis in Prælatum eligi poteſt etiam Novitius & Clericus ſecularis. p. 305. n. 1.

Eccleſiæ Cathedrales & Regulares vacare ultra tres menſes non debent. p. 339. n. 1. Probabiliter nec Collegiatæ. p. 340. n. 2. à quo poſſint hi menſes reſtringi. n. 3 à qua die computandi. n. 4. Non currit hoc tempus juſtè impeditis. n. 5.

Eccleſiæ collegiatæ Prælati de Iure non communi ſed ſpeciali habent Iuriſdictioné in Clericos. p. 340. n. 1.

Eccleſia viduata quæ dicatur? p. 347. n. 11. p. 453. num. 2.

Eccleſia Romana ſi diu vacet, gravia pericula provenire poſſunt. p. 396. par.

Eccleſia ſi ſit collegiata ſimul & Parochialis, eius Rector non eſt ipſo facto privatus iure, licet intra annum non ſiat Sacerdos. p. 415.

Eccleſiæ collegiatæ ad Prælaturam an eligi poſſint Religioſi. p. 421. n. 3.

Eccleſiæ collegiatæ electio facienda intra ſemeſtre, à die cognitæ vacationis. p. 420. Si intra hoc tempus facta ſit ſine effectu, conceditur tantundem ad novam; modò fraus abſit. ibid.

Eccleſiæ ob utilitatem abſens percipere debet integros fructus. p. 424. n. 1. Non obſtante conſuetudine vel ſtatuto contrario. n. 2.

Eccleſia indiget viris doctis ad inſtruendos & regendos fideles. p. 437 par.

Eccleſiæ cathedralis vacantis Adminiſtrator *cum libera* quam habeat poteſtatem? p. 444. à quo & quando dari ſoleat? ibid.

Eccleſiæ Epiſcopalis nomine intelligitur communiter Cathedralis. p. 457 n. 1. Subinde omnes Eccleſiæ, etiam exemptæ, totius provinciæ. p. 458. n. 1.

Eccleſiam conſecrare poteſt Archiepiſcopus extra Provinciam ſine pallio; non tamen ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. p. 460. n. 1. Imo & ante acceptum pallium, ſi ante fuit Epiſcopus. n. 5.

Eccleſia tenetur alere Epiſcopos & Clericos, etiam ſuſpenſos & depoſitos. p. 475. n. 1.

Eccleſia poteſt monere & rogare, non tamen cogere Pontificem ad retinendum Papatum. p. 487. n. 2.

Eccleſiam conſecrandi poteſtas non poteſt à non-Epiſcopo obtineri per ſolam conſuetudinem p. 491. n. 8. Nec reconciliandi violatas. ibid.

Eccleſiæ unius Iura non poteſt Epiſcopus donare alteri ſine conſenſu capituli. p. 495. n. 3.

Eccleſiæ eſt curam gerere miſerabilium perſonarum. p. 502. n. 1.

Eccleſia poteſt validè conſecrari ab Epiſcopo hæretico, excommunicato, degradato &c. p. 542. n. 1. Sed probabiliter ſine diſpenſatione in eâ celebrari non poteſt. p. 543. n. 1. Et antea decet ſimpliciter benedici. p. 543. n. 2.

Eccleſiæ ſuæ in cauſa poteſt quis eſſe Iudex. p. 639. num. 3.

Eccleſiam ordinare ſi cui committitur, quid ſit? p. 640. n. 1.

Eccleſiæ ſuæ cauſam ut agat, admittitur Clericus ſine mandato, ſi caveat de rato. p. 659. n. 2.

Eccleſia Patriarchalis quid? & quot? p. 713.

Eccleſiæ Romanæ ritum conveniens eſt ut ſequantur aliæ. p. 719. n. 1. Metropolitanæ ritum non tenentur ſervare alij. ibid.

Eccleſia in hæreſin vel ſchiſma lapſa privatur ſuis Iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non item ſi ſolus Prælatus, aut ſolum capitulum, vel populus deficiat. ibi. Nec ſi vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Eccleſia lapſa ſi revertatur an & quomodo recuperet ſua Iura. p. 741. n. 3. An etiam ea, quæ interea ſunt in alios translata. n 4.

Eccleſiæ per tranſactionem læſæ conceditur reſtitutio. p. 769. n 2.

Eccleſiæ cauſa non eſt cauſa Rectoris aut beneficiati. p. 782. n 1.

Eccleſia gaudet Iure Minoris p. 765. n. 2. p. 820. n. 1. Privilegium reſtitutionis in integrum habet maius quàm Minorennis. p. 821. n. 1. An non tantùm exſtructa ſed etiam primum exſtruenda. p. 837. n. 3. Debet eo uti intra quadriennium à tempore læſionis. 837. n. 1. Imo id ei etiam poſt elapſum quadriennium competit. p. 838. n. 4. Ex quibus cauſis? n. 5. Quamdiu? n 6.

Eccleſiæ reſtitutio in integrum. Vide *Reſtitutio*.

Eccleſia in iudicio læſa an reſtitutionem in integrum petere poſſit, vel contra Procuratorem agere debeat? p. 824. n. 2.

Eccleſia poteſt exemptionem à Iuriſdictione Diœceſani acquirere per privilegium Papæ. p. 825 n. 1. Vel præſcriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.

Eccleſiam adſtringit etiam Terminus probationum peremptorius. p 816. n. 4.

Eccleſiæ licet appellare poſſet, adhuc conceditur reſtitutio in integrum. p. 827. n. 4. Non item ſi ipſo Iure tuta ſit. ibid.

Eccleſia ſi judiciali confeſſione Prælati aut Procuratoris læſa ſit, quomodo poſſit juvari. p. 838. n. 1.

Eccleſia reſtituenda eſt non tantum ob læſionem ſed etiam ob periculum læſionis. p. 848. n. 3.

Eccleſiaſticus Vide *Canonicus*, *Clericus*, *Eccleſia*.

Eccleſiaſticam cauſam à Laico delegatam ſi quis etiam bonâ fide judicet, acta eius ſunt irrita. p. 88. n. 5.

Eccleſiaſticis rebus nec principaliter, nec incidenter poteſt ſe ſecularis intromittere. p. 89. n. 6.

Eccleſiaſticæ perſonæ tempore belli gaudere debent plenâ ſecuritate. p. 758. n. 1.

Electio Vide *Abſens*, *Contemptus*, *Compromiſſum*, *Scrutinium*, *Suffragia*.

Electio à pluribus Collegiis collegiatim ſumptis quomodo communi conſenſu facienda? p. 90. n. 9. p 338. n. 1.

Electio de ſuſpenſo fieri non poteſt. p. 185. par. p. 187. n 5. Nec de Excommunicato etiam tolerato. p. 188. n. 5. & 6. p 336. n. 2. Nec de perſonaliter interdicto. p. 188. n. 5. & 6. Nec de irregulari. ibid.

Electio à Suſpenſo, excommunicato, vel perſonaliter interdicto, ſed non denuntiato valet, niſi contra excipiatur. p. 188. n 6. p. 278. n. 8. p. 336. n. 2.

Electio quomodo conveniat cum poſtulatione ab eàque differat? p. 208.

Electio & poſtulatio ſunt æquiparata quoad Ius ſuffragandi. p. 211. n. 5. p. 220. n. 3. p. 313. n. 5. Non in alijs. p. 227. n. 5. p 356. n. 8. Sunt quodammodo oppoſita. p. 225. n. 1. Sæpè tamen ſumuntur promiſcuè pro eodem. p. 244. n. 2.

Electionem damnoſam Eccleſiæ debet Iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.

Electio & Poſtulatio ſi concurrant, quænam alteri ſit à Superiore præferenda? p. 217. n. 5. p 338. n. 4.

Electionis aut Poſtulationis reſciſſionem poteſt petere quilibet contemptus. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6. p. 307. n 5.

Electionis & Poſtulationis quædam formulæ ipſo Iure irritæ. p. 224. n. 1. & par. p. 225. n. 2.

Electio tripliciter ſumitur. p 227. n. 1.

Electio propriè eſt *perſonæ idoneæ ad Eccleſiæ vacantis paſtoralem dignitatem canonica vocatio*. p. 228. n. 2.

Electio differt à Præſentatione in tribus. p 228. n 3. In multis æquiparatur cum illa. p. 297. n. 4. Quomodo differat à libera collatione beneficij? p. 228. n. 4. Quandoque impropriè ſumitur pro collatione. p 31°. Quomodo à Nominatione differat? p 229. n. 5.

Electio acceptata non tribuit Ius in re, ſed ad rem. p. 228. n 3. & 4. Nec Iuriſdictionem ſed tantum Ius petendi illam. p. 265. n. 2.

Electio ab initio eſt liberæ Voluntatis. p. 239. n. 2. Promulgato eius decreto non poteſt variari. p. 228. n. 3. p. 350. n. 2. Nec aliorum acceſſione convaleſcere. p. 346. n. 10. Imo nec publicato ſcrutinio p. 222. n. 7. p. 239. n. 2. p. 384. n. 5. p. 486. n. 1. Niſi per novũ ſcrutinium. p 346 n 10. p. 386. n. 3.

Electio facta à non habentibus Ius eſt irrita. p. 233. n. 8. p. 247. n. 3. Nec poteſt ab habentibus Ius ratificari. p. 233 n. 8.

Electio Prælati & Epiſcopi ſpectat de Iure communi ad Capitulum. p. 233. n. 8. p. 240. n. 3. In Germania etiam ex Concordatis. ibid. Eam tamen alij quoque Clerici poſſunt perficere ex conſuetudine. p. 233. n. 9. p. 272. n. 1. 2. Ex privilegio. ibid. Ex voluntaria conceſſione Capitularium. n. 10. & 11. In Eccleſia collegiata etiam ex prima fundatione. n. 12.

Electio illiterati quando ſit ipſo Iure irrita vel reſcindenda. p. 257. n. 10. & 11. In Epiſcopum. p. 538. n. 1. In Abbatem. n. 2.

Electio alicuius infamis infamia Iuris aut facti quomodo ſit invalida? p. 257. n. 12. 13. & 14.

Electio Iure tantum naturali valida reddit electum tutum in conſcientia, donec reſcindatur. p. 258. n. 15.

Electionis etiam in conſcientia invalidæ aliquot exempla. p. 258. n. 17.

Electio poſterior eſt ipſo Iure irrita, ſi fiat ante caſſationem prioris ex defectu reſcindendæ. p. 267. n 2.

Electione ob alium quàm perſonæ defectum caſſatâ poteſt antea electus iterum eligi. p. 269. n. 1. Niſi ſimonia intercellerit. ibid. p. 270. n. 3. An & ſi caſſata ſit ob electi vitium in corpore vel ætate. p. 269. n. 2. Vel ob vitium eius in animo. p. 270. n. 2.

Electio Prælati an & quomodo poſſit pendere ab arbitrio Epiſcopi vel Patriarchæ. p. 272. n. 1. 2.

Electio

Electio unius ex pluribus per metum gravem injuſtè extorta valet, ſed eſt reſcindenda p. 273. n. 3.

Electio tractanda, donec idoneus fuerit canonicè electus. p. 273. n. 3.

Electio caſſatâ ſunt reſcindenda omnia ratione officij & Iuriſdictionis geſta. p. 280. n. 3. Non tamen ſi Electio non fuerit ipſo Iure irrita, vel ſaltem non ob defectum notorium. p. 356. n. 10. Vti nec ſemper caſſatâ Confirmatione aut inſtitutione. 280. n. 3.

Ad Electionem an vocandi valdè remoti? p. 281. n. 2. An poſt vocationem ſint exſpectandi? n. 3.

Electio & confirmatio an poſſint fieri uno actu. p. 263. n. 3. p. 281. n. 4.

Electio poſt appellationem quando poſſit aut non poſſit adhuc fieri? p. 283 n. 2.

Electioni qui adeſſe nolunt, non cenſentur in numero eligentium. p. 283. n. 3. Sicut & nonnulli alij. p. 284. n. 3.

Electione iam cœptâ ſi aliqui diſcedant, ſed duæ tertiæ, aut ſaltem pars maior remaneat, poſſunt iſti in ea pergere. p. 284. n. 4. An etiam ſi pars maior diſceſſit? n. 5.

Electio eius, qui poſtulari debet, non valet. p. 287. n. 7.

Electio ob defectum Electi invalida quomodo per diſpenſationem convaleſcat? p. 287. n. 9.

Electionem inhibere poſſunt abſentes ob metum violentiæ aut aliud impedimentum non perſonale, ſed reale. p. 293. n. 1.

Electionis inhibitio ab aliquibus facta non eſt ab ijſdem ſervanda, ſi alij neglexerint. p. 294. n. 6.

Electio facta cum unius vel plurium contemptu poteſt ab ijs in irritum revocari. p. 307 n. 5. Etiamſi jam confirmata eſſet. p. 308. n. 9 Modo contempti non ceſſerint Iure ſuo. ibid Poſſunt eam etiam ratificare. p. 307. n. 6. Ipſo enim Iure non eſt irrita. n. 6. p. 333. n. 7.

Electionem factam cum unius contemptu an eius etiam ſucceſſor poſſit oppugnare. p. 308. n. 7.

Electionem factam cum contemptu unius non poteſt Iudex ex officio reſcindere. p. 308. n. 8

Electio ſi contemptu unius fiat, eligentes non ſunt privati Iure eligendi. p. 333 n. 8. Poſſunt tamen privari. ibid.

Electio non valet niſi congregatis duabus partibus Capitularium vocandorum, hoc eſt, qui volunt & poſſunt intereſſe. p. 307. n. 6. p. 309. n. 1. p. 311. n. 3. p. 385. n. 7. Ita ut aliter nec Iure naturali ſit valida. p. 309. n. 1.

Electio ipſo Iure naturali irrita nunquam poteſt poſtea convaleſcere. p. 309. n. 1. Poteſt autem, ſi ſit tantùm Iure poſitivo irrita. p. 310. n. 1. Per Principem ex plenitudine poteſtatis. p. 337. n. 4.

Electio omni Iure irrita, quo ſenſu dicatur irritari. p. 311 n. 3. p. 357. n. 2.

Electio orta ex pacto de certa perſona ante mortem Prælati inito poteſt irritari. p. 332. n. 3.

Electio non poteſt aliorum poſt promulgatum decretum acceſſione convaleſcere. p. 310. n. 2. Nec poſt publicatum ſcrutinium. ibid.

Electio an ſit irrita, ſi ad eam ſine neceſſitate admittatur excommunicatus non-toleratus. p. 336. n. 3.

Electio minoris partis quàm tertiæ valet, ſi alij poſtulaverint indignum. p. 339. n. 5.

Electionis tres ſunt formæ per Scrutinium, Compromiſſum, & inſpirationem Spiritus Sancti. p. 342. par.

Electioni cuivis quænam præmittenda accidentalia. p. 343. n. 1.

Electionis per ſcrutinium quæ ſint ſubſtantialia Requiſita. p. 343. n. 2.

Nim. 1. Convocandi electores, ibid.
2. Eligendi ſcrutatores. p. 344 n. 3.
3. Faciendum ſcrutinium. n. 4.
4. Publicanda ſuffragia. p. 345. n. 7.
5. Ea mox conferenda quoad numerum, zelum & meritum. n. 8.
6. Diſcutienda dubia, ſi aliqua occurrant; & quænam poſſint occurrere? p. 346. n. 8.
7. Electionis decretum formandum & promulgandum. p. 346. n. 9.
Et quidem etiam mox atque uno contextu. p. 360. n. 2.

Electio Prælatorum, qui habent ordinariam Iuriſdictionem Spiritualem, ſi fiat per ſcrutinium, debet fieri ad prædictam formam. p. 347. n. 11. Niſi adſit alia conſuetudo. n. 12. Privilegium. ibid. Vel paucitas eligentium. ibid.

Electio facta per ſcrutinium ſed abſque debita forma, an ſit ipſo Iure irrita? p. 348 n. 13.

Electio per compromiſſum non requirit conditiones ad formam Scrutinij neceſſarias. p. 348. n. 16.

Electio per inſpirationem Spiritus Sancti quid requirat? p. 349. n. 18.

Electionis forma & Electi qualitates diligenter examinandæ ante confirmationem. p. 354. n. 2.

Electionis expenſæ. Vide *Expenſa*.

Electio tendit in bonum Prælaturæ vacantis. p. 358. num. 1.

Electio ſi non uno contextu fiat, irrita judicari debet. p. 360. n. 2. p. 375. n. 1. Niſi eligentes fraudulenter interrumpant. p. 386. n. 4. Quid ſit uno contextu fieri? p. 360. n. 2.

Electio eſt irrita, ſi quis ante promulgatum decretum ei conſentiat quaſi de ſe iam factæ. p. 361. n. 2. Non item ſi conſentiat tantùm ut faciendæ. ibid.

Electio ſi fiat non vocato eo, qui bona fide poſſidet Ius eligendi, poteſt reſcindi. p. 363. n. 5.

Electio ut valeat, debet eſſe facta à Capituli præſentis parte & maiore & ſaniore copulativè. p. 364. n. 1. p. 366 par. p. 384. n. 4. p. 403. n. 1. In quavis etiam collegiata Eccleſia p. 416. Exceptis quibuſdam caſibus. p 417. n. 3. Quænam pars ſit maior? p. 364. n. 1. p. 385. n. 7. Pars quæ tantùm reſpectu aliarum compartium eſt maior, ne quidem in vel ex compromiſſo ſufficit. p. 414. Pars maior præſumitur etiam ſanior, niſi aliud clare pateat. p. 290. n. 3. p. 364. n. 2. p. 384. n. 4. Pars ſanior non cenſetur hoc ipſo eſſe maior. p. 403. n. 1.

Electio quænam ut valeat, ſit Verbo & non ſolo facto promulganda. p. 365. n. 4.

Electio eſt irrita, ſi publicatis ſuffragiis omittatur eorum collatio. p. 369. n. 12. p. 379. par.

Digitized by Google

Electio Prælati ſeu Prioris in inferiore Monaſterio, quando ſpectet ad Prælatum in Superiore. p. 371. n. 3.

Electio ſi cum conſilio aliorum facienda, poteſt eligi unus ex ijs cum conſilio cæterorum. p. 372. n. 4.

Electio plura beneficia incompatibilia ſimul abſque diſpenſatione retinentis eſt ipſo Iure irrita. p. 378. n. 9. Etiam poſt illa dimiſſa & actam pœnitentiam. ibid.

Electio debet poſt data ſingulorum ſuffragia fieri cōmunis & collectivo modo enuntiari. p. 380. n. 3. Non tamen omnis. ibid.

Electionis decreto nondum promulgato an propter adventum unius capitularis ſit faciendum novum ſcrutinium. p. 384. n. 6. p. 386. n. 2.

Electionem etſi ignoret electus eſſe ſimoniacè factam, ea tamen eſt invalida. p. 387. n. 1. Et quidem ipſo Iure. n. 2. Redditque electum ad beneficium illud pro ea vice inhabilem. p. 388. n. 3. Poſt triennalem tamen poſſeſſionem eſt tutus. p. 388. n. 2.

Electio eſt actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 395. n. 1. Non poteſt fieri per ſuffragia incerta, alternativa aut conditionata. ibid. Quæ omnia haberi debent pro non datis. n. 2. Poſſunt tamen ante publicationem ſcrutinij à ſuis Autoribus corrigi. p. 396. n. 2.

Electio ſi ſuffragia quædam reperiantur illegitima, poteſt & debet peragi ſecundum reliqua. p. 395. n. 2.

Electio eſt ipſo facto irrita, ſi electus adminiſtrationi ſe immiſceat ante confirmationem. p. 399. n. 1. Opus tamen eſt ſententiâ & executione ſuperioris. ibid.

Electio ad Epiſcopatus & Archiepiſcopatus eſt reſervata Pontifici. p 403 par. In Germania competit adhuc Capitulo. ibid.

Electio quamprimum commodè poteſt, eſt electo præſentanda. p 399. par. p. 409. Vltra octiduum differentes ſuſpenduntur à beneficiis eius Eccleſiæ ad triennium. ibid.

Electio alicubi ex conſuetudine perficitur per publicationem ſcrutinij. p. 401. par.

Electio potentis perſonæ in Senatorem aut Rectorem Rom. ſine ſcripta licentia Pontificis eſt invalida. p. 411. n. 3. Niſi ea ſit Romæ oriunda aut perpetuo inhabitet. n. 4.

Electio per compromiſſum eſt etiam communi nomine promulganda; alioquin eſt irrita. p. 414.

Electio facta à minore parte quibus in caſibus poſſit eſſe valida? p. 417 n. 3.

Electionibus duabus ſi quis eligatur ad unam Prælaturam, debet ipſe determinare quam proſequi velit. p. 419.

Electio ex ſcrutinio & compromiſſo mixta quæ? p. 423. an valeat? ibid.

Electionis in cauſa Romam miſſi, dum abſunt, fructus beneficij ſui percipiunt. p. 424. par. Non obſtante contraria conſuetudine. n. 2.

Electio ſi ſit invalida, confirmatio quoque eſt nulla, non econtra. p. 442.

Electionem aut Proviſionem canonicè peractam non cenſetur revocare Pontifex. p. 448.

Electio ad Epiſcopatum facta etiam ignoranter poſt inhibitionem Pontificis eſt irrita. p. 448. n. 1. Ad alia beneficia, non niſi facta ſit poſt acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Electio à duobus facta & comuni nomine promulgata eſt irrita, ſi alter eorum ſit inhabilis. p. 637. n. 7. Vti & facta à pluribus, ſi in promulgatione exprimatur inhabilis aliquis in ſpecie. p. 798. n. 3. Non item ſi exprimatur tantum in confuſo. ibid.

Electionem Epiſcopi examinare & ad Pontificem mittere debet Legatus. p. 691. Legatus à latere poteſt eandem etiam confirmare.

Electio Summi Pontificis per vim extorta eſt ipſo Iure irrita. p. 811. n. 6.

Electionis renuntiatio per metum extorta V. *Metus Renuntiatio.*

Electio inſtituta pendente lite non poteſt confirmari aut infirmari ante deciſionem. p. 825. n. 4.

Electio Canoniſſarum.

Electio Canoniſſarum peragenda ſicut Monialium. p. 447. n. 17. Vide *Monialis.*

Electionis Circumſtantiæ.

Electionem Prælati facere ante tertium depoſitionis diem ordinariè non licet. p. 333. n. 6. Valet tamen. ibid.

Electionis faciendæ terminus in Cathedralibus & Regularibus eſt trimeſtre. p. 221 n. 5. p. 339. n. 1. p. 420 à die vacationis cognitæ 333. n. 6. p. 340. n. 4 p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in illis collegiatis, ubi Prælatus habet ordinariam Iuriſdictionem in Clericos p. 340. n. 2. in alijs conceſſum eſt ſemeſtre. p. 339. n. 1. p 420.

Electio Prælati longius dilata eſt damnoſa Eccleſiæ & ſuſpecta. p. 280. par.

Electioni cuivis quænam præmittenda accidentalia. p. 343 n. 1.

Electionis faciendæ tempus poteſt reſtringi in caſu neceſſitatis. p. 340. n. 3. Extra hunc caſum non niſi à ſolo Pontifice ex plenitudine poteſtatis. ibid. Iuſtè impeditis non currit. n. 5.

Electionis dies ſi aliquibus iam ante ſit nota, non ſunt ij ulterius vocandi. p. 281. n. 2. p. 344. n. 2. p. 383. n. 2. & 3.

Electio ſi intra tempus præſcriptum fiat, ſed ſine effectu, datur tantundem ſpatium ad novam. p. 420. Non item ſi fraus interveniat. ibid.

Electionis diem alicubi Decanus, Senior, vel Capitulares præſentes capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Terminum tamen à Iure ſtatutum non expedit prævertere. p. 281. n. 3. Niſi conſuetudo, vel duæ Capitularium partes adſint. ibid.

Electio poteſt appropinquante termino Iuris fieri à præſentibus p. 281. n. 2. etiam paucioribus & unico. n. 3. æquum tamen eſt quandoque terminum illum prorogari. n. 2.

Electio Prælati fieri debet in loco Eccleſiæ p. 281. n. 2. Sive iam in Choro, ſive Capitulo, aut alio conclavi. p. 288 n. 1. p. 307. n. 2. Reſcindi poteſt cum extra ambitum Eccleſiæ ſit. p. 289. n. 1. Niſi ex iuſta cauſa fiat. p. 293. n. 2.

Electionis dies & locus ſi ſit impeditus, quis de hoc iudicare & alium poſſit decernere? p. 293. n. 3.

Electionis die conſtituto eſt iterum vocandus, qui ad eum conſtituendum noluit comparere p. 383. n. 2.

Electio non noctu ſed de die celebranda, niſi neceſſitas cogat. 313. n. 6. Sub Veſperam ſi non abſolvatur, peragenda ſequenti die. ibid. noctu facta an valeat? ibid.

Electio-

Electionis Confirmatio.

Vide Confirmatio.

Electio in diſcordia vel Concordia.

Electionum duarum in diſcordia promulgatarum ſi una ſit de indigno, valet altera de digno. p. 291. n. 4.

Electio in diſcordia præferenda eſt poſtulationi, ſi hæc non à duabus, & illa à maiore quàm tertia parte ſit facta. p. 217. n. 5. p. 338. n. 4. Imo ſi poſtulatus ſit indignus, ſufficit etiam pars eligentium minor quàm tertia. p. 339. n. 5.

Electio quænam cenſeatur facta eſſe in concordia? p. 355. n. 6.

Electionem, Poſtulationem &c. factam eſſe in diſcordia quid ſit? p. 416. n. 1.

Electionem unam in diſcordia ſi fecit pars maior, & aliam pars ſanior, utra alteri præferenda? p. 402. n. 1. & ſeqq.

Electio in diſcordia Religioſo Ord. Mend. nullum tribuit Ius ad Prælaturam extraneam. p. 416 n. 1

Electio ſemel valida per ſupervenientem diſcordiam non vitiatur. p. 416. n. 1. Nec in diſcordia facta per ſupervenientem concordiam convaleſcit. ibid.

Electio Abbatiſſæ ſeu Prioriſſæ ſi fiat in diſcordia, quid agendum? p. 446. n. 4. & ſeqq. Director inter eligentes excitans aut non componens diſcordiam, ipſo facto excommunicatur. p. 447. n. 16.

Electionis in cauſa poteſt diſcordia terminari per arbitros p. 855 n 1. Salvo Iure Confirmatoris. ibid.

Electio nova poteſt inſtitui, ſi ex duobus in diſcordia electis unus moriatur. p. 856. n. 3. Et lis ſuper alterius Iure ſit finita. ibid.

Electionis impugnatio. Vide *Contemptus.*

Electioni faciendæ interpoſita appellatio quid operetur? p. 283. n. 2.

Electio Imperatoris Rom., ſi fiat in diſcordia, poteſt Pontifex dirimere litem. p. 327. n. 13. An ambo in diſcordia electi poſſint interea adminiſtrare. n. 14.

Electionem oppugnans unde accipiat expenſas. p. 359. n. 4. Vnde Capitulum aut Electus ſi eam proſequatur. n. 3. 6.

Electioni Prælati Regularis opponi non poteſt, quod pars maior non fuerit ſanior. p. 365. n. 3.

Electionem non canonicè factam impugnare poſſunt Capitulares etiam per procuratorem. p. 377. n. 1. p. 392. n. 3. p. 442. Sed ſufficienter inſtructum ad totam cauſam. p. 392. n. 4. Et cum ſpeciali mandato de præſtando Iuramento. p. 442. Vel ob formam, vel ob aliud de Iure requiſitum prætermiſſum. p. 392. n. 1. Debent autem partes intra menſem à die Appellationis Romam pergere. p. 392. par. Vna præſente poſt XX. dies proceditur. ibid.

Electionem oppugnans debet plenè & non ſemiplenè tantùm probare. p. 393 n. 1. Si deficiat in probatione, condemnandus eſt in expenſas. p. 393. par. Quodſi quoad perſonam electi oppugnavit, ſuſpenſus eſt ipſo facto ad triennium à beneficiis illius Eccleſiæ. p. 394. n. 4. p. 442. n. 7. Iiſque ſe interea ingerens eſt in perpetuum privatus. p. 393. par. Excuſat tamen utrobique error probabilis. p. 394. n. 5.

Electionis, proviſionis &c. oppugnandæ cauſa appellans debet obijcienda in Inſtrumento exprimere cum Iuramento. p. 397. par. videl. quod credat omnia eſſe vera, & quid per τὸ *omnia* intelligatur. p. 413. Sive iam factam oppugnet. p. 413. Sive primum faciendam. ibid. Et non in Iudicio ſed extra appellet. p. 443. An & quomodo liceat poſtea alia præter expreſſa obijcere. p 397 par.

Electionem quoad electi perſonam impugnare non poſſunt eligentes, niſi ex cauſa poſtea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam iuramento probare debent. ibid. Idem eſt de abſente, ſi electioni ſemel conſenſit. ibid.

Electionis Epiſcopalis in cauſa quomodo ſit vel non ſit deferendum Appellationi. p. 403. par. Ab ea nondum Pontifici præſentata poteſt appellans recedere. ibi. Modo id non fiat ex ſimoniaca pravitate. ibid.

Electionem impugnare non poteſt Canonicus, ſi adhuc pupillus non ſit vocatus. p. 435.

Electio impugnari poteſt & facienda nova, ſi ex una parte Autoritas multò; ex altera numerus non multò ſit maior. p. 402. n. 1. 2.

Electionem oppugnans ſi defectum manifeſtum electi obijciat, eſt de hoc primo audiendus. p. 404. p. 424. Si in eo probando deficiat, ordinariè non eſt audiendus in aliis. p. 404. p. 424. Non poteſt ab eiuſmodi obiectione poſtea recedere. p. 424. Etiam conſentiente electo. p. 435.

Electionem ſi quis poſt citationem & confirmationem oppugnare velit, an ſit audiendus. p. 450. n. 2. An ſi tantùm aliquid contra denuntiare velit. ibid.

Electio poteſt impugnari, ſi in decreto electionis exprimatur elector inhabilis. p. 798. n. 3.

Electio quoad Laicos. Vide *Laicus.*

Electioni Epiſcopi populus olim interfuit pro teſtimonio dando. p. 234. n. 12. Item pro nominando uno vel pluribus à clero eligendis. n. 13.

Electio Laicorum autoritate facta eſt irrita. p. 236. n. 16. Per eam acceptans beneficium ſubiacet excommunicationi & privationi. ibid.

Electio Eccleſiaſtica non poteſt pendere ab aſſenſu Laici Principis, niſi ex privilegio. p. 272. n. 1. p. 307. n. 3 p. 370. n. 1. Quandoque tamen ei & Patrono intimari debet ex conſuetudine. p. 273. n. 5. Ex qua olim etiam vocandi & admittendi erant pro conſilio. n. 5. Hodie ſolum pro defenſione. n. 6. Vnde ipſis ſubinde etiam denuntianda eſt mors Prælati. n. 7. Ad tractatum Electionis omnino non ſunt admittendi. p. 370. n. 1. Quomodo Molina ſit circa hæc intelligendus? ibid.

Electio per abuſum poteſtatis Laicæ facta eſt ipſo Iure irrita; p. 301. n. 1 p. 350. n. 1. p. 380. n. 1. Licet Laici non temerè ſed ex metu gravi ſint admiſſi. p. 352. n. 11. Neque iuvat conſuetudo etiam immemorialis, niſi cum fama privilegij. p. 350. n. 3. Quid ſit electionem fieri per abuſum poteſtatis ſecularis. o. n. 2.

Electioni ſuæ per abuſum poteſtatis Laicæ conſentiens privatur Iure ſuo, & ſit ineligibilis ad omnem dignitatem. p. 351. n. 4. p. 352. n. 8. p. 380. n. 1. Non item ad alia beneficia, etiam curata. p. 351. n. 7. Pœna hæc eſt latæ ſententiæ. n. 5. Diſpenſare tamen poteſt etiam Epiſcopus. n. 6.

Electionem ſi Clerici per abuſum poteſtatis Laicæ

Digitized by Google

faciant, privantur Iure eligendi ipſo facto p. 352. n. 9. Sed pro ea tantum vice n. 12. ſuſpendi quoque debent per triennium ab officijs & beneficijs. ibid. Ab utraque tamen pœna excuſantur, ſi metus grauis vel probabilis error adegerit. n. 10.

Electio eſt ipſo Iure irrita, ſi ad eam Laici concurrant coëligendo. p. 380. n. 1. Idque probabiliter, licet Clerici ex motu tantum, & cum proteſtatione permittant Laicos coëligere. p. 381. n. 1. Sive iam ſit Electio Epiſcopi, ſive alia Eccleſiaſtica. ibid. Quinam per Laicos intelligantur. n. 2.

Electio Regularium.

Vide *Novitius, Profeſſus, Religioſus.*

Electionis ſuæ cauſâ poteſt Religioſus ſtare in Iudicio. p. 108. n. 1. Sine alia licentia. p. 185. n. 1.

Electio Prælati non poteſt pendere ab arbitrio principis Laici niſi ex privilegio papali. p. 272. n. 1. Nec ab arbitrio v. g. Epiſcopi, quamdiu Conventus retinet Ius eligendi. n. 2. Poteſt tamen hoc per conſuetudinem auferri vel reſtringi. ibid.

Electio ejus ad Prælaturam non valet, qui primum unacum illa facit Profeſſionem. p. 334. n. 2. Quanto tempore profeſſio debeat electionem præcedere. p. 335. n. 4.

Electio eius, qui cum pacto Prælaturæ profeſſus eſt, ſimoniaca & irrita. p. 334. n. 2. Eius, qui tantum ob ſpem Prælaturæ profeſſus eſt, poteſt irritari. p. 334. n. 1.

Electio non-Profeſſi in Abbatem ut valeat, ſolus Pontifex olim & hodie diſpenſat. p. 335. n. 5.

Electio Regularis ſæpe fit per ſchedas clauſas. 384. n. 4.

Electio in diſcordia nullum Religioſo Ordinis Mendicantis tribuit Ius ad Prælaturam extraneam. p. 416. n. 1. An ſaltem ſi jam factus Epiſcopus aut Cardinalis ita eligatur vel poſtuletur. p. 418. n. 4.

Electio à minore parte facta etſi quandoque valeat, tamen de Religioſo non Mendicante ad nullam valet Prælaturam. p. 417. n. 2.

Electio Religioſi non Mendicantis à media parte Capituli an valeat? p. 418. n. 4.

Electioni ſuæ extra Monaſterium non poteſt conſentire Religioſus ſine licentia. p. 420 n. 1. Poteſt autem dari hæc licentia Capitulo non requiſito. n. 2. p. 422. n. 4. Non tamen ante ſed tantum poſt factam electionem. p. 421. n. 3. A quo? p. 422. n. 4 p. 440. n. 2. An ad eam dandam Prælatus cogi poſſit; & per quem? p. 422. n. 5.

Electioni legitimè acceptatæ poteſt Religioſus renunciare non conſentiente Prælato Ordinis. p. 422. n. 6.

Electioni Religioſæ ut interſint Laici converſi nullum habent Ius. p. 435. Niſi ex diuturna conſuetudine præſcripſerint. p. 436.

Electionem Prælati ad Epiſcopum devolutum non poteſt inſtituere Capitulum ſede vacante. p. 750. n. 3

Electio Monialium. p. 445. n. 1. & ſeq. *Vide* Monialis.

Electionis Tractatus.

Electionis Tractatui immiſcere ſe non poteſt Princeps aut Patronus Laicus. p. 273. n. 5. Vocari tamen & adeſſe poteſt ut defenſor. n. 6.

Electionis tractatus ante mortem Prælati eſt illicitus & invalidus. p. 332. n. 1. Niſi ipſe Prælatus inſtituat. n. 4.

Electionis tractatus an & ante ſepulturam Prælati ſit illicitus. p. 333. n. 6. Tractatûs huius nomine quid intelligatur? p. 332. n. 3 p. 343. n. 1.

Electio Rom. Pontificis.

Electio Rom. Pontificis non valet, niſi duæ tertiæ in vnum conſentiant. p. 245. par. p. 246 n. 2. Si à paucioribus electus gerat ſe vt Pontifex eſt ipſo facto excommunicatus, ſuſpenſus, & SS. Communione privatus. p. 245. par. uti & recipientes eum. ibid.

Electio Rom. Pontif. ſpectat ad Cardinales. p. 245. n. 1. Etiam cùm electus reijcitur à Concilio generali. p. 248 n. 5. In neceſſitate devolvi poteſt ad Concil. generale. p. 248. n. 5. Ad eam olim etiam populi teſtimonium ad hibitum. 246. n. 1.

Electioni Rom. Pontif. olim Imperatoris legatus cur & quomodo interfuerit? p. 246. n. 1. id conſentientibus Impp. ſublatum. ibid.

Electio Rom. Pontif. à duabus partibus præſentium Cardinalium facta eſt omnimodè rata. p. 246. n. 2. Ob defectum numeri invalida poteſt acceſſu aliorum ſuffragiorum convaleſcere. p. 248. n. 6.

Electionis formam novam præſcripſit Gregorius XV. in eámque jurarunt XL. Cardinales. p. 248. n. 6.

Electio Romani Pontificis non indiget confirmatione. p. 248. n. 7.

Electio Rom. Pontif. non eſt invalida, licet eligentes & electus ſint in excommunicatione aliaúe cenſura. p. 246. n. 2.

Electio Rom. Pontificis eſt ipſo Iure irrita, ſi eligatur aliquis notoriè hæreticus p. 246. n. 3.

Vel Infans, Amens, aut Mulier. ibid.

Vel ſimoniacè. p. 247 n. 3. 4.

Vel per metum gravem & injuſtè incuſſum. ibid. p. 811. n. 6

Vel per non habentes Ius eligendi. p. 247. n. 3.

Electio Rom Pontif. facienda eſt de uno ex Collegio Cardinalium. p. 247. n. 4. Valet tamen etiam de alio Clerico vel Laico. ibid.

Electionem Rom. Pontif. invalidam vel Eccleſia non acceptat. p. 247. n. 4.

Vel Deus ſupplet defectum Electi p 248. n 4.

Vel probabiliter omnino impedit Electionem. ibid.

Electio Rom. Pontif. quando, vbi & quomodo à Cardinalibus inſtituenda? p. 396. par. Tenentur in ea præſcriptam formam ſervare. p. 247. n. 4. p. 397. n. 1.

Elector Imperij.

Electores Imperij ſunt probabiliter circa tempora Innoc. IV. longe poſt Ottonem III. & Gregor V. conſtituti. p. 324. n. 3. Antea Principes Imperij univerſim eligebant. ibid.

Electores quo ordine ſua debeant edicere ſuffragia. p. 324. n. 4.

Elector olim Rex Bohemiæ non fuit; hodie inter ſeculare

culares, eſt primus. p. 325. n. 4. Poteſt in diſcordia electionem de ſe confirmare ſuo ſuffragio. ibid. *Vide* Compromiſſum.

Electores an poſſint non tantum Regem Rom. ſed & Imperatorem eligere. p. 325. n 5.

Electores ad electionem vocandi à Moguntino, p. 325. n. 6.

Electores intra quod tempus ad eligendum debeant convenire. p. 325. n. 6.

Electores alicuius indigni ad imperium non privantur Iure eligendi. p. 326. n. 10.

Electorum pauciorum ſuffagia prevalent, ſi alij indignum ad Imperium eligant. p. 327. n. 11.

Electores alicuius excommunicati in Imperatorem an validè agant. p 327. n. 12.

Electorum diſcordiam poſt debitam monitionem & moram dirimere poteſt Pontifex. 327. n. 13.

Electorum præſentium plures ſi in unam perſonam concordent, valet Electio. p. 327. n. 13.

Electorum privilegia debet Imperator electus ſtatim confirmare. p. 328. n 14.

Electoribus panis & aqua ſolum danda, ſi elapſis à Iuramento triginta diebus non eligant Imperatorem. p. 328. n. 14.

Electus.

Electus Prælatus tenetur à Superiore petere Confirmationem. p. 183 n. Niſi ut in aliquibus Religionibus habeat privilegium. p. 184. n. 3.

Electus Religioſus ad Prælaturam poteſt ſine alia licentia Ius ſuum in Iudicio proſequi. p. 185. n. 1.

Electi Prælati confirmatio ſpectat Iure communi ad Epiſcopum. p. 186. n. 2 p. 271 n. 2. Nec poteſt generali ſtatuto à ſe abdicare. p. 186. n. 2. Sede vacante confirmat Capitulum non exemptos. p. 749. n. 2.

Electus & poſtulatus cumulativè determinare debet, quam viam proſequi velit. p. 226. n. 3. Facta determinatione non habet regreſſum ad alteram. ibid. Idem eſt de electo duplici electione. p. 419.

Electus à conſenſu poteſt ante confirmationem reſilire p. 226. n. 3. p. 228. n. 4.

Electus acceptata electione habet Ius non in re ſed ad rem. p. 228. n 3. & 4. Nec Iuriſdictionem ſed tantùm Ius petendi illam. p. 264 n. 2.

Electus non ante ſed poſt confirmationem poteſt adminiſtrare Prælaturam. p. 229. n. 4. Et exercere omnia, quæ ſunt iuriſdictionis. p 274. n. 1. Etiam in cauſis criminalibus. n. 2. Solemni tantùm degradatione excepta. ibid. Vacantem quoque poſſeſſionem poteſt propria autoritate capere, niſi conſuetudo obſtet. p. 229. n. 4. p. 265. n. 4.

Electum inter & eligentes inchoatur ſpirituale Matrimonium. p. 237. n. 18. perficitur per Confirmationem. p. 453. n. 2.

Electo non poteſt ſine eius & electorum iniuria denegari confirmatio. p. 239. n 1.

Electi confirmatio ordinariè ad proximum ſuperiorem ſpectat. p. 239. n. 3.

Electi qualitates diligenter à Confirmatore examinandæ. p. 240. n. 5. Uti & ipſa Electio. p. 354. n. 1.

Electi qualitates aliæ ſunt intrinſecæ, aliæ extrinſecæ. p. 240. n. 5. De intrinſecis non ſufficit, ſi teſtes ſolum ex præſumptione reſpondeant. ibid.

Electi Epiſcopi examen quomodo inſtituendum? p. 242. n. 8.

Electi Excommunicatio aliáve cenſura non obſtat electioni Rom. Pontif. p. 247. n. 2.

Electus in infamia facti, irregularitate, ſuſpenſione, alióve defectu an indigeat revalidatione tituli? p. 258. num. 14.

Electus ex Iure tantùm naturali validè eſt tutus in conſcientia, donec reſcindatur electio. p. 258. n. 15.

Electus invalidè ſi per ſe adminiſtret, intruſionis vitium contrahit. p. 258. n. 17.

Electus cum occulta inhabilitate tenetur eam manifeſtare, vel abſtinere à beneficio. p. 259. n. 18. p. 283. n. 1. Niſi neceſſitas vitandi infamationem excuſet. p. 259 n 19.

Electus Epiſcopus ante confirmationem non poteſt ſe ingerere adminiſtrationi. p. 264. n. 1. p. 279. n. 1. Etiam ſub prætextu Oeconomi. p. 399 n. 1. Imo nec ante acceptas Confirmationis litteras. p. 265 n. 3. Alioqui ipſo facto privatur Iure Electionis. p. 279. n. 2. p. 399. n. 1 2. Opus tamen eſt ſententia declaratoria & executione Iudicis. p. 399. n. 1.

Electus ſolet alicubi ſtatim poſt acceptationem inthronizari; & quid hoc ſignificet? p. 266. n. 5.

Electus ſemel, ſed ob alium quàm perſonæ defectum invalidè, poteſt iterum eligi. p. 268. n. 4. p. 269. n. 1. An & ſi ob defectum perſonæ invalidè ſit electus? n. 2. p. 280. n. 1.

Electi geſta omnia ſunt reſcindenda caſſatâ Electione. p. 280. n. 3. Si ob defectum notorium ſit caſſata, vel ipſo Iure fuerit irrita. p. 356. n. 10. Non item caſſatâ ſola confirmatione. ibid.

Electus ex Romana Eccleſia non cenſetur extraneus. p 282. par.

Electus ſi quis ſit ob defectum invalidè, Ius eius poſt diſpenſationem quomodo convaleſcat? p. 287. n 9.

Electo quando incumbat probatio morbi ſublati. p 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Electum ante confirmationem recipientes ad adminiſtrationem, quibus ſubjaceant pœnis? p. 265. n. 3. Eligendi Iure non ſunt ipſo facto privati. p. 294 n. 5.

Electus eſt tutus in conſcientia, ſi electio ſit ſaltem Iure naturæ valida. p 310. n. 1. p. 348. n. 13. Poſt elapſum triennium moleſtari amplius non poteſt. ibid.

Electus ad aliam novam Prælaturam, iterum eſt examinandus. p. 339. n. 6.

Electorum nomina collectis omnibus ſuffragiis mox ſunt publicanda & quare? p. 345. n. 7.

Electus per abuſum laicæ poteſtatis ſi conſentiat privatus eſt Iure & ineligibilis ad omnes dignitates p. 350. n. 4. Niſi Papa vel Epiſcopus diſpenſet. n 6. Non tamen ad alia beneficia, etiam curata. n. 7. Pœna hæc eſt latæ ſententiæ. n. 5.

Electus indignus. *Vide* Indignus.

Electo Epiſcopo ab Urbe valdè remoto ſive extra Italiam diſpenſativè permittitur adminiſtratio ante Confirmationem. p. 355. n. 4. Si in Concordia ſit electus. n. 6. Idem eſt de aliis Prælatis immediatè Pontifici

ſubiectis. n. 5. Neque tantum in neceſſariis ſed etiam in aliis. n. 7. Idque videtur poſſe in Germania practicari. p. 357. n. 12. Sed non eſt extendendum ad poſtulatos. p. 356. n. 8. Probabiliter autem extenditur etiam ad electos immediatè non Pontifici ſed Epiſcopo ſubjectos. n. 9.

Electi & ante Confirmationem ex cap. *Nihil* adminiſtrantis acta an & quænam valeant, reſciſſa poſtea Electione. p. 356. n. 10.

Electus ſi ante confirmationem ex cap. *Nihil* adminiſtret, an habeat poſſeſſionem Prælaturæ. p. 357. n. 11.

Electus an & quando facere debeat ipſe expenſas in proſequenda electione. p. 359. n. 6

Electus per ſimoniam, etſi eius non ſit conſcius, invalidè eſt electus. p 387 n. 1. Et quidem ipſo Iure. n. 2. tenetúrq; poſt cognitam Simoniam beneficium & fructus extantes reſtituere. p. 388. n. 2. Niſi triennali poſſeſſione ſe tueri poſſit. ibid.

Electus ſimoniacè, etiam inſcius, non poteſt ea vice ad idem beneficium promoveri ſine diſpenſatione. p. 270. n. 3. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare poſſit Epiſcopus? p. 389. n. 4.

Electus debet purè & ſimpliciter conſenſum dare electioni p. 395. n. 2. Ipſo facto eſt privatus Iure ſuo, ſi non conſentiat intra menſem à die præſentationis. p. 399. par. Imo à die notitiæ etiam aliundè acceptæ. p. 410. Si licentia pro conſenſu petenda, habet integrum menſem à die impetrationis. p. 401. n. 5.

Electus poteſt ante confirmationem à Pontifice conſtitui beneficij Oeconomus. p. 399. n. 1. Ab aliis conſtitutus non privatur Iure Electionis niſi reipſa adminiſtret. n. 3.

Electus privatur ſuo Iure, ſi intra ſufficiens tempus non impetretur neceſſaria licentia conſentiendi. p. 400. par. & n. 3. à quo petenda? p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Ad eam dandam Superior ordinariè non poteſt cogi. p. 401. n. 6. p. 422. n. 5.

Electus debet intra trimeſtre à die conſenſus confirmationem petere. p. 400. par. p. 410 p 509. n. 3. Pro ea petenda iter Romam arripere intra menſem. p. 410. Alioqui eſt ipſo facto privatus Iure electionis. p. 400. par. p. 410. Quando debeat Romæ comparere vel impedimentum allegare. ibid. Quamdiu ibi manere. ibid. p. 436 n. 3.

Electus ordinariè non tenetur electioni ad dignitatem conſentire. p. 400. n. 1. Poteſt tamen quandoque cogi. ibid.

Electus melius facit acceptando quàm recuſando electionem. p. 400. n. 2. & ad id obligatur Iure naturali, ſi præ aliis ſit idoneus. ibid.

Electo præſentanda electio, quamprimum commodè fieri poteſt. p. 409.

Electus in ſenatorem Vrbis ſine ſcripta Pontificis licentia quam incurrat pœnam? p. 411. n. 3.

Electus quoque ſi in cauſa electionis abſit, integros fructus percipere debet. p. 424. n. 2. Non obſtante conſuetudine contraria aut ſtatuto. ibid.

Electus ab eo, qui privatus eſt ob negligentiam Iure eligendi, eſt in conſcientia tutus. p. 499.

Electus in Epiſcopum vel Abbatem ſi linguam latinam uſu tantùm didicit, tolerari poteſt, p. 538. n. 1.

Electus an validè acceptet electionem ſi primo diſſentiens poſteà conſentiat. p. 805 n. 3.

Electis in diſcordia duobus ſi unus moriatur an poſſit electio nova inſtitui. p. 856. n. 3.

Eligendi Ius.

Eligendi prælati Ius non poſſunt præſcribere Laici. p. 178 n. 2. Etiam immemoriali conſuetudine p. 235. n. 15 p. 382. n. 3. Nec poſſunt acquirere pacto, fundatione ut donatione. p. 234. n. 14. p. 370. n. 1. Sed ſolum privilegio Pontificis. p. 234. n. 14. aliter ſibi arrogantes hoc Ius ſubiacent pœnis canonicis. p. 236. n. 15.

Eligendi Ius ſi quis præſcribendo acquirat, acquirit etiam Ius poſtulandi ad hanc præſcriptionem XL. p. 219. n. 1. Neceſſarium eſt tempus 40. annor. p. 220. n. 2. Sufficit tamen actus etiam unicus. ibid.

Eligendi Ius non ſolet Eccleſia concedere Laicis. p. 228 n. 3. p 236. n. 18. Concedit tamen Ius præſentandi, cui? p. 236. n. 18.

Eligendi Prælati Ius poteſt Capitulo per præſcriptionem auferri vel reſtringi ab Epiſcopo vel alio eccleſiaſtico p 272. n. 2. p 824 n. 1.

Eligendi Ius quamdiu habet Conventus aut Capitulũ, non poteſt Electio pendere ab alterius aſſenſu. p 272. n. 2.

Eligendi Ius in Cathedralibus, Regularibus alijsque Ec-cleſijs ad quem ob negligentiam vel electionem indigni devolvatur? p. 340. n 6

Eligendi Ius non hoc ipſo habet, qui electioni intereſt, & ſcrutatores eligit. p. 367. n. 5.

Eligendi Ius non hoc ipſo probat, qui probat ſe bis, ter iam elegiſſe. p. 367. n 6.

Eligendi Ius per conſuetudinem immemorialem obtinere poſſunt Laici Religioſi. p. 381. n. 2. Non item Laici ſeculares p. 382. n. 3.

Eligendi Ius olim devolvebatur ſemper ad primum Superiorem. p. 340. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ita fit in inferioribus Eccleſijs. ibid. In Cathedralibus ob negligentiam olim devolvebatur ad Archiepiſcopũ. p 341. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ob hanc & aliam quamvis cauſam plerumque ſemper ad Pontificem. p 341. n. 8.

Eligendi Ius devolvitur ad proximum illum Superiorem, cuius eſt confirmare electum p. 341. n. 6.

Eligendi Iure quomodo priventur eligentes ſcientes indignum V. Eligens

Eligendi Epiſcopi Ius in ſola Germania eſt adhuc penes Capitulum per Concordata. p. 509 n. 1.

Eligens.

Eligere quis validè ad Dignitatem aut Beneficium non poteſt ſuſpenſum ab officio vel beneficio p. 187. n. 5. & 6. Nec excommunicatum etiam toleratum. p. 188 n. 5. & 6. p. 336. n. 1 & 2. Nec perſonaliter interdictum. p. 188. n. 5. 6. Nec irregularem. ibid.

Eligentes excommunicati eligunt ipſo Iure invalidè. p. 188. n. 6. p 259. n. 17. p. 278. n 8. p. 336. n. 1. 2. Item, ſuſpenſi, aut perſonaliter interdicti. ibid. Si ſint denuntiati vel per exceptionem repellantur. p. 278. n. 8. Ad quem ab iſtis devolvatur Ius eligendi p. 279. n. 8.

Eligere an poſtulare poſſimus Cardinalem vel Abbatem in Epiſcopum. p. 216. n. 4.

Eligen-

Digitized by Google

Eligentes in cenſura an poſſint poſt abſolutionem facere electionem novam. p. 279. n. 8.

Eligentes in Cathedrali aut Regulari debent electionem facere intra trimeſtre. p. 339. n. 1. p. 420. A die vacationis cognitæ. p. 340. n. 4 p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in collegiatis, ubi Prælatus ordinariam habet Iuriſdictionem in Clericos. p. 340. n. 2. In alijs conceſſum eſt ſemeſtre. p. 340. n. 1. p. 420. Tantundem ſpatium de novo conceditur, ſi facta electio careat effectu. p 420. modò fraus abſit. ibid.

Eligere in dubio probabili licet cumulativè. *Eligo & poſtulo prout de Iure melius.* p. 224. par.

Eligentes non poſſunt electionem irritam per ſatiſfactionem validare. p. 233. n. 8. p. 346. n. 10.

Eligere non licet ordinatum ab Epiſcopo ſchiſmatico denuntiato. p. 244. n. 3.

Eligentium excommunicatio aliaue cenſura non obſtat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 3.

Eligentes ſi Iure careant eligendi, electio eſt nulla. 247. n. 3.

Eligentes aut poſtulantes indignum. *Vide* Indignus.

Eligentes Prælatum poſſunt in alium, unum aut plures, compromittere. p. 263. n. 1. Non tamen in Laicos, niſi ex plenitudine poteſtatis pontificiæ. ibid.

Eligentes, ſi una lectio ſit invalida, quando poſſint aliam inſtituere. p 267. n. 3. p. 314. n. 7.

Eligentibus poteſt ſuperior aliquem etiam dignum prohibere ex juſta cauſa. p. 268. n. 5.

Eligentes invocato ſpiritu Sancto inquirere debent, donec perſonam idoneam canonicè elegerint. p. 273. n 3.

Eligere quis debet, ſi poſſit, aliquem ex propriæ Eccleſiæ gremio p. 282. par. Non neceſſitate præcepti, ſed honeſtatis. p. 289. n. 3. extraneus tamen non eſt cenſendus, qui ex Rom. Eccleſia accipitur. p. 282. par.

Eligentes quando poſſint aut non poſſint in negotio procedere aliquibus appellantibus. p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate cauſæ inquirere. ibid.

Eligentium numero non cenſentur, qui electioni adeſſe non poſſunt, vel nolunt, vel expreſsè Iuri ſuo renuntiaret. p. 283 n. 3. Qui excommunicati, ſuſpenſi, perſonaliter interdicti aut Iure privati ſunt. p. 244 n. 2.

Eligens ſi ſchedam vacuam mittat in urnam, nulla eius habenda ratio. p. 284. n. 3.

Eligentium minor pars ſi cœpta jam electione abeat, poſſunt reliqui in ea pergere. p. 284. n. 4 An item ſi maior pars abeat? n 5.

Eligentes poterant olim ab electione etiam publicata reſilire ante conſenſum electi; hodie non item. p. 289. n. 4.

Eligentium auctoritas in quo conſiſtat? p. 290. n. 3.

Eligentium pars maior præſumitur etiam ſanior. p. 290 n 3. p 384 n. 2. Niſi aliud clarè pateat p. 384. n. 4. Quænam pars cenſeatur maior & ſanior. p. 364. n. 1. Si pars una maior, altera ſanior quænam alteri præferenda p. 402. n. 1. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentium & poſtulantium pœnæ incurruntur non tantum in caſibus expreſſis ſed etiam in ſimilibus. p. 294. n. 4.

Eligentes incurrunt pœnas Canonicas, ſi patiantur Laicos ſe electioni immiſcere. p 301. n. 1.

Eligentes poſſunt ſi unanimiter velint, ad electionem admittere collegas Iure eligendi privatos. p. 301. n. 2. Non poſſunt vel uno contradicente. n. 3.

Eligens ſcienter ad Prælaturam, ſimoniacè eam ambientem, eſt ad triennium ſuſpenſus à beneficijs illius Eccleſiæ. p. 304 n. 2.

Eligentes contra formam Canonicam non ſunt privati ſed privandi Iure eligendi. p. 311. n 3.

Eligentes ſolum miniſteriales ſubinde ſunt compromiſſarij. p. 318. n. 1.

Eligens ſe ipſum cenſetur ambitioſus, & ut indignus repellendus. p. 319. n. 1.

Eligens conſentiendo aliorum de ſe Electioni quomodo poſſit ſeipſum coëligere. p. 319. n. 1. 2.

Eligentes non privantur ob contemptum alicuius Iure eligendi. p. 333. n. 8.

Eligere, non eligi potes in Excommunicatione minore. p. 336. n. 1. Neutrum in excommunicatione majore. n 2.

Eligentes ſi admittant abſque neceſſitate ſuffragium excommunicati non tolerati, an electio ſit irrita. p. 336. n. 3.

Eligentes poſſunt canonicæ electionis aut poſtulationis confirmationem aut admiſſionem à ſuperiore petere. p. 338. n. 1.

Eligentes mittere poſſunt Procuratorem, unus unum vel plures; aut plures unum. p 338. n. 3. Poſſunt admittere etiam extraneum, & à non impedito. p. 349. n. 1.

Eligentes quaſnam accidentales ſolemnitates præmittere debeant electioni. p. 343. n. 1.

Eligentes per ſcrutinium quo modo & forma id facere debeant. p. 345. n. 6. & ſeq. Non ubique exactè ſervatur, maximè in Eccleſijs Regularibus. p. 345. n. 6. 8. Vel per privilegium, & conſuetudinem, vel ob paucitatem. p. 347. n. 12.

Eligentes per ſchedas, ut eis adſcribant ſua nomina conſultum eſt. p. 345. n 7 Ea tamen non ſunt cũ ſcrutinio publicanda. ibid. Schedæ ſolent poſtea comburi. ib.

Eligentes poſſunt ante publicationem ſcrutinij ab electione ſua recedere. p. 345. n. 7. p. 391. n. 7. Non item poſt publicationem. ibid. p. 386. n. 1. p. 391. n. 7. Aliud eſt in Electionibus profanis. p. 386. n. 1.

Eligentes ſi pro nullo habeant ſuffragia ſufficientia, poſſunt variare uſque ad promulgationem Electionis. p. 346. n 10. Sed inchoato novo ſcrutinio. ibid.

Eligentium quivis poteſt ſcrutinij publicationem petere. p. 345. n. 7.

Eligentium ſi ſit unus, duo, tres, vel quatuor quomodo poſſint eligere? p 347. n. 12. An teneantur aſſumere formam compromiſſi. ibid.

Eligentes omiſſa præſcripta forma ſcrutinij non ſunt privati ſed privandi pro ea vice Iure eligendi. p. 348. n. 14 Antequam priventur, poſſunt aliam electionem facere nihil obſtante aliorum contradictione. p 348. n. 15.

Eligentes cum abuſu poteſtatis laicæ quam pœnam incurrant. p. 352. n. 9. Niſi metus gravis, vel error probabilis excuſet. p 352. n. 10. Pœna hæc latæ ne an ferendæ ſit ſententiæ? p 352. n. 12.

Eligentes habent vim capitularem ad eligendum, ſi ad-

adſint duæ partes volentium & Valentium adeſſe. p. 364. num. 1.

Eligentium quorundam Ius ſuffragandi ſi non ſit certum, poſſunt admitti cum proteſtatione. p. 367. n. 3. Quid & quomodo proteſtatio hæc operetur contra carentem poſſeſſione. p. 368. n. 7. Contra poſſeſſorem malæ fidei. n. 8. Contra poſſeſſorem dubiæ fidei. n. 9. Contra poſſeſſorem bonæ fidei. n. 10.

Eligentium à numero poteſt per vim repelli, quem conſtat non eſſe in poſſeſſione Iuris eligendi. p. 368. num. 7.

Eligentes privari poſſunt Iure ſuo, ſi ſuffragiis publicatis omittant eorum collationem; eſtque electio irrita. p. 369. n. 12.

Eligentes inter admittendus eſt ſine proteſtatione, quem conſtat eſſe in poſſeſſione canonicatûs Iuriſque capitularis. p. 379. n. 1. Excluſo eo, qui illud ſuum eſſe contenderet. ibid. In dubio poſſet uterque admitti cum proteſtatione. p. 367. n. 3. p. 380. n. 2.

Eligentes ſi advertant aliquem eſſe contemptum, poſſunt nihilominus ad electionem procedere. p. 386 n. 2. Si publicato ſcrutinio advertant ſubſtantialem defectũ, poſſunt inchoare aliud. n. 3.

Eligentes ſi publicato ſcrutinio nolint ulterius progredi poſſunt à ſuperiore compelli. p. 386. n. 4. Idque petere poteſt quilibet capitularis, & ipſe eligendus. p. 387. n. 4.

Eligentibus impeditis currit tempus, ſi ipſi poſſint impedimentum tollere. p. 391. n. 1.

Eligere prohibitis ſine conſenſu Prælati quando currat vel non currat tempus trimeſtre. p. 391. n. 1. & ſeqq.

Eligentes non poſſunt electionem quoad electi perſonam impugnare, niſi ex cauſa poſtea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam debent Iuramento probare. ibid. Idem eſt de abſente, ſi electioni ſemel conſenſit. ibid.

Eligere & electioni conſentire quomodo ſint paria. p. 402. n. 2.

Eligentium duplo maiori parti non poſſunt reliqui objicere defectum zeli aut meriti. p. 402. n. 1.

Eligentium ex una parte ſi auctoritas ſit multo; ex altera numerus non multo maior, facienda eſt nova electio. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentes Eccleſiaſticos ſi quis ob perſonam certam non electam iniuſtè gravet, ipſo facto excommunicatur. p. 405 n. 1. Etiam Mandans & Mandatarius. n. 4. Licet eorum tantùm conſanguineos gravet. n. 5. Non item ſi ſolitam ſed gratuitam tantùm eleemoſynam ſubtrahat. n. 1. Idem eſt quoad poſtulantes, confirmantes, inſtituentes. n. 3.

Eligentes debent Electionem præſentare electo ad conſentiendum quamprimum commodè fieri poteſt. p. 409. Vltra hoc tempus per octiduum differentes quam pœnam incurrant. ibid. Quot capitulares & cuius expenſis mittere debeant Romam. p. 410.

Eligentes potentem perſonam in Rectorem aut Senatorem Vrbis ſine ſcripta licentia Pontificis, invalidè eligunt & ipſo facto excommunicantur. p. 411. n. 3. Niſi ea ſit Romã oriunda vel perpetuo inhabiret. n. 4.

Eligentes ſi ob negligentiam priventur Iure eligendi, ad quem id devolvatur? *Vide* Devolutio. p. 412. n. 1.

Eligentium quinam in numero computandi, ut appareat, an Religioſus ſit electus, poſtulatus, à minore parte. p. 417. n. 3. Minor pars an cenſeatur etiam ea, quæ eſt media? p. 418. n. 4.

Eligentium conſenſus requirendus, antequam Epiſcopus admittat Renuntiationem electi. p. 486. n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Eligentes citati ad certum diem debent comparere mane. p. 638. n. 1.

Emphyteuſis.

Emphyteuſi reſciſſâ quænam expenſæ & meliorationes refundendæ Emphyteutæ. p. 822. n. 7.

Emptor.

Emptor debet litem ſibi de re motam venditori denuntiare. p. 383. n. 3.

Emptori qua ratione debeat reſtitutus in integrũ reddere expenſas & meliorationes rei. p. 822. n. 5. & ſeq.

Emptor an debeat fructus extantes vel unde factus eſt ditior reddere venditori in integrum reſtituto. p. 823. n. 8.

Enuntiatio.

Enuntiationis disjunctivæ & copulativæ Veritas in quo conſiſtat. p. 71. n. 1.

Enuntiationes ſingulares plures non faciunt univerſalem, niſi conjungantur. p. 379. par.

Enuntiatio indefinita in materia non odioſa ſumitur pro univerſali. p. 797. n. 2.

Epïkia.

Epïkia recedit à littera legis, non à mente legiſlatoris. p. 7. n. 13. Eâ quandoque uti poſſunt Iudices. ibid. Maximè in pœnis à lege ſtatutis. n. 14.

Epïkia Mandatum extendi non poteſt. p. 136. n. 3.

Epilepſia.

Epilepſiâ laborans non debet eligi, aut promoveri. p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Epiſcopus.

Vide Electio, Examen, Confirmatio, Conſecratio, Diſpenſatio.

Epiſcoporum Reſidentia. p. 15. princ.

Epiſcopali ſtatuto non obligantur ſubditi extra Diœceſin. p. 60. n. 3. Obligantur tamen eius præcepto. ibi.

Epiſcopi ſtatuto an obligentur Diœceſani in loco exempto intra Diœceſin. p. 60. n. 5.

Epiſcopus quando confirmatur, ceſſat Adminiſtratio Capituli. p. 78. n. 2.

Epiſcopus in odioſis non intelligitur nomine Cleri aut Clericorum, ſed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414.

Epiſcopi ſunt Sacerdotes primi ſeu Principales. p. 178. num. 1.

Epiſcopalis ordinis propria non poſſunt ab inferioribus Clericis uſucapi. p. 178. n. 2.

Epiſcopus quam habeat poteſtatem diſpenſandi. Vide *Diſpenſatio.*

Epiſcopus non poteſt conſuetudine obtinere facultatem res Eccleſiaſticas liberè alienandi. p. 203. n. 1.

Epiſcopus conformare ſe debet Metropolitanæ Eccleſiæ. p. 210. n. 3.

Epiſcopus excuſatur à Lege Pontificis, ſi eam vicini Epiſcopi aut Metropolitanus non ſervent. ibid.

Epiſcopi cum Archiepiſcopis & Pontifice ut membra cum membris & capite debent eſſe uniti. p. 244. n. 3.

Epiſco-

Epiſcopum neceſſe eſt, eſſe honeſtate morum & ſcientia clarum, p 249. n. 2. Scientia debet eſſe muneri Epiſcopali competens. p. 28o. n. 2. Deberet eſſe Theologus & Canoniſta ſimul, p. 250. n. 5. Præſtat tamen, ut ſit purè Theologus, quàm purè Canoniſta. n. 6.

Epiſcopi quales non ſint facilè eligendi? p. 249. n. 4.

Epiſcopus ante confirmationem non habet adminiſtrationem. p. 264. n. 1. p. 266. n. 5. p. 279. n. 1. Nec Iuriſdictionem. 265. n. 2. Imo neutram habet ante expeditas litteras confirmationis. n. 3. Etſi antea ſe ingerat, Electio eſt ipſo Iure irrita. p. 279. n. 1. Habet autem utramque ante ſolemnem introductionem in poſſeſſionem. n. 4. Niſi alicubi aliud conſuetudo ferat. p. 266 n. 5.

Epiſcopus etſi Sacerdos non ſit, tamen poſt confirmationem poteſt alteri dare poteſtatem abſolvendi. p. 268. num. 1.

Epiſcopus acceptis Confirmationis litteris plenam habet Iuriſdictionem. p. 274. n. 1. Quouſque ſe illa extendat. ibid.

Epiſcopus non poteſt ante conſecrationem exercere, quæ ſunt Ordinis; & quænam iſta? p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Epiſcopus cum conſecratur, non celebrat ſed conſecratori ſuo concelebrat. p. 308. n. 11. Quomodo intentionem ſuam formare debeat? ibid.

Epiſcopus etiam ſub juramento tenetur res Eccleſiæ non alienare ſine debita ſolemnitate. p. 309. n. 12.

Epiſcopus ſucceſſorem ſibi ante vitæ finem non poteſt conſtituere. p. 333. n. 4.

Epiſcopo defuncto quis & quas facere debeat funerales expenſas. p. 359. n. 7. p. 360. n. 8.

Epiſcopus quid in ſepulturam poſſit legare vel impendere. p. 360. n. 9.

Epiſcopi denominari ſolent à ſua civitate. p. 369. prin.

Epiſcopos & Archiepiſcopos providere eſt ſummi Pontificis. p. 412. n. 1.

Epiſcopus non poteſt aliquid contra univerſales Eccleſiæ canones ſtatuere. p. 452. n. 3. p. 742. n. 2. Nec in ijs diſpenſare. p. 514. n. 1. p. 539. n. 2. Niſi in neceſſitate ex præſumpta Pontificis facultate. p. 243. n. 2.

Epiſcopus ante conſecrationem non debet ſimpliciter ſed cum addito dici: *Electus, Confirmatus*. p. 452. n. 4.

Epiſcopis nonnullis ex ſpeciali privilegio confertur Pallium. p. 458. n. 2.

Epiſcopi officium præcipuum eſt prædicare Verbum Dei, ſaltem per alios. p. 476. n. 1. p. 720. n. 1. Eius eſt de Iure prædicatores conſtituere. p. 720. n. 3. In conſtitutos ab aliis quid habeat Iuris. p. 709. n. 3. p 720 n. 3.

Epiſcopalis ſtatus eſt perfectiſſimus, non conferens ſed ſupponens perfectionem. p. 477. n. 4.

Epiſcopus nullum ordinis Epiſcopalis actum poteſt alteri committere. p. 491. n. 6. Poteſt tamen delegare alia, quæ ſunt etiam mixti aut meri Imperij. p. 713. num. 2.

Epiſcopi à ſententia appellari poteſt ad Archiepiſcopum. p 501. n. 1.

Epiſcopus ab infidelibus captus non amittit Ius Epiſcopale. p. 503.

Epiſcopus proprius eſt vel Originis, vel beneficij, vel domicilij. p. 520. n. 1.

Epiſcopi officium magis in poteſtate Ordinis, quàm Iuriſdictionis conſiſtit. p. 534. n. 2.

Epiſcopus non poteſt diſpenſare in ſtatuto Eccleſiæ à ſe jurato vel à Papa confirmato. p. 558. n. 5.

Epiſcopus dijudicabit, an defectus corporis ſit notabilis & magnus. p. 563. n. 2. In dubio facilè diſpenſabit maximè cum Religioſis &c. ibid.

Epiſcopus debet Diœceſin ſingulis annis per ſe vel per alios viſitare. p. 575. n. 6. Et pauperes quidem Eccleſias propriis ſumptibus. p. 721. n. 4. Ab aliis poteſt Procurationes accipere & quos? p. 575. n. 7. Si non per ſe ſed per alium viſitet, debet ipſe ei omnia neceſſaria dare excepto victu. p. 730. pat. Nihil poteſt à viſitatis exigere. n. 2.

Epiſcopus Iuriſdictione temporali carens an poſſit habere officiales armatos. p. 609. n. 3.

Epiſcopus ſi ſententiam ipſo Iure irritam tulit, adiri poteſt Archiepiſcopus per itam nullitatis. p. 612 n. 3.

Epiſcopus de dilapidatione ſi ſuſpectus ſit, quid cum eo agendum? p. 662. n. 2.

Epiſcopo poteſt Iuriſdictio in Diœceſanos per præſcriptionem adimi. p. 717. n 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Epiſcopi duo principales unius Diœceſis non poſſunt eſſe. p. 719. n. 2.

Epiſcopus poteſt ſibi conſtituere Vicarium Epiſcopū in ijs, quæ ſunt Ordinis, uti & Iuris ditionis. p. 719. n. 2. quâ ex cauſa & autoritate. ibid Quomodo differat inter ſe Vicarius Epiſcopus & Vicarius Generalis. ibid.

Epiſcopus habet poteſtatem ordinariam in caſus Pontifici reſervatos, ſi ſint occulti. p. 594. n. 4 Vel Papa adiri nequeat. p. 724. prin. Poteſt eam alteri delegare. p. 594. n. 4. p. 724. n. 1. Non tantum particulatim, ſed etiam generaliter. n. 2. Neque quoad cognitionem cauſæ. n. 3.

Epiſcopus agere poteſt pro Eccleſia ſibi ſubjecta. p. 734 n. 1.

Epiſcopo in ſpiritualibus ſubeſt etiam Rex & Princeps p. 738.

Epiſcopi in conventibus dextram; Duces ſeculares lævam tenere debent p. 739. n. 2.

Epiſcopi olim Metropolitano, nunc Pontifici iurant obedientiam. p. 747. prin.

Epiſcopi ut etiam hodie iurent obedientiam Metropolitano, conſuetudine obtineri poteſt. p. 748. n. 5.

Epiſcopus quoad beneficia.

Epiſcopus ſine autoritate Pontificis quam poſſit vel non poſſit extinguere Dignitatem? p 17. n. 2.

Epiſcopus poteſt cum conſenſu Capituli extinguere beneficia ad augendas Canonicorum nimis tenues præbendas. p. 27. n. 2. p. 32. n. 1. Vnire Capitulo ad tempus, p 33. n. 3. Imo & in perpetuum ſi bona eius ab Epiſcopalibus ſint ſeparata. ibid. Vti & in commodum cuiusvis Canonici ſigillatim. ibid. Non autem in ſuum & Capituli commodum ſimul. p. 32. n. 3. Quodſi patronata ſint, requiritur etiam conſenſus Patroni. n. 2.

Epiſcopus vacante Prælatura regulari poteſt adminiſtratorem conſtituere etiam quoad diſciplinam. p 109. num. 5.

ſubiectis. n.5. Neque tantum innecceſſariis ſed etiam in aliis. n. 7. Idque videtur poſſe in Germania practicari. p 357. n. 12. Sed non eſt extendendum ad poſtulatos. p.356.n.8. Probabiliter autem extenditur etiam ad electos immediatè non Pontifici ſed Epiſcopo ſubjectos. n. 9.

Electi & ante Confirmationem ex cap. *Nihil* adminiſtrantis acta an & quænam valeant, reſciſſa poſtea Electione. p.356. n. 10.

Electus ſi ante confirmationem ex cap. *Nihil* adminiſtret, an habeat poſſeſſionem Prælaturæ. p.357.n.11.

Electus an & quando facere debeat ipſe expenſas in proſequenda electione. p. 359. n. 6.

Electus per ſimoniam, etſi eius non ſit conſcius, invalidè eſt electus. p 387 n.1. Et quidem ipſo Iure. n.2. tenetúrq; poſt cognitam Simoniam beneficium & fructus extantes reſtituere. p. 388. n. 2. Niſi triennali poſſeſſione ſe tueri poſſit. ibid.

Electus ſimoniacè, etiam inſcius, non poteſt ea vice ad idem beneficium promoveri ſine diſpenſatione. p 270. n. 3. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare poſſit Epiſcopus? p. 389. n.4.

Electus debet purè & ſimpliciter conſenſum dare electioni p. 395. n.2. Ipſo facto eſt privatus Iure ſuo, ſi non conſentiat intra menſem à die præſentationis. p. 399. par. Imo à die notitiæ etiam aliundè acceptæ. p.410. Si licentia pro conſenſu petenda, habet integrum menſem à die impetrationis. p. 401. n. 5.

Electus poteſt ante confirmationem à Pontifice conſtitui beneficij Oeconomus. p. 399. n. 1. Ab aliis conſtitutus non privatur Iure Electionis niſi reipſa adminiſtret. n. 3.

Electus privatur ſuo Iure, ſi intra ſufficiens tempus non impetretur neceſſaria licentia conſentiendi. p.400. par. & n. 3. à quo petenda? p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Ad eam dandam Superior ordinariè non poteſt cogi. p. 401. n. 6. p. 422. n. 5.

Electus debet intra trimeſtre à die conſenſus confirmationem petere. p. 400. par. p. 410 p 509 n. 3. Pro ea petenda iter Romam arripere intra menſem. p.410. Alioqui eſt ipſo facto privatus Iure electionis. p.400. par. p.410. Quando debeat Romæ comparere vel impedimentum allegare. ibid. Quamdiu ibi manere. ibid. p. 436 n. 3.

Electus ordinariè non tenetur electioni ad dignitatem conſentire. p.400.n.1. Poteſt tamen quandoque cogi. ibid.

Electus melius facit acceptando quàm recuſando electionem. p. 400. n. 2. & ad id obligatur Iure naturali, ſi præ aliis ſit idoneus. ibid.

Electo præſentanda electio, quamprimum commodè fieri poteſt. p. 409.

. Electus in ſenatorem Vrbis ſine ſcripta Pontificis licentia quam incurrat pœnam? p. 411. n. 3.

Electus quoque ſi in cauſa electionis abſit, integros fructus percipere debet. p. 424. n. 2. Non obſtante conſuetudine contraria aut ſtatuto. ibid.

Electus ab eo, qui privatus eſt ob negligentiam Iure eligendi, eſt in conſcientia tutus. p. 499.

Electus in Epiſcopum vel Abbatem ſi linguam latinam uſu tantùm didicit, tolerari poteſt. p. 538. n. 1.

Electus an validè acceptet electionem ſi primo diſſentiens poſteà conſentiat. p. 805 n. 3.

Electis in diſcordia duobus ſi unus moriatur an poſſit electio nova inſtitui. p. 856. n. 3.

Eligendi Ius.

Eligendi prælati Ius non poſſunt præſcribere Laici. p. 178 n 2. Etiam immemoriali conſuetudine p. 235. n. 15 p. 382. n 3. Nec poſſunt acquirere pacto, fundatione ut donatione. p. 234. n. 14. p. 370. n. 1. Sed ſolum privilegio Pontificis. p. 234. n. 14. aliter ſibi arrogantes hoc Ius ſubiacent pœnis canonicis. p. 236. n. 15.

Eligendi Ius ſi quis præſcribendo acquirat, acquirit etiam Ius poſtulandi ad hanc præſcriptionem XL. p. 219. n. 1. Neceſſarium eſt tempus 40. annor. p. 220. n. 2. Sufficit tamen actus etiam unicus. ibid.

Eligendi Ius non ſolet Eccleſia concedere Laicis. p. 228 n. 3. p 236. n. 18. Concedit tamen Ius preſentandi, cur? p. 236. n 18.

Eligendi Prælati Ius poteſt Capitulo per præſcriptionem auferri vel reſtringi ab Epiſcopo vel alio eccleſiaſtico p. 272. n. 2. p 824 n. 1.

Eligendi Ius quamdiu habet Conventus aut Capitulũ, non poteſt Electio pendere ab alterius aſſenſu. p 272. n. 2.

Eligendi Ius in Cathedralibus, Regularibus alijſque Ec-cleſijs ad quem ob negligentiam vel electionem indigni devolvatur? p. 340. n 6

Eligendi Ius non hoc ipſo habet, qui electioni intereſt, & ſcrutatores eligit. p. 367 n. 5.

Eligendi Ius non hoc ipſo probat, qui probat ſe *bis*, ter iam elegiſſe. p. 367. n 6.

Eligendi Ius per conſuetudinem immemorialem obtinere poſſunt Laici Religioſi. p. 381. n. 2. Non item Laici ſeculares p. 382. n. 3.

Eligendi Ius olim devolvebatur ſemper ad primum Superiorem. p. 340. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ita fit in inferioribus Eccleſijs. ibid. In Cathedralibus ob negligentiam olim devolvebatur ad Archiepiſcopũ. p 341. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ob hanc & aliam quamvis cauſam plerumque ſemper ad Pontificem. p 341. n. 8.

Eligendi Ius devolvitur ad proximum illum Superiorem, cuius eſt confirmare electum p. 341. n. 6.

Eligendi Iure quomodo priventur eligentes ſcienter indignum V. Eligens

Eligendi Epiſcopi Ius in ſola Germania eſt adhuc penes Capitulum per Concordata. p. 509 n. 3.

Eligens.

Eligere quis validè ad Dignitatem aut Beneficium non poteſt ſuſpenſum ab officio vel beneficio p. 187. n. 5. & 6. Nec excommunicatum etiam toleratum. p. 188 n. 5. & 6. p. 336. n. 1 & 2. Nec perſonaliter interdictum. p. 188. n. 5. 6. Nec irregularem. *ibid.*

Eligentes excommunicati eligunt ipſo Iure *invalidè*. p. 188. n. 6. p 359. n. 17. p. 278. n 8. p. 336. n. 1. 2. Item, ſuſpenſi, aut perſonaliter interdicti. ibid. ſi ſint denuntiati vel per exceptionem repellantur. p. 278. n. 8. Ad quem ab iſtis devolvatur Ius eligendi p. 279. n. 8.

Eligere an poſtulare poſſimus Cardinalem vel Abbatem in Epiſcopum. p. 216. n. 4.

Eligen-

Digitized by Google

Eligentes in cenſura an poſſint poſt abſolutionem facere electionem novam. p. 279. n. 8.

Eligentes in Cathedrali aut Regulari debent electionem facere intra trimeſtre. p. 339. n. 1. p. 420. A die vacationis cognitæ. p. 340. n. 4 p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in collegiatis, ubi Prælatus ordinariam habet Iuriſdictionem in Clericos. p. 340. n. 2. In alijs conceſſum eſt ſemeſtre. p. 340. n. 5. p. 420. Tantundem ſpatium de novo conceditur, ſi facta electio careat effectu. p 420. modò fraus abſit. ibid.

Eligere in dubio probabili licet cumulativè. *Eligo & poſtulo prout de Iure melius.* p. 224. par.

Eligentes non poſſunt electionem irritam per ratificationem validare. p. 233. n. 8. p. 346. n. 10.

Eligere non licet ordinatum ab Epiſcopo ſchiſmatico denuntiato. p 244. n. 8.

Eligentium excommunicatio aliaue cenſura non obſtat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 3.

Eligentes ſi Iure careant eligendi, electio eſt nulla. 247. n. 3.

Eligentes aut poſtulantes indignum. *Vide* Indignus.

Eligentes Prælatum poſſunt in alium, unum aut plures, compromittere. p. 263. n. 1. Non tamen in Laicos, niſi ex plenitudine poteſtatis pontificiæ. ibid.

Eligentes, ſi una lectio ſit invalida, quando poſſint aliam inſtituere. p 267. n. 3. p. 314. n. 7.

Eligentibus poteſt ſuperior aliquem etiam dignum prohibere ex juſta cauſa. p. 268. n. 5.

Eligentes invocato ſpiritu Sancto inquirere debent, donec perſonam idoneam canonicè elegerint. p. 273. n 3.

Eligere quis debet, ſi poſſit, aliquem ex propriæ Eccleſiæ gremio p. 282. par. Non neceſſitate præcepti, ſed honeſtatis. p. 289. n. 3. extraneus tamen non eſt cenſendus, qui ex Rom. Eccleſia accipitur. p. 282. par.

Eligentes quando poſſint aut non poſſint in negotio procedere aliquibus appellantibus. p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate cauſæ inquirere. ibid.

Eligentium numero non cenſentur, qui electioni adeſſe non poſſunt, vel nolunt, vel expreſſe Iuri ſuo renuntiant. p. 283 n. 3. Qui excommunicati, ſuſpenſi, perſonaliter interdicti aut iure privati ſunt. p. 344 n. 2.

Eligens ſi ſchedam vacuam mittat in urnam, nulla eius habenda ratio. p. 284. n. 3.

Eligentium minor pars ſi cœpta jam electione abeat, poſſunt reliqui in ea pergere. p. 284. n. 4 An item ſi maior pars abeat? n. 5.

Eligentes poterant olim ab electione etiam publicata reſilire ante conſenſum electi; hodie non item. p. 289. n. 4.

Eligentium auctoritas in quo conſiſtat? p. 290. n. 3.

Eligentium pars maior præſumitur etiam ſanior. p. 290 n. 3. p 384 n. 2. Niſi aliud clarè pateat p. 384. n. 4. Quænam pars cenſeatur maior & ſanior. p. 364. n. 1. Si pars una maior, altera ſanior quænam alteri præferenda p. 402. n. 1. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentium & poſtulantium pœnæ incurruntur non tantum in caſibus expreſſis ſed etiam in ſimilibus. p. 294. n. 4.

Eligentes incurrunt pœnas Canonicas, ſi patiantur Laicos ſe electioni immiſcere. p 301. n. 1.

Eligentes poſſunt ſi unanimiter velint, ad electionem admittere collegas Iure eligendi privatos. p. 301. n. 2. Non poſſunt vel uno contradicente. n. 3.

Eligens ſcienter ad Prælaturam, ſimoniacè eam ambientem, eſt ad triennium ſuſpenſus à beneficijs illius Eccleſiæ. p. 304 n. 2.

Eligentes contra formam Canonicam non ſunt privati ſed privandi Iure eligendi. p. 311. n 3.

Eligentes ſolum miniſteriales ſubinde ſunt compromiſſarij. p. 318. n. 1.

Eligens ſe ipſum cenſetur ambitioſus, & ut indignus repellendus. p. 319. n. 1.

Eligens conſentiendo aliorum de ſe Electioni quomodo poſſint ſeipſum coëligere. p. 319. n. 1. 2.

Eligentes non privantur ob contemptum alicuius Iure eligendi. p. 333. n. 8.

Eligere, non eligi potes in Excommunicatione minore. p. 336. n. 1. Neutrum in excommunicatione majore. n 2.

Eligentes ſi admittant abſque neceſſitate ſuffragium excommunicati non tolerati, an electio ſit irrita. p. 336. n. 3.

Eligentes poſſunt canonicæ electionis aut poſtulationis confirmationem aut admiſſionem à ſuperiore petere. p. 338. n. 1.

Eligentes mittere poſſunt Procuratorem, unus unum vel plures; aut plures unum. p 338. n. 3. Poſſunt admittere etiam extraneum, & à non impedito. p. 349. n. 1.

Eligentes quaſnam accidentales ſolemnitates præmittere debeant electioni. p. 343. n. 1.

Eligentes per ſcrutinium quo modo & forma id facere debeant. p. 345. n. 6. & ſeq. Non ubique exactè ſervatur, maximè in Eccleſijs Regularibus. p. 345. n. 6. 8. Vel per privilegium, & conſuetudinem, vel ob paucitatem. p. 347. n. 12.

Eligentes per ſchedas, ut eis adſcribant ſua nomina conſultum eſt, p. 345. n 7 Ea tamen non ſunt cũ ſcrutinio publicanda. ibid. Schedæ ſolent poſtea comburi. ib.

Eligentes poſſunt ante publicationem ſcrutinij ab electione ſua recedere. p. 345. n. 7. p. 391. n. 7. Non item poſt publicationem. ibid. p. 386. n. 1. p. 391. n. 7. Aliud eſt in Electionibus profanis. p. 386. n. 1.

Eligentes ſi pro nullo habeant ſuffragia ſufficientia, poſſunt variare uſque ad promulgationem Electionis. p. 346. n 10. Sed inchoato novo ſcrutinio. ibid.

Eligentium quivis poteſt ſcrutinij publicationem petere. p. 345. n. 7.

Eligentium ſi ſit unus, duo, tres, vel quatuor quomodo poſſint eligere? p 347. n. 12. An teneantur aſſumere formam compromiſſi. ibid.

Eligentes omiſſa præſcripta forma ſcrutinij non ſunt privati ſed privandi pro ea vice Iure eligendi. p. 348. n. 14 Antequam priventur, poſſunt aliam electionem facere nihil obſtante aliorum contradictione. p 348. n. 15.

Eligentes cum abuſu poteſtatis laicæ quam pœnam incurrant. p. 352. n. 9. Niſi metus gravis, vel error probabilis excuſet. p 352. n. 10. Pœna hæc latæ ne an ferendæ ſit ſententiæ? p 352. n. 12.

Eligentes habent vim capitularem ad eligendum, ſi ad-

Digitized by Google

adſint duæ partes volentium & Valentium adeſſe. p. 364. num. 1.

Eligentium quorundam Ius ſuffragandi ſi non ſit certum, poſſunt admitti cum proteſtatione. p. 367. n. 3. Quid & quomodo proteſtatio hæc operetur contra carentem poſſeſſione. p. 368. n. 7. Contra poſſeſſorem malæ fidei. n. 8. Contra poſſeſſorem dubiæ fidei. n. 9. Contra poſſeſſorem bonæ fidei. n. 10.

Eligentium à numero poteſt per vim repelli, quem conſtat non eſſe in poſſeſſione Iuris eligendi. p. 368. num. 7.

Eligentes privari poſſunt Iure ſuo, ſi ſuffragiis publicatis omittant eorum collationem; eſtque electio irrita. p. 369. n. 12.

Eligentes inter admittendus eſt ſine proteſtatione, quem conſtat eſſe in poſſeſſione canonicatûs Iuriſque capitularis. p. 379. n. 1. Excluſo eo, qui illud ſuum eſſe contenderet. ibid. In dubio poſſet uterque admitti cum proteſtatione. p. 367 n. 3. p. 380. n. 2.

Eligentes ſi advertant aliquem eſſe contemptum, poſſunt nihilominus ad electionem procedere. p. 386 n. 2. Si publicato ſcrutinio advertant ſubſtantialem defectû, poſſunt inchoare aliud. n. 3.

Eligentes ſi publicato ſcrutinio nolint ulterius progredi poſſunt à ſuperiore compelli. p. 386. n. 4. Idque petere poteſt quilibet capitularis, & ipſe eligendus. p. 387. n. 4.

Eligentibus impeditis currit tempus, ſi ipſi poſſint impedimentum tollere. p. 391. n. 1.

Eligere prohibitis ſine conſenſu Prælati quando currat vel non currat tempus trimeſtre. p. 391. n. 1. & ſeqq.

Eligentes non poſſunt electionem quoad electi perſonam impugnare, niſi ex cauſa poſtea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam debent Iuramento probare. ibid. Idem eſt de abſente, ſi electioni ſemel conſenſit. ibid.

Eligere & electioni conſentire quomodo ſint paria. p. 402. n. 2.

Eligentium duplo maiori parti non poſſunt reliqui objicere defectum zeli aut meriti. p. 402. n. 1.

Eligentium ex una parte ſi auctoritas ſit multo; ex altera numerus non multo maior, facienda eſt nova electio. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentes Eccleſiaſticos ſi quis ob perſonam certam non electam iniuſtè gravet, ipſo facto excommunicatur. p. 405 n. 1. Etiam Mandans & Mandatarius. n. 4. Licet eorum tantùm conſanguineos gravet. n. 5. Non item ſi ſolitam ſed gratuitam tantùm eleemoſynam ſubtrahat. n. 1. Idem eſt quoad poſtulantes, confirmantes, inſtituentes. n. 3.

Eligentes debent Electionem præſentare electo ad conſentiendum quamprimum commodè fieri poteſt. p. 409. Vltra hoc tempus per octiduum differentes quam pœnam incurrant. ibid. Quot capitulares & cuius expenſis mittere debeant Romam. p. 410.

Eligentes potentem perſonam in Rectorem aut Senatorem Vrbis ſine ſcripta licentia Pontificis, invalidè eligunt & ipſo facto excommunicantur. p. 411. n. 3. Niſi ea ſit Romæ oriunda vel perpetuo inhabitet. n. 4.

Eligentes ſi ob negligentiam priventur Iure eligendi, ad quem id devolvatur? Vide Devolutio. p. 412. n. 1.

Eligentium quinam in numero computandi, ut appareat, an Religioſus ſit electus, poſtulatus, à minore parte. p. 417. n. 3. Minor pars an cenſeatur etiam ea, quæ eſt media? p. 418. n. 4.

Eligentium conſenſus requirendus, antequam Epiſcopus admittat Renuntiationem electi. p. 486. n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Eligentes citati ad certum diem debent comparere mane. p. 638. n. 1.

Emphyteuſis.

Emphyteuſi reſciſſâ quænam expenſæ & meliorationes refundendæ Emphyteutæ. p. 822. n. 7.

Emptor.

Emptor debet litem ſibi de re motam venditori denuntiare. p. 383 n. 3.

Emptori qua ratione debeat reſtitutus in integrû reddere expenſas & meliorationes rei. p. 822. n. 5. & ſeq.

Emptor an debeat fructus extantes vel unde factus eſt ditior reddere venditori in integrum reſtituto. p. 823. n. 8.

Enuntiatio.

Enuntiationis diſjunctivæ & copulativæ Veritas in quo conſiſtat. p. 71. n. 1.

Enuntiationes ſingulares plures non faciunt univerſalem, niſi conjungantur. p. 379. par.

Enuntiatio indefinita in materia non odioſa ſumitur pro univerſali. p. 797. n. 2.

Epikia.

Epikia recedit à littera legis, non à mente legiſlatoris. p. 7. n. 13. Eâ quandoque uti poſſunt Iudices. ibid. Maximè in pœnis à lege ſtatutis. n. 14.

Epikia Mandatum extendi non poteſt. p. 136. n. 3.

Epilepſia.

Epilepſiâ laborans non debet eligi, aut promoveri. p. 269. n. 2. p. 289. n. 1.

Epiſcopus.

Vide Electio, Examen, Confirmatio, Conſecratio, Diſpenſatio.

Epiſcoporum Reſidentia; p. 15. princ.

Epiſcopali ſtatuto non obligantur ſubditi extra Diœceſin. p. 60. n. 3. Obligantur tamen eius præcepto. ibi.

Epiſcopi ſtatuto an obligentur Diœceſani in loco exempto intra Diœceſin. p. 60. n. 5.

Epiſcopus quando confirmatur, ceſſat Adminiſtratio Capituli. p. 78. n. 2.

Epiſcopus in odioſis non intelligitur nomine Cleri aut Clericorum, ſed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414.

Epiſcopi ſunt Sacerdotes primi ſeu Principales. p. 178. num. 1.

Epiſcopalis ordinis propria non poſſunt ab inferioribus Clericis uſucapi. p. 178. n. 2.

Epiſcopus quam habeat poteſtatem diſpenſandi. Vide *Diſpenſatio.*

Epiſcopus non poteſt conſuetudine obtinere facultatem res Eccleſiaſticas liberè alienandi. p. 203. n. 1.

Epiſcopus conformare ſe debet Metropolitanæ Eccleſiæ. p. 210. n. 3.

Epiſcopus excuſatur à Lege Pontificis, ſi eam vicini Epiſcopi aut Metropolitanus non ſervent. ibid.

Epiſcopi cum Archiepiſcopis & Pontifice ut membra cum membris & capite debent eſſe uniti. p. 244. n. 3.

Epiſco-

Digitized by Google

Epiſcopum neceſſe eſt, eſſe honeſtate morum & ſcientia clarum, p. 249. n. 2. Scientia debet eſſe muneri Epiſcopali competens. p. 250. n. 2. Deberet eſſe Theologus & Canoniſta ſimul, p. 250. n. 5. Præſtat tamen, ut ſit purè Theologus, quàm purè Canoniſta. n. 6.

Epiſcopi quales non ſint facilè eligendi? p. 249. n. 4.

Epiſcopus ante confirmationem non habet adminiſtrationem, p. 264. n. 1. p. 266. n. 5. p. 279. n. 1. Nec Iuriſdictionem. 265. n. 2. Imo neutram habet ante expeditas litteras confirmationis. n. 3. Etſi antea ſe ingerat, Electio eſt ipſo Iure irrita. p. 279. n. 1. Habet autem utramque ante ſolemnem introductionem in poſſeſſionem. n. 4. Niſi alicubi aliud conſuetudo ferat. p. 266 n. 5.

Epiſcopus etſi Sacerdos non ſit, tamen poſt confirmationem poteſt alteri dare poteſtatem abſolvendi. p. 268. num. 1.

Epiſcopus acceptis Confirmationis litteris plenam habet Iuriſdictionem. p. 274. n. 1. Quouſque ſe illa extendat. ibid.

Epiſcopus non poteſt ante conſecrationem exercere, quæ ſunt Ordinis; & quænam iſta? p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Epiſcopus cum conſecratur, non celebrat ſed conſecratori ſuo concelebrat. p. 308. n. 11. Quomodo intentionem ſuam formare debeat? ibid.

Epiſcopus etiam ſub juramento tenetur res Eccleſiæ non alienare ſine debita ſolemnitate. p. 309. n. 12.

Epiſcopus ſucceſſorem ſibi ante vitæ finem non poteſt conſtituere. p. 333. n. 4.

Epiſcopo defuncto quis & quas facere debeat funerales expenſas. p. 359. n. 7. p. 360. n. 8.

Epiſcopus quid in ſepulturam poſſit legare vel impendere. p. 360. n. 9.

Epiſcopi denominari ſolent à ſua civitate. p. 369. prin.

Epiſcopos & Archiepiſcopos providere eſt ſummi Pontificis. p. 412. n. 1.

Epiſcopus non poteſt aliquid contra univerſales Eccleſiæ canones ſtatuere. p. 452. n. 3. p. 742. n. 2. Nec in ijs diſpenſare. p. 514. n. 1. p. 539. n. 2. Niſi in neceſſitate ex præſumpta Pontificis facultate. p. 243. n. 2.

Epiſcopus ante conſecrationem non debet ſimpliciter ſed cum addito dici: *Electus, Confirmatus.* p. 452. n. 4.

Epiſcopis nonnullis ex ſpeciali privilegio confertur Pallium. p. 458. n. 2.

Epiſcopi officium præcipuum eſt prædicare Verbum Dei, ſaltem per alios. p. 476. n. 1. p. 720. n. 1. Eius eſt de Iure prædicatores conſtituere. p. 720. n. 3. In conſtitutos ab aliis quid habeat Iuris. p. 709. n. 4. p 720 n. 3.

Epiſcopalis ſtatus eſt perfectiſſimus, non conferens ſed ſupponens perfectionem. p. 477. n. 4.

Epiſcopus nullum ordinis Epiſcopalis actum poteſt alteri committere. p. 491. n. 6. Poteſt tamen delegare alia, quæ ſunt etiam mixti aut meri Imperij. p. 713. num. 2.

Epiſcopi à ſententia appellari poteſt ad Archiepiſcopum. p. 501. n. 1.

Epiſcopus ab infidelibus captus non amittit Ius Epiſcopale. p. 503.

Epiſcopus proprius eſt vel Originis, vel beneficij, vel domicilij. p. 520. n. 1.

Epiſcopi officium magis in poteſtate Ordinis, quàm Iuriſdictionis conſiſtit. p. 534. n. 2.

Epiſcopus non poteſt diſpenſare in ſtatuto Eccleſiæ à ſe jurato vel à Papa confirmato. p. 558. n. 5.

Epiſcopus dijudicabit, an defectus corporis ſit notabilis & magnus. p. 563. n. 2. In dubio facilè diſpenſabit maximè cum Religioſis &c. ibid.

Epiſcopus debet Diœceſin ſingulis annis per ſe vel per alios viſitare. p. 575. n. 6. Et pauperes quidem Eccleſias propriis ſumptibus. p. 721. n. 4. Ab aliis poteſt Procurationes accipere & quas? p. 575. n. 7. Si non per ſe ſed per alium viſitet, debet ipſe ei omnia neceſſaria dare excepto victu. p. 730. par. Nihil poteſt à viſitatis exigere. n. 2.

Epiſcopus Iuriſdictione temporali carens an poſſit habere officiales armatos. p. 609. n. 3.

Epiſcopus ſi ſententiam ipſo Iure irritam tulit, adiri poteſt Archiepiſcopus per itam nullitatis. p. 612. n. 3.

Epiſcopus de dilapidatione ſi ſuſpectus ſit, quid cum eo agendum? p. 662. n. 2.

Epiſcopo poteſt Iuriſdictio in Diœceſanos per præſcriptionem adimi. p. 717. n. 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Epiſcopi duo principales unius Diœceſis non poſſunt eſſe. p. 719. n. 1.

Epiſcopus poteſt ſibi conſtituere Vicarium Epiſcopū in ijs, quæ ſunt Ordinis, uti & Iuris ditionis. p. 719. n. 2. quâ ex cauſa & autoritate. ibid. Quomodo differat inter ſe Vicarius Epiſcopus & Vicarius Generalis. ibid.

Epiſcopus habet poteſtatem ordinariam in caſus Pontifici reſervatos, ſi ſint occulti. p. 594. n. 4. Vel Papa adiri nequeat. p. 724. prin. Poteſt eam alteri delegare. p. 594. n. 4. p. 724. n. 1. Non tantum particulatim, ſed etiam generaliter. n. 2. Neque quoad cognitionem cauſæ. n. 3.

Epiſcopus agere poteſt pro Eccleſia ſibi ſubjecta. p. 734 n. 1.

Epiſcopo in ſpiritualibus ſubeſt etiam Rex & Princeps. p. 738.

Epiſcopi in conventibus dextram; Duces ſeculares lævam tenere debent. p. 739. n. 2.

Epiſcopi olim Metropolitano, nunc Pontifici iurant obedientiam. p. 747. prin.

Epiſcopi ut etiam hodie iurent obedientiam Metropolitano, conſuetudine obtineri poteſt. p. 748. n. 5.

Epiſcopus quoad beneficia.

Epiſcopus ſine autoritate Pontificis quam poſſit vel non poſſit extinguere Dignitatem? p. 27. n. 2.

Epiſcopus poteſt cum conſenſu Capituli extinguere beneficia ad augendas Canonicorum nimis tenues præbendas. p. 27. n. 2. p. 32. n. 1. Vnire Capitulo ad tempus. p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum ſi bona eius ab Epiſcopalibus ſint ſeparata. ibid. Vti & in commodum cuiusvis Canonici ſigillatim. ibid. Non autem in ſuum & Capituli commodum ſimul. p. 32. n. 3. Quod ſi patronata ſint, requiritur etiam conſenſus Patroni. n. 2.

Epiſcopus vacante Prælatura regulari poteſt adminiſtratorem conſtituere etiam quoad diſciplinam. p. 109. num. 5.

Digitized by Google

Epiſcopi eſt Iure ordinario collatio beneficiorum. p. 142. n. 2. p. 452. n. 5.

Epiſcopo facta gratia de prioribus beneficijs retinendis eſt ſtrictæ interpretationis. p. 150. n. 1.

Epiſcopo beneficia omnia vacant ipſo Iure per eius promotionem. p. 150 n. 1. Et plenam Epiſcopatus aſſecutionem. p. 251. n. 1. Quæ conſiſtit in electione, confirmatione, poſſeſſione & conſecratione. n. 2. Quid ſi conſecratio fiat ante elapſum trimeſtre? n. 4. Quid ſi per diſpenſationem ultra differatur? n. 5. Hodie praxis habet, ut vacent ſtatim poſt confirmationem. p. 252. n. 5.

Epiſcopus cum Capitulo poteſt beneficijs vacantibus annatas imponere. p. 159. n. 2. Non poteſt eas ſuæ menſæ applicare ſine conſenſu Pontificis. ibid. In Germania tamen aliqua earum pars ipſis comperit. ibid.

Epiſcopus poteſt pro arbitrio novas Capellas intra Parochias, ædificare. 182. n. 3.

Epiſcopi cum conſenſu poteſt in fundatione apponi conditio Iuri communi & Epiſcopali derogans. p. 186. n. 1.

Epiſcopus poſt factam fundationem non poteſt etiam conſentiente patrono inſtituere mutationem. p. 186. n. 2. Niſi iuſta ex cauſa. ibid.

Epiſcopus ad alium Epiſcopatum poſtulari poteſt, non item eligi. p. 223. n. 1. p. 440. n. 2. Niſi ante confirmationem aut poſt legitimam renuntiationem. p. 224. n. 2. Ad ſolum populi poſtulationem ſe transferenti negatur etiam laica communio. p. 237. n. 1. Niſi pœniteat. p. 238. n. 2.

Epiſcopus poteſt diſpenſare cum illegitimis ad beneficia ſimplicia & Ordines minores. p. 191. n. 1. Sed non poteſt eos ad hoc generali ſtatuto habilitare

Epiſcopus jungitur Eccleſiæ ſuæ quaſi Matrimonio. p. 200. n. 3. p. 208 p. 224. n. 1. Per Electionem inchoativè. p. 237. n. 18. Per confirmationem perfectè. p. 453. n. 2.

Epiſcopus non poteſt propria autoritate alium Epiſcopatum acceptare, aut ſuum relinquere. p. 200. n. 3. p. 208. p. 214. n. 1.

Epiſcopus non poteſt diſpenſare in ætate ad Beneficium requiſita à SS. Canonibus. p. 255. n. 4 p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. An in requiſita à ſtatuto particulari p. 528. n. 2. An in requiſita per accidens ratione annexi ordinis. p. 257. n. 8. An in requiſita ad dignitatem non curatam. p. 539. n. 2.

Epiſcopus ſi indigno conferat dignitatem aut beneficium, ad quem devolvatur tunc Ius conferendi? p. 262. num. 7.

Epiſcopus ante confirmationem beneficia conferre non debet. p. 264. par.

Epiſcopus poteſt litigantes de beneficio cogere ad compoſitionem. p. 270. n. 1.

Epiſcopus poteſt diſpenſare cum eo, qui conſentit in ſuam electionem abuſu poteſtatis laicæ factam. p. 351. n. 6. Cum eo, qui inſcius ad beneficium eſt per ſimoniam electus aut proviſus. p. 389. n. 4.

Epiſcopus non facilè debet facere commendam. p. 409. n. 1. Nec ultra ſex menſes ſine neceſſitate. n. 3.

Epiſcopos transferre, deponere, eorúmque Renuntiationes admittere eſt reſervatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Deponere non poteſt Metropolitanum. p. 452. pr.

Epiſcopus poteſt conferre beneficia & electos confirmare. p. 452. n. 5.

Epiſcopus obtenta diſpenſatione ad accipiendum alium Epiſcopatum poteſt eligi ſicut cæteri. p. 457. n. 2. Tutius tamen retinetur nomen Poſtulationis. ibid.

Epiſcopi eſt beneficiatos inſtituere, eorumq; reſignationes accipere de Iure communi. p. 466 n. 1. Cur? n. 2. Ex conſuetudine tamen Reſignatio validè fit in manus Collatoris, Epiſcopo inferioris. p. 467 n. 7.

Epiſcopus non poteſt impedire beneficiatum ab ingreſſu Religionis. p. 467. n. 5. Nec à maiore cura aut dignitate n. 6.

Epiſcopus poteſt ex diſpenſatione Papæ eſſe in alia Eccleſia Præpoſitus, Canonicus, Parochus. p 475. n. 3.

Epiſcopus diſpenſare poteſt cum manco ad ſimplex beneficium & Ordines Min. p. 565 n. 2.

Epiſcopus vi mandati Papalis de conferendo beneficio vacaturo poteſt conferre etiam exemptum. p. 715. num. 2.

Epiſcopo quis ſe opponere poſſit & debeat, ſi Eccleſiam alteri ſubijcere vel onerare tentet. p 748. n. 1

Epiſcopus quoad Capitulum.

Epiſcopo vivente Capitulum non habet in Eccleſia Iuriſdictionem niſi quoad partem vel potius uſum. p. 16. num. 1.

Epiſcopus cum Capitulo non poteſt renuntiare privilegio communitati conceſſo & utili. p 30. n 12.

Epiſcopus poteſt Capitulo etiam contradicente tollere conſuetudinem Eccleſiæ damnoſam. p 16. n. 3.

Epiſcopus exequi debet mandata Pontificis, quæ Capitulum ſede vacante ad ſe miſſa neglexit. p 78. n. 2.

Epiſcopus etiam cum conſenſu Capituli non poteſt ſtatuere, ut confirmatio alicuius Abbatis non ad ſe, ſed ad alium ſpectet. p. 186 n. 2.

Epiſcopus ſine Capitulo etſi poſſit Iuriſdictionem exercere, non poteſt hoc ipſo & ſtatutum condere. p. 190. num. 4.

Epiſcopus tenetur in inquirendo & puniendo Capituli conſilium adhibere. p. 203. n. 1. Niſi præſcripſerit contra. ibid.

Epiſcopus quæ per conſuetudinem obtinere poſſit, ut ſolus ſine Capitulo expediat? p. 203. n. 1.

Epiſcopus ut præſcribat contra Capitulum, requiritur bona fides, titulus ſaltem coloratus, & 40. anni; ſine titulo tempus immemoriale. p. 203. n. 2. Quomodo habere poſſit bonam fidem, ſuca actus validos. p. 204 n. 1.

Epiſcopo præſcribenti contra Capitulum reſiſtit Ius. p. 204. n. 2.

Epiſcopi acta ſine Capituli conſilio ſunt de Iure irrita p 204. n 3.

Epiſcopus una cum Capitulo in ſchiſma aut hæreſin lapſus amittit Iura Eccleſiæ. p. 245. n. 5. Quomodo ea recuperare poſſit, ibid.

Epiſcopo poteſt à Capitulo Collegiatæ committi poteſtas eligendi Prælatum. p. 233. n. 20. p. 263. n. 2. Sed pro una tantùm vice, non univerſim. p. 233. n. 10. Quo caſu non poteſt Electionem & Confirmationem uno actu ſimul peragere. p. 263. n. 3.

Epiſcopus ad agendum ex Iure devoluto nec conſenſu, nec conſilio Capituli opus habet. ibid. p. 341. n. 7.

Epiſco-

Epiſcopi eſt Iure de communi cum conſilio & conſenſu Capituli creare Canonicos. p. 316. n. 5.

Epiſcopo ab infidelibus capto debet Capitulum monere Pontificem & interea adminiſtrare. p. 503. Vti & eo longè abſente non relicto Vicario. ibid. Quid ſi ob ſenium aut morbum ſit ex parte inutilis. ibid.

Epiſcopo poteſt Iuriſdictio in Diœceſanos per præſcriptionem à Capitulo adimi. p. 717. n. 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Epiſcopus quoad Cenſuras.

Epiſcopi excommunicationem non incurrunt ſubditi contra eius ſtatuta agentes extra Diœceſin. p. 60. n. 3. An agentes contra in loco exempto intra Diœceſin. n. 5

Epiſcopi non incurrunt ſuſpenſionem aut Interdictū niſi de ipſis expreſſa fiat mentio. p. 441 n. 4.

Epiſcopum deponere non poteſt Metropolitanus. p. 452 prin.

Epiſcopi & Clerici ſunt ab Eccleſia alendi, licet ſint ſuſpenſi aut depoſiti. p. 475 n. 1.

Epiſcopus diſpenſare poteſt in omnibus ſuſpenſionibus & irregularitatibus ex delicto occulto ortis. p. 478. n. 5. Excepto homicidio voluntario. p. 515 n. 2. Cum ipſo Epiſcopo autem eius Confeſſarius. p. 478. n. 5.

Epiſcopo dare ſolet Pontifex diſpenſationem ob homicidium voluntarium, non notorium. p. 479. n. 10.

Epiſcopus quando eſt excommunicatus, in ſubditos eius non habet Iuriſdictionem Archiepiſcopus. p. 508. n. 2. Quis interea illius Ius dicat? ibid.

Epiſcopus poteſt abſolvere à quavis Cenſura per Canones indefinitè latâ & non reſervata. 514 n. 1. Niſi crimen, ob quod lata eſt, ſit enorme & notorium vel homicidium voluntarium. p. 515. n. 2.

Epiſcopus non poteſt relaxare cenſuram ad certum tempus per Canones latam. p. 515. n. 1.

Epiſcopus non eſt facilè excommunicandus. p. 614. n. 2.

Epiſcopi ob delictum quænam eius terra poſſit Interdicto ſubijci. p. 614. n. 2.

Epiſcopis non ſunt Cenſuræ inferendæ, niſi gradatim. p. 674. n. 1. Valent autem has gradatione etiam omiſſa. n. 2.

Epiſcopus cenſuris impedire poteſt ne Regulares exempti celebrent in privatis Oratorijs. p. 709. n. 3.

Epiſcopo cenſuram inferre non poteſt Vicarius Archiepiſcopi. p. 726. par. Etſi electus tantum aut confirmatus ſit. n. 3. Sin nihilominus inferantur, an valeant? ibid. Inferre autem poteſt delegatus Archiepiſcopi. p. n. 2. & 3.

Epiſcopi mandato repugnans an & quando poſſit excommunicari? p. 737.

Epiſcopus quoad Clerum.

Epiſcopus poteſt ex officio compellere Clericos ad ſuperfluos reditus in cauſas pias expendendos. p. 24. n. 12.

Epiſcopi quomodo ſupplere poſſint defectum Metropolitani. p. 245. n 4.

Epiſcopus cum duobus Abbatibus aut Presbyteris poteſt ex diſpenſatione conſecrare Epiſcopum. p. 252. n. 6.

EPiſcopi eſt de Iure communi electos confirmare, & poſtulatos admittere. p. 274. n. 1. p 452. n. 5. Cum conſilio & cōſenſu Capituli creare Canonicos. p. 316. n. 5

Epiſcopus non conſecratus non poteſt ſolemniter degradare Clericum. p. 274.

Epiſcopus Cardinalem hoſtiliter perſequens incurrit Infamiam Iuris. p. 478. n. 5.

Epiſcopus ſi adſit benedictio ab Abbate aliòve Sacerdote dari non debet, niſi eo annuente. p. 493. n. 13.

Epiſcopus diſpenſare poteſt cum Curato, in Reſidentia quoad breve tempus. p. 408. n. 2. Et quodnam illud? ibid. Studiorum cauſâ uſque ad ſeptennium etiam in Sacerdotio. p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis, quamdiu expedire iudicaverit. p. 438. n. 2.

Epiſcopus quomodo Clericum occultè crimĩnoſum à miniſterio & ſuſceptione ordinis poſſit arcere. p. 507. Quis hic occultè criminoſus? ibid.

Epiſcopus quomodo peregrinis Clericis, & quibus prohibere poſſit celebrationem in Eccleſijs Regularium? p. 572. n. 3.

Epiſcopus an tolerare poſſit, ut Clericus peregrinus ſine formatis celebret privatim. p. 572. n. 2.

Epiſcopus eſt in ſua Diœceſi Ordinarius Iudex quoad Clericos non exemptos, & Laicos in cauſis ſpiritualibus & mixtis. p. 16. n. 1. p 274. n. 1. p. 701. o. 1. p. 716. n. 2. p. 731. n. 1. & 3. Habet Imperium mixtum. p. 701 n. 3. Quâ pœnâ poſſit vel non poſſit ſubditos coercere. ibid. Quomodo brachium ſeculare invocare, & illud adjuvare. n. 4. & ſeq.

Epiſcopum inter & Clericum ſi ſit controverſia in cauſa civili conſtituendi ſunt arbitri. p. 714. n. 1. Si in cauſa criminali, quis tum eſſe poſſit Iudex? ibid.

Epiſcopus an poſſit à Clericis exigere obedientiæ ſponſionem in ſcripto, vel juratam. p. 737. n. 2. An à curatis? ibid.

Epiſcopi obedientiæ & poteſtati ſubeſt etiam ordinatus à Pontifice. p. 739. ab eo tamen ad ulteriorem ordinem promoveri nequit. ibid.

Epiſcopus quoad exemptos.

Epiſcopi ſtatuta & cenſuræ in quonam Diœceſis loco exempto obligent eius ſubditos. p. 60. n. 5.

Epiſcopus in quo Diœceſis loco exempto poſſit validè exercere Iudicium? p. 61. n. 6. Vt exerceat licitè requiritur conſenſus Prælati. ibid.

Epiſcopus in certa poſſeſſione Iuriſdictionis poteſt contra prætendentes exemptionem procedere, non attenta eorum probatione vel appellatione. p. 76. n. 9. Si dubia poſſeſſio, poteſt adhuc procedere, ſed & alij contra appellare. n. 10.

Epiſcopus non poteſt procedere contra eos, quos conſtat eſſe in poſſeſſione exemptionis. p. 77. n. 11. Niſi privilegium aut præſcriptionem nolint docere. n. 12.

Epiſcopus non poteſt eſſe Iudex in dubio, an privilegium exemptionis ſit invalidum. p. 77. n. 12.

Epiſcopus non poteſt Eccleſias exemptas Interdicto ſubijcere niſi indirectè. p. 180. n. 1.

Epiſcopus an Parochiam Monaſterio exempto unitam poſſit viſitare. p. 421. n. 3.

Epiſcopus in Interſtitiis Ordinum diſpenſare poteſt etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 4. Cum ſubditis alterius Epiſcopi, non niſi in dimiſſorialibus ſit expreſſum. ibid.

Digitized by Google

Epiſcopus poteſt cum exemptis diſpenſare in votis, jeiuniis, &c. p. 667. n. 3.

Epiſcopus an & quomodo abſolvere poſſit excommunicatos à Prælato Monaſterij non exempti. p. 704. n. 1. & 2.

Epiſcopus in multis caſibus habet poteſtatem in exemptos. p. 708. n. 3.

1. Si extra Monaſterium degant. ibid.
2. Si extra Monaſterium dent publicum ſcandalum. ibid.
3. Si ſine licentia à conventu recedant. ibid.
4. Si ſtudiorum tempore non habitent in conventu. p. 709. n. 3.
5. Si in cauſis Mercedum & miſerabilium. ibid.
6. In cauſa hæreſis. p. 701. n. 3 p. 709 n. 3.
7. Quoad Concionatores. ibid.
8. Quoad copulationem ſponſorum alienæ parochiæ. ibid
9. Quoad Bona Novitiorum. ibid.
10. Quoad clauſuram Monialium. ibid.
11. Quoad celebrationem in privatis Oratoriis, horis incongruis. ibid.
12. Quoad Synodos annuas. ibid.
13. Quoad promulgandas Cenſuras, & Interdicta, ac ſervanda feſta. ibid.
14. Quoad Proceſſiones. p. 710. n. 3.
15. Quoad confeſſarios, Adminiſtratores, & Electionem Monialium. ibid.
16. Quoad Executores teſtamentorum. ibid.

Epiſcopus quoad Ordines vide *Diſpenſatio Ord. vans.*

Epiſcopus diſpenſare poteſt cum illegitimis ad Ordines minores. p. 191. n. 1. Sed non poteſt generali ſtatuto eos ad hoc habilitare. ibid.

Epiſcopus in die ſuæ conſecrationis non debet alios ordinare, niſi neceſſitas poſtulet. p. 308. n. 10.

Epiſcopus aliquem ſolus ordinare poteſt, non item degradare. p. 452.

Epiſcopus ſi ordinet ea die, qua dedicatur Eccleſiæ vel Altare, eſt abuſus & tollendus. p. 505. par.

Epiſcopus conſecrandus eſt à tribus Epiſcopis. p. 508. n. 2. Et olim quidem etiam cum conſenſu Comprovincialium. ibid. Diſpenſativè poteſt etiam conſecrari ab uno Epiſcopo aſſiſtentibus duobus Abbatibus vel Presbyteris. p. 252. n. 6.

Epiſcopus duos ordines ſacros, aut minores cum Subdiaconatu uni una die conferens eſt ſuſpenſus. p. 512. n. 1. Fit ex Sabbato & Dominica dies una, ſi ordinans in Sabbato continuet Iejunium. n. 2.

Epiſcopus ſi in Sabbato fiat Sacerdos, poteſt ſtatim ſequente Dominica conſecrari. p. 512. n. 3.

Epiſcopus aliquem ante legitimam ætatem ordinans eſt ſuſpendendus. p. 513. n. 1

Epiſcopus ordinans aliquem ſine titulo aut patrimonio, debet ei beneficium vel alimenta dare. p. 514. n. 3. p. 537. n. 4. Uti & eius ſucceſſor. ibid. imo Prælatus ſi quis illum præſentarit. p. 537 n. 4. Aut Archidiaconus ſi in culpa fuit. ibid. Non item examinatores. ibid.

Epiſcopus ordinans ſubditum alienum ſine dimiſſorijs ſuſpenſus eſt per annum à collatione Ordinis dati p. 517. n. 1. Imo etiam aliorum omnium iuxta probabiliorem. p. 518. n. 1. Sive iam ſit Epiſcopus, ſive alius Prælatus n. 5. Niſi rationabiliter ſibi perſuaſerit proprium Ordinarium fore contentum. n. 3. Quid de conferente primam Tonſuram alieno. p. 521.

Epiſcopo propter ordinationem alieni Clerici ſuſpenſo poſſunt Subditi liberè ab alijs accipere Ordines. p. 517. par. Primam tamen Tonſuram non ſine dimiſſorijs, p. 522. n. 1. Quas ſuſpenſus dare poteſt. n. 2.

Epiſcopus ordinans ſuum ſubditum in aliena Diœceſi abſque expreſſa licentia eſt ſuſpenſus per annum à Pontificalibus p. 519. n. 6. Bona tamen fides excuſat. ibid. An etiam, locus, in quo ordinat, ſit exemptus. n. 7. aut ſi primam tantum conferat Tonſuram. n. 8.

Epiſcopus diſpenſare poteſt in interſtitijs. etiam cum exemptis. p. 513 n. 4. Cum ſubditis alterius Epiſcopi, non niſi in dimiſſorialibus id ſit expreſſum. ibid.

Epiſcopus diſpenſare poteſt cum manco ad ordines minores & ſimplex beneficium. p. 565. n. 2.

Epiſcopus an cum bigamo diſpenſare poſſit ad ordines minores. p. 567. n. 2.

Epiſcopus poteſt diſpenſare in irregularitate cum Clerico in ſacris aut Religioſo, ducente Virginem. p. 569. n. 3.

Epiſcopus quoad Pontificalia.

Epiſcopus ſi interdicti tempore poſſit celebrare, poteſt id facere cum Pontificalibus. p. 461 n. 2.

Epiſcopus poteſt in aliena Diœceſi celebrare Miſſam cum Pontificalibus abſque licentia proprij Epiſcopi. p. 462. n. 2. Etiam populo ſolenniter benedicere ibid. Contraria eſt conſuetudo Germaniæ. ibid.

Epiſcopus renuntians tantùm loco poteſt plerumque adhuc exercere Pontificalia. p. 481. n. 1. Non item ſi fiat Religioſus. ibid.

Epiſcopi propria inſignia ſunt Pontificalia. p. 492. num. 11.

Epiſcopus à Pontificalibus ſuſpenſus eſt per annum, ſi ſubditos Clericos in aliena Diœceſi ſine licentia expreſſa ordinet, confirmet &c. p. 519. n. 6. Suſpendi à Pontificalibus quid ſit? ibid.

Epiſcopus quoad Regulares.

Epiſcopi eſt de Iure communi Regulares Abbates aut Præpoſitos electos confirmare vel poſtulatos admittere. p. 271. n. 1.

Epiſcopus Eccleſiæ Regularis Cathedralis confirmatur ab Archiepiſcopo, cui ſubeſt. p. 286. n. 1.

Epiſcopus ex Ord. Mend. ſi ad aliam Prælaturam eligatur à media tantùm parte Capitularium an irrita ſit electio? p. 418. n. 4.

Epiſcopus inſtituere poteſt alium Abbatem, ſi Monachi eligant indignum. p. 442. n. 5.

Epiſcopus examinare debet ante Profeſſionem Puellas, quæ habitum anno 12. ætatis iam aſſumpſerunt. p. 445. n. 2.

Epiſcopus Religioſum Ord. ingreſſus poteſt fieri Abbas. p. 475. n. 2.

Epiſcopus ſi ter recuſet Abbatem benedicere, poteſt iſte ſine benedictione officium exercere. p. 489. n. 1. Niſi rationabilis cauſa fuiſſet prætenſa. n. 2.

Epiſcopus ſi adſit, benedictio ab Abbate aliove Sacerdo-

Digitized by Google

cerdote dari non poteſt, niſi eo annuente. p. 495 n. 15.

Epiſcopus an Abbati privilegium in ſua Eccleſia benedicendi eum chriſmate poſſit extendere ad alias Diœceſinas. p 493. n. 17.

Epiſcopus facile poteſt diſpenſare cum Religioſis quoad defectum corporis. p 563. n. 2.

Epiſcopus non poteſt Regularem excommunicatum à Prælato etiam non exempto abſolvere, niſi poſt appellationem. p.703 n. 1.

Epiſcopus quid Iuris habeat in Concionatores Regulares etiam exemptos p 709 n. 3.

Epiſcopus ſi viſitet Religioſos, decet ut ſecum habeat duos Canonicos. p.721. n. 1. Vti & unum vel plures Regulares. p 722. n. 2.

Epiſcopus quoad Renuntiationem.

Epiſcopus non poteſt ſine licentia Pontificis renuntiare Epiſcopatui. p. 360. n. 1. Renuntiationem eius admittere eſt Pontifici reſervatum. p. 451. n.1.

Epiſcopus renuntiant Epiſcopatui poteſt aliud minus beneficium aſſumere. p 475. n. 2. Neque id eſt de dignitate deſcendere. n. 3.

Epiſcopus non poteſt reſignare Epiſcopatum ad vacandum ſuæ ſaluti etiam in Religione. p 476. n. 2. Eius profeſſio Religioſa an ſit irrita. p 477. n. 2. & 3. Votum ingrediendæ Religionis an valeat. n. 4.

Epiſcopo ut renuntiandi licentia detur, ſex eſſe poſſunt cauſæ. p. 477. n. 5.

1. Certa quædam crimina, ut ſimonia, ſodomia aut infamiam habentia. ibid.

2. Debilitas corporis ad paſtorale officium non ſufficiens. p. 478. n. 6.

3. Defectus ſcientiæ neceſſariæ. n. 7.

4. Rebellio plebis. p. 479. n. 8.

5. Scandalum populi. n. 9.

6. Irregularitas ordinariè nō diſpenſabilis. n. 10.

Epiſcopus ob infirmitatem aut ſenium non eſt deponendus, aut ad renuntiandum cogendus. p 478. n 6.

Epiſcopus non tam facilè ad Monachatum, quàm Monachus ad Epiſcopatum admittitur. p. 479. n. 10.

Epiſcopus non eſt ſui Iuris ſed Eccleſiæ obligatus. p. 479. n. 10.

Epiſcopus Religionem profeſſus reaſſumi poteſt ad Epiſcopatum. p. 480. par. Niſi ob crimen renuntiavit Epiſcopatui. p. 480. n. 1. Neque hoc repugnat Concilio Conſtantinop. I. p. 481. n. 2.

Epiſcopus poteſt renuntiare vel ſolum loco & regimini; vel ſimul etiam ordini & dignitati Epiſcopali. p 481. n. 2. Religionem ingreſſus præſumitur utriq; renuntiaſſe. ibid. Si non fiat Religioſus, plerumque permittitur ei ordinis Epiſcopalis exercitium & dignitas. p. 481. n. 2.

Epiſcopus Renuntiationem beneficiati non poteſt admittere ſine conſenſu Patroni. p. 416. n 4. Eligentium & collatoris n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Epiſcopus qui loco tantum renuntiavit, poteſt conferre ordines omnes, quos antè p. 525 par. Qui renuntiavit etiam dignitati poteſt adhuc conferre minores, benedicere Calices &c. p. 526. n. 1.

Epiſcopus Vicarius

Vide Vicarius Epiſcopus.

Epiſcopatus.

Epiſcopatuum pluralitas eſt reſervata Pontifici. p 108.

Epiſcopatus plena aſſecutio quatuor gradibus abſolvitur. p. 251. n. 2.

Epiſcopatui renuntiare non poteſt Epiſcopus ſine licentia Papæ. p 360. n. 1.

Epiſcopatus ſunt ſpecialiter Pontifici reſervati. p 403. par p.449. n. 2. Electio tamen in Germania eſt penes Capitulum. p. 403.

Epiſcopatus ditior non eſt maioris dignitatis quam alius ſed paris. p. 457. n. 1.

Epiſcopatus Reſignatio difficillimè admittitur. p.467 n 3.

Epiſcopatui renuntiare ad vacandum ſuæ tantùm ſaluti non licet. p.476. n. 2. Sex aliæ cauſæ; ex quibus licet. p.477 n. 5. & ſeqq.

Epiſcopatus eſt ſacer ordo. p. 535. n. 1. Non diſtinctus adæquatè à Sacerdotio, nec novum characterem imprimens. ibid.

Eremita S. Auguſt.

Eremitarum S. Aug. Prælatus quam habeat inter alios præcedentiam. p 109. n. 4.

Error.

Errans in fide abſque pertinacia non eſt hæreticus. p.3. n. 4.

Error ſcribentis libellum non nocet parti. p 83. n. 2.

Error communis Ius tribuit. p.86. n.4. p.316 n. 10.

Error probabilis Ius tribuit. p. 88. n. 2. Niſi cùm commiſſio facta eſt à non habente poteſtatem. n. 5.

Error ſcribentis præſumitur, ſi Verborum conſtructio faciat Reſcriptum Iuſtitiæ Iuri communi contrarium. p.97. n. 1.

Error ſi ſit Reſcripti cauſa finalis, poteſt id exceptione reijci. p. 133. n. 1.

Error in nomine aut aliis qualitatibus demonſtrandi cauſâ additis non vitiat Reſcriptum aliàmve diſpoſitionem, ſi de rei corpore conſtet. p. 134. n. 2.

Error in qualitatibus determinativis ſeu taxativis rei vitiat Reſcriptum & diſpoſitionem. p. 135. n. 2.

Error circa perſonam eſt ſubſtantialis. p.135. n 2.

Errans circa perſonam, an validè eum ea diſpenſet? p.134. n. 2. §. *Idémq.* An etiam valeant, ſiqua ei det, Reſcripta Gratiæ, Iuſtitiæ, aut Beneficialia. ibid.

Error circa ſubſtantiam & ſubſtantiale quid vitiat Reſcriptum & diſpoſitionē. p. 135. §. *Nunc probatur.*

Error non poteſt ſubeſſe univerſalis Eccleſiæ conſuetudini aut uniformi omnium ſententiæ. p.187. n.4.

Errore introducta conſuetudo non valet. p.187. n.4. p.198. n. 10.

Error non facti ſed Iuris introducere poteſt conſuetudinem. p. 199. n. 10.

Error cauſæ finalis tollit conſenſum. p. 198. n. 10.

Errantis non eſt Voluntas. p.198. n. 10.

Error conſenſum quidem impedit, ſed non præſcriptionem. p. 220. n. 2.

Error practicus eſt perniciosus, non item ſpeculativus. p.241. n 5.

Error probabilis excuſat ſuccumbentem & ab expenſis, & à pœna Iuris. p. 394. n. 5.

Digitized by Google

Erret ſi delegatus in judicando, an & quomodo ſit excuſatus. p.650.n.7.

Errans non conſentit. p.666.n.3.

Error facti in confeſſione judiciali eſt ante latam ſententiam allegandus. p. 839. n. 8. An & ante concluſionem cauſæ? ibid.

Evangelium.

Evangelium cum legitur non ſedendum, ſed ſtandum. p.575.n.4.

Examen.

Examinari denuo poſſunt Parochi iam ante ſemel approbati. p 46. n. 2.

Examinis conditio, ſub qua mandatur conferri beneficium, eſt collationi ſubſtantialis. p. 111.n.6.

Examē inſtituendū de electi moribus, ſcientia, & alijs qualitatibus quomodo? 240.n.5.p.354.n.1. de forma & ſerie electionis. p.241.n.6.p.354.n.1. Quid & quomodo teſtes hic debeant teſtari. p.241.n.5.p.524.n.2.

Examinandus iterum eſt ante Confirmationem Prælatus ad aliam Prælaturam electus. p.241.n.7. p.339. n.6.

Examinandus de qualibus ſit Articulis Epiſcopus electus? p.242.n.8.p 523. Olim fiebat hoc examen à Metropolitano; in Germania ſit à Viciniore Epiſcopo & mittitur ad Pontificem. ibid. Idem inſtituere poſſunt Legati ſedis Apoſtolicæ p.691.n.1. Poſtquam examen tranſmiſſum Pontifici, nihil poſſunt ſe amplius immiſcere. ibid.

Examen Clericorum & Epiſcoporū eſſe debet de eorum ætate, moribus, & litteris. p. 248. par. p.249. n 1. præmittendū ante electionem, aut collationem. p.262. n.6.

Examinare electi Epiſcopi ætatem, mores, & ſcientiam debet Pontifex ex officio. p. 282. par.

Examinare ordinandum quis debeat, aut poſſit de vita, doctrina, & titulo. p.522. & 523. Quomodo hic ſe gerere poſſit aut debeat Archidiaconus præſentans ordinandos. p.524 n.3. & 4.

Examinare qui & quid debeant in ordinatione generali. p.523.

Examinari an? cum? & à quo poſſit Clericus pro beneficio? p.537.n. 2.3.& 5.

Examinator admittens Clericum non idoneum an teneatur alere? p.537.n.4.

Examini Ordinandorum Epiſcopus præeſſe, vel alios idoneos poteſt præficere. p. 537. n. 4.

Examinatorum unus ſi ſit ſuſpectus an poſſit recuſari. p.622.n.2.

Examine & inſtructione cauſæ ad Principem miſſâ, vel decreto facto, ut mittatur, quid poſſit poſtea Iudex? p.692.n.2.

Exceptio.

Exceptio unius à lege poteſt extendi ad aliud ſimile. p.13.n.7.

Exceptio falſitatis non poteſt per ullum Reſcriptum tolli. p.68. n. 3.

Ad Excipiendum ſunt perpetua, quæ ſunt temporalia ad agendum. p. 81. n.3. Si excipiendi Ius oriatur ex radice perpetua; non item ſi ex mutabili. ibid.

Exceptio doli eſt perpetua. p.81.n.3.

Exceptione repelli poteſt Teſtis vel ſolo facto infamis, non item Iudex. p.86. n.3.

Exceptio contra Iudicem excommunicatum toleratum niſi ante fiat, valet eius ſententia. p. 86. n.6.

Exceptione quod tolli poteſt, quaſi nullum cenſetur. p.95. n. 4.

Exceptio Adverſarij poteſt quoad unum effectum admitti, quoad alium impugnari vel retorqueri. p. 131. n. 5.

Exceptionem ſuam ſi Reus conventus non in continenti probaverit, condemnandus eſt in expenſas. p.394. n. 2.

Exceptio Regulæ univerſali addita an & quomodo confirmet eam in alijs? p. 599. n. 11.

Exceptione nulla admiſſa ſi procedendum ſit, quis ſenſus? p.616. n. 4. Quis, ſi nulla quantumvis rationabili admiſſa. ibid.

Exceptio de defectu Iuriſdictionis an ante vel poſt litis conteſtationem opponenda, & quomodo? p. 654. n.2.

Exceptiones inutiles non admittendæ. p 661.n.3.

Exceptio ſententiæ iniuſtæ, iam in rem judicatam tranſgreſſæ, valet ſi admittatur à Iudice. p.661.n.3. Vel victor fateatur iniuſtitiam. ibid. Vel iniuſtitia ſit notoria. ibid.

Exceptio rei iudicatæ opponi poteſt ad proceſſum impediendum. p. 722.n 3.

Excipiendo ſi quis fateatur Intentionem Actoris, poteſt iſta recipi & exceptio reijci. p.777.n.1.

Exceptio de notorio defectu proprietatis obſtat agenti Iudicio poſſeſſorio. p.785.n.4.

Exceptio Procuratoris falſi etiam poſt litem conteſtatam opponi poteſt. p.786. n. 2.

Exceptio Procuratoris inhabilis an & quando opponi poſſit? p.786. n.3.

Exceptio contra ſyndicum, ſi procurator ſit appelatus, quid valeat. p. 790. prin.

Exceptio erroris, doli, aut metus opponi poteſt etiam contra ſententiam arbitri, & quamvis Tranſactionem. p.861.n.4. Quamdiu? ibid.

Excommunicatio.

Excommunicantur ipſo facto ſtatuentes aliquid contra Iura Eccleſiæ. p. 19. n. 1.

Excommunicatio lata contra facientem non extendenda ad coadiuvantem. p. 52. n. 5.

Excommunicatio percutientis Clericum comprehendit etiam conſulentes, faventes, non impedientes. ibid.

Excommunicationem Epiſcopi non incurrunt ſubditi contra ſtatutum eius agentes extra Diœceſin. p. 60. n. 3.

Excommunicatus prohibetur à Lege Iudicem agere. p. 85. n. 2.

Excommunicatus non-toleratus validam fert ſententiam, ſi id publicè neſciatur. p. 86. n.4.

Excommunicati tolerati ſententia valet, niſi ante eam contra illum exceptum fuerit. p.86. n.6.

Excommunicatis per hoc quoad tolerentur, nullus tribuitur favor. p.86. n.6.

Excommunicationem incurrit falſificans litteras papales. p.114.n.2.

Excommunicato fructus beneficij merito ſubtrahuntur. p. 115.n. 2.

Excommunicatus ſi abſque cenſuræ mentione Reſcriptum Papale impetret, eſt id obreptitium & ipſo Iure irritum. p.116.n.4.p.145. n. 1. Et quidem proba-
biliter

biliter licet excommunicatio ſit occulta. p. 146. n. 5.
Excepto Reſcripto ſuper ipſa excommunicatione vel appellatione. p. 145. n. 2.
Excommunicatus ſi abſque mentione Cenſuræ impetret Reſcriptum à principe ſeculari, iuxta probabiliorem eſt validum. p. 146 n. 4.
Excommunicatus una excommunicatione poteſt propter novam cauſam alia nova & pluribus ligari. p. 125. n. 1. p. 819. n. 1.
Excommunicandi poteſtatem non habet Capitulum Cathedrale, niſi ex privilegio aut conſuetudine. p. 130. n. 1.
Excommunicatio ut iuſtè fiat, ſervanda forma Concilij Lateran. p. 142. par.
Excommunicatum etſi appellet, remittit ſuperior pro abſolutione ad excommunicantem. p. 14x. n. 1.
Archiepiſcopus ad Epiſcopum. p. 712. n. 3. Niſi periculum ſit in mora. ibid. Vel inferior renuat. ibid Vel excommunicatio ſit notoriè injuſta. ibid.
Excommunicationis iniuſtæ cognitio non committitur excommunicanti ſed delegato. p. 142. par.
Excommunicatus ſtare poteſt in Iudicio ut Reus. p. 145. n. x. Imo etiam ut actor, ſi non repellatur. p. 146. n. 3. Sed non vi Reſcripti Papalis. ibid.
In Excommunicatione impetratum eſſe Reſcriptum ſi publicè ignoretur, poſſunt acta vi illius à Iudice eſſe valida. p. 147. n. 5.
Excommunicationem incurrunt Religioſi etiam exempti, ſi Interdictum generale loci non obſervent. p. 180. n. 1.
Excommunicatus etiam toleratus ad dignitatem Eccleſiaſticam aut Beneficium eligi non poteſt. p. 188. n. 5. & 6. Toleratus tamen poteſt eligere p. 188. n. 5. & 6. Idem eſt de excommunicato excommunicatione minore. p 336. n. 2.
Excommunicatus præbendam optare poteſt. p. 205. n. 1. Quomodo? p. 206. n. 3.
Excommunicatus collationem beneficij antea factam acceptans, non acquirit Ius in illud. p. 205. n. 1.
Excom̃unicatus eſt ipſo facto, qui cum non ſit à duabus tertijs electus, tamẽ pro Pontifice ſe gerit p 245. par.
Excommunicatione maiore, etiam occultâ & ignoratâ affectus invalidè eligitur. p. 258 n. 17. p. 327. n. 12.
Excommunicatus non toleratus ſi eligat, invalidè eligit p. 278. n. 8.
Excommunicatus non-toleratus à ſacrificio miſſæ poſt monitionem eſt etiam vi expellendus. p. 303. n 7.
Excommunicatus ſi in Imperatorem eligatur, poteſt iuxta communem Electio velut invalida reſcindi. p. 327. n. 12.
Excommunicato Iuriſdictionis exercitium prohibitum eſt etiam in foro externo. ibid.
Excommunicationis abſolutionem pètens fatetur ſe ea ligatum. p. 329. n. 17. p. 661. n. 1. Niſi petat tantùm ad cautelam. p. 3x9. n. 17.
Excommunicatus ipſo facto, qui Cardinalibus in conclavi ſcripturam aut nuntium mittit, vel ſecretè colloquitur. p. 396. par.
Excommunicatur ipſo facto, qui eligentes Eccleſiaſticos iniuſtè gravat, ob perſonam certam non electam. p. 405. n. 1. Etiam mandans & mandatarius. n. 4.
Licèt eorum tantùm conſanguineos gravet. n. 5. Non item ſi ſolitam tantùm ſed gratuitam eleemoſynam ſubtrahat. n. 1. Idem eſt quoad poſtulantes, inſtituentes, confirmantes. n. 3.
Excommunicatur, qui Regale, Advocatiam &c. loci Eccleſiaſtici de novo ſibi vendicat, & ideo eius bona uſurpat. p. 406. n 1. Non item ſi id faciat ex fundatione vel conſuetudine antiqua. p. 407. n. 1.
Excommunicati ſuffragium non eſt computandum, ſi contra eum nominatim facta ſit antè proteſtatio. p 418. num. 4.
Excommunicatur ipſo facto director Electionis inter Moniales excitans diſcordiam aut non componens. p. 447. n. 16.
Excommunicati ſuffraganei in ſubditos Archiepiſcopus non habet Iuriſdictionem. p. 501. n. 1. Quis eis interea Ius dicat? ibid.
Excommunicatus ſi intra annum non agat ſuam cauſam, non eſt amplius audiendus. p. 533. n. x.
Excommunicatus non-toleratus poteſt validè adhuc conſecrare Eccleſias, altaria, calices &c. p. 542. n. 1. Probabiliter tamen ad Miſſam ſine diſpenſatione non ſunt adhibenda. p. 543. n. 1. Decet autea ſimpliciter benedici. p. 543 n. x.
Excommunicandi poteſtatem an & quomodo habeat Archidiaconus. p. 576.
Excommunicationem ad reſtituenda inventa poteſt etiam ferre Vicarius. p. 598 n. 9.
Excommunicatio non eſt facilè infligenda Epiſcopo. p. 614. n. 2.
Excommunicatio maior privat communicatione forenſi. p. 632. n. 6. Eam objiciendo poteſt reus Actorem repellere. ibid.
Excommunicatus Actor à quo & quomodo poſſit abſolvi. p. 63x. n. 6. à quo ad ſatisfaciendum compelli. p. 633. n. 7.
Excommunicatus à delegato refractarij eius ſententiæ, poteſt ab eodem, ſi pareat, poſtea abſolvi. p. 639. par.
Excommunicationis abſolutionem quomodo poſſit delegatus vel ſubdelegatus alteri committere. p. 645. num. 1.
Excommunicationem ſui invalidam eſſe contendens non debet ante omnia abſolvi. p 660. n. 1. Debet autem contendens eam eſſe iniuſtam vel illicitam. ibid.
Excommunicationis ad pœnam quomodo quis ſe poſſit obligare. p. 666. n 2.
Excommunicatio latæ ſententiæ ut incurratur, non opus eſt prævia monitione. p. 666. n. x.
Excommunicatio ob percuſſionem Clerici. *V. Abſolutio, Legatus, Percuſſio.*
Excommunicatus ab inferiore ſi non ſit ſubjectus plenè ſuperiori, non poteſt ab eo abſolvi. p. 703. n. 1.
Excommunicatum ab Archidiacono an poſſit abſolvere Epiſcopus? p. 703. n. 1. Non poteſt excommunicatum à Prælato etiam non exempto, niſi poſt appellationem. p. 703. n. 1. Nec excommunicatum ab Ordinario, cum quo concurrit; niſi eo præmonito. p. 704. n. x. Poteſt autem pro arbitrio abſolvere excommunicatum à Vicario ſuo aliiſque delegatis. n. 3.
Excommunicare aut aliâ Cenſura afficere ſubditos ſuos non poſſunt Parochi. p. 704 n. 4.

Excommunicationes plures poſſunt ſimul tolli per am abſolutionem. p. 706. n. 1. Poteſt tolli etiam a ſine altera. ibid.

Excommunicationem, ſi litigans per abuſum abſolutionis denuò contrahat, an ante finem litis ab ea abſolvendus? p. 707. n. 2.

Excommunicatus eſt ipſo facto, qui Matrimonium contrahit ſcienter intra gradus prohibitos p. 707. n. 3. Vel cum Moniali. ibid.

Excommunicatus in uno loco, eſt ubique excommunicatus. p. 711. n. 1.

Excommunicatus debet ante abſolutionem in foro externo præſtare cautionem. p. 712. n. 4.

Excommunicatum ab homine extra articulum mortis nemo poteſt abſolvere niſi Auctor, Superior, vel Succeſſor. p. 715. n. 4. Poteſt etiam Capitulum ſede vacante. p. 756.

Excommunicatum à delegato Papæ non poteſt abſolvere Ordinarius. p. 719. par.

Excommunicari poteſt contumaciter repugnans gravi præcepto Superioris Eccleſiaſtici? p. 737.

Excommunicatus ne quidem per Procuratorem poteſt Reſcriptum Papale impetrare. p. 797. n. 1. Aut in Iudicio agere. ibid.

Excommunicati ab inferiore poſſunt & debent in dubio abſolvi à Superiore cum Iuramento de parendo mandatis Eccleſiæ. p. 809. n. 2.

Excommunicato communicans an & qualem incurrat excommunicationem? p. 815. n. 2. An excuſet coactio aut metus? p. 814 prin.

Excommunicatur ipſo facto, qui abſolutionem à cenſura per vim extorquet. p. 819. par.

Executio.

Executio ſententiæ eſt actus Iuriſdictionis coactivæ. p. 44. n. 16.

Executionem contra Clericos non poſſunt facere Laici. p. 44. n. 16.

Executoriæ litteræ quæ? p. 125. prin.

Executionem in ſe habet Canon, qui eſt latæ ſententiæ. p. 492.

Exequi ultimas pias Voluntates non poteſt Vicarius abſque ſpeciali commiſſione Epiſcopi. p. 595. n. 5.

Executio ſententiæ non comprehenditur tempore pro expeditione cauſæ ſed tantùm pro Iuriſdictione præſcripto. p. 606. n. 2

Executionem ſententiæ poteſt delegatus ipſe facere vel alteri committere. p. 609. n. 9. Delegatus Pontificis ſolet committere Ordinario. ibid.

Executionem ſi ille, cui commiſſa eſt, non velit facere, poteſt ipſe delegatus id facere. p. 609. n. 1. Etiam armata manu. ibid. Ordinariè ab Epiſcopo vel Principe laico accerſita. n. 2.

Executio Gratiæ ſi facta ſit invalidè, poteſt alia fieri validè. p. 612. n. 2.

Executio ſententiæ à delegato datæ debet differri propter Appellationem. p. 620. n. 1.

Executio in actione perſonali facienda intra quatuor menſes. p. 640. n. 2. In reali poſt decennium. ibid. In criminal. ſtatim. ibid.

Executionem à Principe delegatam debet quis plerumque perſonaliter facere. p. 671. n. 5.

Executio ſub nomine dignitatis alicui commiſſa a m tranſeat ad ſucceſſorem. p. 671. n. 6.

Executio ſi cui committatur, an & quæ cenſeatur eſſe commiſſa Iuriſdictio. p. 671. n. 7.

Executio gratiæ uni facta ſi committatur alteri, non expirat per mortem committentis. 680. n. 2.

Executio ſententiæ an & quomodo differenda ſit impetratâ reſtitutione in integrum. p. 831. n. 4. & 5.

Executor.

Executores Reſcripti Gratiæ ſi diverſa mandent Ordinario, quid ei agendum. p. 115. n. 2.

Executor gratiæ inquirere debet de eius impedimentis. p. 146. n. 4.

Executor gratiæ Pontificiæ ſubinde habet partes Iudicis, ſubinde non habet. p. 162. n. 1.

Executor Pontificis ad beneficia habet Iuriſdictionem delegatam. p. 168. n. 2. p. 483. n. 2. p. 649. n. 7.

Executor Teſtamenti an & quomodo poſſit ſeipſum eligere ad accipiendum partem legati pro pauperibus. p. 320. 3.

Executor latæ ſententiæ non ſuſtinet perſonam Iudicis. 326. n. 8.

Executor delicti eſt minùs puniendus quàm mandans. p. 602. n. 4.

Executor merus ſententiæ an ut ſuſpectus poſſit recuſari? p. 643. n. 6.

Executor quomodo differat à Iudice. p. 649. n. 7.

Executor alius merus, alius mixtus. p. 649. n. 7.

Executor ſi ſententiam ſciat eſſe iniuſtam quid agere debeat vel poſſit. p. 649. n. 7.

Executor an parere debeat delegato in dubio delegationis. p. 653. par. & n. 1.

Executor quod facit ſecundùm voluntatem committentis, non ipſe ſed committens cenſetur facere. p. 660. n. 4.

Executores conſtituti ſub forma: *ut plures vel ſinguli*; habent ſinguli poteſtatem in ſolidum. p. 679. par.

Executor à Principe conſtitutus an poſſit vices ſuas alteri committere. p. 671. n. 5. p. 682.

Executor teſtamenti quando debeat per ſe legata diſtribuere. p. 682.

Executor à Legato conſtitutus an perpetuet Iuriſdictionem per ſolam citationem. p. 698. n. 1.

Executor Teſtamenti ſi ſit Religioſus exemptus, poteſt ab Epiſcopo cogi ad rationem reddendam. p. 710. n. 3.

Ab Executore appellare non licet. p. 716. n. 1.

Executores Teſtamenti poteſt Capitulum ſede vacante ad officium & reddendas rationes cogere. p. 751. n. 7.

Executores Teſtamenti ſi ſint duo, poteſt unus ab altero exigere debitum. p. 797. n. 3.

Executor Teſtamentarius an poſſit inſtitui incertus. p. 800. n. 4.

Exemplum.

Exempla non reſtringunt Regulam ſed ad ſimilia extendunt. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Exempli loco ſi poſitus ſit in lege pœnali caſus, extenditur ea ad ſimiles. p. 437. n. 6.

Exemptio.

Exemptionis poſſeſſionem ſi quis habet, non poteſt contra eum Iudex procedere. p. 77. n. 11. Neque eum pendente lite in poſſeſſione ſua turbare. ibid.

Exem-

Digitized by Google

Exemptus privilegio tantum aut præſcriptione, debet, ſi citetur, ſuper exemptinne comparere eamque, docere. p. 77. n. 12. Alioqui Ordinarius ſuâ contra eum Iuriſdictione poteſt uti. ibid.

Exemptus Iure communi non tenetur comparere ad oſtendendam exemptionem. p. 76. n. 8. p. 77. n. 12.

Exemptionis privilegium an valeat, non poteſt ipſe Ordinarius cognoſcere. p. 77. n. 12. p. 90. n. 7.

Exemptioni velut ſpeciali privilegio non derogat conceſſio generalis. p. 160. n. 4.

Exemptio, licet ſit ſtrictæ interpretationis, nomine Clericorum comprehendit Canonicos. p. 215.

Exemptio ſi prætendatur, eſt oſtendenda. p. 731. n. 2.

Exemptionis Ius non tantum ad Eccleſiam exemptam, ſed etiam ad ſedem Rom pertinet. p. 825. n. 3. Amitti non poteſt præſcriptione niſi centum annorum. ibid.

Exemptioni, privilegio non poteſt renuntiare Eccleſia exempta. p. 825. n. 3.

Exemptionem à Iuriſdictione Epiſcopi poteſt Eccleſia in Diœceſi acquirere per privilegium Papæ p. 825. n. 1. Vel præſcriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.

Exemptioni non poteſt renuntiare Eccleſia ſine Pontificis autoritate. p. 849. n. 2.

Exemptionis cauſa ſi principaliter agatur, poteſt eam Eccleſia v.g. committere arbitro. p. 850. n. 3.

Exemptus.

Exemptus ſiſtens ſe Iudici ordinario ſine proteſtatione videtur renuntiare privilegio. p. 29. n. 11.

Exemptâ perſonâ eximitur quoque eius res. p. 41. n. 8.

Exempta magis eſt Eccleſia aut Cauſa pia quàm Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Exemptus pleniſſimè locus quis? p. 60. n. 5. Æquiparatur loco extra Diœceſin. ibid. p. 731. n. 2.

Exempto in loco Epiſcopus ſi Iudicium exerceat, acta ſunt invalida. p. 61. n. 5.

Exemptorum Religioſorum Eccleſiæ & Monaſteria non ſunt per ſe & pleniſſimè exempta. p. 61. n. 6. Diœceſani manent in ijs obligati legibus ſui Epiſcopi. ibid. Epiſcopi poſſunt ibi validè exercere Iudicium. ibid.

Exemptus per privilegium inſertum corpori Iuris non tenetur comparere ad id allegandum. p. 76. n. 8

Exemptus per Ius commune non tenetur comparere ad allegandam vel oſtendendam Exemptionem. p. 77. n. 12.

Exempti per Ius commune ſunt Mendicantes. ibid. Exempti in territorio intelliguntur in favorabilibus nomine territorij, non in odioſis. p. 138. n. 4.

Exempta beneficia in Diœceſi non comprehenduntur nomine beneficiorum Diœceſis. p. 160. n. 4.

Exempta Eccleſiæ non poſſunt ab Epiſcopo niſi indirectè ſubjici interdicto. p. 180. n. 1.

Exemptæ Eccleſiæ in loco comprehenduntur eiuſdem interdicto generali. ibid.

Exempti Religioſi ſi interdictum generale loci non obſervent, excommunicationem incurrunt. p. 180. n. 1.

Exempta eſt Eccleſia aut Monaſterium, quod immediatè ſedi Rom. ſubijcitur. p. 183. n. 1.

Exempti Prælati è quo confirmandi. p. 239. n. 3.

Exemptus habens parochiam ſubiectam Epiſcopo tenetur ad ſubſidium charitativum aliasq; exactiones. p. 496 n. 5. Poteſt viſitari ab Epiſcopo. p. 498. n. 10.

Exempti etiam Prælati non poſſunt ſuis dare dimiſſorias ad alienum Epiſcopum. p. 520. n. 2. Niſi Diœceſanus abſit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimiſſoriis exprimendum. ibid. Vel ſpeciale habeant privilegium, ut ferè habent. p. 521. n. 5.

Exempti poſſunt in ſe Iuriſdictionem Epiſcopi, non contentioſam, ſed voluntariam prorogare p. 667. n 3.

Exempti ſubſunt etiam Iuriſdictioni Legati à latere, non item alterius Legati, p. 688. n. 3.

Exemptorum beneficia exempta conferre poteſt Legatus à latere. p. 688. n. 4.

Exempti ſubſunt Inquiſitori vel Epiſcopo ut delegato Pontificis in cauſa hæreſis. p. 701. n 3.

Exempti Regulares ſubſunt etiam in criminalibus ſuo Prælato regulari. p. 708. n. 3. Quibus in caſibus ſubſint Epiſcopo. ibid.

Vide Epiſcopus quoad Exemptos.

Exempta Monaſteria obligantur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iuriſdictionalem & Diœceſalem Epiſcopi. p. 720. n. 1. In quo conſiſtat Lex Iuriſdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Lex Diœceſalis. n. 3.

Exemptas etiam Moniales viſitare quotannis poteſt Epiſcopus. p. 750. n. 4. Capitulum ſede vacante ſolum non exemptas. ibid.

Exempta Eccleſia non poteſt renuntiare exemptionis privilegio, p. 825. n. 3.

Exomologare Vide *Laudum*.

Exomologare Laudum Arbitri eſt approbare. p. 853. num. 4.

Exomologatio expreſſa Laudi an requirat ſubſcriptionem. p. 853. n. 4.

Exomologatio tacita quid præſtet. p. 854. n. 7.

Expectativa.

Expectativæ ſunt litteræ de conferendo beneficio proximè vacaturo. p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ ſunt ſublatæ. ibid. p. 141. n. 2.

Expectativis litteris renuntiare quis liberè poteſt. p. 126 n. 1.

Expectativis renuntiat ipſo facto, qui aliud beneficium cum expectato incompatibile ſuſcipit. ibid.

Expectativæ renuntiatio ſi fiat cum pacto penſionis reddendæ vel beneficij eſt ſimoniaca. p. 127. n 2.

Expectativæ poſteriores ſunt obreptitiæ, niſi meminerint priorum, quibus pro penſione aut beneficio fuit renuntiatum. p. 127. n. 3.

Expectativa non tribuit Ius ad beneficium. p. 126. n. 1. p. 129. n. 7.

Expectativas duas ad diverſas Eccleſias ſi quis impetravit, poſteriores ſunt irritæ, niſi prioribus ante renuntiavit. p. 129. n. 7.

Expectativæ inferunt Eccleſiis gravamen p. 141. n. 1.

Expectativis pluribus non tam unam Eccleſiam quam unũ Collatorem gravare non vult Pontifex. p. 141. n. 1.

Expectativam qui prius impetravit præponendus alteri in aſſecutione præbendæ. p. 169. n. 1. p. 170. n. 1. An & quomodo prius impetrans conditionatam præponendus ſit impetranti abſolutam? ibid. Conditionata non eſt, cum dicitur: *ſi impetrans idoneus ſit; ſi conſentiat.* ibid.

Exemptus privilegio tantum aut præſcriptione, debet, ſi citetur, ſuper exemptione comparere eamque docere. p. 77. n. 12. Alioqui Ordinarius ſuâ contra eum Iuriſdictione poteſt uti. ibid.

Exemptus Iure communi non tenetur comparere ad oſtendendam exemptionem. p. 76. n. 8. p. 77. n. 12.

Exemptionis privilegium an valeat, non poteſt ipſe Ordinarius cognoſcere. p. 77. n. 12. p. 90. n. 7.

Exemptioni velut ſpeciali privilegio non derogat conceſſio generalis. p. 160. n. 4.

Exemptio, licet ſit ſtrictæ interpretationis, nomine Clericorum comprehendit Canonicos. p. 215.

Exemptio ſi prætendatur, eſt oſtendenda. p. 731. n. 2.

Exemptionis Ius non tantum ad Eccleſiam exemptam, ſed etiam ad ſedem Rom. pertinet. p. 825. n. 3. Amitti non poteſt præſcriptione niſi centum annorum. ibid.

Exemptioni, privilegio non poteſt renuntiare Eccleſia exempta. p. 825. n. 3.

Exemptionem à Iuriſdictione Epiſcopi poteſt Eccleſia in Diœceſi acquirere per privilegium Papæ p. 825. n. 1. Vel præſcriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.

Exemptioni non poteſt renuntiare Eccleſia ſine Pontificis autoritate. p. 849. n. 2.

Exemptionis cauſa ſi principaliter agatur, poteſt eam Eccleſia v. g. committere arbitro. p. 850. n. 3.

Exemptus.

Exemptus ſiſtens ſe Iudici ordinario ſine proteſtatione videtur renuntiare privilegio. p. 29. n. 11.

Exemptâ perſonâ eximitur quoque eius res. p. 41. n. 8.

Exempta magis eſt Eccleſia aut Cauſa pia quàm Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Exemptus pleniſſimè locus quis? p. 60. n. 5. Æquiparatur loco extra Diœceſin. ibid. p. 731. n. 2.

Exempto in loco Epiſcopus ſi Iudicium exerceat, acta ſunt invalida. p. 61. n. 5.

Exemptorum Religioſorum Eccleſiæ & Monaſteria non ſunt per ſe & pleniſſimè exempta. p. 61. n. 6. Diœceſani manent in ijs obligati legibus ſui Epiſcopi. ibid. Epiſcopi poſſunt ibi validè exercere Iudicium. ibid.

Exemptus per privilegium inſertum corpori Iuris non tenetur comparere ad id allegandum. p. 76. n. 8

Exemptus per Ius commune non tenetur comparere ad allegandam vel oſtendendam Exemptionem. p. 77. n. 12.

Exempti per Ius commune ſunt Mendicantes. ibid.

Exempti in territorio intelliguntur in favorabilibus nomine territorij, non in odioſis. p. 138. n. 4.

Exempta beneficia in Diœceſi non comprehenduntur nomine beneficiorum Diœceſis. p. 160. n. 4.

Exempta Eccleſiæ non poſſunt ab Epiſcopo niſi indirectè ſubijci interdicto. p. 180. n. 1.

Exemptæ Eccleſiæ in loco comprehenduntur eiuſdem interdicto generali. ibid.

Exempti Religioſi ſi interdictum generale loci non obſervent, excommunicationem incurrunt. p. 180. n. 1.

Exempta eſt Eccleſia aut Monaſterium, quod immediatè ſedi Rom. ſubijcitur. p. 183. n. 1.

Exempti Prælati è quo confirmandi. p. 239. n. 3.

Exemptus habens parochiam ſubiectam Epiſcopo tenetur ad ſubſidium charitativum aliasque exactiones. p. 496. n. 5. Poteſt viſitari ab Epiſcopo. p. 498. n. 10.

Exempti etiam Prælati non poſſunt ſuis dare dimiſſorias ad alienum Epiſcopum. p. 520. n. 2. Niſi Diœceſanus abſit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimiſſoriis exprimendum. ibid. Vel ſpeciale habeant privilegium, ut ferè habent. p. 521. n. 5.

Exempti poſſunt in ſe Iuriſdictionem Epiſcopi, non contentioſam, ſed voluntariam prorogare p. 667. n. 3.

Exempti ſubſunt etiam Iuriſdictioni Legati à latere, non item alterius Legati. p. 688. n. 3.

Exemptorum beneficia exempta conferre poteſt Legatus à latere. p. 688. n. 4.

Exempti ſubſunt Inquiſitori vel Epiſcopo ut delegato Pontificis in cauſa hæreſis. p. 701. n. 3.

Exempti Regulares ſubſunt etiam in criminalibus ſuo Prælato regulari. p. 708. n. 3. Quibus in caſibus ſubſint Epiſcopo. ibid.

Vide Epiſcopus quoad Exemptos.

Exempta Monaſteria obligantur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iuriſdictionalem & Diœceſalem Epiſcopi. p. 720. n. 1. In quo conſiſtat Lex Iuriſdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Lex Diœceſalis. n. 3.

Exemptas etiam Moniales viſitare quotannis poteſt Epiſcopus. p. 750. n. 4. Capitulum ſede vacante ſolum non exemptas. ibid.

Exempta Eccleſia non poteſt renuntiare exemptionis privilegio. p. 825. n. 3.

Exomologare Vide *Laudum.*

Exomologare Laudum Arbitri eſt approbare. p. 853. num. 4.

Exomologatio expreſſa Laudi an requirat ſubſcriptionem. p. 853. n. 4.

Exomologatio tacita quid præſtet. p. 854. n. 7.

Expectativa.

Expectativæ ſunt litteræ de conferendo beneficio proximè vacaturo. p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ ſunt ſublatæ. ibid. p. 141. n. 2.

Expectativis litteris renuntiare quis liberè poteſt. p. 126. n. 1.

Expectativis renuntiat ipſo facto, qui aliud beneficium cum expectato incompatibile ſuſcipit. ibid.

Expectativæ renuntiatio ſi fiat cum pacto penſionis reddendæ vel beneficij eſt ſimoniaca. p. 127. n. 2.

Expectativæ poſteriores ſunt obreptitiæ, niſi meminerint priorum, quibus pro penſione aut beneficio fuit renuntiatum. p. 127. n. 3.

Expectativa non tribuit Ius ad beneficium. p. 126. n. 1. p. 129. n. 7.

Expectativas duas ad diverſas Eccleſias ſi quis impetravit, poſteriores ſunt irritæ, niſi prioribus ante renuntiavit. p. 129. n. 7.

Expectativæ inferunt Eccleſiis gravamen p. 141. n. 1.

Expectativis pluribus non tam unam Eccleſiam quam unũ Collatorem gravare non vult Pontifex. p. 141. n. 1.

Expectativam qui prius impetravit præponendus alteri in aſſecutione præbendæ. p. 169. n. 1. p. 170. n. 1. An & quomodo prius impetrans conditionatam præponendus ſit impetranti abſolutam? ibid. Conditionata non eſt, cum dicitur: *ſi impetrans idoneus ſit; ſi conſentiat.* ibid.

Expectativa cum conditione: *ſi Epiſcopus & Capitulum conſentiat*, non poteſt executioni dari cum conſenſu ſolius Capituli. p. 169. n. 2.

Expectativas in una Eccleſia ſi duo eodem die & tempore impetrarunt, præferendus qui prius præſentat. p. 170. n. 2. Si ſimul præſentent, locus eſt gratificationi. ibid.

Expectativam habens non tenetur accipere tenue beneficium quod aliquis in fraudem eius reſignavit. p. 487. Vnde præſumatur fraus Reſignantis. ibid. Quæ eius pœna. ibid.

Expectativa data certæ perſonæ pro beneficio vacaturo expirat per mortem dantis, re adhuc integra. p. 680. num. 2.

Expectativæ gratiam nulli poteſt concedere Legatus etiam à latere. p. 698. n. 1.

Expreſſum.

Expreſſi & taciti eadem vis eſt. p. 344. n. 3. p. 30. num 12.

Expreſſio conditionis, quæ de Iure ineſt, nihil operatur. p. 110. n. 6.

Expreſſa & tacita legis clauſula quid operentur. p. 320. n. 6.

Expreſſum & clarum non debet tolli per tacitum & obſcurum. p. 390. n. 7.

Extenſio. V. Lex.

Extenſio Legis extenſiva eſt, cùm & ultra Verba & ultra mentem Legiſlatoris extenditur. p. 12. n. 4.

Extenſio Legis comprehenſiua cùm ultra Verba legis, ſed non ultra mentem extenditur. ibid.

Extenſio comprehenſiva ob identitatem rationis in quavis lege & omni foro fieri poteſt & debet. p. 12. n. 5.

Extenditur Lex ad præterita, ſi nominatim ſit lata de ijs; neque hæc iam antè deciſa vel litis pendentis. p. 50. n. 4.

Extenditur ad præterita lex morè declarativa abſolutè lata. p. 51. n. 6.

Extendunt regulam exempla ad ſimilia. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Extendi non poteſt Mandatum per Epikiam. p. 136. n. 8.

Extendi Gratiæ conceſſæ non poſſunt ultra proprietatem Verborum. p. 153. n. 2. Niſi de mente & Intentione conſtet concedentis. p. 153. n. 3.

Extendi non poteſt pœna aut mandatum de pœna ultra ſuos terminos. p. 211. n. 3.

Extendi fœdus cum aliquo non debet ad ei adhærentes auxilio p. 211. n. 3.

Extenditur diſpenſatio ad acceſſoria. p. 251. n. 5.

Extenſio Legis pœnalis quomodo ſubinde fieri poſſit ad caſus in ea non expreſſos. p. 261. n. 1. p. 452. n. 8.

Extenditur lex pœnalis ad caſum ſimiles, ſi quis expreſſus ſit exempli loco. p. 437. n. 6. Dubium an ſit exempli loco, reſolvendum à Principe. ibid.

Extendi quandonam poſſit lex pœnalis ob identitatem aut maioritatem rationis. p. 352. n. 7.

Extendi ad ſimilia poteſt Reſponſum Principis in certa cauſa. p. 381. n. 1.

Extenſio fieri debet ad ſimilia ob identitatem rationis expreſſæ in lege. p. 454. n. 4.

Extenditur Iuriſdictio delegata ad impedientes proceſſum licet non ſint expreſſi. p. 601. n. 2.

Extendi Reſcriptum delegationis non poteſt ad non expreſſa niſi connexa. p. 655. n. 3.

Extendi Iuriſdictio delegata an & quomodo poſſit à perſona ad perſonam. p. 666. n. 3.

Extendit vel reſtringit diſpoſitionem adiecta ei ratio. p. 671. n. 5.

Extendere privilegium non poteſt, qui non poteſt dare. p. 695.

Extendi poteſt conſuetudo à caſu ad caſum omnino æquiparatum. p. 849. n. 1.

Fabrica

Fabricæ reparatio pertinet ad Rectorem principalem Eccleſiæ. p. 583. n. 2.

Factum.

Quæ in facto conſiſtunt, non ſimpliciter aſſeri, ſed demonſtrari debent. p. 58. n. 14.

In facto, ſi notorium ſit, ſupplet Iudex parte etiam non petente. p. 102. n. 2.

Facti quæ ſunt Princeps ignorare cenſetur. p. 121. n. 6.

Facti proprij ignorantia non præſumitur ſed alieni. p. 142. n. 2.

Facti alieni ignorantia non excuſat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6.

Factum negativum probari non poteſt directè ſed indirectè tantum. p. 295. n. 9. Niſi involuat affirmativum. p. 468. par.

Facto proprio Authoritatem præſtare nemo poteſt. p. 320. n. 3.

Facto proprio quomodo Superiori poſſit contradicere, illudque reſcindere. p. 549. n. 1

Faciens mala & conſentiens pari pœna digni. p. 602. n. 4.

In facto proprio non præſumitur oblivio, niſi ob diuturnitatem. p. 615. n. 2.

Facultas Vide *Poteſtas.*

Facultas conceſſa ad actum intelligitur de efficaci. p. 95. n. 5.

Facultas an & quomodo per Non-uſum amittatur. p. 207. n. 5.

Facultatem expediendi omnia præter collationem beneficiorum ſi det Epiſcopus Vicario, an comprehendat etiam ſpecialia. p. 595. n. 11. Quid ſi det ad omnia ſuæ poteſtatis præter collationem beneficiorum. n. 12. Quid ſi ad omnia ſuæ poteſtatis ſine addito ullius exceptionis. n. 13.

Falſum, Falſitas.

Falſitatis exceptio non poteſt per ullum Reſcriptum tolli. p. 68. n. 3.

Falſitatis ſuſpectus eſt, qui Reſcriptum affert obreptitium. p. 68. n. 4.

Falſi ſuggeſtione non eſſe impetratum Reſcriptum probare debet Impetrans. p. 99. n. 4.

Falſitas cauſæ impulſivæ non tollit voluntarium. p. 101. n. 1.

Falſificans Clericus litteras in cauſa beneficiaria quas pœnas incurrat? p. 114. n. 2. Quas falſificans litteras Papales. ibid.

Falſa

Digitized by Google

Falſarij inſtar puniendus, qui à Pontifice Reſcriptum Iuſtitiæ impetrat pro alio ſine ſpeciali huius mandato. p.121.n.2. In praxi Curiæ Rom. id hodie vix obſervatur. p.122 n 4.

Falſi crimen committit, qui ſuum Reſcriptum alteri eiuſdem Nominis tribuit. p.145. n.6.

Falſitatem nunquam licet ſimulare, ſed diſſimulare Veritatem. p.460. n.2.

Falſarij inſtar an puniendus, qui litteras malitioſè aperit p.657.n.4.

Falſi crimen committit, qui ab Inſtrumento vel litteris ſigillum amovet. p.658.n 5. Qui malitioſè aperit & Adverſario oſtendit. ibid. Qui lacerat. ibid.

Fama.

Fama privilegij etiam cum conſuetudine immemoriali non ſufficit ad præſeribenda ea, quorum es incapax. p.179.n.3.

Familia.

Familiæ pactum de ſucceſſione ut valeat, eſt à Principe confirmandum. p.192. n.4.

Familia ut conſtituatur, duo non ſufficiunt. p 230. num. 1.

Familiaris.

Familiari ſuo per triennium poteſt Epiſcopus ordines vel dimiſſorias dare. p 520.n. 1.

Familiares poſſunt eſſe Teſtes, ſi reus non excipiat. p 622.n.1.

Familiaribus, Conſanguineis, & filiis ſuis poteſt quis Iuriſdictionem voluntariam adminiſtrare. p 622 n 3.

Familiaris Iudicis ſi ſit Advocatus, an poſſit recuſari. p.735.n.5.

Famuli.

Famulis Prælati defuncti veſtes lugubres dandæ cuius ſumptu. p. 360. n. 8.

Favor. Favorabile.

In Favorabilibus Verba accipienda ſunt ſecundum amplam ſignificationem. p. 137. n.2.

Favorabile eſt Ius commune, eiuſque correctio reſtringenda. p.188.n 8.

Favorabilis aut odioſa quando cenſenda diſpoſitio? p 159 n 3.

Favorabile eſt providere Eccleſiæ Prælatum. p. 344. num. 2.

In Favorabilibus taciturnitas conſenſum & mandatum obtinere cenſetur. ibid.

Favor ſtudiorum magnus eſt in Iure. p.437.n 1.

Favor ducis communis eſt magnus. p.456.n.1.

Fœmina.

Fœmina publicè pro maſculo habita ſi ſiat Iudex, validam fert ſententiam. p. 86. n. 4.

Fœminæ ab omnibus officiis civilibus & publicis ſunt excluſæ. p. 848. n. 1. Iudicis, Magiſtratus, Procuratoris. ibid. Niſi hæreditario Iure ad illas devolvatur Regnum, Ducatus &c. ibid. Vel conſuetudo loci permittat. ibid.

Fœminæ an poſſint eſſe Arbitræ & Arbitrium dicere. p.848.n.1. Poteſt eſſe Arbitratrix. p 849. n. 2.

Fœminæ arbitrio an ſtare debeant partes, ſi iuratæ in illam compromiſerunt. p 8.9. n. 3.

Feſtum.

Feſtum inſtituere non poteſt pagus per pactum aut ſtatutum ſed per conſuetudinem. p. 191. n. 2.

Feſtivo die lata ſententia eſt Iure irrita. p.314.n.7.

Feſta diœceſana ut ſervent Regulares etiam exempti poſſunt ab Epiſcopo cogi. p.709.n 3.

Feudum.

Feudum non poteſt ſine conſenſu Domini validè alienari. p. 19. n. 2.

Ad Feuda ex pacto legitimari poteſt filius naturalis à Principe cum præiudicio agnatorum. p.24.n. 11.

Feudi poſſeſſio acquiri poteſt ſolâ Principis declaratâ Voluntate. p.175. n. 3.

Feuda principum & Fahnlehen non poteſt conferre Vicarius Imperij. p.328 n.15.

Feudi nomine ſubiectæ ſunt Imperatori omnes terræ Imperij. p. 406. n. 1.

Feudum ad Eccleſiam tranſiens tranſit cum onere. ibi.

Feuda non comprehendit Renunciatio Iuris, niſi generaliſſima. p.469 n. 1.

Feudi nomine Imperatori ſubſunt Eccleſiaſtici. p.739.n 3.

Fides.

Fidei Catholicæ capita tradita in Conciliis. p.1.n.3. Eſt fundamentum Iuſtificationis & Glorificationis. ibid.

Fidei capita qualia profitenda ab Epiſcopis Ordinandis. p. 2.

Fidei decretum valet, etſi falſum quid contineat. p.84 n.3.

Fidei controverſias definire eſt reſervatum Pontifici. p.451. n. 1.

Fidelis.

Fidelis quilibet eſt quodammodo Sacerdos. p.540.

Fidei commiſſum Vide *Legitimatio*

Fidei commiſſum non poteſt etiam in Eccleſiæ favorem alienari. p.44. n. 16.

Fidei commiſſum ſi reſcindatur, quæ expenſæ & meliorationes refundendæ fidei commiſſario. p 122. n.7.

Filiusfamilias.

Filij naturalis legitimatio ad hæreditatem paternam eſt odioſa. p. 24. n. 11. Vivo patre facilius ſit quàm mortuo. ibid.

Filius naturalis legitimari poteſt à Principe ad feuda Maioratus & fideicommiſſa cum præiudicio agnatorum. ibid.

Filiis legitimis debetur Iure gentium hæreditas paterna excluſis illegitimis. ibid.

Filius fam. non habet perſonam ſtandi in Iudicio. p.109.n.1.

Filius fam. non poteſt teſtari de Adventitiis ſed de Caſtrenſibus p. 390. n.7.

Filius fam. Maiorennis conſtitui poteſt Procurator ſine Patris conſenſu. p. 796. n. 1.

Filius ſi repudiavit hæreditatem Patris, poteſt reſilire & pœnitere. p. 482. n 2.

Filiis & Conſanguineis ſuis poteſt quis Iuriſdictionem voluntariam adminiſtrare. p. 622. n.3.

Filiæ pactum de regreſſu non habendo ad bona paterna à lege improbatur. p.766. n.1. Legi huic derogat alicubi conſuetudo, ſtatutum, vel Imperatoris voluntas. ibid. An iuramento adiecto convaleſcat? n.2. An ſi iuramentum ſit vi aut dolo extortum? n. 3. Quomodo eiuſmodi pactum interpretandum. p. 767. n.4.& 5.

Digitized by Google

Filii Sacerdotum.

Filii Sacerdotum non ſunt ad ſacros Ordines promovendi, niſi fiant Religioſi. p.544 par.

Filius illegitimè in vel ante Clericatum natus, non poteſt beneficium in Eccleſia, in qua Pater habet vel habuit, obtinere. p.546. n.1. p. 548. Nec ex officio miniſtrare, agendo pro ſtipendio Sacellanum, Sacriſtam, Cantorem, &c. p.546 n.1. p. 548. n 3. Nec penſionem ex fructibus beneficij paterni habere. p. 546. n. 1. Etiamſi ſit legitimatus. ibid. Aut factus Religioſus. n.2. Aut Pater titulum ſine ullo red tu habuerit. p.547. n.3. Aut in beneficio poſſeſſo nunquam miniſtrarit. ibid. Non item ſi Pater in Eccleſia intitulatus non fuit. ibid Vel ſi beneficij poſſeſſionem nunquam fuit aſſecutus. ibid.

Filius Clerici illegitimus an poſſit beneficium habere aut miniſtrare in Eccleſia unita paternæ? p.547. n 3.

Filius illegitimus & Pater non poſſunt ſimul eſſe in eodem monaſterio. p.546. n.3. Nec in eadem Eccleſia ſimul quomodocunque miniſtrare ex officio. p. 547. n.3. p. 548. n.3. Poſſunt ob devotionem aut ſtipem ſimul celebrare. p.547. n. 3.

Filio illegitimè nato poteſt in eadem Eccleſia & beneficio ſuccedere Pater. p.547 n.3. Et Avo Nepos ex filio illegitimo. p. 546. n. 3. p. 553. n. 2.

Filio Clerici illegitimo facilius conceditur poſt, quàm cum Patre miniſtrare in eadem Eccleſia. p. 548. num 6.

Filium Sacerdotis admitti ad beneficium, curatum per diſpenſationem non decet. p. 550. n.1.

Filius legitimus poteſt in eodem beneficio non immediatè ſed mediatè ſuccedere. p. 551.

Filius etiam illegitimus poteſt Patrem conſtituere Vicarium temporalem ſui beneficij. p 551. n. 1.

Filius legitimus poteſt in eadem Eccleſia, in qua Pater, ſimul habere beneficium, etiam ſimile paterno. p.553. Item Patri immediatè in eadem Eccleſia, ſed non beneficio ſuccedere p.554. Imo in Eccleſia non numerata fieri Canonicus ſtatim poſt mortem Patris Canonici. p 554.

Filius legitimus non poteſt eſſe Vicarius perpetuus in Eccleſia, cuius Rector immediatè ante fuit Pater. p.554. n. 1. Aut Vicarius intitulatus. p. 555. n. 4. An & quomodo Vicario Patris perpetuo in Vicaria ſuccedere? p.555. n.2. & 3.

Filius poteſt à Patre in Eccleſia ſuæ unitæ conſtitui Vicarius temporalis, non perpetuus. p 554. n.2.

Filius in Sacerdotio ex legitima uxore genitus eſt legitimus. p. 555. n. 1. Sed irregularis. n. 2.

Filius legitimus removendus eſt à beneficio, quod immediatè antè Pater poſſedit. p.553. n.1. Neque ſufficit diſpenſatio Legati Apoſtolici. p. 556. An idem ſit de Nepote reſpectu avi? p. 553 n. 2.

Filij illegitimi Canonicorum non poſſunt habere beneficia in Eccleſiis ſuorum Patrum. p.556. Nec in ijs, niſi ſint Eccleſiæ regulares, fieri Canonici. ibid.

Filius an Patris penſionem poſſit obtinere. p. 547. num. 3.

Finis.

Finalis cauſæ error tollit conſenſum. p.398. n.10.

Fœdus.

Fœdera cum hoſtibus ſervanda. p. 22. n. 8. Idque eſt Iuris gentium. p. 195. n. 5.

Fœdus de terra Principis non extenditur ad terras ei adhærentium. p. 211. n. 3.

Fœdus qui violat, non poteſt conqueri, ſi id etiam alij violent. p.294. n.6. p.757. n.3.

Forma.

Forma ad unam cauſam præſcripta ſervanda eſt in aliis ſimilibus. p.72. n 3.

Ad formam certam Reſcripti non poteſt Princeps obligari. p. 75. n. 4.

Formam futuris Reſcriptis poteſt præſcribere Principis privilegium. p.74. n. 2. Sine forma res non ſubſiſtit. p.80. n.2.

Formâ ſubſtantiali Mandati ſeu Commiſſionis non ſervatâ proceſſus eſt irritus. p. 110. n.6. Quænam ſit ſubſtantialis? ibid.

Forma *ſi neutri*, vel *ſi nulli* qualis? p 114. n 3.

Formæ certæ Verborum non eſt adſtrictus Princeps. p. 153 n 3.

Forma ſeu ſolennitas ſtatuto tolli poteſt, non item pacto. p. 192. n. 3.

Formulæ quædam Eligendi & Poſtulandi ipſo Iure irritæ. p.224. par. p.225. n.2.

Forma conſecrandi Epiſcopum quæ? p. 252. n.6.

Formæ eligendi ſunt tres per ſcrutinium, compromiſſum, & inſpirationem Spiritus Sancti. p. 342. par.

Formam procedendi præſcriptam non tenetur delegatus ſervare cum magno præiudicio partium. p. 615. num. 1.

Forma etſi præſcripta ſit, poteſt delegatus adhuc ſecundum Iuris æquitatem procedere. p. 616. n. 2.

Formam Mandati ſi delegatus non ſervet, ſententia eius eſt irrita. p.621. n.3. Exinde tamen non cenſetur functus officio. n. 4.

Formæ aut conditioni renuntiari poteſt, ſi ob bonum non publicum ſed privatum ſit requiſita. p 631. n.3.

Forma quænam Capitulo præſcripta ad ceſſationem à divinis inſtituendam. p. 732 par.

Formatæ

Formatæ ſunt litteræ teſtimoniales de collatis ordinibus. p.570. n.3. Olim accipiebantur ſæpè pro commendatitiis. ibid.

Formatæ debebant olim quinque Epiſcoporum ſubſcriptione eſſe munitæ. p. 570. n. 1.

Formatorum defectus an ſuppleri poſſit Iuramento. p. 571. par. An per legitimos teſtes? n. 2.

Franci.

Franci Orientales Rheno traiecto Gallias occuparunt. p. 322. n. 1. Ex his electi Reges olim Galliæ ſimul & Germaniæ imperabant.

Fraus. Vide *Dolus.*

Fraus ſcientiam requirit & propoſitum ſaltem virtuale circumveniendi. p. 102. n. 2.

in Fraudem Legis agere quid ſit? p. 399. n.1.

Fructus.

Fructus rei percipit poſſeſſor bonæ fidei, donec lis moveatur. p. 297. n. 3.

Fructus rei ſi percipiat malæ fidei poſſeſſor, propriè furatur. p. 377. n.3.

Fructus

Fructus debet cum beneficio reſtituere, qui, etiam inſcius, eſt ſimoniacè electus aut prævíſus. p. 388. n. 2. Niſi triennali poſſeſſione tueri ſe poſſit. ibid.

Fructus bona fide abſumptos reſtituere nemo debet, niſi in quantum factus eſt ditior. p. 388. n. 2. Et quid hoc ſit? ibid.

Fructuum perceptioni ſe non poteſt ingerere Patronus Eccleſiæ. p. 407. n. 2.

Fructus Eccleſiæ vacantis ſervare debet Patronus Succeſſori. p. 407. n. 4. An & quomodo ſibi accipere. ibid

Fructus integros percipere debent, qui Eccleſiæ cauſâ abſunt. p. 414. n. 1. Non obſtante contrariâ conſuetudine aut ſtatuto. n. 2.

Fructus reſtituere tenetur, qui Parochiam ſuſcepit ſine animo intra annum recipiendi Sacerdotium. p. 439. n. 4. Collator conſcius in eius delectum. n. 5.

Fructus Beneficij vacantis cui applicandi. p. 706. n. 5. p. 733 n. 1.

Fructus beneficij non poteſt percipere, qui culpabiliter negligit officium debitum. p. 727. n. 1.

Fundator.

Fundator Eccleſiæ poteſt addere pacta quælibet, SS. Canonibus tamen non contraria. p. 36 n. 15.

Fundator Eccleſiæ qualem poſſit in ipſa fundatione apponere conditionem, & quomodo. p. 185 n. 2. p. 233. num. 12.

Fundatorum voluntates Pontifex non facilè mutat. p 255. n. 3.

Fundationes ſicut ſtatuta interpretandæ, ut cum Iure communi congruant. p 256. n. 7.

Fundator Eccleſiæ acquirit eius patronatum, non curam aut reditus. p. 498. n. 10. Niſi Epiſcopus ultrò concedat. ibid.

Fundanda ita Eccleſia Parochialis, ut præter Rectorem alere poſſit Diaconum. p. 550. n. 2.

Funus.

Funerales expenſæ ordinariæ pro Epiſcopo aut Prælato fieri debent ex bonis Prælaturæ vel Capituli p. 359. n. 7. Extraordinariæ non item; & quæ illæ? p 360 n. 8.

Funeralium & Legatorum portio canonica debetur ex lege Diœceſana Epiſcopo. p. 721. n. 3. Non eſt ubique in uſu. ibid.

Furioſus.

Furioſis Iudicem agere à Natura prohibetur. p. 85. num. 2.

Furioſus retinet interpretativè eandem Voluntatem, quam antè. p. 151. n. 2.

Furtum.

Furtum quaſi & rapinam committit malæ fidei poſſeſſor. p. 377. n. 3.

Furtum probatum an pariat infamiam? p. 677. n. 2.

Furto aut vi læſus damni quantitatem quomodo probare poſſit & debeat? p 827. n. 1. & ſeqq.

Gallia.

Galliæ Regi competit Ius nominandi ad pleraſque Prælaturas per concordata inter Leon. X. & Franciſcum I. p. 229. n. 5. pag. 234. n. 14.

Galliæ ſimul & Germaniæ fuit aliquamdiu Rex unus ex Francis electus. p. 323. n. 1.
Separatio quando & quomodo facta? p. 323. n. 1.

Galliis mos eſt, vocandi ad Electionem abſentes è toto regno. p. 379. par.

Galliæ conſuetudo eſt, ut fructus vacantis Eccleſiæ adminiſtret Rex p. 407. n. 5.

Galliæ conſuetudo eſt, ut fœminæ præcellentes habeant in ſuos ſubditos Iuriſdictionem. p. 849. n. 2.

Generalis.

Generalis etiam cum Congregatione generali non poteſt renuntiare Privilegio communitati dato & utili. p. 30 n. 12.

Generalis Ord. exempti confirmat alios eius ſuperiores. p. 239. n. 3. Ipſe confirmatur à Pontifice vel Legato. ibid.

Generales Ordinum Mendicantium non indigent confirmatione. p. 239. n. 3.

Generalis Soc Ieſu nec ſuæ nec ſuorum electioni ad dignitatem extraneam conſentire poteſt. p. 421. n. 3. Niſi cui cum onere paupertas eſt adiuncta. ibid.

Generalis abſolvere poteſt excommunicatos à Provinciali & aliis inferioribus. p. 704. n. 2.

Genitalia. Vide *Caſtratus.*

Genitalibus à Natura aut in cunis ob malitiam aliorum, vel ex neceſſitate privatus, non eſt irregularis. p 564.

Genitalia ſibi ex Medicorum conſilio abſcindi curans ob periculum morbi non eſt irregularis. p. 564.

Genus.

Generi per ſpeciem derogatur. p. 60. n. 4. p. 91. p 159 n. 1.

Generalitate Cauſæ delegata tribuitur Iuriſdictio tantùm quaſi in habitu. p 91.

Generali in conceſſione non veniunt, quæ quis veriſimiliter non eſſet in ſpecie conceſſurus. p. 94. n. 4. p 158. n. 1.

Germania.

In Germania Decanus cathedralis eligitur. p. 16. n. 1. Eſt caput Capituli. p. 338. n. 2. Licet Præpoſitura ſit prima dignitas poſt Epiſcopalem. ibid.

Germaniæ Oppidum quodvis poteſt facere ſtatuta. p. 20. n. 4. Qualia? ibid.

In Germania non eſt locus Gratiis expectativis propter Concordata. p. 126. n 3.

In Germania competit Epiſcopis pars aliqua Annatarum. p. 159. n. 2.

Germaniæ Imperatoribus aliiſque magnatibus Laicis non competit Ius conferendi beneficia. p. 236. n. 15.

In Germania non obſervatur ætas ad Canonicatum Cathedralem præſcripta. p. 256. n. 6.

Ad Germanos à Græcis translatum in Carolo M. Imperium occidentale per quem, quando, cur, & quomodo? p. 322. n 1.

Germaniæ ſimul & Galliæ fuit aliquamdiu Rex unus ex Francis electus. p. 322. n. 1. Separatio quando & quomodo facta. p. 323. n. 1.

Germaniæ Principibus quomodo ex Sedis Apoſtolicæ conceſſione competat Ius eligendi Regis Rom. p. 323. n. 2.

Germanus tantùm ſaltem ſanguine eligendus in Imperatorem. p. 325. n. 7.

Germaniæ Eccleſiis conſuetum eſt, in Electione ſcrutatores extraneos aſſumere. p. 344. n. 3.

Germaniæ Epiſcopi aut Prælati electi an poſſint ante confirmationem adminiſtrare. p. 357. n. 12.

Germaniæ conſuetudo habet, ut Epiſcopus cum Pontificalibus non celebret in aliena diœceſi abſque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Nec Prælatus in alia Eccleſia. ibid. Aut populo ſolemniter benedicat. ibid.

Germaniæ Abbates ex conſuetudine benedicunt Corporalia aliáque paramenta pro ſuis & alienis Eccleſiis. p. 492. n. 10.

In Germania ſola eſt Ius eligendi Epiſcopum adhuc penes Capitulum Cathedrale per Concordata. p. 353. n. 8. p. 509. n. 3.

In Germania ſolet vicinus Epiſcopus conſecrare Epiſcopum. p. 713. n. 1.

Germania ſynodum Provincialem intra hominis memoriam non habuit. p. 714. n. 3.

Germanis uſitatum eſt per pacta gentilitia renuntiare hæreditati debita. p. 766. n. 1. Pacta eiuſmodi ſolent ab Imperatore eſſe confirmata. ibid.

Gloſſa.

Gloſſæ Auctoritas eſt maior quàm unius alterius Doctoris. p. 8. n. 19.

Gloſſa non prævalet contra communem. ibid.

Gloſſa inaniter allegatur, ſi habetur Ius expreſſum. p. 8. n. 20.

Gloſſa, niſi aliud conſtet, cenſetur ex pluribus opinionibus approbare poſtremam. ibid.

Græci.

Græcorum error eſt, Spiritum Sanctum à Patre tantùm procedere. p. 3. n. 1.

A Græcis ad Germanos in Carolo M. translatum Imperium occidentale per quem? quando? cur? & quomodo? p. 322. n. 1.

Græci edictum de Donatione Conſtantini M. corruperunt. p. 411. n. 2

Græci Sacerdotes matrimonio ante contracto utuntur non laudabiliter, ſed abſque peccato. p. 555. n. 2.

Græci ſolent Ordines ſacros conferre extra quatuor tempora. p. 510. Sed Latinis non ita licet ab eis recipere. ibid.

Græco ritu celebrare poteſt Sacerdos latinus in peregrinatione per terras Orientales. ibid.

Græci non ungunt chriſmate caput aut manus Epiſcopi in eius conſecratione. p. 539.

Grammatica.

Grammaticę ignarus Epiſcopus deponi poteſt. p. 538. pat & n. 1. Tolerari poteſt, ſi latinam linguam ſaltem uſu didicerit. ibid.

Grammaticę ignarus Abbas an ſit deponendus? p. 538. num. 2.

Gratia.

Gratiæ generali derogat ſpecialis poſterior abſque illius mentione. p. 64. n. 3.

Gratia pro alio abſque omni eius mandato poteſt impetrari. p. 122. n. 5.

Gratiæ expectativæ quid? p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ ſunt ſublata. ibid.

Gratiæ conceſſio valet, ſi in nomine aut alia accipientis qualitate erretur, ſed de perſona conſtet. p. 134. n. 2.

Gratia quæcunque Pontificis conceſſa excommunicato eſt ex ſtylo Curiæ irrita. p. 146. n. 3.

Gratia beneficialis à Pontifice conceſſa contra ſtatutum aut privilegium Eccleſiæ non valet ſine clauſula. p. 149. n. 2.

Gratia facta promoto ad Epiſcopatum de beneficiis retinendis eſt ſtrictè interpretanda. p. 150. n. 1.

Gratia conceſſa extinguitur morte concedentis etiam civili; non item excommunicatione aut amentiâ. p. 150. n. 2. Imo iuxta hodiernam praxin, nec in morte. p. 152. n. 6.

Gratia conceſſa ad placitum ſuæ ſedis vel ſedem obtinentis non expirat cum concedente. p. 151. n. 4. Nec conceſſa ad placitum ſuũ & ſedis ſimul. p. 151. n. 6. Nec conceſſa ad placitum ſolius concedentis ſub nomine non proprio ſed officij vel dignitatis. p. 151. n. 5.

Gratia nulla extendi poteſt ultra proprietatem verborum. p. 153. n. 2. Niſi aliud de mente & intentione conſtet concedentis. p. 153. n. 3.

Gratiam nemini cenſetur facere princeps cum damno Iuris alieni niſi exprimat. p. 155. n. 1. p. 158. n. 1.

Gratia abſque obreptione impetrata ut poſſit conferri, ſpectandum tempus executionis non conceſſionis. p. 157. n. 1.

Gratia generalis non derogat priori gratiæ ſpeciali p. 158. n. 1.

Ad Gratiam faciendam nemo compellitur. p. 422. n. 5.

Gratia non eſt, quod fit ex debito. p. 472. n. 1.

Gratiæ Capituli qui ſe committit, non renuntiat Iuri v.g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4. Vide etiã. p. 472.

Gratia manet, donec in executione conſequatur effectum. p. 612. n. 2.

Gratia facta non expirat per mortem concedentis ſed facienda. p. 627. n. 8.

Gratiæ factæ quodnam ſignum? p. 680. n. 1.

Gratia, quam ipſe accipiens exequitur, non expirat morte concedentis. P. 680. n. 3.

Gratiæ uni factæ ſi commiſſa ſit alteri executio, hæc non expirat per mortem committentis. p. 681. n. 2.

Gratiæ unius collatæ poteſt quis aliam collationem petere ad cautelam. p. 846. n. 1.

Gratianus.

Gratianus imprudenter refert fabulas circa inveſtituram Epiſcoporum. p. 234. n. 14.

Guardia.

Guardia ſeu Cuſtodia, Advocatia, & Regale loci Eccleſiaſtici quid. p. 406. n. 1. Ea de novo ſibi vendicans ideóque bona Eccleſiaſtica uſurpans excommunicatur, p. 406. n. 2. Non item id faciens ex fundatione vel conſuetudine. p. 407. n. 1.

Guardianus.

Guardiani Ord. Min. habent dignitatem. p. 163. n. 4.

Delegati à Pontifice vel Legato non poſſunt eſſe vi regulæ. ibid.

Guardiani electi à quo confirmandi. p. 239. n. 5.

Habitus.

Habitum regularem ſumere poteſt puella duodennis, ſed ante profeſſionem examinanda ab Epiſcopo. p. 445. num. 2.

Habitum Clericalem non licet Clerico bigamo deferre, ſub Excommunicatione. p. 569.

Hæredi-

Digitized by Google

Hæreditas.

Hæreditas paterna Iure gentium filiis legitimis debetur excluſis illegitimis. p. 24. n. 11.

Hæreditati aut doti ingredientium religionem per ſtatutum civile nihil poteſt detrahi. p. 41. n. 7.

Hæreditate privatur Clericus, ſi poſt monitionem non exequitur intra annum Voluntatem defuncti. p. 43. num. 13.

Hæreditatis lis ſi ſit cœpta, decidenda eſt ſecundùm leges antiquas, non ſecundùm ſupervenientem novam. p. 50. n. 4.

Hæreditatis poſſeſſionem in Gallia acquirere poteſt, qui ſolum declarat ſe velle eſſe hæredem. p. 175. n. 3.

Hæreditatem extranei qui repudiavit, non poteſt pœnitere. p. 226. n. 3. p. 482. n. 2. Poteſt qui repudiavit hæreditatem Patris. p. 482. n. 2.

Hæreditariæ ſucceſſionis ſpecies in beneficiis repugnat SS Canonibus. p. 553.

Hæreditas pactis nec dari, nec auferri poteſt. p. 766. num. 1.

Hæreditati ſibi debitæ renuntiare ex pacto, lex improbat. p. 766. n. 1. & n. 2. Legi huic alicubi conſuetudo, ſtatutum, vel Imperatoris Voluntas derogat. n. 1. An & quomodo eiuſmodi pactum confirmari poſſit Iuramento. n. 2. An & ſi Iuramentum ſit vi vel dolo extortum. p. 767. n. 3. An & quomodo eiuſmodi pactum interpretandum. n. 4. & 5.

Hæres.

Hæres deliberans adhuc de Hæreditate, nil ex ea poteſt in judicium deducere. p. 107. n. 10.

Hæres non ſuſcipit obligationes perſonales defuncti, niſi ſint ab eo ante mortem contractæ. 139. n. 1.

Hæres non poteſt conveniri ex Reſcripto cum clauſula: *& quoſdam alios.* p. 139. n. 3. Niſi defunctus ſit in eo nominatus. ibid. Vel iam ante mortem citatus. p. 140. n. 1. Vel cauſa ſit realis. ibid.

Hæres cenſetur eadem perſona cum defuncto. p. 140. n. 1. Ad eum tranſit lis iam cœpta cum defuncto. ibid.

Hæres voluntatem adeundæ aut repudiandæ hæreditatis non poteſt mutare. p. 226. n. 3. p. 482. n. 2.

Hæredes ſi ſint plures habent ſinguli Iuriſdictionem v. g. oppidi in ſolidum. p. 630. n. 1.

Hæreſis.

Hæreſis eſt error in fide cum pertinacia iunctus. p. 3. num 4.

Hæreſis ubi graſſatur, debent Prælati eſſe eximiè docti & probi. p. 314. n. 9.

In Hæreſis cauſa ſubſunt Religioſi etiam exempti Inquiſitori, vel Epiſcopo, ut Delegato Papæ. p. 701. n. 3. p. 709. n. 3.

In Hæreſin aut ſchiſma ſi incidat Eccleſia, privatur omnibus Iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non privatur, ſi vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Hæreticus.

Hæreticus non eſt, qui tenet aliqua contra fidem, ſed paratus eſt corrigere. p. 3. n. 4.

Hæretici obligantur legibus & pœnis Eccleſiaſticis. p. 5. n. 2.

Hæretici ad fidem redeuntes abiurare debent Hæreſin. p. 244. n. 1.

Hæretici omnes ſunt ſchiſmatici. p. 244. n. 1.

Hæretici notorij in Rom. Pontificem electio eſt ipſo Iure irrita. p. 246. n. 3.

Hæretici non ſunt membrum Eccleſiæ. ibid.

Hæreticus aut aliter indignus ſi eligatur ab aliquibus in Imperatorem prevalent ſuffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Hierarchia.

Hierarchiæ Eccleſiaſticæ repugnans conſuetudo eſt invalida. p. 183. n. 2. & 3. Quænam talis? ibid.

Hierarchiæ Eccleſiaſticæ eſt Prælatos Inferiores dependere à Superioribus. p. 183. n. 3.

Hiſpania.

Hiſpaniæ Rex habet ex privilegio Pontificis Ius nominandi Epiſcopos. p. 234. n. 14.

Hiſpaniæ Abbates non benedicuntur. p. 490. n. 3.

Homicida. Vide *Irregularis.*

Homicidas pecuniâ mulctandi conſuetudo non valet. p. 200. n. 4.

Homicidæ voluntarij etiam occulti irregularitatem tollere non poteſt Epiſcopus. p. 515. n. 2.

Homicidium.

Homicidium caſuale & inculpatum non facit irregularem. p. 532. n. 1. Niſi Clericum aut Religioſum chirurgum. n. 1. & 2.

Hora.

Hora etiam addi ſolet in Inſtrumentis Notariorum. p. 90. n. 8.

Ieiunium.

Iejunandi ter tantùm in hebdomade conſuetudo per Quadrageſimam eſt irrationabilis. p. 196. n. 7.

Ieiunio præmiſſo ordines ſacros conferri eſt ab Apoſtolis inſtitutum. p. 505. n. 1.

Ieiunium non prærequiritur ad conferendam primam Tonſuram, aut Quatuor Minores. p. 506. n. 4.

Ieiunium ſi Ordinans in Sabbato etiam continuet, tunc Ordinario in Sabbato & Dominicâ cenſetur fieri una die. p. 512. n. 2.

Ignorantia.

Ignorantia invincibilis Legis excuſat à culpa & pœna. p. 9. n. 3.

Ignorantia inculpata Legis irritatoriæ nil iuvat ad valorem actus. ibid.

Ignorantia præſumitur, ubi ſcientia non probatur. p. 9. n. 3. p. 287. n. 6. p. 374. n. 1. Exceptis 1. factis propriis. 2. Proprij officij. 3. Publicè geſtis. p. 10. num. 4.

Ignorantiam Legis allleganti non creditur, niſi demonſtret. p. 10. n. 4. Demonſtrari autem poteſt quatuor modis. ibid.

Ignorantia Legis toleratur in Muliere, Milite, Minorenni & Agricola. p. 10. n. 4.

Ignorantiæ plenè probandæ cauſa poteſt Iudex deferre Iuramentum. p. 10. n. 5.

Ignorantia Legis naturalis non præſumitur invincibilis, nec admittitur. p. 10. n. 6. Niſi in amente, infante, aut valdè rudi. ibid.

Ignorantia Legis Pontificiæ, Imperatoriæ, & Inferiorum quanto poſt promulgationem tempore præſumatur Vincibilis. p. 10. n. 4.

Ignoranter agens contra privilegium id non amittit. p. 29. n. 11. p. 189. n. 10.

Ignorantia Legis eſt probabilis, ſi Lex ſit dubia vel obſcura. p. 10. n. 4. p. 49. n. 2.

Ignorantia Iuris Principem non excuſat. p. 55. n. 3.

Ignorare Iura alterius loci probabiliter poteſt Iudex. p. 58. n. 13.

Ignorans Statutum, vel ſolum cenſuram ſtatuto annexam, eam non incurrit; ſaltem ſi Ignorantia non ſit craſſa. p. 59. n. 1. & 2.

Ignorantia craſſa Legis eſt contemptus virtualis. p. 59. n. 1.

Ignorare ſi quid præſumitur Princeps, in eo nil operatur Clauſula *ex certa ſcientia*. p. 72. n. 2.

Ignorare cenſetur Pontifex ſpecialia locorum. p. 72. num. 2.

Ignorantia tollit Voluntarium. p. 101. n. 1.

Ignorantia etiam craſſa fraudi opponitur. p. 102. n. 2.

Ignorare ea, quæ facti ſunt, cenſetur Princeps. p. 121. num. 6.

Ignorantia facti proprij ordinariè non præſumitur ſed alieni. p. 10. n. 4. p. 142. n. 2.

Ignorans ſuam excommunicationem adhuc invalidè eligitur. p. 258. n. 17.

Ignorantia facti alieni non excuſat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6

Ignorantia affectata ſcientiæ æquiparatur p. 287. n. 6.

Ignorantia probabilis & publica ſupplet defectum Iuriſdictionis ex Iure poſitivo pendentem. p. 88. n. 2. p. 357. n. 10. p. 377. n. 5. p. 628. n. 9.

Ignorantiam Iuramento probare debet ille, contra quem ſtat præſumptio. p. 398. n. 3. p. 401. par.

Ignorantia inculpata eſt iuſta cauſa reſtituendi Eccleſiam & Rempubl. in integrum etiam poſt quadriennium. p. 838. n. 5.

Illegitimus.

Illegitimi ex ſtatuto Civili inteſtabiles, non amplius comprehenduntur illo poſt Clericatum. p. 40. n. 7.

Illegitimis an ex Reſcripto Pontificis ſit conferendus Canonicatus in Eccleſia, ubi etiam peculiari ſtatuto ſunt excluſi? p. 66. n. 10.

Illegitimos poteſt Epiſcopus per diſpenſationem habilitare ad ordines minores aut beneficia ſimplicia. p. 192. n. 1. Non item per generale ſtatutum. ibid. Ad maiores Ordines ſolus Papa. p. 556.

Illegitimus diſpenſatus ad curam aut dignitatem non eſt diſpenſatus ad Epiſcopalem aut Cardinalitiam. p. 286. n. 2.

Illegitimi non poſſunt promoveri ad ordines etiam minores. p. 545. n. 1. Niſi à Principe Eccleſiaſtico ſint legitimati. ibid. Vel Religionem profeſſi. ibid.

Illegitimus poſt Profeſſionem religioſam uti poteſt ordinibus antea malè acceptis. p. 545. n. 2.

Illegitimus non poteſt cum ſuo patre in eodem ſimul eſſe monaſterio. p. 546. n. 3.

Illegitimi ſunt irregulares. p. 549. n. 1.

Illegitimi Religionem profeſſi non poſſunt promoveri ad Prælaturam aut curam animarum. p. 549. n. 2. Niſi apud Mendicantes per privilegium. n. 3.

Illegitimus ſi ordinatus ſit, debet ei de beneficio provideri. p. 550. n. 1.

Illegitimus non eſt, qui in ſacerdotio ſed ex legitima uxore eſt genitus. p. 155. n. 1. Eſt tamen irregularis. num. 2.

Illegitimis poſſunt dignitates, perſonatus, aut curata conferri tantùm ex diſpenſatione Pontificis. p. 556. Ex diſpenſatione Epiſcopi autem ſimplicia, etiam ea quibus unitum eſt curatum. ibid. Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.

Illegitimis data diſpenſatio à Pontifice ad Ordines & beneficia quomodo explicanda? p. 558. n. 6.

Illegitimus diſpenſatus determinatè ad unum beneficium non poteſt obtinere aliud ſine alia nova diſpenſatione. p. 558. n. 6. Poteſt autem, ſi ſit legitimatus. ibid. p. 559. n. 1. Vel diſpenſatus indeterminatè. p. 558. n. 6.

Illegitimus ſemel diſpenſatus ſi petat aliam gratiam illegitimis non concedi ſolitam, debet denuo defectum Natalium exprimere. p. 559. n. 1.

Illegitimis quandoque dat diſpenſationem Pontifex ad Epiſcopatum. p. 563. n. 1.

Illiteratus.

Illiteratus non poteſt poſtulari. p. 208.

Illiterati electio, præſentatio aut proviſio quando ſit ipſo Iure irrita, vel reſcindenda. p. 257. n. 10. & 11.

Illiteratus eſt, qui litteras latinas omnino neſcit. p. 521. Tonſuram illi conferens eſt ſuſpenſus per annum ab eius collatione. p. 521. Non item conferens quatuor minores. ibid. n. 2.

Illiterati electio in Epiſcopum an ſit irrita? p. 538. num. 1.

Illiterati Electio in Abbatem an ſit valida. p. 538. n. 2.

Immunitas. Vide Clericus, Exemptus, Religioſus.

Immunitati Eccleſiaſticæ præiudicantia decreta facientes, publicantes, &c. ipſo facto excommunicantur. p. 19. n. 1.

Immunitas Decimarum, Tributorum, &c. plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 12. Inde tamen conſtituitur alter in poſſeſſione. ibid.

Immunitas Eccleſiaſtica eſt Dei ordinatione & ſanctis Canonibus conſtituta. p. 38. n. 1. Iure divino & humano. p. 39. n. 4.

Immunitati Eccleſiaſticæ repugnat Clericos à Magiſtratu civili onerari propter defenſionem aliáque Iura Reipubl. ipſis communicata. p. 40. n. 6.

Immunitatem Eccleſiaſticam violantes plerumque infortunati. ibid.

Immunitati Eccleſiaſticæ repugnantium ſtatutorum civilium exempla aliquot. p. 40. n. 7.

De Exactionibus, Collectis, Angariis, &c. ibid.
De Illegitimis. ibid.
De Decimandis bonis aliò vehendis. p. 41. n. 7.
De Dote & hæreditate minuenda Religionem ingredientium. ibid.
De Parte funerali domino loci ponenda. ibid.
De Præſcriptionis termino breviore. ibid.
De bonis immobilibus non vendendis extraneis. ibid.

Immunitati Eccleſiaſticæ repugnant ſtatuta, quæ faciunt Clericos timidiores. p. 41. n. 8.

Immunitas Eccleſiaſtica ſemper fuit, eſtq; neceſſaria ad Ec-

Digitized by Google

ad Eccleſię decorē dignitatem, & Dei gloriam. p.42. n.8.
Immunitati Eccleſiaſticæ contraria conſuetudo eſt irrationabilis. p.173. prin. p.196. n.7. Eſt damnata & abolenda. p.172. n. 1. In dubio ſpectat examen ad Prælatos Eccleſiæ. p.196. n. 7.
Immunitati Eccleſiaſticæ repugnat Electio per abuſum poteſtatis ſecularis. p. 350. n. 1.
Immunitatis Eccleſiaſticæ violationem ſi non impediunt Clerici, ſunt cenſuræ obnoxij. p.407. n 6.
Immunitatis Eccleſiaſticæ Violatio eſt mixti fori. p.655. n. 1.
Immunitatem Eccleſiaſticam lædens poteſt cogi ad pœnam pecuniariam Eccleſiæ exhibendam. p.727. n.3.

Impedimentum.

Impedimentum judicandi naturale ſemper reddit ſententiam & proceſſum nullum. p. 86. n. 4. Non item civile, ſi publicè ignoretur. ibid. Sed tantùm ſi publicè ſit notum. n. 5.
Impedimentum non præſtat, quod de Iure non ſortitur effectum. p. 95. n.4. p. 568. n. 1.
Impedimentum Ordinis aut Matrimonij habentes tenentur id fateri vel abſtinere. p. 210. n. 2.
Impedimento non perſonali ſed reali abſentes poſſunt inhibere Electionem. p.293. n.1. & 2.
Impedito legitimè non currit tempus ſtatutum in pœnam moræ. p. 340. n. 5. p. 391. n. 1. p. 401. n. 5. p.439. n 1. & 3.
Impeditus legitimè poteſt procuratorem ſuum mittere ad Electionem; & qualem? p 349 par. & n. 1. Vide *Procurator.*
Impedimentum allegare non debet, qui eius cauſam non præbuit. p. 373 n. 6.
Impeditus non cenſetur, qui impedimentum tollere poteſt. p. 391 n. 1.
Impedimenta Matrimonij ſtatuere eſt reſervatum Pontifici. p 451. n. 1.
Impedimentum occultum v. g. Matrimonij ſciens in alio, debet eum prius; tum Superiorem monere. p.524. num. 3.
Impeditus ex pluribus delegatis cum clauſula: *Si non omnes.* An & quomodo recuperet Iuriſdictionem? p.617. n. 1.
In Impedimentis Matrimonij diſpenſandi poteſtas an expiret per mortem concedentis. p.627. n 8.
Impeditus perpetuo aut diu debet ad Iudicium mittere Procuratorem. p. 784. n. 3.

Imperator Vide *Elector.*

Imperatoria Lex poſt duos à promulgatione in provincia menſes præſumitur nota. p. 10. n. 4.
Imperatori Reſervata unde cognoſcantur communicata aliis. p. 25. n. 15.
Imperatoriæ Leges potiſſimum intelliguntur, cum à SS. Canonibus Leges civiles approbantur. p.42. n 13.
Imperatori Carolo M. & Ottoni I. malè refert Gratianus conceſſam eſſe poteſtatem inveſtiendi Epiſcopos. p.234. n 14.
Imperatores & multo magis alij Laici in Germania non habent privilegiũ conferendi beneficia. p.236 n.15.
Imperatoris Legatus olim electioni Pontificis cur & quomodo interfuerit? p.246. n. 1.
Imperatores aliqui malè ſibi electi Romani Pontificis confirmationem arrogarunt. p. 246. n. 1.
Imperatores quomodo olim Conciliis interfuerint? p.273 n.6.
Imperatoria eligendi Ius competit Principibus Germaniæ de Iure & conſuetudine. p. 320 par.
Imperator ut eligatur, eſt periurus indignus. p. 321. par.
Imperatoris Rom. nomen primus inter Saxones aſſumpſit Otto M. p. 323. n. 1.
Imperator ante Conſecrationem non dicitur quis abſolutè, ſed tantùm cum addito: *electus.* p 325. n.5.
Imperator eligendus tantùm Germanus, ſaltem ſanguine. p. 325. n.7. Quæ dignitas aliæve qualitates in eo requirantur. p. 326. n. 7.
Imperatoris electi qualitates examinare, eumque confirmare, conſecrare & coronare ſpectat ad Pontificem. p. 326. n. 9.
Imperatoris conſecratio fit à Pontifice per impoſitionem manus, & Unctionem in brachio. p. 326. n 9.
Imperatorem eligendi Ius devolvitur ad Pontificem ob negligentiam Electorum. p. 327. n. 10.
Imperator ſi quis excommunicatus eligitur, poteſt electio iuxta communem reſcindi. p. 327. n. 12.
Imperator legitimè electus ſtatim poteſt Imperium adminiſtrare. p.327. n. 14. Debet Electorum privilegia ſtatim confirmare. ibid.
Imperatores ſi duo in diſcordia electi an uterque poſſit adminiſtrare Imperium? p.327. n. 14.
Imperatoris Romani ſumma dignitas eſt eſſe Advocatum & Patronum Eccleſiæ univerſalis. p. 328. n.16. Ad id adſtringitur Iuramento. ibid.
Imperator ut ex eadem familia eligatur longo tempore an expediens? p. 329. n. 19
Imperator omnes terras Imperij ſibi feudi nomine ſubiectas habet. p. 406 n. 1. Eſt omnium Eccleſiarum in Imperio generalis patronus. ibid. Ius tamen præſentandi pertinet ad fundatorem. p. 407. n. 1.
Imperator in ſpiritualibus ſubeſt Eccleſiaſticis. p. 738 par. Ei in feudalibus ſubſunt Eccleſiaſtici. p.739. n. 3.

Imperium Vide *Iuriſdictio.*

Imperij Civitates an habeant Iura Principis? p. 20. num. 4.
Imperium merum aut mixtum non cenſetur concedi conceſsâ Iuriſdictione ſimpliciter. p. 92. n. 3. Comprehenditur tamen Iuriſdictione *omnimodâ.* ibid.
Imperij meri aut mixti ſi qua commiſſa ſunt, non poſſunt Iure civili delegari. p. 389. n. 6.
Imperium Occidentale à Græcis ad Germanos in Carolo M. translatum per quem, quando, cur, & quomodo? p. 322. n. 1. Quid Iuris in hac Translatione conceſſum? p. 323. n. 1.
Imperium ſub Ottonibus tribus quaſi hæreditarium; ijs extinctis iterum factum electivum. p.323. n 2.
Imperij Electores ſeptem longè poſt Ottonem III & Gregorium V. conſtituti. p. 324. n. 3.
Imperio Romano vacante ad quem eius ſpectet adminiſtratio. p.328. n. 18. Quæ adminiſtratoris poteſtas. ibid.
Imperij meri aut mixti quæ ſunt poteſt Ordinarius dele-

Digitized by Google

delegare alteri de Iure Canonico, non item civili. p. 713. num. 2.

Imperium merum, mixtum, & ſimplex Iuriſdictio quid? Remiſſivè. p. 713. n. 2.

Imperij mixti actus eſt reſtitutio in integrum. p. 835. num. 4.

Imperitia.

Imperitia culpæ annumeratur, ſi ut peritus operam promiſit. p. 532. n. 1.

Imperitia an & quomodo excuſet Iudicem Ordinarium vel delegatum. p. 650. n. 7.

Impoſſibile.

Impoſſibilium nulla obligatio. p. 85. n. 1.

Impoſſibilitas an & quomodo poſſit eſſe voluntas? p. 631. n. 3.

Impotentia.

Impotentia alia Iuris, alia facti. p. 85. n. 1.

Impubes.

Impuberes poſt primum ſeptennium erant olim capaces ſimplicis beneficij. p. 156. n. 6.

Impuberi non poſſunt conferri dignitates ſeu perſonatus. p. 529.

Impubes neque à Principe conſtitui poteſt ad judicandum inter partes. p. 668. n. 2.

Inceſtus.

Inceſtuoſus Clericus occultus dehortandus, non tamen repellendus à ſuperiore Ordine. p. 507.

Inceſtuoſo Marito in foro conſcientiæ ſuadendum, non imperandum, ut abſtineat à ſecundis nuptiis. p. 507.

Indignus.

Indigno notoriè ſi Pontifex conferri jubeat Beneficium, an ei parendum? p. 72. n. 3.

Indignum ſcienter eligentes aut poſtulantes ad Epiſcopatum, ipſo facto ſunt privati Iure eligendi aut poſtulandi. p. 211. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. n. 1. p. 441. n. 2. Suntq; ad triennium ſuſpenſi à beneficiis. p. 261. n. 1. p. 441. n. 5. Sed Eccleſiæ offenſæ tantùm. p. 442. n. 7. Electio quoque eſt ipſo Iure irrita. p. 286. n. 3.

Indignum ſcienter eligentes aut poſtulantes ad Prælaturam cathedrali inferiorem non ſunt ſuſpenſi. p. 261. n. 2. p. 301 n. 2. p. 441. n. 9. Privantur tamen Iure eligendi aut poſtulandi. p. 211. n. 5. p. 212. n. 1. Et quidem probabilius ipſo facto. p. 261 n. 3. p. 412. n. 2. p. 442 n. 6. p. 749. n. 1. Adeóque & Electio ipſo Iure eſt irrita. p. 442. n. 6.

Indignum ſcienter eligentes aut poſtulantes privantur Iure ſuo pro una tantùm vice. p. 302 n. 4. Et tunc ſolum, quando etiam decretum Electionis de indigno formatum ac promulgatum eſt. p. 302. n. 4. p. 374 p. 401. Niſi alicubi ex conſuetudine perficiatur Electio publicatione ſcrutinij. p. 401. Ignorantia affectata æquiparatur ſcientiæ. p. 287. n. 6.

Indigni Electionem debet Iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.

Indignis portæ dignitatum patere non debent. p. 157. num. 13.

Indignum qui confirmant, aut ei dignitatem conferunt, eodem modo puniuntur, quo eligentes. p. 261. n. 5. p. 354. n. 2.

Indignum ſcienter eligentes aut poſtulantes peccant etiam in conſcientia. p. 262. n. 6.

Indignum ſcienter ſi Capitulares aliqui eligunt, Ius eligendi devolvitur ad reliquos, etiam pauciores. p. 279. n. 8. p. 291. n. 4. p. 294 n. 4. p. 359 n. 5. p. 412. n. 2. Quid in iſto caſu hi pauciores agere poſſint aut debeant. p. 302. n. 4. 5. p. 374. n. 1. Ad quem devolvatur, ſi omnes abutantur ſua poteſtate. p. 279. n. 8. p. 294. n. 4.

Indignum ſi quis eligat ex ignorantia, incumbit eius probatio. p. 286. n. 6. Præſumitur enim ſcienter elegiſſe. ibid. p. 374. n. 1.

Indignum ignoranter eligentes poſſunt errore cognito eum poſtulare. p. 287. n. 8.

Indignum eligentes in Imperatorem non privantur Iure eligendi. p. 326. n. 10.

Indignum in Imperatorem ſi qui eligant, prævalent ſuffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Indignus eſt Prælatura, qui ob eius ſpem profeſſus eſt. p. 334 n. 1.

Indignum Prælaturâ confirmans, eſt ipſo facto privatus Iure proximè confirmandi. p. 354. n. 2. Et inſuper ſuſpendendus vel adhuc gravius puniendus. ibid.

Indignitas electi ex quibus defectibus oriatur? p. 354. num. 2.

Indigni electionem oppugnans non tenetur præſtare expenſas. p. 359. n. 4.

Indigni electione promulgata poſſunt alij ſtatim ſuā electionem de digno promulgare. p. 374 n. 1. Vel eorum ſcrutinium facere. ibid.

Indigni electio ſi non antè communi nomine promulgata ſit, non valet electio pauciorum de digno. p. 375. n. 1.

Indignum ſcienter eligentes compromiſſarij ſunt ſuſpenſi à beneficiis ad triennium. p. 441. n. 3.

Indignus eſſe qui non ſcitur, dignus æſtimari debet. p. 524. par.

Indigno ſi Vicarius conferat beneficium, an Iure conferendi privetur Epiſcopus? p. 589. n. 9.

Inducia.

Inducias ſervare eſt Iuris gentium. p. 195. n. 5. p. 758. num. 1.

Induciæ vocantur Treugæ. p. 757. n. 1.

Induciæ aliæ conventionales, aliæ legitimæ. p. 758. num. 1.

Induciæ ſeu Ceſſatio armorum de Iure certis diebus factis olim facienda ſub excommunicatione. p. 757. par. Sed id vel nunquam receptum vel hodie abrogatum eſt. p. 758. n. 1.

Induciæ an & quomodo concedendæ procuratori ad conſulendum dominum? p. 692. n. 3.

Indulgentia.

Indulgentiæ ad beneplacitum concedentis expirant cum concedente. p. 150. n. 2.

Indulgentias dare poteſt Epiſcopus confirmatus ante conſecrationem. p. 274. n. 1.

Indulgentias an dare Capitulum ſede vacante? p. 751. num. 8.

Induſtria.

Induſtria perſonæ quando cenſenda ſit electa in commiſſione.

Vide *Perſona.*

Infamia.

Infamia Iuris ipſo facto inducit privationem publici muneris. p. 86. n. 3.

Infa-

Infamia facti tantùm non facit, ut Iudex repelli poſſit. p.86. n.3. Diſcrimen quoad hoc inter Iudicem & Teſtem. ibid.

Infamia Iuris ſi Iudici opponatur, non poteſt is cognoſcere, num ſua ſit Iuriſdictio. p.89. n.7.

Infamia debet Inquiſitionem ad puniendum præcedere. p.210. n.2. Non item ad conferendum beneficium, Ordinem aut diſpenſationem. ibid.

Infamia facti quid ſit? p.259. n.17. Tollitur per publicam vitæ emendationem. ibid. p.478 n.1. p 516. num 3.

Infamia Iuris tolli debet per Principis diſpenſationem aut reſtitutionem. p.259 n.17.

Infamia Iuris ſufficit ad renuntiandum Epiſcopatui. p.478. n.5.

Infamiam an pariat furtum probatum? p.677. n.2.

Infamis.

Infamis non poteſt poſtulari ad dignitatem Eccleſiaſticam. p.208.

Infamem Infamiâ Iuris ad beneficium eligere aut promovere eſt ipſo Iure invalidum. p.257 n.12.

Infamis Infamiâ facti invalidè eligitur aut promovetur quoad forum externum. p.257. n.13. Non item quoad conſcientiam. p.258. n.14.

Infami portæ dignitatum patere non debent. p.257. n.13. p.304. n.2.

Infans.

Infanti ſi Reſcriptum beneficiale detur à Pontifice an id exequendum? p.256 n 6.

Infans eſt, qui ſeptimum ætatis annum non implevit. p.521. Ei Tonſuram hodie conferens eſt ſuſpenſus per annum ab illius collatione. p.522. par. Non item conferens quatuor minores. ibid. n.2.

Infideles.

Infideles non obligantur Legibus aut pœnis Eccleſiaſticis. p.5. n.2.

Infinitas.

Infinitas ſolet à Iure reprobari. p.147. n.1.

Infirmus.

Infirmus in loco Electionis poteſt procuratorem ſuum mittere ad Electionem. p 349. n.2. Vel ipſe dare ſuffragium, quomodo? ibid.

Infirmitas quomodo ſufficiat ad renuntiandum Epiſcopatui aut Prælaturæ? p.478. n 5. Ob eam Epiſcopi & Prælati non ſunt facile ad renuntiationem cogendi. ibid. Facilius Parochi. ibid.

Infirmitas aut ſenium ſi reddat Epiſcopum ex parte tantùm inutilem, quid agendum Capitulo? p.903.

Infirmus non tenetur venire ad Iudicium. n.784. n.1. Nec procuratorem mittere in re gravi ibid. Niſi impedimentum ſit diuturnum, & cauſa differri nequeat. num.3.

Inhabilitas, Inhabilis.

Inhabilitatem ex Iure poſitivo ortam poteſt Princeps pro ſuo arbitratu abſque cognitione cauſæ validè tollere. p.73. n.3. Non item inferior. ibid.

Inhabilem ipſo Iure non poſſunt partes reddere habilem. p 86. n.5.

Inhabilitas agentis reddit actum nullum. p.122. n.3.

Inhabilis ad agendum poteſt agere de ipſa inhabilitate. p.145. n.6.

Inhabilis eſt minor XXIV. Annis ad beneficium curatum, non ad gratiam pro illo. p.157. n.1.

Inhabilis ad officium eſt inhabilis ad beneficium. p.188. n.5.

Inhabilitates poſtulati variæ, in quibus non poteſt aut non ſolet diſpenſari. p.208. coroll.2.

Inhabiles de Iure & notoriè ad Iudicium debet Iudex ex officio repellere. p.116. n.2.

Inhabilis ad beneficium an & quando teneatur occultum defectum maniſeſtare p 259. n.18. & 19. p.283. num. 1.

Inhabilis ad omnia beneficia eſt, qui plura curata, dignitates, aut perſonatus ſimul in titulum retinere præſumit. p.378. n.9.

Inhabilis ad executionem Ordinis eſt, qui Minores, vel bona fide ſacrum Ordinem ab alieno Epiſcopo ſine licentia accipit. p.518. n.4.

Iniuria.

Iniuria quænam ſit atrox, pendet ex arbitrio Iudicis. p.7. n.16.

Iniuriam nemo facere cenſetur, qui Iure ſuo utitur. p 315. par.

Iniuria maniſeſta quæ cenſeatur? p.672. n.1.

Iniuriarum etiam actio competit iniuſtè læſo. p.727. num.2.

Innocens.

Innocens, an & quomodo luere debeat cum nocente? p.213 n.5.

Innocens an & quomodo puniri poſſit ob delictum alienum? p.389. n.3.

Innocens an ſi ſecundùm publica allegata ſit damnatus, poſſit violenter reſiſtere? p.610. n.2.

Inquiſitio.

Inquiſitor non poteſt cognoſcere de divinatione aut ſortilegio, niſi ſapiant maniſeſtè hæreſin. p.89. n 7.

Inquiſitio ad pœnam non poteſt inſtitui ſine præcedente Infamia, aut querelâ p.210. n.2. Ad removendos indignos debet fieri à Superiore ex officio. ibid.

Inquiſitio eſt facienda de Prælati confirmandi moribus, ſcientia, &c. p 240. n.5. Vti & de forma & ſerie Electionis. p.241. n.6. Confirmans facere eam debet ex officio. p.284. n.6.

Inquirere ex officio qui debet, non excuſatur per ignorantiam. p.262. n.6.

Inquiſitio ſi fiat contra Prælatum, fieri etiam ſolet contra eius Eccleſiam & Clericos. p.304. n.1.

Inquirere de qualitatibus Imperatoris electi ſpectat ad Pontificem. p.326. n.9.

Inquiſitio ſeu proceſſus ſuper promovendis ad Epiſcopatum inſtituitur in Curia. p.523.

Inquirere aut cognoſcere de crimine quomodo poſſit Vicarius abſque ſpeciali commiſſione? p.593. n.2.

Inſtallatio.

Inſtallatio quid? p.266. n.5. Alicubi etiam prærequiritur ad adminiſtrationem beneficij. ibid.

Inſtitor.

Inſtitor eſt, qui tabernæ vel alteri negotiationi eſt præpoſitus. p.133. n.11. Validè agit, donec eius revocatio ſit nota in loco, ubi eſt. ibid.

Inſtitutio. Vide *Beneficium, Collatio, Proviſio.*

Inſtituendi Clerici Ius non poteſt præſcribere laicus

K etiam

Digitized by Google

etiam immemoriali tempore. p. 335. n. 15.

Inſtituendi Clerici poteſtas conceſſa laico non extenditur ad deſtituendum. p. 236. n. 17.

Inſtitutionem in dignitate aut Prælatura dans indigno, quam pœnam incurrat? p. 262. n. 5. *Vide* Indignus.

Inſtitutione verbali obtentâ poteſt beneficij poſſeſſio ſtatim adiri? p. 265. n. 4. Si vacet. ibid. Et conſuetudo vel ſtatutum alicuius Eccleſiæ non obſtet. p. 266. n. 5.

Inſtituenti ignoranter indignum incumbit probatio ignorantiæ. p. 287. n. 6.

Inſtitutionis oppugnatio. *Vide* Electio quoad impugnationem.

Inſtitutionis litteras tradens an cenſeatur beneficio renuntiare. p. 472. n. 1. & ſeqq.

Inſtitutus ab eo, qui ob negligentiam privatus eſt Iure conferendi, eſt tutus in conſcientia. p. 499.

Inſtitutum contra Canones ab Epiſcopo, quis poſſit amovere? p. 549. n. 2.

Inſtituendi non ſunt Clerici peregrini niſi dimiſſoriis ab Epiſcopo examinatis. p. 572. n. 1.

Inſtitui Clericus notus ad ſimplex beneficium poteſt ſine Epiſcopi examine. p. 572. n. 2. Non item ad curatum aut patronatum. ibid.

Inſtituere ad curatum non poteſt Archidiaconus ſine conſenſu Epiſcopi. p. 576.

Inſtituere quos olim potuerit Archidiaconus cum conſenſu Epiſcopi? p. 577.

Inſtituere Clericos poteſt etiam Abbatiſſa ad beneficia pleno jure ſubjecta. p. 746. n. 2.

Inſtrumentum.

Inſtrumenta privilegiorum in periculo corruptionis poſſunt renovari ante litem conteſtatam. p. 13. n. 6.

Inſtrumentis Notariorum etſi inſit Solœciſmus, ea tamen non vitiat. p. 83. n. 2.

Inſtrumentis Notariorum etiam hora addi ſolet. p. 90. n. 8.

Inſtrumento tradito & dominium & poſſeſſio contentorum transfertur. p. 174. n. 1.

Inſtrumenta ſi diverſæ eorum formæ ſint in uſu, facienda ſecundùm meliorem; ſed ex conſilio, non præcepto. p. 182. n. 6.

Inſtrumento à ſe producto ſtare debet Actor quoad omnem partem. p. 215. n. 2.

Inſtrumenta producta in Vno Iudicio non probant in alio. p. 305. n. 3.

Inſtrumenta Actionis, Emptionis, aut debiti tradens cenſetur liti renuntiare, emptum & debitum donare. p. 472. n. 2.

Inſtrumentum Emptionis pignori dans cenſetur rem emptam oppignorare. p. 472. n. 1.

Inſtrumentum producens confitetur omnia in eo contenta. p. 636. n. 5.

Inſtrumentum continens ſententiam delegati, deberet etiam continere tenorem Commiſſionis. p. 654. n. 4. p. 691. n. 5.

Inſtrumentum malitioſè aperiens non auditur, ſi de falſitate velit id arguere. p. 657. n. 2.

Inſtrumenti ſigillum amovens committit crimen falſi. p. 658. n. 5. item Inſtrumentum aperiens & Adverſario exhibens. ibid. Lacerans, comburens, abſcondens. ibid.

Inſtrumenta ſecum deferens Procurator licet mandato careat, admittitur, ſi cautionem de ratihabitione præſtet. 658. n. 2.

Inſtrumenta tradere debet, qui renuntiat Iuri ſuo. p. 761. n. 2.

Inſtrumenta vtriuſque partis poſt tranſactionem habenda pro irritis & vacuis. p. 768. par.

Inſtrumenti Verba non curanda, ſi de Intentione Auctoris conſtat. p. 791. n. 1. Niſi verba ſolemnia ſint de forma ſubſtantiali. ibid.

Intentio.

Intentio ſeu Mens diſponentis colligi debet ex Verbis. p. 153. n. 2. Ex ſubiecta materia & circumſtantiis cauſarum, perſonarum, &c. p. 154. n. 3.

Intentio diſponentis, ſi conſtet, præferenda Verbis. p. 153. n. 3. p. 791. n. 1.

Intentio primaria diſponentis indicat, an diſpoſitio eius ſit vel non ſit favorabilis. p. 159. n. 3.

Intentionis ſuæ fundamentum etiam negativum probare quiſque debet. p. 295. n. 10.

Intentio Legiſlatoris colligitur ex ratione in lege expreſſa. p. 355. n. 3.

Intentionem Actoris elidit cauſa allegata contraria Iuri. p. 363. n. 5.

Intentio Legiſlatoris præcipuè, & non præciſe verba attendenda in omni lege, etiam pœnali. p. 437. n. 4.

Interdictum.

Interdicto ſi ſubjeiatur civitas, ſubjiciuntur eidem etiam ſuburbia. p. 138. n. 3.

Interdicto non poſſunt Eccleſiæ exemptæ ſubjici ab Epiſcopo, niſi indirectè. p. 180. n. 1.

Interdictum generale alicuius loci comprehendit etiam Eccleſias exemptas in eo. p. 180. n. 1. Id ſi non obſervent Religioſi etiam exempti, incurrunt excommunicationem. ibid.

Interdictum aliámve cenſuram violandi conſuetudo non valet. p. 180. n. 2.

Interdictus perſonaliter ad Dignitatem Eccleſiaſticam aut Beneficium eligi non poteſt. p. 188. n. 5. Poteſt tamen eligere, niſi per exceptionem repellatur. n. 6. p. 278. n. 8.

Interdicto generali locali ſubjici poteſt totum territorium ob delictum & contumaciam Communitatis vel Regentis. p. 210. n. 1.

Interdictâ terrâ Principis non comprehenditur terra communicantis in delicto. p. 211. n. 3.

Interdictâ terrâ Principis intelligitur etiam ea, quæ ipſi tantùm quoad Iuriſdictionem ſupremam eſt ſubiecta. p. 211. n. 3.

Interdici ob delictum Epiſcopi an poſſit terra, ſpirituali tantùm eius Iuriſdictioni ſubiecta. p. 211. n. 3. p. 614. n. 2.

Interdictum violans non poteſt poſtulari ad Prælaturam. p. 211. n. 4. Contrahit ſuſpenſionem & irregularitatem. ibid.

Interdicti tempore ſi poſſit Epiſcopus celebrare, poteſt id facere cum Pontificalibus. p. 462. n. 2.

Interdictum poſſeſſorium.

Interdictum poſſeſſorium conceditur illi, cui ſolutionem aliquamdiu feciſti, & porro negas. p. 299. n. 6.

Inter-

Digitized by Google

Interdictum *Uti poſſidetis* habet etiam locum, quando fit præparatio ad novum opus. p. 655. n. 2.

Interpretatio. Vide *Verbum*.

Interpretatio ſtatuti facienda ſecundùm Ius commune aut ſtylum principalis curiæ. p. 46. n. 4 p. 188. n. 8.

Interpretatio Iuramenti quomodo facienda. p. 46. n. 9. p. 464. n. 1. & ſeqq. *Vide* Iuramentum.

Interpretatio Autoritativa legis dubiæ ſpectat ad principem. p. 50 n. 3.

Interpretata Lex antiqua magis obligat quàm interpretans nova. p. 51. n. 6.

Interpretatio Privilegij Apoſtolici reſervata eſt ſedi Apoſtolicæ. p. 77. n. 12.

Interpretatio Reſcripti Iuſtitiæ facienda ſecundùm Ius commune. p 97 n. 2.

Interpretandum eſt ſtrictè Privilegium contra Ius commune. p. 98. n. 3.

Interpretanda Principis beneficia, ut non præjudicent Iuri quæſito tertij. ibid.

Interpretanda ſtatuta particularia ſecundùm Ius commune, ſed ſalvâ Verborum proprietate. p. 98. n. 3.

Interpretationis ſtrictæ ſunt Reſcripta ad lites, & ad beneficia. p. 121. n. 1. Item privilegia in præjudicium alterius. ibid.

Interpres optima legum eſt conſuetudo. p. 186. n. 3.

Interpretanda quævis diſpoſitio, ut ſalva Verborum proprietate à Iure communi non recedatur. p. 188 n. 8.

Interpretatio ſtatuti aut Privilegij duplicem ſenſum habentis quomodo facienda? p. 188. n. 8. & 9.

Interpretatio dubiæ Legis fit à Iudice. p. 210 n 3. Reſcripti à Legato vel Delegato. ibid. Niſi dubium ſit arduum. ibid.

Interpretanda ſic ſunt Iura, ut Iuribus conſentiant. p. 212. n. 5.

Interpretandæ fundationes ut cum Iure communi congruant. p. 256. n. 7.

Interpretando non eſt recedendum à Verbis Legis vel Diſpoſitionis, niſi manifeſtum ſit, aliud ſenſiſſe diſponentem. p. 413.

Interpretatio in materia pœnali & odioſa eſt ſtricta. p. 414.

Interpretatio procedit, unde Ius prodit. p 437. n 6.

Interpretatio facienda à Principe in dubio, an caſus legis pœnalis ſit tantùm exempli loco. ibid.

Interpretandum ita privilegium, ut non cedat in præjudicium tertij. p. 461. n. 2.

Interpretanda Verba potius impropriè quàm contra Ius alterius. p. 615. n 1.

Interpretandum ſtrictè eſt Reſcriptum delegationis. p. 655. n. 3.

Interpretandum eſt ſtrictè Mandatum Procuratoris. p. 656. n. 6.

Interpretandum quomodo ſit pactum de renuntiatione hæreditatis debitæ. p. 767. n. 4. & 5.

Interſtitia Ordinum.

Vide Ordo.

Inthronizatio.

Inthronizatio Electi fit alicubi ſtatim poſt acceptatam Electionem. p. 266. n. 5. Quid ſignificet? ibid.

Inthronizatio ſola non eſt ſufficiens promulgatio Electionis. p. 365. n 4.

Intruſus.

Intruſus ad beneficium ſi pro eo ſine mentione intruſionis impetret Reſcriptum, eſt id obreptitium. p. 118. n. 4. p. 280. n. 2. Non item ſi ita impetret Reſcriptum pro alio beneficio. p. 118. n. 6.

Intruſus eſt, qui non per legitimam viam obtinet Prælaturam. p. 233. n. 8.

Intruſus eſt, ſi invalidè electus per ſe adminiſtret. p. 258. n. 17.

Intruſus non eſt appellandus v. g. Parochus, ſed *pro Parocho ſe gerens*. p. 334 n. 1.

Intruſi Curati aut malam fidem habentis acta v. g. abſolutio, an & quomodo valeant? p. 377. n. 5.

Intruſus propriè eſt, qui ab initio ſine Canonico titulo poſſeſſionem beneficij accepit. p. 377. n. 5.

Intruſi Electio licet confirmetur ex certa ſcientia ſed abſque mentione intruſionis, non roboratur. p. 770. n. 1.

Inveſtitura.

Inveſtitura oſtendit, quæ Regalia aut ſpecialia ſint alicui conceſſa. p. 25. n. 15.

Inveſtiendi Epiſcopi poteſtas non fuit conceſſa Carolo M. aut Ottoni I. p. 234. n. 14.

Inveſtitura quomodo fiat & quid operetur? p. 266. num. 5.

Inveſtire poteſt Vicarius Imperij *in feudis*, niſi ſint Principum, & Fahnlehen p. 328. n. 15.

Ioachimus Abbas.

Ioachimus Abbas florenſis Magiſtrum ſententiarum malè accuſat hæreſis. p. 2. n. 1. Iudicavit Eſſentiam divinam trium Perſonarum non eſſe propriè ſed tantùm collectivè unam. n. 2. Non fuit hæreticus. p 3. n. 4.

Irregularis.

Irregularis non poteſt ad Dignitatem Eccleſiaſticam aut Beneficium aſſumi. p. 188. n. 5.

Irregularis fit violans Interdictum. p. 211. n. 4.

Irregularis eſt, qui ordinatur à Schiſmatico denuntiato. p. 244. n. 3.

Irregularis tenetur hunc defectum manifeſtare vel à beneficio aut ordine abſtinere. p. 259. n. 18. Niſi quandoque neceſſitas excuſet. p. 259. n. 19.

Irregularitates ſtatuere eſt reſervatum Pontifici. p. 451 n 1.

Irregularitatem ab Epiſcopo ex quocunque delicto occulto contractam poteſt eius Confeſſarius tollere. p 478. n. 1.

Irregularitas quænam ſufficiat ad renuntiandum Epiſcopatui? p. 479. n 10.

In irregularitate ob homicidium, non notorium, ſed occultum ſolet Pontifex diſpenſare cum Epiſcopo. p 479. n. 10.

Irregularem ſcienter mittens ad Ordines, diſpenſat hoc ipſo tacitè cum illo, ſi poſſit. p. 514 n. 2.

Irregularitas homicidij voluntarij etiam occulti à ſolo Pontifice eſt diſpenſabilis. p. 515. n. 2.

Irregularitas non contrahitur ex homicidio caſuali & prorſus inculpato. p. 532.

Irregularis fieri poteſt Clericus aut Religioſus chirurgus etiam ſine culpa, ſaltem mortali. p 532. n. 1. & 2.

Irregularis non fit Medicus aut Chirurgus debitè iuxta artem agens. p. 532. n. 1.

Digitized by Google

Irregulares ſunt illegitimè nati. p.545.n.1.

Irregularis eſt, qui in Sacerdotio ex legitima coniuge eſt natus. p. 555. n 2.

Irregularis an ſit, qui pollicis vel indicis partem, aut alium digitum totum amiſit? p. 562. n. 1.

Irregularem ex defectu corporis facit magna deformitas & horror; Vel impedimentum celebrandi. p 563. n. 2. Recenſentur varij defectus. ibid. De ijs an magni & notabiles ſint, iudicabit Epiſcopus. ibid. In dubio diſpenſabit Epiſcopus facilè, cum religioſis. ibid.

Irregularisne ſit caſtratus, & qualis? p.564.

Irregularis eſt, qui per ſuam culpam membro integro etiam occulto eſt à ſe vel alio mutilatus. p. 564.

Irregularitate partiali inhabilis ad miniſterium altaris, non poteſt miniſtrare in ſacrificio, ut Diaconus vel Subdiaconus. p. 564.

Irregularis non eſt, qui ſine genitalibus natus eſt; vel in cunis, vel in neceſſitate, vel aliorum malitia ſectus. p. 564.

Irregularis non eſt, qui ex Medicorum conſilio curavit ſibi abſcindi genitalia v.g. ob lepram. p. 565.

Irregularis eſt, qui manu altera caret, vel inutilem ad celebrandum habet. p. 565. n. 1. Cum tali diſpenſare poteſt Epiſcopus ad Ordines Minores, aut ſimplex beneficium. p. 565. n. 2.

Irregularis an ſit qui pollicis dextri ungulam amiſit. p. 565.

Irregularis eſt Bigamus. p. 566. n. 1. Qui pœnitentiam publicam agit, vel egit. n. 2. Qui uxorem ab alio relictam ducit & cognoſcit. n. 3.

Irregularitas bigamiæ an diſpenſari poſſit à Papa? p 566. n. 2. Non facilè ſolet, niſi ad minores ordines. p. 567. n 2.

Irregularitatem indiſpenſabilem incurrit Clericus, qui in ſacris mortuâ ſua uxore ducit aliam & cognoſcit. p. 567. n 1. p 569. n 1. An idem ſit de Laico ſecundas nuptias invalidè contrahente. p. 568. n 2.

Irregularitas non ſolum ex Iure ſed etiam ex con ſuetudine introduci poteſt. p. 568. n. 2.

Irregularitas Bigamiæ oritur ex defectu Sacramenti; quo ſenſu. p. 568.

Irregularis eſt Clericus in ſacris ducens & cognoſcens Viduam. p. 569 par. n. 1. Et quidem indiſpenſabiliter. ibid. Eſtq; interpretativè Bigamus. ibid.

Irregularis eſt Clericus in ſacris aut Religioſus ducens Virginem. p. 569. n. 2. Non tamen cenſetur Bigamus. ibid. Diſpenſare cum eo poteſt Epiſcopus, ib.

Irritum, Irritare.

Irritare ſubinde idem ac irritum declarare. p. 52. n. 7. p. 311. n. 3. Subinde idem ac irritum facere vel reſcindendo quæ facta ſunt validè, vel impediendo ne fiant validè. p. 42. n. 8.

Irritum in Iure ſæpè dicitur irritandum, hoc eſt, irritum declarandum. p. 181. n. 3. p. 375. n. 2. p. 388. n 2.

Irritum quod quis neſcit, ratificare non poteſt. p. 198. num. 10.

Irritum ipſo Iure ab initio quando poſſit poſtea convaleſcere. p. 309. n. 1.

Irrita ſæpè dicitur ordinatio, quando ordinatus non habet executionem ordinis. p. 517. par. p. 519. n. 6.

Iudæus.

Iudæus probatâ eius in fide conſtantiâ poteſt promoveri ad Ordines & beneficia. p. 79. n. 3.

Iudæorum Vnctiones & Chriſtianorum quomodo differant? p. 540.

Iudex.

Iudex ordinare debet Iudicium iuxta formam ſui loci. p. 6. n. 12. Decidere cauſas debet iuxta ſtatuta & conſuetudines, quibus obligantur litigantes. p. 7. n. 12.

Iudex ſubordinatus non ex proprio ſenſu ſed ſecundum Leges iudicare debet. p 7 n. 13. p. 616. n 3. Quandoque tamen uti poteſt Epiikiâ. ibid. Maximè in pœnis augendis vel minuendis. p 7. n. 14. Neque neceſſe eſt hic conſulere ſuperiorem, niſi in dubiis. n. 15.

Iudicis in arbitrio ſunt, quæ à legibus indeterminatè ſtatuuntur. p. 7. n. 16. p. 6. 6. n. 3.

Iudex ex definitis per legem procedere poteſt ad ſimilia. p. 8. n. 16.

Iudex in caſibus per legem vel ſtylum indeciſis debet adhærere communi opinioni. p. 8. n. 17.

Iudex eſt interpres Iuris cuique competentis. p. 23. num 11. Eius ſententia non dat ſed authenticè interpretatur Ius. ibid.

Iudicis ſententia ſine citatione partis, copiâ defenſionis, vel cognitione cauſæ eſt irrita. p. 44. n. 17.

Iudex ex poteſtate iam ante conceſſa ſi quid agat, non petito iuxta præceptum ſupervenientis conſilio, agit illicitè ſed non invalidè. p. 48. n. 8.

Iudex probabiliter ignorare poteſt alterius loci Iura, p. 58 n. 13.

Iudicis ſententia tendit immediatè in perſonam, eiq; cohæret. p. 60. n. 3.

Iudicis familia non poteſt extra eius territorium capere reum. p. 60. n. 4.

Iudex formam pro una cauſa præſcriptam ſervare debet in aliis ſimilibus p. 72. n. 3.

Iudicem agere prohibentur aliqui à natura, alij à lege. p. 85. n. 2.

Iudex per Infamiam Iuris, non facti, impeditur in officio. p. 86 n. 3. Diſcrimen quoad hoc inter ipſum & Teſtem. ibid.

Iudex ſi habeat Impedimentum naturale, etiam occultum, ſententia eius eſt irrita. p 86. n. 4. Vti & ſi habeat Impedimentum legitimum notorium. n. 5. Non item ſi hoc ſit occultum. n. 4. Poteſt tamen id pars capiendo detegere. ibid.

Iudex in dubio de ſua Iuriſdictione poteſt de illa cognoſcere. p 87. n. 1 p. 90. n 8 p. 146 n 3 p 654. n. 2. Non quidem ſi obiectus ei defectus nequeat à lege vel ſuperiore ſuppleri: p. 88. n. 6. Sed ſi ſuppleri queat, p. 89 n. 7. Et non concernat ſtatum & exiſtimationem propriæ perſonæ Iudicis; ibid. p. 676. n. 5. ibid. Vel non agatur de ſtatu ipſius ſubiectionis. p 77. n. 12. p. 90. n. 7. p. 131. n. 3. Quamvis delegatus poſſit adhuc cognoſcere, licet ei obijciatur defectus omnis Iuriſdictionis. p. 136. n. 3. p. 654. n 3

Iudex poſt dubium de ſua Iuriſdictione pro ſe bonâ fide reſolutum validè procedit in cauſa principali. p. 87. n. 2. Niſi fortè Iuriſdictio fundari in eo non poſſit. p. 88. n. 3. Vt ſit ſi Reſcriptum aut Commiſſio ſint falſa. n. 4.

Digitized by Google

ſt. n. 4. Vel cauſa extra committentis poteſtatem. ibid.

Iudex in cauſa principali nunquam procedere poteſt, niſi certus ſit de ſua Iuriſdictione. p. 88. n. 3.

Iudex Laicus nec principaliter, nec incidenter poteſt ſe in res Eccleſiaſticas intromittere. p. 89. n. 6.

Iudex Laicus in dubio incompetentiæ pronuntiando contra Clericum non fundat Iuriſdictionem. ibid.

Iudex inferior in dubio Iuriſdictionis conſulat, ſi poſſit, ſuperiorem. p. 90. n. 8.

Iudex concurrens prævenit alterum per citationem Rei. p. 94. n. 1.

Iudex non debet ab initio duplicem pœnam infligere contumaci. p. 114. n. 9.

à Iudice iniuſtè ſpoliatus non reſtituitur in forma communi; ſive, ante cognitionem cauſæ. p. 115. n. 2. Niſi Iniuſtitia ſit notoria: p. 116. n. 3. Vel ſpoliatio extraiudicialiter, vel non ſervato Iuris ordine facta. ibi.

Iudex litem de rebus parvis ableget in patriam litigantium. p. 119. n. 1. Vti & examen teſtium, ſi maiore ſumptu, quàm res ipſa valet, ſint advocandi. ibid.

Iudicis alieni Acta non confirmantur per ratificationem legitimi. p. 122. n. 4.

Iudicis ex arbitrio pendet, quænam perſonæ ſint coniunctæ, ut una pro alia poſſit agere. p. 123. n. 6.

Iudex Appellationis diſcernit, an Appellatio ſit legitima. p. 124. n. 4.

Iudex in propria cauſa nemo poteſt eſſe. p. 131. n. 2. Niſi ipſe Iudex ſit quoad Iuriſdictionem notoriè læſus. ibid. Vel ſuperiorem non habeat. p. 487. n. 1.

Iudicis de ſua Iuriſdictione ſententia eſt interlocutoria habens vim definitivæ. p. 131. n. 4.

Iudices ad diverſos in una cauſa nemo trahendus. p. 144. n. 3.

Iudex non condemnat in expenſas, niſi parte petente. p. 145. n. 5.

Iudex non tenetur interponere ſuum officium parte non petente. p. 145 n. 5. Niſi in cauſis piis & publicis, ibid. p. 215. n. 2.

Iudici quænam expenſæ ſint à partibus æqualiter præſtandæ. p. 166. n. 15.

Iudicis conſcientiæ ſi quid relinquitur, non poteſt ab eo appellari, p. 166. n. 17. Nec ad id prærequiritur judicialis cognitio cauſæ. ibid.

Iudex conſulere quidem alios, non tamen ſequi debet. p. 175. n. 2.

Iudex interpretatur dubiam legem. p. 210. n. 3.

Iudex ex officio ſupplet omiſſa à partibus, quæ ſunt Iuris aut conſuetudinis. p. 215. n. 2. Non item ea quæ ad factum ſpectant. ibid. Niſi ſint nota ex actis publicis. ibid.

Vel ex inſtrumento producto. p. 216. n. 2.
Vel ſint notoria. p. 102. n. 2. p. 216. n. 2.
Vel vergant in periculum animæ. ibid.
Vel agatur cauſa boni publici. ibid.
Vel veniant acceſſoriè. ibid.

Iudex tenetur ex officio Actorem, Advocatum, & Teſtem de Iure & notoriè inhabiles repellere. p. 216 n. 2.

Iudex tenetur ex officio tueri cauſas pupillorum & perſonarum miſerabilium. p. 216. n. 2.

Iudex an ad valorem definitivæ debeat pro contumaciter abſente ſupplere, quæ ad factum pertinent? p. 216. n. 2.

Iudicis officium implorari poteſt, cum Actio propriè dicta deficit. p. 218 n. 7.

Iudex hortari, non tamen cogere poteſt partes ad compoſitionem. p. 274 n. 1.

Iudex non ſatis in cauſa inſtructus non poteſt procedere ad ſententiam definitivam, etiam contra contumacem. p. 291. n. 5.

Iudex in notoriis non tenetur citare reum aut proceſſum formare. p. 295 n. 7. Id tamen expedit ad cautelam. ibid.

Iudex præſumēdus eſt legitimè omnia gerere. p. 295. n. 8. In dubio ſtat præſumptio pro ipſo. p. 116. n. 2.

Iudex an adhuc poſſit procedere ex officio, ſi pars læſa cedat ſuo Iure. p. 308. n. 8.

Iudex ex officio procedere poteſt contra malè Electum vel inſtitutum. p. 216 n. 2. p. 318. n. 2.

Iudex ex quibus in Iudicio formare poſſit ſententiam. p. 470. n. 1.

Iudicis etiam Arbitri ſententia præſumitur iuſta. p. 470. n. 2. Niſi dubitatur de eius Iuriſdictione & poteſtate. p. 471. n. 2.
Vel Appellatio interpoſita ſit, & recepta. ibid.
Vel manifeſtè contrarium oſtendatur. ibid.
An & quomodo præſumptio hæc ſit Iuris & de Iure. n. 3.

Iudicis acta valent, ſi partes præſentes non contradicant, & eius Iuriſdictionē prorogare poſſint. p. 471. n. 2.

Iudex imperitè judicans litem facit ſuam. p. 471. n. 3.

Iudex an & quomodo pœnam à lege decretam poſſit minuere, vel augere? p. 606. n. 4. & 5.

Iudici eiuſque officialibus iniuſtè agentibus an & quomodo poſſit quis violenter reſiſtere? p. 610. n. 1. & 2.

Iudex contra abſentem non debet procedere etiam in poſſeſſorio *recuperandæ*, niſi ſit contumax. p. 613.
Imo nec ſemper, ſi ſit contumax. ibid.

Iudex poteſt, ut æquum videtur, procedere in caſu à Lege non definito. p. 616. n. 3.

Iudex probabiliter ſuſpectus poteſt recuſari. p. 621. n. 1. An & ſi unus ex pluribus ſit ſuſpectus p. 622 n. 2.

Iudex ſi ſit dominus unius partis, an & quomodo ab altera ut ſuſpectus merito recuſetur? p. 621. n. 1. Domini nomine quis comprehendatur. ibid.

Iudex exercere poteſt Iuriſdictionem voluntariam in ſuos familiares, conſanguineos, & filios. p. 622 n. 3.

Iudex debet ſubinde ob diſtantiam vel ſumptus committere cauſam vel eius articulum alteri. p. 624. n. 5.

Iudex recuſari poteſt non tantum à partibus, ſed etiā à tertio, cuius intereſt. p. 635. n. 1. Recuſandi cauſæ quæ? n. 2.

Iudex ſi pars citata ad certam diem non compareat, non tenetur quidem, ſed poteſt exſpectare in ſequentem. p. 638. n. 1. Tenetur tum etiam pars altera, quæ præſens eſt, exſpectare. n. 2.

Iudicem potes recuſare, ſi lite jam conteſtata adverſarius tuus fiat eius familiaris p. 639. n. 1.

Iudicem recuſare potes, ſi ſit inimicus Domini tui. p. 639. n. 1.

Iudex facilius recuſari poteſt ut ſuſpectus, quàm teſtis. p. 639 n. 2.

Iudicem recuſare potes etiam in cauſa Eccleſiæ, ſi ſit Domi-

Dominus vel conſanguineus Rectoris. p.639. n 3.

Iudex eſſe quis poreſt in cauſa ſuæ Eccleſiæ. ibid.

Iudicis poteſtas ſuſpenditur per Appellationem. p 648. n. 5. Sententia eius ſi in appellatione confirmetur, eſt ad ipſum pro executione remittenda. p.649. num.6.

Iudex quomodo differat ab Executore? p 649. n.7.

Iudicis ſeotentia ſi ſit iniuſta, quid agere debeat aut poſſit ille, cui eſt mandata executio? p.649.0.7.

In Iudice defectus Iuriſdictionis quando & quomodo opponendus? p.654 0 2.

Iudicis negligentiâ devolvuotur cauſæ fori ſecularis ad Eccleſiaſticum. p. 663. n. 1.

Iudicis ſuſpecti de recuſatione quis & quando cognoſcere debeat? p 665. n 1.

Iudex quid poſſit, ubi exameo & inſtructam cauſam ad Principem miſit, vel mittere decrevit. p. 692 n. 2.

Iudex poteſt extra territorium exercere Iuriſdictionem voluntariam. p.693. n 2. Non item cootentioſam invito Ordinario loci. p. 694. n. 2.

Iudex quomodo poſſit criminis ex confeſſione noti accuſationem admittere & pœnam decetoere. p. 702. num. 3.

Iudex ex officio tenetur advocatum dare parti, quæ nullum obtinere poteſt. p.734. n. 2. Debet attendere, ne inter unum & alterum advocatum partium ſit nimia inæqualitas. o. 3.

Iudicis ſubditus aut familiaris ſi ſit advocatus non poteſt propterea recuſari. p. 734. n. 5.

Iudicis ex domo poteſt produci teſtis. p. 735. n. 5.

Iudicis officium neceſſarium eſt, quod Actioni deſeruit. p. 735 n. 1. Nobile eſt, quod Actiooi non eſt alligatum; ibid. Idque exercetur vel ex motu proprio vel ad implorationem partis. ibid.

Iudicis imploratio & Actio quomodo differat? p. 735. num. 2.

Iudicis officium ſi imploretur, an & quomodo opus ſit litis cooteſtatione. p. 735. n. 3.

Iudex debet ſequi benigniorem partem, ubi Ius oon eſt expreſſum. p 778. 0. 3. Si ſit expreſſum, ſolus Princeps diſpenſare poteſt. ibid.

Iudex ſecularis cognoſcit cauſam adulterij, ſi agatur criminaliter; p.787. n. 3. Eccleſiaſticus, ſi agatur ad divortium. ibid.

Iudex poteſt ex officio relaxare Iuramentum pacti per metum extorti. p. 813. n 4.

Iudex ſi tempus ſufficiens non habuit ad cognoſcenda acta, quæ ſit contra illum præſumptio. p 830. n 3.

Iudex Conſervator.

Iudex Conſervator ſolet in Reſcripto dari non tantùm ad præſeotia, ſed etiam futura. p. 82. n. 1. *Vide* Conſervator.

Iudex Delegatus. Vide *Delegatio, Mandatum; Reſcriptum.*

Iudex delegatus per Reſcriptum non impeditur per aliud poſterius ad alios ſine mentione prioris. p.69. n. 1. p.651. prin. Poteſt tamen etiam per poſterius Delegatus procedere, niſi exceptione repellatur. n 2.

Iudex delegatus an cauſâ per poſterius Reſcriptum avocata adhuc validè procedat? p. 69. 0 5.

Iudicis delegati Iuriſdictio poteſt, ſi Princeps velit, ſtatim ceſſare eo tempore, quo dantur avocatoriæ. p.69. n. 6. Ordinariè Iuriſdictio oec aufertur nec confertur niſi litteris præſentatis. p.70. 0. 7.

Iudex delegatus an ſit capax poteſt etiam colligi ex tempore *Data*. p. 78. n. 1. Spectandum Tempus delegationis, non præſentationis. p.164 n.7. p.618 n.4.

Iudex delegatus ad futura, aut liberè eligendus, ſi detur, in Reſcripto Iuſtitiæ, eſt id ſuſpectum. p. 82 n. 1.

Iudex delegatus ad futura dari poteſt in Reſcripto Gratiæ. p. 82. n. 1.

Iudex delegatus debet, ſi quod habet impedimentum, collegis ſignificare. p. 85. par.

Iudici delegato ſi poſtea ſuperveniat impedimentum ſive naturale, ſive legitimum, non poteſt is in cauſa procedere. p 86. n. 3. Sublato impedimento recuperat Iuriſdictionem. ibid. p.617. 0. 1.

Iudex delegatus poteſt in dubio ſuæ Iuriſdictionis de illa cognoſcere. p. 87. n. 1. p. 146. n. 3. p. 654. n. 3. p.655. n. 3. Cum qua limitatione. p. 676. n. 5. *Vide* Iudex. Dubio bona fide pro ſe reſoluto an poſſit in cauſa priocipali validè procedere? *Vide* Iudex

Iudex delegatus à Laico in cauſa Eccleſiaſtica, etſi bona fide procedat, acta tamen eius ſunt irrita. p. 88. n. 5.

Iudex delegatus acquirit Iuriſdictionem per præſentationem Reſcripti. p.94. n. 2. Et tota pendet ex voluntate delegaotis. p. 111. n. 6.

Iudex delegatus debet proceſſum ſuum conformare Voluntati delegantis. p. 104. n. 5.

Iudici delegato ſi præſcribitur forma ſeu *conditio* requiſita de Iure, ea ordinariè ooo eſt ſubſtantialis. p. 110. num 6. Si non requiſita de Iure, ea ordinariè eſt ſubſtantialis. ibid. p. 563. n. 2.

Iudex delegatus poteſt in ſuo negotio Mandata dare Ordinariis. p. 123. n. 2.

Iudicis delegati eſt cognoſcere, an Appellatio ab *interlocutoria* ſit recipienda. p. 124 n. 4. Eiuſdem eſt, ne Iudex *à Quo* ulterius procedat, inhibere ibid. Et quidem quandoque etiam abſque cognitione cauſæ. ibi.

Iudici delegato etſi objiciatur defectus totius Iuriſdictioois, adhuc tamen poteſt de illa efficaciter cognoſcere. p 131. n. 3. Non item Ordinarius. *ibid.*

Iudex delegatus poteſt ab eo, qui per errorem putabatur ſubditus illius, exceptione repelli. p. 133. n 1.

Iudex delegatus per Reſcriptum irritum poteſt fraudulentum Imperatorem condemnare in expenſas. p. 144. n. 4.

Iudicis delegati acta poſſunt valere, ſi excommunicatio Reſcriptum Pontificium impetrantis publicè ignoretur. p. 147. n. 5.

Iudicis delegati proceſſus eſt ipſo Iure irritus, ſi in perſonalibus actionibus diverſis contra eundem diverſa Reſcripta ad diverſos impetrata ſint. p. 147. par. p. 148. prin.

Iudex delegatus à Pootiſice eiúſve Legato ad cauſas Eccleſiaſticas eſſe poteſt ille, qui habet dignitatem, perſonatum, vel Cathedralem Canonicatum. p. 161. n. 1. Etſi dignitas ſit amobilis ad nutum. p. 162. n. 2. Item Prior conventualis, non clauſtralis; p. 163. n. 4. Cancellarius Univerſitatis. n. 5. Canonicus etiam poſt ingreſſum in Religionem. p. 164. n. 7.

Pro-

Profeſſus Eccleſiæ Cathedralis regularis. n. 8
Canonicus præbendâ carens. ibid.

Iudex delegatus intuitu dignitatis non poteſt eâ amiſſa cognoſcere cauſam. p. 164. n. 6. p. 618. n. 3. Poteſt autem delegatus intuitu perſonæ. p. 164. n. 6. p. 618. n 4. Modò non ob crimen amiſerit dignitatem. p. 618. n. 4. Nec ſtatutum eccleſiaſticis negotiis contrarium aſſumpſerit. p. 619. n. 5. Qualis ſtatus non eſt ſtatus Religioſus. p. 164. n. 7.

Iudex delegatus debet cauſam inter Reum & Actorem qui eiuſdem ſunt civitatis aut diœceſis, ibidem cognoſcere. p. 164 n. 9. Vbi, ſi Reus & Actor ſint diverſarum civitatum aut diœceſium. p. 165. n. 10.

Iudex delegatus Papæ non poteſt in alia quàm in deſignata civitate aut diœceſi, cauſam cognoſcere. p. 169. n. 11. p. 683. prin. Niſi rationabilis cauſa obſtet. p. 683. prin. vel partes conſentiant. n. 2. 3.

Iudex delegatus nihil muneris præter eſculenta & poculenta poteſt à partibus accipere. p. 165. n. 12. Niſi extra domicilium abire debeat. ibid. Ne quidem pro labore audiendi Teſtes. n. 13. Quidquid præterea accipit, tenetur reſtituere. ibid. p. 166. n. 14. 16. Sed delegatus tantùm ad lites, non ad alia. p. 166. n. 14. Et à Pontifice tantùm vel eius Legato, non ab aliis. p. 167. n. 18. Finitâ tamen delegatione poteſt id ei iterum liberaliter donari. p. 167. n. 17.

Iudex delegatus ſine neceſſitate non adhibeat Aſſeſſorem. p 166. n. 15. neque teſtes. p. 167. n. 19. Aſſeſſori & Notario ſalarium æquo maius non permittat. p. 166. n. 16.

Iudex delegatus interpretatur dubium Reſcriptum ſui Principis. p 211. n. 3. *Notan.* 4.

Iudex delegatus ſi litigantes remittit ad delegantem, præfigit ijs terminum ſe ſiſtendi. p. 290 n. 2.

Iudex delegatus ſi ſemel ſententiam tulit ſive benè ſive malè functus eſt ſuo officio. p. 314. n. 7. p. 611. n. 2. Nec poteſt eam revocare aut corrigere. p. 611. n. 2. Niſi tuliſſet contra formam Mandati. p. 612. n. 2. p. 621. n. 4. Vel eſſet delegatus ad univerſitatem cauſarum. p. 612. n. 2. Diſcrimen quoad hoc inter ipſum & Ordinarium p. 314. n 7. p. 612. n. 3. §. *Quæres*.

Iudex delegatus non creditur, niſi oſtendat delegationem. p. 471. n. 2.

Iudex delegatus invalidè procedit ſine conſilio eorum, quos iuſſus eſt adhibere. p. 563. n. 2.

Iudex delegatus Pontificis eſſe poteſt qui eſt Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus. p. 588. n. 4. Sed Generalis n. 5. Et principalis n. 6.

Iudicis delegati à Vicario generalis Iuriſdictio excommunicato Vicario ſuſpenditur in rebus integris. p. 591. n. 14. Non item in cæptis. ibid. Subſtituti poteſtas ſuſpenditur in utriſque. ibid.

Iudicis delegati & ſubſtituti quale diſcrimen? p. 591. n. 14. §. *Eſt autem*.

Iudex delegatus à Principe eſt ordinarijs alijs maior & dignior. p. 600.

Iudex delegatus eſt, qui cauſas non ſuo ſed alieno Iure cognoſcit. p. 600. §. *Alterum* Ordinarius cognoſcit cauſas ſuo Iure. ibid.

Iudex delegatus ſemper etiam, ſaltem tacitè, habet Iuris dictionem in impedientes proceſſum. p. 601. n. 2. Eius poteſtas eſt ſtrictè interpretanda. ibid. extenditur tamen ad acceſſoria, etiam non expreſſa. ibid. p. 632. n. 6. Niſi ſint ſpecialia. ibid.

Iudex delegatus Principis poteſt ſub delegare. p. 603. n. 1. p. 670. n. 1. Etiam invitis partibus & abſque neceſſitate; p. 603. n. 1. vni vel pluribus. p. 623. n. 3. Sed perſonis diſcretis & idoneis; & quænam iſtæ? p. 604. n. 2. Quamvis cauſam, etiam criminalem. p. 713. n. 2. Eamque vel totam, vel quoad partem. p. 642. n. 1. 5. p. 648. n. 4. Abſolutè, vel limitatè aut conditionatè. p. 678. n. 1. Niſi ſit valde gravis & ardua. p. 604. n. 3. An ſi ſit delegatus ad nudum miniſterium? p. 671. n. 5.

Iudex delegatus per diverſa Reſcripta debet in dubio illorum declarationem petere à delegante. p. 602. n. 1. Vti & in dubio de revocatione vel mutatione Reſcripti. p. 603. n. 2.

Iudex delegatus Principis poteſt ijs tantum ſubdelegare, quibus poteſt delegans cauſam committere. p. 647. n. 2.

Iudicis delegati poteſtas expirat, ſi cauſam intra tempus pro expeditione præſcriptum non expediat. p 605. n. 1. Diſcrimen quoad hoc inter Ordinarium & ipſum. ibid. Tempus illud poteſt prorogari per conſenſum partium. n. 2. p 656. n 4. Niſi delegans prohibuerit. p. 605. n. 2. Vel ob bonum publicum ſit præfixum. ibid. Tempus non pro expeditione, ſed pro Iuriſdictione includit executionem ſententiæ. ibid.

Iudex delegatus poteſt contumaces punire. p. 606. n. 2. & 3.

Iudex delegatus poteſt partibus pœnam pro qualitate cauſæ imponere. p. 606 par. n. 1. An etiam teſtibus? p. 607 n. 1. An & quomodo etiam Epiſcopis? p 613. par. p. 614 n. 2.

Iudex ad eandem cauſam poteſt eſſe delegatus & ſubdelegatus. p. 608.

Iudex delegatus poteſt executionem ſententiæ alteri committere, vel ipſe exequi. p. 609. n. 1. Etiam armata manu. ibid. Vnde ea accipienda? n. 2.

Iudex delegatus Papæ ſolet executionem ſuæ ſententiæ committere Ordinario. p. 609. n. 1.

Iudicis delegati poteſtas finitur non ferendo ſententiam, ſed eius executione. p. 611. n. 1. Niſi hæc Subdelegato commiſſa ab eóque iam cæpta ſit. p. 609. n. 1. § *Quæritur hic*. p. 611. n. 1. Vel condemnatus adhuc intra annum à ſententiæ executione recedat p. 640. n. 3.

Iudex delegatus ad Vniuerſitatem cauſarum æquiparatur Ordinario. p. 612. n. 2.

Iudex delegatus gerit in Iuriſdictione vices delegantis. p. 613. n. 1. Quo propterea in honore habendus? ibid.

Iudex delegatus præſcriptam procedendi formam non tenetur ſervare cum magno partium præiudicio. p 615. n. 1.

Iudex delegatus, etſi præſcriptam habeat formam, debet tamen procedere ſecundùm æquitatem Iuris. p. 616. num. 2.

Iudex delegatus ut Eccleſiæ provideat, intelligitur ſalvo Iure Epiſcopi, Archidiaconi, &c. p. 619 par.

Iudex delegatus debet executionem ſententiæ ſuæ propter appellationem differre. p. 620. n 2.

Iudex

Iudex delegatus ſi contra formam mandati iudicet, ſententia eſt irrita. p. 621. n. 3. Exinde tamen non cenſetur functus officio. n. 4.

Iudicis delegati Iuriſdictionem non ſuſpendit appellatio à Subdelegato. p. 622. pat.

Iudicis delegati Iuriſdictio expirat per mortem delegantis re adhuc integrâ, nô item re iam cœptâ. p 625. prin. n. 1. p. 652. n. 1. Cenſetur res cœpta, ſi facta ſit citatio; p. 625. n. 1. Etſi ad partes nondum pervenerit: n. 2. p. 696. n 6. Non item ſi delegatus tantùm ſubdelegavit. p. 616. n. 3 p 684. Aut ſi tantùm juſſit fieri citationem. p 626. n. 3.

Iudicis delegati ad univerſitatem cauſarum Iuriſdictio an expiret mortuo delegante? p. 627. n. 8.

Iudicis delegati Iuriſdictio in rebus nondum cœptis expirat per mortem Delegantis; p. 628. n. 8. Valent tamen eius acta, ſi mors delegantis ſit publicè ignota. num 9

Iudicis delegati Iuriſdictio ſuſpenditur in rebus integris, ſi delegans ob cenſuram ſit non toleratus. p. 628. num. 12

Iudicis Delegati & Vicarij quoad hoc diſcrimen. ibid.

Iudice delegato principis mortuo, expirat ſubdelegati ab eo Iuriſdictio re integrâ. p. 626. n. 3. Non item mortuo delegato alterius. ibid.

Iudici delegato poteſtas non adimitur per revocationem, niſi legitimè intimatam. p. 628. n. 11.

Iudex delegatus poteſt compelli ad acceptandam delegationem. p. 631. n 4. Et puniri à delegante, vel ab ordinario. p. 632. n. 4.

Iudex delegatus Actorem audire debet, ſi Reus non probet, ſaltem intra octiduum excommunicationem obtentam. p 632. n. 5.

Iudex delegatus poteſt Actorem abſolvere ab excommunicatione poſt Reſcriptum incurſâ. p. 632. n. 6. Niſi ſit reſervata Pontifici. ibid Imo & ab hac ad reincidentiam. ibid §. *Nos. l.* Ab excommunicatione, Epiſcopali, ſi Epiſcopus malitioſè nolit abſolvere. ibid. §. *Altera* Indignum autem abſolvere poteſt in neceſſitate ad reincidentiam. p. 633. §. *Sed quid?*

Iudex delegatus excommunicato, quem abſolvit, non dat præcepta, niſi Autor malitioſè nolit. p. 633. § *ſi.* Nec etiam aliter compellit ad ſatisfaciendum. n. 7.

Iudex delegatus non tantum habet cognitionem ſed & Iuriſdictionem ab eâ, quæ eſt delegantis, diſtinctam. p. 640. n. 1.

Iudex delegatus Papæ habet ad ſententiæ ſuæ executionem, eamque ſtabiliendam annum integrum. p. 640. n. 3. An & delegatus ab inferiore. ibid. An & ſubdelegatus? ibid.

Iudex delegatus Principis ſi ſubdeleget cauſam poteſt à ſubdelegato appellari. p. 642. n. 2. Debet autem appellari ad primum delegantem ſi tota cauſa ſit ſubdelegata. n 3. Ad ſubdelegantem, ſi tantum pars cauſæ. p 623. n. 1. p. 642. n. 3. 678 Imo & ſi ſubdelegans ſibi ſolùm executionem ſententiæ reſervavit. p. 679. n. 3. Niſi id cedat in diſpendium partis p. 681. prin. Vel ſubdelegans longè abſit. n. 1. Vel à ſententia ſubdelegati Iuriſdictione in dubio pronuntiantis, ſit appellatum. p. 684. *Notan.* 2.

Iudex delegatus à non Principe non poteſt ſubdelegare. p. 643. n. 7. Niſi ſit delegatus ad univerſitatem cauſarum. n. 8. Vel ſpeciatim ei conceſſum, ut nomine ſui delegantis ſubdeleget. p. 644. n. 10. Vel ſubdeleget tantùm ad articulum cauſæ non Iuriſdictionalem. p. 645. n. 11.

Iudex delegatus à Proconſule, an poſſit ſubdelegare? p. 643 n. 7. An delegatus Legati à latere. ibid.

Iudex delegatus ad Vniverſitatem cauſarum quis ſit? p. 643. n. 8. Vt poſſit ſubdelegare, quid requiratur? p. 644. n. 9.

Iudex delegatus debet eſſe certus, quo ſenſu? p. 644. n 10.

Iudex delegatus Principis ſi à ſocio acceptet ſubdelegationem non poteſt alteri ſubdelegare. p. 646. n. 12. Et licet delegatus ſit *remota appellatione*, poteſt tamen tum ab eo appellari. n. 13. Non ad condelegatum ſed ad primum delegantem. n. 14.

Iudex delegatus Principis poteſt aliquem ad ſubdelegationem acceptandam cogere. p. 647. n. 2. Et reluctantem punire. p 648. n. 3.

Iudicis delegati ſententia ſi ſit iniuſta, quid agere poſſit vel debeat ille, cui eſt mandata executio. p. 649. n. 7.

Iudex delegatus, ſi erret in iudicando, an & quomodo ſit excuſatus? p. 6[illegible] n [illegible]

Iudex delegatus intuitu dignitatis, ſi deponatur aut renunciet, expirat Iuriſdictio ſubdelegati ab eo, re integra. 652. n. 2. Vti & ſi ſit delegatus intuitu perſonæ & deponatur. n. 3. Non item ſi renuntiet. p 653. n 3.

Iudice delegato vel delegante mortuo an adhuc procedere poſſit ſubdelegatus? p. 653. n. 4.

Iudici delegato poteſt, ſed non debet quis parére, niſi de delegatione fidem fecerit. p. 653. n. 1.

Iudicis delegato non tenemur ſtante dubio de eius Iuriſdictione parére. 654 n. 3. Sed Ordinario. ibid.

Iudici delegato defectus Iuriſdictionis debet ante litem conteſtatam opponi. p. 654. n. 2. Alioqui præſumptio eſt pro ipſo. n 3.

Iudicis delegati Iuriſdictio poteſt in dubio prorogari à partibus. p. 655. n. 4. Manifeſtè prorogari non poteſt quoad ſubſtantialia. p. 656 n 4. Sed tantum quoad accidentalia Temporis, Loci, &c. ibid.

Iudici delegato illata iniuria redundat in delegantem. p. 657. n. 1.

Iudicem delegatum à Principe poteſt quis ut ſuſpectum recuſare; p. 657. n. 3. An & ſi ipſe eum petierit? ibid.

Iudicem delegatum certum ſi pars petat, an & quomodo ex ſtylo curiæ concedatur? p. 659. n. 2. p. 669. n. 1.

Iudicem delegatum eligendi poteſtas eſt gratia ſingularis. p. 660. n. 2.

Iudex delegatus eſt functus officio, ſi ſubdelegatus ad totam cauſam. eam agere cœpit. p. 662. n. 3. p 678. neque poteſt eam amplius revocare. p. 675 n 2. p. 662. n 3. Re tamen adhuc integra poteſt revocare. p. 678.

Iudex delegatus ſi pronuntiavit ſibi Iuriſdictionem non competere, functus eſt officio; nec poteſt in cauſa ex ſolo partium conſenſu procedere. p 664. n. 2.

Iudex delegatus poteſt eſſe, qui eſt minor XXV. annis. p. 668. n. 1. Non item minor viginti annis. ibid.

Niſi

Niſi à Principe ex certa ſcientia delegetur. ibid. Vel partes conſentiant. ibid. Impubes tamen non poteſt admitti à principe; nec minor octodecim annis à partibus. ibid.

Iudex delegatus Papæ ad executionem perſonaliter faciendam poteſt cum partibus conſentientibus adhuc ſubdelegare. p. 970. n. 1. Niſi induſtria eius ſpecialiter ſit electa. n. 4. Et unde hoc dignoſcatur. ibid.

Iudex delegatus Papæ etſi non ſervet gradationem pœnæ, valide poteſt excomunicare Epiſcopum. p 674. n. 2.

Iudex delegatus ab Epiſcopo ſi recuſetur ut ſuſpectus, cognoſcit Epiſcopus. p 676. n. 3. Si Epiſcopus quoque ſit ſuſpectus, eligendi ſunt Arbitri. n. 4.

Iudex delegatus, ſi ſit ſuſpectus an & quomodo poſſit ante ſententiam recuſationis ſubdelegare? p. 677 prin. n. 1. Eius poteſtas extinguitur, cum damnatus ut ſuſpectus. p. 677. n. 3. Neque poſſunt partes in eum conſentire. ibid. Diſcrimen quoad hoc inter ipſum & Ordinarium. ibid.

Iudex delegatus Epiſcopi poteſt mutare deſignatum Iudicij locum, ſi partes conſentiant. p. 683. n 2. Vel Epiſcopus. n. 3. Vel neceſſitas cogat. ibid.

Iudici delegato ſpeciali non poteſt Legatus Apoſtolicus proceſſum prohibere. p. 688. n. 1. Niſi nova cauſa ſuperveniat. ibid. Vnde poteſt eius contra formam Mandati acta reſcindere p. 689. n. 2. Acta autem iuxta formam confirmare. n. 3.

Iudex delegatus ſpecialis ad ſuæ ſententiæ executionem poteſt compellere Legatum Apoſtolicum. p. 689. num 4.

Iudex delegatus ſi malè ceſſet, poteſt Ordinarius Reum cogere ad deſiſtendum à peccato publico & ſcandaloſo. p. 707. n. 1.

Iudex delegatus an & quando fiat ille, cui mandantur ſpectantia ad Ordinarium eius officium. p. 716. n. 3. p. 713. n. 1. & 2. In dubio non præſumitur Delegatus. p. 717. n. 3.

Iudex delegatus quivis poteſt nudum miniſterium alteri committere. p. 715. n. 4.

Iudex delegatus Archiepiſcopi poteſt cenſuram inferre Coëpiſcopis. p. 726. n. 2.

Iudex delegatus, ad cauſam ſecundùm Iura decidendam, poteſt etiam admittere Tranſactionem. p. 771. n. 1.

Iudex delegatus ad univerſitatem cauſarum & cum adminiſtratione poteſt læſos reſtituere in integrum. p. 834. n. 3. Alij delegati non poſſunt niſi ex ſpeciali commiſſione. p. 835 n 5. Vel incidenter. n 6.

Iudicis delegati ſententiâ, læſum ſolus Princeps poteſt reſtituere in integrum. p 835. n 3.

Iudex delegatus ſi à partibus ſit electus, non eſt coram eo locus reconventionis. p. 851. n. 2.

Iudicem delegatum in favorem partium poſſunt hæ deſerere, & in Arbitros compromittere. p. 857. n. Poſſunt & relictis arbitris ad delegatum redire. n. 2.

Iudices delegati.

Iudices delegati plures ſi in dubio de Iuriſdictione non poſſint convenire, debent eligere arbitros. p. 87. n. 1. p. 90. n. 8. Vel ad delegantem recurrere. p. 90. n. 8. p. 602. n. 1. & 3. Ordinarius immiſcere ſe non poteſt. p. 113. n 2.

Iudices delegati diverſi diverſa mandent Ordinario, quid illi faciendum. p. 113. par. & n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus ad unam cauſam abſque clauſula *ſi non omnes* unus non poteſt procedere ſine altero. p. 115. n. 3. p. 608. p. 621. n. 2. p. 630. n. 1. Niſi ex duobus unus alterum ſubdeleget. p. 608 p. 669. n. 1. Vel ſint ad univerſitatem cauſarum delegati. p. 621. n. 1.

Iudices delegati ſi ſint tres, acta à duobus non poteſt tertius poſtea ratificare. p. 631. n. 2.

Iudicum delegatorum unus tantum, aut duo ex tribus ſi citent partes, non tenentur comparare. p. 634. n. 1.

Iudicibus tribus delegatis duo non poſſunt citare tertium ad tractandam cauſam, ſed monere. p. 634. n. 2. Sufficit monitio una. n. 3. Niſi expreſsè requiratur trina. ibid.

Iudices delegati ſi ſimul ſint duo, poteſt unus alteri ſuas vices committere. p. 608. p. 652. prin. Mortuo committente non poteſt alter re adhuc integra procedere. p. 652. n 1.

Iudicibus delegatis pluribus ſi unus moriatur, expirat Iuriſdictio aliorum. p. 668. n. 1. Niſi adiecta ſit clauſula *ſi non omnes*. p. 669. n. 1. Vel res iam cœpta. ibid. Vel ante mortem ſuas vices alteri ſubdelegarit. ibid. Vel delegatus ſit intuitu dignitatis. ibid. Idem eſt ſi quis ex ijs judicandi poteſtate privetur; vel deponatur. ibid.

Iudicibus duobus delegatis poteſt addi tertius à Principe vel partibus. p. 669. n. 1. Tertius iſte an poſſit ſubdelegare? p. 670. n. 1.

Iudicibus pluribus delegatis ſi aliqui eorum ſubdelegent, debet à Subdelegatis appellari non ad condelegatos ſed ad primum delegantem. p. 675. n. 1.

Iudicibus delegatis duobus abſque clauſula, eligendi ſunt arbitri ad cognoſcendam cauſam ſuſpicionis uni motam. p. 675. n. 2. Quid ſi alter condelegato ſuſpecto ſuas vices ſubdelegâſſet? p. 676. n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus ſi unus ſit privatus, excommunicatus, &c. ſententia ab ijs ſimul lata eſt irrita. p. 636 n. 4 & ſeqq. p. 798. n. 3.

Iudices delegati cum clauſula.

Iudex delegatus cum clauſula: *Et contra alios*, non poteſt niſi contra tres vel quatuor procedere. p. 147. par. Nec contra alios quàm primo ab impetrante determinatos, etſi conſentiant. n. 2.

Iudice delegato cum clauſula: *nullâ admiſſa exceptione* intelligitur irrationabilis tantùm aut dilatoria. p. 616. n. 3. Si expreſsè excludatur etiam *rationabilis* tunc ſtandum eſt mandato. n. 4. Idem eſt de clauſula: *ne recuſare poſſit*. ibid.

Iudicibus delegatis pluribus cum clauſula: *Si non omnes*, procedere poteſt unus ſi alij non poſſint vel nolint. p. 85 n. 2. p. 631. n. 3. 5. *Si in Reſcripto*. Impedimento ſublato recuperat impeditus vel eius ſucceſſor Iuriſdictionem. p. 617. n. 1.

Iudicibus duobus delegatis cum clauſula: *Si non ambo*. Cognoſcit alter de ſuſpecto ſocio. p. 636. n. 3. p. 665. n. 1. recuſato vel privato procedit ſolus. p. 636. n 3. Sententia ab utroque ſimul collectivè lata eſt irrita. n. 5. 6. Debet ergo alter ſocium privatum repellere, vel contra eum proteſtari. p. 637. n. 7.

Iudex delegatus Principis cum clauſula : *Remotâ appellatione* ; ſi acceptat à ſocio ſubdelegationem tunc adhuc poteſt ab illo appellari. p.646.n.13.

Iudex delegatus Papæ impeditus dicta die malitiosè à partibus poteſt ſubdelegare cum clauſula : *remotâ appellatione* p.650. n. 8. Niſi partes litem prorogare velint. ibid.

Iudex delegatus ſub forma & nomine *Sedis Apoſtolicæ* non admittit poteſtatem re etiam integra per mortem Pontificis. p. 652. n. 2.

Iudicibus delegatis duobus cum clauſula : *Si unus nequiſſet*, non poteſt ille, qui habet impedimentum neceſſarium, ſubdelegare. p. 659. n. 3. Nec Collega tenetur eius ſubdelegatum admittere. ibid.

Iudex delegatus Papæ cum clauſula Prælectionis : *Si non omnes, tunc tu*, poteſt adhuc ſubdelegare. p. 670. num. 1.

Iudices delegati ſub forma : *ut plures vel ſinguli procedant* ; habent ſinguli Iuriſdictionem in ſolidum. p.679.par. Datur inter eos locus præventionis. n.1. Ab uno præventi non poſſunt ſe immiſcere. ibid. Vno negotium inchoante perpetuatur Iuriſdictio aliorum. n. 2. Omnibus ſimul inchoantibus non poteſt unus ſine aliis expedire cauſam. n. 3.

Iudex Eccleſiaſticus.

Iudex Eccleſiaſticus intromittere ſe non poteſt in cauſas fori ſecularis. p 663. n. 1. Niſi ob negligentiam Iudicum ſecularium. ibid. Vel in cauſis miſerabilium. ibid.

Iudex Eccleſiaſticus poteſt brachium ſeculare invocare. p. 701. n. 4. Debet viciſſim Magiſtratum ſecularem adiuvare. n. 5. In quibus caſibus debet iſte illi, non item ille iſti ſuum proceſſum exhibere. n. 6.

Iudex Eccleſiaſticus poteſt etiam pœnam pecuniariã imponere, etiam laicis. p.722 n 1.p.732.n.3. Eamque fiſco, vel rectius cauſæ piæ applicare. ibid.

Iudex Eccleſiaſticus poteſt Eccleſiaſticos criminoſos capere, & incarcerare. p.731. n. 3. uti & laicos in crimine hæreſis. ibid. An & in alijs criminibus fori Eccleſiaſtici vel mixti. ibid.

Iudex Ordinarius. Vide *Ordinarius.*

Iudici Ordinario ſi ſe ſiſtat exemptus abſque proteſtatione videtur renuntiare privilegio. p. 30. n. 11.

Iudici Ordinario multum derogari non expedit. p. 82. n. 2.

Iudex Ordinarius in dubio de ſua Iuriſdictione poteſt cognoſcere. p. 87. n. 1. Dubio pro ſe bonâ fide reſoluto validè procedit in cauſa principali. p. n. 2. *Vide* Iudex.

Iudices Ordinarij, ſi inter ſe de Iuriſdictione contendant, ad Superiorem referant. p. 90. n. 8.

Iudex Ordinarius ſi ei obijciatur probabiliter defectus omnis Iuriſdictionis, non poteſt is de hoc dubio cognoſcere & dirimere. p. 131. n. 8. Poteſt tamen delegatus. ibid.

Iudex Ordinarius poteſt ipſe ſententiam ſuam de Iure irritam corrigere. p. 314. n. 7. Non item delegatus. ibid.

Iudicis Ordinarij poteſtas non expirat, etſi cauſam tempore pro expeditione præſcripto non expediat. p. 605. n. 1. Aliud eſt de delegato. ibid.

Iudex Ordinarius an poſſit eſſe Minor XXV. annis? p. 667. n. 1.

Iudici Ordinario parendum eſt in dubio de eius Iuriſdictione. p. 654. n. 3. Non item delegato. ibid.

Iudicium.

Iudicare in materia Eccleſiaſtica debent etiam Laici ſecundum Canones. p 6. n. 7. Et Eccleſiaſtici ſecundum leges civiles in materia politica, de qua nihil Canones n. 8.

Iudicium ordinare quiſque debet iuxta leges ſui fori. p. 6. n. 12.

Iudicium idem fieri debet in ſimilibus. p. 12. n. 5.

Iudiciorum leges & conſuetudines cujuſvis loci obſervandæ à Clericis. p. 44. n. 16

Iudicium ubi cœptum, ibi finiendum. p. 94. n. 1. p. 649. n 6.

Iudicium ex Reſcripto malè intellecto irritandum ſolum in eo, in quo fuit erratum. p. 98. n. 4.

In Iudicio ſtandi perſonam non habent Regulares, niſi in certis caſibus ; p. 108. n. 1. Et in ijs Moniales non niſi per Procuratorem. p. 109. n. 1.

In Iudicio ad agendum pro alio admittitur ſine mandato perſona coniuncta. p. 123. n. 6.

In Iudicio ſtare poteſt excommunicatus ut Reus. p. 145. n. 2. Imo etiam ut actor, niſi repellatur. p. 149. n. 3.

Iudicio publico notoriè inhabiles debet Iudex ex officio repellere. p. 216 n. 2.

Iudicarij, alijque publici actus non peragendi noctu, ſed de die. p. 313. n. 6. p. 638 n. 4. Valent tamen ſi noctu fiant. ibid.

Iudicium poſſeſſorium & petitorium cumulari poteſt in eodem libello. p. 315. n. 2.

Iudicij acta à Notario vel alijs ſcribenda ad fidem faciendam. p. 471. n. 3.

Iudicium fori externi & interni quomodo differat? p. 589. n. 7.

Iudicij locum eligere non eſt actus Iudicialis. p. 626. n. 3.

Iudicatum eſſe plus eſt, quàm probatum eſſe. p. 677. n. 2.

Iudicium ſolvitur vetante eo, qui iudicare iuſſerat. p. 678.

Iudicij locus non debet eſſe nimium diſtans. p. 683. n. 1. debet eſſe ſecurus. ibid. Honeſtus. ibid.

Iudicij locum deſignatum an & quomodo poſſit mutare delegatus Papæ, vel Epiſcopi? p. 683. *Vide* Iudex delegatus.

Iudicio poſſeſſorio agenti obſtat exceptio de notorio defectu proprietatis. p. 785 n. 4.

Iudicij acta cum Procuratore falſo ſunt nulla. p. 786. n. 2. Exceptio hæc opponi poteſt etiam poſt ſententiã. ibid.

Iudicio publico finito an & quomodo liceat ob idem delictum inſtituere privatum ; & econtra. p. 787. n. 4. & 5.

Iudicij mutandi cauſâ alienatio. *Vide* Alienatio.

Iuramentum.

Iuramentum Statutum poteſt ab ipſis ſtatuentibus propria Autoritate tolli. p 31. n. 14. Præſumuntur tollere, ſi contra agant. ibid.

Iuramentum ſemper interpretandum eſt cum hac limita-

Digitized by Google

mitatione : *Si res eadem ſtatu permanet.* p. 33. n. 4. p. 330. n 20.

Iuramentum intelligitur ſecundùm naturam actus, cui apponitur. p. 46, n. 9.

Iuramentum circa materiam Iuris intelligendum ſecundùm terminos Iuris. p. 46. n. 9.

Iuramentum ſemper intelligitur ſalvo Superioris Iure. p. 99. n. 2 p. 330. n 20.

Iuratū ſtatutum aut pactum non tollitur per generalem derogationem ſtatuti aut pacti. p. 99. n. 2.

Iuramentum non eſt vinculum iniquitatis p 199. par. p 200. n 2. p. 729. n 2. Contra bonos mores præſtitum non eſt obligatorium. p. 729. n. 2.

Iuramentum eſt ex malo p 242. par. Plerumque non ex Voluntate ſed ex neceſſitate procedit. p. 468. par.

Iuramentum fidei, unitatis, & obedientiæ præſtare debet accipiens pallium Archiepiſcopale. p 241 par.

Iuramentum quomodo ſit licitum, & actus Virtutis? p. 243. n. 1.

Iuramentum de malitia quid? quid de veritate dicenda. p. 317 par. p. 398. n. 2.

Iuramentum fidelitatis præſtitum Vicario Imperij debet de novo præſtari Electo Regi Rom. p. 328. n. 15.

Iuramentum an valeat, decidendum per Prælatos Eccleſiaſticos, maximè Pontificem. p. 329. n 18.

Iuramento promitti poteſt factum alienum, quo ſenſu? p. 319. n. 18.

Iuramentum etſi illicitè extortum debet ſervari, ſi poteſt abſque peccato. p. 319. n. 18.

Iuramentum omne ſolet in Iudicio eſſe corporale. p. 398. n 2. Quid illud? ibid.

Iuramentum corporale interdum requiritur ad maiorem ſolemnitatem & firmitatem actus. p. 398. n. 1.

Iuramētum calumniæ præſtans quid iuret. p. 398. n. 2.

Iuramento probare debet ignorantiam ille, contra quem ſtat præſumptio. p. 398 n. 3.

Iuramentum proprium dicitur, ſive per ſe, ſive per procuratorem cum ſpeciali mandato fiat. p 398. n. 4. Vnde etiam præſtari poteſt à Collegio. ibid.

Iuramentum eſt ſtrictæ interpretationis. p. 464. n. 1.

Iuramentum interpretandum eſt ſecundùm cauſam & ſtatum rei præſentem, non futurum. p. 464 n. 1. Salvo Iure Superioris. n. 2. Et niſi is, in cuius utilitatem & favorem factum, remittat, ſaltem tacitè. ibid. Iurans non tenetur ſervare pacem cum inimico, ſi nova cauſa offenſæ detur. p. 464. n. 5.

Iuramentum per ſe ſolum non ſufficit ad probandum. p. 571. n. 1.

Iuramentum parti delatum & præſtitum habet vim ſententiæ. p. 677. n. 2.

Iuramentum Superiori ſuo non tenentur prǽſtare ſimplices Clerici aut beneficiati. p. 737. n. 2. p. 743. n 2. Nec Regulares. ibid. niſi fuerint contumaces. ibid.

Iuramentum ut præſtet, an compelli poſſit periurus. p. 743. n. 3.

Iuramentum non obligat cum præiudicio Eccleſiæ aut tertij. p. 748 n 4.

Iuramentum non reddit pactum inſtituendi aliquem pro hærede Validum. p. 766. n. 2.

Iuramentum an confirmet pactum de renuntiatione hæreditatis. p. 766. n. 2. An ſi vi aut dolo ſit extortum. p. 767. n 3.

Iuramentum etſi vi aut dolo ſit extortum, tamen obligat. p. 767. n. 3. Relaxari poteſt ab extorquente ipſo, vel ab eius ſuperiore. ibid.

Iuramenti obligatio eſt perſonalis. p. 767. n. 3.

Iuramentum promiſſorium ſervandum, ſi abſque vi & dolo ſit editum; p. 767. n. 6 Nec in diſpendium propriæ ſalutis, vel præiudicium alterius cedat. ibid.

Iuramento compleri poteſt probatio ſemiplena. p. 784. n. 2.

Iuramentum ad litem decidendam non poteſt Procurator deferre adverſario, niſi habeat ſpeciale mandatum. p 802. Vel liberam adminiſtrationem. ibid.

Iuramentum additum pacto, contractui, &c. ex metu obligat. p. 811. n. 3. p. 813. n. 4. Eius relaxationem poteſt Iurans petere. ibid. Imo Iudex ex officio facere. ibid. Niſi relaxatio cedat in damnum religionis. p. 814. n. 2.

Iuramentum promiſſorium nō obligat ad plus, quàm verba ſtrictè ſumpta indicant. p. 813. n. 1.

Iurans ſe reſignaturum beneficium, poteſt factâ reſignatione id denuo repetere. p. 815. par & n. 1.

Iuramentum promiſſorium homini factum debet omnimodè ſervari, ſi poteſt ſine diſpendio ſalutis æternæ. p. 816. n. 1. Solus Pontifex poteſt id ex plenitudine poteſtatis relaxare. n. 2. Epiſcopus non niſi ſit per metum gravem iniuſtè extortum. n. 3. vel etiam levem. n. 4. Aut per dolum malum. p. 817. n. 5.

Iuramento veritatis ſeu veræ æſtimationis ſufficienter probat læſus per iniuſtam vim aut furtum damni quantitatem. p. 817. n. 1. Non eſt facilè deferendum, ſi alia probatio v. g. per teſtes ſuppetat. p. 818. n. 2. Quo ordine deferendum. n. 4. Eo præſtito non poteſt Iudex Reum in plus vel minus condemnare. ibid.

Iuramentum *affectionis* quid? p. 818. n. 4. Eo præſtito poteſt Iudex reum condemnare in minus. ibid.

Iuramentum non obligat alium quàm ipſum iurantem. p. 854. n. 9. Niſi ſpeciale habeat mandatum. ibi.

Iuramentum de ſtando ſententia Arbitri, an pariat actionem. p. 584. n. 11. Ad quid Iurans obligetur. n. 11. & ſeqq.

Iureconſultus.

Iureconſultorum Veterum reſponſa non ſunt quoad omnia ut indubitata recipienda. p. 823. n. 8.

Iuriſdictio Vide *Iudex.*

Iuriſdictio commiſſa ad aliquid exerceri poteſt etiam in acceſſoriis. p. 11. n. 1.

Iuriſdictionem de Iure communi non habet Capitulum ſede non vacante. p. 15. n. 1. Sed uſum duntaxat aliquem. p. 16. n. 2. Niſi ex conſuetudine vel privilegio. p. 15. n. 1. p. 130. n. 1.

Iuriſdictionis eſt pœnam imponere. p. 16. n. 1.

Iuriſdictio nulla poteſt ſe extendere extra ſuos limites. p 19. n. 2. p. 38. n. 1. p. 60. n. 3.

Iuriſdictionem extendere poteſt Neceſſitas, non dare. ibid.

Iuriſdictionis eſt facere ſtatutum. p. 39. n 3.

Iuriſdictionis ubi poteſtas non eſt, non eſt plenitudo poteſtatis. p. 25. n. 15.

Iuriſdictio territorialis Laicorum non extendit ſe ad res & perſonas Eccleſiaſticas. p. 39. n. 6.

Iuriſdictionis coactivæ actus qui? p.44. n.16. Erga Eccleſias & Clericos ſpectat ad Iudicem Eccleſiaſticum. p.40. o.6. p.44. n. 16.

Iuriſdictio delegati poteſt, ſi velit Princeps, ſtatim auferri, quando dantur avocatoriæ. p.69. n. 6. Ordinariè tamen non aufertur, nec confertur, antequam literæ præſententur. p. 70. n. 7.

Iuriſdictionem in cauſa delegata recuperat Iudex, ſi à contracto poſt delegationem impedimento liberetur. p.86. n.3. p. 617. n. 1.

Iuriſdictio ſi ſit dubia an & quomodo eam tribuat error probabilis. p.87. n. 1. p.88. n.5.

Vide Error.

Iuriſdictio non poteſt fundari in delegato per reſolutionem dubij pro ſe, ſi Reſcriptum ſit falſum. p.88 n.4. Aut cauſa extra poteſtatem committentis. ibid. Aut defectus non poſſit à lege vel committente ſuppleri. n. 6.

Iuriſdictionis ſuæ de dubio an & quomodo poſſit cognoſcere Iudex. p.88 n 6. & ſeqq. V. *Iudex*. De obiecto defectu omnis Iuriſdictionis cognoſcere poteſt Delegatus, non item Ordinarius. p.131. n 3.

Iuriſdictionis exercitium eſt onus potius quam honor. p. 89. n. 7.

Iuriſdictio tribuitur tantùm quaſi in habitu, ſi cauſa cum generalitate delegatur. p 91.

Iuriſdictionem concedens Princeps non cenſetur concedere merum aut mixtum Imperium. p. 92 o. 3. Niſi concedat omnimodam, largiſſimam, &c. ibid.

Iuriſdictio per præſentationem Reſcripti acquiritur. p.94. n. 2.

Iuriſdictio delegatorum ſi dubia, Ordinarius non poteſt eſſe Iudex. p. 113 n. 2.

Iuriſdictio conſenſu privatorum dari non poteſt. p. 139 n 4.

Iuriſdictio delegata prorogari partium conſenſu poteſt de re ad rem; non de perſona ad perſonam. p. 139. n.5. Quo modo & ſenſu: p 666. n.3.

Iuriſdictio pertinet ad ſubſtantiam Iudicij. p. 176 n. 1.

Iuriſdictionis actus eſt ferre ſententiam. p. 177 n 5.

Iuriſdictio Eccleſiaſtica non poteſt præſcriptione acquiri à Laicis; ſed per privilegium. p 178 n. 2.

Iuriſdictio Epiſcopalis quid comprehendat? p. 274. num. 1.

Iuriſdictionem Eccleſiaſticam accipiunt Epiſcopi à ſummo Pontifice. p 411. Apoſtoli acceperunt à Chriſto cum ſubiectione ad S Petrum. ibid.

Iuriſdictionem exercenti Capitulo ſede vacante an debeantur eius fructus? p. 448. n. 2.

Vide Capitulum, Fructus.

Iuriſdictionem quandam ſpiritualem habet ſaltem indirectè Abbatiſſa, & Prioriſſa. p.447. n. 13 p.746. n. 4.

Iuriſdictionem qualem & quantam habeat Vicarius Papæ & Vrbis. p. 585.

Iuriſdictio delegata eſt diverſa ab Ordinaria. p. 587. n. 2. p. 613. o. 1.

Iuriſdictionem qualem habeant Decani rurales. p. 587. n. 1.

Cooperatores Parochorum. ibid.

Vicarij generales. p. 587. n. 2. p. 591. n. 13.

Vicarij temporales. p. 587. n. 2.

Vicarij perpetui. p. 587. n. 2.

Magiſtri ſeu Profeſſores in diſcipulos. p. 835. num. 4.

Iuriſdictio Vicarij ad ſpecialia an ſit ordinaria vel delegata. p. 12. n. 2. p 600 o. 13.

§. *Quarta*. Vide *Vicarius generalis*.

Iuriſdictio delegata etſi ſit ſtricti Iuris, extenditur ad neceſſario connexa, etiam non expreſſa. p. 601. n. 2.

Iuriſdictio involvit etiam executionem ſententiæ. p. 606. o. 2.

Iuriſdictio non cenſetur tranſiiſſe in ſubdelegatum, niſi eâ cœperit uti. p. 611. n. 1.

Iuriſdictionem voluntariam poteſt quis exercere etiam in familiares, conſanguineos, & filios. p. 622 n. 3.

Iuriſdictio delegata expirat per mortem naturalem aut civilem Delegantis re adhuc integra, non item re iam cœpta. p 591. n. 14 p. 625. prin. Res cœpta eſt, ſi citatio iam ſit facta. p 625. n. 1. Etſi nondum ad partes pervenerit. n. 2. Non item ſi delegatus tantùm ſubdelegavit; aut citationem fieri juſſit. p 626. n. 3.

Iuriſdictio ſubdelegati an per mortem delegati expiret. p. 626. n. 3. p. 652. n. 1. An & quomodo per depoſitionem vel renunciationem. p 652. n. 2. 3.

Vide Iudex delegatus, Subdelegans.

Iuriſdictio ordinaria per mortem Principis concedentis non expirat, etſi res ſit adhuc integra. p. 626. n 4. Aut conceſſa ad beneplacitum Principis. ibid.

Iuriſdictio delegata ad Vniverſitatem cauſarum an expiret per mortem delegantis p. 627. n. 8.

Iuriſdictio conceſſa an ordinaria ſit vel delegata unde cognoſcatur. p. 628. o 12.

Iuriſdictio an & quomodo ſit indiviſibilis? p. 630. num 1.

Iuriſdictionis communio parere ſolet diſcordias. p. 630. n. 1.

Iuriſdictionalis articulus & non Iuriſdictionalis quid? p 645 n. 11.

Iuriſdictio ſi in unam perſonam tranſlata eſt, manet individua. p. 646. n. 12.

Iuriſdictio eſt poteſtas dandi Iudicem. p. 647. n. 1.

Iuriſdictio quæ ſuſpenditur, quandoque dicitur revocari. p. 648 n. 1.

Iuriſdictionis defectus in Iudice an ante vel poſt litem conteſtatam ſit opponendus, & quomodo. p. 654. num. 1.

Iuriſdictionem delegatam poteſt Princeps pro arbitrio revocare. p 663 n.5. Quomodo Ordinarius eiúſque ſucceſſor. n. 6.

Iuriſdictio delegata eſt ſtrictæ interpretationes. p. 666. n. 3.

Iuriſdictionem alterius ut quis in ſe proroget, quid requiratur. p. 666. n. 3.

Iuriſdictionem Laici in ſe prorogare non poteſt Clericus. p. 666. n. 3 Nec Eccleſiaſtici alieni ſine conſenſu proprij. ibid.

Iuriſdictionem non contentioſam ſed voluntariam poteſt in ſe prorogare exemptus. p. 667. n. 3.

Iuriſdictio delegata ſi cum ordinaria ſit in eadem perſona an poſſit prorogari? p. 667. n. 4.

Iuriſdi-

Iuriſdictionem voluntariam poteſt quis exercere extra ſuum territorium. p. 693. n. 2. Imo & contentioſam ſed abſque proceſſu. ibid.

Iuriſdictio ordinaria tribus modis comparari poteſt, nimirum Lege, conſuetudine & privilegio. p. 712.

Iuriſdictio in Diœceſanos poteſt contra Epiſcopum à capitulo v.g. præſcribi. p. 717. n. 2. Non tamen ei omne jus corrigendi adimi. p. 718. n. 3.

Iuriſdictio ſpiritualis & poteſtas gubernativa ſpiritualis quomodo differant & ſeparari poſſint. p. 746 n. 4.

Iuriſdictionem ſuam alteri ſubjicere ſi velit dominus, poſſunt ſubditi contradicere. p. 748. n. 2.

Iuriſdictio per metum extorta eſt ipſo Iure irrita. p. 811. n. 6

Iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem habent Prælati ratione ſuæ Eccleſiæ pleniſſimo Iure exempti. p. 826 n. 2.

Iuriſdictio alia eſt Ordinaria, alia delegata. p. 834. n. 1. Alia cum adminiſtratione, & continet merum vel mixtum Imperium. ibid. Alia ſine adminiſtratione & eſt Iuriſdictio ſimplex. ibid.

Iuriſdictionem ordinariam ſed ſimplicem tantum habens non poteſt læſum reſtituere in integrum. p. 835. n. 4.

Iuriſdictionem ſimplicem habent Magiſtri ſeu Profeſſores in ſuos diſcipulos. p. 835. n. 4

Ius Vide Eligendi Ius.

Iuris Canonici objectum eſt homo non ſolum in bonum commune, ſed etiam in Deum dirigibilis. p. 1. n. 1.

Ius idem eſſe debet, ubi eſt eadem ratio. p. 12. n. 3.

Iuris quod quiſque ſtatuit in alium, eodem & ipſe uti debet. p. 17. n. 6

Iura Principii habens poteſt ſtatuta facere contraria legibus Cæſareis. p. 20. n. 4. Salvo tamen Iure aliorum & reſervatis Cæſaris. ibid.

Ius naturale in rebus profanis & certis interpretatur Magiſtratus Laicus. p. 21. n. 5.

Ius naturale in ſpiritualibus & dubijs profanis interpretatur Magiſtratus Eccleſiaſticus. ibid.

Ius aliud ſcriptum, aliud non ſcriptum. p. 172. prin.

Ius naturale præceptivum Magiſtratus humanus directè non poteſt mutare ſtatuendo, aut diſpenſando. p. 21. n. 6. Permiſſivum poteſt mutare, non contra ſed ſuper addendo. p. 21. n. 7.

Iuri gentium præceptivo nihil contrarium ſtatuere poteſt Magiſtratus humanus. p. 22 n. 8. Id tamen eſt potius permiſſivum quàm præceptivum. ibid.

Iure naturali aut gentium acquiſita difficilius per plenitudinem poteſtatis auferri poſſunt quàm alia. p. 23. n. 11.

Ius acquiſitum aut in re difficilius per plenitudinem poteſtatis tollitur, quàm Ius acquirendum aut in ſpe. p. 24 n. 11.

Ius in ſpe non cenſetur in rebus noſtris. ibid.

Iure quod non poſſumus, cenſemur abſolutè non poſſe. p. 35. n. 13.

Iuri publico non poteſt per pacta etiam iurata privatorum derogari. p. 47. n. 2. p. 435.

Iuris correctio odioſa, nec aſſerenda ſine neceſſitate. p. 55. n. 1.

Iuris ſcientiam profitetur Princeps ſe habere. p. 55. n. 3.

Ius dicenti extra Territorium impunè non paretur. p. 60. n. 8.

Iuris remedia non poteſt alicui Princeps inferior auferre. p. 63. n. 1.

Iuris Canonici deciſione clara in utroque foro ſtandum, doctoribus circa legem civilem diſſentientibus. p. 104. n. 6.

Ius commune eſt favorabile, eiuſque correctio reſtringenda. p. 188. n. 8.

Iuri publico derogare non eſt cuique permiſſum. p. 193. n. 8.

Iuri naturali nulla poteſt conſuetudine derogari. p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. Nec Iuri divino, aut iuri gentium præceptivo. p. 195. n. 5.

Laici.

Laici per ſua ſtatuta non poſſunt derogare Iuribus Eccleſiæ. p. 19. n. 1. 2. Statuentes contra illa ipſo facto excommunicantur. n. 1.

Laici etiam de plenitudine poteſtatis nihil poſſunt diſponere de Eccleſiis & Perſonis Eccleſiaſticis, earúmq; bonis. p. 24. n. 13. p. 25 n. 14

Laici Prælatis Eccleſiaſticis obſequi debeat, non imperare. p. 38. n. 1 p. 37. par.

Laici non poſſunt facere executionem contra Clericos. p. 44. n. 16. §. *Atque hæc.*

Laici non poſſunt Clericis privilegium, quod conceſſerunt, iure iam quæſito auferre, etiam per plenitudinem poteſtatis. p. 76 n. 7.

Laicus Iudex nec principaliter, nec incidenter poteſt ſe in res Eccleſiaſticas intromittere. p. 89. n. 6.

Laicus non eſt capax Beneficij. p. 97. n. 2. p. 774. n. 3.

Laicis ab Eccleſia conceditur Ius præſentandi, non eligendi. p 228. n. 3. Cur? p. 236. n. 18.

Laicis non competit Ius nominandi ad Prælaturas, niſi ex ſpeciali commiſſione vel priuilegio Pontificis. p. 229. n. 5. p. 234 n. 14.

Laici olim ad electionem Epiſcopi admiſſi, quo modo? p. 234. n. 13. p. 273. n. 1. p. 370. n. 1. Secundùm hodiernam praxim ne patroni quidem ad Electionis tractatum admittendi. p. 370. n. 2. Explicatur Mol. ibid.

Laicis poteſt competere Ius eligendi Prælatum Eccleſiaſticum ex ſolo Pontificis privilegio. p. 234 n. 14. p. 307. n. 3. Non ex conſuetudine etiam immemoriali. p. 235. n. 15.

Laici Ius conferendi beneficia non poſſunt præſcribeere. ibid.

Laici pœnis Canonicis ſubjecti ſunt, ſi electionem, collationem, inſtitutionem aut deſtitutionem ſibi arrogent aliter, quàm ex privilegio. p. 236. n. 15.

Laicorum autoritate facta electio, collatio, & inſtitutio eſt irrita, & acceptans eſt excommunicatus, & deponendus. P. 236. n. 16.

Laicus in Rom. Pontificem validè poteſt eligi. p. 247. n. 4.

Laicis poteſtas eligendi Prælatum non poteſt committi per compromiſſum. p. 263 n. 1. Nec per pactum aut tranſactionem. p. 370. n. 1.

Laicali poteſtate electus non poteſt electione eius caſſata iterum eligi. p. 270. n. 2. p. 280. n. 1.

Digitized by Google

Laici non poſſunt ſe immiſcere tractatui electionis. p. 273. n. 5. advocari tamen poſſunt & adeſſe ut defenſores n. 6 Quamvis neque hoc ordinariè permittendum. p. 380. n. 1.

Laicis concedit Eccleſia Ius præſentandi tantùm ex fundatione, extructione aut dotatione. p. 297. n. 3. Imo & ex præſcriptione. p. 298. n. 4.

Laicorum violentiâ celebrata electio poteſt caſſari, p. 301. n. 1. Imo ipſo Iure eſt irrita, ſi electores conſenſerint. ibid.

Laicos electioni ſe immiſcere ſi patiantur Capitulares pœnas Canonicas incurrunt. p. 301. n. 1.

Laicus ſi electioni Eccleſiaſticæ interponat Appellationem, ea eſt fruſtranea. p. 306. par.

Laicæ poteſtatis abuſu facta electio eſt ipſo Iure irrita. p. 350. n. 1. Quid hoc ſit? n. 2. Neque iuvat conſuetudo etiam immemorialis. n. 3.

Laici ſi ad Electionem concurrant coëligendo, vel libertatem impediendo, eſt ea ipſo Iure irrita. p. 380. n. 1. Idque probabiliter, licet Clerici ex metu tantùm conſentiant, in Laicos. p. 381. n. 1. Non item ſi nullo modo conſentiant. p. 380. n. 1. Quinam per Laicos intelligantur? p. 381. n. 2.

Laici Religioſi Ius eligendi poſſunt acquirere per conſuetudinem immemorialem. p. 381. n. 2. Non item Laici ſeculares. p. 382. n. 3.

Laicus item poteſt ſuper hominem dare benedictionem privatam. p. 493. n. 12.

Laici non poſſunt ſine dimiſſorijs ad alium Epiſcopum pro ordinibus accedere, etſi proprius ſit ſuſpenſus. p. 522. n. 1.

Laicus non poteſt eſſe Vicarius temporalis Beneficij curati. p. 529. n. 3.

Laicus, etſi Patronus ſit, non poteſt conferre aut inſtituere ad beneficia; ſed tantùm præſentare. p. 552. n. 2.

Laicus ſecundas nuptias invalidè contrahens non eſt bigamus. p. 569. n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indiſpenſabilem. p. 568. n. 2.

Laicus poteſt eſſe Epiſcopi Vicarius Generalis in temporalibus. p. 588. n. 4.

Laicos in crimine hæreſis poteſt Iudex Eccleſiaſticus capere & incarcerare. p. 731. n. 3. An & in alijs criminibus fori Eccleſiaſtici aut mixti? ibid.

Laicus poteſt eſſe Procurator etiam in cauſis ſpiritualibus. p. 799. n. 1.

In Laicum compromittere poſſunt Clerici in cauſis temporalibus. p. 849. n. 4. Non item in ſpiritualibus. p. 852. n. 1. Niſi ex plenitudine poteſtatis Papalis. n. 2. Vel niſi adiunctus ſit Clerico. p. 853. n. 2.

Latinus.

Latinam linguam ſi uſu didicerit Epiſcopus tolerari poteſt. p. 538. n. 1.

Latini non poſſunt à Græcis extra tempora ordinare ſolitis recipere Ordines. p. 510.

Latinæ Eccleſiæ ſubditi non poſſunt in vicina Græca communicare ſub fermentato. p. 510.

Latinus Sacerdos poteſt celebrare ritu Græco in peregrinatione per terras Orientales. p. 510.

Laudum.

Laudum eſt ſententia Arbitri voluntarij. p. 844. n. 4.

Ab eo non poteſt appellari ſed tantùm reclamari. n. 5. Reclamationi huic renuntiare in compromittendo eſt prohibitum. p. 854. n. 8.

Laudum iniquum aut doloſè datum non eſt obſervandum. p. 846. n. 2. p. 853. n. 5. Vti nec, ſi Simoniacam pravitatem contineat. p. 846. n. 3. Aut quodvis aliud peccatum. ibid.

Laudum Eccleſiæ damnoſum non valet. p. 847. n. 1. Eius executioni Prælatus ſe poteſt opponere. ibid.

Laudum de Iure communi non poſſunt dicere fœminæ. p. 848. par. n. 1. Niſi alicubi ex conſuetudine. ibid. Vel compromiſſo. p. 849. n. 2.

Laudum dicere an poſſint fœminæ? p. 848. n. 1. 2.

Laudo fœminæ, ſi partes iuratæ in eam compromiſerunt, ſtare debent. p. 849. n. 3. Non vi ſententiæ ſed vi pacti iurati. ibid.

Laudum ſuper pluribus articulis dictum ſi quoad unum ſit irritum vel irritandum valet quoad alios non connexos. p. 849. n. 1.

Laudum de ijs tantùm dici poteſt, ſuper quibus compromiſſum eſt. p. 851. n. 4.

Laudum exomologare eſt illud approbare p. 853. n. 4. Ad approbandum non requiritur in Iure Can. aut conſcientiâ ſubſcriptio. ibid.

Laudo iniquo ſi intra decennium reclamet compromittens, debilitatur actio contra eum. p. 853. n. 5. Reclamatio hæc deſtinanda eſt ad adverſarium; ibid. Vel ad Iudicem reclamantis. ibid. Elapſo decennio non licet amplius reclamare. ibid. Nec poteſt peti reductio ad Arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. Competit tamen læſo exceptio erroris, doli, metus, &c. p. 861. num. 4.

Laudum expreſſè vel tacitè approbatum eſt indiſtinctè ſervandum. p. 853. n. 4.

Laudo Arbitri ſi quis ſe ſtaturum juravit, ad quid teneatur. p. 854. n. 11. & ſeqq. Si & ſub pœnâ; ſufficit, ſi pœna ſolvatur. p. 855. n. 14.

Laudum Arbitratoris an, & quomodo reduci poſſit ad arbitrium viri boni? *Vide* Arbitramentum.

Legatum.

Legato v. g. vino *cum alijs dulcibus* cenſentur legata tantùm dulcia, quæ ſunt potabilia. p. 93. n. 3.

Legatum factum Sanctis cenſetur factum eorum Eccleſijs. p. 93. n. 3.

Legatum valet, ſi in Legatarij nomine aut cognomine erretur, ſed de perſona conſtet. p. 134. n. 2.

Legatum pecuniæ in hac v. g. Arca eſt irritum, ſi in ea nulla ſit pecunia. p. 135.

Legatâ ſervi electione ſemel tantùm optare poſſumus. p. 226. n. 3.

Legati pro pauperibus partem accipere pauper ex duobus Executoribus poteſt cum conſenſu alterius. p. 320. n. 3. An & quomodo ſi unus tantùm ſit executor, & ſi ipſe pauper? ibid. §. Sed.

Legatum communiter ſit intuitu perſonæ, non dignitatis. p. 617. n. 1.

Legari etiam Clericis poteſt res litigioſa. p. 842. n. 6. & 7. Quo caſu non legatarius ſed hæres proſequitur litem. n. 6.

Legatus.

Legati non violandi. p. 22. n. 3. 4. Idque ex Iure gentium. p. 195. n. 5.

Legatus Pontificis quibus poſſit delegare cauſas Eccleſiaſticas judiciales. *Vide* Delegatus. p. 161. n. 1.

Legatus interpretatur dubium Reſcriptum ſui Principis. p. 210. n. 3.

Legatus Pontificis confirmare poteſt electos Abbates exemptos. p. 239. n. 3.

Legatus olim potuit diſpenſare, ut ante Novitiatus annum abſolutum fieri poſſet Profeſſio; hodie non item. p. 335. n. 5.

Legatus nunquam potuit diſpenſare, ut quis ante Profeſſionem eligeretur Abbas. p. 335. n. 5.

Legatus in neceſſitate poteſt tempus vacationi conceſſum reſtringere. p. 340. n. 3.

Legatus ſeu Nuntius non-à Latere non poteſt Prælati exempti aut Epiſcopi Electionem confirmare. p. 440. num. 2.

Legatus debet ſuo etiam damno honorem principalis tueri. p. 460. n. 3.

Legatus Apoſtolicus non poteſt diſpenſare, ut filius legitimus patri immediatè in beneficio ſuccedat. p. 556.

Legatus repræſentat Principalem, ſed non æquè honorandus. p. 614. n. 1.

Legato Pontificis facta delegatio intuitu ſuæ dignitatis non tranſit ad ſucceſſorem. p. 619. n. 6.

Legatus Apoſtolicus ut quoad ſpecialem facultatem ei fides habeatur, debet eam exhibere. p. 653. n. 1.

Legatus Apoſtolicus miniſterium nudum ſibi à Papa commiſſum poteſt exercere per alium. p. 670. n. 4.

Legatus Apoſtolicus ad gubernandam Provinciam miſſus habet poteſtatem ordinariam. p. 687. Non item miſſus ad certum negotium. ibid.

Legatus Apoſtolicus eſt triplex, videlicet à latere, non-à latere, & Natus. p. 687. n. 1.

Legatus generalis poteſt reſcindere delegati ſpecialis acta contra formam mandati. p. 689. n. 2. Poteſt & eiuſdem acta confirmare; quo ſenſu? n. 3.

Legatum Apoſtolicũ delegatus ſpecialis cogere poteſt ad ſuæ ſententiæ executionem. p. 689. n 4. Poteſt obſtantem coërcere cenſuris. ibid.

Legati poteſtas pendet à Voluntate Pontificis quoad omnia. p. 691. n. 4.

Legato nulli credendum de Mandatis Principis niſi exhibitis litteris. p. 691. n. 5. Quandoque aliud ſuadet decorum. ibid.

Legatus Apoſtolicus debet & poteſt examinare electionem Epiſcopi. p. 691. n. 1. Debet examen & informationem ſuper illa mittere ad Pontificem. ibid.

Legatus ad plures provincias ſimul ſi exiſtat in una, poteſt exercere Iuriſdictionem erga alias. p. 693. n. 1. Diſcrimen quoad hoc inter ipſum & Archiepiſcopum. p. 729. n. 1. Si ſit omnino extra terminos ſuæ Legationis poteſt exercere Iuriſdictionem voluntariam. p. 693. n. 2. Non item contentioſam. ibid Niſi abſque proceſſu vel cum facultate Ordinarij. ibid. Poteſt conſtituere in aliquibus provincijs Vicarium. p. 695. n. 1.

Legati Apoſtolici poteſtas ſuſpenditur, ſi ad eundem locum alius dignior mittatur. p. 694 n. 2.

Legatus Apoſtolicus non cenſetur revocatus, ſi alius ſimilis ad eundem locum mittatur. p. 694. n. 2.

Legatus non-à latere poteſt à Cenſura Canonis abſolvere ſuos Provinciales. p. 695. n. 2. Et quidẽ ex officio & Iure ordinario. p. 724. prin. Poteſt hoc alteri delegare. ibid. n. 1. Poteſt autem abſolvere & extraneos in provincia delinquentes. p. 695. n. 2. Et Provinciales extra delinquentes. ibid. An & extraneos ex ſolo conſenſu ſuorum Ordinariorum? ibid.

Legatus Apoſtolicus poſt egreſſum ex provincia non poteſt delegare. p. 696 n. 1. Et antea delegati ab illo Iuriſdictio tunc expirat, re integra. p. 695. par. Ante acceſſum ad provinciam etiam non poteſt delegare, niſi in neceſſitate. p. 696. n 1.

Legati Apoſtolici poteſtas finitur 1. cum tempore, ad quod eſt datus. p. 696 n. 3.

2. Per revocationem. ibid.

3. Per egreſſum ex provincia. n. 1. 3.

4. Quoad negotium dubium per relationem illius ad Papam. n. 3.

5. Per mortem eius. ibid.

Legatus Apoſtolicus in acceſſu & receſſu Provinciæ defert inſignia Legationis. p. 696. n. 2. Poteſt populo per vias benedicere. ibid.

Legatus poteſt ſtatuta condere ex ſe perpetua. p. 696. n. 4. Non tamen contra Ius commune. n. 5.

Legatus non poteſt vi legationis conferre beneficia. p. 697.

Legati Officium eſt perſonale & non habet Succeſſorem. p. 696. n. 3.

Legati delegatus ipſa citatione perpetuat Iuriſdictionem. p. 696. n. 6. An & executor? p. 698. n. 1. 5. *Quære.*

Legatus habet Iuriſdictionem ſimpliciter ordinariam. p. 697. n. 1. Non expirat morte legantis Pontificis. ibid. Aliquo modo tamen eſt extraordinaria. n. 2.

Legatum Cardinales non poſſunt ſede vacante revocare. p. 697. n. 3. Niſi gravi de cauſa. ibid.

Legati habent in ſuos ſubditos imperiũ merum & mixtum. p. 701. n. 3. Quâ pœnâ poſſint vel non poſſint eos afficere? ibid. Quomodo poſſint brachiũ ſeculare invocare, & illud viciſſim adiuvare n. 4. & ſeqq.

Legatus à Latere.

Legatus etiam à Latere non poteſt facere Translationem Epiſcopi, ſine ſpeciali mandato Pontificis. p. 214. n. 6. p. 689.

Legatus à Latere ejúſque poteſtatem habens poteſt confirmare Electionem Epiſcopi vel Prælati exempti p. 555. n. 5. p. 440. n. 2. p. 692. n. 1.

Legatus à Latere non poteſt tempus à Iure conceſſum pro electione facienda reſtringere niſi in neceſſitate. p. 340. n. 3.

Legati à latere delegatus an poſſit ſubdelegare? p. 643. n. 7.

Legatus à latere habet Iuriſdictionem etiam in exemptos niſi quoad ſpeciatim reſervata. p. 688 n. 3. Non item alij Legati. ibid.

Legatus à latere vi generalis delegationis non poteſt expedire ſpecialiter reſervata Pontifici. p. 689. par. p. 695. n. 1.

Legati à latere poteſtatem abſolvendi à cenſura Canonis præſcripſerunt per conſuetudinem immemorialem. p. 690. n. 3. Et poſſunt abſolvere quoſcunque ab egreſſu ex Vrbe uſque ad reditum. p. 695. n. 1. Ex

Officio & Iure Ordinario. p. 714. princ. Poſſuntque id alteri delegare. p. 724 n. 1. Præſcriptio hæc eſt ſicut aliud priuilegium reuocabilis. p. 690. n. 3.

Legatus maximè à latere æquiparatur Proconſuli. p. 643. n. 7 p. 693. n. 1. p. 697. Ab iſto ad illum valet argumentum. p. 696. n. 1.

Legatus a latere poteſt in ſua provincia conferre beneficia. p. 697. Etiam exempta & exemptorum. p. 688. n. 4. In conſulto Patrono Eccleſiaſtico, non item Laico p. 692. n. 1. p. 693. n. 3. An vacantia in ſex menſibus iuxta Concordata non Papalibus. n. 2.

Legatus à latere ſi mittatur ad provinciam, tunc in ea inferiorum Legatorum poteſtas ſuſpéditur. p 694. n. 2.

Legatus à latere non debet exercere Iuriſdictionem in loco, ubi eſt Pontifex. p. 694. n. 1. Summum poſt Papam gerit in Provincia imperium. p. 697.

Legatus à latere poteſt beneficia vacatura ſuæ collationi reſervare in favorem certæ perſonæ. p. 698. n. 1. Ius expectativæ non poteſt ulli tribuere. ibid. pendente uni reſervatione in Eccleſia aut alicuius beneficijs non poteſt facere aliam. p 698. n. 2.

Legatus à latere non poteſt conferre aut ſibi reſervare beneficia electiva. p. 699. n. 1. Niſi ſint devoluta ad Papam ibid.

Legatus à latere non poteſt conferre beneficia in extra. *Ad. Regimen* Pontifici reſervata. p. 699. n. 2.

Legatus à latere an & quomodo Reſignationis acceptationem aut collationem beneficij committere poſſit alteri, vel ipſe facere. p. 699. n. 9 & ſeqq.

Legatus à latere invalidè confert beneficium ei, qui de alio quod ante habuit, in impetratione non meminit. p. 700. Niſi conferat ex motu proprio. ibid. Diſcrimen qüoad hoc inter illum & Ordinarium. ibid.

Legati à latere poteſtas in conferendis beneficijs eſt extraordinaria & reſtringenda. p. 700.

Legatus Natus.

Legatus Natus non poteſt vi legationis abſolvere etiam ſubditos à Cenſura Canonis. p. 644. par.

Legatus Natus fit hoc ipſo, qui Archiepiſcopatum cum hac dignitate connexum obtinet. p 687. n. 1.

Legatus Natus eſt Archiepiſcopus Salisburgenſis, Cantuarienſis, Piſanus, Rhemenſis & Pragenſis. p. 687 n. 1.

Legislator.

Legislator pro ſuo arbitrio poteſt validè abrogare leges; ſed non ſemper licitè. p. 56 n. 10.

Legislatoris mens & non præcisè Verba attendenda in Legibus. p. 437 n. 4.

Legitimatio Vide *Illegitimus.*

Legitimatio filiorum eſt odioſa. p 14. n. 11. Quomodo tamen amplam habeat interpretationem. p. 557. n. 3.

Legitimatio filiorum ad hæreditatem eſt difficilior mortuo parente, quàm vivo: p. 24. n. 11.

Legitimatio Filij ad feuda, maioratus, & fidei commiſſa fieri poteſt à principe cum præiudicio agnatorum. p. 24. n. 11.

Legitimare poteſt Comes Palatinus, ſed ordinariè tantùm ſine præiudicio aliorum. p. 25. n. 15.

Legitimare princeps Laicus non poteſt ad ordines; Pontifex non ſolet ad civilia. p. 545. n. 1.

Legitimatio & diſpenſatio cum illegitimo plurimùm differunt. p. 557. n. 1. & ſeqq.

Legitimatus quoad civilia non ſuccedit in paterna Nobilitate aut feudo. p. 557. n. 2.

Legitimatus quoad Eccleſiaſtica indiget nova diſpenſatione ad Epiſcopatum vel Cardinalatum. p. 557. n. 2.

Lex.

Vide *Canones, Conſuetudo, Diſpenſatio, Extenſio, Interpretatio, Ius, Reſcriptum, Statutum*

Lex obſervanda ab omnibus, qui ſunt unius communitatis, vel ſaltem, unius in eâ generis; p. 5. n. 1. 3. Eſt enim commune pluribus præceptum. n. 4. Neque Leges & Canones perſonales ſunt propriè Leges aut Canones ibid. Legibus Eccleſiaſticis non obligantur catechumeni, alijque non baptizati. p. 5. n. 2. Obligantur tamen hæretici. ibid.

Legis rationem propriè non habet Privilegium quà tale. p. 5. n. 5. Nec Reſcriptum. n. 6.

Leges eccleſiaſticæ circa materiam eccleſiaſticam ſunt ab omnibus, etiam laicis obſervandæ. p. 6. n. 7. p. 49. n. 1. Iis contrariæ Leges civiles ſunt etiam in foro civili abolitæ. p. 6. 7. §. *Quod ſi*

Leges civiles in materia politica, de qua nil aliud canones, ſervandæ ſunt etiam in tribunali eccleſiaſtico. p. 6. n. 8.

Leges civiles feruntur per poteſtatem à Deo datam. p. 6 n. 9.

Lege eccleſiaſticâ iudicari debet deciſus per eam caſus politicus, ſi in Iure civili ſit dubius. p. 6. n. 10. p. 104. n. 6.

Leges non dedignantur ſacros Canones imitari. ibid.

Lex eccleſiaſtica & civilis in materiâ *politica* ſi ſint contrariæ, ſervanda utraq; in ſuo foro p. 6. n. 11 p. 860. n. 3. Maximè quoad ordinationem Iudicij. p. 6. n. 12. p. 860. n. 3.

Legibus quomodo teneatur Iudex conformiter iudicare? p. 7. n. 13. & ſeqq. *Vide* Iudex.

Lex extendit ſe ad futura non ad præterita. p. 9. n. 2. p. 10. n. 4. & ſeqq.

Lex, quæ ſolum eſt obligatoria, nec ad culpam nec ad pœnam adſtringit invincibiliter ignorantes. p. 9. n. 3. p. 59. n. 1. & ſeqq. Adſtringit autem eoſdem irritatoria. ibid. §. *Secus.*

Legis publicæ ignorantia non præſumitur. p. 10 n. 4. Maximè ſi ſit Lex naturalis. n. 6. Probari poteſt quatuor modis. n. 4. §. *Verum tamen.* Et ſemiplena probatio Iuramento ſuppleri. n. 5. *Vide* Ignorantia.

Lex Imperatoria præſumitur nota poſt duos menſes à promulgatione in provincia. p. 10. n. 4. §. *Verumtamen* de Lege Pontificis & Inferiorum quoad hoc eſt tempus arbitrarium. ibid.

Lex Moſaica connexa eſt cum Sacerdotio. p. 11. princ.

Legis extenſio alia extenſiva, alia comprehenſiva. p. 12. n. 4.

Legis præcipuum eſt Mens ſeu Intentio Legislatoris. ibid.

Lex ob adæquatæ rationis identitatem ſemper & ubique extendi poteſt ac debet comprehenſivè. p. 12. n. 5. Extenſivè autem intra Iudicium quidem. p. 13. n. 6. Non tamen extra Iudicium. n. 7. Niſi in ordine ad executionem à Lege. ibid. *Vide* Extenſio.

Digitized by Google

Leges ſunt hominibus bonæ & utiles. p. 13. princ.

Lex eſt *recta ratio agendorum, publica poteſtate Communitati denunciata, cum voluntate eam perpetuò obligandi.* p. 14. n. 1.

Leges humanæ obligant ſub peccato. ibid.

Legem qui poteſt ponere, poteſt & pœnam addere. p. 16. n. 1. 2.

Lex ſi ſit aut fiat irrationabilis vel damnoſa, eſt nulla. p. 16. n. 3.

Lex inæqualiter obligans, qui ſunt æqualis Iuris, eſt iniqua. p. 17. n. 4. Niſi rationabilis cauſa aut neceſſitas interveniat. p. 18. n. 7.

Legem patere, quam ipſe tuleris eſt Catonis dictum. ibid.

Legibus ſuis per ſe directè obligantur Magiſtratus minores, non item maiores. p. 17. n. 5.

Legem aut ſtatutum condere non poteſt Communitas, quæ caret Iuriſdictione. p. 19. n. 3. Sed illa, quæ habet. 20. n. 4.

Legem interpretari non eſt mutare aut addere. p. 21. n. 5.

Legem naturalem quis & quomodo poſſit interpretari, vel mutare? p. 21. n. 5. &. ſeqq. *Vide* Ius.

Legem Superioris tollere aut diſpenſare non poteſt Inferior. p. 21. n. 6.

Lex poſitiva perficit naturalem, ut ars naturam. p. 21. num. 7.

Legibus Reipubl. Sententiam contrariam ferre non poteſt Princeps abſque iuſta cauſa. p. 23. n. 10.

Lex civilis Baſilij Patritij de rebus Eccleſiæ non alienandis fuit in Romana ſynodo irrita declarata. p. 37. par.

Leges Civiles de Eccleſijs, rebus & perſonis Eccleſiaſticis ſpecificè diſponentes licet in favorem nullam habent vim. p. 38. n. 1. & 5. Niſi ſint tantum privilegiativæ. n. 2. Vel à Pontifice, aut generali Eccleſiarum uſu approbatæ. n. 3.

Leges civiles de rebus Eccleſiaſticis canonizantur, ſi à Pontifice allegantur; non item ſi à ſolo Gratiano. p. 39. n. 3.

Leges civiles generatim latæ, ſi ſint ex ſuo obiecto oneroſæ, Eccleſias, res & perſonas Eccleſiaſticas non comprehendunt. p. 39. n. 4

Legibus civilibus generatim latis & ex obiecto non oneroſis etiam Clerici obligantur directivè. p. 42. n. 11. Non item coactivè. p. 44. n. 16.

Lex indifferens ad onus & commodum non cenſetur eſſe ex obiecto oneroſa. p. 42. n. 12.

Leges Civiles, quas approbant SS. Canones, ſunt maximè communes & Imperatoriæ, non particulares. p. 42. n. 13.

Lex debet eſſe clara & non ambigua. p. 49. n. 2.

Legem autoritativè interpretari eſt Principis. p. 50. n. 3.

Lex nominatim de præteritis lata extendit ſe ad illa. p. 50. n. 3. Niſi iam ſint aliquo modo deciſa; n. 4. Vel pendeant ſub Iudice appellationis. ibid. Imo etiam primæ Inſtantiæ. ibid. Quodſi expreſsè de lite pendente meminerit, ad illam quoque extenditur. ibid. §. *Limitari.*

Lex merè declarativa, ſi ſit abſolutè lata, eſt extendenda etiam ad præterita. p. 51. n. 6. p. 260. 20.

Lex quænam ſit declarativa colligitur ex verbis maximè ex materia & ratione legis. p. 51. n. 6. §. *Quanam.*

Lex declarativa ſi Veteri adiungat novam pœnam vel pœnæ extenſionem, non eſt quoad hæc referenda ad præterita. ibid. §. *Locutus.*

Lex novam Teſtamenti formam præſcribens an extendatur ad præterita. p. 52. n. 9.

Lex diſpoſitiva abſolutè lata non extenditur ad præterita, niſi illa quæ executionem nondum ſunt conſecuta. p. 53. n. 10. Eandem tamen cum futuris rationem habent. ibid. §. *Requiritur.* Exemplum de rationibus à Religioſo Teſtamenti executore reddendis. ibid.

De promiſſione pro beneficio vacaturo. ibid.

De debitore moroſo. ibid. §. *Aliud.*

De Profeſſione Novitiorum. ibid.

De laborantium aut docentium privilegio. ibid. §. *Requiritur.*

Lex in præteritum aliquid indulgens, in futurum vetat. p. 53. n. 11.

Lex Principis poſterior in quantum priori contraria ipſo facto abſque omni eius mentione abrogat illam. p. 54. n. 2. Uti & conſuetudinem generalem. p. 56. n. 6.

Lex concilij generalis ſemper habet tacitam clauſulam derogatoriam poſterioris legis contrariæ p. 56. n. 7. Ut ei derogetur, debet poſterior habere clauſulam derogatoriam. ibid. Sufficit autem clauſula generalis. p. 120. n. 5. §. *Eſt tamen* ad derogandum tamen Legi Concilij generalis noviſſimi requiritur clauſula derogatoria ſpecialis p. 56. n. 8. Imo etiam nulla ſi mens legiſlatoris aliundè ſatis appareat. n. 9. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*

Lex expreſsè habens clauſulam derogatoriam poſterioris contrariæ nunquam tollitur per hanc ſine eius ſpecifica mentione. p. 119. n. 5.

Lex continens expreſsè clauſulam derogatoriam Reſcriptorum non derogatur per illa, niſi cum ſpeciali eius mentione. p. 56. n. 9. §. *Sed neque.*

Legem Reip. adhuc utilem poteſt Legiſlator pro arbitrio abrogare validè. p. 56. n. 10. Non item licitè. p. 57. n. 10.

Lex communis non derogat contrarijs particularibus ſtatutis aut conſuetudinibus, niſi id exprimat. p. 57. n. 11. Nec privilegijs corpori Iuris non inſertis. p. 58. n. 16.

Lex communis cum clauſula generali: *Non obſtante quocunque* tollit omnia contraria particularia ſtatuta aut conſuetudines, &c. p. 57. n. 12.

Lex ſi damnet contraria ſtatuta & conſuetudines ut irrationabilia, ita tollit, ut ne quidem reintroduci poſſint. p. 57. n. 12. Idem eſt, ſi quid prohibeatur, ut per ſe illicitum. ibid. Maximè à SS. Canonibus. ibid. §. *Dixi.*

Lege communi per aliam contrariam abrogatâ tolluntur etiam ſtatuta particularia ei ſimilia. p. 58. n. 15.

Legis aut ſtatuti cenſuram an & quomodo incurrant ignorantes? p. 59. n. 1. Et ſeqq. Vide Ignorantia.

Lex & ſtatutum tendit immediatè in locum eique cohæret. p. 60. n. 3. Præceptum in perſonam. ibid.

Legi generali derogat Lex ſpecialis ſive ante ſive poſtea lata. p. 65. n. 5.

Legi generali contrarium Reſcriptum Iuſtitiæ ob-

reptitium p.65 n.6.p.68.n.4. Niſi faciat aliquam elus mentioné. p.120. n.5. §. *Nunc.* Vel aliunde ſatis conſtet de mente concedentis. p.56.n.9. §. *Sed neque.*

Legi generali derogat Privilegium ſpeciale. p.65. num.7.

Lex Pontificia univerſalis ſi alicubi ob ſpeciales cauſas ſit inconveniens, ibi non obligat. p.72.n.2.

Legum anteriorum cuſtos eſſe debet ſucceſſor. p.120.n.5. Nec præſumitur eas ignorare. ibid.

Leges aliquæ habent expreſsè clauſulam derogatoriam alterius futuræ; aliæ tantùm tacitè. p.120.n.5. § *Eſt tamen.*

Legi tacitam tantùm habenti clauſulam derogatur per clauſulam generalem, vel *ex certa ſcientia, motu proprio.* p.120.n.5. §: Secundo. Non item Legi expreſſam habenti clauſulam. ibid.

Leges anteriores expedit ſubinde in bonum Reipubl. mutari. p.161. prin.

Legum interpres optima eſt conſuetudo. p.186.n.3.

Legis vim habet conſuetudo. p.189.n.1. Quid ad hoc requirat. p.172.n.1.& ſeqq. *Vide* Conſuetudo.

Lex abrogatoria quomodo differat à conſuetudine contra Ius. p.190.n.3.

Lex poſitiva per contrariam rationabilem & præſcriptam conſuetudinem aboletur, p.193.n.1. Et quidem omnis tam Eccleſiaſtica quàm civilis. p.195. num.5.

Lex Naturalis & divina per nullam conſuetudinem abrogari poteſt. p.195.n.5.

Lex generaliter poſita eſt generaliter accipienda. p.203.n.1.

Leges aliquæ humanæ non poſſunt per conſuetudinem abrogari. p.203.n.1.

Lex Pontificis ſolemniter promulgata ſtatim obligat ſingulos, qui undecunque id certò norunt. p.210 n.3.

Legem dubiam interpretatur Iudex. p.210.n.3.

Legis & cuiusvis conſtituti auxilium fruſtra implorat, qui delinquit in legem. p.295.n.6.

Legis Verba debent aptari menti Legislatoris. p.355. n.3. Mens colligitur ex ratione in lege expreſſa. ibid.

Legis in fraudem agere quid ſit: p.399.n.1.

Lex lata in facientem non comprehendit parantem ſe ad faciendum. p.399.n.3.

A Legis Verbis non recedendum, niſi manifeſtum ſit aliud ſenſiſſe Legislatorem. p.413.

Lex exorbitans non debet ob ſimilitudinem rationis extendi ad ſimilia. p.444.

Lege in divina quomodo diſpenſare poſſit Pontifex? p.454.n.8.

Lex humana quomodo dici poſſit etiã divina? p.455. num.9

Legi adiecta ratio ubi eſt eadem, ibi cenſetur idem Ius p.671.n.5. *Vide* p.12.n.4.& ſeqq.

Lex Iuriſdictionalis in Epiſcopatu quid involvat? p.721.n.2. Quid Lex Diœceſana? n.3. Ad utramque ratione Parochiæ incorporatæ obligantur Monaſteria etiam exempta. p.720.n.1.

Legis non Diœceſanæ ſed Iuriſdictionalis eſt pœnam pecuniariam imponere. p.722. par.

Legis violandæ cauſa ſufficiens non eſt bonum aliquod inde oriturum. p.738.

Leges an obligent cum periculo gravis mali. p.814. princ. p.815.n.4.

Lex irritans.

Lex irritatoria debitè promulgata operatur etiam contra invincibiliter ignorantes. p.9.n.3.

Lex irritans ſeu irritum declarans extendit ſe ad præterita. p.52.n.7.

Lex irritans ſeu irritum faciens reſcindendo extenditur etiam ad præterita. p.52.n.8. Non item irritans ſeu irritum faciens impediendo. ibid.

Lex irritans non eſt ſemper pœnalis. p.148 n.3.

Lex irritans actum non trahitur ad præterita. p.225. num.2.

Lex pœnalis.

Leges merè pœnales non obligant ſub peccato. p.14. n.1. Quomodo dignoſcantur? ibid.

Legis pœnalis Verba intelligi debent cum effectu. p.95.n.3 p.399 n.3.

Lege in pœnali Verbum *Careat* ſignificat privationem ipſo facto incurrendam. p.95.n.4.

Lex pœnalis ſi caſus aut perſonas habeat exempli tantùm cauſa expreſſas, extenditur ad ſimiles. p.261.n.1. p.437.n.6. Dubium, an ſint exempli cauſa, reſolvendum à Principe. p.437 n.6.

Lex pœnalis quibus in caſibus poſſit ob identitatem vel maioritatem rationis extendi. p.352.n.8.

Lege etiam in pœnali mens legislatoris præcipuè attendenda, & non præcisè Verba. p.437.n.4.

Lex pœnalis ob ſimilitudinem rationis non extendi debet ad ſimilia, niſi neceſſitas cogat. p.444.

Lex pœnalis ob identitatem rationis non eſt extendenda ad caſum non expreſſum. p.516.p.522.n.2.

Lex pœnalis non comprehendit Nepotes nomine filij. p.546.n.3.

Liberi

Liberi quandoque puniri poſſunt ob delictum parentum. p.192.n.7.p.214.n.5.

Liber.

Libera perſona non poteſt poſſideri. p.299.n.6. p.300. eod.

Libertatis in cauſa non poteſt aſſumi Arbiter. p.835. n.9. & 10.

Libellus.

Libellum ſcribentis error parti non nocet. p.83.n.2.

Libellus de Poſſeſſione etſi etiam meminerit Proprietatis, nihil obeſt. p.84.n.3.

Libelli concluſio, non narrata attendenda. ibid.

Libello in eodem cumulari poteſt Iudicium poſſeſſorium & petitorium. p.315.n.2.

Libellus articulatus quid? p.378.n.5.

Libellus contra Monaſterium debet exprimere & Abbatem & Conventum. p.578.n.1.

Libellum alternativum porrigere poteſt læſus Minor, ſi dubitet de nullitate contractus. p.833.n.2.

Liberalitas.

Liberalitas eſt propria Principum. p.92.n.1.

Libertus.

Liberti an ſi in patronum ſub pœna compromiſerint, teneantur arbitrium eius ſervare & pœnam ſolvere. p.348. par.

Libri

Libri.

Libros hæreticos legendi privilegium non amittitur per non-uſum. p. 494. n. 18.

Licentia.

Licentiam dare eſt aliud quàm diſpenſare. p. 440. n. 2.

Lis, Litigans.

Lis ibi finienda, ubi cœpta. p. 94. n. 1.

Lite non conteſtata ordinariè non recipiendi teſtes, nec ſententia definitiva ferenda. p. 97. n. 1.

Lites forenſes an & quomodo ſuſcipere poſſit Societas I E S V. p. 106. n. 8.

Litem de re modica ableget Iudex in patriam litigantium. p. 119. n. 1.

Litigantes de beneficiis poſſunt à Pontifice, imo & ab Epiſcopo ad compoſitionem cogi. p. 276. n. 1. p. 757. num. 2.

Litis ſine conteſtatione proceſſus ordinarius non ſubſiſtit. p. 377. n. 5.

Litem conteſtari non eſt quibusvis Adverſarij poſitionibus reſpondere. p. 378. n. 5.

Litis conteſtatio in quo conſiſtat? ibid.

Lite cedere ante latam ſententiam ſemper quit poteſt. p. 378. n. 8.

Lite cedens, niſi aliud exprimat, cenſetur etiam Iuri renuntiare. p. 378. n. 8.

Lite cedere non poteſt, qui non habet Ius alienandi. p. 378. n. 8.

Liti inſtitutæ præter Actorem & Reum alij etiam, quorum intereſt, adeſſe poſſunt. p. 392. n. 2.

Lite etiam non conteſtata procedi poteſt contra contumacem in cauſa beneficiaria. 393. n. 5.

Litis finiendæ tempus à Iure conſtitutum eſt trienniſum; p. 605. n. 2. Non poteſt prorogari à partibus. ibid.

Litis conteſtatione an citatione cenſeatur res eſſe cœpta? p. 625. princ. n. 2. p. 795. n. 5. *Vide* Citatio.

Lite jam conteſtata ſi Adverſarius fiat familiaris Iudicis, poteſt iſte ut ſuſpectus recuſari. p. 639. n. 1.

Litis ante conteſtationem poteſt opponi defectus Iuriſdictionis. p. 654. n. 2. Si poſt, debet probari. ibid.

Litigans ſi excommunicationem per abuſum abſolutionis denuò contrahit, non eſt ante finem litis abſolvendus. p. 707. n. 2.

Litigans ſi habere non poſſit Advocatum, dandus eſt ei à Iudice ex officio. p. 734. n. 2.

Litis conteſtatione an & quomodo opus ſit, ſi Iudicis officium imploretur. p. 735. n. 3.

Litigantes non poſſunt à Iudice ad Tranſactionē cogi? p. 757. n. 2. Niſi timeatur Reip. turbatio. ibid. Vel cauſa ſit valde intricata. ibid. Vel principis diſpoſitioni ſubiecta. ibid.

Litigantes ſuper beneficio poteſt quidem Pontifex ſed non ſolet ad Tranſactionem cogere. p. 761. n. 3.

Lites tranſactione finire inter Chriſtianos valdè conſultum, p. 769. n. 1.

Lis beneficiaria poteſt amicabiliter componi, dato etiam munere, ſed abſque prævio pacto. p. 775. n. 1. An & quomodo tranſactione? ibid. Vel dando aliquid temporale ob bonum concordiæ. n. 2. Vel dando aliud beneficium aut penſionem ſpiritualem. n. 3.

Litis proſecutio quomodo poſſit ab uno transferri in alium. p. 801. n. 3.

Litigioſa res eſt, de qua lis iam cœpta eſt. p. 840. n. 4. p. 842. n. 5. Quandonam cenſeatur cœpta? ibid.

Litigioſæ rei alienatio eſt ipſo Iure irrita. p. 840. n. 4. Niſi fiat per ultimam voluntatem ſeu legatum. p. 842. n. 6. Quo caſu non legatarius ſed hæres proſequitur litem. ibid. Quæ ſit pœna alienantis vel acceptantis rem litigioſam? p. 840. n. 4.

Litigioſæ rei alienatione non impeditur proceſſus. p. 842. n. 4.

Lites & actiones perſonales Clericis legari poſſunt. p. 842. n. 7.

Lites & actiones perſonales poſſunt Clerici etiam emere. p. 842. n. 8. Modò dolus abſit & in Iudicium non ſint iam deductæ. ibid. Dedecet tamen eiuſmodi emptio. n. 9.

Litigantes poſſunt cauſam ſuam arbitris committere. p. 845. n. 1. Quandonam etiam debeant? ibid.

Littera. Vide *Reſcriptum.*

Litteræ avocatoriæ poſſunt eo ſtatim quo dantur tempore, auferre delegatis Iuriſdictionem. p. 69. n. 6. Ordinariè non auferunt antequam præſententur. p. 70. n. 7.

Litteræ avocatoriæ ad partis inſtantiam datæ intelliguntur: *ſi impetrans ijs uti velit.* p. 70. n. 7.

Literarum valor ſi ſit dubius, tempus *data* eſt inſpiciendum. p. 78. n. 1.

Litteræ Pontificis non derogant ſtatutis certas qualitates in promovendo requirentibus, niſi id exprimant. p. 79. n. 4.

Litteras Pontificis falſificans quas pœnas incurrat? p. 114. n. 2.

Litteras in cauſa beneficiaria falſificans Clericus, quibus ſubiaceat pœnis? ibid.

Litteræ in forma *ſi neutri*, vel *ſi nulli*, quales? p. 114. n. 3.

Litteræ beneficiales aliæ ſunt Iuſtitiæ ſeu in forma communi & pauperum, aliæ Gratiæ ſeu gratioſæ. p. 116. n. 1.

Litteræ Monitoriæ, Præceptoriæ, & executoriæ quæ? p. 125. princ. An & qualis earum uſus? ibid.

Litteræ plures eandem formam & datam habentes, cenſentur eædem. p. 128. n. 4.

Litteræ in forma *Dignum* tribuunt Ius in re, & quaſi dominium beneficij. p. 168. n. 1.

Litteræ antequam ſint expeditæ, non poſſunt Prælati à Papa promovendi adminiſtrationem accipere, aut recipi. p. 265. n. 3. Quomodo expediendæ ſi Papa antè moriatur. ibid.

Literæ Dimiſſoriæ, Commendatitiæ, Teſtimoniales, & formatæ. *Vide ſub littera initiali.*

Litteræ communicatoriæ, & pacificæ *Vide* Commendatitiæ.

Litteras malitiosè aperiens non auditur, ſi eas de falſitate poſtea arguat. p. 657. n. 2. An puniendus ut falſarius? n. 4.

Litteris ſigillum amovens committit crimen falſi. p. 658. n. 4. Uti & lacerans, comburens, abſcondens ibid. Malitiosè aperiens & Adverſario exhibens. ibid

M 2 *Locatio-*

Digitized by Google

Locatio.

Locatio ad beneplaſitum locantis, expirat cum eo. p. 150. n. 2.

Locus.

Locus electionis celebrandæ quis ſit? p. 288. n. 1. Extra ambitum Eccleſiæ ſi fiat, reſcindi poteſt. p. 289. n. 1. Niſi neceſſitas coëgerit. p. 293. n. 2.

Locum Iudicij eligere non eſt actus Iudicialis. p. 626. n. 3.

Locus Iudicij qualis eſſe debeat? p. 683. n. 1. An & quomodo poſſit mutari à delegato Papæ, vel Epiſcopi? ibid.

Locus exemptus quomodo cenſeatur extra diœceſin? p. 731. n. 2.

Loca pia omnia comprehenduntur nomine Eccleſiæ. p. 837. n. 2. Petere poſſunt Reſtitutionem in integrum. ibid.

Magiſter.

Magiſtri ſeu Profeſſores habent ſimplicem Iuriſdictionem in ſuos ſcholares. p. 835 n. 4.

Magiſtratus Vide *Princeps.*

Magiſtratus ex publica cauſa gravi diſponere poteſt de Iure privatorum. p. 9. n. 1.

Magiſtratûs præcepta iuſta obligant in conſcientia. p. 14. n. 1.

Magiſtratus minores per ſe & directè obligantur ſuis legibus; non item Maiores. p. 17. n. 5.

Magiſtratus prohibens exteris bona immobilia, rectè ab ijs viciſſim ita prohibetur. p. 18 n. 6.

Magiſtratus Laicus interpretari poteſt Ius naturale in rebus profanis & indubitatis. p. 21. n 5.

Magiſtratus Eccleſiaſticus interpretatur jus naturale in ſpiritualibus, & in dubijs profanis. ibid.

Magiſtratus humanus non poteſt directè Ius naturale præceptivum mutare ſtatuendo aut diſpenſando. p. 21. n. 6. Poteſt tamen permiſſivum. n. 7.

Magiſtratus ſecularis circa Eccleſias, res, & perſonas Eccleſiaſticas nihil validè ſtatuere poteſt p. 24. n. 13. p. 25. n. 14. p. 38. n. 1. Etiam de plenitudine poteſtatis. p. 38. n. 1.

Magiſtratus poteſt actionem ex ſimplici pacto negare; non obligationem. p. 22. n. 7.

Magiſtratus humanus nihil poteſt ſtatuere contra Ius gentium. p. 22. n 8. Poteſt tamen ei ſuperaddere. ibid.

Magiſtratus non poteſt uni Ius ſuum aut rem auferre, & alteri dare. p. 22. n. 9. Niſi ob bonum publicum. n. 10. & ſeqq. In dubio non præſumitur hoc velle. ibid. §. *His.* Sin velit, præſumitur iuſtè velle. p. 23. n. 10. §. *Porro.*

Magiſtratus ſecularis non poteſt punire Clericos ob transgreſſionem ſui ſtatuti. p. 40. §. *Adhuc.* p. 44. §. *Reſtat.*

Magiſtratus ſecularis tenetur ex debito communia Reipubl. commoda concedere Clericis propter ſpiritualia. p. 40. §. *Reſpondeo.*

Magiſtratus ſecularis non poteſt Clericos obligare per onerosa decreta de Collectis & exactionibus. p. 40. n. 7. De Pœnis & inhabilitatibus. ibid. §. *Alterum.* De decimatione bonorum aliò portandorum. p. 41. §. *Tertium.* De parte funerali. ibid. §. *Quartum.* De excluſione ingredientium religionem ab hæreditate, ibid. §. *Quintum.* De abbreviatione Temporis ad præſcriptionem. ibid. § *Sextum.* De immobilibus non alienandis niſi in ſubditos. ibid. §. *Septimum.*

Magiſtratus ſecularis etiam vi privilegij non poteſt in clericos, quod in laicos. p. 42. n. 10.

Magiſtratu expirante expirat facta ab eo extraiudicialis aut interlocutoria prohibitio. p. 46 n. 6.

Magiſtratus ſtatuto poſteriore abrogat prius contrarium. p. 55 n. 5. Uti & conſuetudinem. p. 56. n. 6.

Magiſtratus civilis & eccleſiaſtici eſt noxias Reipubl. conſuetudines tollere. p. 192. n. 6.

Magiſtratus poteſt actum Iure naturæ validum reddere irritum, etiam quoad conſcientiam. p. 258. n. 16. Id tamen in dubio non præſumitur feciſſe. ibid.

Magiſtratus poteſt in electione officialium revocare & mutare ſuffragia etiam publicata. p. 386. n. 1.

Maior, Maiorennis.

Maior non ſubijcitur minori. p. 754. n. 4.

Maior pars Eligentium. *Vide* Electio, ſuffragium.

Maiorenni non conceditur reſtitutio in integrum, ſi appellare poſſit. p. 817. n. 4.

Maiorennes quandoque ob læſionem reſtituuntur in integrum ex iuſta cauſa. p. 828. n 6. In favorabilibus ſufficit eam cauſam eſſe ſemiplenè probatam. n. 7.

Malitia.

Malitijs hominum non eſt indulgendum. p. 112. n. 2.

Malitia ſua non debet eſſe doloſis lucroſa. p. 487.

Mandans.

Mandans principale, cenſetur etiam mandare acceſſorium. p. 140. p. 601. n. 2.

Mandans ſuperior aliquid iam ante habenti in id ordinariam poteſtatem non facit eum delegatum. p. 149. n. 3. Niſi expreſsè ſignificet. n. 4.

Mandans delictum eſt magis puniendus quàm executor. p. 602. n. 4.

Mandatarius. Vide *Commiſſarius, Delegatus.*

Mandatarius non excedit fines Mandati, faciendo connexa. p. 11. n. 2.

Mandatarij ſimplicis ſeu Internuntij revocatio valet, etiam antequam ipſi innoteſcat. p. 131. n 7.

Mandatarius injuſte gravans Eccleſiaſticum ob certam perſonam non electam, inſtitutam, &c. ipſo facto excommunicatur. p 405. n. 4. Neceſſitas tamen parochi ſubinde excuſat. ibid.

Mandatarij dolus obeſſe non debet Principali. p. 441. num 2.

Mandatarius ut ei fides habeatur, debet mandatum exhibere. p. 653 n. 1.

Mandatarius an & quomodo expenſas factas poſſit repetere? d. 788. n. 1. & ſeqq.

Mandatum vide *Procurator.*

Mandatum mercede conſtitutâ tranſit in Locationem. p. 35. n. 14.

Mandatum Superioris intelligendum ut conforme Iuri communi. p. 48. n. 5.

Mandata cum conſilio alterius peragenda fiunt validè ſine eo, ſi conſuli non potuit. p. 48. n. 5. Invalidè, ſi potuit, n. 6.

Mandati

Digitized by Google

Mandati formâ non obſervatâ non valet Mandatum. p.48.n 6.

Mandatum ſpeciale abſque mentione generalis cenſuræ ei derogare, niſi iam ſit alteri Ius in re acquiſitum. p.64 n 3.

Mandata Principis inſolita, irrationabilia aut inutilia non ſtatim exequenda. p.72.n.2. Peccaminoſa aut Reipubl. manifeſtè noxia omnino non ſunt exequenda. p 73 n 3.

Mandata Pontificis ad Capitulum ſede Vacante, ſi adhuc pendeat, exequi debet Epiſcopus ſuccedēs. p.78.n 2.

In Mandato præſcripsi Ordinis perverſio vitiat ipſo Iure proceſſum. p. 209. n. 3.

Mandati formâ ſubſtantiali non ſervata proceſſus eſt irritus. p.110.n.6. [illegible] forma ſit ſubſtantialis? ibid.

Mandati fines diligenter cuſtodiendi. p. 111. n. 7. p.136.n.3.

Mandato ſpeciali carens ſi Reſcriptum Papale Iuſtitiæ pro aliquo impetres, puniendus es ut falſarius. p.121. n.2. Et Reſcriptum eſt invalidum. ibid. Et quidem ipſo Iure. p.122. n. 3. Sed nec in Curia Rom. hodie vix eſt in uſu. n 4. §. *Porro*.

Mandato æquiparatur Ratihabitio. p. 122. n.4.

Mandato ſpeciali carens poteſt pro alio à Papa impetrare Gratiam. p. 122. n. 5. Non tamen acceptare. p.123. n.6.

Mandatum morte mandantis revocatur. p. 131. n 6. p.132. n. 8. Si res nondum ſit cæpta. p 625 prin. p. 627. n. 7. Sin cæpta ſit, non expirat quoad facultatem ſed quoad obligationem. p. 626 n. 6. Quando cenſeatur res cæpta in Mandato ad Iudicia? p.795 n.5. Quando in mandato ad negotia? p.131.n.6. p.795.n.5.

Mandatum per Epiikiā extendi non poteſt. p.136.n.3.

Mandatum generale non derogat ſpeciali. p.141.n.1.

Mandati proprium eſt, ut re integra poſſit revocari. p.313.n 7.

Mandatum cum aliorum conſilio expediendum potes alteri committere cum eadem conditione conſilij petendi. p. 372. n. 1.

Mandatum ad mentem potius quàm verba mandantis interpretandum. p. 372 n. 4.

In Mandato excipiendum, quod ipſe mandans rationabiliter voluit excluſum. p.372. n.4.

Mandatum Procuratori datum ad oppugnandam Electionem quale eſſe debeat? p.442. n.3.

Mandatum ad impetrandum X contradicendum quid ſit? p. 483. n. 2.

Mandatum extendit ſe ad omnia neceſſaria pro expeditione. p.607.n 2. Niſi ſint ſpecialia; ibid. §. *Deinde*. An etiam ad neceſſaria moraliter tantùm ſeu ſecundum quid? ibid. § *Sed quæſtio*.

Mandatum Principis cenſetur expeditum & efficax, etſi nondum ſit notum delegato. p.619 n.5. Inter illud & privilegium quoad hoc quale diſcrimen? ibid.

Mandatum Ordinario datum à Superiore non expirat, etiam re integra per mortem mandantis. p. 626. n. 5.

Mandatum ſuum an Procurator poſſit prorogare. p.656. n.5.

Mandatum Procuratoris ad lites vel negotia eſt ſtrictè interpretandum, p. 656. n.6.

Mandato carens, ſed inſtrumenta afferens & cautionem de ratihabitione, admittendus eſt Procurator. p 658 n 2

Mandatum Pontificis de conferendo beneficio vacaturo extenditur etiam ad beneficia exempta. p 723.n.2.

Mandatum generale & liberum ſi habeat Procurator ad agendum, poteſt etiam tranſigere. p 771. n.2.

Mandatum ad contrahendum Matrimonium quale debeat eſſe? p. 806. n. 1.

Mandatum ſpeciale an neceſſe habeat Procurator Monaſterij ad petendam reſtitutionem in integrum? p.832. n.2.

Manus impoſitio.

Manus impoſitio eſt Sacramentum Confirmationis. p. 540.

Manno impoſitio alia conſecratoria, alia deprecatoria. p.541.n.1. Qualem accipiat in Ordinatione Subdiaconus? ibid.

Manus impoſitio in Ordinatione Diaconi aut Sacerdotis omiſſa, quomodo ſit ſupplenda? p.543.n.1.

Manus impoſitio quomodo fiat Diacono, & quomodo Sacerdoti? p. 544. n. 4.

Materia.

Materia Eccleſiaſtica quæ? p. 6. n.7.

Materia quænam gravis in præceptis Abbatiſſæ? p.746.n.2.

Matrimonium

Matrimonium, cum Impedimento dirimente etiam ex ignorantia invincibili contractum eſt invalidum. p.9.n.3.

Matrimonij impedimenta pleraque ſunt Iuris tantùm poſitivi. p. 21. n. 7

Matrimooium cum clauſula eius ſubſtantiæ contraria initum eſt nullum. p.35.n.13. Talis clauſula eſt etiam hæc: *Donec ditiorem invenero.* ibid.

Matrimonium cum defuncti fratris uxore etſi adhuc Virgine eſt irritum. p 52. n.7.

Matrimonium poſt profeſſionem continentiæ eſt irritum. jöid.

Matrimonio rato durante irritum eſt quodvis poſterius etiam conſummatum ibid.

Matrimonium etſi per procuratorem ſuæ revocationis ignarum contrahatur, non valet. p.132.n 7.

Matrimonij impedimentum habens tenetur id fateri vel abſtinere. p 220. n. 2.

Matrimonium per metum gravem iniuſtè extortum eſt invalidum. p. 273. n.3. p. 810. n 6.

Matrimonialis cauſa cum per Procuratorem agitur, ſententia non contra hunc ſed contra Principalem ferenda eſt. p. 298. n. 5.

Matrimonio uno durante irritum eſt pactum de alio poſt mortem Conjugis contrahendo. p 332. n.2.

Matrimonij impedimenta ſtatuere eſt reſervatum Pontifici. p.451. n. 1.

Matrimonio ante contracto utuntur Sacerdotes Græci, non laudabiliter ſed abſque peccato. p. 505. n. 2.

Matrimonij impedimentum occultum ſciens in alio, debes prius eum; tum ſuperiorem monere. p.524. n.3.

Matrimonium conſummatum nec ſimplici voto continentiæ, nec pſeſſione Religioſa diſſolvitur. p.555.n 1.

Matrimonium aliud ratum, aliud conſummatum, & quæ utriuſque ſignificatio. p. 568.

Matrimonialibus de cauſis non poteſt cognoſcere

Vicarius generali, abſq; ſpeciali commiſſione. p. 594. n. 3.

Matrimonij in denuntiationibus poteſt de Iure diſpenſare Vicarius. p. 598. n. 9.

Matrimonium ſi cui ſit prohibitum, prohibita ſunt etiam ſponſalia. p. 607. n. 3.

Matrimonialibus in cauſis Tranſactio aut ſententia Iudicis non tribuit Ius. p. 611. n. 3.

Matrimonio aſſiſtendi poteſtas, diſpenſandi non expirat morte concedentis, ſi ſit Gratia facta. p. 627. n. 7. p. 680. n. 1. 2. Expirat autem re integra, ſi ſit Gratia facienda. ibid. Quodnam ſignum Gratiæ factæ aut faciendæ. p. 680. n. 1.

Matrimonio aſſiſtendi poteſtatem an Cooperator ſubdelegare poſſit alteri. p. 644. n. 9 p. 645. n. 11.

Matrimonium intra gradus prohibitos ſcienter contrahens eſt ipſo facto excommunicatus. p. 707. n. 3. Item contrahens cum Moniali. ibid.

Matrimoniales cauſæ expediri poſſunt à Capitulo ſede vacante. p. 752. n. 13.

Matrimonij cauſa per Procuratorem contrahendi eſt ardua. p. 806. n. 1. Specialia de hoc Procuratore *Vide* Procurator.

Matrimonialibus in cauſis ſententia tranſit in rem judicatam, non quoad veritatem, ſed quoad inſtantiam. p. 827. n. 1.

Matrimoniales cauſæ delegantur à Pontifice non tantùm Epiſcopis ſed etiam aliis. p. 827. n. 2.

Matrimonialis cauſa eſt favorabilis. p. 828. n. 7.

Matrimonialibus in cauſis non poteſt aſſumi Arbiter. p. 835. n. 9. & 10.

Matrimonium ſpirituale.

Matrimonium ſpirituale eſt inter Eccleſiam eiúſque Epiſcopum & Prælatum. p. 200. n. 3. p. 208. p. 224. n. 1.

Matrimonium ſpirituale Epiſcopi cum Eccleſia eſt magis indiſſolubile quàm carnale. p. 453. n. 1. p. 454. Diſſolvitur ſubinde à Pontifice per poteſtatem non humanam ſed divinam. p. 453. n. 2.

Matrimonium ſpirituale Epiſcopi cum Eccleſia inchoatur per Electionem. p. 237. n. 18. Perficitur per Confirmationem. p. 453. n. 2.

Matrimonium ſpirituale cum Eccleſiis ſuis propriè non habent Prælati non-Epiſcopi. p. 454. n. 3.

Matrimonij ſpiritualis & carnalis ſimilitudo. p. 456. per.

Maximè.

Maximè eſt vox confirmativa antecedentis, non reſtrictiva; niſi impropriè ſumpta. p. 310. n. 3.

Maximè iuxta propriam ſignificationem eſt incluſivum aliorum. p. 354. n. 2.

Medicus.

Medicus cum debita diligentia agens, non fit irregularis ob ſecutum homicidium. p. 532. n. 1.

Medicum aut chirurgum agere non poteſt Clericus aut Religioſus. ibid.

Medicus tenetur & cogi poteſt gratis ſervire pauperi. p. 735. n. 24.

Melioratio.

Meliorationes & expenſæ qua ratione reddendæ ei, contra quem quis reſtituitur in integrum? p. 822. n. 6. & 7. Quomodo in aliis reſtitutionibus contractu ſoluto facienda? p. n. 7.

Melioratio eſt quid acceſſorium rei. p. 822. n. 7.

Mendicantes.

Mendicantium etiam privilegia quædam, etſi alioqui in ſpecie exprimenda, revocata ſunt à Trid. per ſolam clauſulam generalem. p. 75. n. 9.

Mendicantes ſunt per Ius commune exempti. p. 77. n. 12. Citati non tenentur comparere ad allegandam exemptionem. ibid.

Mendicantium Superiores immediati quantam habeant Iuriſdictionem, colligendum ex eorum Conſtitutionibus & privilegiis. p. 106. n. 7.

Mendicantium Superiores Dignitatem habent, non Beneficium. p. 163. n. 5.

Mendicantes non poſſunt poſtulari ad Eccleſiam cathedrali inferiorem. p. 208.

Mendicantium electi Generales non indigent confirmatione. p. 239. n. 3. Alij eorum Superiores confirmantur à Generali. ibid.

Mendicantium Prælati ſunt paſtores & ſponſi ſuarum Eccleſiarum. p. 347. n. 11.

Mendicantes ad Prælaturam extra Ordinem nullum conſequuntur Ius, ſi Electio, poſtulatio, &c. facta ſit in diſcordia p. 416. n. 1. Nec poſſunt ei conſentire. ibid. Cur? p. 418. n. 4. Quæ ſit electio v. g. in diſcordia facta? p. 416. n. 1. Quid ſi Mendicans iam Epiſcopus aut Cardinalis eligatur in diſcordia ad aliam Prælaturam? p. 418. n. 4.

Mendicantium Prælati ſolent ex privilegio benedicere Corporalia, aliáque paramenta Chriſmatis unctionem non requirentia. p. 492. n. 10.

Mendicantes quidam vi privilegij poſſunt accipere Ordines extra tempora. p. 509.

Mendicans ad laxiorem ordinem tranſiens ſine licentia, incurrit excommunicationem Pontifici reſervatam. p. 510.

Medicantes poſſunt ex privilegio diſpenſare cum illegitimis ad Prælaturas ſui Ordinis. p. 545. n. 3.

Mendicantium Conſervatores quinam eſſe poſſint. p. 625. n. 2. Ad quot dietas citare partes n. 3. An alteri vices ſubdelegare. n. 4. An ſe etiam in non manifeſta aut cognitionem judicialem intromittere. p. 686. n. 5. An per mortem Pontificis expiret eorum Iuriſdictio in non cœptis. n. 6. & 7. An ut alij delegati teneantur ad *c. ſtatutū. 11. de Reſcript. §. inſuper.* ibi.

Mendicantes quomodo potuerint olim inſtituere cōtractus & alienationes? p. 768. n. 1. Quomodo hodie? n. 2.

Menſa.

Menſæ capitulari Epiſcopus non poteſt fructus beneficij applicare niſi ad tempus. p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum, ſi bona Epiſcopi & Capituli ſint diviſa. ibid.

Menſa capitularis quid? & cur? p. 33. n. 4.

Menſa Prælati & Menſa Conventus ex Iure communi coniunctæ, ſeparantur ex Iure ſpeciali. p. 107. n. 9.

Menſis.

Menſis eſt tempus 30. dierum. p. 401. n. 5.

Mercator.

Mercatorum debitis ſi aliter non poſſit, ſolet alicubi ſatisfieri per bona propria liberorū & Vxoris. p. 192. n. 7.

Mercatores an tempore belli gaudere debeant ſecuritate? p. 758. n. 1. & 2.

Mercatorum collegiis non competit Ius petendi reſtitutionem in integrum. p. 837. n. 2

Metus

Digitized by Google

Metus.

Metu gravi & iniuſto facta Electio certæ perſonæ in Rom. Pontif. eſt ipſo facto irrita. p. 247. n. 3. & 4. p. 811. num. 6.

Metu gravi & iniuſtè extorta Electio alia valet, ſed eſt reſcindenda. p. 273. n. 3. Matrimonium autem & profeſſio ſunt ipſo Iure irrita. ibid.

Metu violentiæ poſſunt abſentes inhibere præſentibus Electionem. p. 293. n. 1.

Metu gravi & iniuſto acta valent Iure naturali, ſed ſunt reſcindenda. p. 310. n. 1.

Metus gravis excuſat à pœna eligentes cum abuſu laicæ poteſtatis. p. 352. n. 10. Electio tamen eſt ipſo Iure irrita. n. 12.

Metu quæ fiunt, non dicuntur temerè fieri. p. 352. num. 10.

Metum plerumque iuſtum inferunt Minæ potentium. p. 601. n. 1.

Metus ut ſit iuſtus, non debet eſſe tantus in muliere, quantus in Viro. p. 621. n. 1.

Metum paſſo non competit propriè Actio. p. 808. n. 1.

Metum paſſus reſtituitur in integrum per implorationem officij Iudicis. p. 808. n. 2. Si metus fuerit gravis. ibid. Et damnum intulerit. ibid.

Metu gravi & iniuſtè incuſſo facta profeſſio religioſa eſt ipſo Iure Eccleſiaſtico irrita. p. 809. n. 2. Vti & Matrimonium. p. 810. n. 5. Sponſalia. p. 811. n. 6. Iuriſdictionis conceſſio. ibid. Abſolutio à cenſura. ibid. Renuntiatio beneficij per Clericos dominiū temporale habentes extorta. p. 812. n. 3. Alij contractus pactiones, &c. ſunt ipſo Iure validæ. p. 810. n. 2. Sed actione *Quod metus cauſa* reſcindendæ. ibid. Et p. 812. n. 1. & 2.

Metu durante non poteſt actus propter illum invalidus ratificari. p. 810. n. 5.

Metus cauſâ ſi dicatur invalida v. g. profeſſio, cui incumbat probatio? p. 809. n. 3.

Metus gravis & cadens in conſtantem virum eſt metus mortis, amittendi bona quoad magnam partem; p. 810. n. 1. Metus carceris. p. 812. n. 6.

Metus tollit voluntarium non ſimpliciter, ſed ſecundum quid. p. 810. n. 2.

Metu contrahens ſi quid dedit, poteſt repetere. p. 811. n. 3. Exigentem poteſt exceptione repellere. ibid. Niſi iurarit. ibid.

Metum incutiens acquirit rei extortæ dominium. p. 811. n. 4. Sed debet ante ſententiam Iudicis in conſcientia reſtituere. ibid.

Metum paſſo competit duplex remedium, videl. Actio *quod metus cauſa*, & Actio in rem ſcripta. p. 811. n. 4 p. 813. n. 2. Contra quem? & quouſque ſe utraque extendat? p. 811. n. 4.

Metu incarcerationis extorta promiſſio non eſt Iure naturæ invalida; ſed invalidanda. p. 811. n. 6.

Metus cauſâ renuntians Iuri Electionis, poteſt adhuc inſtitui. p. 813. n. 1. Niſi iurarit. p. 813. n. 4. Iuramenti tamen relaxationem petere poteſt iurans; & Iudex ex officio facere. ibid.

Metu facta Renuntiatio Electionis eſt irritanda, non ipſo Iure irrita. p. 812. n. 2. & 3. Niſi extorta ſit per Clericos dominium temporale habentes. ibid.

Metus illatio & Coactio ſeu Vis & Violentia multum differunt. p. 815.

Metus gravis an & quomodo excuſet à præceptis & cenſuris. p. 815. n. 4.

Metu cuiuſcunque mali non eſt cõmittendum etiam Veniale. p. 815. n. 3.

Metu peccans minus peccat, quàm qui ſponte. p. 815. n. 5. Mitius in foro externo punitur. ibid.

Metu extorquens abſolutionem à cenſura, ipſo facto excommunicatur. p. 819. par.

Metropolitana Vide *Eccleſia.*

Metropolitanæ Eccleſiæ quoad legem & ſententiam Pontificis conformare ſe debet Epiſcopus. p. 210. n. 3.

Metropolitanæ Eccleſiæ ritibus non tenentur ſe conformare alij. p. 719. n. 1.

Metropolitanus. Vide *Archiepiſcopus.*

Metropolitanus olim habuit Ius confirmandi Epiſcopum electum. p. 239. n. 3. p. 448. De cauſa deferendi appellationem contra electionem debebat inquirere. p. 448. Omiſſa hac inquiſitione Confirmatio fuit irrita, imo & conſecratio. ibid. Hodie ferè tantùm Pontifex confirmat electos Epiſcopos. p. 341. n. 6.

Metropolitani defectum quomodo ſupplere poſſint vicini ſuffraganei. p. 245. n. 4.

Metropolitanus dicitur à μέτρον, vel potius μήτηρ. p. 268. n. 1.

Metropolitanus Ius eligendi in cathedralibus acquirit per devolutionem ob negligentiam Capitularium. p. 412. n. 1. *Vide* Devolutio, Eligendi Ius.

Metropolitanus conſecrare, non item deponere poteſt Epiſcopum. p. 452. prin.

Metropolitanus non poteſt inſtituere Tranſlationem Epiſcopi. p. 453. n. 2. §. *Quartò.* Poteſt tamen Epiſcopum, ſi intra ſemeſtre non conſecretur, cogere, ut cedat Epiſcopatu. ibid.

Metropolitano delegari poteſt poteſtas transferendi Epiſcopos. p. 453. n. 2.

Metropolitanus olim Epiſcopū ante conſecrationem examinabat. p. 522.

Metropolitano olim, ſed hodie Pontifici iurant Epiſcopi obedientiam. p. 747. prin. Vt etiam hodiè iurent Metropolitano, obtineri poteſt conſuetudine. p. 748. n. 4.

Miles.

Miles ignorans Legem publicam cenſetur invincibiliter ignoraſſe. p. 10. n. 4.

Miles tempore belli non dimittendus. p. 463.

Militiæ obligatus non eſt ordinarius. p. 561. n. 4.

Mina.

Minæ potentum plerumque inferunt metum iuſtum. p. 601. n. 1.

Minorum Ordo.

Minorum Prælati quos alios præcedant? p. 109. n. 4.

Minorum Guardiani habent dignitatem. p. 163. n. 4. A Pontifice eiuſque Legato non poſſunt eſſe delegati vi regulæ. ibid.

Minorum Provincialis an ritè etiam eligatur per maiora non abſolutè ſed tantùm comparativè. p. 364. n. 3.

Minor, Minorennis.

Minor pars Eligentium *Vide* Electio, ſuffragium.

Minor aut maior pars in eligendo Religioſo ut appa-

reat, quinam ſint computandi? p. 417. n. 3.
Minor pars cenſetur rectiùs etiam ea, quæ eſt media. p. 418. n. 4.
Minorennis non poteſt eſſe Iudex ordinarius. p. 667. n. 1.
Minorennis poteſt ſine Tutore agere in ſuum commodum; non contra. p. 765. n. 2.
Minori per tranſactionem læſo conceditur reſtitutio in integrum. p. 769. n. 2.
Minor reſtitutus in integrum contrà v.g. emptorem, quandonam pretium ei non teneatur reddere? p. 821. n. 4.
Minori ſi quis ſoluit debitum, non tantum Tutoris, ſed & Iudicis autoritatem adhibeat. p. 821. n. 4. Si annuos reditus, ſufficit autoritas Tutoris. ibid.
Minorennium reſtitutio in integrum. *Vide* Reſtitutio.
Minorennis in Iudicio læſus an reſtitutionem in integrum petere vel contra Procuratorem agere poſſit? p. 824. n. 2.
Minorenni etiam cum appellare poſſit, conceditur reſtitutio in integrum. p. 827. n. 4. Non item ſi ipſe [illegible] tutus ſit. ibid.
Minorennem etiam adſtringunt termini judiciales. p. 832. n. 1. Conceditur tamen ei reſtitutio in integrum. ibid.
Minorennem contra, quænam currat vel non currat præſcriptio temporalis. p. 832. n. 1.
Minor ſi bona immobilia ſine Iudicis autoritate alienet, irrita eſt alienatio. p. 833. n. 2. Alienata repetere poteſt per viam nullitatis. ibid.

Miſſa Sacrificium.

Miſſæ ſacrificio, poſt monitionem, etiam vi arcendus excommunicatus non-toleratus, & notorius percuſſor Clerici. p. 303 n. 7.
Miſſa de Spiritu S. celebranda in die Electionis. p. 343 n. 1.
Miſſam celebrare vel Euchariſtiam ſumere debent Eligentes ante Electionem. p. 343. n. 1.
Miſſæ in ſacrificio miſcenda aqua vino ex traditione Apoſtolica. p. 455. n. 9. Quo modo ſubinde dicatur divina? ibid.
Miſſam celebrare poteſt Archiepiſcopus intra & extra Provinciam ſine pallio. p. 462. n. 1.
Miſſam celebrare cum Pontificalibus poteſt Epiſcopus in aliena diœceſi abſque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Contraria eſt conſuetudo Germaniæ. ibid.
Miſſa pro defunctis celebranda ab Archiepiſcopo ſine pallio. p. 462. n. 3.
Ad Miſſam celebrandam inhabilis non eſt ordinandus. p. 565. n. 1.

Mitra.

Mitræ Iuri quæ ſoleant ex Pontificalibus eſſe conjuncta? p. 492. n. 11.
Mitrâ ſimplici, alba, & plana debent uti Abbates in ſynodo? p. 742. n. 1.

Monachus.

Monachus recipi non poteſt à Prælato ſine conventûs conſenſu. p. 106. n. 6.
Monachus ad Prælaturam electus poteſt ſine alia licentia Ius ſuum in Iudicio proſequi. p. 185. n. 1.
Monachus pro ſuo Monaſterio appellare poteſt. p. 176. n. 2.
Monachi diverſorum Ordinum non poſſunt eſſe in uno conventu. p. 305. n. 2.
Monachus ipſo die Profeſſionis factæ poteſt eligi Abbas. p. 335. n. 4
Monachi locum in diverſis monaſteriis unus habere non poteſt. p. 362. n. 2. An & quomodo in Monaſteriis à ſe invicem dependentibus? n. 4.
Monachis S. Benedicti prohibita comeſtio carnium quadrupedum, quo ſenſu? p. 390. n. 7.
Monachi ſi indignum Abbatem eligant, poteſt Epiſcopus inſtituere alium. p. 442. n. 5.
Monachus facilius ad Epiſcopatum, quàm Epiſcopus ad Monachatum admittitur. p. 479. n. 10.
Monachus ex Epiſcopo factus quando poſſit vel non poſſit reaſſumi ad Epiſcopatum? p. 480.
Monachos ab obedientia abſolvere non poteſt Prælatus, quamdiu Prælaturam habet. p. 485. n. 1.
Monacho albi habitûs non licet tranſire ad nigros. p. 510.
Monachus, etſi non poſſit fieri Sacerdos, fieri tamen poteſt Abbas. p. 534. n. 1. Sed per ſolius Pontificis diſpenſationem. n. 2.
Monachus, qui in minoribus intra annum fieri poteſt Sacerdos poteſt per diſpenſationem Epiſcopi fieri Abbas. p. 534. n. 2.
Monachi olim non erant Clerici. p. 536. n. 1.
Monachorum Regula eſt ſtrictior quàm Canonicorum. p. 536 n. 1.
Monachum ab Excommunicatione *Prælati* an & qua ratione abſolvere poſſit Epiſcopus? p. 704 n. 1. & 2.
Monachus an quod acquirit, ſpectet ad monaſterium? p. 708. n. 1.
Monachus etiam exemptus an & quomodo ſubſit Iuriſdictioni Epiſcopi. p. 708. n. 3.
Vide Epiſcopus quoad exemptos. ibid.
Monachorum nomine ſubinde in Iure comprehenduntur omnes Religioſi Clauſtrales. p. 780. n. 1.

Monaſterium.

Monaſterij bona etſi debeant Prælato & Conventui eſſe communia; poſſunt tamen etiam eſſe diviſa. p. 107. n. 9. Sed id plerumque eſt noxium. n. 10.
Monaſterij res adminiſtrat Prælatus ex Iure communi independenter à Conventu. p. 105. n. 3. Ex conſuetudine tamen vel ſtatuto dependenter in arduis & præiudicialibus. p. 106. n. 6.
Monaſterio competit Actio, ſi Religioſus ſpolietur aut iniuriâ afficiatur. p. 109. n. 1.
Monaſterij bona quis adminiſtret vacante Prælatura? p. 109. n. 5.
Monaſterij ſui locus eſt domicilium Religioſi. p. 124. n. 1.
Monaſterium exemptum eſt, quod immediatè Rom. ſedi ſubijcitur. p. 183. n. 1.
Monaſterium carens domino & poſſeſſore eſt bonum vacans. p. 213. n. 4.
Monaſterij perſonis omnibus extinctis extinguuntur Iura perſonalia? realia manent in loco aut ſolo. p. 231. n. 5.
Monaſterium unum debet unum habere caput non

plura

Digitized by Google

plura. p. 232. n. 6. Niſi ſubordinata. p. 233. n. 7.

Monaſteria Ordinis Mendicantis omnia unum faciunt corpus. p. 235. n. 7.

Monaſterio in uno poſſunt eſſe diverſi conventus. p. 305. n. 2.

Monaſterij ſalus non in temporalibus ſed in diſciplina conſiſtit. p. 335. n. 3.

Monaſterium debet expenſas Regulari contra Prælatum agenti. p. 359. n. 9.

Monaſterium unum quando cenſeatur eſſe, vel non eſſe incorporatum alteri; p. 362. n. 4.

Monaſterium unum ſi dependet ab alio, an & quomodo Monachi illius ſint vocandi ad actus capitulares huius? p 362. n. 4.

Monaſterij ab alio dependentis Prælatus per quem eligendus aut confirmandus? p. 371 n. 3.

Monaſterium poteſt Patronatum Parochiæ varijs modis acquirere. p.496. n.7. Quid Iuris vi illius habeat. ibi.

Monaſterio incorporari poteſt Parochia vel quoad temporalia tantum. p. 496. n. 7. §. *Quod*. Vel etiam ſimul quoad ſpiritualia. p. 497. n. 7. §. *Uniones*. Pleno vel pleniſſimo Iure. ibid. Quid inde poteſtatis habeant? ibid.

Monaſterium pro Parochiâ pleno Iure unita debet Epiſcopo præſentare Vicarium examinandum & inſtituendum. p. 497. n. 8. An temperalem, vel perpetuum? ibid. Regularem vel ſecularem? ibid. Debet Eccleſiæ ſarta tecta ſervare & paramenta in defectum redditu-um. n 9.

Monaſterio eſſe Parochiam pleno Iure unitam unde colligatur. p. 498. n. 9.

Monaſterij unius non poſſunt eſſe duo Abbates. p.498. num. 10.

Monaſterij in fundo ſita Parochia non eſt hoc ipſo regenda à Monachis. p.498. n.10. §. *Ex qua*. Sed ſi hoc pacto ſit fundata aut dotata. ibid.

In uno Monaſterio non poſſunt ſimul, ſed ſucceſſivè eſſe Pater & filius illegitimus. p. 546. n. 3.

Monaſteria in Archidiaconatu ſita non ſubſunt Iuriſdictioni Archidiaconi. p. 578. n. 2. Niſi legitimè contra ea præſcripſerit. ibid. Si præſcripſit contra aliqua, præſumitur præſcripſiſſe contra reliqua eiuſdem qualitatis. p. 579. n. 2.

Monaſteria in odioſis non veniunt nomine Cleri. p. 578. n. 1.

Monaſterium etiam exemptum obligatur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iuriſdictionalem & diœceſalem Epiſcopi. p. 720. n. 1. Lex Iuriſdictionalis in quibus conſiſtat? p.721.n.2. In quibus Lex diœceſalis? n. 3.

Monaſterium agere poteſt pro Monaſterio alio ſibi ſubiecto. p. 734. n. 1.

Monaſterij ſui in cauſa poteſt Religioſus eſſe Advocatus vel Procurator. p. 734. n. 4 p 807. n. 1. Conſuetius eſt conſtitui ſyndicum ſeu Actorem. ibid.

Monaſterium Religioſorum erigi poteſt in Eccleſiam cathedralem. p. 754. n. 1. Eximitur tum ipſo facto à Iuriſdictione Prælati non-Epiſcopi. n. 2.

Monaſterium poteſt in Parochia incorporata reſervare penſionem. p. 763. n. 3. Eam quandoque etiam augere. ibid.

Monaſteria habent Ius admittendi ad ſepulturam alios ex privilegio. p. 765. n. 1. Poſſunt huic privilegio renuntiare. ibid. Si renuntient, nemo poteſt in ijs ſepulturam amplius eligere. ibid.

Monaſterium non poteſt renuntiare Iuri exemptionis. p. 825. n. 3. Nec id amittere præſcriptione niſi centum annorum. ibid.

Monialis.

Monialibus ſuis poteſt Abbatiſſa præcipere aliquid in Virtute S. Obedientiæ. p.106. n.4. p.447. n.13. p.746. n.2. & 3.

Moniales hodie non poſſunt exire clauſtro ad tuenda ſua Iura, ſed debent mittere procuratorem. p. 109. n. 1.

Monialis recipiendæ causâ ſi ſcribat Pontifex, uti ſolet triplicibus litteris. p. 125. prin.

Moniales Electionis ſuæ confirmationem petere debent per procuratorem. p. 240. n. 4.

Moniales ſunt perſonæ non quidem Clericales, ſed Eccleſiaſticæ. p. 405. n. 2.

Monialis ad Electionem non admittenda niſi ſit annorum XII; hodie XVI. completè, & ſaltem tacitè profeſſa. p. 445. n. 1. 2. Eligenda in Abbatiſſam ſeu Prioriſſam quos ætatis & profeſſionis annos olim & hodie habere debeat? p.445. n.3. *Vide* Ætas.

Monialis in diſcordia à duabus partibus electa eſt præmiſſo examine confirmanda. p. 446. n. 4. Et ubi moris, benedicenda. ibid. Ad electam à maiore tantum parte poſſunt aliæ mutatis ſuffragijs accedere. n. 5. Et ſi per acceſſum compleantur duæ partes, itidem confirmanda & benedicenda. n. 6. Sin minus, interea ſaltem adminiſtrabit. n. 7. Electa à minore parte nihil habet Iuris. n. 8.

Monialium in Electione collatio ſolum numeri ad numerum facienda eſt. p 446. n. 9.

Monialium Electio ubique relinquitur conventui. p. 446. n. 9. Eligendæ ad triennium; ſed non obſervatur ubique. n. 9. ſuffragia dari debent ſecretò. ibid; ab abſentibus dari poſſunt in ſcripto, vel per procuratorem. ibid. excipienda ab Epiſcopo vel ſuperiore Monaſterij ad cancellos. n. 10. Vel etiam intra, ſi neceſſe ſit. ibid.

Monialis electa à quo confirmanda? p. 446. n. 11. à die confirmationis quando, ubi id moris benedicenda? p. 447. n. 12. Habet ſaltem indirectè ſpiritualem quandam Iuriſdictionem. n. 13.

Moniali per compromiſſum electæ ſi aliquæ ſe opponant, quid agendum, quoad confirmationem & adminiſtrationem? p. 447. n. 13.

Moniales in Electione compromittere non poſſunt, niſi in Epiſcopum aut Ordinis Prælatum. p. 447. n. 14. Appellantes ad ſedem Apoſt. debent non perſonaliter ſed per procuratorem venire. n. 15.

Monialium Electionem dirigens ſi diſcordiam inter eas exiſtet, vel non componat, ipſo facto excommunicatur. p. 447. n. 16.

Moniales etiam dare poſſunt homini benedictionem privatam. p. 493. n. 12.

Monialem ſcienter ducens eſt ipſo facto excommunicatus. p. 707. n. 3.

Moniales etiam exemptas ad clauſuram compellere poteſt Epiſcopus. p. 709. n. 3.

Digitized by Google

Monialium non exemptarum Monaſteria quot annis viſitare poteſt Capitulum ſede vacante. p. 750. n. 4. Non item exemptarum, licet poſſit Epiſcopus. ibid.

Monitio.

Monitione opus non eſt ad contrahendam excommunicationem latæ ſententiæ. p.666.n.2.

Morbus.

Morbi vitio invalidè electus poteſt eo ſublato iterum eligi. p. 269. n. 2. p. 289. n. 2. Cui incumbat probatio ſanitatis? ibid.

Morbus etiam incurabilis non ſufficit ad deponendum Epiſcopum, Prælatum. p.478.n.6.

Mores.

Morum examen inſtituendum de promovendis Clericis & Epiſcopis. p.240. n.5. p.249.n.1.

Morum honeſtas in Epiſcopis & Prælatis valde neceſſaria Eccleſiæ. p. 249. n.2.

Mors.

Mors civilis non æquiparatur naturali, niſi in caſibus Iure expreſſis. p.154.n.4. Vel ubi eadem militat ratio. p.652. n. 2.

Mortis pœna quandoque in mulctam pecuniariam poteſt commutari. p.206. n.4.

Mors Prælati ut denuntianda ſit Principi aut Patrono laico ex conſuetudine, privilegio, & fundatione fieri poteſt. p. 273. n. 7.

Mortuus antequam ſit Prælatus, illicitus & invalidus eſt de Electione tractatus. p. 332. n. 1. Niſi ipſemet Prælatus eum inſtituat. n.4. Tractatus huius nomine quid intelligatur? n. 3.

Mortuus habetur etiam pro abſente. p. 678. n. 2.

Mortis articulus eſt quodvis probabile mortis periculum. p. 715. n. 4.

Motus proprius.

Motus proprius excludit ſubreptionem, non ampliat gratiam aut Vim verborum. p. 153. n. 2.

Motus proprius tollit ſubreptionem, non inhabilitatem. p. 157. n. 1.

Mox

Mox fieri quid ſit? p.345.n.7. p.360.n.2.

Mulier.

Mulieres non poſſunt introducere conſuetudinem. p.175.n.3.

Mulieris in Rom. Pontificem Electio eſt ipſo Iure irrita. p. 246. n 3.

Mulier ſi nil alienare poſſit ſine conſilio duorum, poteſt alienare uni ex illis cum conſilio alterius. p. 372. num. 9.

Mulieris metus ut ſit juſtus, non debet eſſe tantus, quantus in Viris. p. 621. n. 1.

Munus.

Munus dicitur reſpectu Iudicis, Advocati, &c. quod alioqui eſt merces & ſtipendium. p. 165. n.13.

Mutatio.

Mutatio omnis periculoſa. p. 189. n. 2. Niſi fiat ad primam inſtitutionem, legem, &c. n. 3.

Mutilatio.

Mutilatus ſine culpa facilius admittitur ad Ordines eorúmque uſum quàm cum culpa. p.562. n.2.

Mutilatus per ſuam culpam integro membro etiam occulto à ſe vel alio eſt irregularis. p. 564.

Mutilatus manu in Sacerdotio non poteſt amplius altaris miniſterium ſed alia ſacerdotalia officia peragere. p.565. n.1.

Mutuum.

Mutui cauſâ ſi per errorem detur Reſcriptum, non valet contra debitorem ex Empto, p. 103. n.4.

Mutuum ſumere an poſſit Capitulum ſede vacante? p.751.n.9.

Natales.

Natalium defectus in Epiſcopo non eſt ſufficiens cauſa renuntiandi. p. 479. n. 10.

Natalium in defectu diſpenſat quandoque Pontifex ad Epiſcopatum. p. 563. n.1.

Naufragi.

Naufragis erepta bona non reſtituendi conſuetudo eſt invalida. p. 196. n. 7.

Neceſſitas.

Neceſſitas extendere poteſt Iuriſdictionem, non dare. p. 19 n.2. p. 25 n.13.

Neceſſitatis in caſu etiam invitus paciſci cogitur. p.20. n. 3.

Neceſſitas extrema non comprehenditur in præcepto non rapiendi aliena. p. 21. n. 5.

Neceſſitatis publicæ cauſâ poteſt Magiſtratus facere, ne pactum pariat obligationem. p. 22. n. 7.

Neceſſitas facit licitum, quod non eſt licitum in lege. p. 25. n. 13.

Neceſſitate cogente quod ſit, non trahendum in exemplum. p. 249. n. 4.

Neceſſitate cogente an & poſſit occultè inhabilis recipere beneficium? p. 259. n. 18. & 19.

Neceſſitas legi non ſubiacet. p.313. n.6.

Neceſſitatis cauſâ admittuntur quandoque teſtes alioqui repellendi. p. 318. n. 4.

Neceſſitas parendi ſubinde à cenſura excuſat. p 405. num. 4.

Neceſſaria ad id, quod conceſſum eſt, an & quomodo etiam cenſeantur conceſſa? p. 607. n. 2.

Neceſſitas facere poteſt armorum uſum Clericis licitum. p. 609. n 3.

Negativa.

Negativa non poteſt directè, ſed tantùm indirectè probari. p. 295. n. 9.

Negativa probari poteſt etiam per præſumptiones. p.295. n.10.

Negativa probanda ab eo, qui in ea fundat ſuam intentionem. p. 295. n. 10.

Negativum factum probari non poteſt, niſi involvat affirmativum. p. 468. par.

Negativa Delegationis quomodo probanda? p.654. num. 2.

Negligentia

Negligentia præſumitur, ſi quis Reſcripto intra annum non utatur. p. 81. n.4. p. 84. n. 3.

Ob Negligentiam eligendi in Cathedrali, aliisve Eccleſiis ad quem devolvatur Ius? p. 341. n.6. p. 412. n. 1. & 2. *Vide* Devolutio, Eligens.

Negligentia unius nō debet obeſſe alteri. p. 373. n. 10

Negligentia Compromiſſariorum in eligendo quomodo & cur obſit compromittentibus? p. 441. n 3. Vide *Compromiſſarius.*

Negligentiæ in pœna, ſi ſit latæ ſententiæ, non conceditur mora purgandi. p. 499.

Negligens impedire delictum quomodo puniendus? p. 601. n. 4.

Negligens inferior v. g. Prælatus quomodo à Superiore compellendus ad officium. p. 718. n. 4.

Negotium.

Negotium uno contextu fieri, quid ſit? p. 360. n. 2.

Negotium cum conſilio aliorum gerendum potes committere alteri cum eadem conditione conſilij. p. 372. n. 1.

Negotiationes Clericis prohibitas qui exercent, non ſunt ordinandi. p. 561. n. 4.

Negotia omnia noctu geri poſſunt, niſi Ius aut conſuetudo obſtet. p. 638. n. 3.

Negotiorum geſtor an & quomodo expenſas repetere poſſit? p. 788. n. 2.

Nepos.

Nepos Clerici ex filio illegitimo poteſt ſuccedere Avo in eadem Eccleſia & beneficio. p. 546. n. 3. Ab in beneficio etiam immediatè, ſaltem vivo adhuc patre. p. 553. n. 2.

Nepos in lege pœnali non comprehenditur nomine filij. ibid.

Nobilis.

Nobiles plerumque mitiùs puniendi. p. 648. n. 3.

Nobilitate delinquentis augentur aliqua crimina. ib.

Nobiles in Germania ſolent per pacta gentilitia renunciare hæreditati debitæ. p. 766. n. 1.

Nolitio

Noluntas an & quomodo ſit impoſſibilitas? p. 631. num. 3.

Nominatio.

Nominatur qui prior, cenſetur dignior. p. 109. n. 4.

Nominis aut Cognominis error nihil obeſt, ſi de perſona conſtat. p. 134. n. 2.

Nominatio in quo differat ab Electione? p. 229. n. 5. Eſt duplex. ibid.

Nominandi Ius non competit Laicis, niſi ex ſpeciali commiſſione aut privilegio Pontificis. ibid.

Nominandi Epiſcopi Ius olim competebat laicis. p. 234. n. 13. Sed hodie etiam non niſi ex ſola Pontificis conceſſione. p. 234 n. 14.

Nominatio aliquorum pro Electione non tribuit eis Ius. p. 306. par p. 307. n. 1.

Nominatio ſi ſit Electio, fieri debet intra Eccleſiam cathedralem, niſi neceſſitas excuſet. p. 306. par.

Nominari ſolent ut Epiſcopi, ita & alij Prælati immediatè Pontifici ſubiecti, à loco aut Vrbe. p. 369. princ.

Non-uſus.

Non uſu an & quomodo amittatur facultas ſtatuti, conſuetudinis aut privilegij? p. 207. n. 5.

Vide ſuo loco.

Non-uſu XXX. Annorum extinguuntur Actiones. ib.

Non uſu Privilegium conſecrandi vaſa ſacra cum chriſmate non amittitur. p. 494 n. 18.

Non-uſus diuturnus facit præſumptionem, privilegium vel non eſſe datum, vel re[voc]atum. ibid.

Notarius.

Notariorum Inſtrumentis etſi ſolœciſmus inſit, ea non vitiat. p. 82. n. 2.

Notariorum Inſtrumentis etiam hora addi ſolet. p. 90. n. 8.

Notarij in ſalario exigendo à Iudice reſtringendi. p. 166. n. 16.

Notarius adhiberi poteſt etiam in ſcrutinio. p. 348. num. 5.

Notarius olim dictus Primicerius, cur? p. 581.

Notarium conſtituere, aut vocare non eſt actus Iudicialis. p. 626. n. 3.

Notorium.

in Notoriis non eſt citatio neceſſaria, niſi ad audiendam declarationem notorij. p. 44. n. 17.

Notorium ſi ſit factum, ſupplet in eo Iudex parte etiam non petente. p. 102 n. 8.

Notoria ſi ſit Obreptio Reſcripti, Iudex ex officio irritare poteſt. p. 109 n. 2.

Notoria in cauſa, an proceſſu ſit opus? p. 295. n. 7. p. 326. n 8. p. 552.

Notoriis in factis an & quomodo detur Appellatio? p. 673. n. 2.

Notoriis in cauſis quomodo procedendũ? p. 728. n. 1.

Novalia.

Novalia ſua ſi Religioſi ipſi colant, non tenentur ex illis dare decimas. p. 776. n. 1. Debent autem Coloni. ibid.

Novitas.

Novitas eſt Mater diſcordiæ & querelæ; nec facilè inducenda. p. 189. n. 2.

Novitius.

Novitius non poteſt eligi in Prælatum Eccleſiæ Regularis, niſi Cathedralis. p. 303. n. 1. p. 423.

Novitiatûs anno nondum abſoluto poterat ex diſpenſatione Legati fieri olim Profeſſio; non item hodie. p. 335. n. 5. Eligi in Prælatum Regularem nunquam potuit, niſi per Pontificis diſpenſationem. p. 336 n. 5.

Novitij non debent ad Electionem cum profeſſis admitti. p. 435. n. 2.

Novitiæ ſi allatam dotem repetant & recipiant, ſignificant ſe nolle profiteri. p. 465. n. 3.

Novitiatum ingreſſurus ut renuntiet ſuis beneficiis, non eſt conſultum. p. 465. n. 4.

Novitius ſi ante duos menſes profeſſioni proximos renuntiet beneficio, eſt id invalidum. p. 465. n. 4.

Novitij beneficium tempore probationis adminiſtrandum per Vicarium. p. 465. n. 4.

Nullitas.

Nullum quod eſt, nullum producit effectum. p. 179. n. 2. p. 612. n 3.

Nullitas ſententiæ latæ poteſt totam cauſam devolvere ad ſuperiorem. p. 612. n. 3. Æquivalet Appellationi. ibid.

Nullitatis viâ ſi poſſit agi, Reſtitutio in integrum non habet locum. p. 833. n. 2.

Obedientia Vide *Abbas Prælatus, Religioſus.*

Obediendum non eſt Principi jubenti id, quod peccatum, vel Reip. manifeſtè noxium eſt. p. 73. n. 3.

Obedientiæ votum tribuit Prælato in Regulares ſuos plenam poteſtatem. p. 105. n. 3.

Ab Obedientiâ Monachos abſolvere non poteſt Prælatus, quamdiu habet Prælaturam. p. 435. n. 1.

Digitized by Google

Obedire ſi populus malitioſè renuat, an & quomodo poſſit Epiſcopus renuntiare? p.479. n.8.

Obedire quomodo Superiori teneatur ſubditus præcipienti contra legem? p. 514. n.2.

Obedientiæ debitæ contraria promiſſio non obligat. p.729. n.1.

Obedientiam Epiſcopo ſpondere an teneantur Clerici in ſcripto, vel cum Iuramento? p.737. n.2. An Parochi, cum inveſtiuntur? ibid.

Obedientia præferenda eſt bono temporali. p.738.

Obedire vi voti an debeant Regulares delegato Prælati? p.745. n.6.

Obligatio.

Obligatio ſemel extincta nunquam reviviſcit. p.156. num.2.

Oblivio.

Oblivio facti proprij non præſumitur, niſi ob diuturnitatem. p.615. n.2.

Obreptio. Vide *Reſcriptum.*

Obreptio Reſcripti ſi ſit notoria, irritare id poteſt Iudex ex officio parte non petente. p.102. n.2. Vti & ob publicam utilitatem. p.109. n.2.

Obreptionem tollit Clauſula *ex certa ſcientia, motu proprio.* p.121. n.5.

Obreptio fieri poteſt vel ex fraude & malitia, vel ex ſimplicitate & ignorantia. p.102. n.2. Prior reddit totum Reſcriptum irritum. ibid. Niſi partes ſint ſeparatæ. ibid. § *Quod propter.* Vel dolus ſit ab alio quàm ab impetrante commiſſus. p.103. n.2. Poſterior non ſemper. p.102 n.2. §. *Diſcrimen.* p.103. n.4 §. *Declarandum.*

Obreptio ſi ſit doloſa, ſit Reſcriptum Iuſtitiæ irritum exceptione tantum, aut officio Iudicis. p.102. n.2. §. *Nunc vero.* Reſcriptum Gratiæ ipſo Iure. p.103. n.4.

Obſes.

Obſides dari poſſunt ad confirmandum compromiſſum. p.856. n.2. Quando dari ſoleant? ibid.

Occultum Vide *Crimen.*

Odioſum.

In Odioſis Verba ſunt accipienda ſtrictè. p.137. n.2.

Odioſa aut favorabilis quandonam cenſenda diſpoſitio? p.159. n.3.

Officialis Vide *Vicarius Generalis.*

Officialis principalis Epiſcopi poteſt à Pontifice eiúſque legato dari delegatus. p.162 n.2.

Officialis principalis Italis; eſt Vltramontanis Vicarius in ſpiritualibus Generalis. p.162. n.3 p.588. n.3.

Officium ſi in una Diœceſi ſint plures, quis illorum delegatas cauſas expedire poſſit? p.162. n.3. p 588. n 7.

Officialis in commiſſione Pontificia an poſſit aureum aliàs conſuetum pro labore audiendi teſtes accipere? p. 165. n.13.

Officialium debitis, ſi aliter non poſſit, alicubi rectè ſolet ſatisfieri per bona propria liberorum aut uxoris. p.192. n.7.

Officialis publicus debet ſuo etiam damno publicam Autoritatem tueri. p.460. n 3.

Officiales publici ſeu curiales non ſunt ordinandi ante depoſitum munus & rationes redditas. p 560. n.1.

Officiales inferiores prælato quid poteſtatis habeant in Regulares? p.745. n.6.

Officium.

Officium ſubinde idem eſt ac Dignitas & Perſonatus; ſubinde diverſum quid. p.199. n.1.

Officium eſt adminiſtratio aliqua ſine præeminentia & Iuriſdictione fori externi. p.200. n.1.

Officia, dignitates aut perſonatus duos in una Eccleſia non poteſt quis habere ex conſuetudine ſed ex diſpenſatione. p.200. n.3, & 4. *Vide* Pluralitas.

Officium, Dignitatem, aut Perſonatum habere quis poteſt in una Eccleſia cum Canonicatu per conſuetudinem, per Epiſcopum, &c. p. 201. n.6.

Officia clauſtralia etſi ſint manualia, poſſunt à Pontifice concedi alicui in perpetuum. p.276. n.1.

Officium ſuum nemini debet eſſe damnoſum. p.320. n.3. p.424. n.2.

Officium Abbatis in quibus actibus conſiſtat? p.492. num 11.

Officium Epiſcopi aut Abbatis quid potiſſimum ſit? p.534. n.2.

Officium & Poteſtas quomodo differant? p.600.

Officium Iudicis mercenarium eſt, quod Actioni deſeruit. p 735 n.1. Nobile non eſt Actioni alligatum. ibid.

Officij imploratio & Actio quomodo differant? p.735. n.2.

Officium Iudicis ſi imploratur, an & quomodo opus ſit conteſtationne litis? p.735 n. 3.

Oleum.

Oleum duplex Catechumenorum & Infirmorũ p.549.

Omne.

Omnia qui dicit, nihil excludit. p 65. n.5.

Vox *Omnia* ſubſequens ſignificat tantùm ſimilia antecedentibus, vel ijs connexa. p. 92. n. 3. Adiecta voculæ *aliis* comprehendit etiam maiora. ibid. p.93. n.4. Niſi Ius vel ſtylus aliud exigat. p 92. n.3.

Opinio.

Opinio probabiliori debet adhærere Iudex in caſibus per legem aut ſtylum indeciſis. p. 8. n. 17.

Opinio communis eſt probabilior. p 8. n.17.

Opinio pauciorum ſæpè præferenda eſt plurium. p.8. num.18.

Opinione communi, ſi actus invalidus habetur pro valido, eſt validus Iure ſupplente defectum. p.225. n.2.

Opinio probabilis ſuper Iuris intellectu excuſat. p.226. n.4.

Optio.

Optio præbendæ eſt Ius ſuá relictâ accipiendi aliam vacantem. p. 205. par.

Optio præbendæ non requirit ullam collationem. p. 205. n.1.

Optare præbendam poteſt etiam excommunicatus. p.205. n.1. quo modo? p.206. n.3.

Optandi præbendam conſuetudo valet. p.205. n.1. quantum tempus ad illam ſufficiat & requiratur? p.206. n.2. & 3. Quomodo locum etiam habeat in permutatione beneficiorum? p. 206. n. 4. Non tollitur per Non-Vſum. p. 207. n. 5. Non extenditur ad præbendas Vacantes in Curia aut reſervatas, ſed ad devolutas. p. 207. n. 6.

Optare ſemel tantùm poſſumus legatâ ſervi electione. p. 226. n. 3.

Digitized by Google

Optionem ſemel factam deſerere quando poſſit contrahens? ibid.

Optandi Ius habent Antiquiores Canonici præ alijs. p 753. n 2.

Oratorium.

Oratoriis in privatis ne celebrent Regulares exempti, poteſt Epiſcopus impedire, etiam per Cenſuras. p 709. n. 3

Ordinarius. Vide *Epiſcopus. Iudex.*

Ordinarius non poteſt procedere contra eos, quos conſtat eſſe in poſſeſſione exemptionis. p. 77. n. 11. Neque poteſt illos pendente lite in ea turbare. ibid.

Ordinarius poteſt, ex privilegio tantùm aut præſcriptione exemptos, citare ad id oſtendendum. p 77. n 12. Contra renuentes poteſt ſua Iuriſdictione uti. ibid. Neutrum poteſt erga exemptos Iure communi. ibid.

Ordinarius non poteſt in dubio de exemptione cognoſcere, an ſua ſit iuriſdictio. p. 77. n. 12. p 90. n 7. Poteſt id in aliquibus alijs dubijs. p 87. n. 1. Et ijs pro ſe bona fide reſolutis validè procedit in cauſa principali. n. 2. *Vide* Iudex.

Ordinario ſi objiciatur defectus totius Iuriſdictionis non poteſt is de illa efficaciter cognoſcere. p. 90 n. 7. p. 132. n. 3. Poteſt delegatus. p. 131. n 3.

Ordinarius cautè examinet in Reſcriptis Veritatem precum ex tempore *data* & forma litterarũ. p 100. n. 7.

Ordinario mandata dare poteſt delegatus circa ſuam cauſam. p. 113. n. 1.

Ordinario ſi quid mandet delegatus, litteras delegationis in fidem ei exhibere debet. ibid. p 653. n. 1.

Ordinario quid faciendum, ſi delegati diverſi diverſa mandant in eadem cauſa? p. 113. par. & n. 2.

Ordinarius non poteſt in dubio de Iuriſdictione delegatorum eſſe Iudex. p. 113. n. 2.

Ordinarius Ordinariorum eſt Pontifex. p. 133. n. 1.

Ordinarius non fit delegatus, ſi quid ante iam ei ſubiectum ſuperior mandet. p. 149 n 3. p. 716. n. 3. p. 723. n. 1. Niſi expreſſè ſignificet. p. 149. n 4. Aut ex adiunctis colligatur. p. 717. n. 3. p. 723. n. 2. In dubio non præſumitur factus delegatus. p. 717. n. 3.

Ordinariorum quoque gratiæ non ultra Verborum vim extendendæ. p. 153. n. 2.

Ordinarij diſcutiant diſpenſationes circa pluralitatem Curatorum aut Incompatibilium beneficiorum. p. 200. n. 5.

Ordinarius ſi electionem, alioqui ſui Iuris, confirmet pendente appellatione, confirmatio eſt invalida. p. 436. num. 1.

Ordinarij collatio eſt irrita, ſi Pontifex prævenit; & econtra. p. 448. n. 1.

Ordinarios decet imitari ſtylum Curiæ Romanæ. p. 466. n 3.

Ordinarij nomine intelligitur etiam Vicarius. p 598. num. 9.

Ordinaria ſit an delegata poteſtas Vicarij ad ſpecialia? p 600. n. 14.

Ordinarius quis? & quomodo differat à delegato? p. 600.

Ordinario æquiparatur delegatus ad Vniverſitatem cauſarum. p. 612. n. 2.

Ordinarius poteſt ſententiam ſuam revocare. Si ſit ipſo Iure irrita. p. 612. n. 3. Non item aliam malè latam. ibid. Quoad hoc inter illum & delegatum differentia. ibid.

Ordinarij ſententia ſi ſit ipſo Iure an ſine alia appellatione poſſit adiri ſuperior? p. 612. n. 3.

Ordinarij ſi plures ſint ad unam cauſam, poſſunt ſinguli ſimul & ſeorſim judicare. p. 621. n. 2. plures delegati non niſi ſimul. ibid.

Ordinario datum à Superiore Mandatum non expirat per mortem mandantis, licet res ſit adhuc integra. p. 626. num. 5.

Ordinarius quid agere poſſit vel debeat, ſi delegatus iniuſtæ ſuæ ſententiæ executionem illi mandet? p. 649. num. 7.

Ordinario parendum eſt in dubio de ſua Iuriſdictione. p. 654. n. 3. Non item delegato. ibid.

Ordinarius quomodo poſſit Iuriſdictionem delegatam revocare? p. 662. n. 4. & 5. p. 675. n. 2. Quomodo privilegia & facultates? p. 663. n. 6.

Ordinarius etſi condemnatus ſit ut ſuſpectus, poteſt à partibus iterum aſſumi. p. 677. n. 3. Si nolint, poteſt & debet delegare alteri. ibid.

Ordinarius Iuriſdictionem exercere voluntariam poteſt extra ſuum territorium. p. 693. n. 2. Non item contentioſam ibid. Niſi in Notoriis, vel conſentiente Ordinario loci. p. 694. n. 2.

Ordinarius Iudex erga Clericos non-exemptos, & Laicos quoad cauſas ſpirituales vel mixtas, eſt in diœceſi ſua Epiſcopus. p. 701. n 1.

Ordinarius erga ſuos ſubditos eſt Prælatus habens Iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem. p. 701. n. 2.

Ordinarius poteſt reum cogere ad deſiſtendum à peccato publico, ſi Iudex Appellationis malè ceſſet. p. 707. num. 1.

Ordinarius de Iure Canonico poteſt alteri delegare, quæ ſunt etiam meri aut mixti Imperij; p. 713. n 2. Non item de Iure Civili. ibid.

Ordinarius non poteſt abſolvere excommunicatum à delegato Papæ. p. 715. par.

Ordinarius ſi procedat ut delegatus, cùm non ſit, acta eius ſunt irrita. p. 717. n 4.

Ordinarius brachium ſeculare, ſi neceſſe ſit, invocare poteſt. p. 719. n. 3.

Ordinarij eſt inquirere, an beneficiati ſint canonicè inſtituti? p. 728. n. 1.

Ordinarij nomine intelligitur, qui poteſt inſtituere & deſtituere. p. 728. n. 1.

Ordinarius quomodo ſe gerere debeat aut poſſit, cum habente plura beneficia incompatibilia? p. 727. par. & p. 728. n. 2. & 3. Quomodo cum habente plura compoſſibilia? n. 2.

Ordo.

Ordo præfixus in Reſcriptis & Mandatis ſervandus. p. 109. n. 3. Eius perverſio vitiat ipſo Iure proceſſum. ibid.

Ordo Romanus.

Ordo Romanus eſt liber antiquiſſimus ex PP. collectus. p. 2.

Ordo Sacramentum.

Ordinis Epiſcopalis propria non poſſunt præſcribi ab infe-

inferioribus Clericis. p. 178. n. 1.

Ordo ſacer quis & quibus beneficiis ſit annexus? p.254 n.2.

Ordine ſacro carens non habet vocem in Capitulo, p.254 n.2.

Ordinem ſacrum beneficio annexum non recipiens præſcripto tempore quam pœnam incurrat? p.255.n.3. Excuſatur, qui inculpabiliter non recipit. p. 260. n.20.

Ordinis Epiſcopalis Actus non poteſt exercere Epiſcopus nondum conſecratus. p.277.n.4.p.490.n.3. Quinam illi? ibid.

Ordinis Epiſcopalis aliquos actus Pontifex committere ſolet ſimplicibus Sacerdotibus in dignitate conſtitutis, aliquos non. p.491 n.6 Nullos Epiſcopus. ibid.

Ordines ſacros conferri præmiſſo Ieiunio eſt ab Apoſtolis inſtitutum. p.505. n. 1.

Ordinum ſingulorum interſtitia quæ & quanta? p.512.n.3. In ijs diſpenſare, etiam cum exemptis poteſt Epiſcopus, vel ſede vacante Capitulum. p.513.n.4. Ea non obſervantes nullam incurrunt cenſuram. ibid.

Ordo ſacer eſt aliquibus dignitatibus & beneficiis annexus p.527 par. Impeditus iuſtâ causâ ab ordine, an ſit privandus beneficio? p 528.

Ordinem Sacerdotalem intra annum non recipiens Curatus eſt ipſo Iure privatus beneficio. p.530. Niſi ſit juſtè impeditus. ibid.

Ordo ſacer quis? p. 534. n. 1.

Ordines ſacros inter olim non fuit Subdiaconatus? p. 534. n. 1.

Ordo Clericalis quomodo ſit etiam Tonſura? p.535. num. 1.

Ordo ſacer quomodo ſit Epiſcopatus? p. 535. n. 1.

Ordines ſunt ſeptem. p. 535. n. 1.

Ordine ſacro dignus, dignus eſt etiam beneficio. p. 537 n. 1.

Ordines exercere faciliùs permittitur mutilatus ſine culpa quàm ex culpa. p. 562. n. 2.

Ordinans Vide Epiſcopus quoad Ordines.

Ordines minores conferre poſſunt Abbates ſuis Regularibus. p. 277. n. 3.

Ordinandi facultatem dare poteſt aliis Archiepiſcopus nondum obtenta conſecratione & pallio. p.26[illegible]. n 1.

Ordinare non poteſt Archiepiſcopus ante acceptum pallium. p 306. par. p.460.n.1. Niſi iam ante fuit Epiſcopus. p.458. n.5. Extra provinciam ordinare debet ſine pallio. p 458. n. 3.

Ordines ſacri non debent die dominico conferri. p.308. n. 10.

Ordinare neminem debet Epiſcopus ipſo die ſuæ conſecrationis. p 308. n. 10.

Ordines ſacros conferendi poteſtas ſolet tantùm committi Epiſcopis. p.491. n. 6. Minores & Tonſuram etiam aliis. ibid.

Ordines Minores aut Tonſuram conferendi poteſtas non poteſt à non-Epiſcopo obtineri per ſolam conſuetudinem. p. 491. n. 7.

Ordines Minores & Tonſuram quo Iure olim contulerint Abbates p.493. n.13. p.535 n.2. Hodie per Trid. conferre poſſunt ſuis Regularibus. p. 493. n. 14. Si habeant ius mitræ & baculi. n. 16. Secularibus, non, niſi habeant in proprio territorio Iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem. n. 15. Vel Epiſcopus ſpecialtim de ſingulis conſentiat. n 17.

Ordines ſacros nemo poteſt extra Quatuor Tempora conferre niſi Pontifex. p. 504. n 1.

Ordines conferre die quâ dedicatur Eccleſia vel Altare, eſt abuſus & tollendus. p. 505 par.

Ordines minores poſſunt conferri die dominico & quovis feſto. p. 505. n. 2. p 506. n. 3. Modò non tam multis, ut videatur eſſe ordinatio generalis. p. 506. n. 1. Poſſunt conferri ſimul eodem die etiam cum prima Tonſura n. 4. Non tantùm in Sabbato, ſed etiam Feriâ IV. vel VI. antè; extra Sacrificium; à non Ieiuno. ibid. Extra Eccleſiam n. 5.

Ordines conferri non debent in Sabbato Pentecoſtes. p 505.

Ordines ſacros ſolent Græci conferre extra quatuor tempora. p.510. Neque id damnatur, ſed toleratur ab Eccleſia latina. p.511. n.2. Latinis tamen ita à Græcis recipere non licet. p. 510. Recipientes autem cum licentia Ordinarij non ſunt ſuſpendendi. p.511. n.2.

Ordines duos ſacros, aut Minores cum Subdiaconatu, una die accipiens, aut uni conferens eſt ſuſpenſus. p. 512. n. 1. Fit ex Sabbato & Dominicâ dies una, ſi ordinans continuet in Sabbato quoque jeiunium. n.2.

Ordinans aliquem ante legitimam ætatem eſt ſuſpendendus. p. 513. n. 1.

Ordinem ſacrum alicui ſine titulo aut patrimonio conferens, debet ei beneficium vel alimenta dare. p 514. n.3. Xti & conferentis ſucceſſor. p.537. n.4. Imo Prælatus, ſi quis illum præſentauit. ibid. Aut Archidiaconus, ſi in culpa fuit. ibid. Non item Examinatores. ibid.

Ordinans ſubditum alienum ſine dimiſſoriis ſuſpenſus eſt per annum à collatione Ordinis dati. p.517. n. 1. Imo etiam aliorum omnium iuxta probabiliorẽ. p. 518. n. 2. Niſi rationabiliter ſibi perſuaſerit proprium Ordinarium fore contentum n.3. Sive iam ſit Epiſcopus, ſive alius Prælatus. p. 518. n. 5. Quid de conferente primam Tonſuram. p. 521. Poſſunt interea ſubditi liberè ab aliis accipere ordines. p. 517. par. Primam Tonſuram autem non ſine dimiſſoriis. p. 522. n. 1. Quas ſuſpenſus dare poteſt. n. 2.

Ordinans ſuum ſubditum in aliena Diœceſi abſque expreſſa licentia Ordinarij eſt ſuſpenſus per annum ab exercitio Pontificalium. p.519. n.6. Bona tunc fides excuſat. ibid. An etiam ſi locus, in quo ordinat, ſit exemptus? n.7. Aut ſi tantum conferat primam Tonſuram? n 8.

Ordinare aliquem poteſt Epiſcopus originis, vel beneficij, vel domicilij. p. 520. n. 1.

Ordines Minores conferens Infanti, Illiterato, aut Coniugato non eſt ipſo Iure ſuſpenſus. p. 522. n. 2.

Ordines quos adhuc conferre poſſit Epiſcopus, qui loco tantùm vel etiam Dignitati renuntiauit? p. 525. par. p 526. n. 1.

Ordinare nemo debet alienum ſine dimiſſoriis, etſi Iuramento ſupplere velit; p.571. par. An ſi per teſtes legitimè probet? n. 8.

Ordinatus à Pontifice eſt magis honorandus, quàm alij. p. 789. Non eſt exemptus ab Obedientiâ Xpoteſtate. Epiſcopi. ibid. Ab Epiſcopo non poteſt ad

aliud.

Digitized by Google

ulteriorem ordinem promoveri. ibid.

Ordinandus.

Ordinari poteſt Iudæus ſatis in fide probatus. p. 79. num. 3.

Ordines ſacri nemini conferendi, niſi habeat honeſtam ſuſtentationem. p. 118. n. 7.

Ordinis Impedimentum habens tenetur id fateri vel abſtinere. p. 210. n. 2.

Ordinatus à ſchiſmatico denuntiato eſt ſuſpenſus vel potius irregularis. p. 244. n. 3. Non poteſt eligi aut promoveri. ibid.

Ordinatus culpabiliter extra tempora eſt ſuſpenſus ab acceptis. p. 509. Item ante legitimam ætatem. ibid. Et ablata etiam ſuſpenſione non poteſt exercere ordinem, niſi poſt obtentam legitimam ætatem. p. 513 n. 2.

Ordinari extra tempora Mendicantes poſſunt vi privilegij. p. 509.

Ordinem ſacrum accipiens ab alieno Epiſcopo ſine dimiſſoriis eſt ſuſpenſus à ſuſcepto. p. 509. p. 511. n. 1. p. 518. n. 4. Si id fecerit cum dolo aut culpa mortali. p. 511. n. 1. Inculpabiliter, aut Minores tantùm accipiens, non eſt propriè ſuſpenſus, ſed inhabilis. p. 511. n. 1 p. 517. par. p. 518 n. 4. Vnde & miniſtrans in ordine accepto non fit irregularis. ibid.

Ordinem vel Tonſuram à Pontifice accipiens non poteſt ſine eius licentia ab alio alium accipere. p. 511. p. 739. An idem ſit de accipiente ab Epiſcopo? ibid.

Ordinatus ex ignorantia vel ſimplicitate ante legitimam ætatem, poteſt eâ obtentâ celebrare abſque diſpenſatione. p. 513. n. 2.

Ordines ſi Vltramontanus ſine dimiſſoriis cauſam exprimentibus ſuſcipiat ab Italo, eſt ſuſpenſus. p. 516. Aut etiam primam Tonſuram. ibid. Non econtra. ibid.

Ordinari poteſt Clericus liberè à quovis Epiſcopo, ſi à proprio propter eius cenſuram nequeat. p. 517 par. & princ.

Ordinatus à proprio Epiſcopo in aliena Diœceſi ſine licentia Ordinarij, eſt inhabilis ad executionem Ordinis, etſi nihil peccarit. p. 519. n. 6.

Ordinandi à quo debeant vel poſſint prius examinari, & circa quid? p. 522. & ſeqq.

Ordinandi in Diaconos aut Presbyteros debent præſentari ab Archidiacono. p. 523. Teſtante eos eſſe dignos: quo ſenſu? p. 524.

Ordinandi impedimentum occultum ſciens, debet eum prius, tum ſuperiorem monere. p. 524. n. 3.

Ordinem ab Epiſcopo inhabili accipiens fit inhabilis ad eius executionem. p. 526. n. 1. Etſi metu gravi ſit adactus. p. 527. n. 2. Inhabilitas hæc non eſt ſuſpenſio. p. 526. n. 3. A quo poſſit tolli. ibid. & p. 527. n. 1.

Ordinari ſuperiore Ordine nemo invitus debet, quo ſenſu? p. 531. n. 2.

Ordinandus an & quomodo debeat inſtrumenta tangere phyſicè vel moraliter? p. 544 n. 3.

Ordinari in ſacris non poſſunt illegitimi ſine diſpenſatione Papæ. p. 550. n. 1. p. 556. Si tamen ordinati ſint, debet eis de beneficio provideri. ibid. p. 558 n. 6.

Ordinari in Minoribus poſſunt illegitimi per diſpenſationem Epiſcopi. p. 556. par.

Ordinari non debent ſervi, niſi manumiſſi. p. 559. ſive iam cum reſervatione aliqua, ſive abſolutè. p. 560.

Ordinandi non ſunt Procuratores, Syndici, Curiales, & Tutores ante depoſitum munus; p. 560. n. 1. Exceptis defenſoribus perſonarum miſerabilium; n. 2. Et tutoribus legitimis agnatorum. n. 3. An & ante redditas rationes ordinari poſſint? p. 561. n. 4.

Ordinandi non ſunt, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas. p. 560 n. 4.

Ordinandus an ſit, qui ſolvendis debitis eſt impar? p. 561. n. 4.

Ordinari facilius ſolet mutilatus ſine culpa, quàm cum culpa. p. 562. n. 1.

Ordinandus non eſt, qui inhabilis eſt ad celebrationem Miſſæ. p. 565 n. 1.

Ordinari in Minoribus ex diſpenſatione Epiſcopi poteſt Mancus. p. 565. n. 2.

Ordinandus an ſit, qui amiſit dextri pollicis ungulam? p. 565.

Ordines ab alieno ſuſcipiendi poteſtas an expirat morte concedentis? p. 627. n. 8.

Ordinatio.

Ordinatio generalis quando fieri poſſit? p. 506. n. 1. In qua Eccleſia? p. 509. n. 4.

Ordinatio generalis in Sabbato cœpta poteſt in Dominica continuari, ſi Ordinans in Sabbato quoque ieiunet. p. 512. n. 2. Cenſetur utraque fieri unâ die propter Ieiunij continuationem. ibid.

Ordinatio ſubditi non ſui abſque facultate dicitur irrita; ſed tantùm quoad executionem Ordinis. p. 514. n. 1. p. 517. par. p. 519. n. 6.

Otto M.

Otto M. primus inter Saxones Rom. Imperator. p. 323. n. 1.

Pactum Vide *Contractus.*

Pacti inſtar ſtatutum facere poteſt Communitas carens Iuriſdictione. p. 19. n. 3.

Paciſci invitus nemo cogitur. p. 20. n. 3.

Pacto ſimplici negari poteſt Actio, non tamen obligatio. p. 22. n. 7.

Pacta potius quàm verba attendenda ad dignoſcendam contractûs ſpeciem. p. 35 n. 14.

Pactis familiæ contraria donatio valet, ſi fiat Eccleſiæ aut Cauſæ piæ; non item ſi Clerico. p. 43. n. 16.

Pactum in cultus divini diminutionem eſt invalidum. p. 47. n. 2. Etiamſi ſit iuratum. p. 48. n. 2. Aut à Papa confirmatum. n. 3.

Pactis privatorum etiam iuratis non poteſt Iuri publico derogari. p. 48. n. 2.

Pactum de hæreditate viventis ſine eius conſenſu eſt irritum. p. 52. n. 7.

Pactum iuratum non tollitur per clauſulam: *non obſtante pacto.* p. 99 n. 2.

Pactum inducens ad peccatum vel diſſipationem bonorum eſt invalidum. p. 191. n. 1.

Ad Pactum à conſuetudine valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.

Pacto & ſtatuto non poteſt introduci, quod nec conſuetudine. p. 191. n. 2. Econtra poteſt aliquid conſuetudine fieri, quod non poteſt pacto aut ſtatuto. ibid.

Pacto fieri non poteſt, quod nec ſtatuto. p. 192 n. 3. Econtra ſtatuto fieri poteſt, quod nequit pacto. ibid.

Pactum

Digitized by Google

Pactum familiæ de ſucceſſione ut valeat, eſt à Principe confirmandum. p. 192. n. 4.

Pacta de ſucceſſione univerſim prohibita. ibid.

Pactum violans non poteſt conqueri contra alium, ſi etiam violet. p. 294. n. 6.

Pactum ambitioni ſerviens eſt reprobatum. p. 329. num. 18.

Pactum de Matrimonio poſt mortem Coniugis contrahendo eſt illicitum & invalidum. p. 332. n. 1.

Pactum ante mortem Prælati de certa perſona eligenda eſt prohibitum. p. 332. n. 3.

Pactum profeſſioni Religioſæ adiectum *ut in Abbatem eligatur*, eſt ſimoniacũ, & irrita Electio. p. 334. n. 2.

Pactum Eccleſiis damnoſum aut libertati Eccleſiaſticæ repugnans eſt invalidum. p. 370. n. 1.

Pacta & Iuramenta Cardinalium de aliquo in Pontificem eligendo ſunt irrita. p. 396. par.

Pactum nudum præbet in Iure Canonico Actionem. p. 759. Hodie tamen raro quis ad id implendum compellitur. ibid.

Pactum de ſuccedendo in beneficiis reprobatur. p. 762. Niſi fiat per plenitudinem poteſtatis papalis. ibid.

Pactum penſionis vel eius augmenti pro inſtitutione eſt ſimoniacum. p. 762. n. 1.

Pactum non valet contra Ius tertij non conſentientis. p. 763. n. 1.

Pactum ſimoniacum eſt nullum. p. 763. n. 1. *Vide* Simonia.

Pactum de re turpi an & quando pariat obligationem? p. 764. n. 2.

Pactum de renunciatione hæreditatis debitæ lege improbatur. p. 766. Alicubi eſt legi huic derogatum. ibid. An eiuſmodi pactum etiam Iuramento convaleſcat? n. 2. An &, ſi Iuramentum ſit vi vel dolo extortum? p. 767. n. 3. An & quomodo eiuſmodi pactum interpretandum? n. 4. & 5.

Pactum de aliquo pro hærede inſtituendo ne quidem per Iuramentum adiectum valet. p. 766. n. 2.

Pacta & acta inter violentes detentum & detinentem poſſunt in Iudicio reſcindi. p. 791. n. 2.

Paciſci non poteſt Procurator abſque ſpeciali mandato vel libera adminiſtratione. p. 802.

Pactum, cui cùm primò diſſenſeris, poſtea conſentis, eſt ratum, ſi alter in eadem voluntate permaneat. p. 805. num. 2.

Pactum cum vel ſine pœna initum, ſi Iuramento confirmetur, ad quid Iurans teneatur? p. 854. n. 12. & ſeqq.

Pagus.

Pagus alicui ſubiectus non poteſt facere ſtatutum. p. 19. n. 3. Niſi per modum pacti. ibid. In id, ut valeat, debent conſentire omnes. p. 20. n. 3. Niſi aliud neceſſitas permittat. ibid.

Pagus ad civitatem pertinens non comprehenditur eius nomine in odioſis. p. 137. n. 3.

Pagi communitas non poteſt per pactum aut ſtatutum inſtituere feſtum; ſed per conſuetudinẽ. p. 191. n. 2.

Pallium.

Pallium datur perſonæ cum ordine ad Eccleſias propriæ diœceſis. p. 222. n. 11. p. 458. n. 2. p. 459. n. 3.

Pallium ſuum ſecum defert Archiepiſcopus translatus, eo tamen uti non poteſt. p. 222. n. 12. p. 459. n. 3.

Pallio ſuo indutus ſepelitur Archiepiſcopus. p. 222. n. 12. Quo modo, ſi duplex habeat? p. 222. n. 12. p. 459. num. 3.

Pallium ſignificat traditionem ſpiritualis poteſtatis. p. 242. par. Et plenitudinem Officij Archiepiſcopalis. p. 459. n. 1. Dicitur à S. Petri corpore deſumi. p. 242. par. p. 244. n. 3. quo ſenſu? ibid. p. 460. n. 2. Accipiens tenetur Pontifici præſtare Iuramentum fidei unitatis, & obedientiæ. ibid. p. 458. n. 2.

Pallio nondum obtento habet Archiepiſcopus uſum Iuriſdictionis. p. 268. n. 1. Sed quoad actus minores, non maiores. p. 459. n. 1. Poteſt etiam exercere actus ordinis, ſed ſtolam tantùm requirentes, non Pontificalia. p. 460. n. 1. *Vide etiam* p. 306. par.

Pallium ſi non petat Archiepiſcopus intra trimeſtre à conſecratione, privandus eſt dignitate. p. 269. n. 2.

Pallio & confirmatione nondum accepta permittitur Archiepiſcopis ab Vrbe valdè remotis & concorditer electis adminiſtratio. p. 306. par.

Pallium cuius ſit formæ? p. 457. Eſt præcipuum Archiepiſcoporum inſigne. ibid.

Pallij tradendi formula quæ? & quis eius ſenſus? p. 457. par.

Pallio uti poteſt Archiepiſcopus in ſua Eccleſia; id eſt: in omnibus Eccleſiis ſuæ provinciæ; p. 457. par. & n. 1. p. 461. n. 1. Etiam exemptis? n. 1. Non extra provinciam; 458. n. 3. Niſi habeat ſpeciale privilegium; p. 461. n. 1. Et Archiepiſcopus illius provinciæ conſentiat. n. 2.

Pallio extra provinciam uti ſolebant *olim Archiepiſcopi* Hiſpani. p. 460. par. Sed erat corruptela & abuſus. ibid.

Pallium competit Pontifici, Patriarchis, & Archiepiſcopis. p. 458. n. 2. Confertur nonnullis ex ſpeciali privilegio. ibid.

Pallij tranſmiſſionem non impedit obiectio criminis vel defectus, niſi prompta fides fiat. p. 458. n. 3.

Pallium antequam quis accipiat, non poteſt appellari Archiepiſcopus. p. 458. n. 3.

Pallium non poteſt unus Archiepiſcopus alteri commodare. p. 458. n. 1.

Pallij uſus eſt perſonalis ſed cum reſtitutione ad locum. p. 458. n. 2.

Pallij petendi Ius eſt reale, & adhæret dignitati Archiepiſcopali; non item conceſſio & uſus. p. 458. n. 2.

Pallio ſolum utendum in Eccleſia, non extra, *niſi* aliud conſuetudo ferat. p. 459. n. 2. Et quidem ſolum in Miſſarum ſolemnijs. p. 460. n. 1. Diebus tantum ſolemnibus à conſuetudine cuiuſque Eccleſiæ determinatis. p. 460. n. 3.

Pallium novum uterque petere debet & Archiepiſcopus ad alium Archiepiſcopatum translatus & eius ſucceſſor. p. 459. n. 3.

Pallio utitur Pontifex in omnibus Miſſarum ſolemnijs & ubique. p. 460. par.

Pallione uti poſſit Archiepiſcopus celebrans in caſtris, vel domo privata? p. 461. n. 1. An ob confluxum populi celebrans præ foribus Eccleſiæ? p. 461. n. 2.

Pallio ut utatur Archiepiſcopus in aliena diœceſi celebrans, non eſt neceſſarium. p. 462. n. 1.

Pallio uti in Miſſis defunctorum non oportet. p 462. n. 3.

Paramenta Vide *Veſtes ſacræ*,

Paramenta altarium benedicendi poteſtas per conſuetudinem obtineri poteſt? p. 491, n. 9. Quis eam & quantam habeat?. p. 492. in 10.

Paramenta Eccleſiæ pleno Iure unitæ debet reparare Monaſterium in defectum redituum. p. 497. n. 9.

Paramenta benedicere adhuc poteſt Epiſcopus poſtquam renuntiavit, & loco & dignitati. p. 526. n. 1.

Paraphernalia.

Paraphernalium adminiſtratio ſpectat ad Maritum, ſi ea vel eorum inſtrumenta ſint ipſi tradita. p. 793. n. 1. Pro ijs quomodo poſſit agere? ibid

Parochia Vide *Beneficium*, *Eccleſia*.

Parochialis Eccleſiæ nomine non comprehenditur in odioſis ea, quæ ſimul eſt collegiata. p. 215. n. 1. p 414. Eius Rector licet non fiat intra annum Sacerdos, non eſt ipſo facto privatus Iure. q. 414.

Parochia invalidè confertur ei, qui annum XXIV. nondum implevit. p. 255. n. 4. p 408. par.

Parochialis Eccleſia quæ? p. 408. n. 1.

Parochiales Eccleſias duas ſimul nemo poteſt habere in commendam. p. 409. n. 2.

Parochialis Eccleſia non debet dari in commendam, niſi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec ultra ſex menſes. p. 408 par. Ob neceſſitatem Eccleſiæ hoc tempus prorogare Epiſcopus poteſt. p. 409. n. 3

Parochiam in loco Monaſterij ſitam vel eidem incorporatam poteſt Prælatus conferre ſuo Religioſo. p. 422. An Epiſcopus eum examinare, & Parochiam viſitare queat? ibid.

Parochialem Eccleſiam non poteſt Epiſcopus unire Abbatiæ, Monaſterio, Canonicatui, &c. p. 495. n. 3. Olim id potuit cum conſenſu Patroni. ibid. Si autem uniatur, quaſi extinguitur. n. 4.

Parochiæ Patronatum quomodo Monaſterium acquirere poſſit. p. 496. n 7. Quid inde ei Iuris competat? ibid.

Parochia ſi quoad temporalia tantùm incorporetur ſeu uniatur Monaſterio, quid hoc inde Iuris habeat? p. 496. n. 7.

Parochia ſi Monaſterio uniatur etiam quoad ſpiritualia debet hoc 1. præſentare Epiſcopo Vicarium examinandum & inſtituendum. p. 497. n 8. Qualem? ibid. 2. Debet ſarta tecta & paramenta Eccleſiæ unitæ ſervaſe in defectum redituum. *Vide* Monaſterium. n. 9.

Parochia Monaſterio unita in loco, ubi reſidet Abbas vel Generalis non poteſt viſitari ab Epiſcopo. p. 498.

Parochiam eſſe Monaſterio pleno Iure unitam, unde colligatur? p. 498 n 9.

Parochiæ tenues uniendæ. p. 530. n. 4. Patrono obſtante quid agendum? ibid.

Parochia ſi nimis populoſa, quomodo providendum? p. 530. n 4.

Parochialis Eccleſia ita fundanda, ut præter Rectorem poſſit alere Diaconum. p. 550 n. 2.

Parochiæ intra fines nova Capella non eſt ædificanda ſine conſenſu Ordinarij. p. 658 n. 1.

Parochiæ incorporatæ ratione tenentur Monaſteria etiam exempta ad legem Iuriſdictionalem & Diœceſalem Epiſcopi. p. 720. n. 1. In quo conſiſtat Lex Iuriſdictionalis. p 721. n. 2. In quo Diœceſalis? n. 3.

Parochiales ad Eccleſias ſpectat Ius ſepeliendi parochianos. p. 765. n. 1. Ad alias tantùm ex privilegio. ibid.

Parochus.

Parochus ſemel approbatus poteſt iterum examinari. p. 46 n. 2.

Parochus debet eſſe XXIV. Annorum complete, reſidere, & ſaltem intra annum fieri Sacerdos; p. 408 par. Licet partem tantùm poſſeſſionis ſed cum libero curæ exercitio ſit adeptus. p. 439. n. 3. Alioqui ipſo facto eſt privatus; p. 408. par. 414. p. 437. par. Niſi Parochialia ſit alteri beneficio non curato unita. p. 408. n. 1. p. 415. Diſpenſare in Reſidentia poteſt Epiſcopus ad breve tempus, & quodnam illud? p. 408. n. 2. Studiorum causâ diſpenſare poteſt quoad Reſidentiam & Sacerdotium uſque ad ſeptennium; p. 437. par. Theologiæ ſtudioſis ab ipſo Iure conceſſum eſt quinquenniū; p. 438. n. 2. Conſtituto interea idoneo Vicario: n. 3. Debent tamen ipſi primo anno fieri ſubdiaconi; p. 437. par. Et finitis ſtudijs intra añum fieri ſacerdotes p. 438. num. 4.

Parochus regularis poteſt ab Epiſcopo examinari & viſitari. p 422.

Parochus non ſuſcipiens Sacerdotium eſt ipſo facto privatus Iure ſuo ſed non niſi anno à die poſſeſſionis pacificæ plenè elapſo. p. 438. n. 1. Vel ſi ſua culpa poſſeſſionem non obtinuerit. p. 439. n. 3. Legitimè impedito tempus non currit. ibid. Nec ſi primo aut ſecundo Menſe lis ei moveatur. ibid.

Parochum, ſi intra annum non fiat Sacerdos, præſtat prius audire, quàm Parochia alteri cōferatur p 439. n 3.

Parochus ſi non habeat animum recipiendi Sacerdotium, tenetur ad reſtitutionem fructuum. p. 439. n. 4. Et in illius defectum collator fraudis conſcius n. 5.

Parochi reſignatio quando & quomodo admittenda? p. 466. n. 3. Vide Renuntiatio.

Parochi ob ſenium aut infirmitatem poſſunt ſubinde cogi ad renuntiandum. p. 478. n. 6.

Parochi qualitates quæ? p. 529 n. 2.

Parochi dicuntur Sacerdotes Cardinales. p. 579.

Parochi an poſſint in ſuos ſubditos ferre cenſuram. p. 704. n. 4.

Parochus habet in ſua Eccleſia Ius prædicandi & Sacramenta miniſtrandi cumulativè cum Epiſcopo eiuſque Vicario. p. 720. 2.

Parochus agere poteſt pro Eccleſia ſibi ſubiecta. p. 734. n. 1.

Parochus poteſt ſine Superioris authoritate paciſci in favorem Eccleſiæ. p. 765. n. 2.

Parochus quomodo poſſit cum Parochianis tranſigere de decimis ſine conſenſu Epiſcopi? p. 770. n. 2.

Parocho debent Religioſi de Iure communi decimas prædiales. p. 776. n. 1. Sed hodie privilegio Pontificis ſunt exempti, quomodo? ibid.

Parentes.

Parentum poteſtas ſolvitur profeſſione Religioſa. p. 124. n. 1.

Parentum ob delicta quandoque puniri poſſunt liberi. p. 192. n. 7. p. 213.

Parentes pro ſuis liberis appellare poſſunt. p.276.n.2.

Parentes quomodo pro liberis contrahere poſſint ſponſalia. p.791.n.1.

Pater quid Iuris habeat in bona materna delata ad filios in ſua poteſtate conſtitutos. p. 833. n. 1.

Paſtor.

Paſtoralis dignitas eſt idem ac Prælatura. p.228.n.2.

Paſtorali officio admovendus debet præſtare Iuramentum fidei Vnitatis,& Obedientiæ. p. 241. par.

Paſtor ordinarius totius Diœceſis eſt Epiſcopus. p 722 n. 1. Paſcere debet Verbo Dei & Sacramentis. ibid.

Paſtorali baculo S Petri ſuſcitatus eſt mortuus. p. 541. Baculus iſte ſervatur Trevitis. ibid. Propterea Pontifex ibi non utitur Pedo. ibid.

Patriarcha.

Patriarchæ ab arbitrio non poteſt pendere Electio, quamdiu penes Conventum ſeu Capitulum eſt Ius eligendi. p 272 n 2.

Patriarchis competit Pallium. p.458.n.2. *Vide* Pallium.

Patriarcha non poteſt cognoſcere cauſas ſubditorum Archiepiſcopalium,niſi per viam appellationis. p.712.

Patriarcha & Primas quomodo differant? p.712.

Patriarchalis Eccleſia quæ? & quot? p.713.

Patriarcha ab Imperatore Conſtant. malè iuxta pedes & ad lævam collocatus. p.738 par.

Patronus.

Patrono invito non poteſt ſupprimi Præbenda,niſi in neceſſitate. p. 32. n, 2.

Patroni conſenſus eſt neceſſarius, ut legitimè depoſitus reſtitui poſſit ad beneficium. p.156.n.3.

Patronus poteſt conditionem Iuri communi vel Epiſcopali contrariam ponere. p. 185. n. 2. Sed in ipſa tantùm fundatione, non poſt. p. 586. n. 2. Nec per ſe ſed cum conſenſu Epiſcopi. ibid.

Patrono etiam conſentiente non poteſt Epiſcopus poſt factam fundationem inſtituere mutationem. p.186. num. 2.

Patronus ſi dicat: *elige præſentandum*, non vitiatur præſentatio. p.226. n. 4.

Patronus in patronatu Laico poteſt variare, non in Eccleſiaſtico. p 228. n 3.

Patronus poteſt in fundatione ponere, ut Electio Prælati ad alios Eccleſiaſticos pertineat; quàm ad quos de Iure ſolet. p. 233. n. 12.

Patrono etiam Laico ut Electio Prælati intimetur conſultum eſt. p. 273. n. 4.

Patronus Laicus non poteſt Electionis tractatui ſe immiſcere. p 273.n.5. Sed ei adeſſe ut defenſor. n.6.

Patrono laico ut mors Prælati nuntianda ſit, conſuetudine aut privilegio obtineri poteſt. p 273. n.7.

Patronus Laicus non poteſt ſibi in fundatione vel dotatione Ius eligendi Prælatum Eccleſiæ collegialis reſervare. p. 370. n. 2.

Patronus non poteſt perceptioni fructuum Eccleſiæ ſe ingerere. p. 407. n. 3.

Patronus vacantis Eccleſiæ bona conſervare debet. p.407. n. 4. Eius fructus ſucceſſori ſervare. ibid. An & quomodo poſſit ſibi accipere? ibid.

Patroni conſenſus requirendus, antequam Epiſcopus admittat Renuntiationem beneficiati. p. 486.n.4. Quomodo, & cur? n 5.

Patronus, etiam Eccleſiaſticus non poteſt ſibi reditus beneficij uſurpare. p. 495. n.1.

Patronus Eccleſiæ curatæ non poteſt in ea presbyterum inſtituere aut deſtituere p. 495. n. 2. Nihil ei quoad ſpiritualia præcipere. ibid. Rationes tamen temporalium exigere poteſt Eccleſiaſticus, non Laicus. ibid.

Patronus amittit Ius præſentandi per unionem beneficij. p. 496. n. 4. Ad eam requiritur illius conſenſus. ibid.

Patronus amiſſum ob negligentiam præſentandi Ius recuperat factâ una collatione,etiam ſine effectu.p.496. num.6.

Patrono nolente conſentire in Vnionem parochiæ tenuis,quid agendum? p. 530. n.4.

Patrono competit etiam Ius Vicarium perpetuum præſentandi. p. 584. n. 4.

Patrono inconſulto poteſt Legatus à latere conferre beneficium Patronatûs eccleſiaſtici,nō laici. p.692.n 1.

Patronus Laicus præſentans indignum non privatur Iure præſentandi. p 705.n.1. Tenetur præſentare alium intra quadrimeſtre. n. 2.

Patronum inter & Epiſcopum ſi ſit lis de idoneitate præſentati, conſtituendus eſt interea adminiſtrator beneficij. p.705. n.2. à quo? n.4 & 5.

Patronus Eccleſiaſticus poteſt ipſe vacantis beneficij adminiſtrationem habere. p.705. n.4. Vel alteri dare. n. 5.

Patronatus.

Patronatûs Ius transfertur cum re temporali, cuius eſt acceſſorium. p. 92. n 3.

Patronatûs fructus eſt præſentare. p.897. n.3.

Patronatûs de Iure tranſigere interventu rei temporalis eſt ſimoniacum. p.777.n.1.

Patronatûs Ius an & quomodo poſſit vendi? remiſſivè. p 777.

Pauper.

Pauper cenſetur ad gratiam principis, qui caret ſuſtentatione congrua. p. 118. n.7.

Paupertatis Votum quam excludat proprietatem? p.197.n.8.

Pauperum cura ſpectat ad Eccleſiam. p. 502 n. 1.

Pauperi gratis ſervire debet Advocatus & Medicus. p.734. n.2.

Pax.

Pax fieri debet à Principe, ſi Poteſt; ſalvo Iure ſubditorum. p.25. n.14.

Pacem ſervare conſtitutam eſt Iuris gentium. p 195. num. 5.

Pacem violans non poteſt conqueri contra alios, qui etiam violant. p.294 n.6.

Pacis violatæ pœnas non incurrit, qui ab hoſte læſus fœdus frangit. p.757. n.3.

Ad Pacem cogere poteſt ſubiectos populos princeps. p.757. n.1.

Pacem inter Chriſtianos conſtituere debent Epiſcopi. p.758. n. 2.

Pecca-

Digitized by Google

Peccatum Vide *Crimen*.

Peccatum conſuetudine generali minuitur. p. 184. num. 4.

Peccatum conſuetudine particulari non minuitur ſed augetur. p. 193. n. 1.

Peccatum ſuperioris in eodem facto eſt gravius quàm ſubditi p. 454. n. 6.

Peccatum ex ſimplicitate & ignorantia facilius condonandum, quàm ex malitia. p. 454. n. 7.

Peccatum etiam veniale non eſt ex ullius mali metu admittendum. p. 815. n. 3.

A peccato quomodo excuſet Metus? p. 815. n. 4.

Pedum. Vide *Pontificalia*.

Pedum habent aliqui non Mitrati; & econtra, p. 492. num. 11.

Pedo non utitur Pontifex niſi in diœceſi Trevirenſi; & quare? p. 540. & 541.

Pedum paſtorale eſt supernè tecurvum: quare? p. 541.

Penſio

Penſionis pro ſtipendio acceptæ non tenetur meminiſſe impetrans Reſcriptum beneficiale gratiæ, p. 127. n. 2. Tenetur autem impetrans Reſcriptum beneficiale Iuſtitiæ. ibid.

Penſionis, licet ſimoniacè obtentæ, mentionem facere debet impetraturus Beneficium. p. 127. n. 3.

Penſionarius negans porrò penſionem ſpoliat Dominum poſſeſſione iuris. p. 299. n. 6.

Penſionis ſeu præſtitionis vel debiti merè perſonalis an & quomodo haberi poſſit poſſeſſio, vel quaſi? p. 299. n. 6 poteſt continuari ignoto titulo. p. 300.

Penſionem Paris an immediatè poſt conſequi poſſit filius? p. 547. c. 3. §. *Colligitur tertio*.

Penſionem non poteſt quis ideo obtinere, quod ſit diſpenſatus ad beneficia. p. 558. n. 6.

Penſio non eſt beneficium. p. 547. n 3 p 558. n. 6.

Penſionem beneficio pro Menſa Epiſcopali debet Pontifex. p. 762. n. 1. Pro alijs uſibus poteſt Epiſcopus cum conſenſu Capituli. ibid. Vti & augere. n. 2.

Penſionem in Parochia incorporata reſervare ſibi poteſt Monaſterium. p. 762. n. 3. Vti & augere. ibid.

Penſionem aut eius augmentum promittere pro Inſtitutione eſt ſimoniacum. p. 762. n. 1.

Penſio ad tempus vel vitam imponi poteſt à delegato, non beneficio ſed parti de eo tranſigenti. p. 773. n. 2.

Penſionem perpetuam olim Epiſcopus cum conſenſu Capituli imponere potuit ex iuſta cauſa. p. 773. n. 2. Hodie id non poteſt. n 3.

Percuſſor Clerici Vide *Abſolutio, Excommunicatio*.

Percuſſor Clerici eſt excommunicatus. p. 52. n. 6. Idque extenditur etiam in conſulentes, faventes, non impedientes. ibid.

Percuſſor Clerici notorius à ſacrificio poſt monitionem etiam vi expellendus. p. 3[illegible]3 n 7.

Percuſſorem Clerici abſolvere poteſt Legatus à latere. p. 690 n 3. Et quidem quemcunque ab egreſſu ex Vrbe uſque ad reditum. p. p 695. n. 1. Legatus non à latere abſolvere poteſt tantùm ſuos provinciales n 2. [illegible] ib. [illegible]

Percuſſ[illegible] ſolvere [illegible]

1. Legatus ſedis Apoſt. n. 724 prin.
2. Prælati ex privilegio ratione dignitatis ſuæ conceſſo. ibid.
3. Epiſcopi in Caſibus à Iure & ob difficilem aditum ad Pontificem conceſſis. ibid.
4. Prælati etiam regulares in certis caſibus. ib. Poſſunt hanc poteſtatem alteri delegare. n 2. Etiam generaliter; n. 2. Et cum cognitione cauſæ. n. 3.

Periurus.

Periurus eſt indignus, ut eligatur in Imperatorem. p 321 par.

Periurus poteſt ad iurandum compelli non in ſuum honorem, aut aliorum præiudicium; ſed in ſuam obligationem. p. 743. n. 3.

Permutatio.

Permutatio Beneficiorum eſt odioſa. p. 127. n. 2.

Permutatio Beneficiorum ſi fiat, neque ex pacto neq; ex conſuetudine locum habere poteſt optio. p. 206. n. 4. habet autem locum in permutatione ſolius præbendæ. ib.

Permutata beneficia non poſſunt niſi permutantibus conferri. p. 206. n. 4.

Permutans beneficium poteſt id repetere, imo ipſe reſumere, ſi altera pars non impleat conditionem. p. 761. n. 4.

Perpetuum.

Perpetuum in Iure eſt idem ac Tempus Vitæ. p. 171. n. 1. Subinde comprehenditur etiam per tempus indefinitum. n. 2.

Perſona.

Perſonæ tres divinæ ſunt unum in Eſſentia. p. 2. n. 2.

Perſona quadam alia ſignificant non multos, ſed ad ſummum quatuor. p. 91. par.

Perſonarum miſerabilium cauſas tenetur Iudex ex officio tueri. p 216. n. 2.

Perſonæ etiam fictæ comprehenduntur Verbo, *Quicunque*. p. 398. n 4.

Perſonæ aliquæ ſunt Eccleſiaſticæ, licet non ſint Clericales. p. 405. n. 2.

Perſonæ dignitas accipitur ab officio vel beneficio, genere, & ſcientia. p. 390. n. 3.

Perſonarum miſerabilium cura ſpectat ad Eccleſiam. p. 501. n 1. Suſcipit earum cauſas, etſi ad forum Laicale, ſpectant. p. 663. n. 1. p. 780. 2.

Perſonarum acceptio in quo conſiſtat? p 535. n. 2.

Perſonæ induſtria non facile præſumitur electa in commiſſione. p. 670. n. 1.

Perſonæ induſtria quandonam cenſeatur electa? p. 670. n. 4 p. 682. p. 724. n. 1.

Perſonæ miſerabiles quæ? p. 780. n. 2.

Perſonatus.

Perſonatum ſi habet, exprimere debet impetraturus à Pontifice aliud beneficium. p. 79. n. 1. Non item impetraturus ab alio inferiore. p. 80. n. 2.

Perſonatus & dignitas ſubinde pro eodem; ſubinde pro [illegible] accipiuntur, p. 161. prin. Vti [illegible] p 199 n. 1.

Perſonatus eſt præeminentia Eccleſiaſtica ſine Iuriſdictione [illegible] p 161 prin p. 199. n. 1.

Perſonatus [illegible] cura requirit annos XXII completos. p. 254. n. 1.

Perſonatuum pluralitas prohibita quomodo & ſub qua pœna. *Vide* pluralitas beneficiorum.

Perſonatus non poteſt ſimul cum Cardinalatu retineri ſine diſpenſatione Pontificis. p. 383. n. 1.

S Petrus.

S. Petrus Apoſtolorum caput à Chriſto conſtitutus. p. 411. Et S. Paulus in ApoſtolatuGentium ſocius datus. ibid.

S. Petri baculo paſtorali ſuſcitatus mortuus. p. 541. ſervatur cum veneratione Treviris. ibid.

S Petrus fundavit & rexit Eccleſiam Romanam, Alexandrinam, & Antiochenam. p. 713.

Pignus.

Pignus ſpectat ad eum, cui abſolutè eſt datum ante impletam conditionem, ſub qua alteri prius erat obligatum. p. 169. n. 1.

Pignori dans Inſtrumentum emptionis cenſetur rem emptam oppignorare. p 471. n. 1.

Pignoris redditio non eſt condonatio debiti. p. 471. n. 1.

Pluralitas.

Pluralitas beneficiorum inviſa SS. Canonibus & Pontifici. p. 154. n. 2.

Plures dignitates, Perſonatus aut officia in una Eccleſia ſimul haberi non poſſunt. p. 200. n. 3. Niſi ſolum ex diſpenſatione Pontificis. p. 200. n. 4. Si tamen fiat cum obreptione eſt irrita. n. 5. Si ſine juſta cauſa, peccat dans, petens, & utens. ibid.

Plures Epiſcopatus aut Prælaturas habere ſimul repugnat primæ inſtitutioni. p. 200. n. 3.

Plura beneficia, quorum unum ſit v. g. dignitas, alterum Canonicatus, poteſt quis in una Eccleſia habere ſimul. p. 201. n. 6. Et quidem ex conſuetudine, ſtatuto, vel Epiſcopali diſpenſatione ibid. Triplex autem in una Eccleſia nemo poteſt eſſe ſine diſpenſatione Pontificis. ibid. Imo nec duplex in uniformibus. ibid.

Pluralitas beneficiorum per diſpenſationem ſine juſta cauſa obtineri quidem poteſt validè, ſed non licitè. p. 200. n. 5.

Plura habens beneficia in una Eccleſia plures habet diſtributiones & ſuffragia; niſi cõſuetudo obſtet p. 201. num. 7.

Pluralitas Epiſcopatuum eſt reſervata Pontifici. p. 208. coroll. 3.

Plura beneficia curata nemo ſimul in titulum habere poteſt abſque diſpenſatione Pontificis. p. 377. n. 2. p. 399. n. 1. p. 530 Imo neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam; p. 399. n. 1. Altero obtento vacat prius ipſo Iure; p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Utrumque præſumens retinere eſt utroque privandus. ibid. Imo hodie ipſo Iure privatus, & ad omnia alia uti & ad ordines inhabilis. p. 379. n. 9. p. 530. n. 3. Et beneficia habita ſunt reſervata Pontifici. p 530. n. 3. De plurium Dignitatum, Perſonatuum, aut officiorum retentione idem eſt. ibid.

Plura beneficia, maximè curata, etiam cum diſpenſatione poſſidens, plerumque non eſt tutus in conſcientia, ſi reditus abundent. p. 378 n. 6.

Plura beneficia ſimul retinere qui per diſpenſationem concedit, intelligit ea tantùm, quæ ſunt canonicè obtenta. p. 378. n. 7.

Plures Vicariæ perpetuæ non poſſunt ſimul uni conferri. p. 583.

Plura incompatibilia poſſidens ex Pontificis diſpenſatione, tenetur eam Ordinario petenti exhibere. p. 727. par. Alioqui poſſunt beneficia velut vacantia alteri conferri. ibid. Diſpenſationem ipſam tenetur admittere Ordinarius. p. 728. n. 3. In dubio debet ad Sedem Apoſt. remittere. ibid.

Plura incompatibilia habenti ex diſpenſatione an & quomodo aliud ſimile poſſit conferri? p. 728 par.

Plura compatibilia aliquamdiu iam poſſidens non tenetur titulum exhibere. p. 728. n. 1.

Pœna.

Pœna imponitur aliquibus abſque ſua culpa. p. 3. n. 5. p. 9. n. 1.

Pœnam à lege decretam an & quomodo poſſit Iudex augere vel minuere? p. 7. n. 14. p. 606. n. 4. 5.

Pœna & culpa ſunt correlata. p. 9. n. 3.

Pœnam imponere eſt Iuriſdictionis. p. 16. n. 1.

Pœna, quam Lex declarativa Iuri Veteri ſuperaddit aut extendit, non eſt referenda ad præterita. p. 51. n. 6.

Pœnæ ſi ſint alternativè decretæ penes quem optio ſit? p. 71. n. 1.

Pœna privationis ob contumaciam ceſſat ea ceſſante. p. 46. n. 3. Niſi aliud ſit expreſſum. ibid. Vel contumacia tranſierit in delictum ſpecificum. n. 5.

Pœna alterius criminis quàm contumaciæ cenſetur ordinariè eſſe perpetua. p. 46. n. 6. quandoque non durat ultra Magiſtratum punientis. ibid.

Pœnam unde quis meretur, inde non reportat commodum. p. 94. n. 4. p. 192. n. 5.

Pœna eſt, quod Reſcriptum ex dolo impetrantis obreptitium poſſit totum per exceptionem irritari. p. 102. n. 2.

Pœnam duplicem non debet Iudex ab initio infligere contumaci. p. 114. n. 3.

Pœna mortis quandoque hommicidæ in multam pecuniariam commutari poteſt. p. 200. n. 4.

Punire ſubditos non poteſt de Iure Epiſcopus aut Prælatus ſine Capituli conſilio. p. 203. n. 1.

Pœna malè eligentium aut poſtulantium. p 211. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. & ſeqq. incurritur non tantùm in caſibus expreſſis, ſed etiam in ſimilibus. p. 294. n. 4. *Vide* Eligens, Poſtulatio, &c.

Puniri quandoque poſſunt Liberi & Uxores propter delicta parentum, aut Maritorum. p. 192. n. 7. p. 213. n. 5. Et innocentes propter nocentes. ibid.

Puniri an & quomodo poſſit tota communitas ob delictum partis. p. 214. n. 5.

Pœna Epiſcopi ſeipſum ad aliam Eccleſiam transferentis eſt privatio Communionis etiam Laicæ. p. 237. princ.

Pœna ſacrum ordinem beneficio annexum non recipientis quæ? p. 255. n. 3.

Pœna Archiepiſcopi poſt conſecrationem non petentis pallium intra trimeſtre eſt privatio dignitatis. p. 269. n. 2.

Pœna intelligi debet cum effectu. p. 302. n. 4. p. 399. n. 3. p. 401. par.

Pœnam ſuam vel Legis quando evadat actor ſuccumbens? p. 328. n. 3.

Pœnam latæ aut ferendæ ſententiæ quando inducant Verba futuri temporis? p. 351. n. 5.

Pœna Iuris requirit culpam. p. 394. n. 5. Ab ea excuſat probabilis error. ibid.

Pœna in Vexantem alicuius conſanguineos extenditur uſque ad quartum gradum. p. 405. n. 5. Non item ad affines aut aliter conjunctos. ibid.

Pœnali & odioſa in Materia eſt ſtricta facienda interpretatio. p. 414.

Pœna pro Canonicis non comprehendit Præpoſitum, ſi Præpoſitura ſit ſimul Canonicatus, vel iſte ei unitus. p. 415.

Pœna duelli quæ? remiſſivè. p. 562. n. 2.

Pœna legalis non incurritur ante elapſum tempus pro re facienda ſtatutum. p. 439. n. 1.

Pœna ſuum tenere debet autorem. p. 441. n. 3.

In pœna Negligentiæ, ſi latæ ſententiæ ſit, mora purgandi non conceditur. p. 499.

Pœnam Canonicam non poteſt Vicarius commutare in leviorem abſque ſpeciali commiſſione. p. 594. n. 2.

Pœna pari ſunt digni malè faciens & conſentiens. p. 602. n. 4.

Pœnam imponere ut ordinarius, ita & delegatus poteſt. p. 606. n. 1.

Pœnam an & teſtibus imponere poſſit delegatus? p. 607. n. 1.

Pœnæ ſunt iuxta facti & perſonæ qualitatem temperandæ. p. 614. n. 2.

Pœna ſi infertur, quomodo habenda ratio dignitatis? p. 648. n. 3.

Ad pœnam excommunicationis vel interdicti quomodo ſe quis poſſit obligare? p. 666. n. 2.

Pœnam quam inferre ſubditis ſuis poſſint vel non poſſint Epiſcopi, Legati, & Prælati. p. 701. n. 3.

Pœnam pecuniariam imponere poteſt etiam Iudex Eccleſiaſticus. p. 722. n. 1. Ea fiſco, vel potius alijs pijs cauſis applicanda. ibid.

Pœnæ gravitas remittenda, ſi multitudo peccet. p. 778. n. 1.

Pœna adulterorum quæ olim & hodie? p. 787. prin.

Pœnâ talionis obligatur accuſans criminaliter. p. 787. n. 2. An etiam uxorem criminaliter accuſans de adulterio? ibid.

Pœna mitiore punitur in foro externo, qui ex metu peccat, quàm qui ſponte. p. 815. n. 5.

Pœna quæ ſit alienantis rem mutandi Iudicij causâ, eámque ſcienter acceptantis? p. 840. n. 4.

Pœna ſi adiecta ſit compromiſſo in Arbitrum, ad quid teneatur compromittens? p. 854. n. 6. & ſeqq. Ad quid ſi contractui vel tranſactioni ſit adiecta? ibid.

Pœnitentia.

Pœnitentiam publicam qui egit eſt irregularis. p. 566 n. 2.

Pœnitentiæ loco an Confeſſarius iniungere poſſit opus ab alio deſignandum. p. 645. n. 11.

Pœnitentiæ publicæ impoſitio eſt de lege Iuriſdicionali Epiſcopi. p. 721. n. 2.

Pontifex. Vide *Princeps Reſcriptum, Electio Rom. Pontificis.*

Pontificis Summi erat Legem Moſaicam interpretari. p. 11. princ.

Pontifex commendat obſervantiam Decretorum ſedis Apoſtolicæ. p. 13. n. 8.

Pontificis maximè eſt interpretari Ius naturale in ſpiritualibus & dubijs profanis. p. 21. n. 5.

Pontifex habet liberam diſpoſitionem de beneficijs Eccleſiaſticis. p. 24. n. 12. Poteſt unius Eccleſiæ bona & reditus transferre in aliam. ibid.

Pontifex poteſt liberè diſponere de reditibus Clericorum ſuperfluis, non item de alijs. p. 24. n. 12.

Pontificis approbatione Leges civiles de rebus & perſonis Eccleſiaſticis ſiunt validæ. p. 38. n. 3. approbat hoc ipſo, quod alleget. p. 39. n. 3.

Pontifex Eccleſiaſticis ſuis decretis obligare poteſt omnes Chriſtianos. p. 49. n. 1.

Pontifex Iura omnia in ſcrinio pectoris ſui cenſetur habere. p. 55. n. 2.

Pontificis Lex ut deroget concilio generali opus habet clauſula generali. p. 56. n. 7. Vt concilio noviſſimo, opus habet clauſula ſpeciali. n. 8. Niſi aliunde ſatis conſtet de eius mente. n. 9.

Pontifici non permittendum, ut abſque ratione immutet ſtatum univerſalis Eccleſiæ. p. 57. n. 10.

Pontifex eſt Ordinarius Ordinariorum. p. 59. n. 2. p. 133. n. 1.

Pontificis Legem aut Cenſuram Legis ignorans, eam non incurrit, ſaltem ſi ignorantia non ſit craſſa. p. 59. n. 2.

Pontifex ita poteſt delegare cauſam ut Appellationis remedium auferat. p. 63. n. 1. *Vide* Delegatio.

Pontifex non ſolet Iudicea, conſenſu partium datos, ad unius partis petitionem revocare. p. 70. n. 8.

Pontificis Reſcripto ſatisfit, ſi pareatur, vel rationabilis excuſatio afferatur. p. 72. par.

Pontificis Lex univerſalis ſi alicubi ob ſpeciales cauſas ſit inconveniens, ibi non obligat. p. 72. n. 1.

Pontifex cenſetur ſpecialia locorum ignorare; ibid. Nec velle quid alienum à moribus fidelium. ibid.

Pontifex ſi iubeat conferri beneficium notoriè indigno, an ei parendum? p. 72. n. 3.

Pontifex poteſt inhabilitatem ex Iure poſitivo ortam pro arbitrio abſque cognitione cauſæ tollere. p. 73. n. 3.

Pontifex ſi iubeat, poteſt Capitulum ſede vacante conferre præbendam ſpectantem ad liberam collationem Epiſcopi. p. 78. 2.

Pontifex non cenſetur conſuetudini aut ſtatuto locorum derogare, niſi exprimat. p. 79. n. 4. p. 99. n. 1. p. 206. n. 1.

Pontifex ex certa ſcientia poteſt dare Reſcriptum ad liberè eligendum Iudicem; ſed ſalvo iure recuſandi. p. 82. n. 3.

Pontifex deciſionem dare poteſt, Doctoribus circa legem in materia etiam politica diſſentientibus. 104. n. 6.

Pontificia litteras ſi falſificet Clericus, eſt degradandus. p. 114. n. 2.

Pontifex non ſolet habenti unum beneficium dare aliud ſine prioris mentione. p. 116. par. p. 117. n. 3.

Pontifex non ſolet eundem collatorem duobus mandatis de providendo gravare. p. 125. n. 3. p. 140. Collatorem tamen, contra quem ipſe eſt ſimile mandatum Anteceſſoris executus, poteſt alio novo gravare. p. 141. par.

Pontifex creatus mox revocat omnes ab Anteceſſoribus datas Expectativas, in quibus habenti nondum eſt Ius quæſitum. p. 141. n. 1.

Pontifex attendit, non tantùm ne una Eccleſia, ſed maximè ne unus collator pluribus Expectativis gravetur. p 141. n. 1.

Pontificis autoritate receptus Canonicus eſt præferendus cuivis alteri in aſſecutione præbendæ. p.149. n. 1.

Pontifex non ſolet uni gratiam concedere cum damno & præiudicio alterius: p. 158. n. 1. Nec præſumitur per Reſcriptum derogare Iuri prius alteri conceſſo. p.614.n.1.

Pontifex eiuſque Legatus quibus poſſint delegare cauſas Eccleſiaſticas judiciales? p.161 n.1.ſeqq.
Vide Iudex delegatus.

Pontifex non poteſt ſuo Succeſſori Legem præſcribere. p.171.n.4. Habet poteſtatem Vniverſalem in omnes Eccleſias. p. 178.

Pontifex iam olim in Orientalibus quoque Eccleſiis conſtituit ſuos Vicarios. p. 178. prin.

Pontifex ſolus poteſt Laicis concedere Ius nominandi, aut eligendi Prælatos Eccleſiaſticos. p. 234 n.14. & ſeqq

Pontificis eſt Abbates exemptos & Epiſcopos confirmare. p. 239. n. 3. Confirmationem legitimè electi poteſt aliquando ex plenitudine poteſtatis reijcere. ibid. num. 1.

Pontifex quomodo ſit vel non ſit ſupra Concil. generale? p 243. n 2. Mutare & tollere poteſt ſtatuta Conciliorum non de fide; ſed de moribus, ibid. Non facilè in ijs diſpenſat. p. 481. n. 2.

Pontifex eſt caput, à quo omnis poteſtas Eccleſiaſtica in alios derivatur. p 244. n 3.

Pontifex eſt, qui à duabus partibus præſentium Cardinalium electus eſt. p 245. pat.

Pontifex notoriè hæreticus coram Concilio accuſari & deponi poteſt. p.246. n.3.

Pontificis occultè hæretici acta valent, & defectum ſupplet Deus. p.248. n.4.

Pontifex electus poteſtatem omnem accipit à Chriſto Domino. p. 248 n. 6.

Pontifici ſi ſcienter ſcribat pro infante de beneficio conferendo eſt ei obediendum. p. 256. n.6.

Pontifex poteſt litigantes de beneficio cogere ad compoſitionem. p 276. n. 1.

Pontifex poteſt beneficia & officia clauſtralia, etſi ſint manualia, concedere in perpetuum. p.276.n. 1.

Pontifex conſecratur in Miſſa ante hymnum Angelicum. p. 306. par.

Pontifex ante conſecrationem non numerat annos Pontificatûs. p.325 n.9.

Pontifex poteſt Electionem indigni in Imperatorem reprobare, & alterius ſtabilire. p 320. pat. Idque ſæpius fecit. ibid.

Pontificis eſt de qualitatibus electi Imperatoris inquirere. p.326.n.9. Vti & eum confirmare, conſecrare, & coronare. ibid.

Pontifex Imperatorem providere poteſt, ſi Electores diu nolint vel negligant eligere. p. 327. n. 10. Vel ſi diuturna ſit Electionis diſcordia. n. 13.

Pontifex ſolus poteſt hodie in anno Novitiatus diſpenſare. p. 336. n 5.

Pontifex ſolus poteſt diſpenſare, ut Non-Profeſſus eligatur Abbas. p. 336. n. 5.

Pontifex dicitur *ex non esse posse facere res.* p. 337. num 4.

Pontifex poteſt defectum Electionis contra Ius poſitivum ſupplere ex plenitudine poteſtatis. p. 337. n. 4. Tempus vacationi conceſſum reſtringere. p. 340. n. 3.

Pontificem adeundi difficultas conſiſtit in diſtantia, quanta eſt inter Romam & fines Italiæ. p. 354 n. 3.

Pontifici immediatè ſubiecti Prælati quinam? p 355. num. 5.

Pontifici mortuo exequiæ in civitatibus omnibus aliiſque locis celebrandæ. p. 396 par.

Pontifex poteſt Adminiſtratorem *cum libera* dare, ſi vacante Cathedrali Capitulum ſit ſuſpectum. p. 444.

Pontificis collatio eſt irrita, ſi prævenit Ordinarius. p 448.

Pontifex non cenſendus eſt revocare Electionem aut proviſionem canonicè peractam. p 449.

Pontifex concurrit in Iuriſdictione Eccleſiaſtica cum quovis Ordinario. p. 448. n. 1.

Pontificis poſt inhibitionem ſi fiat electio aut proviſio ad Epiſcopatum, eſt irrita. p 448. n 1 Ad alia beneficia ſolum ſi fiat poſt acceptum decretum inhibitionis. p 449 n. 2

Pontifici reſervatæ ſunt cauſæ maiores. p. 451. n. 1. Quænam illæ? ibid. Reſervatio hæc eſt ſignum poteſtatis ſupremæ in Eccleſia. ibid.

Pontifex quomodo diſpenſare poſſit in lege divina? p 454 n 8.

Pontifici competit Pallium. p. 458. n. 2. Id gerit in omnibus Miſſarum ſolemniis & ubique. p. 460. par.

Pontifex non ſolet diſpenſare cum bigamis ad Epiſcopatum. p. 479. n 10. An poſſit cum iis diſpenſare ad Ordines ſacros? p. 566. n. 1. Non ſolet niſi ad minores. p. 567. n. 2. Nec facilè cum ſpuriis, aut irregularibus ob homicidium notorium. p. 479. n. 10.

Pontifex poteſt renuntiare Papatui; p. 487. n. 1. Et quidem validè ſine omni cauſa; n. 2. Licitè, non niſi ex neceſſitate; n. 3. Neque tamen poteſt cogi, ut renunciat, ſed ſolum moneri. n. 2.

Pontifex quando poſſit dare Coadiutorem principi malè adminiſtranti? p 502. n. 1. Et multo magis Epiſcopo? n. 2. Cum quâ poteſtate & Iure? n. 3.

Pontifex poteſt ordinare Subdiaconum die dominico. p. 504. n 1.

Pontifex delegare poteſt non-Epiſcopo conſecrationem Virginum. p. 505. n 2.

Pontifex cui ordinem vel Tonſuram dedit, non poteſt alius alium ordinem conferre. p. 511.

Pontifex non utitur baculo paſtorali, niſi in Diœceſi Trevirenſi, & quare? p 540 & 541.

Pontifex non ſolet legitimare ad civilia; niſi etiam in temporalibus ſubditos. p 545. n. 1.

Pontifex quandoque diſpenſat in Natalium defectu ad Epiſcopatum. p. 563. n. 1.

Pontifex non debet ardua expedire ſine Cardinalium conſilio. p. 604. n. 3.

Pontifex oblivìſci poteſt ſui Reſcripti. p. 615. n. 1.

Pontifex abſolvere poteſt liberè aliquem à cenſura cuiusvis Ordinarij. p. 704. n. 2.

Pontifex quomodo poſſit abſolvi à ſuo Confeſſario? p. 755. n 4.

Pon-

Digitized by Google

Pontificis Electio per metum extorta eſt ipſo Iure eccleſiaſtico irrita. p 811.n.6.

Pontificis ſententia quomodo poſſit in melius commutari? p 829. par

Pontificis à ſententia non poteſt appellari ſed ſolum ſupplicari. p. 810 n.1.

Pontificalia Vide *Annulus, Mitra, Pedum.*

Pontificalibus poteſt Epiſcopus celebrans uti in aliena Diœceſi abſque licentia Ordinarij. p. 462.n.2. Item Prælatus benedictus in aliena Eccleſia. ibid. In Germania eſt contraria conſuetudo. ibid.

Pontificalia ſignificant non tantum Ordinem, ſed etiam Iuriſdictionem. p.461.n.2. Sunt Inſignia Pontificibus ſeu Epiſcopis propria. p. 492. n. 11.

Pontificalia exercere non poteſt Epiſcopus Religionem ingreſſus. p. 481. n. 1.

Pontificalia ut exerceant Abbates Ciſtercienſes, an & à quo benedicendi? p. 489.

Pontificalia quæ cuique Prælato competant unde dignoſcendum? p. 492. n.° 11.

A Pontificalibus, ſuſpenſus eſt, ſuos ſubditos in aliena diœceſi ſine expreſſa licentia ordinans, confirmãs, &c. p. 519. n. 6. Niſi bona fides excuſet. ibid.

A Pontificalibus ſuſpenſum eſſe quid ſit? ibid.

Pontificalium uſus in aliena diœceſi eſt univerſim prohibitus. p. 519. n. 6.

Populus.

Populi nomine intelligitur etiam Clerus in favorabilibus non in odioſis. p. 173. n. 2.

Populi dictum non poteſt conſuetudo facere, ut habeatur pro ſententia in cauſis Eccleſiaſticis. p. 176. prin. Imo nec in civilibus. n. 2.

Populus ut conſtituatur requiruntur perſonæ decem. p. 231. n 4. Conſervari tamen poteſt in paucioribus, & Iura eius etiam in uno. ibid.

Populus olim ad Electionem Epiſcopi admiſſus, ut eum nominaret, teſtimonium daret. p. 234. n. 12. & 13 uti & ad electionem Romani Pontificis. p. 246. n. 1. *Vide* Electio.

Popularis cauſa quæ? & an agi per procuratorem poſſit? p. 377. n. 1.

Populi malitia & inobedientia an ſufficiat ad renunciandum Epiſcopatui? p. 479. n. 8. An & quomodo ſcandalum populi? n. 9.

Populus totus ſi peccet, pœnæ gravitas remittenda. p. 778. n. 1.

Poſitiones.

Poſitiones aliæ fiunt ſuper totum ſuper eius partibus. p. 378. n. 5. Iis reſpondere an & quando ſit litem conteſtari? ibid.

Poſſeſſio.

Poſſeſſionem certam Iuriſdictionis ſi habeat Epiſcopus, poteſt contra prætendentes exemptionem procedere. p. 76. n. 9. Imo etiam, ſi habeat poſſeſſionem dubiam. n. 10

Poſſeſſionem certam exemptionis ſi quis habeat non poteſt contra eum procedere Epiſcopus. p. 77. n. 11. Niſi de privilegio aut præſcriptione exemptionis nolit docere. n. 12.

De Poſſeſſione libellus ſi etiam meminerit Proprietatis, nil obeſt. p. 84. n. 3.

In Poſſeſſionem beneficij mitti non poteſt actor reo contumace, niſi Ius ſuum probet. p. 114. n. 2.

Poſſidere animo, furioſus non poteſt deſinere p. 151. n. 2.

Poſſeſſio poteſt ex conſuetudine etiam per fictam apprehenſionem acquiri. p. 174. n. 1. p. 175. n. 2. 3.

Poſſeſſionem bonorum defuncti acquirere poteſt in Gallia, qui declarat ſe velle hæredem eſſe. p. 175. n. 3.

Poſſeſſio feudi acquiri poteſt ſola Principis declarata Voluntate. p. 175. n. 3.

Poſſeſſio per fictam & veram rei apprehenſionem in quo differat? p. 175. n. 4. Illa parit Interdictum poſſeſſionis adipiſcendæ; hæc recuperandæ. ibid.

Poſſidendi incapax eſt etiam incapax præſcribendi. p. 178. n. 2.

Poſſidens bona fide Ius præſentandi, validè præſentat; licet reipſa non habeat p. 297. n. 3.

Poſſeſſor bonæ fidei percipit fructus rei, donec lis moveatur. ibid. Nec abſumptos tenetur reſtituere, niſi in quantum factus eſt ditior. p. 388 n. 2. Quid hoc ſit? ibid.

Poſſeſſio vel quaſi an præſtationis annuæ vel debiti merè perſonalis haberi poſſit? & quomodo? p. 299. n. 6. Poteſt continuari ignoto titulo. p. 300. n. 6.

Poſſeſſionis titulus præſumitur ex diuturnitate præſtationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Poſſeſſorium & petitorium Iudicium cumulari poſſunt in uno libello. p. 315. n. 2.

Poſſeſſio Iuris eligendi aut providendi quomodo alicui turbetur? p. 315. n. 3.

Poſſeſſionis retinendæ in Iudicio obtinet antiquus Poſſeſſor, ſi novus non poſſet iuſtificare ſuum titulum. p. 316 n. 4.

Poſſeſſio nova præſumitur vitioſa, ſi titulus non poſſit iuſtificari. p. 316. n. 4.

Poſſeſſionem Prælaturæ an habeat electus, qui ex *Cap. Nihil* ante confirmationem eam adminiſtrat? p. 357 n 11.

Poſſeſſio in beneficialibus ſupponit titulum. p. 357. n. 11.

Poſſeſſio proviſionalis eſt, quã maritus dotem tenet durante matrimonio. ibid.

Poſſeſſio cui Ius reſiſtit, non prodeſt poſſeſſori, niſi ſit colorata. p. 363. n. 5. Eius titulus debet exhiberi & oſtendi. p. 728. n. 2. p. 785. n. 5.

Poſſeſſionem elidit defectus proprietatis notorius aut ſpontè confeſſus. p. 363. n. 5.

Poſſeſſio una quo ſigno cognoſcatur ſeparabilis ab alia? p. 367 n. 5.

Poſſeſſionem Iuris eligendi probans non hoc ipſo probat Ius ſuum, aut conſuetudinem præſcriptam. p 367. n. 6.

Poſſeſſio ſola non dat, nec creat Ius. ibid.

Poſſeſſori malæ fidei nullum commodum affert poſſeſſio. p. 368. n. 8.

Poſſeſſori malę dubiæ & bonę fidei, quid obſit proteſtatio contra eum facta? p. 368. n. 7. & ſeqq. *Vide* Proteſtatio

Poſſeſſor præſumitur bonæ fidei, Niſi contrarium probetur. p. 368. n. 11. p. 379. n 1.

Poſſeſſor malæ fidei quaſi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus ſi percipiat, propriè luratur. ibid.

Poſſeſſor Canonicatus bonæ fidei admittendus eſt ad Electionem ſine proteſtatione. p. 379. n. 1.

Poſſeſſio Canonicatûs unde poſſit colligi. ibid.

Poſſeſſor etiam malæ fidei non eſt ſine Iudicis authoritate pellendus. p. 380. n. 2.

Poſſeſſione triennali redditur tutus, qui inſcius eſt ſimoniacè electus, aut proviſus. p. 388. n. 2.

Poſſeſſio amittitur depoſito animo poſſidendi. p. 485. n. 2.

Poſſeſſor pacificus beneficij difficilius amovetur. p. 499.

Poſſeſſor quandonam verè conſtituatur, qui in poſſeſſionem eſt miſſus à Iudice. p. 715. n. 5.

Poſſeſſionis ab alio habitæ ſi non meminit impetrans beneficium, an ſubrepsitiè impetret? p. 774. n. 4.

Poſtulatio Vide *Electio*.

Poſtulatio eſt *perſona ad dignitatem Eccleſiaſticam erga Superiorem directa petitio, ut eam diſpenſativè admittere velit.* p. 208.

Poſtulatio quomodo conveniat cum Electione, ab eâque differat? ibid. Corollar. 1.

Poſtulari non poteſt ad Prælaturam 1. Infamis 2. Illiteratus 3. Bigamus. 4. Spurius. 5. Minor X X V. annorum ad Cathedralem. 6. Religioſus Mend. ad inferiorem Cathedrali. p. 208. Coroll. 2. Nec. 7. Temerè violans Interdictum. p. 211. n. 4. Alij defectus ætatis aut ordinis debent Superiori in ipſa poſtulatione manifeſtari. p. 208.

poſtulatio dirigenda ad eum Superiorem, cuius eſſet confirmare Electionem. p. 208. Coroll. 3.

Poſtulans indignum ad Eccleſiam Cathedralem eſt ipſo facto privatus Iure poſtulandi aut eligendi. p. 208. p. 211. n. 5. p 261. n. 1. Sed pro una tantum vice. p 302. n. 4. Et per triennium ſuſpenſus à beneficiis illius Eccleſiæ. p. 208. p 261. n. 1. Indignus quis hic cenſeatur? ibid.

Poſtulans indignum ad Eccleſiam Cathedrali inferiorem non eſt ſuſpenſus. p. 261. n. 2. p 441. n. 4. Eſt tamen pro ea vice privatus Iure poſtulandi. p 261. n. 3. vel certe privari poteſt. n. 4.

Poſtulans malè incurrit pœnas ſtatutas non tantùm in caſibus expreſſis, ſed etiam in ſimilibus. p 261. n. 1. p. 294. n. 4.

Poſtulatio & Electio ſunt æquiparata quoad Ius ſuffragandi. p. 218. n. 5. p. 220. n. 3. p. 313. n. 5 Non item in aliis. p 227. n. 5 p 356 n 8.

Poſtulantes ex privilegio etiam privantur illo pro ea vice, ſi poſtulent indignum. p 212.

Poſtulationem damnoſam aut indigni debet Iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.

Poſtulationis aut Electionis rationem quando habeat aliqua ad dignitatem Nominatio? p. 217. n 4.

Poſtulari an eligi poſſint Cardinales ad Epiſcopatum? p. 216. n. 4.

Poſtulatio ſi fiat in concordia à maiore parte Capituli, poteſt ex gratia præferri concurrenti Electioni. p. 217 n. 5. Si in diſcordia, debent duæ partes Capituli conſenſiſſe. ibid. Alioquin ei præfertur Electio. ibid. Imo etſi duæ partes conſenſerint, poteſt adhuc à Superiore ſine cuiuſquam iniuria reijci. n. 6. Debet tamen ex officio admitti, ſi neceſſaria vel utilis ſit Eccleſiæ. ibid.

Poſtulationem concordem aut à duabus partibus Capituli factam ut admittat Prælatus Papâ inferior cogi poteſt. p. 218. n. 7.

Poſtulandi Ius præſcriptione X L. annorum acquiri poteſt, & per unicum actum. p. 220. n. 2.

Poſtulationis aut Electionis reſciſſionem petere poteſt contemptus. p. 220. n. 3. p 221. n. 6.

Poſtulatione Superiori præſentata non licet variare. p. 221. n. 6 p 482. n. 2. Licet autem ante præſentationem. p. 221. n. 7 p. 391. n. 7.

Poſtulare aut eligere aliquem ex alterius Eccleſiæ corpore an & quomodo conveniens? p. 222. n. 9

Poſtulatio nec poſtulanti nec poſtulato tribuit ullum Ius aut actionem. p. 217. n. 6. p 223. n un. p. 356 n. 8.

Poſtulandus ſi eligatur, irrita eſt electio. p. 224. n. 1.

Poſtulatio & Electio ſunt inter ſe quodammodo oppoſita. p. 225. n. 1.

Poſtulandi & Eligendi quædam formulæ ipſo Iure irritæ? p. 224 n. 1. & par p. 225. n. 2.

Poſtulare in dubio probabili licet cumulativè: *Eligo & poſtulo prout de Iure melius valet.* p. 224 par.

Poſtulatus cumulativè determinare debet, quam viam proſequi velit. p. 226 n. 3.

Poſtulatio non quidem neceſſariò, ſed tutius fit iuxta formam Canonicæ Electionis. p. 227. n. 5.

Poſtulationem de ſchiſmatico admittit quandoque Pontifex. p. 244. n. 2.

Poſtulatio & Electio promiſcuè ſumuntur pro ſe invicem in antiquo Iure. p. 244 n. 2. p. 5 2. par.

Poſtulatio ſimoniaca eſt omni Iure invalida. p. 259. n. 17.

Poſtulari poteſt à Papa Abbas ex alio ordine. p. 271. n. 1.

Poſtulatos Abbates aut Præpoſitos Regulares admittere, ſpectat ad Epiſcopum. p. 271. n. 2.

Poſtulari qui debet, non poteſt validè eligi. p. 287. n. 7.

Poſtulari poteſt, qui antea ob ignoratum defectum invalidè eſt electus. p. 287. n. 8.

Poſtulatum ante diſpenſationem recipientes ad adminiſtrationem privantur pro ea vice Iure poſtulandi & eligendi. p. 294. n. 5.

Poſtulationis impugnatio. *Vide* Electionis impugnatio.

Poſtulatio eſt actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 395. n. 1.

Poſtulatus intra quod tempus poſtulationi conſentire, & confirmationem petere debeat. *Vide* Electus.

Poſtulantes Eccleſiaſticos qui ob certam perſonam præteritam injuſtè gravat, ipſo facto excommunicatur. p. 405. n. 2. Licet eos gravet ex mandato alieno. n 4 Vel eorum tantùm conſanguineum. n. 5.

Poſtulatus non tenetur poſtulationi conſentire, nec expenſas pro admiſſione facere. p. 410

Poſtulare ſubinde idem eſt ac Advocatum agere. p. 779. *Vide* Advocatus.

Poteſtas. Vide *Iuriſdictio*.

Pote-

Poteſtas Eccleſiaſtica & Civilis in Eccleſia ſe mutuo adiuvant. p 6. n. 9. Iſta eſt illi ſubordinata. p. 39. n. 4. p 502. n. 1. Illa tamẽ maior & dignior quàm iſta. p. 739.

Poteſtas ferendi leges etiam civiles eſt à Deo. p. 39. n. 4. Poteſtatis plenitudine poteſt princeps ob bonum publicum. Alijs auferre ſuum Ius. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc obſervanda. p. 23. n. 11.

Poteſtatis plenitudine non cenſendus eſt princeps uti, niſi certo conſtet. p. 23. n. 10.

Poteſtatis plenitudine faciliùs auferuntur Iura à lege poſitiva aut Principe, quàm à Iure naturali vel gentium orta. p. 23. n. 11. Ius acquiſitum aut in re difficiliùs quàm acquirendum aut in ſpe. p. 24. n. 11.

Poteſtatis plenitudo non eſt, ubi non eſt poteſtas Iuriſdictionis. p. 25. n. 13.

Poteſtas conceſſa non præſumitur minui vel augeri per præceptum ſupervenientem. p. 48. n. 8.

De Poteſtate Principis diſputare inſtar ſacrilegij cenſetur. p. 73. n. 4.

Poteſtatis plenitudine ablatis pro rebus faciẽda compenſatio. p. 25. n 14.

Poteſtatis plenitudo in auferẽdo Iure ſubditorũ eſt ſupremi Prin. propria; ſed cõmunicabilis aliis. p. 25. n. 15.

Poteſtatis plenitudinem nimium & malè extendunt Legiſtæ. p. 26. n. 16.

Poteſtatis plenitudo ſine regula honeſtatis eſt plenitudo tempeſtatis. ibid.

Plenitudini poteſtatis æquivalet interdum clauſula *ex certa ſcientia*. p. 82. n. 3.

Poteſtatis plenitudine poteſt Princeps agere contra Ius commune, & ſtylum Curiæ. p. 82. n. 4.

Poteſtas patria ſolvitur profeſſione religioſa. p. 124. num. 1.

Poteſtatis eccleſiaſticæ fructus eſt collatio beneficij. p. 140.

Poteſtatis plenitudine poteſt quandoque confirmatio Electi negari. p. 239. n. 1.

Poteſtatis papalis plenitudine poſſunt eligentes Prælatum compromittere etiam in Laicos. p. 263. n. 1.

Poteſtatis plenitudine ſupplere poteſt Princeps Electionis defectum in Iure poſitivo. p. 337 n. 4.

Poteſtati maximè Pontificiæ reſiſtens ordinationi divinæ reſiſtit. p. 452. n. 2.

Poteſtas & Officium quomodo differant? p 600.

Poteſtas gubernativa ſpiritualis & ſpiritualis Iuriſdictio quomodo differant, & ſeparari poſſint? p 746. n. 4.

Præbenda.

Præbendæ ſupprimi poſſunt ob tenuitatem redituum. p. 32. n. 1. Et quidem ab Epiſcopo cum conſenſu Capituli; ibid. Niſi alium habeant patronum: n. 2. Aut ſuppreſſio cedat in commodum Epiſcopi ſimul & Capituli ob bona communia. ibid. Suppreſſio tamen ad tempus tantùm eſt etiam permiſſa in commodum utriuſque ſimul; p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum pro commodo unius Capitularis. p. 33. n. 3. Vel etiam totius Capituli, ſi huius & Epiſcopi bona ſint diviſa. ibid.

Præbendarum numerus poteſt augeri vel minui, etſi ſit Iuramento firmatus; p. 33. n. 4. Vel à Pontifice definitus; ibid. Aut cum clauſula irritante confirmatus. ibid. Non poteſt autem minui niſi diminutis reditibus. p. 47. n. 8.

Prębẽda & Canõia ſunt diverſa & ſeparabilia. p. 33 n. 5.

Præbendam habere poteſt etiam Laicus. p. 34. n. 5.

Præbendâ carens Canonicus an percipiat diſtributiones? p 34. n 6. An habeat vocem in Capitulo? ibid.

Præbendarum certo de numero ſtatutum ſemper intelligitur, niſi reditus ſiant ſufficientes pro pluribus. p. 34. n. 7.

Præbendam alioqui ab Epiſcopo ſolo liberè conferendam poteſt ſede vacante conferre Capitulum, ſi Pontifex mandet. p. 78. n 2.

Præbenda Sacerdotalis aut integra ſi cui per Reſcriptum imperatur, non poteſt ei etiam conſentienti alia conferri. p. 135. §. *ſimili.*

Præbenda debetur Canonico. p. 140.

Præbenda quoque eſt conferenda ei, cui ex mandato conferendus eſt Canonicatus. p. 140.

In Præbenda aſſequenda præferendus aliis, Canonicus autoritate Pontificis receptus. p. 149. n. 1.

Præbenda non facit Canonicum. p. 164. n. 8.

Præbendam optare eſt ſuâ relictâ aliam vacantem accipere. p. 205. par.

Præbendæ Canonicorum debent eſſe æquales. p 15. par. p. 34. n. 8. Niſi eorum, qui ſunt ſupernumerarij. n. 9. Aut alicubi aliter conſuetum ſit. p. 205. prin. Vide etiam. p. 18. n. 7. & 8.

Præbenda ſine collatione non poteſt acquiri, niſi ab habente Ius optandi. p. 205. n. 1.

Præbendam optare poteſt etiam excommunicatus. p. 205. n 1. qualem? p. 206. n. 3.

Præbendarum in variis Eccleſiis varia ratio. p. 206. n. 2. & 3.

Præbendæ in Eccleſia non numerata non cenſentur vacare per mortem Canonicorum. p. 315 n. 1.

Præbendæ non patronatæ præſumuntur in dubio eſſe ex communibus Eccleſiæ bonis. p. 316. n. 5.

Præcedentia.

Præcedentia qualis inter Prælatos? p. 109. n. 4.

Præcedentia qualis de Iure inter Archidiaconum & Præpoſitum; Decanum, ac Vicarium? p. 574. n. 4.

Præcedentia magnam olim inter Diaconos & Sacerdotes excitavit contentionem. p. 574. n. 4.

Præcedentia inter Miniſtros Eccleſiæ, in quo conſiſtat? p. 736. Vnde deſumatur. ibid.

Præcedentia quæ inter Eccl. & ſeculares? p. 739. n. 2.

Præcedentia inter Clericos quoad locum & præbendam deſumitur à maiore gradu Ordinis. p. 753. n. 1. Alibi rectè ab antiquitate & prioritate temporis. n. 2.

Præcentor.

Præcentor Canonicus quis, & quod eius officium? p. 182. n 6. Perſonatum habuit ſed minorem primicerio. ibid.

Præcentor alicubi idem ac Primicerius. p. 581.

Præcentoria an ſit dignitas ſeu Perſonatus? ibid.

Præceptum.

Præceptum Superioris tendit immediatè in perſonam, eique cohæret. p. 60 n. 3. Obligat etiam extra territorium præcipientis. ibid.

Præceptum Superioris, cùm ſit ſtatim ex ſe obligat. p. 625. n. 2.

Præceptum morte præcipientis extinguitur quoad obligationem, etſi res non ſit integra. p. 627. n. 6.

Præcipere an ad finem etiam ſpiritualem poſſit ſuis Monialibus Abbatiſſa ? p. 746. n. 2. Quanta in tali præcepto requiratur materia ad peccatum mortale ? ib.

Prædicatio. Vide *Concionator*

Prædicare Verbum Dei eſt præcipuum officium Epiſcopi. p. 476. n. 1. Et proprium. p. 720. n. 1. Vti & Sacramenta miniſtrare. ibid.

Prædicent ut Religioſi exempti in curatis ſuis Eccleſiis, cogere eos poteſt Epiſcopus. p. 709 n. 3.

Prædicatores Regulares etiam exempti debent prius ſe ſiſtere Ordinario, ab eóque benedictionem petere. p. 709. n. 3. Si errores aut hæreſes prædicent, poſſunt ab Epiſcopo puniri. ibid.

Prædicatorum Ordo.

Prædicatorum Ordinis Prælati antecedunt Prælatos Minorum, Eremitarum S. Aug. & Carmelitarum. p. 109. n. 4.

Præjudicium.

Sine Præjudicio alterius ſi quis juvari non poteſt, præſtat neutrum iuvari. p. 80. n. 3.

Prælatus. Vide *Abbas*, *Benedictio*, *Confirmatio*, *Electio*, *Profeſſus*, *Renunciatio*, *Religioſus*.

Prælati delictum non obeſt Capitulo, niſi conſentienti aut ſuſpecto. p. 3. n. 3. Nec Eccleſiæ. p. 740. n. 1.

Prælato bona dilapidante Capitulum eſt ſuſpectum. ibid. Eo ob dilapidationem depoſito non competit conventui adminiſtratio. p. 109. n. 5. p. 304. n. 1.

Prælatus Veritatem ſequendo non timeat. p. 7 a. n. 2.

Prælatus Reg. ex officio tenetur Congregationis ſuæ negotia procurare. p. 105. n. 1. Habet de Iure communi adminiſtrationem plenam & independentem à conventu. ibid. Non tantum in temporalibus ſed etiam in ſpiritualibus. n. 4. Niſi alicubi aliud ferat conſuetudo aut ſtatutum. p. 106. n. 5. Vel res ſint præiudiciales, aut totum ſtatum monaſterij concernentes. n. 6. Aut aliæ arduæ, & quæ ? p. 604. n. 3. In dubio ſtat præſumptio pro Prælato. n. 5.

Prælatus poteſt ſine conventu conſtituere procuratorem aut revocare. p. 105. n. 2. Non tamen univerſalem & perpetuum. ibid.

Prælatus abſque conſenſu Conventus neminem poteſt recipere in Monachum. p. 106. n. 3.

Prælatus Regularis alteri ſubordinatus quam poteſtatem habeat, pendet ex cuiusvis ordinis conſtitutione. p. 106. n. 7.

Prælato & Conventui debent bona Monaſterij omnia eſſe communia. p. 107. n. 9. Poſſunt tamen ex privilegio vel conſuetudine eſſe diviſa. ibid. An & quomodo circa bona Conventui propria competat adminiſtratio vel actio Prælato; & econtra ? ibid. Eiuſmodi diviſio plerumque eſt noxia. n. 10.

Prælatus ſine conſenſu Conventûs poteſt pro communibus Monaſterij bonis in Iudicio contendere. p. 105. n. 1. 2. p. 107. n. 10.

Prælatorum quis alterum antecedat ? p. 109. n. 4.

Prælatus conveniri poteſt ex Reſcripto contra Anteceſſorem impetrato. p. 140. n. 2. Poteſt etiam uti impetrato per Anteceſſorem pro Eccleſia. ibid.

Prælatus non debet ſuas Eccleſias aut Beneficiatos gravare exactionibus ſine neceſſitate. p. 174. n. 3.

Prælatus non-Epiſcopus poteſtatem conſecrandi vaſa ſacra non poteſt acquirere præſcriptione, ſed privilegio. p. 178. n. 2.

Prælatus non poteſt renuntiare ſine licentia Superioris. p. 183. n. 2. p. 200. n. 3. Nec aliam Prælaturam ſine eâ accipere. ibid.

Prælatus electus tenetur à Superiore petere confirmationem. p. 183. n. 3. Niſi, ut in aliquibus Religionibus, habeat privilegium. p. 184. n. 3.

Prælatos inferiores dependere à Superioribus ſpectat ad ordinem Hierarchiæ Eccleſiaſticæ. p. 183. n. 1.

Prælati electi confirmatio ſpectat Iure communi ad Epiſcopum. p. 186. n. 2. Nec poteſt generali ſtatuto abdicare. ibid.

Prælatus per conſuetudinem obtinere poteſt, ut ſolus expediat de Iure cum conſenſu Capituli expedienda. p. 203. n. 1. etiam ardua. Præter liberam rerum Eccleſiaſticarum alienationem. ibid.

Prælati acta ſine Capituli conſilio ſunt de Iure irrita. p. 204. n. 3. Niſi contra ſit præſcriptum. ibid.

Prælatus Papâ inferior cogi poteſt ut admittat poſtulationem concordem, aut à duabus partibus Capituli factam. p. 219. n. 7.

Prælatus eſt diſtinctus à Capitulo, nec ille huius nomine comprehenditur. p. 231. n. 2.

Prælatus ad aliam Prælaturam electus eſt iterum examinandus ante Confirmationem. p. 241. n. 7.

Prælatum neceſſe eſt eſſe honeſtate morum & ſcientia clarum. p. 249. n. 2. Vbi eſt hæreſis, debet eſſe eximiè doctus & probus. p. 314. n. 9.

Prælati defectus plerumque eſt, ſi *diſciplina* collabitur. p. 249. n. 3.

Prælatus deberet eſſe & Theologus & Canoniſta. p. 250. n. 6. purè Theologus eſt præferendus purè Canoniſtæ. ibid.

Prælati mors ut Principi aut Patrono Laico denuntianda ſit, ex conſuetudine privilegio aut fundatione fieri poteſt. p. 273. n. 7.

Prælatus Regularis eligi non poteſt, qui eſt alterius ordinis & habitus, vel non-profeſſus. p. 305. n. 2. p. 365. num. 1.

Prælato nondum mortuo illicitus & invalidus eſt tractatus de eligendo ſucceſſore. p. 332. n. 1. Niſi ipſemet Prælatus inſtituat. p. 332. n. 3.

Prælato nondum ſepulto an liceat de eligendo Succeſſore tractare ? p. 333. n. 6.

Prælatus magis temporalia quàm diſciplinam regularem curans eſt damnabilis. p. 335. n. 3.

Prælati Eccleſiæ collegiatæ non de Iure communi ſed ſpeciali habent Iuriſdictionem in Clericos. p. 340. num. 1.

Prælatus quas facere poſſit donationes. p. 502. n. 3.

Prælati quinam ante confirmationem ſuam poſſint adminiſtrationem ſuſcipere ? p. 355. n. 4. p. 357. n. 12.

Prælati quinam cenſeantur immediatè Pontifici ſubiecti. p. 355. n. 5. Denominari ſolent à loco ſeu civitate, ſicut Epiſcopi. p. 369. prin.

Prælato defuncto faciendi ex bonis Prælaturæ ordinarij ſumptus funeris. p. 359. n. 7. Non item extraordinarij. p. 360. n. 8.

Prælatus in vivis poteſt centeſimam partem redituum applicare ad ſepulturam. p. 560. n. 9. Legatum immode-

Digitized by Google

moderatum ad eam facere non poteſt. ibid.

Prælatus Monaſterij ab alio dependentis per quem eligendus aut confirmandus? p. 371. n. 3.

Prælatus ſine conſenſu Capituli non poteſt lite cedere. p. 378. n. 8.

Prælatus infamatus ſi ſponte reſignet, mitius habetur, quàm ſi per ſententiam deponatur. p. 389 n. 5.

Prælati defuncti bona ſpectant ad Prælaturam, ſervandaque Succeſſori. p. 443. n. 1. Sub qua pœna prohibita Capitulo & Capitularibus? ibid.

Prælati inferiores Epiſcopo eligi poſſunt ad aliam Prælaturam; non tamen ſine licentia conſentire p. 451.

Prælati non-Epiſcopi transferri poſſunt à ſuis Eccleſiis cum licentia proximi Superioris. p. 454 n. 3. Non ſunt propriè ſponſi Eccleſiæ. ibid. Annulum deferunt ſolum ex conſuetudine vel privilegio. ibid.

Prælatus benedictus poteſt in aliena Eccleſia celebrare cum Pontificalibus abſque licentia. p. 462. n. 2. Germaniæ conſuetudo habet contrarium. ibid.

Prælati quidam habent poteſtatem deponendi beneficiatum. p. 467. n. 7.

Prælato non creditur, ſimpliciter aſſerenti ſe donare propter merita, alienare eum tractatu Capituli, &c. p. 471. n. 2.

Prælatus ob infirmitatem aut ſenium non eſt deponendus, aut ad renunciandum cogendus. p. 478. n. 6.

Prælatus non cenſetur renunciare Prælaturæ, etſi Monachos ab obedientia abſolvat. p. 484. n. 1. Abſolutio eiuſmodi eſt nulla. ibid.

Prælatis ex conſuetudine competit poteſtas benedicendi corporalia aliáque paramenta. p. 492. n. 10. In Germania pro ſuis & alienis Eccleſiis. ibid.

Prælati Regulares omnes, ſi benedicti ſint aut Pontificalia habeant, poſſunt dare ſolemnem benedictionem ſuis Regularibus. p. 493. n. 13. Non tamen ſine annutu Epiſcopi, ſi præſens ſit. ibid.

Prælati quomodo olim potuerint, & hodie poſſint Tonſuram & Ordines Minores conferre? p. 493. n. 15. & ſeqq. *Vide* Abbas, Ordo.

Prælati Ordinum habent Iuriſdictionem in ſuos regulares. p. 508. n. 1. Non tenentur eos admittere ad ordines. ibid. Imo ſi extra ſacramentaliter ſciant eos inhabiles, non poſſunt mittere. n. 2.

Prælatus quænam poſſit ſuis Regularibus præcipere? p. 508. n. 2. In ijs non debet ſe immiſcere Epiſcopus. ibid.

Prælatus ordinans alienum ſine licentia eſt per annum ſuſpenſus à collatione Ordinum. p. 518. n. 5. Ordinans Regularem alienum indiget licentiâ Epiſcopi & Superioris regularis. p. 519. n. 5. Alterutram ſi habeat, probabiliter non incurrit ſuſpenſionem. ibid.

Prælati non poſſunt ſuis Regularibus dare dimiſſorias ad alienum Epiſcopum; p. 520. n. 2. Niſi Diœceſanus abſit, aut non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimiſſorijs exprimendum. ibid. Vel ſpeciale privilegiũ habeant, ut plerique exempti. n. 5.

Prælati etiam exempti ſi ſubditis ſecularibus dent dimiſſorias, ſunt ſuſpenſi ab officio & beneficio; p. 521. n. 4. Niſi habeant Iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem & conſuetudinem immemorialem. ibid.

Prælatus ſi de dilapidatione ſuſpectus ſit, quid cum eo agendum. p. 662. n. 2.

Prælatus habens Iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem eſt Ordinarius erga ſuos ſubditos; p. 701. n. 2. Habet in eos imperium merum & mixtum: n. 3. Quâ pœna poſſit vel non poſſit eos afficere? ibid. Quomodo poſſit brachium ſeculare invocare, & illud viciſſim adjuvare? n. 4. & ſeqq.

Prælati tenentur ex officio corrigere crimina ſubditorum. p. 717. n. 1.

Prælati caſtigandi, ſi ſubditos impediant referre ſuperioribus ſtatum perſonarum aut Eccleſiarum. p. 729. par.

Prælatus Regularis poteſt ſuos regulares cenſuris afficere. p. 743. n. 1. Ab alijs ſeparare, incarcerare, ejicere. n. 2.

Prælatus Regularis an & quando poſſit à ſuis Regularibus Iuramentum exigere? p. 743. n. 2.

Prælatus Regularis an & quomodo poſſit ſuam Iuriſdictionem alteri delegare. p. 745. n. 6.

Prælati ratione ſuæ Eccleſiæ pleniſſimo iure exempti habent Iuriſdictionem quaſi Epiſcopalem. p. 826. n. 2.

Prælati habent poteſtatem reſtituendi læſos in integrum. p. 834. n. 2.

Prælati confeſſione iudiciali ſi læſa ſit Eccleſia, quomodo poſſit iuvari? p. 838. n. 1.

Prælati compromiſſum an & quomodo tranſeat ad Succeſſorem. p. 859. n. 2.

Prælatura.

Prælaturæ aliquem admovens debet plenè noſſe eum eſſe idoneum. p. 222. n. 8.

Prælatura obtinetur Poſtulatione, Electione, & tranſlatione. p. 208.

Prælatura eſt paſtoralis dignitas. p. 228. n. 2.

Prælatura ſi indigno conferatur, ad quem tunc Ius conferendi devoluatur? p. 262. n. 7.

Vide *Devolutio, Electio, Indignus.*

Prælatura Regulari vacante ad quem ſpectet adminiſtratio? p. 109. n. 5. *Vide* Adminiſtratio.

Prælaturæ ultra quod tempus vacare non debeant? p. 339. n. 1.

Prælatura regularis non poteſt committi non-profeſſo. p 366. n. 2.

Prælaturam appetere an ſit licitum? p. 400. n. 3.

Prælaturæ Reſignatio ægrè admittenda. p. 467. n. 3.

Prælaturæ non poteſt admoveri Religioſus illegitimè natus. p. 545. n. 2. Niſi apud Mendicantes per eorum privilegium. n. 3.

Præpoſitus.

Præpoſitus & Decanus obligantur ſtatutis Capituli. p. 17. n. 6.

Præpoſiti Regulares non conſecrantur, ſed benedicuntur. p. 277. n. 3.

Præpoſitum ut deponat Epiſcopus ſine Capitulo, obtineri poteſt per conſuetudinem. p. 303 n. 1.

Præpoſitus, niſi ſit ſimul Canonicus, non habet vocem in Capitulo; vel ſolum ex conſuetudine. p. 338. n. 2.

Præpoſitus quoque Collegiatæ ſi capitulariter eligatur, debet in eum pars minor non reſpectu aliarum, ſed Capituli conſentire. p. 416.

Præpoſitus ſi alicubi ſede vacante exerceat Iuriſdictionem, fructus inde provenientes poteſt ſibi retinere. p. 443. n. 2.

Præpoſiti aliqui Cathedralium mitram habent, ſed non pedum. p. 492. n. 11.

Præpoſitus debet fieri Presbyter; p. 527. Impeditur etiam iuſtè an ſit privandus dignitate? p. 528.

Præpoſito præferendus de Iure Archidiaconus. p. 574. n. 4

Præpoſitus etſi Iuriſdictione caret, dignitatem tamen ſeu perſonatum habet. p. 581 n. 3.

Præpoſitura.

Præpoſitura non comprehenditur nomine beneficij in odioſis. p. 159. n. 3.

Præpoſitura ſubinde officium appellatur. p. 200. n. 1.

Præpoſitura eſt Perſonatus. p. 199. n. 1.

Præpoſitura in aliquibus Eccleſiis eſt dignitas electiva. p. 228 n. 1. p. 290 n. 1.

Præpoſitura eſt beneficium Sacerdotale. p. 254. n. 2.

Præpoſitura ſi ſit, vel habeat unitum Canonicatum, tunc pœna pro canonicis non comprehendit præpoſitum. p. 415. Comprehendit autem ſi Canonicatum habeat à Præpoſitura ſeiunctum. ibid.

Præſcriptio

Præſcriptionis tempus Magiſtratus Civilis non poteſt abbreviare quoad Clericos. p. 41. n. 7.

Præſcribi à ſubditis, quamdiu tales ſunt, non poſſunt ea, quæ intrinſecè ad Iuriſdictionem pertinent, p. 176. n. 1.

Præſcribi non poſſunt ab inferioribus Clericis propria ordinis Epiſcopalis v. g. poteſtas ordinandi, confirmandi conſecrandi vaſa ſacra, &c. p. 178 n. 2.

Præſcriptio ſine poſſeſſione non procedit, ibid p. 235. n. 15. p. 367. n. 5.

Præſcriptione non poteſt acquiri, ut carens requiſitis qualitatibus eſſe poſſit delegatus Iudex Pontificis, p. 178. n. 2.

Præſcribere non poſſunt Laici Ius decimarum ſpirituale; p. 178. n. 2. Nec Ius conferendi beneficia, aut eligendi, nec Iuriſdictionem Eccleſiaſticam: p. 179. n. 2. p. 235. n. 15. Etiamſi accedat fama privilegij & immemorialis conſuetudo. p. 179. n. 3. p. 235. n. 15.

Præſcriptio non extenditur de caſu ad caſum. p. 190. n. 4. p. 198. n. 10. p. 690. n. 3. Niſi in neceſſario connexis. p. 220. n. 1. An & quomodo in ſimilibus? p. 578. n. 2.

Præſcriptio omnis poſtulat Iuris adminiculū. p. 194. n. 3.

Præſcribat ut Epiſcopus contra Capitulum, requiritur titulus & XL. Anni p. 203. n. 2. ſine titulo tempus immemoriale. ibid.

Præſcribenti Epiſcopo contra Capitulum reſiſtit Ius. p. 204. n. 2.

Præſcribere Epiſcopus contra Capitulum quomodo habere poſſit bonam fidem aut actus validos? p. 204. n. 3.

Præſcriptio poteſt fieri per actus, non naturaliter, ſed civiliter nullos. p. 204. n. 3 *Vide etiam ſup.* p. 179. n. 2.

Præſcriptione acquirens Ius eligendi, acquirit etiā Ius poſtulandi. p. 219. n. 1. Ad id neceſſarium eſt tempus XL. annor. p. 220. n. 2. Sufficit unicus actus. ibid.

Præſcriptionis remedium non impedit error. p. 220. n. 1.

Præſcriptione poteſt Ius eligendi transf[illegible] alios aut reſtringi.

Præſcribi an poſſit à Laico Ius præſentandi? p. 197. n. 4.

Præſcriptio contra facultates Epiſcopis Iure communi conceſſas eſt ſtrictæ interpretationis. p. 467. n. 7.

Præſcriptio non procedit in actibus Voluntarijs oneroſis. p. 494 n. 11.

Præſcribi poſſunt per immemorialem conſuetudini reſervata Principi. p. 690. n. 1. Modò præſcribens ſit capax poſſeſſionis. ibid. Et reſervata non ſint intrinſeca Supremæ principis poteſtati. n. 2.

Præſcripſerunt Legati à latere poteſtatem abſolvendi à cenſura Canonis. p. 690. n. 3.

Præſcriptio quomodo per actus merè voluntarios ſeu gratuitos poſſit introduci? p. 690. n. 3.

Præſcriptio privilegij eſt, ſicut privilegium, revocabilis. p. 690. n. 3.

Præſcribi ab Inferiore privativè poteſt contra Epiſcopum Iuriſdictio in Diœceſanos, p. 717. n. 2. Non tamen ei omne Ius corrigendi adimi. p. 718. n. 3.

Præſcriptione obtinere poteſt Epiſcopus Ius eligendi Prælatum etiam regularem in ſua diœceſi p. 824. n. 1.

Præſcriptione non poteſt Eccleſiæ Ius exemptionis adimi, niſi centum annor. p. 825 n. 3.

Præſcribi contra Eccleſiam Rom. non poteſt niſi centum annis. p. 825. n. 3.

Præſcriptio contra Eccleſiam, vacante Prælaturà, dormit. p. 826. n. 3.

Præſcriptione XL. annor vel immemoriali obtinere poteſt Eccleſia exemptionem à Iuriſdictione Epiſcopi. p. 826. n. 1.

Præſcriptionum temporalium quænam currant vel non currant contra Minores? p. 832. n. 1.

Præſcriptio Iudicialis quid? p. 832. n. 1.

Præſcribi contra Iudicis officium ordinariè non poteſt, niſi per longiſſimum tempus XXX. annor. p. 838. n. 6.

Præſcribitur Ius perſonale non niſi XXX. annis. p. 861. n. 7.

Præſentatio.

Præſentatio à pluribus Collegijs collegiatim ſumptis quomodo communi conſenſu fiat? p. 90. n. 9.

Præſentatio Reſcripti Iuriſdictionem tribuit Iudici. p. 94. n. 2.

Præſentatio ad Beneficium non tribuit Ius, niſi remotum. p. 129. n. 7.

Præſentatus ad unum beneficium ſi ſine mentione illius impetret Reſcriptum ad aliud eſt irritum. p. 129. n. 7.

Præſentatio non vitiatur, ſi Patronus dicat: *eligo præſentandum.* p. 226. n. 4.

Præſentatio quandoque dicitur Electio. p. 227. 1.

Præſentatio quomodo differat ab Electione? p. 228. n. 3. in multis æquiparantur. p. 297. n. 3

Præſentandi Epiſcopi Ius competit ex privilegio Regi Hiſpaniæ & Galliæ, p. 234. n. 14. & alijs extra Germaniam. p. 509. n. 3.

Præſentatio illiterati quando ſit ipſo Iure irrita, vel reſcindenda? p. 257. n. 10. & 11.

Præſentatus invalidè ob crimen, non poteſt, etſi emendatur, iterum præſentari? p. 270. n. 2. §. In poſteriore.

Digitized by Google

Præſentatio, bonâ fide facta ab habente poſſeſſionem Iuris præſentandi, eſt valida. p. 297. n. 5.

Præſentare eſt fructus Iuris patronatus. ibid.

Præſentandi Ius poteſt à Laico præſcribi. p. 298. n. 4.

Præſentatorem Eccleſiaſticum ob certam perſonam non præſentatum qui iniuſte gravat, eſt ipſo facto excommunicatus. p. 405. n. 1. Licet eum gravet ex mandato alieno. n. 4. Aut eius tantùm conſanguineos. n. 5.

Præſentatio comprehenditur etiam nomine proviſionis. p. 418. n. 4.

Præſentatus Religioſus Mendicans in diſcordia; aut non-mendicans à minore parte, nihil inde Iuris conſequuntur. p. 418. n. 4.

Præſentandi Ius amittit Patronus per Vnionem beneficij. p. 496. n. 4 p 584. n. 3.

Præſentandi Ius per negligentiam amiſſum recuperat Patronus factâ una collatione, etiam ſine effectu p. 496. p 6.

Præſentatot inſtituere poteſt de Iure Vicarius p. 597. p. 8.

Præſentatio minus Ius tribuit ad beneficium, quàm Inſtitutio aut collatio. p. 693. n 3.

Præſentare nullum, & inhabilem, ſunt paria. p. 705. n 2.

Præſentandi Ius eſt res ſpiritualis. p. 777. De eo tranſigere interventu rei temporalis eſt ſimoniacum. ibid.

Præſentatori gratis & abſque pacto aliquid donare non eſt ſimonia. p. 778. n. 2.

Præſtimonium.

Præſtimonij pro ſtipendio poſſeſſi non tenetur meminiſſe impetrans Reſcriptum beneficiale Gratiæ. p. 117. n 2. Tenetur impetrans Reſcriptum beneficiale Iuſtitiæ. ibid.

Præſumptio.

Præſumendum pro Principe in dubio. p. 23. n. 10.

Præſumi non debet Princeps aliquid concedere aut mandare cum præjudicio alterius. p 80, n. 3. p. 120, n. 5. p. 158. n. 1.

Præſumitur negligens, qui Reſcripto Iuſtitiæ per annum non eſt uſus. p. 81. n. 4 p. 84. n. 3. p. 112. n. 4.

Non præſumitur dolus. ibid. p. 354. n. 2.

Præſumptio cedit Veritati. p. 83. n. 2.

Præſumptio Iuris & de Iure ſi contra eſt, non facilè quis admittitur ad probationem contrarij. ibid.

Præſumitur Error ſcribentis, ſi Verborum conſtructio Reſcriptum Iuſtitiæ faciat Iuri communi contrarium. p. 97. n. 1.

Præſumptio Iuris ſtat pro Prælato in dubio, an requirendus ſit conventûs conſenſus? p. 106. n 5.

Præſumptio eſt pro Iudice in dubio, an rectè proceſſerit? p. 116. n. 2. p. 295. n. 8.

Præſumptio eſt, ſucceſſorem non ignorare leges anteriores. p. 120. n. 5.

Præſumi bonus non ſolet Prælatus confirmandus, ſed probari debet. p. 240. n. 5.

Præſumi in dubio non debet actus Iure poſitiuo irritus, eſſe etiam quoad conſcientiam irritus. p. 258. n. 16.

Præſumptiones contrariæ ſi concurrunt, ſe mutuo infringunt. p. 278. n. 7.

Præſumptionibus quoque probari poteſt negatiua. p. 295. n. 10.

Præſumitur in dubio compromiſſum factum in bonum Eccleſiæ, non compromiſſariorum. p. 313. n. 7.

Præſumitur poſſeſſio nova eſſe vitioſa, ſi titulus non poſſit iuſtificari. p. 316. n. 4.

Præſumitur ſcienter elegiſſe, qui indignum elegit. p. 374. n. 1.

Præſumitur Iuri ſuo renuntiare, qui lite cedit. p. 378. num. 8.

Præſumitur poſſeſſor bonæ eſſe fidei donec contrarium appareat. p. 379. n. 1.

Præſumptio ſi ſit contra allegantem ignorantiam, debet eam probare Iuramento. p. 398. n 3.

Præſumitur ſententia Iudicis, etiam Arbitri iuſta. p. 470. n. 1. Niſi dubitetur de eius Iuriſdictione. p. 471. n. 2. Vel appellatio ſit interpoſita. ibid. Vel contrarium oſtendatur. ibid.

Præſumptio pro Iudicis ſententia ſit & quomodo ſit Iuris ac de Iure. p. 471. n. 3.

Præſumitur poteſtati Vicarij generalis ſubeſſe, quidquid non oſtenditur de Iure aut conſuetudine eſſe ſpeciale. p. 593. n. 1. Quænam ſint hæc ſpecialia? n. 2. & ſeqq.

Præſumi non poteſt Pontifex, per Reſcriptum derogare Iuri prius alteri conceſſo. p. 614. n. 1.

Præſumptio Iuris & de Iure cedit Veritati cognitæ & probatæ. p. 661. n. 3

Præſumptio Iuris ſi ſit contra poſſeſſorem debet is exhibere titulum. p. 728. n. 2.

Præſumitur adhuc ſubiectus eſſe, qui ante fuit. p. 778, num. 3.

Precarium.

Precario ſi addatur clauſula de non revocando, & de mente dantis conſtet, habetur clauſula pro non adiectâ. p. 35 n. 14. In dubio cenſetur tranſire in Commodatum. p 36. n. 14.

Precarij naturæ repugnat irrevocabilitas. p. 36. n. 14.

Preces Vide *Reſcriptum*, *Supplicatio*.

Precum Veritas in Reſcripto probanda ab Impetrante. p. 99. n. 4

Precum veritas in Reſcripto cautè examinanda ab Ordinariis & Confeſſariis ex tempore *data* & formâ litterarum. p. 100 n. 7.

Preces ſufficit eſſe veras tempore, non quo facultas diſpenſandi committitur, ſed quo diſpenſatio fit. p. 100. num. 7.

Preces inſtituendæ defuncto Pontifice pro concordi Electione novi. p. 396. par.

Preces aliorum an & quomodo admitti poſſint pro aliquo eligendo vel inſtituendo ad beneficium? p. 535. num. 2.

Presbyter Vide *Sacerdos.*

Presbyteri duo in dignitate ſufficiunt cum Epiſcopo ad conſecrandum Epiſcopum. p. 252. n. 6.

Presbyteri olim non fiebant ante annum XXX. ætatis. p. 262. n. 20.

Primas.

Primas quid? p. 712. Quomodo differat à Patriarcha? p. 713.

Primas viſitare poteſt ſubiectas Eccleſias. p. 755. n. 2.

Primicerius.

Primicerij dignitas non poteſt ſine autoritate Pontificis extingui. p. 27. n. 2.

Primicerij dignitas maior quàm Præcentoris. p. 186. num 6.

Primicerij Etymologia quæ? p. 581.

Primicerius olim dicebatur, qui fuit Notarius. p. 581.

Primicerius alicubi dicitur idem ac Præcentor. ibid. Quodnam eius officium? ibid.

Primicerius ſi habeat præeminentiam in choro, Capitulo, & proceſſione cenſetur habere dignitatem ſeu perſonatum. p. 581.

Primogenitura.

Primogenituræ ſtatutum cùm ſit, excludit fratres futuros Clericos, non iam ante factos. p. 43. n. 13.

Primipilus.

Primipilus eſt annonæ militari præfectus. p. 192. n. 7.

Princeps.

Principes ſuis legibus per ſe & directè non obligantur. p. 17. n. 5.

Principes Imperij, Duces &c. poſſunt ſtatuta Legibus Cæſareis contraria facere, ſed ſine præiudicio aliorum. p 20. n. 4.

Principum Reſcripta ſemper intelligenda cum hac clauſula: *ſine alterius præiudicio*; *ſalvo Iure alterius*, &c. p 22. n. 9. *Vide* Reſcriptum.

Princeps non poteſt aliis Ius ſuum auferre. p. 22. n. 9. Niſi ex plenitudine poteſtatis ob bonum publicum. p. 22 n. 10. Quatuor in hoc obſervanda. p. 23. n. 11.

Princeps in dubio nunquam præſumendus eſt velle alteri præiudicare. ibid. p. 80. n. 3. p. 120. n. 5 p. 158. num. 1.

Principum Reſcripta, quæ derogant Iuri tertij, ſunt ſuſpecta de falſitate & obreptione. p. 23. n. 10.

Pro Principe præſumendum in dubio. p. 23. n. 10.

Princeps, niſi certò conſtet, non eſt cenſendus uti plenitudine poteſtatis. p. 23. n. 10.

Princeps abſque iuſta cauſa non poteſt ferre ſententiam Legibus Reipubl. contrariam. ibid.

Principis Reſcriptum contra ſententiam, quæ in rem iudicatam tranſiit, eſt irritum. p. 23. n. 11.

Princeps poteſt privilegium ſubditis conceſſum auferre abſque cauſa, ſi in contractum non abiit. p. 23. n. 11.

Princeps, ſi poteſt, tenetur pro rebus ex plenitudine poteſtatis ablatis facere compenſationem. p. 25. n. 14. Pacem facere debet, ſi poteſt, ſalvo ſubditorum Iure. ib.

Principis propria eſt poteſtatis plenitudo in tollendo Iure ſubditorum. p. 25. n. 15. Communicabilis tamen etiam aliis. ibid.

Princeps ſecularis nunquam vi privilegij habet tantum poteſtatem in Clericos quantam in Laicos. p. 42. num. 10.

Principis eſt legem dubiam autoritativè interpretari. p. 50. n. 3.

Principem non excuſat ignorantia Iuris. p. 55. n. 3.

Princeps curam Reipubl. debet ipſe gerere. p. 55 n. 4. Et non totam relinquere Conſiliariis. p. 177. n. 3.

Princeps ſolus poteſt delegare cauſam, remoto Appellationis remedio. p 63. n 1. p 642. n. 5.

Princeps debet habere unum calamum & unam linguam; non plures. p. 64. n. 3.

Princeps ſi mandet illicita, non eſt ei parendum, p. 73. n. 3.

Princeps poteſt pro ſuo arbitrio inhabilitatem ex Iure poſitiuo ortam validè tollere. p 73 n. 3.

Principem contra non eſt, obreptitia eius Reſcripta ut iniqua irrationabilia refutare. p. 73. n. 4.

Principis de poteſtate diſputare inſtar Sacrilegij cenſetur. p. 73. n. 4.

Princeps non poteſt obligari ad certam formam Reſcripti. p. 75. n. 4. *Vide* p. 121. n. 5. p. 153. n. 3.

Princeps ex poteſtatis plenitudine poteſt agere contra Ius commune & ſtylum curiæ. p. 82. n. 4.

Principes ſupremi eligere debent Arbitros, ſi in ſuis controverſiis ipſi convenire nequeant. p. 90. n. 8.

Principum propria eſt liberalitas. p. 92. n. 1.

Princeps in Reſcriptis Iuſtitiæ non ſolet à Iure communi recedere. p. 97. n. 1.

Principis beneficia ſic interpretanda, ut non præiudicent Iuri quæſito tertij. p. 98. n. 3 p. 155. n. 1.

Princeps quæ facti ſunt, ignorare cenſetur. p. 121. n. 6.

Princeps certæ Verborum formæ non eſt adſtrictus. p. 153. n. 3.

Princeps non poteſt ſuo ſucceſſori legem præſcribere. p. 171. n. 4. p. 286. n. 4.

Princeps Laicus non poteſt Electionis tractatui ſe immiſcere. p. 273. n. 5. Advocari tamen & adeſſe poteſt ut defenſor. p 273. n. 6.

Principi etiam Laico Electionem intimari conſultum eſt. p 273 n. 4. Vt ei mors Prælati denuntianda ſit, ex conſuetudine, privilegio, & fundatione fieri poteſt. num. 7.

Princeps nullus poteſt eligi in Rectorem aut Senatorem Vrbis Romæ ſine licentia Pontificis ſcripta. p. 411. n. 3. Niſi ſit Romæ oriundus, aut perpetuus inhabitator. n. 4.

Princeps poteſt aliquid contra leges cæſareas; non item Epiſcopus contra univerſales Eccleſiæ Canones ſtatuere. p. 452. n. 3.

Princeps ſuperiorem non habens eſt Iudex in propria cauſa. p. 487. n. 1.

Principi malè adminiſtranti dari debet Coadiutor; à quo? p. 502. n. 1. Quid Iuris habeat eiuſmodi Coadiutor? n. 2 & 3.

Princeps Laicus poteſt legitimare ad officia civilia; non ad Ordines. p. 545. n. 1.

Principis Mandatum cenſetur expeditum & efficax, antequam innoteſcat delegato. p. 619. n. 5. Quodnam diſcrimen inter illud & privilegium. ibid.

Principe inferior an & quomodo poſſit ſuo delegato dare poteſtatem ſubdelegandi? p. 644. n. 10. *Vide* Subdelegans.

Princeps delegatam Iuriſdictionem & privilegia poteſt pro arbitrio revocare. p. 663. n. 5. quomodo Ordinarius? n. 6.

Principi ſpecialiter reſervata poſſunt per immemorialem conſuetudinem præſcribi. p. 690. n. 1. Modò non ſint ſupremæ eius poteſtati intrinſeca. n. 2.

Princeps etiam iubeſt in ſpiritualibus Epiſcopo, velut ſuo ordinario. p. 738. cui? ibid.

Principes & Domini ſeculares debent reverentiam Sacerdotibus. p. 738. p. 739. n. 2.

Prin-

Principis à ſententia non poteſt appellari, ſed ſolum ſupplicari. p. 830. n. 1.

Princeps ſolus poteſt reſtituere in integrum contra ſententiam delegati. p. 835. n. 3.

Principale.

Principale concedens concedit etiam acceſſoria & præparatoria. p. 89. n. 7.

Principali parte Reſcripti corruente corruit & acceſſoria. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.

Principale mandans cenſetur etiam mandaſſe acceſſorium. p. 140.

Principale non tollitur ablato acceſſorio. p. 252. n. 5.

Prior, Prioriſſa Prioratus.

Prior, non clauſtralis habet dignitatem & poteſt eſſe delegatus Pontificis eiúſque legati. p. 263. n. 4.

Priores electi à quo confirmandi? p. 239. n. 3.

Prioriſſæ à quo? p. 240. n. 4.

Prioratus conventualis eſt beneficium tantùm manuale; concedi tamen alicui poteſt à Pontifice in perpetuum. p. 276. n. 1.

Prioratus non poteſt committi alicui nondum profeſſo. p 366. n 2.

Prior in Monaſterio inferiore an & quando eligendus aut confirmandus ab Abbate Superioris? p. 371. n. 3.

Prior Conventualis debet intra annum fieri Sacerdos ſub privatione Iuris ipſo facto. p. 415.

Prioriſſa ſeu Abbatiſſa eligenda quot ætatis & profeſſionis annos habere debeat. p. 445. n. 1. & 3.

Prior quid poteſtatis habeat in Monaſterio? p. 745. num. 6.

Prior conventualis an & quomodo poſſit ſine conſenſu Capituli tranſigere? p. 771. n. 2.

Prioritas.

Prius impetrans litteras ad beneficium præfertur poſterius impetranti. p. 125. n. 2.

Prior nominatus in Reſcriptis vel Iure eſt dignior. p. 109. n. 5.

Prius nominatus in inſtrumento vel diſpoſitione præſumitur in dubio dignior & præferendus. p 449.

Privatio.

Privationis pœna ob contumaciam cenſetur ceſſare ceſſante contumacia. p 46. n. 3. Niſi aliud ſit expreſſum. ibid. Aut contumacia tranſierit in delictum ſpecificum. n. 5.

Privatos Iure eligendi poſſunt alij Capitulares, ſi velint, ad electionem admittere. p. 301. n. 2. Vno ſe opponente non poſſunt. p. 301. n. 3.

Privati Iure eligendi id recuperant per vocationem aut admiſſionem ad Electionem, etſi poſtea impediatur vel reſcindatur. p. 302. n. 3.

Privati Iure eligendi in prima electione, ſi proximè ſequens non valeat, debent rurſus admitti ad tertiam. p. 302. n. 4.

Privati Iure eligendi an & quomodo ab Electione etiam vi repellendi? p. 303. n. 6.

Privat Iure eligendi Excommunicatio non minor, ſed maior. p. 336. n. 1. 2.

Privati an privandi ſint Iure ſuo eligentes non ſervatâ formâ Scrutinij? p. 548. n. 14.

Privantur Iure eligendi, qui cum abuſu poteſtatis Laicæ eligunt. p. 352. n. 9. Et quidem ipſo Iure pro ea vice. n. 12. Niſi ex metu gravi vel probabili errore fecerint. p. 352. n. 10.

Privari poſſunt Iure eligendi pro ea vice, qui publicatis ſuffragijs omittunt eorum collationem. p. 369. n 18.

Privantur Iure ſuo Compromiſſarij eligentes indignum ſive ſcienter, ſive ignoranter. p. 441. n. 2.

Privati ſunt Iure ſuo eligentes ſcienter indignum ad dignitatem Epiſcopalem, eáque inferiorem. p. 441. n. 5. 6.

Privilegium.

Privilegium eſt lex non quoad privilegiatum ſed alios. p. 5. n. 5.

Privilegio in ſui favorem conceſſo poteſt Capitulum ſine authoritate Epiſcopi renuntiare. p. 16. n. 3.

Privilegium communiter intelligendum *ſalvo Iure alterius, ſine præiudicio aliorum*. p. 22. n. 9. p. 461. n. 2. Contra Ius tertij, etiam ex motu proprio aut certâ ſcientiâ datum, cenſeri debet obreptitium. n. 10.

Privilegium ſubditis conceſſum poteſt Princeps pro libitu auferre, niſi in contractum tranſierit. p. 23. n. 11. Non ſubditis, Iure iam quæſito, ne quidem per plenitudinem poteſtatis. p. 75. n. 7.

Privilegium per unum actum contrarium amitti poteſt; p. 29. n. 9. Si tamen ſit negativum; n. 10. Et voluntatie agatur contra illud; n. 11. Et tractum habeat non ſucceſſivum, ſed initerabilem: ibid. Agatur autem contra ab ijs, qui renuntiare poſſunt. p. 30. n. 12.

Privilegium affirmativum non amittitur per non-uſum, niſi & præſcriptio accedat; p. 29. n. 10. Vel habentes velint per non-uſum ei renuntiare. p. 207. n. 5.

Privilegium habens actum iterabilem plerumque non amittitur per unũ aut plures actus contrarios. p. 29. n. 11. Inde tamen conſtituitur alter in poſſeſſione. ibid.

Privilegium extinguendi dignitatem Primicerij amittitur per unum actum contrarium. p. 30. n. 11.

Privilegio qui non expreſsè, ille nec tacitè renuntiare poteſt. p. 30. n. 12.

Privilegio perſonali quivis poteſt renuntiare. ibid. Communi & utili nemo niſi tota communitas. ibid.

Privilegium inutile aut noxium per ſe ceſſat. ibid.

Privilegium Dignitati aut loco datum eſt etiam commune. ibid.

Privilegium cum clauſula irrevocabilitatis non tollitur, niſi cum expreſſa mentione clauſulæ. p. 36. n. 15.

Privilegium dari poteſt etiam non ſubditis. p 38. n. 2.

Privilegio nemo uti cogitur. ibid.

Privilegio imponendi v.g. collectam Clericis debet Princeps ſecularis moderatè uti. p. 42. n. 10.

Privilegium differt à Reſcripto. p. 62. n. 2.

Privilegium liberè appellandi, quid ultra Ius commune tribuat? p. 63. n. 2. p. 64. n. 3.

Privilegium ſubinde ſolum dat, quod Ius commune. p. 64. n. 2. p. 789. n. 4. Communiter cenſendum eſt dare aliquid ultra. n. 3. propriè eſt *alicuius rei contra Ius commune ex Principis benevolentia conceſſio*. p. 97. n. 3.

Privilegium generale ſemper datur hoc modo, ut occurrente caſu poſſit à concedente limitari. p. 64. n. 5.

Privilegium ſpeciale derogat legi generali. p. 65 n 7.

Privilegio generali derogatur per ſpeciale iam ante conceſſum. p. 66. n. 8. p. 158. n. 2. Vti & per ſubſequens niſi iam ſit alteri Ius in re quæſitum. p. 66. n. 8

Privilegium Principis poteſt futuris eius Reſcriptis formam ſubſtantialem præſcribere. p. 74. n. 2. Vide. p. 75. n. 4. p. 122. n. 5.

Privilegium ſpeciale eſt exprimendum in dato contra privilegiatos Reſcripto, non Iuſtitiæ ſed Gratiæ. p. 75. n. 3.

Privilegio ſpecialem ſui mentionem exigenti poteſt derogare generalis clauſula Reſcripti, ſi ſit extra corpus Iuris; Non item ſi ſit in corpore Iuris. ibid. Idem poteſt etiam derogatoria generalis clauſula in lege vel Canone: n. 5. Niſi privilegium ſit in corpore Iuris; n. 6. Vel remuneratorium, aut per modum contractûs datum. p. 76. n. 7.

Privilegia quædam Mendicantium, alioqui in ſpecie exprimenda, Tridentinum revocavit per ſolam clauſulam generalem. p. 75. n. 5.

Privilegium exemptionis an ſit validum, non poteſt Ordinarius eſſe Iudex? p. 77. n. 12. Etſi ſit ſtrictæ interpretationis, tamen cum datur Clericis comprehendit etiam Canonicos eiuſd. Eccleſiæ. p. 215. n. 1.

Privilegij Apoſtolici interpretatio reſervata eſt eidem ſedi. ibid.

Privilegium in præjudicium alterius eſt ſtrictæ interpretationis. p. 121. n. 1. p. 189. n. 9.

Privilegium *ad placitum concedentis* expirat in eius morte naturali vel civili, non item in eius excommunicatione aut amentia. p. 150. n. 2. Imo ut hodie in praxi obſervatur nec in morte. p. 152. n. 6.

Privilegium dantis cum clauſula *donec revocavero* non expirat cum eo. 151. n. 3.

Privilegium à principe conceſſum *ad placitum ſuæ ſedis* vel *ſedem obtinentis*, non expirat cum concedente. p. 151. n. 4. Imo nec conceſſum *ad utrinſque*, ſuum ſcil. & ſedis, *placitum*. p. 152. n. 6. Nec conceſſum ad ſolum ſuum placitum *ſub nomine* non proprio, ſed *officij* vel *dignitatis*. p. 151. n. 5.

Privilegium perſonale & reale ſumi poteſt non tantum ſubiectivè, ſed etiam activè. p. 151. n. 4.

Privilegium nemini præiudicans eſt amplè interpretandum. p. 152. n. 6.

Privilegium non plus operatur, quàm Verba exprimunt. p. 153. n. 2.

Privilegia non reſidendi perpetua & perſonalia ſunt revocata à Bonifacio VIII. p. 172. n. 1. & ſeqq. Non item data ad certum tempus; n. 1. Vel & ad incertum; n. 2. Nec localia realia. n. 3.

Privilegium contra Ius aut utilitatem publicam cenſendum eſt obreptitium. p. 171. n. 3.

Privilegium eſt conſuetudine fortius. p. 179. n. 1.

Privilegij fama etiam cum conſuetudine immemoriali non ſufficit ad præſcribendum id, cuius es incapax. p. 179. n. 3.

Privilegij vim habet conſuetudo introducta permittente eo, qui poteſt privilegiare. p. 179. n. 4.

Privilegio quidquid poteſt obtineri, poteſt etiam à capaci per conſuetudinem immemorialem. p. 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 235. n. 15.

Privilegium habent Religiones quædam, ut electi ſuperiores non indigeant ſpeciali Pontificis confirmatione. p. 184. n. 4.

Privilegium habens duplicem ſenſum, quando accipiendum ſit proprie vel improprie? p. 188. n. 8. & 9.

Privilegium aut conſuetudo optandi præbendas per Non-uſum non amittitur. p. 207. n. 1.

Privilegio abutens dignus eſt eo privari; & quandoque ipſo facto privatur. p. 212. n. 1.

Privilegium à Superiore conceſſum non poteſt inferior tollere. p. 340. n. 3.

Privilegium contra Ius commune eſt ſtrictę interpretationis. p. 456. n. 1.

Privilegium benedicendi Vaſa ſacra cum chriſmate non amittitur per non-uſum. p. 494. n. 18. Sed ex diuturno non-uſu præſumitur vel non datum, vel revocatum. ibid.

Privilegia confirmari & communicari ſolent tantùm ea, quæ ſunt in uſu. p. 494. n. 18.

Privilegium eligendi pro una vice Confeſſarium quomodo intelligendum. p. 689. n. 7.

Privilegium aliud reale, aliud perſonale. p. 617. n. 1.

Privilegium nomine dignitatis datum tranſit ad ſucceſſorem; p. 617. n. 1. Re etiam adhuc integra. ibid. unde cognoſcatur ratione dignitatis vel perſonæ datum? p. 617. n. 1.

Privilegium ſub nomine dignitatis & proprio ſimul datum, an ſit reale vel perſonale. p. 618. n. 2.

Privilegium inter & Mandatum principis quale ſit quoad acceptationem diſcrimen? p. 619. n. 5.

Privilegia & facultates à Principe aut *Ordinario* poſſunt liberè revocari; p. 663. n. 5. & 6. Niſi in donationem aut pactum tranſierint. ibid.

Privilegia quæ Conſervatorum pro Ord. Religioſis? p. 685. n. 1. & ſeqq.

Privilegium qui non poteſt dare, non poteſt extendere. p. 685. n. 2.

Privilegio etiam Apoſtolico renuntiare poteſt aliquis, ſi in eius tantùm cedit favorem. p. 765. n. 1.

Privilegium Religioſorum de non ſolvendis decimis in quo conſiſtat? p. 776. n. 1.

Privilegium exemptionis non tantùm ad Eccleſiam exemptã pertinet, ſed etiam ad ſedem Rom. p. 825. n. 3. ei non poteſt renuntiare Eccleſia exempta; ibid. Nec poteſt amittere per præſcriptionem, niſi centum annorum. ibid.

Privilegio Papæ obtinere poteſt Eccleſia exemptionem à Iuriſdictione Epiſcopi. p. 825. n. 1.

Privilegia duorum paria ſi concurrant an & quomodo utroque caſſato ſervandum ſit Ius commune. p. 826. n. 6.

Privilegij tenor ſi ſit dubius recurrendum ad originale in Regiſtro Principis. p. 830. n. 4.

Probatio.

Probatio de Veritate precum incumbit impetranti Reſcriptum. p. 67. n. 3. p. 99. n. 4.

Probatio doli ſit per coniecturas. p. 82. n. 4.

Ad probationem contractûs non facilè admittitur, contra quem eſt præſumptio Iuris & de iure. p. 83. n. 6.

Probare quis debeat Reſcriptum eſſe vel non eſſe obreptitiè impetratum? p. 59. n. 4. 5. probandum autem narrata tuiſſe talia vel vera tempore *datæ*. n. 6. & 7.

Probatio ei incumbit, qui dicit, non qui negat. p. 99. num. 4.

Probationes Actoris & Rei ſi ſint pares, quid agendum? p. 286. n. 4.

Probatio morbi ſublati quando incumbat electo? p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Probari negativa non poteſt directè, ſed indirectè tantùm. p. 295. n. 9. Vti & per præſumptiones. n. 10.

Probanda eſt Negativa ab eo, qui in illa fundat ſuam Intentionem. p. 295. n. 10.

Probationem plenam non faciunt teſtes, niſi ſint conteſtes. p. 296. n. 11.

Probatio pro uno loco confirmatur per generalem alibi in provincia conſuetudinem, etiam Iuri contrariam. p. 317. n. 6.

Probatio plena requiritur ad Ius alterius auferendum vel minuendum. p. 393. n. 1.

Probando ſi deficiat oppugnans Electionem quoad formam vel perſonam electi, quam pœnam incurrat? p. 393. par. p. 394. n. 3. 4. p. 441. n. 3. p. 442. n. 7.

Probare ignorantiam Iuramento debet, contra quem ſtat præſumptio. p. 398. n. 3.

Probare creditor adhuc tenetur debitum, quod confeſſus eſt causâ non expreſſa. p. 469. n. 2.

Probanda quomodo ſit negativa delegationis? p. 654. num. 2.

Probat ſolutionem confeſſio recepti debiti, reſpectu cuius? p. 656. n. 6.

Probationes inutiles & tempore incongruo non recipiendæ. p. 661. n. 3.

Probatum eſſe minus eſt quàm judicatum. p. 677. n. 2.

Probationem ſemiplenam facit unus teſtis. p. 784. n. 2. Iuramento completur. ibid.

Probare damni quantitatem læſus poteſt Iuramento Veritatis ſeu veræ æſtimationis. p. 817. n. 3. Non eſt deferendum facilè, ſi alia ſuppetat probatio. p. 818. n. 2. Quomodo ſit deferendum? n. 4.

Probationum terminus peremptorius adſtringit etiam Eccleſiam. p. 826. n. 4.

Probatio neceſſaria ſi ſit omiſſa, poteſt Eccleſia & Minor petere reſtitutionem in integrum, p. 826. n. 4. Sed in cauſa damni tantùm vel lucri, non delicti. n. 5.

Proceſſio.

Proceſſionibus etiam Regulares exempti intereſſe debent, ſi vocentur ab Epiſcopo. p. 710. n. 3.

Proceſſus.

Proceſſum ſuum debet delegatus confirmare intentioni delegantis. p. 104. n. 5.

Proceſſum ipſo Iure vitiat perverſio Ordinis in Reſcriptis & Mandatis præfixi. p. 109. n. 3.

Proceſſus eſt irritus formâ ſubſtantiali commiſſionis ſeu Mandati non ſervata; p. 110. n. 6. Quæ forma ſit ſubſtantialis? ibid.

Proceſſus delegati inſtitutus vi Reſcripti ipſo Iure irriti, eſt irritus. p. 146. n. 3.

Proceſſus erit invalidus, ſi plures Actiones & perſonales intentaturus uni, impetret Reſcriptum ad diverſos. p. 147. par. & prin.

Proceſſu opus non eſt in cauſa notoria. p. 295. n. 7. p. 552.

Proceſſus ordinarius Iudicij ſine litis conteſtatione non ſubſiſtit. p. 377. n. 9.

Proceſſus etſi ſit invalidus, valida tamen eſt confeſſio rei coram Iudice facta. p. 378. n. 5.

Proceſſus ſuper promovendis ad Epiſcopatum inſtituitur in Curia. p. 528.

Proceſſus ſi ſit notoriè iniuſtus, poteſt Iudici etiam violenter reſiſti. p. 610. n. 2.

Procedere non debet Iudex etiam in poſſeſſorio *recuperandæ* contra abſentem, niſi ſit contumax. p. 613. Imo nec ſemper, ſi ſit contumax. ibid.

Proceſſus an licitè vel validè inſtituatur de nocte? p. 638. n. 4.

Proceſſus judicialis incipit per citationem expeditam à Iudice. p. 696. n. 6.

Procedendum quomodo ſit in Notoriis? p. 728. n. 1.

Proceſſus non impeditur alienatione rei litigioſæ. p. 842. n. 4.

Procurator.

Procurator non excedit fines Mandati faciendo connexa. p. 11. n. 2. p. 656. n. 6.

Procuratorem conſtituere poteſt Prælatus ſine conſenſu conventûs. p. 105. n. 1. Non tamen univerſalem. n. 2.

Procuratorem ſine Prælati conſenſu poteſt conſtituere Conventus, ſi bona habeat ſeparata. p. 107. n. 9.

Procurator ad agendam in Iudicio cauſam Monaſterij expedit, ut habeat conſenſum Prælati & Conventûs. p. 107. n. 10.

Procurator tum generalis poteſt abſque ſpeciali mandato impetrare Reſcriptum Iuſtitiæ. p. 122. n. 4.

Procurator validè agit omnia, antequam ſua revocatio ipſi innoteſcat. p. 131. n. 6. Imo & antequam innoteſcat aliis, quibus eſt præiudicialis. p. 131. n. 9. & ſeqq. Præter contractum Matrimonij. p. 132. n. 7. p. 866 n. 3. Et beneficij acceptationem. p. 132. n. 2.

Procurator Negotiationis validè agit, donec eius Revocatio ſit nota in loco, ubi agit. p. 133. n. 11.

In Procuratorem, an in Principalem ſententia ſit ferenda? p. 298. n. 5. p. 799. n. 2. Quid ſecundum Ius Canon. aut Cameram Spirenſem? ibid. Quid ſi Dominus ante latam ſententiam ſit mortuus? p. 801. n. 5.

Procurator ad Electionem mitti poteſt à pluribus unus, vel ab uno etiam plures. p. 338. n. 3. Singuli debent habere poteſtatem eligendi in ſolidum. p. 449. par. Ex pluribus tamen unus tantùm admittendus, & quo delectu? ibid.

Per Procuratorem an quis agere poſſit in cauſa populari? p. 377. n. 1.

Per Procuratorem poſſunt Capitulares impugnare Electionem non Canonicè factam; p. 377. n. 2. Debet habere ſpeciale mandatum. p. 392. n. 3. Quale id eſſe debeat? p. 442. Debet & ad totam cauſam ſufficienter inſtructus eſſe. p. 393. n. 4. Quid hoc ſit? ibid.

Procurator obeſt Domino in omittendo; non in committendo. p. 441. n. 2.

Procurator non poteſt alium ſuo, & alium mittentis nomine eligere. p. 449. n. 2. Niſi ei mandatum ſit de certa perſona eligenda. ibid.

Procurator ſi nullus Capitularium eſſe velit, non poteſt impeditus mittere ſuffragium in ſcripto. p. 449. n. 2. Niſi in electionibus Regularium. p. 450. n. 3.

Procurator ſi nec ipſe nec ſuperior ſciat revocationem,

Digitized by Google

nem. validè renſtiat beneficio p.482 n.3. § *Nec obſtat.*

Procurator ante depoſitum munus non eſt ordinandus. p. 560. n. 1. Niſi ſit miſerabilium perſonarum procurator. n. 2.

Procurator generaliter conſtitutus non poteſt agere, quæ ſpeciale mandatum exigunt. p 593. n. 1.

Procuratorem mittere in arduis non tenetur, qui non ipſe poteſt adeſſe. p.604. n. 3. p.659. n. 1. p.784 n. 1. Niſi impedimentum ſit diuturnum, & cauſa differri nequeat. p.784. n.3.

Procuratori ut fides habeatur, commiſſionem exhibere debet. p 653 n. 1. In dubio admittitur præſtita cautione. p.783. n.2. Vel ſi per teſtes probet. n.3.

Procurator ad lites an poſſit Reſcriptum in favorem domini prorogare quoad locum, tempus, &c. p 656 n 5. Prorogare Mandatum non poteſt. ibid.

Procuratoris Mandatum eſt ſtrictè interpretandum. p.656.n.6.

Procurator ad vendendum an poſſit fidem habere de pretio? p 656. n. 6.

Procurator licet Mandato careat, admittitur, ſi Inſtrumenta ſecum deferat, & cautionem de ratihabitione præſtet. p 658. n 2.

Procurator in cauſa ſui Monaſterij eſſe poteſt Religioſus. p 734. n. 4.

Procurator ad agendum poteſt etiam tranſigere, ſi habeat mandatum generale & liberum. p.771. n.2. §. *Deinde.*

Procurator ad lites quomodo differat ab Advocato? Remiſſivè. p. 782. n 1.

Procurator falſus conveniri debet de ſuis geſtis, & non principalis. p.783. n.1. Acta eius in Iudicio nullius ſunt momenti. p 786.n.2.

Procurator poteſt revocari ſolis verbis, etſi ſit per Inſtrumentum conſtitutus. p 784. n. 1.

Procurator Epiſcopi ad lites poteſt etiam eſſe Sacerdos. p 786. n. 1.

Procuratoris inhabilis exceptio an ante vel poſt litem conteſtatam debeat opponi. p 716 n 3.

Procurator in criminalibus conſtitui non poteſt ab Actore. p. 787. n.2. Poteſt à Reo ad defendendum. ibid. Vel ſaltem ad excipiendum. ibid.

Procurator expenſas repetere poteſt, etſi eventus fuerit infelix; p. 788. n. 1. Poteſt & ſalarium petere, ſi abſque ſua culpa ſit revocatus. p 802.n.2

Procuratorem ad agendum inſtituere poteſt Univerſitas; p.789 n. 1. Vocatur propriè Syndicus ſeu Actor. ibid.

Procurator eſt, qui mandato domini aliena negotia adminiſtrat. p.789. n. 1. p. 790. prin.

Procurator eſt & dici poteſt, quem Epiſcopus, in cauſa Eccleſiæ conſtituit; p 790. prin. Vel alius beneficiatus. ibid.

Procuratorem conſtituere non poteſt Tutor ante litis conteſtationem. p.790. prin.

Procurator ad agendum cenſetur etiam conſtitutus ad reſpondendum in Reconventione. p 791.n.3.

Procurator generalis ad negotia cenſetur etiam conſtitutus ad lites. p.792 n.1. p 803. Non econtra, ibid.

Procuratori an & quomodo concedendæ ad dominum conſulendum induciæ. p.792 n.3 p 832.n.1.

Procurator ſine mandato ſufficienti cenſetur eſſe nullus. p. 793. n. 2. Inſufficiens eſt, ſi detur ad agendum tantùm, & non ad defendendum. ibid.

Procuratore ad lites revocato, acta cum eo ſunt irrita, p. 794. n. 1. Si revocatio ſit intimata Iudici; ibid. §. *Ratio.* An etiam ſi ſoli adverſario? p. 132. n. 10. p.794. n. 1. §. *In tradito.* Imo & ſi neutri; modò neque conſtitutio ſit ijs inſinuata. p 794. n. 1. Aut tantùm Procuratori generali inhibitio fiat quoad cauſam particularem, p.795. n.2. § *Deinde.*

Procurator lite conteſtata non poteſt invitus revocari, niſi cauſâ cognitâ. p.795. n.3. p.801. n. 1. Quænam rationabiles cauſæ eum revocandi. p. 801. n. 1. ante litis conteſtationem poteſt liberè revocari. p. 801. n. 1.

Procuratoris ad lites poteſtas re adhuc integra expirat per mortem conſtituentis; p. 795 n. 4. p 799. n. 2. Non item re iam cœpta. p. 795 n. 5. p. 801. n. 5. Imo etiam tunc ſi ſit conſtitutus à beneficiato in cauſa beneficij vel Eccleſiæ. p 799 n. 5. Aut ad negotia ibid.

Procurator an & quomodo negotium, à Prælato commiſſum, poſſit ſede vacante expedire? p. 796. n 6.

Procurator conſtitui poteſt etiam filiusfam ſine patris conſenſu. p 798 n. 1. p. 803. Ad lites debet eſſe Annorum XXV. p. 803. §. *Procurator.* Ad negotia XVII. ibid.

Procurator ad lites etiam futuras poteſt conſtitui. p 797. n.2.

Procuratore uno dato qui conſtituit alium hoc ipſo tacitè revocat priorem. p 797. n. 3 p 803. Niſi unus ſit generalis, alter ſpecialis. p. 797. n. 3. Quid ſi ſimul ambo conſtituti ſint? p. 804.

Procurator ad lites contra ſententiam appellare poteſt & debet; p 797. n. 4. Uti & appellationem proſequi ſine novo mandato. p. 797. n. 4.

Per Procuratorem impetrare Reſcriptum Papæ, aut in Judicio agere non poteſt excommunicatus. p 797. n. 1. Conſtituente in excommunicationem lapſo ſuſpenditur eius officium. p. 798 n. 2.

Procurator an validè conſtituatur à communitate, cuius capita ſunt excommunicata? p. 797. par. p. 798. n. 3.

Procurator in cauſis ſpiritualibus poteſt etiam eſſe Laicus. p. 799. n. 1.

Procurator fit litis dominus per eius conteſtationem, p. 799 n 2. Non poteſt alium Procuratorem ſubſtituere niſi lite conteſtatâ. ibid. Vel niſi in rem ſuam ſit datus. p. 800. n. 3. Vel a domino poteſtatem ſubſtituendi acceperit. n 4.

A Procuratore quomodo poſſit litis inſtantia transferri in alium. 801. n. 3. Vel in ipſum Dominum. ibid. p. 806. §. *Quæres.*

Procurator in rem ſuam datus, quid ſit? p. 800. n 3.

Procurator generalis ad negotia poteſt ſibi ſubſtituere alium? non generalem, ſed ſpecialem. p. 800. n. 5. Quomodo & ſpecialis? ibid.

Procurator lite conteſtata non poteſt reſignare procurationem, niſi neceſſitate cogente. p. 802. n. 3. Poteſt ante litis conteſtationem niſi Reus pro ipſo ſcienter ſatis dederit. ibid.

Procuratore cum ſuo poteſt Dominus adeſſe iudicio. p 801.

Digitized by Google

p. 801. n. 4. Ad quid? ibid. Domino ipſo in Iudicium veniente an & quomodo revocetur mandatum procuratorum? p. 809. §. ſin autem.

Procurator an & quomodo ſubſtitutum ſuum poſſit revocare? p. 801. 5. Diſcrimen quoad hoc inter illum & delegatum Pontificis ibid.

Procurator ad plures cauſas ſi in una ſibi ſubſtituat aliquem, poteſt reliquas ipſe agere. p. 802. n. 5. §. *Si Procurator*.

Procurator ad ſpecialia quædam cum clauſula generali: *& ad alia*, admittendus eſt ad alia ſpecialia p. 802. §. *Si in.* ſed ſimilia tantum & minora, non maiora; ibid. §. *Exemplum*. Et ſi ſpecialia ſint expreſſa per mittendo, non excipiendo. §. *Declarandum*.

Procurator abſque ſpeciali mandato non poteſt adverſario deferre Iuramentum deciſivum. p 802. §. *Non poteſt*. Nec tranſigere aut paciſci. ibid. Niſi ſimul ſit adminiſtrator cum libera. ibid. §. *Pro intellectu*.

Procurator generalis ad negotia non poteſt alienare aut tranſigere. p. 803. §. *Similiter*. Poteſt tamen agere & defendere in Iudicio. ibid. §. *Qui*

Procurator non cogitur officium procurationis ſuſcipere. p. 804. n. 1. Suſceptum autem tenetur exequi vel re integra renuntiare. ibid.

Procurator conſtitutus ſub hac forma: *quoties abeſſe me contigerit* an & quomodo per meam præſentiam revocetur? p. 305. §. *Sin autem*.

Procuratoris Mandatum ad matrimonium eſt ſpeciale. p. 806. n. 1. Ab eo non poteſt alius ſubſtitui. ibid. par. & n. 2. Idem eſt de ſponſalibus. p. 807 n. 4.

Procurator ad petendam reſtitutionem in integrum an indigeat mandato ſpeciali? p. 832. n. 2.

Procuratoris confeſſione judiciali ſi læſa ſit Eccleſia, quomodo ea poſſit iuvari? p. 838. n. 1.

Procurator ſi abſque mandato compromittat vel aliud præſtet, ſit executio contra ipſum. p. 854. n. 10.

Procurationes.

Procurationes Viſitatori Diœceſis debitæ quid ſint? p. 575. n. 7.

Procurationes debentur Viſitatori ex lege Diœceſana. p. 721. n. 3.

Procurationibus nequaquam gravandæ Eccleſiæ. p. 721. n. 4. à pauperibus Eccleſiis omnino non exigendæ. ibid.

Profeſſus, Profeſſio.

Profeſſio eſt irrita ſi fiat cum proteſtatione intrinſecè eius valori repugnante. p. 35 n. 13.

Profeſſus Eccleſiæ Cathedralis Regularis poteſt eſſe Iudex delegatus Pontificis & Legati Pontificij. p. 164. num. 8.

Profeſſus invalidè, quamdiu id ignorat, nunquam ratificat. p. 198. n. 10.

Profeſſio Religioſa eſt irrita, ſi ſit per metum gravem iniuſte extorta. p. 273. n. 3.

Profeſſus qui non eſt, non poteſt eligi in Prælatum Regularis Eccleſiæ, niſi ea ſimul ſit Cathedralis. p. 305. num. 1.

Profiteri Religionem cum pacto, ut in Abbatem eligatur, eſt ſimonia; & Electio irrita. p. 334. n. 2.

Profeſſus ob ſpem Prælaturæ eſt eâ indignus. p. 334. num. 2.

Profeſſionem cùm quis facit, non poteſt ſimul in eodem tempore in Abbatem regularem eligi. ibid.

Profeſſionem inter & Electionem quantum eſſe debeat intervallum, non eſt definitum. p. 335. n. 4.

Profeſſio ante abſolutum probationis annum olim fuit; hodie non eſt valida. p. 335. n. 4.

Profeſſio olim ex diſpenſatione Legati fieri potuit ante Noviciatûs annum abſolutum. p. 335. n. 5. Hodie ita fieri non poteſt niſi ex diſpenſatione Pontificis, p. 336. n. 5.

Profeſſione nondum factâ Abbas eligi nemo unquam potuit, niſi per diſpenſationem Pontificis. p. 336. n. 5.

Profeſſus amittit Ius ſuffragij in ſuo Monaſterio, ſi ad aliud transferatur. p. 361. n. 2. Niſi illud ſit illi pleno Iure incorporatum; & quid hoc ſit? p. 362. n 4.

Profeſſus ad locum non poteſt cogi ad tranſitum in aliud Monaſterium. p. 362. n. 3.

Profeſſo an & quomodo Ius ſuffragij in duobus monaſterijs poſſit gratuito concedi? p. 362. n. 5.

Profeſſionem expreſſam qui nondum fecit, in Prælatum regularem aſſumi non poteſt. p. 365. n. 1. p. 423. Nec Prioratus aut ulla adminiſtratio committi. p. 366. num. 2.

Profeſſio eſt irrita, ſi fiat ante expletum probationis annum. p. 365. n. 1

Profeſſus tacitè poteſt eligere, non item eligi in Prælatum ſui ordinis. p. 423. Poteſt tamen eligi in Epiſcopum, etiam Regularem. ibid.

Profeſſus qui non eſt expreſsè vel tacitè, ad Electionem admitti non debet. p. 435 n. 2.

Profeſſionis & ætatis anni quot ſint requiſiti in eligenda Abbatiſſa ſeu Prioriſſa? p. 445. n 1. & 3.

Profeſſio Religioſa Epiſcopi an ſit irrita? p. 477. n. 3.

Profeſſio Religioſa non diſſoluit Matrimonium conſummatum. p. 565. n. 1.

Profeſſus ante alios præcedit alios. p. 736.

Ad Profeſſionem in Eccleſia Regulari etiam non-Cathedrali, an poſſit admittere Capitulum ſede vacante. p. 751. n 10.

Profeſſio Religioſa ex metû gravi & iniuſtè incuſſo facta eſt ipſo Iure eccleſiaſtico irrita. p. 809. n. 2. Convaleſcere poteſt per ratificationem ſequentem etiam tacitam. n. 3. Non tamen durante metu. p. 810. n. 5. Cui in tali caſu incumbat probatio? p 809. n. 4.

Prohibitio.

Prohibitio quandoque non durat ultra tempus, quo prohibens eſt in Magiſtratu. p. 46. n. 6.

Prohibentis in re communi melior eſt conditio. p. 301. n. 3.

Prohibitum cenſetur, quod conceſſum non reperitur, quo ſenſu? p. 454. n. 5.

Prohibito uno prohibentur ea, per quæ venitur ad illud. p. 607. n. 7.

Prohibentur multa fieri, quæ ſi facta ſint, valent. p. 638. n. 4.

Prohibiti qui non ſunt, cenſentur admiſſi. p. 799. n. 2.

Promiſſio.

Promiſſio contra Ius publicum aut obedientiam ſuperiori debitam, non obligat. p. 729. n. 1.

Promiſſio etiam iurata de re illicita non eſt obligatoria. p. 729. n. 2.

Promiſſio acceptata parit in Iure Canonico actionem. p.759. Niſi facta eſſet animo ſe obligandi tantùm ex fidelitate. ibid. Aut abſque expreſſione cauſæ. ibid. Vt ſervetur hodie raro quis à Iudice compelli ſolet. p.759.

Promiſſio de beneficio nondum vacante eſt prohibita. p.768. Niſi fiat per plenitudinem poteſtatis Papalis. ibid.

Promiſſio de re turpi an & quando pariat obligationem? p.764 n. 2.

Proprietas.

Proprietatis meminiſſe in libello de poſſeſſione nil obeſt. p. 84. n. 8.

Proprietas Voto paupertatis repugnant quid? d. 197. n. 8.

Proprietatis defectus notorius aut ſponte confeſſus elidit poſſeſſionem, p. 363. n. 5.

Prorogatio.

Prorogatio Iuriſdictionis delegatæ fieri poteſt conſenſu partium de re ad rem; non de perſona ad perſonam. p. 139. n. 5. Quo modo & ſenſu. p.666. n. 3.

Prorogatio Iuriſdictionis manifeſta alia, alia dubia. p. 656. n. 4. Quomodo utraque poſſit vel non poſſit per conſenſum partium fieri, quoad ſubſtantialia vel accidentalia ibid.

Prorogetur ut Iuriſdictio, requiritur & poteſtas & voluntas ſe ſubijcientis Iudici. p. 666. n. 3.

Prorogare ſe in Iuriſdictionem Laici non poteſt Clericus. p. 666. n. 3. Nec in Iuriſdictionem alieni Epiſcopi ſine conſenſu proprij. ibid.

Prorogare ſe in Iuriſdictionem Epiſcopi non contentioſam ſed voluntariam poſſunt Exempti. p. 667. n. 3.

Prorogare poteſtatem abſolvendi à cenſura Canonis quis poſſit Legato à latere. d. 695. n. 2.

Proteſtatio.

Proteſtatio facto contraria nil iuvat. 84. n. 9.

Proteſtatio eſt mentis declaratio de Iure ſuo conſervando, vel alterius Iuri contradicendo. p. 34. n. 10.

Proteſtatio non habentis Ius nihil proficit. p. 34. n. 11. Vel & cum de Iure conſentiendum eſſet. ibid.

Proteſtatio hæreticorum eſt inutilis contra Catholicos bona eccleſiaſtica retinentes, aut recuperantes. ibid.

Proteſtatio eſt conſervativa Iuris in futurum. p. 35. n. 12. Semel legitimè factam neceſſe non eſt ſæpius repetere. p. 35 n. 12.

Proteſtationi contrarius in dubio non præſumitur actus ſubſequens. ibid.

Proteſtatio non debet eſſe contraria actui à proteſtante liberè exercito. p. 35. n. 13. Si actui quoad ſubſtantiam intrinſecè ſeu ex natura rei repugnet, reddit illum irritum. ibid. Si extrinſecè tantùm ſeu ex lege, relinquit eum validum ſed mutat in alium. n. 14.

Proteſtatio, ſi actui quoad accidentia tantùm ſit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n 15.

Proteſtatio, ne ullius ſuffragium valeat, niſi de Iure poſſit, Electioni quandoque præmittenda; p.367. n. 8. Quid & quomodo proſit contra non habentem poſſeſſionem Iuris eligendi? p. 368. n. 9. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide eſt dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima poſſeſſione conſtat? n. 10.

Proteſtatio contra aliquem ſine eius præiudicio valet ſine eius conſenſu; non item ſi ſit cum præiudicio, p. 368. n. 10.

Provincialis.

Provincialium nomine quinam comprehendantur? p. 695. n. 2.

Provincialis abſolvere poteſt excommunicatum à Guardiano, Priore, Rectore, &c. p. 704. n. 2.

Proviſus.

Vide Beneficium, Beneficiatus, Collatio, Iuriſdictio.

Proviſus ſine legitima ætate aut ſcientia, in excommunicatione minore, aliové defectu an indigeat revalidatione tituli? p. 258 n. 14.

Proviſus ex Iure tantùm naturali validè, eſt tutus in conſcientia, donec reſcindatur proviſio. p. 258. n. 15.

Proviſus accepta inſtitutione poteſt de Iure communi ſtatim adire & adminiſtrare beneficium vacans. p. 265. n 4. Alicubi conſuetudo prærequirit etiam inſtallationem. p. 266. n. 5.

Proviſus non poteſt propria autoritate poſſeſſionem beneficij, alio adhuc poſſidente, capere. p. 265. n. 4.

Proviſus ſi quis ſit invalidè, Ius eius poſt diſpenſationem quomodo convaleſcat? p. 287. n. 9.

Providendi Ius in Eccleſia non numerata quomodo ob negligentiam devolvatur ad Superiorem? p. 515. n. 6.

Proviſus per ſimoniam, etſi eius non ſit conſcius, invalidè eſt proviſus; p. 387. n. 1. Et quidem ipſo Iure. n. 2. Tenetúrque poſt cognitam ſimoniam beneficiū & fructus reddere; p. 388. n. 2. Niſi triennali poſſeſſione tueri ſe poſſit. ibid.

Proviſus ſimoniacè, etiam ſe inſcio, non poteſt pro ea vice ad idem beneficium promoveri ſine diſpenſatione p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare poſſit Epiſcopus? p. 389. n. 4.

Proviſionis oppugnatio. *Vide* Electionis Impugnatio.

Proviſionis nomine generali comprehenditur etiam Præſentatio. p. 418. n. 4.

Proviſus duplici collatione poteſt utraque ſe defendere; non item electus duplici Electione utramque proſequi. p. 420.

Proviſio Canonicè facta non cenſetur revocari à Papa. p. 448.

Proviſio ad Epiſcopatum facta poſt inhibitioné Pontificis eſt irrita. p. 448. n. 1. ad alia beneficia ſolum poſt acceptum decretum inhibitionis. p. 449 n. 2.

Pubertas.

Pubertas plena ſunt ſunt XVIII. anni. p. 668. n. 4.

Puer.

Pueri in Germania in Canonicos cathedrales recipiuntur. p. 256. n. 6. Sed id damnoſum ſoles Eccleſiis eſſe. ibid.

Pueri non ſunt ordinandi. p. 517.

Pueri non ſunt conſtituendi Rectores Eccleſiarum p. 528.

Puella.

Puella duodennis ſumere poteſt habitum Regularem; ſed ante Profeſſionem ab Epiſcopo examinanda. p. 445.

Pupil-

Digitized by Google

Pupillus.

Pupilli aut ſervi Acta meo nomine in Iudicio, ſed abſque mandato, non poſſunt per ratificationem confirmari. p. 122. n. 4.

Pupilli contractus ſine Tutore ſunt naturaliter validi. p. 204. n. 3.

Pupillorum cauſas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 2.

Pupillus cuius autoritate poſſit obligari Tutori? p. 320. n. 5.

Pupillus olim Canonicus, etiam Cathedralis; ſed non Capitularis eſſe poterat; p. 425. n. 1. Nec de contemptu conqueri. p. 425. par.

Pupilli bona adminiſtrare debet Mater aliiſque agnati ſine emolumento. p. 443. n. 2.

Pupilli contractus non confirmatur per ſubſequentem Tutoris autoritatem. p. 760.

Purgatio Canonica.

Purgatio Canonica quid? P. 706. par. Non deferenda niſi graviter & publicè ſuſpecto. p. 706. n. 2.

Quadrageſima.

Quadrageſimam ut Pontifex tollat abſque ratione, non permittendum. p. 57. n. 10.

In Quadrageſima ut univerſim laici ter tantùm per hebdomadem jejunent, eſt conſuetudo irrationalis. p. 196. n. 7.

Quadrageſimale Ieiunium eſt traditio Apoſtolica. p. 455. n. 9. Dicitur quandoque divina. ibid.

Quadrageſimæ tempore carnes comedendi facultas non exſpirat cum concedente? p. 627. n. 7.

Qualitas.

Qualitas demonſtrans, & qualitas determinans ſeu taxans quid. p. 134. n. 6. Error circa priorem non vitiat diſpoſitionem, niſi eius ſit cauſa. ibid. Circa poſteriorem vitiat. p. 135. n. 2. §. *Nunc.* *Vide* Error.

Qualitatis determinantis error redundat in perſonam vel etiam ſubſtantiam rei. p. 135. n. 2.

Qualitates ante confirmationem examinandæ aliæ ſunt innatæ & intrinſecæ; aliæ adſcititiæ & extrinſecæ. p. 240. n. 5.

Qualitatem principaliorem conſecutus, ſecundùm illam iudicari debet. p. 418. n. 4.

Quatuor Tempora.

Extra quatuor tempora Ordines ſacri non poſſunt conferri, niſi à Pontifice. p. 504. n. 1. *Vide* Ordo.

Quicunque.

Quicunque comprehendit etiam perſonas fictas v.g. collegia. p. 398. n. 4.

Ratihabitio.

Ratihabitio retrotrahitur, & mandato æquiparatur. ..2. n. 3.

Ratihabitio ſupplere poteſt defectum conſenſus, non tem alia. ibid.

Ratihabitione fit valida acceptatio, meo nomine ab facta. p. 123. n. 5.

...ificare nemo poteſt, quod neſcit irritum. p. 198. num. 10.

Ratificatione non poteſt Electio ſemel irrita convaleſcere. p. 233 n. 8.

Ratificari an & quomodo poſſit actus præcedens per ſubſequentem conſenſum? p. 631. n. 2. §. *Sed ut.*

Ratificare non poſſum actum ipſo Iure nullum ob defectum rei à me non dependentis. p. 631. n. 2. §. *Quamobrem.*

Ratihabitionis cautionem præſtare debet Procurator cùm incertum eſt, an negotium ei mandatum? p. 658. n. 2.

Ratihabitio actûs ex metu invalidi non poteſt fieri metu durante. p. 810. n. 5.

Ratiocinia.

Ratiociniis obligatorum nomine quinam comprehendantur? p. 560. n. 1. Comprehenduntur univerſim omnes, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas. p. 561. n. 4.

Ratiociniis obligatus non eſt ordinandus, niſi depoſito officio. p. 569. n. 1. Aut ſit defenſor perſonarum miſerabilium. n. 2. Vel legitimus Tutor agnatorum. n. 3. Vel ex conſuetudine officium eiuſm. ſit permiſſum Clericis. ibid.

Ratiociniis obligatus Reipubl. non eſt ordinandus, niſi redditis etiam rationibus. p. 561. n. 4. §. *Quodſi.* Obligatus tantùm alicui privato, poteſt ordinari; ibid. Niſi ſit periculum infamiæ aut vexationis. ibid.

Reconventio.

Reconventio coram eodem Iudice tribuitur Reo ex ipſo Reſcripto ab Actore impetrato. p. 148. n. 1. Locum habet non tantùm in eodem ſed etiam in quovis alio negotio. ibid.

Reconveniendi Actorem Ius habet ex Reſcripto, qui citatus comparuit. p. 148. n. 2.

Reconventioni locus non eſt coram Arbitris. p. 850. n. 1. Niſi ſint Arbitri Iuris. n. 2.

Reconventioni locus non eſt coram delegato à partibus electo. p. 851. n. 3.

Rector.

Rectori Univerſitatis plerumque reſervata eſt excluſio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 2.

Rector Univerſitatis deberet eſſe Clericus. p. 46. n. 2.

Rector non poteſt ſtudioſis Ius dicere in loco, in quem Academia ad tempus eſt tranſlata. p. 60. n. 4.

Rector ſi idem ſit Matricis & Capellæ, tunc ei competit actio, Capellano deiecto. p. 84. n. 2.

Rector Urbis Romæ quis eſſe non poſſit ſine licentia Pontificis in ſcripto? p. 411. n. 3. 4. Sub qua pœna. ib.

Rector Principalis nominat Vicarium perpetuum. p. 583. n. 1. An & cum Patrono. p. 584. n. 3. & 4.

Rector Principalis quid Iuris habeat in Eccleſia perpetui ſui Vicarij? p. 583. n. 2.

Rector Eccleſiæ poteſt ſine Superiore paciſci in favorem Eccleſiæ; non contrà. p. 765. n. 2.

Reditus.

Reditus annui æſtimantur deductis expenſis & oneribus. p. 733. n. 2.

Reditus annui ſi ſolvuntur Minori; ſufficit adeſſe autoritatem Tutoris. p. 821. n. 4.

Reformatio.

Reformatio ad primævam inſtitutionem laudabilis eſt, & favorabilis. p. 190. n. 3.

Regalia.

Regalia inter ſua qui habent Ius Principis, poſſunt contra leges Cæſareas ſtatuta facere. p. 20. n. 4. Sal-

Digitized by Google

ve tamen Iure aliorum & reſervatis Cæſareis. ibid.

Regalia & ſpecialia quænam alicui ſint conceſſa, docet Inveſtitura & conſuetudo. p.29.n.15.

Regalia, Cuſtodiam aut Advocatiam loci eccleſiaſtici ſibi de novo vendicans eiuſque bona ideo uſurpans, excommunicatur. p.406.n.2. Non item ſi id fiat ex fundatione vel antiqua conſuetudine. p 407 n.1.

Quid ſit Regale, Cuſtodia aut Advocatia. p.406.n.1.

Regalia non poſſunt vendi. p.730. n.2. Inter ea numerantur etiam Angariæ. ibid.

Regula.

Regulæ quarundam Religionum non ſunt leges, ſed legibus ſimiles. p.14. n.1.

Regulæ Dominicanorum, Societatis, &c. per ſe non obligant ſub peccato. p.14 n.2.

Regulæ obligantes ſub peccato, unde dignoſcendæ? p.14 n.3.

Regulam non reſtringunt exempla ſed extendunt ad ſimilia. p 123. n. 6.

Regulæ univerſali addita exceptio an eam firmet in aliis, nec ne? p.599. n.11.

Regulæ Iuris.

Ex Decretalibus.

Per quas cauſas aliquid naſcitur, per eaſdem diſſolvitur. Cap. 1. de Reg Iur. p.57 n.10.p.259.n.17.

Quod non eſt licitum in lege, neceſſitas facit licitum cap. 4. de Reg. Iur. p 25.n.13.

In Sexto.

Ratum aliquis habere non poteſt, quod ſuo nomine geſtum non eſt Reg IX. in 6. p.518 n.3.

Sine poſſeſſione præſcriptio non procedit. Reg. III. in 6. p.178.n.2.p.235.n.15.

Ratihabitio retrotrahitur & mandato æquiparatur Reg. X. in 6. p.112 n 4 p 441.n 2.

Decet conceſſum à Principe beneficium eſſe manſurum. Reg. XVI. in 6. p.152 n.6.

Indultum à Iure beneficium non eſt alicui auferendum. Reg. XVII. in 6. p 340. n. 3.

Temporis tractu non firmatur quod ab initio de Iure non ſubſiſtit. Reg XVIII. in 6. p.112 n 2.p.157.n.1.

Nemo pluribus uti defenſionibus prohibetur. Reg. XX. in 6. p 419.

Quod ſemel placuit, amplius diſplicere non poteſt. Reg. XXI. in 6 p.78.n.7. p 226. n.3. p. 402. n.1.

Non debet aliquis alterius odio prægravari. Reg. XXII. in 6 p.3.n 3. p.373.n 10 p.487.

Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari. Reg. XXIX. in 6. p 301.n.3.

Sine culpa, niſi cauſa ſubſit, non eſt aliquis puniendus. Reg. XXIII. in 6. p.3.n 3. p.389 n.3.

Mutare conſilium quis non poteſt in alterius detrimentum. Reg.XXXIII in 6. p 302.n.3.p.314 n.8. p.435.

Utile per inutile vitiari non debet. Reg. XXXVII. in 6. p 157.n.2. p 381.n.1. p 442.n 11.

Ignorantia præſumitur, ubi ſcientia non probatur. Reg XLVII. in 6. pag. 287 n.6. p. 374.n.1.

Cum quid unâ viâ prohibetur alicui, ad id aliâ non debet admitti. Reg. XLVIII. in 6. p.378.n.8.

Non præſtat impedimentum, quod de Iure non ſortitur effectum. Reg. LII. in 6. p.95.n.4. p.168.n.1.

Qui prior tempore, potior eſt Iure Reg. LIV. in 6. p.170.n 1.

Qui ſentit onus, ſentire debet commodum; & contra Reg LV. in 6 p 40.n.6. p.443 n.2.

Non eſt obligatorium contra bonos mores præſtitum Iuramentum. Reg. LVIII. in 6. p.729. n.1.

Quod ob gratiam alicuius conceditur, non eſt in eius diſpendium retorquendum. Reg LXI. in 6. p.30.n.12. p.667 n 3.

Nullus ex conſilio, dummodo fraudulentum non ſit, obligatur. Reg LXII. in 6. p.373.n.9.

In malis promiſſis fidem non expedit ſervari. Reg. LXIX. in 6. p.729 n.1.

Qui facit per alium, perinde eſt ac ſi faciat per ſe ipſum. Reg. LXXII. in 6. p 268.n.1.

Delictum perſonæ non debet in detrimentum Eccleſiæ redundare. Reg. LXXVI. in 6. p.3.n.3.p.740 n.1.

Nemo poteſt plus Iuris in alium transferre, quàm ipſi competere dignoſcatur. Reg. LXXIX. in 6. p 416.

In generali conceſſione non veniunt ea, quæ quis veriſimiliter in ſpecie non eſſet conceſſurus. Reg. LXXXI. in 6. p 94. n.4. p.198.n 1.

Certum eſt, quod is committit in legem, qui legis Verba complectens, contra legis nititur voluntatem. Reg. Ult. in 6. p.399.n.1.

Ex Digeſtis.

Actionem qui habet ad rem, ipſam rem habere videtur. L.15. ff. de R.I. p. 188 n. 2.

Abundans cautelâ non nocet. L. 95 ff de R.I.p.152. num 6.

Quod ab initio vitioſum eſt, non poteſt tractu temporis convaleſcere. L.29.ff.de R.I. p.260.n.19.p.309. n.1.p.332.n 2.

Beneficium invito non datur. L.69. ff.de R.I.p.400. num.1.

Nemo poteſt mutare conſilium ſuum in alterius iniuriam. L.76. ff. de R.I p.226. n. 3.

Generi per ſpeciem derogatur. L 80.ff.de R.I.p.159. num.1.

Cui damni actionem, eidem & exceptionem convenire multò magis quis dixerit. L.98.ff.de R.I.p.811.n.3.

Religio.

Religionum quarundam Regulæ non obligant ſub peccato, nec ſunt Leges p.14.n 1.2.

In Religione poſſunt fieri leges, quæ obligent non ante receptos, ſed recipiendos p.18.n.8.

Religionem ingredientium doti aut hæreditati nihil poteſt per ſtatutum civile detrahi. p.41.n 7.

Religioſo ordini datus in defenſionem Iudex dicitur Conſervator. p. 88. n. 9. Quænam eius privilegia? p.685.n.1.& ſeqq. *Vide* Conſervator.

Religiones quædam habent privilegium, ut Superiores electi non debeant confirmari. p.184.n 3.

Religionis diſciplina collabitur plerumque ex Vitio Prælati. p. 249 n. 3.

Religioſi Ordinis diſciplina & Regula inſtructus eſſe debet eligendus in Prælatum. p.335 n.2.

Religionum aliæ ad ſpiritualia, aliæ ad temporalia, Eccleſiæ præſtanda, inſtitutæ. p 435.n.2.

Ilis

Digitized by Google

Illæ ſunt perfectiores iſtis. p. 536. n. 2.

Ad Religionem ſtrictiorem tranſire cum licentia Prælati eſt permiſſum. p. 510 p. 536. n. 1.

Ad Religionem laxiorem tranſiens ſine licentia non eſt Apoſtata; ſed peccat; p. 510.

Incurrit quoque Excommunicationem Pontifici reſervatam, ſi ſit Mendicans. p. 510.

Religioſus, Regularis, Vide *Monachus.*

Religioſis conveniunt multa, quæ ſunt de ſervis & filiis. p. 12. n 3. Comparantur ſervis & filiisfam. p. 109. num. 1.

Religioſorum exemptorum Eccleſiæ & Monaſteria non ſunt pleniſſimè aut per ſe exempta. p 61. n. 6.

In ijs manent Diœceſani obligati legibus Epiſcopi. ibid. Epiſcopi validè in ijs exercent iudicium. ibi.

Regularium privilegio extra corpus Iuris derogat generalis clauſula Reſcripti. p. 75. n. 4. Vti & Legis, quamvis privilegium habeat clauſulam de ſpeciali mentione. n. 5. 6. Niſi ſit Remuneratorium, aut in modum contractûs. p. 76. n. 7.

Regularium privilegio in corpore Iuris non derogat generalis clauſula. p. 75. n. 4.

Regularium etiam Mendicantium privilegia quædã, ceteroqui in ſpecie exprimenda, ſunt à Trid. revocata per ſolam clauſulam generalem. p. 75. n. 5.

Religioſus habens facultatem teſtandi poteſt poſt primum Teſtamentum facere aliud & aliud. p 95. n 5. Facultas hæc non poteſt obtineri conſuetudine, ſed privilegio p. 197. n. 8. p 202 n. 2.

Regulares utriuſque ſexus non habet perſonam ſtandi in Iudicio, niſi in certis caſibus. p. 108 n. 1.

Religioſus ſi ſpolietur, aut iniuriâ afficiatur, non ipſi ſed monaſterio & Prælato competit actio. p. 109 n. 1.

Religioſi domicilium eſt locus ſui Monaſterij. p. 124. n. 1. Domicilium originis amittit quoad onera, non quoad commoda. ibid.

Religioſi in odioſis non intelliguntur nomine Cleri aut Clericorum; ſed in favorabilibus. p 137. n. 2. p. 414 p 578 n. 1.

Religioſi etiam exempti incurrunt excommunicationem, ſi interdictum generale loci non obſervent. p. 180. n. 1.

Religioſus ad Prælaturam electus poteſt ſine alia licentia Ius ſuum in Iudicio proſequi. p. 185. n. 1.

Religioſis poteſt ſuperior ſpecialem vel generalem dare licentiam diſponendi de bonis p 197 n. 8. p. 202. n. 2

Religioſus beneficiatus habet à lege facultatem diſponendi de fructibus ad ſuam ſuſtentationem vel cauſas pias. p. 197. n. 8.

Religioſi Ord. Mend. non poſſunt poſtulari aut aliter promoveri ad Eccleſiam Cathedrali inferiorem abſque diſpenſatione Pontificis. p. 422. n. 3. 208. Idē eſt de non-Mendicantibus. p. 422. n. 3. §. *Accedit.* Inſtitui tamen adhuc ſolent à Prælatis ſuis ad Parochias, etiam incorporatas. ibid. §. *Ceterum.*

Religioſi profeſſio per metum gravem iniuſtè extorta eſt irrita. p. 273. n. 3.

Religioſus alterius Ordinis vel Habitus non poteſt eligi in Prælatum; nec poſtulari niſi à Papa. p. 274. n. 1. p. 305. n. 1.

Religioſo agenti contra ſuum Prælatum debet expenſas dare Monaſterium. p 359. n. 5.

Religioſi Laici ſeu Converſi poſſunt eligendi Ius acquirere per conſuetudinem immemorialem. p 581. n. 2. Non ſunt admittendi cum Clericis, niſi poſtquam legitimè præſcripſerunt. p. 435. n. 8. Aut Religio ſit militaris, hoſpitalis, &c. ibid.

Religioſus ſi eligatur ad alienam Prælaturam à quo debeat licentiam conſentiendi petere; p. 402. n. 4. p. 422. n. 4. *Vide* Electio Regularium.

Religioſi converſi ſunt perſonæ eccleſiaſticæ. p. 405. n. 2.

Religioſus Ordin. Mend. ad Prælaturam extra ordinem nullum Ius conſequitur, ſi Electio aut Poſtulatio fiat in diſcordia. d. 416. n. 1. Nec poteſt ei etiam cum licentia Prælati conſentire. ibid. Cur i 418. n. 4. Quæ ſit Electio aut poſtulatio in diſcordia facta? p 416. n. 1. Idem eſt de Præſentatione. p. 418. n. 4. Quid ſi Mendicans, jam Epiſcopus aut Cardinalis, eligatur in diſcordia ad aliam prælaturam? p 418. n. 4.

Religioſus non Mendicans non acquirit Ius ad ullam Prælaturam, ſi electio, poſtulatio, aliave proviſio facta ſit à minore parte Capituli. p. 417 n. 2. Nec ei poteſt etiam cum licentia Prælati conſentire. ibid. Aliquot talium Electionum exempla. n. 3.

Quinam computandi in numero, ut appareat, quæ ſit minor pars capituli? ibid. Minor pars cenſetur etiam ea, quæ eſt media p. 418. n 4.

Religioſus ſi Electioni de ſe extra Monaſterium conſentiat ſine licentia, eſt Electio irrita. p. 420. n. 1. Eam dare poteſt Prælatus ſine conſilio capituli. p. 420. n. 2. & p. 422. n. 4. Nunquam tamen generatim aut ante Electionem factam. p. 420 n. 2.

Dare autem poteſt Prælatus immediatus: alicubi tantùm mediatus. p. 422. n. 4. Requirendus etiam à non-exempto conſenſus Epiſcopi. ibid. An, & à quo Prælatus ad licentiam dandam cogi poſſit? n. 5.

Religioſus eligi poteſt ad Prælaturam alterius Monaſterij, ſed ſui tantùm ordinis; p. 421. n. 3. Et ad Eccleſiam cathedralem ſeu Epiſcopalem quamcunque. ibid. *Dico. II.* Non item ad Prælaturam Eccleſiæ Collegiatæ ſecularis; ibid. *Dico. III.* Sive jam ſit Mendicans, ſive non-Mendicans ibid. §. *Accedit.* Solet tamen à Prælato inſtitui ad Parochias etiam incorporatas. ibid. § *Ceterum.*

Religioſi Soc. Ieſu non poſſunt ad ullam dignitatem extraneam eligi aut poſtulari. p. 421. n 3. Niſi cui cum onere juncta eſt Paupertas. ibid. Nec poteſt Generalis per ſe vel alium dare conſenſum, niſi Pontifex cogat. ibid.

Religioſus poteſt acceptatæ Prælaturæ extraneæ renuntiare ſine conſenſu Prælati ſui Ordinis. p. 422. n. 6.

Religioſus non habet velle & nolle in ijs, quæ ſpectant ad Regulam; ſed in alijs. p. 423. n. 6.

Religioſus ante editam profeſſionem expreſſam eligi non poteſt in Prælatum ſui ordinis. p. 423. Poſt tacitam profeſſionem poteſt eligere; ibid. Ante illam & iſtam poteſt eligi in Epiſcopum, etiam Regularem. ibid.

Regularium in Electionibus non ſervatur exactè forma ſcrutinij. p. 450. n. 3.

Reli-

Religioſus ſi fiat, qui fuit Epiſcopus, fieri poteſt Abbas. p. 475. n. 2. Non poteſt reaſſumi in Epiſcopum, ſi ob crimen ingreſſus ſit Religionem. p. 480. n. 1.

Religioſus ex Epiſcopo factus non poteſt exercere Pontificalia. p. 484. n. 1.

Regularibus ſuis poſſunt Prælati in fine officij dare benedictionem ſolemnem. p. 493. n. 13.

Regularem ſuum poteſt Prælatus ad ordines non mittere. p. 508. n. 1. Si extra-ſacramentaliter ſciat inhabilem, non poteſt mittere. n. 2.

Regularibus ſuis quid præcipere poſſit Prælatus? p. 508. n. 1. Immiſcere ſe hic non debet Epiſcopus. ibid. Eoſdem poteſt Prælatus cenſuris coërcere. p. 743. n. 1. Non poteſt cogere ad jurandam obedientiam, niſi contumaces. n. 2. Poteſt tamen etiam incarcerare. n. 4.

Religioſus in Apoſtaſia ordinatus incurrit ſuſpenſionem Pontifici reſervatam. p. 510.

Religioſus in minoribus, ſi Chirurgiam aut Medicam exerceat, fit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1. In maioribus ob homicidium aut mutilationem prorſus inculpabilem. n. 2.

Religioſus poteſt cum licentiâ Prælati ad ſtrictiorem Ordinem tranſire. p. 580. Poteſt & poſt petitam ſed non obtentam licentiam. p. 536. n. 1. Ad laxiorem ſine obtenta licentia tranſiens non eſt Apoſtata, ſed peccat. p. 580. Et ſi ſit Mendicans, incurrit Excommunicationem Pontifici reſervatam. ibid. §. *Alter.*

Religioſi illegitimè nati an ad Prælaturam, curam animarum, vel alia munia poſſint promoveri? p. 545. n. 2. & 3.

Religioſus ducens Virginem non eſt bigamus; p. 569. n. 2. Sed irregularis, diſpenſabiliter tamen ab Epiſcopo. ibid.

Regularium in Eccleſiis poteſt Epiſcopus peregrinis alterius Ordinis prohibere celebrationem. p. 572. n. 3.

Religioſi Archidiacono ſubeſſe non debent? p. 578. num. 2.

Religioſus beneficiatus ſi quid inde lucretur, ad quem ſpectet? p. 708. n. 1.

Religioſi correctio primo ad Superiorem Regularem; tum ad Epiſcopum pertinet. p. 708. n. 2. p. 710. n. 4. §. *Ceterum.*

Religioſi etiam exempti in quibus ſubiaceant Epiſcopo? p. 708. n. 3. *Vide* Epiſcopus quoad exemptos.

Religioſus non-exemptus habet pro ſuperiore Prælatum & Epiſcopum. p. 578. n. 2.

Prælato eſt ſubiectus vi voti. p. 710. n. 4. Epiſcopo, ut alius Clericus, vi legis Iuriſdictionalis. ibid.

Religioſus ſi fiat debitor, ubi conveniendus. p. 710. n. 5.

Religioſi prædicare & ſacramenta miniſtrare poſſunt ex privilegio. p. 720. n. 3.

Religioſi ſi viſitentur, debet id fieri præſentibus paucis. p. 721. n. 1. Quorum unus vel plures ſint etiam Regulares. p. 722. n. 2.

Religioſus poteſt agere cauſam ſui Monaſterij. p. 734. n. 4. Et pro illo cum conſenſu Prælati eſſe advocatus. p. 780. n. 2. p. 807. n. 1. Non item pro alia cauſa pia niſi in neceſſitate. p. 781. n. 2. Nec Pro fautoribus proprij Monaſterij. ibid. Conſultius eſt, ut etiam pro Monaſterio conſtituant ſyndicum ſeu Actorem. p. 807. n. 1.

Religioſi debent vi voti obedire delegatis à Prælato, dum abeſt. p. 745. n. 6. Eo præſente etiam Priori, Decano aliiſque officialibus. ibid. In itinere autem ſodalis ſuo præfecto. ibid.

Religioſi obligantur Iure communi ad decimas prædiales. p. 776. n. 1. Sed privilegio Pontificis ſunt exempti: quomodo? ibid.

Religioſi clauſtrales ſubinde omnes comprehenduntur in Iure ſub nomine Monachorum. p. 780. n. 1.

Religioſi debent ſua Iura & bona defendere. p. 807. n. 2. Interdum, ni id faciant, Cenſuram incurrunt; p. 407. n. 6. Ob ſcandalum poſſunt quandoque aliquid inde dimittere. p. 807. n. 2.

Reliquia.

Reliquias ſacras pro aliis commutare non eſt ſimonia. p. 764. n. 1. Niſi propter pretioſa involucra in unis & non in alijs. ibid.

Reliquiæ ſacræ ſi donandæ ſint ex pacto pro collatione beneficij eſt ſimonia. p. 764. n. 1.

Remedium.

Remedium ordinarium Iudicis eccleſiaſtici eſt Cenſura. p. 601. n. 3.

Extraordinarium eſt invocatio brachij ſecularis. ibid.

Remedio appellationis remoto delegare nemo poteſt, niſi princeps. p. 642. n. 4.

Remedium revocandi attentata melius eſt quam Interdictum unde vi. p. 748. n. 3.

Renuntiatio.

Vide *Epiſcopus quo ad Renuntiationem.*

Renuntiare privilegio Communitati conceſſo & utili poteſt Communitas; non item eius adminiſtratores. p. 30 n. 12.

Renuntiatio Iuris voluntaria non præſumitur. p. 35. n. 12. p. 469. n. 1. p. 472. §. *Contra.* Eſt ſpecies donationis; ibid. p. 473. §. *Tertia.* Eam ab aliquo eſſe factam probari debet allegando cauſam vel teſtes. p. 469. n. 2. Si Actor dicat eam coactè & Reus liberè factam, quis ad probationem admittendus. p. 468. per. p. 469. n. 2.

Renuntiare quis libere poteſt Gratiæ expectativæ. p. 126. n. 1.

Renuntiatio Expectativæ cum pacto penſionis reddendæ aut beneficij eſt ſimoniaca. p. 127. n. 2.

Renuntiat Expectativæ ipſo facto, qui aliud Beneficium incompatibile ſuſcipit. p. 126. n. 1.

Renuntiatio beneficij valet, etſi fiat per procuratorem ſuæ revocationis ignarum. p. 132. n. 7.

Renuntiare liberè poteſt electus ante confirmationem. p. 228. n. 5.

Renuntiare Epiſcopatui non poteſt Epiſcopus abſque licentia Papæ. p. 360. n. 1.

Renuntiare Iuri ſuo cenſetur, qui lite cedit, niſi aliud exprimat. p. 377. n. 8.

Renuntiare acceptatæ extraneæ Prælaturæ poteſt Religioſus abſque conſenſu Prælati Ordinis. p. 482. n. 6.

Renuntiatio latè accepta eſt refutatio Iuris ſui. p. 463. prin.

Renuntiatio ſtrictè eſt *ſpontanea proprij beneficij dimiſ-*

Digitized by Google

dimiſſio, facta coram legitimo ſuperiore id acceptante. p. 463. prin.

Renuntiare quivis poteſt Iuri ſuo ſed ſine præiudicio alterius. p. 463.

Renuntiatio Prælati ad huc utilis Eccleſiæ non eſt admittenda. p 463. n. 3.

Renuntians cum Iuramento omni Iuri etiam acquirendo ad beneficium; an & quomodo poſſit id iterum petere & accipere? p 464. n. 1. & ſeqq.

Renuntiatio eſt ſtrictæ interpretationis; p. 464. n. 1. p. 469 n. 1. Non extenditur ad Ius poſtea obveniens. ibid.

Renuntiatio tacita quid? p. 465. n. 1. Fit etiam petendo & recipiendo donata Eccleſiæ. p. 464 pat.

Renuntiatione expreſſâ vel tacitâ, ſi acceptetur amittitur omne Ius ad beneficium. p. 465. n. 1. Si denuo ad illud admittatur Beneficiatus ultimum locum tenere debet; p. 465. n. 1. Vti & depoſitus in perpetuum. n 2.

Renuntient ut ſuis beneficijs religionem ingreſſuri non eſt conſultum. p. 465. n. 4.

Renuntiatio beneficij eſt irrita, ſi fiat à Novitio ante duos menſes profeſſioni proximos. p. 465. n. 4.

Renuntiatio beneficij debet de Iure communi fieri in manus Epiſcopi. p. 466. n. 1. Ab eóque acceptari. n. 2. Alioqui non eſt canonica, nec rata habenda. p 473. §. *Quarta.* De conſuetudine fieri poteſt in manus collatoris Epiſcopo inferioris. p. 467. n. 7. Imo pro arbitrio deſerere poteſt Beneficium, qui tantùm habet Ius ad illud, & non in illo. p 466. n. 2 § *Sed limitari.* Non item ſi litigioſum ſit & dubium. ibid. §. *Sed contrarium.*

Renuntiatio cuius beneficij facilè aut difficulter admittenda? p. 466 n. 3.

Renuntiationē admittere cenſetur Ordinarius ſi ſciat diſceſſum beneficiati, & non contradicat. p. 467. n. 4.

Renuntiationem Beneficiati acceptare non poteſt collator Epiſcopo inferior. p 467. n. 7. Niſi & eundem deſtituere poſſit. ibid. Vt frequenter & Ordinariè ſimul poteſt. ibid. *Dim. II.*

Renuntiare an & quomodo poſſit reus privandus beneficio? p. 468. n. 8.

Renuntians Iuri ſuo ex una cauſa, non cenſetur renunriare ex quavis alia. p. 469. n. 1.

Renuntiatio generalis non extendit ſe ad inſolita vel incognita; p. 469. n. 1. Nec ad alimenta, dotem aut feuda; niſi ſit generaliſſima. ibid.

Renuntians beneficio ſed non apud legitimum Superiorem vel collatorem, valida eſt in præiudicium renuntiantis; p. 469. n. 4 p 474. n. 2 & 3. Poteſtque beneficio privari. ibid

Renuntianti per vim aut metum iniuſtum quomodo ſuccurrendum? p. 470. n. 4.

Renuntiatio ſimoniaca eſt omni Iure irrita. p. 470. n 5. Et renuntians privari poteſt beneficio. ibid.

Renuntiare beneficio an cenſeatur, qui litteras inſtitutionis ſuæ tradit? p. 472. & p. 473.

Renuntiatio ſi non ſit omnino ſpontanea, eſt renuntianti ſuccurrendum ex Iudicis officio. p. 473. § *Tertia.*

Renuntiatio beneficij ſi ſponte fiat, in manus Laici, eſt invalida; p. 473. n. 1. Non ipſo facto ſed per Iudicis ſententiam, ibid. Ante novam collationem Beneficij, Reus eſt citandus eóque privandus. p. 474 n. 3.

Renuntiatio in manus Clerici ſed poteſtate carentis eſt quoad renuntiantem tantùm valida; p 474. n. 2. p. 485. n. 3. § *Verumtamen.* Legitimus ſuperior poteſt ſed non tenetur admittere. p. 485. n. 1. Tollit non Ius ſed poſſeſſionem beneficij. p. 474. n. 4. Poteſt à Renuntiante revocari, antequam Superior ſe interponat. p. 474. n. 2.

Renuntians Archiepiſcopatui vel Epiſcopatui poteſt aliud minus beneficium aſſumere. p. 475. n. 2. Neque id eſt de dignitate deſcendere. n. 3.

Renuntiare Epiſcopatui non licet ad vacandum ſuæ ſaluti, etiam in Religione. p. 476. n. 8.

Renuntiandi licentia ex quibus cauſis dari poſſit Epiſcopo vel Archiepiſcopo? p. 477. n. 5. & ſeqq.

Vide Epiſcopus quoad Renuntiationem.

Renuntiare poteſt Epiſcopus vel ſolum loco & regimini, vel etiam ordini & dignitati Epiſcopali. p. 480. par. p. 481. n. 1. p. 526. n. 1. Vtrumque præſumitur de ingrediente Religionem. p. 481. n. 1.

Renuntiandi Beneficio ſunt cauſæ præcipuæ commodum Eccleſiæ, & ſalus propria. p. 482. n. 1.

Renuntians per ſe vel per procuratorem actualiter coram legitimo ſuperiore non poteſt reſilire. p. 482. n. 3. An & quomodo iuvet, ſi procuratorem ante revocaſſet? ibid.

Renuntiandi licentiam tantùm petens, an & quomodo poſſit reſilire? p 482. n. 4.

Renuntiatio beneficij quomodo differat à Ceſſione bonorum. p. 482 n. 2.

Renuntiatio in loco beneficij publicanda *Remiſſivè.* p. 483. n 4.

Renuntiare velle non eſt renuntiare. p. 484 n. 1.

Renuntiare non cenſetur Prælatus abſolvendo Monachos ab obedientia; p. 484. n. 1. Et abſolutio talis eſt nulla. ibid.

Renuntiatio Iuris realis validè fit, abſente eo, in cuius utilitatem fit. p 485. n. 2.

Renuntiati beneficio aut dignitati publicæ non poteſt, niſi acceptante eo, qui contulit. p. 485. n 3.

Renuntiare Abbas non poteſt in manus conventualium. p 485. pat. p. 486. n. 1.

Renuntiandi facultas non eſt neganda, ſi iuſtè petatur. p 486. n. 2.

Renuntiatio Prælati ſi non valet, nec valet alterius Electio. p. 486. n. 3.

Renuntiationem beneficiati ut admittat Epiſcopus, requirere debet conſenſum Patroni, p. 486. n. 4 Eligentium & collatoris. n. 5. Non poſſunt tamen contradicere Epiſcopo, ſi iuſtam cauſam admittendi habeat. ibid. §. *Hanc doctrinam.*

Renuntiare Papatui poteſt Pontifex; p 487. n. 1. Et quidem validè ſine cauſa; n. 2. Licitè non niſi ex neceſſitate. n. 3.

Renuntians ſuo tenui beneficio in fraudem eius, qui habet expectativam, quam pœnam incurrat. p. 487.

Renuntiare privilegio, Dignitati dato, eſt alienare; p. 474. n. 18. Non poteſt fieri ſine cauſa iuſta & conſenſu capituli. ibid.

Renuntiationes cum pacto in favorem illegitimorum ex Clericis ſunt prohibitæ. p. 548. n. 4.

Renunciet ſi quis ſtatim filio anteceſſoris, cenſetur fraus committi. p. 551.

Renunciat ſi filius beneficium Patri, quomodo illud poſſit vel non poſſit rurſus conſequi. p. 551. n. 1.

Renuntiationem beneficij an & quomodo legatus à latere poſſit acceptare, vel alteri acceptandam committere? p. 699. n. 3. & ſeqq.

Renuntiationes beneficiorum an accipere poſſit Capitulum ſede vacante? p. 751. n. 11.

Renuntians Iuri debet tradere Inſtrumenta ad id pertinentia. p. 761. n. 2.

Renuntians beneficio per tranſactionem poteſt id repetere, ſi conditio non impleatur. p. 761. n. 4. Idem eſt quoad permutationem ibid.

Renuntiare hæreditati debitæ eſt contra leges Cæſareas; p. 766. n. 1. Alicubi licitum eſt per conſuetudinem vel ſtatutum. ibid. §. *Verum.* Et convaleſcit Iuramento; n. 2. Modò renuntianti filio aut filiæ aliunde ſuppetant neceſſaria. ibid. §. *Quæritur ſecundò.*

Renuntiatio hæreditatis debitæ quomodo explicanda. p. 767. n. 4 & 5.

Renuntiatio in dubio ſic interpretanda, ut quàm minimùm lædat renuntiantem. p. 767. n. 6.

Renuntiatio & acceptatio beneficij fieri poteſt per procuratorem laicum. p. 799. n. 1.

Renuntians Iuri Electionis ex metu poteſt nihilominus adhuc instituti. p. 812. n. 1.

Renuntiatio Electionis per metum extorta non eſt ipſo iure irrita, ſed irritanda. p. 812. n. 2. & 3. Niſi ſit extorta per clericos dominiū temporale habentes. n. 3.

Renuntians Iuri Electionis ex metu cum iuramento poteſt eius petere relaxationem; p. 813. n. 4. Imo Iudex poteſt id ex officio relaxare. ibid.

Renuntiare Iuri ſuo qui non poteſt, an poſſit ſuper eo compromittere? p. 850. n. 3.

Renuntiare exemptioni ſuæ non poteſt Eccleſia ſine Pontificis Autoritate. p. 849. n. 2.

Res integra.

Rem eſſe adhuc vel non eſſe intregram quid ſit. p. 313. num. 7.

Res integra deſinit eſſe in Iuriſdictione delegata per citationem. p. 625. n. 1. p. 795. n. 5. Etſi nondum ad partes perlatam. p. 625. n. 2. *Vide* Citatio. In mandato ad Iudicia per conteſtationem litis. p. 795. n. 5. In mandato ad negotia per præparationem. ibid.

Reſpublica.

Reipublicæ nomine quid comprehendatur? p. 837. n. 2.

Reipublica petere poteſt reſtitutionem in integrum, p. 837. n. 2. intra quadriennium à tempore læſionis: ibid. Imo etiam poſt elapſum quadriennium; p. 838. n. 4. Quamdiu? n. 6

Reſcriptum.

Reſcripta erroribus magis obnoxia quàm leges p. 56. n. 9.

Reſcripta Pontificis ut derogent legi concilij generalis tacitam tantùm clauſulam habenti, debent eius facere mentionem. p. 56. n. 7. Sufficit generalis. p. 120. n. 5. §. *Eſt tamen.* Ad derogandum concilio noviſſimo ſpecialis requiritur. p. 56. n. 8.

Imo nulla, ſi aliunde ſatis de mente Pontificis conſtet. p. 56. n. 9. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*

Reſcriptum contra legem, quæ expreſſam habet clauſulam derogatoriam, non valet ſine ſpecifica eius mentione. p. 56. n. 9. p. 119. n. 5. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*

Reſcriptum vim legis obtinet. p. 61. n. 1.

Reſcriptum Principis eſt *in ſcripto datum à Principe reſponſum ad alterius ſuggeſtionem aut petitionem.* p. 62. n. 2.

Reſcripti nomine abſolutè, intelligitur reſponſum Principis ſuperiorem non habentis. p. 46. n. 4.

Reſcriptum quomodo differat ab oraculo vivæ vocis, Decretali, aut Privilegio? ibid.

Reſcriptum aliud generale, aliud Speciale. p. 62. n. 3.

Reſcriptum ſecundùm leges communes eſt propriè dictum Reſcriptum. p. 62. n. 4. Contra leges eſt Privilegium. ibid. Præter leges eſt Gratia ſeu Beneficiū Principis. ibid

Reſcripto nil obſtat addi clauſulam *motu proprio,* p. 62. n. 4.

Reſcriptum ſpeciale derogat ſubſequenti Privilegio generali; p. 66. n. 8. Vti & priori abſque eius mentione; ibid. p. 688. n. 1. Niſi per hoc iam ſit alteri Ius quæſitum in re p. 66. n. 8.

Reſcripto generali cuicunque derogat ſpeciale. p. 66. n. 9. p. 615. n. 2.

Reſcripta duo ſi non poſſint ſimul valere, cenſetur poſterius eſſe obreptitium. p. 66. n. 9. Nec derogat priori ſine eius mentione. p. 603. n. 3. Niſi ſit ex certa ſcientia datum. p. 648. n. 5. Vel ſint Inferioris Ordinarij, non Principis. p. 603. n. 3.

Reſcriptum impetranti incumbit probatio de veritate precum. p. 67. n. 1.

Reſcriptum obreptitium afferens ſuſpectus eſt de falſitate, & remittendus cum illo ad Curiam. p. 68. n. 4.

Reſcriptum omne habet expreſſè vel tacitè hanc Clauſulam: *ſi preces veritate nitantur.* p. 68. n. 3.

Reſcripto Pontificis ſatisfit ſi vel pareatur, vel rationabilis excuſatio afferatur. p. 72. n. 1.

Reſcriptum obreptitium poteſt ſine offenſa Principis ut iniquum argui. p. 73. n. 4.

Reſcripti valor ſi ſit dubius, tempus *Datæ* eſt inſpiciendum. p. 78. n. 1.

Reſcriptum Pontificis, niſi exprimat, non derogat ſtatuti certas in promovendo qualitates requirentibus. p. 79. n. 4.

Reſcriptum non ſit ſubreptitium, etſi Veritatem, ſed concedenti iam notam, taceas. p. 80. n. 1.

Reſcriptum quodvis cuiuſvis Principis ſi ſolæciſmum contineat, ſtylo Curiæ non receptum, eſt reijciendum ut falſum. p. 83. n. 1. & 2.

Reſcripti fictitij & obreptitij notabile diſcrimen p. 88. n. 4.

Ex Reſcriptis eâdem die datis illud præfertur, quod conſtat priore hora datum; p. 90. n. 8. Vel ſi id non conſtet, quod prius præſentatur. p. 170. n.

Reſcripti parte principali corruente corruit & acceſſoria. p. 94. n. 5.

Reſcriptum ob taciturnitatem veri eſſe obreptitium debet probare, qui dicit. p. 99. n. 4. Non eſſe obreptitium

Digitized by Google

ptitium ob ſuggeſtionem falſi probare debet impetrans: ibid. Niſi intentionem ſuam habeat fundatam. n. 5. Probandum autem, narrata fuiſſe tempore *Datæ* vera vel falſa. n. 6. 7. p. 100. n. 7.

Reſcripto male intellecto irritandum ſolum id, in quo Iudex erravit. p. 98. n. 4.

Reſcriptum quodcunque fit obreptitium taciturnitate Veri vel ſuggeſtione falſi. p. 101. n. 1. p. 117. n. 3. p. 129. n. 7. Sed illius tantùm quod per ſe & intrinſecè ſpectat ad negotium; p. 102. n. 1. §. *Dixi* p. 118. n. 6. eſtque cauſa finalis, & non ſolum impulſiva factæ conceſſionis. p. 181. n. 1. §. *Vlterius*. p. 548. n. 5. Exemplum intruſi. p. 118. n. 6.

Reſcriptum pendet ex voluntate Iuriſdictionem aut gratiam conferentis. p. 101. n. 1.

Reſcripti ob- ſeu ſubreptio fit vel ex fraude & malitia vel ex ſimplicitate & ignorantia. p. 102. n. 2.

Reſcriptum ex dolo obreptitium fit per exceptionem totum irritum quoad omnes partes connexas; p. 102. n. 2.

Valet tamen quoad ſeparatas; ibid. §. *Quod propter*. Aut ſi dolus non fuerit impetrantis, ſed alterius. p. 103. n. 2.

Reſcriptum ex ſimplicitate & ignorantia obreptitium, non ſemper eſt irritum. p. 102. n. 2. p. 103. n. 4.

Reſcriptum obreptitium quodvis eſt irritum ſi ſublata obreptione non fuiſſet idem quoad ſubſtantiam datum. p. 103. n. 4. p. 548. n. 5.

Reſcriptum ſi detur in cauſa communi Prælati & conventûs, ſolet ſed non debet fieri mentio conventûs. p. 105. n. 2.

Reſcripti uſus et uſe eſt perpetuus. p. 112. par.

Reſcriptum non valet, in quo erratum eſt circa perſonam, pro qua petitum. p. 134. §. *Sed dubium*.

Reſcriptum non valet, in quo error circa ſubſtantiam & ſubſtantiale quid. p. 135. §. *Nunc probatur*.

Reſcripti ad formam ſpectat, quod ſtylus curiæ jubet exprimere. p. 143. n. 1. Eóque omiſſo eſt irritum. p. 96. n. 2.

Reſcriptum eſt irritum, ſi tempore *Datæ* mortua ſit perſona, cui vel contra quam datur. p. 144. n. 1.

Reſcriptum ſuum alteri eiuſdem nominis tradens, committit crimen falſi. p. 145. n. 6.

Reſcripto alieno utens eſt reus ſtellionatûs. ibid.

Reſcriptum quodvis per excommunicatum ſine huius cenſuræ mentione impetratum eſt obreptitium: p. 116. n. 4. Imò ipſo Iure irritum, ſi à Pontifice ſit impetratum; ibid, p. 145. n. 2. Licet excommunicatio ſit occulta. n. 5. Excepto Reſcripto ſuper ipſa excommunicatione vel appellatione. ibid.

Reſcripta Epiſcopi aut ſecularis Principis impetrata ab Excommunicato non ſunt irrita. p. 145. n. 4.

Reſcriptis Pontificiis præmittitur ſemper abſolutio à Cenſuris. p. 146. n. 4.

Reſcriptum quodvis impetratum veritate, bonâ fide, tacitâ quando valeat. p. 155. n. 2.

Reſcriptum dubium Pontificis aut Principis interpretatur Delegatus. p. 210. n. 3.

Reſcripto inſerta clauſula: *ex certa ſcientia*, tollit omnem præſumptionem obreptionis. p. 548. n. 5.

Reſcriptum ad Officialem indeterminatè deſtinatum an valeat, ſi Officiales alicubi ſint plures? p. 588. n. 7. à quo & quomodo expedienda cauſa delegata? ibid.

Reſcripti Papalis de revocatione vel mutatione ſi dubitetur, conſulendus eſt Pontifex. p. 603. n. 2.

Reſcriptum Principis non eſt cenſendum eſſe in præiudicium alterius; p. 614. n. 1. Niſi id exprimatur; p. 620. n. 1. Vel alioqui inutile reddatur; ibid. Verba eius potius impropriè, quàm contra Ius alterius explicanda. p. 615. n. 1.

Reſcripti prioris obliviſci poteſt Pontifex in poſteriore. p. 615. n. 2.

Reſcriptum generale eſt quandoque in eventu ſpeciale. p. 615. n. 2. Speciale poſterius non derogat illi ſine eius mentione. ibid.

Reſcriptum Apoſtolicum vim conſequitur ipſa expeditione, antequam acceptetur. p. 681. n. 2.

Reſcriptum Beneficiale.

Vide *Exſpectativa*, *Gratia*.

Reſcriptum illegitimo datum pro canonicatu an & quomodo valeat, ſi particulari ſtatuto tales ſint excluſi? p. 66. n. 10.

Reſcriptum Pontificis beneficiale Gratiæ eſt obreptitium, ſi petens taceat Dignitatem aut perſonatum, quem iam habet. p. 79. n. 1. Vti & ſi taceat Clericatum; vel ſe habere beneficium ſufficiens; p. 96. n. 2. Meminiſſe debet cuiuſcunque Beneficij aut Iuris beneficialis antè impetrati; p. 128. n. 3. p. 129. n. 7. Quantumvis modici, p. 143; Licet eo eſſet ſpoliatus p. 128. n. 3. Imo etiam eius meminiſſe debet, ad quod eſt ſolum præſentatus; p. 129. n. 7. §. *atque*. Non item illius, quod ei quidem collatum ſed nondum acceptatum eſt. p. 154. n. 1. Vti nec Penſionis aut Præſtimonij pro ſtipendio dati. p. 117. n. 2.

Reſcripta Beneficialia Gratiæ ſi ſint obreptitia, ſunt ipſo Iure irrita. p. 96. n. 2. p. 117. n. 2. §. *Advertendum*.

Reſcriptum ad Beneficium ſemper habet ſaltem tacitè hanc clauſulam: *ſi non obſtet Impedimentum canonicum*. p. 97. n. 3. Vti & hanc: *ſi idoneus ſit*. p. 519. num. 1.

Reſcriptum beneficiale eſt irritum, ſi omiſſum ſit, quod ſtylus iubet exprimere. p. 96. n. 2. p. 143. §. *Obiici*.

Reſcriptum beneficiale non derogat ſtatuto eccleſiæ ſine eius mentione; p. 99. n. 1. p. 149. n. 2. Et quidem iurato non ſine mentione etiam Iuramenti. p. 99. n. 2. p. 149. n. 2.

Reſcriptum beneficiale ex ignorantia obreptitium valet, ſi cognita veritate fuiſſet quoad ſubſtantiam idem concedendum. p. 103. n. 4.

Reſcriptum beneficiale ex dolo obreptitium quoad unam partem, poteſt per exceptionem fieri irritum quoad omnes alias connexas. p. 103. n. 4. Valet tamen quoad diſparatas; ibid. p. 157. n. 7. Si ceſſante obreptione fuiſſet idem concedendum. ibid.

Reſcriptum beneficiale aliud eſt Iuſtitiæ ſeu in forma communi eſt pauperum; aliud eſt Gratiæ ſeu gratioſum. p. 116. n. 1.

Reſcriptum beneficiale Iuſtitiæ eſt obreptitium, ſi in eo non fiat mentio de patrimonio vel beneficio impetrantis; p. 117. n. 2. Si non fiat mentio de penſione

Renuntiet ſi quis ſtatim filio anteceſſoris, cenſetur fraus committi. p. 55 t.

Renuntiat ſi filius beneficium Patri, quomodo illud poſſit vel non poſſit rurſus conſequi. p. 55 t. n. 1.

Renuntiationem beneficij an & quomodo legatus à latere poſſit acceptare, vel alteri acceptandam committere? p. 699 n. 3. & ſeqq.

Renuntiationes beneficiorum an accipere poſſit Capitulum ſede vacante? p. 751. n. 15.

Renuntians Iuri debet tradere Inſtrumenta ad id pertinentia. p. 761. n. 2.

Renuntians beneficio per tranſactionem poteſt id repetere, ſi conditio non impleatur. p. 762. n. 4. Idem eſt quoad permutationem ibid.

Renuntiare hæreditati debitæ eſt contra leges Cæſareas; p. 766. n. 1. Alicubi licitum eſt per conſuetudinem vel ſtatutum. ibid. §. *Verum.* Et convaleſcit Iuramento; n. 2. Modò renuntianti filio aut filiæ aliunde ſuppetant neceſſaria. ibid. §. *Quæritur ſecundò.*

Renuntiatio hæreditatis debitæ quomodo explicanda. p. 767 n. 4 & 5.

Renuntiatio in dubio ſic interpretanda, ut quàm minimùm lædat renuntiantem. p. 767. n. 6.

Renuntiatio & acceptatio beneficij fieri poteſt per procuratorem laicum. p. 799. n. 2.

Renuntians Iuri Electionis ex metu poteſt nihilominus adhuc inſtitui. p. 812. n. 1.

Renuntiatio Electionis per metum extorta non eſt ipſo iure irrita, ſed irritanda. p. 812. n. 2. & 3. Niſi ſit extorta per clericos dominiū temporale habentes. n. 3.

Renuntians Iuri Electionis ex metu cum Iuramento poteſt eius petere relaxationem; p. 813. n. 4. Imo Iudex poteſt id ex officio relaxare. ibid.

Renuntiare Iuri ſuo qui non poteſt, an poſſit ſuper eo compromittere? p. 850. n. 3.

Renuntiare exemptioni ſuæ non poteſt Eccleſia ſine Pontificia Autoritate. p. 849. n. 2.

Res integra.

Rem eſſe adhuc vel non eſſe integram quid ſit, p. 313. num. 7.

Res integra deſinit eſſe in Iuriſdictione delegata per citationem. p. 625. n. 1. p. 795. n. 5. Etſi nondum ad partes perlatam. p. 625. n. 2. *Vide* Citatio. In mandato ad Iudicia per conteſtationem litis. p. 795 n. 5. In mandato ad negotia per præparationem. ibid.

Reſpublica.

Reipublicæ nomine quid comprehendatur? p. 837. n. 2.

Reſpublica petere poteſt reſtitutionem in integrum, p. 837. n. 2. intra quadriennium à tempore læſionis; ibid. Imo etiam poſt elapſum quadriennium; p. 838. n. 4. Quamdiu? n. 6

Reſcriptum.

Reſcripta erroribus magis obnoxia quàm leges p. 56. n. 9.

Reſcripta Pontificis ut derogent legi concilij generalis tacitam tantùm clauſulam habenti, debent eius facere mentionem. p. 56 n. 7. Sufficit generalis. p. 120. n. 5. §. *Eſt tamen.* Ad derogandum concilio noviſſimo ſpecialis requiritur. p. 56. n. 8.

Imo nulla, ſi aliunde ſatis de mente Pontificis conſtet. p. 56. n. 9. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*

Reſcriptum contra legem, quæ expreſſam habet clauſulam derogatoriam, non valet ſine ſpecifica eius mentione. p. 56. n. 9. p. 119. n. 5. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*

Reſcriptum vim legis obtinet. p. 61. n. 1.

Reſcriptum Principis eſt *in ſcripto datum à Principe reſponſum ad alterius ſuggeſtionem aut petitionem.* p. 62. n. 2.

Reſcripti nomine abſolutè, intelligitur reſponſum Principis ſuperiorem non habentis. p. 46. n. 4.

Reſcriptum quomodo differat ab oraculo vivæ vocis, Decretali, aut Privilegio? ibid.

Reſcriptum aliud generale, aliud Speciale. p. 62. n. 3.

Reſcriptum ſecundùm leges communes eſt propriè dictum Reſcriptum. p. 62. n. 4. Contra leges eſt Privilegium. ibid. Præter leges eſt Gratia ſeu Beneficiū Principis. ibid

Reſcripto nil obſtat addi clauſulam *motu proprio,* p. 62. n. 4.

Reſcriptum ſpeciale derogat ſubſequenti Privilegio generali; p. 66. n. 8. Uti & priori abſque eius mentione; ibid. p. 688. n. 1. Niſi per hoc iam ſit alteri Ius quæſitum in re p. 66. n. 8.

Reſcripto generali cuicunque derogat ſpeciale. p. 66. n. 9. p. 615. n. 2.

Reſcripta duo ſi non poſſint ſimul valere, cenſetur poſterius eſſe obreptitium. p. 66. n. 9. Nec derogat priori ſine eius mentione. p. 603 n. 3. Niſi ſit ex certa ſcientia datum. p. 648. n. 5. Vel ſint Inferioris Ordinarij, non Principis. p. 603. n. 3.

Reſcriptum impetranti incumbit probatio de veritate precum. p. 67. n. 1.

Reſcriptum obreptitium afferens ſuſpectus eſt de falſitate, & remittendus cum illo ad Curiam. p. 68. n. 4.

Reſcriptum omne habet expreſſè vel tacitè hanc Clauſulam: *ſi preces veritate nitantur.* p. 68. n. 3.

Reſcripto Pontificis ſatisfit ſi vel pareatur, vel rationabilis excuſatio afferatur. p. 71. n. 1.

Reſcriptum obreptitium poteſt ſine offenſa Principis ut iniquum argui. p. 73. n. 4.

Reſcripti valor ſi ſit dubius, tempus *Datæ* eſt inſpiciendum. p. 78. n. 1.

Reſcriptum Pontificis, niſi exprimat, non derogat ſtatutis certas in promovendo qualitates requirentibus. p. 79. n. 4.

Reſcriptum non fit ſubreptitium, etſi Veritatem, ſed concedenti iam notam, taceas. p. 80. n. 2.

Reſcriptum quodvis cuiuſvis Principis ſi ſolæciſmum contineat, ſtylo Curiæ non receptum, eſt reijciendum ut falſum. p. 83. n. 1. & 2.

Reſcripti fictitij & obreptitij notabile diſcrimen p. 88. n. 4.

Ex Reſcriptis eâdem die datis illud præfertur, quod conſtat priore hora datum; p. 90. n. 8. Vel ſi id non conſtet, quod prius præſentatur. p. 170. n.

Reſcripti parte principali corruente corruit & acceſſoria. p. 94. n. 5.

Reſcriptum ob taciturnitatem veri eſſe obreptitium debet probare, qui dicit. p. 99. n. 4. Non eſſe obreptitium

Digitized by Google

ptitium ob ſuggeſtionem falſi probare debet impetrans; ibid. Niſi intentionem ſuam habeat fundatam. n. 5. Probandum autem, narrata fuiſſe tempore *Data* vera vel falſa. n. 6. 7. p. 100. n. 7.

Reſcripto male intellecto irritandum ſolum id, in quo Iudex erravit. p. 98. n. 4.

Reſcriptum quodcunque fit obreptitium taciturnitate Veri vel ſuggeſtione falſi; p. 101. n. 1. p. 117. n. 3. p. 129. n. 7. Sed illius tantùm quod per ſe & intrinſecè ſpectat ad negotium; p. 102. n. 1. §. *Dixi* p. 118. n. 6. eſtque cauſa finalis, & non ſolum impulſiva factæ conceſſionis. p. 181. n. 1. §. *Vlterius.* p. 548. n. 5. Exemplum intruſi. p. 118. n. 6.

Reſcriptum pendet ex voluntate Iuriſdictionem aut gratiam conferentis. p. 101. n. 1.

Reſcripti ob- ſeu ſubreptio fit vel ex fraude & malitia vel ex ſimplicitate & ignorantia. p. 102. n. 2.

Reſcriptum ex dolo obreptitium fit per exceptionem totum irritum quoad omnes partes connexas; p. 102. n. 2.

Valet tamen quoad ſeparatas; ibid. §. *Quod propter.* Aut ſi dolus non fuerit impetrantis, ſed alterius. p. 103. n. 2.

Reſcriptum ex ſimplicitate & ignorantia obreptitium, non ſemper eſt irritum. p. 102. n. 2. p. 103. n. 4.

Reſcriptum obreptitium quodvis eſt irritum ſi ſublata obreptione non fuiſſet idem quoad ſubſtantiam datum. p. 103. n. 4. p. 548. n. 5.

Reſcriptum ſi detur in cauſa communi Prælati & conventûs, ſolet ſed non debet fieri mentio conventûs. p. 105. n. 1.

Reſcripti uſus rariſe eſt perpetuus. p. 112. par.

Reſcriptum non valet, in quo erratum eſt circa perſonam, pro qua petitum. p. 134. §. *Sed dubium.*

Reſcriptum non valet, in quo error circa ſubſtantiam & ſubſtantiale quid. p. 135. §. *Nunc probatur.*

Reſcripti ad formam ſpectat, quod ſtylus curiæ iubet exprimere. p. 143. n. 1. Eóque omiſſo eſt irritum. p. 96. n. 1.

Reſcriptum eſt irritum, ſi tempore *Data* mortua ſit perſona, cui vel contra quam datur. p. 144. n. 1.

Reſcriptum ſuum alteri eiuſdem nominis tradens, committit crimen falſi. p. 145. n. 6.

Reſcripto alieno utens eſt reus ſtellionatûs. ibid.

Reſcriptum quodvis per excommunicatum ſine huius cenſuræ mentione impetratum eſt obreptitium; p. 116. n. 4. Imò ipſo Iure irritum, ſi à Pontifice ſit impetratum; ibid. p. 145. n. 2. Licet excommunicatio ſit occulta. n. 5. Excepto Reſcripto ſuper ipſa excommunicatione vel appellatione. ibid.

Reſcripta Epiſcopi aut ſecularis Principis impetrata ab Excommunicato non ſunt irrita. p. 145. n. 4.

Reſcriptis Pontificiis præmittitur ſemper abſolutio à Cenſuris. p. 146. n. 4.

Reſcriptum quodvis impetratum veritate, bonâ fide, tacitâ quando valeat. p. 155. n. 2.

Reſcriptum dubium Pontificis aut Principis interpretatur Delegatus. p. 210. n. 3.

Reſcripto inſerta clauſula: *ex certa ſcientia*, tollit omnem præſumptionem obreptionis. p. 548. n. 5.

Reſcriptum ad Officialem indeterminatè deſtinatum an valeat, ſi Officiales alicubi ſint plures? p. 588. n. 7. à quo & quomodo expedienda cauſa delegata? ibid.

Reſcripti Papalis de revocatione vel mutatione ſi dubitetur, conſulendus eſt Pontifex. p. 603. n. 2.

Reſcriptum Principis non eſt cenſendum eſſe in præiudicium alterius; p. 614. n. 1. Niſi id exprimatur; p. 620. n. 1. Vel alioqui inutile reddatur; ibid. Verba eius potius impropriè, quàm contra Ius alterius explicanda. p. 615. n. 1.

Reſcripti prioris obliviſci poteſt Pontifex in poſteriore. p. 615. n. 2.

Reſcriptum generale eſt quandoque in eventu ſpeciale. p. 615. n. 2. Speciale poſterius non derogat illi ſine eius mentione. ibid.

Reſcriptum Apoſtolicum vim conſequitur ipſa expeditione, antequam acceptetur. p. 682. n. 2.

Reſcriptum Beneficiale.

Vide *Exſpectativa, Gratia.*

Reſcriptum illegitimo datum pro canonicatu an & quomodo valeat, ſi particulari ſtatuto tales ſint excluſi? p. 66. n. 10.

Reſcriptum Pontificis beneficiale Gratiæ eſt obreptitium, ſi petens taceat Dignitatem aut perſonatum, quem iam habet. p. 79. n. 1. Uti & ſi taceat Clericatum; vel ſe habere beneficium ſufficiens; p. 96. n. 2. Meminiſſe debet cuiuſcunque Beneficij aut Iuris beneficialis antè impetrati; p. 128. n. 3. p. 129. n. 7. Quantumvis modici, p. 143. Licet eo eſſet ſpoliatus p. 128. n. 3. Imo etiam eius meminiſſe debet, ad quod eſt ſolum præſentatus; p. 129. n. 7. §. *atque.* Non item illius, quod ei quidem collatum ſed nondum acceptatum eſt. p. 154. n. 1. Uti nec Penſionis aut Præſtimonij pro ſtipendio dati. p. 117. n. 2.

Reſcripta Beneficialia Gratiæ ſi ſint obreptitia, ſunt ipſo Iure irrita. p. 96. n. 2. p. 117. n. 2. §. *Advertendum.*

Reſcriptum ad Beneficium ſemper habet ſaltem tacitè hanc clauſulam: *ſi non obſtet impedimentum canonicum.* p. 97. n. 3. Uti & hanc: *ſi idoneus ſit.* p. 529. num. 1.

Reſcriptum beneficiale eſt irritum, ſi omiſſum ſit, quod ſtylus iubet exprimere. p. 96. n. 2. p. 149. §. *Obiici.*

Reſcriptum beneficiale non derogat ſtatuto eccleſiæ ſine eius mentione; p. 99. n. 1. p. 149. n. 2. Et quidem iurato non ſine mentione etiam Iuramenti. p. 99. n. 2. p. 149 n. 2.

Reſcriptum beneficiale ex ignorantia obreptitium valet, ſi cognita veritate fuiſſet quoad ſubſtantiam idem concedendum. p. 103. n. 4.

Reſcriptum beneficiale ex dolo obreptitium quoad unam partem, poteſt per exceptionem fieri irritum quoad omnes alias connexas. p. 103. n. 4. Valet tamen quoad diſparatas; ibid. p. 157. n. 7. Si ceſſante obreptione fuiſſet idem concedendum. ibid.

Reſcriptum beneficiale aliud eſt Iuſtitiæ ſeu in forma communi eſt pauperum; aliud eſt Gratiæ ſeu gratioſum. p. 116. n. 1.

Reſcriptum beneficiale Iuſtitiæ eſt obreptitium, ſi in eo non fiat mentio de patrimonio vel beneficio impetrantis; p. 117. n. 2. Si non fiat mentio de penſione

aut præſt. monio, poteſt per exceptionem infringi. ibid. §. *Advertendum*.

Reſcriptum Gratiæ ſi quis ad beneficium per intruſionem obtentum impetret ſine huius mentione, eſt obreptitium; p.118. n.4. Vti & ad beneficium ex manu laici acceptum; n. 5. Non item ad aliud. n. 6.

Reſcriptum ad beneficium eſt ſtrictæ interpretationis. p.66. n. 10. p 121. n. 1. p. 129. n 7. p 255. n 3. Nec extendendum ultra verba propriè vel communiter accepta. p. 153. n. 2. Niſi aliunde appareat alia mens reſcribentis. n. 3.

Reſcriptum ad Beneficium olim dabatur triplex, nim. Monitorium, Præceptorium, & Executorium. p. 125. prin.

Reſcriptum ad beneficium qui prius impetrat, præfertur poſteriùs impetranti, p. 125. n. 2. *Vide etiam*. p.168. n. 1 p.169. p 170.

Reſcriptum de providendo alicui beneficium intelligitur, *ſi prius ad eundem collatorem pro alio non ſit ſcriptum*. p.126 n. 3. p.140.

Reſcripta ad idem Beneficium ſi dentur plura uni eodem die, valent omnia; p.128. n. 5. Imo & ſucceſſivè data; n. 5. Sin pluribus dentur, poſterius eſt irritum. p. 170. n. 2. Si neſciatur, quod ſit poſterius, nullum eſt exequendum. ibid.

Reſcriptum ad Beneficium, per Concurſum aut Menſem papalem conferendum, eſt obreptitium, ſi prioris Gratiæ ad aliud non fiat mentio. p. 128. n. 6.

Reſcripta duo ad Beneficia in diverſis Eccleſiis ſi quis impetret ſine mentione alterius, tunc poſterius eſt irritum. p.129. n 7. Niſi priori ſit antea renuntiatum. ibi.

Reſcriptum ad Beneficium vacans per obitum non valet ad vacans per ceſſionem. p.135. n 2. §. *In Reſcriptis*. Aut econtrà. p.152. n.1. Nec datum ad vacans per aliud incompatibile valet ad vacans per Matrimonium. ibid.

Ex Reſcripto ad beneficium ſi danda eſt præbenda ſacerdotalis aut integra, non poteſt ei etiam conſentienti conferri alia. p.115. §. *ſimili*.

Reſcriptum ad Beneficium non poteſt à caſu & perſona expreſſa extendi ad non expreſſa. p.136. n.3.

Reſcriptum ad beneficium v.g. ſacriſtiæ valet, etſi in eo per errorem vocetur Dignitas. p. 136 n. 3 §. *Ex dictis*.

Reſcriptum ad beneficium in Diœceſi non intelligitur de beneficio in civitate Epiſcopali. p.138. n.4. § *Nihilominus*. Nec per beneficium alicuius Eccleſiæ in urbe intelligitur Eccleſiæ cathedralis. ibid.

In Reſcriptis ad beneficia inſpiciendum diligenter tempus *Data*. p. 144 n. 2. §. *Corollarium*. p. 170. n. 1.

Reſcriptum ad beneficium non comprehendit beneficia poſt impetrationem erecta. p.144. n.8.

Reſcriptum ad beneficium tempore *Data* ob ſubreptionem irritum non convaleſcit. p. 157. n. 1.

Reſcriptum ad beneficium Curatum ex motu proprio valet, etſi impetrans tempore *Data* caruerit requiſita ætate. p.157. n. 1.

Reſcriptum ad beneficium quo ad unam partem irritum, poteſt quo ad aliam diſparatam ſubſiſtere. p. 157. num. 1.

Reſcriptum beneficiale abſolutum qui impetravit receptus eſt, præfertur quoad præbendam ei, qui prius impetravit ſed tantùm conditionale. p. 169. n. 5.

Reſcripta beneficialia eodem die ad eandem Eccleſiam data ſi plures afferant, præferendus eſt, qui prius præſentauit; p. 170. n. 8. Si plures ea ſimul præſentent, locus eſt gratificationi; ibid.

Reſcriptum beneficiale ſi Papa ſcienter det pro Infante, eſt exequendum. p. 256. n. 6. §. *Baldus*.

Reſcriptum ad beneficium impetraturus debet meminiſſe, ſi alius ſit in poſſeſſione etiam colorata. p. 500.

Reſcriptum beneficiale impetrans ſi tacuit ſe eſſe illegitimum Clerici, eſt ſubreptitium; p. 548. n. 5. Niſi habeat Clauſulam: *ex certa ſcientia; non obſtantibus*. ibid.

Reſcriptum beneficiale eſt obreptitium, ſi taceatur Veritas, ob quam non fuiſſet idem concedendum. p.548. n. 5.

Reſcriptum beneficiale contra aliquem, ab Ordinario diſpenſatum, eſt ſubreptitium, ſi non meminerit diſpenſationis. p. 552. n. 1.

Reſcripti beneficialis executor habet Iuriſdictionem delegatam. p. 168. n. 2. p.649. n.7.

Reſcriptum impetrans ad beneficium velut vacans oſtendere debet nullitatem poſſeſſionis. p.781. n. 5.

Reſcriptum Gratia Vide *Gratia*.

Reſcriptum Gratiæ eſt ex mera Principis liberalitate in alicuius favorem. p. 62. n. 5.

Reſcriptum Gratiæ eſt ipſo iure irritum, ſi preces veritate non nitantur. p. 68. n. 2. Habet ſemper expreſſè vel ſaltem tacitè hanc clauſulam: *ſi preces Veritate nitantur*. n. 3.

Reſcriptum Gratiæ non valet contra privilegiatos, niſi privilegium ſpeciale exprimatur. p.75. n. 3.

Reſcripto Gratiæ dari ſolet Iudex etiam ad futura. p. 82. n. 1.

Reſcriptum Gratiæ eſt irritum, ſi omiſſum ſit id, quod ſtylus curiæ iubet exprimere. p. 96. n. 2.

Reſcriptum Gratiæ non derogat ſtatuto Eccleſiæ ſine eius mentione. p. 99. n. 8. Nec iurato ſine mentione etiam Iuramenti. n. 8.

Reſcriptum Gratiæ eſt irritum propter taciturnitatem veri, etiam probabiliter ignorati ab impetrante. p. 99. n. 3.

Reſcriptum Gratiæ propter obreptionem quoad principale eſt etiam irritum quoad acceſſoria. p. 100. n. 8.

Reſcriptum Gratiæ obreptitium ex dolo impetrantis eſt ipſo Iure irritum. p. 103. n. 4 Ex ignorantia obreptitium valet, ſi Princeps cognita veritate fuiſſet idem conceſſurus. p. 99. n. 3. p. 103. n. 4 p. 155. n. 1.

Reſcripta Gratiæ obreptitia ſi ſint irrita, ſunt ipſo Iure irrita. p. 103. n. 4. p. 117. n. 2. p. 127. n. 4.

Reſcriptum Gratiæ non debet neceſſario tacere mentionem legis, cui derogat; p. 120. n. 5. §. *Nunc*. Niſi ſit notabiliter præiudiciale. ibid.

Reſcriptum Gratiæ valet, per quemcunque impetretur pro alio ſine eius Mandato. p. 123. n. 5. Ius tamen in ſe alteri non acquiritur ſine acceptatione mandati vel rati habita. ibid.

Reſcriptum Gratiæ ſi ſit irritum etiam acta propter illud ſunt irrita. p. 127. n. 4.

Re-

Digitized by Google

Reſcriptum Gratiæ exprimens & perſonam & dignitatem concedentis, non expirat per eius mortem. p. 151. n. 6. *Vide Gratia.*

Reſcriptum Gratiæ eſt etiam non extendendum ultra verba proprie vel communiter accepta. p. 153. n. 2. Niſi aliunde appareat alia mens reſcribentis. n. 3.

Reſcriptum Iuſtitia Vide *Iudex Delegatus.*

Reſcriptum Iuſtitiæ eſt ad lites componendas. p. 62. n. 5

Reſcriptum Iuſtitiæ contrarium legi generali eſt obreptitium. p. 65. n. 6. Niſi eius aliquam faciat mentionem. p. 120. n. 5. §. *Nunc.* Impetrans eſt cum illo ad curiam remittendus. p. 68. n. 4.

Reſcriptum ad Inſtantiam partis ſemper habet ſaltē implicitè clauſulam: *ſi preces veritate nitantur*; p. 67. n. 1. Ei tamen non eſt ſubſtantialis. n. 3.

Reſcripta Iuſtitiæ quæ cauſam definiunt, ſunt irrita. p. 68. n. 2.

Reſcriptum Iuſtitiæ obreptitium non eſt ipſo Iure irritum, ſed valet, donec per exceptionem elidatur. p. 69. n. 2. p. 81. n. 3. p. 102. n. 2. p. 109. n. 2. p. 118. n. 2 p. 127. n. 5.

Reſcriptum Iuſtitiæ, obreptitio Reſcripto Gratiæ acceſſorium, unacum iſto eſt ipſo Iure irritum. p. 69. n. 3.

Reſcripto priori ſi renuntias, poteſt procedi ex ſecundo, ob amiſſam prioris mentionem obreptitio, p. 69. n. 3.

Reſcripto ad Iudices cum conſenſu partium dato ſi una pars aliud ad alios impetret, eſt id obreptitium. p. 70. n. 8.

Reſcriptum Iuſtitiæ valet contra privilegiatos, ſi ſpeciale privilegium non exprimatur. p. 75 n. 3.

Reſcriptum Iuſtitiæ, niſi tempus definiatur eſt perpetuum. p. 81. n 2. p. 112. par. p. 640. n. 3.

Reſcriptum Iuſtitiæ eſt ſuſpectum, 1. ſi Iudex certus non delegetur; 82. n. 1. p. 92. n. 2. Vel 2. Ad negotia etiam futura; p. 82. n. 1. Vel 3. contineat repugnantia ſtylo aut æquitati. n. 2.

Reſcriptum Iuſtitiæ per clauſulam: *ſi non omnes intereſſe poteſtis*, quid operetur? p. 85. n. 8.

Ex Reſcriptis diverſis ad diverſos in eadem cauſa datis quodnam per alterum revocetur, cognoſcere poſſunt niſi Delegati, vel Arbitri. p. 87. par. Poſterius eſt obreptitium, niſi prioris faciat mentionem; p. 603. n. 3. & quidem ſpecialem. p. 651. prin. Quod ſi ad eoſdem Iudices data ſint, conſulendus eſt, qui reſcripſit. p. 602. n. 1.

Reſcriptum ſpeciale Iuſtitiæ derogat priori generali ſine eius mentione p. 66. n. 2. p. 91. p. 615. n. 2.

Reſcriptum Iuſtitiæ non eſt neceſſe, ut cauſam, quæ committitur, in ſpecie exprimat. p. 92. n. 2.

Reſcripti præſentatione tribuitur Iudici Iuriſdictio. p. 94. n. 2.

Reſcripta diverſa ad diverſos Iudices in una re impetrans, ſi utroque utatur neutro gaudet. p. 95. n. 3. Neutrum ſus quo poſſit uti? p. 95. n. 4.

Reſcriptum Iuſtitiæ ſemper conformiter Iuri communi interpretandum. p. 97. n. 2.

Reſcriptum Iuſtitiæ eſt irritum, ſi omiſſum ſit id, quod ſtylus curiæ iubet exprimere. p. 96. n. 2.

Reſcriptio Iuſtitiæ ſi quis intra annum ex malitia vel negligentia non utatur, valet ſecundum ſine illius prioris mentione obreptitiè impetratum. p. 112. n. 1. 3. Neque poteſt ei exceptio obreptionis obijci. p. 80. n. 1. præſumitur autem malitia vel negligentia ex ipſo nonuſu per annum. p. 81. n. 4. p. 118. n. 4.

Reſcriptum papale Iuſtitiæ fit obreptitium, ſi impetrans taceat ſuam excommunicationem, aut ſpoliatus cauſam ſpoliationis. p. 116. n. 4. Validè tamen ex eo procedit Iudex, ſi excommunicatio ſit ignota. p. 147. num. 5.

Reſcripta Iuſtitiæ ſeu ad lites ſunt ſtrictæ interpretationis. p. 121. n. 1. Quoad Iura partium, non quoad facultatem Principis. p. 592. n. 16. §. *Porro.* p. 620. num. 1.

Reſcriptum Papale Iuſtitiæ ſi pro alio ſine ſpeciali eius mandato impetretur, eſt invalidum; p. 122. n. 2. Et quidem ipſo Iure; p. 122. n. 3. Nec per ratihabitionem principalis convaleſcit. n. 4. Sed hæc in Curiæ Rom. praxi hodie vix habent uſum. ibid.

Reſcriptum Iuſtitiæ cenſetur obreptitium, ſi in eo pro diœceſi Rei per errorem ponitur alia. p. 133. n. 1.

Reſcriptum Iuſtitiæ *contra quoſdam de diœceſi* non comprehendit eos; qui ſunt ex civitate cathedrali; p. 139. n. 4. Saltem ſi non conſentiant. ibid.

Reſcriptum Iuſtitiæ cum clauſula: *& contra quoſdam alios* non valet contra eorum hæredes; p. 139. n. 1. Niſi defuncti ſint in ſpecie expreſſi; ibid. Vel ante mortem iam citati; p. 140. n. 1. Vel cauſa ſit realis. ibid.

Reſcriptum Iuſtitiæ cum clauſula generali contra Prælatum valet etiam contra ſucceſſorem. p. 140. n. 2.

Reſcripto Iuſtitiæ Prælatum nomine Eccleſiæ impetrato poteſt etiam uti ſucceſſor. p. 140. n. 2. Idem eſt, ſi nomine dignitatis aut beneficij impetratum ſit. 144. n. 1.

Reſcriptorum ad lites varius abuſus. p. 143. par.

Reſcriptum Iuſtitiæ ſunt iura perſonalia. p. 144 n. 1.

Reſcripta Iuſtitiæ ſunt irrita, ſi tempore *Data* mortua ſit perſona, cui vel contra quam ſunt data. p. 144. n. 1. In ijs tempus *Data* diligenter inſpiciendum. n. 2.

Reſcriptum Iuſtitiæ cum clauſula: *& alijs quibuſdam cauſis.* non extenditur ad cauſas poſt impetrationem exortas. p. 144. n. 2.

Reſcriptum irritum non tribuit quidem delegato Iuriſdictionem in principali; ſed tamen in incidentibus. p. 144. n. 4. p. 146. n. 3.

Reſcriptum impetrans cum clauſula: *& contra quoſdam alios* debet illos omnes coram Iudice ſtatim ab initio determinare. p. 147. n. 1. Siquidem contra illos aliquando litigare velit; ibid. Contra alium ſi poſtea agatur etiam conſentientem proceſſus eſt invalidus n. 2.

Reſcriptum ſi contra unum in pluribus actionibus perſonalibus impetratur ad diverſos Iudices, horum proceſſus eſt ipſo Iure irritus. p. 148. prin.

Reſcriptum Iuſtitiæ tribuit Reo Ius reconveniendi actorem coram eodem Iudice. p. 148 n. 1.

Reſcriptum Iuſtitiæ fit utrique parti commune, ſi reus citatus compareat. p. 95. n. 1. p. 148. n. 2.

Reſcriptum papale Iuſtitiæ in cauſa Eccleſiaſtica cui committi poſſit? p. 161. n. 1. & ſeqq.

Digitized by Google

Reſcriptum Iuſtitiæ non cenſetur derogare Iuri communi. p. 616. n. 2.

Reſcriptum Iuſtitiæ eſt ſubreptitium ſi quis in cauſa civili ad Iudicem eccleſiaſticum impetravit, fingendo ſe eſſe miſerabilem. p. 663 par.

Reſcriptum Iuſtitiæ non extenditur ad ſucceſſorem ſingularem; p. 840. n. 4. Niſi ſcienter ſucceſſerit in re, mutandi Iudicij cauſa alienata. ibid.

Reſervatio.

Vide *Abſolutio*, *Cenſura*, *Diſpenſatio*.

Reſervatis Cæſareis contraria ſtatuta facere non poſſunt etiam illi, qui habent Ius Principis. p. 20. n. 4.

Reſervata Imperatori quænam ſint communicata aliis, cognoſcitur ex Inveſtitura & conſuetudine. p. 25. num. 15.

Reſervata eſt Pontifici interpretatio Privilegij Apoſtolici. p. 77. n. 12.

Reſervatum beneficium manet tale poſt mortem Commendatarij, etiam perpetui. p. 297.

Reſervati caſus ſpeciales non cenſentur concedi per verba generalia. p. 92. n. 3.

Reſervata Pontifici eſt promotio ad Epiſcopatum, Archiepiſcopatum; p. 141. n. 6. p. 403 par. p. 449. n. 2. p. 509. n. 3. Electio tamen in Germania eſt penes Capitulum. p. 403. par.

Reſervatæ ſunt Pontifici cauſæ maiores. p. 451. n. 1. p. 754. n. 4.

Reſervatio Pontificis eſt ſignum poteſtatis ſupremæ in Eccleſia. p. 451. n. 1.

Reſervatum eſt Pontifici Beneficium, cui ipſe manus appoſuit. p. 511.

Reſervatam Pontifici ſuſpenſionem incurrit Vltramontanus, Ordines aut Tonſuram ab Italo accipiens. p. 516.

Reſervatus Pontifici caſus ſi ſit occultus, fit Epiſcopalis. p. 594 n. 4. Ab eo non poteſt abſolvere Vicarius ſine ſpeciali commiſſione; ibid. Vti nec à reſervatis Epiſcopo. ibid.

Reſervatos Pontifici caſus ſed occultos poteſt abſolvere & diſpenſare Capitulum ſede Vacante, p. 617. n. 1. Et univerſim omnes, ſive per ſe, ſive per accidens Epiſcopales. p. 750. n. 5.

Reſervatis à caſibus abſolvendi facultas ſi cui ratione officij vel dignitatis ſit delegata, poteſt is eam ſubdelegare; p. 643. n. 9. Non item ſi delegata ſit tantùm intuitu perſonæ. ibid.

Reſervata ſpecialiter Pontifici non poteſt Legatus à latere vi generalis delegationis expedire. p. 689 par.

Reſervata ſpecialiter principi poſſunt per immemorialem conſuetudinem præſcribi; p. 690. n. 1. Modo præſcribens ſit capax Poſſeſſionis; ibid. Et reſervata illa non ſint intrinſeca ſupremæ Principis poteſtati. n. 2.

Reſervare beneficia vacatura poteſt Legatus à latere ſuæ collationi in favorem certæ perſonæ. p. 698 n. 1. Pendente una reſervatione in Eccleſia aut beneficiis alicuius non poteſt facere aliam. n. 2.

Reſervare ſibi Legatus à latere non poteſt beneficia electiva; p. 699. n. 1. Niſi devoluta ad Papam; ibid. Nec ullum ex reſervatis Pontifici in *Extrav. ad regimen*, &c.

Reſervata ſunt vacante ſede Pontifici beneficia ad Epiſcopi collationem pertinentia. p. 750. n. 4.

Reſidentia.

Reſidendi obligatio tolli poteſt per conſuetudinem immemorialem. p. 15. prin.

Reſidentia Canonicorum, Epiſcoporum, & Parochorum ex Iure Trid. quæ? p. 15. prin.

Non reſidendi conſuetudo antiqua non poteſt per ſtatutum Capituli tolli; p. 15. prin. Niſi Epiſcopus conſentiat. ibid. Aut Eccleſiæ ſit damnoſa; p. 16. n. 3. Vel nitatur privilegio Pontificis. p. 17 n. 3.

Reſidentiæ locus eſt domicilium Clerici. p. 124. n. 1.

Non reſidendi privilegia perpetua & perſonalia ſunt revocata à Bonifacio VIII. p. 170. par. p. 171.

In Reſidentia diſpenſare cum Parocho poteſt Epiſcopus ad breve tempus; & quodnam illud? p. 408. n. 2.

Non reſidendi facultas, an expiret per mortem concedentis? p. 627. n. 7.

Reſtitutio.

Reſtitutio facienda ſubditis pro rebus ex plenitudine poteſtatis ablatis. p. 25. n. 14.

Reſtitutio bonorum confiſcatorum an comprehendat etiam antè alienata à Principe? p. 25. n. 14.

Reſtitutio Iuris amiſſi non tribuit plus quam amiſſum ſit. p. 212. n. 1.

Reſtitutio ad Iura legitimè amiſſa eſt nova Gratia. p. 156. n. 2. Cenſenda eſt fieri ſine præiudicio Iuris alieni. p. 155. par.

Reſtitutus ad bona legitimè amiſſa non hoc ipſo recuperat omnia, nec fructus intermedios. ibid. Nec recuperat, quæ interea ſunt abſolutè *in alios translata*. p. 741. n. 4.

Reſtitutio ad beneficium legitimè amiſſum eſt quaſi nova inſtitutio; p. 156. n. 3. Non poteſt fieri ſine conſenſu Patroni. ibid.

Reſtitutio in integrum facta à Principe, non aufert Ius alterius. p. 741. n. 4.

Reſtitutio non conceditur læſis per tranſactionem, p. 769. n. 1. Niſi Minoribus & Eccleſiis. ibid.

Reſtituere in integrum eſt reducere ad eum ſtatum, in quo quis ante læſionem erat. p. 808. n. 2.

Reſtitutio in integrum competit Eccleſiæ & Minoribus læſis; p. 823. n. 1. p. 817. n. 4. Sive quoad damnum, ſive quoad lucrum. p. 833. n. 4. Licet contractus ſit factus cum decreto Iudicis, p. 833. n. 2. Et appellare poſſint; p. 827. n. 3. Modo non ipſo Iure tuti ſint. ibid. Læſio debet in Iudicio probari, & quomodo? p. 821. n. 2. Et quidem notabilis; quænam talis? ibid. Nomine Eccleſiæ quid comprehendatur? p. 837. n. 2. An etiam Eccleſia nondum extructa, ſed primum extruenda? n. 3.

Reſtitutio in integrum non debet ita fieri, ut unus habeat lucrum cum alterius detrimento. p. 821. n. 3.

Reſtitutus in integrum contra v. g. emptorem, debet ei reddere pretium. p. 821. n. 4. Niſi id abſque decreto Iudicis fuiſſet ſolutum Minori, neque in rem eius verſum. ibid. Debet item reddere expenſas neceſſarias & meliorationes. p. 822. n. 5. Qua ratione? n. 6. & 7.

Reſtitutio Venditori in integrum emptor non tenetur reddere fructus adhuc extantes; vel unde eſt factus ditior. p. 823. n. 8.

Reſtitu-

Digitized by Google

Reſtitutio in integrum ſi petatur ob ſolam læſionem in pretio, non eſt reſcindendus contractus. p.823.n.9.

Reſtitutionem in integrum petere poteſt Eccleſia vel Minor, in Iudicio læſi per Procuratorem; p.824.n.2. Niſi malint contra Procuratorem agere. ibid.

Reſtitutionem in integrum petere poteſt Eccleſia & Minor, ſi omiſſa ſit probatio neceſſaria; p.826.n.4. Sed in cauſa damni tantùm vel lucri, non delicti. n.5.

Reſtitui in integrum debet Eccleſia contra Eccleſiam, & Minor contra Minorem. p.826 n.6.

Reſtitutio in integrum nunquam conceditur Maiorennibus, ſi appellare poſſint. p.827.n.4.

Reſtituuntur quandoque ob læſionem in integrum etiam Maiorennes ex iuſta cauſa; p.828.n.6. Sufficit eam cauſam eſſe ſemiplenè probatam. n.7.

Reſtitutionem in integrum contra Vicarij ſententiam poteſt Epiſcopus dare. p.828. n.5.

Reſtitutio in integrum contra ſententiam ſi petatur, quid agendum? p.830.n.5.

Reſtitutio in integrum peti poteſt contra ſententiam etiam à principe latam; p.831. n.1. Quæ ſit iuſta cauſa petendi? n.2. Petenda plerumque intra decennium. p.831.n.2.

Reſtitutione in integrum impetratâ differenda eſt executio ſententiæ; p.831.n.4. Niſi præſumptio ſit, malitioſè petitam eſſe reſtitutionem; ibid. Imo etiam tunc, ſi executio ſit irreparabilis, ibid. Vel petens velit in continenti probare cauſam. n.5.

Reſtitutio in integrum æquiparatur appellationi. p.830.n.5.

Reſtitutionem in integrum ut petere poſſit Procurator, an indigeat mandato ſpeciali? p.832.n.2.

Reſtituere in integrum poſſunt Ordinarij adminiſtrationem habentes. p.834.n.1. Vti & Delegati ad univerſitatem cauſarum cum adminiſtratione. n.2. Non item alij Ordinarij ſimplicem tantùm Iuriſdictionem habentes; p.835.n.3. nec alij delegati; n.4. niſi incidenter; n.5 denique nec Arbitri; n.6. quamvis incidenter poſſint decidere, an petenda ſit reſtitutio. n.7.

Reſtitutio in integrum eſt actus Imperij mixti & ad nobile Iudicis officium ſpectans. p.835 n.4.

Super Reſtitutionis in integrum cauſâ ſi lata ſit ſententia, tranſit hæc in rem iudicatam, niſi intra decennium appelletur; p.836 n.1. Neque poſtea petens reſtitutionem auditur, niſi novam eius cauſam afferat n.2. Vel quoad omiſſam appellationem. ibid. §. At vero.

Reſtitutionis ob amiſſam appellationem faciendæ in cauſa, quis ſit Iudex? p.836.n.3.

Reſtitutionem in integrum poteſt Eccleſia & Minor petere per quadriennium. p.837.n.1. Vnde illud reſpectu utriuſque inchoandum? ibid. Eccleſia & Reſpublica etiam poſt quadriennium. p.838.n.4. ex quibus cauſis? n.5 quamdiu? n.6.

Reſtituenda in integrum eſt Eccleſia non tantùm ob damnum præſens, ſed etiam ob eius periculum. p.848. n.2.

Retractus.

Retractus eſt facultas poſſeſſionem venditam intra ...um tempus Iure proximæ conſanguinitatis revocandi, ...dato eodem pretio, p.824.n.4. Plura remiſſivè. ibid.

Revocatio.

Revocatio Procuratoris. *Vide* Procurator.

Revocatione non adimitur Delegato poteſtas, antequam ei legitimè ſit intimata; p.628. n.11. Nec Vicario. ibid.

Revocari quandoque accipitur pro ſuſpendi. p.648. n.5.

Revocatio poteſtatis delegatæ eſt odioſa. p.651. prin.

Revocare delegans non poteſt ſubdelegationem ad totam cauſam, re iam cœpta; p.662. n.3. An delegans delegationem? n.4.

Revocare Princeps vel Ordinarius poteſt Iuriſdictionem vel privilegia pro ſuo arbitrio. 663.n.5. Niſi in donationem aut pactum transferint. n.6.

Revocare Legatum ordinariè non poſſunt Cardinales vacante ſede papali. p.697.n.3.

Revocatio Procuratoris ſi parti vel iudici ſit intimata, acta cum eo ſunt irrita. p.794.n.1.

Revocatio Procuratoris, cuius conſtitutio eſt parti vel Iudici intimata, ſi utroque ignorante fiat, acta cum eo adhuc valent. p.794.n.2.

Revocari invitus non poteſt Procurator poſt litem conteſtatam. p.795.n.3.

Revocatio cenſuræ vi extorta eſt ipſo Iure irrita; p.819.par.& prin. Etiam excommunicationis; n.3. Et extorquens eſt ipſo facto excommunicatus; par. Modò cenſura fuerit validè lata. n.2.

Reus.

Reo ſi reſtituuntur bona confiſcata an comprehendantur iam ante à Principe alienata? p.25.n.14.

Reus non citandus ex loco valde remoto ſine neceſſitate. p.119.n.1.

Reus conveniri poteſt intra quamvis diœceſin, in qua res eſt ſita. p.124.n.2.

Reus ex Reſcripto Iuſtitiæ contra ſe poteſt reconvenire actorem coram eodem Iudice. p.148.n.1.

Reus lite pendente non poteſt actorem in alia cauſa coram alio convenire. p.118.n.2. Nec Reſcriptum ad alium impetrare. ibid.

Reus & Actor ſi einſdem ſint civitatis aut diœceſis, cui Iudici poſſit cauſa delegari? p.165.n.10. Cui ſi ſint diverſæ civitatis aut diœceſis? ibid.

Rei & Actoris probationes ſi ſint pares, quid agendum? p.286.n.4.

Reus non confeſſus crimen nequit damnari ob teſtes ſingulares. p.296.n.11.

Reus manifeſtè contumax non eſt citandus. p.489. n.2.

Reus an poſſit Iudici iniquè agenti violenter reſiſtere. p.510.n.1.& 2. An damnatus ſecundùm allegata ſed re ipſa innocens; ibid.

Reus non tenetur comparere, ſi ex tribus delegatis duo tantùm illum citent. p.629.par.p.634.n.1.

Reus poteſt actorem repellere obiectâ excommunicatione. p.632.n.6.

Reus condemnatus in actione perſonali ſolvere debet intra quatuor menſes; p.640.n.1. In reali poſt decennium; ibid. In criminali ſtatim. ibid.

Reus abſens, an poſſit in cauſa criminali ſe tueri per procuratorem. p.787 n.2.

Reo quomodo ſuccurrendum, ſi actor dolo cedat alteri mutandi Iudicij cauſa actionem. p. 840 n. 8.

Rex Rom.

Regis Rom. eligendi Ius quomodo competat Principibus Germaniæ ex conceſſione ſedis Apoſtolicæ? p. 323 n. 2. Quando reſtrictum ad ſeptem Electores? p. 324 n. 2. & 3

Rex Rom promovetur in Imperatorem à Principibus Electione; a Pontificè unctione, conſecratione, & coronatione. p. 325. n. 5.

Rex Rom. cùm electus eſt, debet Vicarij geſta omnia innovare. p. 318. n. 15.

Rex Rom. ut ex eadem familia diu eligatur, an expediens? p 329. n. 19.

Regi malè adminiſtranti Coadiutor dari debet, à quo? p. 502. n. 1. Quid Iuris habeat eiuſmodi Coadiutor? n. 2.

Reges Galliæ, Hiſpaniæ alijque extra Germaniam habent Ius præſentandi Epiſcopos & Prælatos. p. 509. n. 3.

Reges in brachio unguntur oleo ſimplici. p. 540.

Regi in qua ætate adminiſtratio regni permittenda? p. 668 n. 4.

Rex etiam ſubeſt in ſpiritualibus Epiſcopo velut ordinario. p. 738. Cui? ibid.

Ritus.

Ritus quoad ſacramentorum adminiſtrationem poſſunt eſſe in uno loco diverſi. p. 714. n. 1.

Ritus Rom. Eccleſiæ, conveniens eſt, ut ſequantur aliæ.

Ritum Metropolitanæ non tenentur ſervare omnes, ibid.

Roma.

Roma cum ſuis dominijs donata S. Sylveſtro à Conſtantino M. p. 411. n. 12.

Roma nova eſt Conſtantinopolis. n. 1.

Romanæ Vrbis in ſenatorem aut Rectorem eligi non poteſt ullus Imperator, Rex, Princeps, Marchio Comes aut Baro ſine licentia Pontificis in ſcripto; p. 411. n. 3. Niſi ſit origine Romanus, aut perpetuus inhabitator; n. 4. Eligentis, electi, & faventis quænam pœnæ. n. 3.

Romanæ Curiæ conſuetudinem Ordinarios decet imitari. p. 466. n. 3.

Sacerdos Vide *Clericus*.

Sacerdotum eſt diſcernere intra lepram & lepram. p. 21. n. 5.

Sacerdotes alij ſunt primi ſeu principales, ut Epiſcopi; alij ſimplices ut Presbyteri. p. 178. n. 1.

Sacerdos cùm ordinatur non celebrat, ſed Ordinanti concelebrat. p. 308 n. 11. Quomodo Intentionem ſuam formare debeat? ibid.

Sacerdotibus in dignitate conſtitutis quinam actus Ordinis Epiſcopalis à Pontifice comitti ſoleant? p. 491. n. 6.

Sacerdos non Epiſcopus non poteſt per conſuetudinem, etiam immemorialem, ſed ſolum per privilegium acquirere poteſtatem conferendi Ordines minores; p. 491. n. 7.

Vel primam Tonſuram, ibid.

Vel benedictioné per Vnctioné Chriſmatis; n. 8.

Vel reconcilliationem Eccleſiæ violatæ; ibid.

Vel conſecrationem Virginum. ibid.

Sacerdos non Epiſcopus poteſt per conſuetudinem immemorialem obtinere facultatem benedicendi paramenta ſacra; etiam corporalia; p. 491. n. 9. Idque modo faciunt Prælati habentes Pontificalia; p. 491. n. 10. Non tantum pro ſuis, ſed etiam pro alienis Eccleſijs. ibid.

Sacerdos benedictionem dare non debet, niſi annuente Epiſcopo, ſi adſit. p. 493. n. 13.

Sacerdos ſimplex poteſt viduis dare velum continentiæ. p. 505. n. 1.

Sacerdotes Græci matrimonio antè contracto utuntur, non laudabiliter; ſed abſque peccato. p. 505. n. 1.

Sacerdos Latinus celebrare poteſt ritu Græco in peregrinatione per terras orientales. p. 510.

Sacerdos quodammodo eſt quivis fidelis. p. 540.

Sacerdos cum conſecratur, ungitur in manibus oleo benedicto ſimplici. p. 540.

Sacerdoti quomodo in ordinatione imponatur manus? p. 544. n. 4.

Sacerdotis munia præter altaris miniſterium quæ? p. 564. n. 1.

Sacerdos ex irregularitate partiali inhabilis ad altaris miniſterium, non poteſt in ſacrificio eſſe Diaconus aut Subdiaconus. p. 564. n. 2.

Sacerdotibus quomodo olim præceſſerint Diaconi? p. 574 n. 4. Gravis inter eos hac de re orta contentio. ibid.

Sacerdotes Cardinales dicuntur Parochi. p. 579.

Sacerdotum Filij. *Vide* Filius.

Sacerdotibus reverentiam debent Principes & Domini ſeculares. p. 738. p. 739. n. 2.

Sacerdotes & beneficiati non curati an ſynodo intereſſe debeant? p. 742. n. 1.

Sacerdotes quorum poſſint eſſe Advocati; p. 781. par & n. 2.

Sacerdos poteſt eſſe Procurator Epiſcopi ad lites. p. 786. n. 1.

Sacerdotis officium eſt nulli nocere & omnibus prodeſſe. p. 781. n. 3.

Sacerdotium.

Sacerdotio Aaronico ablato Lex quoque ceremonialis & iudicialis eſt ablata. p. 11. prin.

Sacerdotium intra annum recipiendum à Curato. p. 255. n. 3. p. 408. p. 414 p. 437. par.

Sacramentum.

Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis conferre non poteſt Clericus, Epiſcopo inferior. p. 178. n. 2.

Sacramenta adminiſtranda ſecundùm publicam notitiam, & non ſecundùm privatam ſcientiam adminiſtrantis. p. 507.

Sacramenti ceremoniæ etiam accidentales, ſi omiſſæ fuerint, ſunt ſupplendæ; p. 540. p. 542. n. 2. Non repetendæ ſeu iterandæ. p. 542. n. 2.

Sacramenta & Sacramentalia validè confici poſſunt etiam à Miniſtris malis, hæreticis, ſchiſmaticis, &c. p. 542. n. 1.

Sacramenti materia & forma poni debet eodem tempore, & ab eodem Miniſtro. p. 544.

Sacramenti forma ſubinde dicitur Oratio. p. 544.

Digitized by Google

Sacramentum Ordinis an & quomodo requirat tactũ inſtrumentorum phyſicum, vel Moralem. p. 544. n. 5.

Sacramentorum ritus poſſunt in una urbe vel Diœceſi eſſe diverſi. p 719 n. 1.

Sacramenta miniſtrare eſt proprium officium Epiſcopi; p. 720. n. 1. Habet Ius ad id cumulativè com omnibus ſuis curatis. n. 2.

Sacramenti Miniſter dignior plus non confert, quàm alius. p. 739.

Sacrificium Miſſæ Vide *Miſſa Sacriſtia.*

Sacriſtiæ beneficium validè confertur, etſi in Reſcripto per errorem vocetur Dignitas. p. 136. n. 3.

Sacriſta Vide *Cuſtos*

Sanctus.

Sancti nomine ſæpè intelligitur eius Eccleſia. p. 93. n. 3.

Scandalum.

Scandalum populi an & quomodo ſufficiat ad renuntiandum Epiſcopatui? p 479. n. 9.

Schiſma, Schiſmaticus.

Schiſma abiurare debent ſchiſmatici redeuntes ad unitatem. p. 244. n. 1.

Schiſmaticus etiam converſus non poteſt fieri Epiſcopus ſine diſpenſatione Pontificis. p. 244.

Schiſmatici ſi fidelem in loco ſacro ſepeliunt, non eſt exhumandus. p. 542. n. 1.

Schiſmatici poſſunt Sacramenta & Sacramentalia validè conferre. p. 542. n. 1.

In Schiſma aut hæreſin ſi labatur Eccleſia, privatur omnibus iuribus & privilegijs. p. 740. n. 1. Non privatur, ſi vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Scientia.

Scientia & Morum honeſtas in Epiſcopis & Prælatis valde neceſſaria Eccleſiæ. p. 249. n. 2.

Scire debet Epiſcopus Evangelium & omnem ſcripturam ſacram, ac ſacros Canones. p. 250. n. 5.

Scientia Epiſcopi, Prælati, aut Curati debet eſſe pro ratione officij & curæ. p. 280. n. 2.

Scientia in Epiſcopo & Prælato non requiritur eminens ſed conveniens. p. 284. n. 7.

Scientia conveniens cum prudentia & claritate melior eſt ad Prælaturam, quàm eminens. ibid.

Scientiæ æquiparatur ignorãtia affectata. p. 287. n. 6.

Scientia requiritur in Prælato maior vel Minor ſecundum qualitatem Eccleſiæ. p 314. n. 9.

Scientiæ defectus an ſit cauſa ſufficiens ad renuntiandum Epiſcopatui? p 478. n. 7.

Scientiæ imperfectum ſupplere poteſt perfectio charitatis. p. 478. n. 7.

Scrutator.

Scrutatores debent eſſe tres ab & è capitulo electi. p. 344. n. 3. Probabiliter de ſubſtantia; ſed Germanis aliud conſuetum. ibid.

Scrutatores debent eſſe fide digni, & humani. ibid.

Scrutatores ut de fide & ſecreto Iuramentum præſtent, conſulium; & alicubi conſuetum eſt. p. 344. n. 3.

Scrutatores debent ſingulorum ſuffragia ſecretè & ſigillatim exquirere. n. 4.

Scrutatoribus teſtes addi poſſunt in ſcrutinio. p. 344. n. 5.

Scrutatores quo modo & ordine ſuffragia ab alijs & à ſeipſis exquirere debeant? p 345. n. 6.

Scrutator, qui eligit & electioni intereſt, non hoc ipſo Ius ſuffragij habet. p. 367. n. 5.

Scrutinium Electionis.

Scrutinium in poſtulatione etſi non neceſſe; tutius tamen eſt adhibere. p 227. n 5.

Scrutinio publicato revocari non poteſt Electio. p. 228. n 3 p. 239. n 3.

Scrutinium valet, quod Capitulares aliqui alijs non contradicentibus faciunt. p. 344 n. 3.

Scrutinio adhiberi etiam Teſtes poſſunt præter Scrutatores. p 344. n. 5.

Scrutinium ſecretè & ſigillatim fieri quid ſit? p. 344. n. 5.

Scrutinio adhiberi poteſt Notarius publicus. p. 345. n. 5.

Scrutinij faciendi modus & forma. p. 345. n. 6. Non obſervatur exactè, maximè in Eccleſiis Regularibus. ibid p. 450. n. 5.

Scrutinij publicatio poſt collecta omnia ſuffragia mox facienda; & quare? p. 345. n. 7. Quilibet Capitularium eum petere poteſt. ibid.

Scrutinio publicato facienda collatio numeri ad numerum Zeli ad Zelum, meriti ad meritum: p 345. n. 8. Alicubi maximè apud Regulares fit collatio ſolius numeri; ibid. Exactius facienda, ſi de electione quæſtio ſeu dubium moveatur. p. 346. n. 8.

Scrutinio publicato ſi nullus habeat ſufficientia ſuffragia, poſſunt variare eligentes; p. 346. n. 10. Sed novo Scrutinio ibid.

Scrutinij præſcripta forma non in cuiuſvis Prælati electione ſervanda. p. 347. n. 11.

Scrutinij præſcripta forma ſubinde etiam ex privilegio, conſuetudine, vel paucitate eligentium poteſt omitti. p. 347. n. 12.

Scrutinij forma non ſervatâ, ubi eſt ſervanda an electio ſit ipſo Iure irrita? p. 348. n. 13. Eligentes Iure ſuo pro ea vice non ſunt privati ſed privandi. p. 348. n. 14.

Scrutinio iam aperto qui advenit, non poteſt ſuffragium ulli parti adijcere. p 384. n. 5. An & quando petere poſſit inchoari novum? n. 6.

Scrutinio publicato ſi advertatur defectus ſubſtantialis, poteſt inchoari aliud. p. 386. n. 3.

Scrutinij publicatione perfici poteſt alicubi ex conſuetudine Electio. p. 401.

Scrutinium Ordinationis.

Vide Examen.

Sedes Vacans Vide *Adminiſtratio, Capitulum, Vacatio.*

Sede vacante poteſt Capitulum exequi Sedis Apoſtolicæ mandata de rebus alioqui Epiſcopo proprijs. p. 78. n. 2. Ex mandato Pontificis conferre præbendam, quam aliàs liberè Epiſcopus ſolus confert. ibid.

Sede vacante Ius eligendi, quod ante habuit Prælatus non devoluitur ad Capitulum. p. 338 n. 3.

Sede vacante adminiſtrare ſolent alicubi Capitulares per vices. p. 357. n. 12.

Digitized by Google

Sede vacante poteſt Capitulum prorogare tempus Commendæ ultra ſex menſes. p. 409. n. 3.
Sede vacante provenientia bona ſervanda ſucceſſori. p. 443. n. 1. Etiam obvenientia ex actibus Iuriſdictionis. n. 2.
Sede Cathedrali vacante ſi Capitulum ſit ſuſpectum dari poteſt Adminiſtrator *cum libera.* p. 444.
Sede vacante adminiſtrandi Ius habet Capitulum. p. 504. n. 1. Adminiſtratorem alium ſolus Pontifex dare poteſt, ſed non ſolet. ibid. Archiepiſcopus non poteſt niſi ob negligentiam Capituli cauſâque cognita. ibid.
Sede vacante Capitulum diſpenſare poteſt in Interſtitiis Ordinum. p. 513. n. 4.
Sede vacante non poteſt Capitulum intra annum dare dimiſſorias niſi in certis caſibus. p. 520. n. 3. Cur? p. 577. Poteſt Epiſcopo alicui dare facultatem ordinandi in ſua diœceſi exteros. p. 521. n. 3.
Sede vacante devolvitur ad Capitulum ordinaria Iuriſdictio Epiſcopi; p. 617. n. 1. p. 750. n. 4. Non item ſpeciali Iure aut privilegio conceſſa. ibid.
Sede Papali vacante Cardinales ordinariè non poſſunt Legatum revocare. p. 697. n. 3.
Sede vacante non poteſt Capitulum conferre beneficia, quorum libera collatio eſt Epiſcopi. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Poteſt dare adminiſtratorem. ibid. Vel ad ſex menſes Commendatarium. ibid.
Sede vacante quid poſſit vel non poſſit Capitulum fusè explicatur. p. 749. n. 2. & ſeqq. maximè. p. 750. n. 4.
Sede vacante Iudicium de bonis Eccleſiæ agitari non debet. p. 795. n. 5.
Sede vacante Ius Prælaturæ expirat, quo ſenſu? p. 796. n. 5.
Sede vacante dormit præſcriptio contra Eccleſiam. p. 826. n. 3.
Sede vacante non poteſt Capitulum in Iudicio agere pro Iuribus Epiſcopalibus. p. 826. n. 3.

Senator.

Senator Vrbis Romæ ſine licentia Pontificis in ſcripto eligi non poteſt perſona potens. p. 411. n. 3. Sub excommunicatione latæ ſententiæ. ibid. Eligi tamen poſſunt ad annum, qui origine ſunt Romani vel perpetui incolæ. n. 4.

Senior, Senium.

Seniores Clerici præferendi Iunioribus in electione, reſponſione, & ſubſcriptione. p. 205 prin. p. 736.
Senior alicubi diem Electionis præfigit. p. 281. n. 1.
Senis Epiſcopi, adhuc Eccleſiæ utilis, Renuntiatio non eſt accipienda. p. 463. par.
Senij aut infirmitatis cauſa non eſt Epiſcopus cogendus ad renuntiationem; nec ferè Prælatus; p. 478. n. 6. Subinde tamen Parochus. ibid.
Senio aut morbo ſi fiat Epiſcopus ex parte inutilis, quid agendum Capitulo? p. 503.
Senior quid poſſit in Capitulo, ſi alius præſes deſit? p. 737.

Sententia Vide *Iudex.*

Sententiam Iudicis non poteſt Princeps pro ſuo arbitrio reſcindere. p. 23. n. 11. Multo minus res adjudicata alicui auferri. ibid.
Sententiæ, quæ in rem judicatam tranſiit, contrarium Reſcriptum eſt irritum. p. 23. n. 11.
Sententia banni non excedit territorium bannientis. p. 60. n. 4. Extra illud Iure offendi non poteſt bannitus. ibid.
Sententiæ executio eſt actus Iuriſdictionis cauſæ. p. 44. n. 16.
Sententia ſine citatione partis, copiâ defenſionis, vel cognitione cauſæ eſt irrita. p. 44. n. 17.
Sententia Iudicis de ſua Iuriſdictione eſt interlocutoria habens vim definitivæ. p. 131. n. 4.
Sententia à non Iudice lata eſt nulla. p. 177. n. 5.
Sententiam ferre eſt actus Iuriſdictionis. ibid.
Sententiæ contrariæ ſi ſint paris roboris, una non præiudicat alteri. p. 286. n. 4.
Sententia, quando per procuratorem agitur, an contra hunc vel principalem ſit ferenda? p. 298. n. 5. p. 799. n. 2. Quid ſi Dominus ante latam ſententiam ſit mortuus? p. 801. n. 5.
Sententia die feriato lata eſt ipſo Iure irrita. p. 314. num. 7.
Sententia vel Arbitrium quomodo dari debeat, ſi plures ſint delegati vel Arbitri. p. 414.
Sententia tranſit in rem judicatam, ſi ab ea intra decem dies non appelletur. p. 640. n. 2.
Sententiæ latæ executor non ſuſtinet perſonam Iudicis. p. 326. n. 8.
Sententiæ latæ aut ferendæ pœnam quando inducunt Verba futuri temporis? p. 350. n. 5.
Sententia Iudicis præſumitur juſta; p. 470. n. 2. Niſi dubitetur de eius Iuriſdictione; p. 471. n. 2. Vel contra eam appelletur; ibid. Vel contrarium oſtendatur; ibid. An & quomodo præſumptio hæc ſit Iuris & de Iure? n. 3.
Sententiæ executio an includatur in tempore adexpediendam cauſam dato? p. 605. n. 2.
Sententia Iudicis aut Tranſactio in cauſis beneficialibus & Matrimonialibus non confert Ius. p. 611. n. 3.
Sententiam ſuam quando delegatus poſſit vel non poſſit revocare? p. 611. n. 2.
Sententia inferioris ſi ſit ipſo Iure nulla, poteſt adiri ſuperior. p. 612. n. 3. Nullitas æquivalet Appellationi. ibid.
Sententiæ à delegato datæ executio debet propter appellationem differri. p. 620. n. 2.
Sententia lata in actione perſonali danda executioni poſt quatuor menſes; p. 640. n. 2. In actione reali poſt decem dies; ibid. In criminali ſtatim. ibid.
Sententiam Iudicis ſi ſit iniuſta, quid debeat & poſſit agere, cui mandata eſt executio? p. 649. n. 7.
Sententia Iudicis non tollit naturalem obligationem. p. 650. n. 7.
Sententia cùm in rem judicatam tranſiit, an & quibus caſibus ſit retractanda? p. 661. n. 3.
Sententia cenſuræ ſecum trahit executionem. p. 711. n. 2. Non item aliæ ſententiæ. ibid.
Sententia quæ eſt invalida, dicitur quandoque retractari. p. 723. prin.
Sententia contra abſentem ob juſtum impedimentum lata, an ſit irrita? p. 7[illegible]

Sententia à pluribus delegatis ſimul lata eſt irrita, ſi unus illorum ſit excommunicatus. p 798. n 3.

Sententia in cauſis Matrimonialibus tranſit in rem judicatam non quoad veritatem; ſed quoad inſtantiam. p. 827 n. 1.

Sententia Pontificis quomodo poſſit in melius commutari? p. 829 per.

à Sententia Pontificis alteriúsve Principis non poteſt appellari; ſed tantùm ſupplicari. p 830. n. 1.

Contra ſententiam Principis peti poteſt reſtitutio in integrum. p 831 n 1. Quæ ſit iuſta cauſa petendi? n. 2.

Sententiæ executio an & quomodo differenda ſit impetratâ reſtitutione in integrum? p. 831. n. 4. & 5.

Vide Reſtitutio.

Contra ſententiam delegati ſolus Princeps poteſt reſtituere in integrum. p. 835. n. 3.

Sententia ſuper cauſa reſtitutionis in integrum tranſit in rem judicatam, niſi intra decennium appelletur; p. 836. n. 1. Neque poſtea petens auditur, niſi novam reſtitutionis cauſam alleget. n. 2. Vel niſi quoad ſolam omiſſam appellationem. ibid.

Sententia ſuper pluribus articulis dicta ſi quoad unum ſit irrita, vel irritanda, an valeat quoad reliquos? p. 849. num. 1.

Sepultura.

Ante Sepulturam Prælati licet de eligendo ſucceſſore tractare? p. 333. n. 6.

Sepulturæ conſtruendæ Prælatus impendere vel legare centeſimam partem Cenſûs. p. 360. n. 9.

Sepultus a Schiſmaticis non eſt ideo exhumandus. p. 542. n. 1.

Sepulturam ſibi quis eligere poteſt extra Parochiam; p. 763. n. 2. Pactum tamen ad id adſtringens eſt irritum. ibid.

Sepeliendi Ius ſpectat ad Eccleſias Parochiales; p. 765. n. 1. Ex privilegio etiam ad alias. ibid.

Sepeliendi privilegio poteſt Eccleſia non-Parochialis renuntiare. p. 765. n. 1.

Sepultura non poteſt eligi in Eccleſia, quæ privilegio ſepeliendi renuntiavit. p. 765. n. 1.

Sicilia.

Siciliæ Regnum eſt Pontifici feudatariũ. p. 282. n 4.

Sigillum.

Sigillum in commune habere non poſſunt Capellani aut Beneficiarij alicuius Eccleſiæ. p. 367. n. 2.

Sigilli & actuum Iuriſdictionalium causâ quod ſede vacante obvenit, ad quem ſpectet? p. 443. n. 2.

Sigillum removens à litteris & Inſtrumento cenſetur falſarius. p. 658. n. 5.

Similia.

Similium idem Iudicium eſſe oportet. p. 18. n. 3. p. 453. n. 2. p. 454. n. 4.

In ſimilibus ſervare debet Iudex formam à Principe in aliis præſcriptam. p. 72. n. 3.

Ad ſimilia extendunt Regulam exempla. p. 123. n. 6.

Simile non agit in ſimile. p. 286. n. 4.

Ad Similia extendi Lex exorbitans non debet ob ſimilitudinem rationis. p. 444.

Simonia.

Simoniaca eſt Renuntiatio Expectativæ cum pacto penſionis aut beneficij. p 127. n. 2.

Simonia eſt beneficiarium ad obſequia, ex gratitudine debita, obligare ex pacto. p. 243.

Simoniaca Rom. Pontif. Electio eſt ipſo Iure irrita. p. 247. n. 3. §. *Tertium.*

Simoniaca Electio, poſtulatio, confirmatio, aut proviſio eſt ipſo Iure irrita. p. 259. n. 17.

Simoniacè adeoque invalidè electos aut promotus etiam ſine ſua culpa, non poteſt iterum eligi aut promoveri. p 270. n. 2.

Simoniacè ambientem Prælaturam qui ad eam ſcienter eligit, ſuſpenſus eſt à beneficiis illius Eccleſiæ ad triennium. p. 304 n. 2.

Simoniacus eſt inhabilis ad beneficium, in quo conſequendo ſimoniam commiſit. p 304. n. 2.

Simonia eſt profiteri Religionem cum pacto, ut in Abbatem eligatur. p. 334. n. 1.

Simoniacè electus etiam inſcius, invalidè eſt electus; p. 387 n. 1. & quidem ipſo Iure; n. 2. Tenetúrque cognita Simonia beneficium dimittere, & fructus extantes, ac in quantum factus eſt ditior, reſtituere; p. 388. n. 2. Niſi triennali poſſeſſione tueri ſe poſſit. ibid.

Simoniacè promotus ſi conſcius fuit, aut ratum habet, vel non liberè reſignat, non poteſt diſpenſari ab Epiſcopo. p. 391. n. 7.

Simoniaca Renuntiatio eſt omni Iure irrita. p. 470. n. 5. Et ita renuntians privari poteſt beneficio. ibid.

Simoniacè electus aut inſtitutus an & quomodo Epiſcopatui renuntiare debeat? p. 477. n. 1.

Simoniaca Tranſactio eſt, ut lite & Iure beneficiario quis cedat pro re temporali; p. 762. n. 1. p. 772. Niſi interveniat Superioris autoritas. ibid.

Simoniacum eſt pro inſtitutione promittere penſionem vel eius augmentum. p 762. n 1.

Simoniacum pactum & invalidum eſt, ſi res ſpiritualis detur pro temporali, aut connexa cum temporali. p. 763. num. 1.

Simonia eſt promittere ad tempus ſua ſervitia, ut beneficium conferatur; p. 764. Capellaniam propriâ autoritate commutare cum beneficio; ibid. Beneficium conferre, ut in vicem donentur ſacræ reliquiæ. ibi.

Simoniaca cenſentur omnia pacta circa beneficia, p. 772.

Simoniacum eſt tranſigere per rem temporalem de Iure patronatus, eligendi, aut confirmandi. p. 777.

Simoniaca eſt Tranſactio dando pro ſubiectione ſpirituali aliquid temporale. p. 777 n. 1.

Simonia non eſt dare præſentatori vel Collatori donum gratuitum abſque pacto. p. 778. n. 2.

Simoniacam pravitatem continens Laudum Arbitri non eſt obſervandum. p 846. n 3.

Simonia non eſt dare Adverſario in lite beneficiaria aliquid temporale, non pro Iure beneficij ſed pro bono pacis. p. 847. n. 3.

Societas IESV.

Societatis IESV homines poſt biennium Novitiatûs fiunt verè Religioſi per vota ſimplicia. p. 51. n. 6.

Societatis IESV ſuperiores immediatè non poſſunt omne id, quod non eſt prohibitum; ſed ſolum quod ipſis eſt conceſſum. p. 106. n. 8.

Societatis IESV ſuperiores an & quomodo lites forenſes poſſint ſuſcipere? ibid.

Societatis IESV ſuperiores non poſſunt à Pontifice eiúſque Legato recipere delegationem ſine conſenſu Generalis. p. 163. n. 4

Societatis IESV Collegia non ſunt Beneficia. p. 164. num 5.

Societatis IESV Religioſi non poſſunt ad ullam dignitatem extraneam eligi & poſtulari; p. 481. n. 3. Niſi cui cum onere paupertas eſt adiuncta; ibid. Nec Generalis dare poteſt licentiam. ibid.

Societatis IESV Generalis non poteſt Electioni de ſe aut de aliquo ſuorum factæ conſentire, niſi Pontifex cogat. ibid. Vel Epiſcopatui adiuncta ſit paupertas, ut in Æthiopia. ibid.

Sodomia.

Sodomia frequentata depoſitionem ipſo Iure habet annexam. p. 159 n. 17.

Sodomia eſt ſufficiens cauſa ad renuntiandum Epiſcopatui. p. 478. n. 1.

Solæciſmus.

Solæciſmus à ſtylo Curiæ alienus vitiat Reſcripta Principum ſi inſit. p. 83. n. 1. & 2. Inſtrumenta Notariorum non vitiat. ibid.

Solutio.

Solutionem ſi cui aliquamdiu feciſti, & porro negas, conceditur ei Interdictum poſſeſſorium. p. 299. n. 6.

Solutionem ſi confiteatis, cauſâ etiam non expreſsâ, liber eſt debitor. p. 469. n. 2.

Solvere condemnatus in actione perſonali debet intra quatuor menſes à die ſententiæ. p. 640 n. 8. In actione reali poſt elapſum decennium. ibid.

Solutionem probat confeſſio recepti debiti; reſpectu cuius? p. 656. n. 6.

Solutionem promiſſo loco & tempore non faciens tenetur creditori, quatenus intereſt. p. 666 n. 1.

Sortilegium.

Sortilegium & divinatio niſi manifeſtè ſapiant hæreſin, non poteſt de ijs cognoſcere Inquiſitor. p. 89. n. 7.

Speciale.

Specialia quæ ſunt, non continentur in ordinaria poteſtate Vicarij. p. 596. n. 1 p. 597. n. 8 & 9. Quænam iſta ſint? p. 593. n. 1. & ſeqq p. 597. n. 8. & 9.

Specialia in generali commiſſione non veniunt, p. 607. n. 2.

Spirituale.

Spiritualia faciliùs generantur quàm corrumpuntur. p. 452 p. 455.

Spirituale vinculum eſt fortius, quàm carnale. p. 453. n. 1. p. 454. n. 2.

Spirituali poteſtati ſubordinata eſt temporalis. p. 502. n. 1.

Spiritualis res & temporalis in ſimonia quid ſit? 764. n. 1.

Spirituale quid eſt Ius patronatus, jus eligendi, aut confirmandi. p. 777.

Spiritus Sanctus.

Spiritum ſanctum procedere tantum à Patre, eſt error Græcorum. p. 3. n. 1

Spiritus Sanctus procedit à Patre & Filio, ut ab uno principio. p. 3. n. 1. Rectè etiam dicitur procedere à Patre per Filium. p. n. 2.

Spoliatus.

Spoliatus iniuſtè à Iudice non reſtituitur in forma communi ante cognitionem cauſæ; p. 115. n. 2. Niſi Iniuſtitia ſit notoria; p. 116. n. 3. Aut ſpoliatio extraiudicialiter, aut non ſervato Iuris ordine facta. ibid.

Spoliatus ſi cauſâ ſpoliationis non expreſsâ impetret Reſcriptum eſt id obreptitium. p. 116. n. 4.

Spoliatus iniuſtè beneficio, meminiſſe huius debet, ſi aliud petat. p. 128. n. 3.

Spoliator eſt, qui poteſt verbalem Inſtitutionem propriâ autoritate capit poſſeſſionem nondum vacantem. p. 265. n.

Spoliatus prius eſt reſtituendus, quàm de proprietate contendere teneatur. p. 299 n. 6 p. 469. n. 3.

Spoliare cenſetur dominum poſſeſſione iuris, qui penſionem ſolitam ei in poſterum negat. p. 299. n. 6.

Spoliatio etiam in rebus incorporalibus fieri poteſt. p. 300. n. 6.

Spoliato iniuſtè debet res etiam cum fructibus perceptis reſtitui. p. 551. n. 2.

Spoliatus ſi agat Iudicio tantùm poſſeſſorio, debet ante omnia reſtitui. p. 552 n. 3. Si poſſeſſorio & petitorio ſimul, debet Iudex de utroque inquirere. ibid.

Spoliatus non debet reſtitui, ſi is, contra quem agit, ex iuſta cauſa abſit. p 613. par.

Spoliatus à Iudice contra Ius eſt ante omnia reſtituendus. p. 621. n. 3 p. 634. n. 2. Probare tamen debet prius iniuriam; ibid. Niſi Iudex ſit incompetens; ibid. Vel non ſervavit ordinem Iuris; ibid. Vel iniuſtitia ſit notoria. ibid.

Spoliatus iniuſtè eſt ante omnia plenè reſtituendus. p. 462. n. 1.

Sponſalia.

Sponſalia etiam cenſentur cui prohibitum eſt Matrimonium. p 607. n. 3.

Sponſos alterius Parochiæ ſi copulet vel benedicat Regularis, eſt ipſo facto ſuſpenſus. p. 709 n. 3.

Sponſalia quomodo pro liberis parentes, tutores pro pupillis contrahere poſſint? p. 791. n. 1.

Sponſalia per procuratorem ſi celebrentur, indiget is ſpeciali mandato; p. 807. n. 4. non poteſt ſibi ſubſtituere alium procuratorem. ibid. Invalidè contrahit poſt revocationem etiam ignoratam. ibid.

Sponſalia ex metu gravi & iniuſtè incuſſo contracta ſunt ipſo iure Eccleſiaſtico irrita. p. 811. n. 6.

Spurius.

Spurius non poteſt poſtulari. p. 108.

Spurij difficulter impetrant diſpenſationem. p. 479. n. 10.

Spurij qui? p. 545 n. 1. Non ſunt ad ordines etiam minores admittendi; ibid. Niſi legitimati à principe Eccleſiaſtico; ibid. Vel Religionem profeſſi. ibid.

Statutum.

Statutum facere non poteſt Capitulum vivo Epiſcopo. p. 15. n. 1. Niſi ex privilegio aut conſuetudine. ibid. Vel in rebus minoribus. p. 16. n. 1.

Statutum ſi quod facit Capitulum, poteſt & pœnam addere. p. 16. n. 1. Et ad eam ſubeundam compellere. n. [illegible]

Statutum Capituli ut ſit firmius, expedit Can[illegible] in illud iurari, & ab Epiſcopo confirmari. p. 16. n. [illegible]

Statutis ſuis non poſſunt Laici derogare Iuribus [illegible] ſiarum. p. 19. [illegible]

Su[illegible]

Digitized by Google

Statutum facere non poteſt pagus alicui v. g. Nobili ſubiectus; p 19. n. 3. Niſi per modum pacti; ibid. Quod ut valeat, ordinariè neceſſe eſt omnes conſentire. p. 20 n 3.

Statuta facere poteſt communitas, non tantum independens; ſed etiam dependens à Superiore; p. 20 n. 4. Sed ea huius poteſtati ſunt ſubiecta. ibid.

Statuta contra leges Cæſareas facere poſſunt, qui inter Regalia ſua habent Ius principis; p. 10 n. 4. Salvo tamen Iure aliorum & Reſervatis Cæſaris. ibid.

Statuti confirmatio alia eſſentialis alia accidentalis. p. 27. n 3.

Statutum in utilitatem Statuentium poteſt ab iiſdem tolli, licet ſit confirmatum à Superiore. p. 23. n. 3. p. 28. n 5.

Statutum quodvis accidentaliter confirmatum à Superiore poteſt tolli ſine eius conſenſu à ſtatuentibus. p. 27. n 4.

Statutum ſubſtantialiter confirmatum à Superiore ob bonum publicum, non poteſt ſine eius conſenſu tolli à ſtatuentibus. p. 28. n 5. Niſi redeundo ad Ius commune in bonum Eccleſiæ p. 28 n. 8.

Statutum in aliorum gratiam non poteſt tolli invitis illis, quorum intereſt. p. 28 n 7

Statutum qui non expreſsè, ille nec tacitè tollere poteſt. p 30. n. 13.

Statutum habens actus iterabiles non tollitur contra agendo, niſi quoad ſolum illum actum contrarium. p. 30. n. 13

Statutum iuratum poteſt propriâ autoritate ſtatuentium tolli. p 31. n. 14 Tollitur per actum contrarium quoad illam partem, cui actus contrariatur. ibid

Statutum de certo Præbendarum numero ſemper intelligitur, niſi reditus fiant ſufficientes pro pluribus. p. 34. n 7.

Statutum cum clauſula irrevocabilitatis non tollitur per poſterius, niſi in hoc derogetur Clauſulæ. p. 36. num. 15.

Statuere nihil poſſunt Laici contra Eccleſias aut perſonas Eccleſiaſticas. p. 38. n. 1. *Vide* Lex.

Statutum ſumit vires à poteſtate ſtatuentium. p. 38. n. 1.

Statutum civile reddens illegitimos inteſtabiles, non comprehendit factos Clericos. p. 40. n. 7.

Statutorum civilium immunitati Eccleſiaſticæ repugnantium exempla aliquod. p 40 n. 7.

Statuta quæ faciunt Clericos timidiores, repugnant Immunitati Eccleſiaſticæ. p. 41. n 8

Statutum primogenituræ cum ſit, excludit fratres futuros Clericos; non item iam ante factos. p. 43 n. 13.

Statutum particulare interpretandum ſecundum Ius commune & ſtylum principalis ſuæ curiæ; p. 46. n. 4. p. 255. n. 3. Maximè ſecundum conſuetudinem loci; ibid. Sed ſalva Verborum proprietate. p. 98 n 3. p. 188 n 8.

Statutum Clericorum cedens in divini cultus diminutionem eſt invalidum. p. 47. n. 2.

Statuta legi communi ſimilia tolluntur per legem illi contrariam; p. 58. n. 16. Niſi ex propria ratione ſint edita. p. 66. n. 10.

Statuti nomine Ius commune & Canones univerſales non ſolent comprehendi. p. 59. n. 2.

Statutum Epiſcopi violans ſubditus extra Diœceſin non incurrit eius cenſuram. p. 60. n. 3. Aliud eſt de præcepto. ibid.

Statutum adhæret loco; præceptum perſonæ. p. 60. n 3.

Statutis certas qualitates in promovendo requirentibus non derogat Reſcriptum Pontificis, niſi id exprimat. p. 71. n 4.

Statuto Eccleſiæ, maximè iurato, non derogat Reſcriptum ſine mentione ſtatuti; p. 99. n. 1. Vti & ipſius Iuramenti. n. 2.

Statutum iuratum intelligendum ſalvo iure Superioris p 99. n. 2.

Statutum habens duplicem ſenſum accipiendum in improprio, non ut cum Iure comuni conſentiat; p. 188. n. 8. Sed ne cedat in præiudicium tertij. p. 189 n. 9.

Statutum dubij ſenſus accipiens in falſo iuſtè excuſatur. p. 189. n. 10.

Statuta non valent, quæ peccati aut dilapidationis occaſionem præbent. p. 191. n. 1.

A Statuto ad pactum valet plerumque argumentatio, negativa, non affirmativa. p. 192. n. 3.

Statutum ceſſat, ſi verba Statuti ſervari non poſſunt. p. 374. n 11.

Statutum Eccleſiæ damnoſum non valet. p. 424. n. 2.

Statuta ex ſe perpetua condere poteſt Legatus p 696. n. 4. Non tamen contra Ius commune n. 5.

Statuta etiam perpetua condere poteſt Capitulum ſede vacante. p 751 n. 6. ea an revocare poſſit electus Epiſcopus? ibid.

Statuta de Monachis ſub generali ratione comprehendunt omnes Religioſos Clauſtrales. p. 780. n. 1.

Statutum municipale favorabile & generaliter latum comprehendit etiam Clericos. p 833 n 3.

Stellionatus.

Stellionatus eſt quævis impoſtura proprio nomine carens. p. 145. n. 6.

Studioſi.

Studioſorum communitas non poteſt ſine Rectore facere ſtatutum; Niſi per modum pacti. p. 20. n. 4.

Studioſi Clerici ſunt exempti à Rectore Laico. p. 46. n. 8.

Studioſis non poteſt Rector Ius dicere in loco, in quem Academia ad tempus eſt tranſlata. p. 60. n 4.

Studioſi ex *Auth Habita* deberent habere proprium Academicum Iudicem, etiam in criminalibus. p. 182. n 6.

Studioſi Theologiæ deberent etiam ſcripturæ ſacræ & ſacris Canonibus ſtudere. p. 250. n. 5.

Studioſi magnum habent favorem Iuris, & multa privilegia ob utilitatem Eccleſiæ. p. 437. n 1.

Studiorum cauſâ poteſt Epiſcopus cum Parochis quoad Sacerdotium & Reſidentiam diſpenſare uſque ad ſeptennium; p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis ad tempus, quantumcunque iudicabit expedire; p. 438. n. 1. Studioſis Theologiæ ab ipſo Iure conceditur quinquennium p. 438 n. 2. Debet tamen Parochus primo anno fieri Subdiaconus; p. 437. par. Et Poſt finita ſtudia intra annum fieri Sacerdos; p. 438. n. 4. Conſtituto interea idoneo Vicario. n. 3. Quem con-

Digitized by Google

conſtituere non tenentur alij beneficiati, niſi ad perſonale ſervitium ſint obligati. ibid.

Studens Clericus cenſetur ſervire Eccleſiæ & habetur pro reſidente. p. 438. n. 2.

Studioſis adoleſcentibus an. 14. ingreſſis conferri Canonicatus, non eſt contra Trid. p. 438 n 2.

Studioſi an inter ſe facere poſſint Collegium, Rectorem eligere, ſtatuta condere? p. 789 n. 2.

Studioſi lites ſuas Magiſtris & Profeſſoribus ſuis velut legitimis Iudicibus proponere poſſunt. p. 835. n. 4.

Studioſorum Collegia gaudent beneficio reſtitutionis in integrum. p. 837. n. 2.

Stylus Curiæ.

Stylus Curiæ facit Ius. p. 46 n. 4.

Secundùm Stylum principalis ſuæ curiæ interpretanda ſtatuta. ibid.

Contra Stylum Curiæ agere poteſt Princeps ex poteſtatis plenitudine. p. 82. n. 4.

Stylus Curiæ an ſervatus, diligenter attendendum in Reſcriptis? p. 96 n. 2.

Stylus Curiæ quod exprimere iubet, ad Reſcripti formam pertinet. p. 143. n. 1.

Stylus Curiæ habet ut omnis gratia Pontificis excommunicato conceſſa ſit irrita. p. 146. n. 3.

Stylus, curiæ habet, ut Reſcriptis Pontificijs præmittatur abſolutio à Cenſuris. p. 146. n. 4.

Stylus Curiæ Rom. eſt, ut beneficia promoti ad Epiſcopatum vacent ſtatim poſt confirmationẽ. p. 252. n. 5.

Stylum Curiæ Roman. Ordinarios decet imitari. p. 466. n. 3.

Succentor.

Succentor idem ac Vice Cantor. p. 182. n. 6.

Succentoria an ſit dignitas ſeu perſonatus? p. 581.

Succeſſor.

Succeſſor eſt cuſtos legum anteriorum; p. 110. n 5. Nec præſumitur eas ignorare. ibid.

Succeſſori non tribuitur, etſi opus ab Anteceſſore cœptum ipſe exequatur. p. 141. n 1.

Succeſſor gaudet Reſcriptis per Anteceſſorem nomine dignitatis aut Eccleſiæ impetratis. p. 140. n. 2. p. 144. n. 1.

Succeſſori ſuo non poteſt Princeps aut Papa legem præſcribere. p. 171. n 4 p. 186 n. 4.

Succeſſionis pactum in familia ut valeat, eſt à Principe confirmandum; p. 192. n. 4. Ea univerſim ſunt prohibita. ibid.

Succeſſorem ſibi conſtituere ante vitæ finem non poteſt Epiſcopus. p 353. n. 4.

Succeſſor alterius tenetur eodem Iure & obligatione cum illo. p. 372. n. 1.

Succeſſori ſervanda ſunt bona defuncti & ſede vacante provenientia. p. 443. n. 2. Sub qua pœna Capitulo & Capitularibus prohibita? ibid.

Succeſſor Vicarij Generalis an cauſam ei à Pontifice delegatam poſſit expedire? p. 592. n. 16.

Succedere collateralis immediatè in beneficio poteſt v. g. avunculo, patruo &c. p. 614. n. 2.

Succeſſor an & quomodo colligitur ex compromiſſo anteceſſoris? p. 859. n. 2.

Subdelegans, Subdelegatus.

Subdelegare Vicario poteſt Epiſcopus ſibi à Papa delegatas cauſas? p. 599. n. 11. Niſi nudum miniſterium ſit commiſſum; ibid. §. *Sed.* Vel induſtria perſonæ ſpeciatim electa: ibid. §. *Secundo.* Nec item cauſas primùm delegandas. ibid. §. *Limitatur.*

Subdelegare poteſt ordinariè quilibet delegatus Pontificis; p 599. n 12 Cujusvis Principis; p. 603. n. 1. p. 670. §. *Notandum.* Etiam abſque neceſſitate & invitis partibus. ibid. Perſonis diſcretis & idoneis: p. 604. n. 2. Niſi cauſa ſit valdè gravis & ardua n. 3. Et ſaltem plerumque niſi delegatus quis ſit ad ſolam executionem. p. 671. n. 5.

Subdelegatus & delegatus ſimul quis eſſe poteſt in una cauſa. p. 608.

Subdelegato non cenſetur plenè data Iuriſdictio, niſi ea cœperit uti. p. 612. n. 1.

Subdelegatus à delegato Papæ qualis eſſe debeat? p. 623 n. 2.

Subdelegati ſi ſint plures, & inter ſe diſcordent, quid faciendum? p. 623. n. 3. Quid ſi diſcordent ab altero delegato? n. 4.

Subdelegare non eſt actus Iudicialis; p 626. n. 3. Etſi ſit actus Iuriſdictionis. p. 647. n. 1 p. 684. §. *Quarto.*

Subdelegatus à delegato Principis habet annum ad exequendam ſuam ſententiam. p. 640. n. 3.

Subdelegatus ſi ſit unus Iudex, poteſt ab eo appellari, p. 642. n 2. Niſi delegatus, malitioſè à partibus impeditus, ſubdeleget *remotâ appellatione.* p. 650. n. 1. Et ſi quidem commiſſa ſit ei tota cauſa appellandum eſt ad primum delegantem. p. 642. n. 3. Uti & ſi ſubdelegans ſit delegatus per inferiorem principe. p. 644. n. 11. Alioqui appellatur à ſubdelegato ad ſubdelegantem. p. 623. n. 1 p. 642. n. 3. p. 681. prin. p. 684. *Notan. II.* Vel ejus, ſi mortuus ſit, ſucceſſorem. p. 681. prin. Niſi id cedat in præjudicium partium vel aliorum; ibid. Uti ſit etiam per longam ſubdelegantis abſentiam. n. 1. Aut appelletur contra eum, cùm *pronunciat pro Iuriſdictione* ſubdelegantis. p. 684. *Notan. II.* Aut cognoſcat unà cum uno ex pluribus condelegatis. p. 675. n. 1.

Subdelegatus non eſt Iudex, niſi ei tota cauſa, vel articulus Iuriſdictionalis committatur. p 642 n 5.

Subdelegare nō poteſt delegatus ab alio quam à Principe; p. 643. n. 7. Niſi ſit delegatus ad univerſitatem cauſarum; n. 8. Vel ſpeciatim ei conceſſum, ut nomine delegantis ſubdeleget; p. 644. n. 10. Vel ſubdeleget nutum ad articulum cauſæ non Iuriſdictionalem. p. 645 n. 11.

Subdelegandi facultas eſt privilegium perſonale, p. 646. n. 12.

Subdelegationem ſi à ſocio acceptet condelegatus Principis, non poteſt iſte amplius ſubdelegare; p 646. n. 12. Et licet delegatus ei fecerit *remota appellatione*, poſſet ab eo tum appellari; ibid. Non ad ſocium ſed ad primum delegantem. ibid.

Subdelegatus Iudex à Delegato Principis poteſt obſtantes Iuriſdictioni punire & coercere. p. 651. n. 1.

Subdelegati Iuriſdictio expirat, ſi Delegatus ratione dignitatis, ab ea deponatur, transferatur, aut ei renunciet, re adhuc integra; p. 652. n. 2. Item ſi Delegatus ratione perſonæ deponatur à Dignitate vel Canonicatu; n. 3. Non item ſi transferatur, vel renuntiet. ibid.

Subdelegati Iuriſdictio expirat re integra per mortem

Digitized by Google

tem primi delegantis. p. 652. n. 1. p. 653. n. 4. p. 648. n. 4. §. *Quærit.* Vti & per mortem ſolus ſubdelegantis. ibid. §. *Dico. II.* à Principe tamen, non ab alio inferiore delegati. p. 626. n. 3. §. *Corollarium.*

Subdelegatio ad totam cauſam non poteſt revocari à Delegato, re iam cœpta ? p. 662. n. 3. poteſt re adhuc integra. ibid. p. 678.

Subdelegare an poſſit etiam ille, qui Delegatis Principis per partium conſenſum ſupperaditur. p. 670. n. 1. §. *Ait.*

Subdelegare poteſt delegatus cum clauſula præelectionis: *ſi non omnes, tunc tu* p. 670. n. 1.

Subdelegare an poſſit conſentientibus partibus, qui ad executionem perſonaliter eſt à Papa delegatus ? p. 670. n. 2.

Subdelegationem entius cauſæ ſi ante recuſationem faciat ſuſpectus Delegatus Papæ, non poteſt ea impugnari ? p. 677. §. *Ratio.* Poteſt, ſi facta ſit ſubdelegatio tantùm quoad partem; ibid. §. *Cæterum.*

Subdelegare non poteſt Delegatus, propoſitâ cauſâ recuſationis contra illum, ſine partium conſenſu; p. 677. §. *Propoſita.* Latâ ſententiâ, ne quidem cum conſenſu partium id poteſt. ibid. & n. 3.

Subdelegatio fieri poteſt non tantùm abſolutè ſed etiam conditionatè. p. 678. n. 1.

Subdelegatus poteſt procedere etiam mortuo ſubdelegante cum conditione: *ſi abſit.* p. 678. par. n. 2.

Subdelegare quis poteſt cauſam, reſervando ſibi executionem ſententiæ, vel articulum. p. 679. n. 3. Ad quem hic à ſubdelegato appellandum ? ibid.

Subdelegatus, ſi ei negetur Iuriſdictio, poteſt de ea cognoſcere. p. 684. *Notan. I.* Vti & ſi negetur Iuriſdictio ſubdelegantí. ibid. *Notan. II.*

Subdelegatus quivis cum Iuriſdictione poteſt alteri nudum miniſterium committere. p. 725. n. 4.

Subdiaconus.

Subdiaconus olim non potuit in Epiſcopum eligi, ſed tantùm poſtulari. p. 311. n. 3.

Subdiaconus fieri debet primo anno Parochus, ſi cum eo quoad Sacerdotium diſpenſetur ſtudiorum causâ. p. 437. par.

Subdiaconus non poteſt die dominicâ ordinari, niſi à ſolo Pontifice. p. 504. n. 1.

Subdiaconatus non poteſt conferri extra ordinarionem generalem, niſi à Pontifice. p. 506. n. 2.

Subdiaconatus olim non fuit Ordo ſacer. p. 534.

Subdiaconus olim poſtulari, ſed hodie etiam eligi poteſt in Epiſcopum; p. 534. n. 1. Olim non obligabatur ad continentiam. ibid.

Subdiaconus an & qualem in ſua ordinatione accipiat manus impoſitionem ? p. 541. n. 1. Ordinatus ſine ea, an ſit permittendus miniſtrare ? ibid.

Subdiaconi Miniſterium comprehenditur miniſterio Altaris. p. 564. n. 2.

Subdiaconus ordinatus à Pontifice eſt plus honorandus, quàm alij; p. 739. Non tamen exemptus ab Obedientia & poteſtate Epiſcopi: ibid. Non poteſt ad ulteriorem ordinem promoveri ab Epiſcopo. ibid.

Subſtitutus

Subſtitutus eſt Vicarius habens eandem cum ſubſtituente Iuriſdictionem. p. 587. n. 1.

Subſtitutus Epiſcopi eſt ejus in ſpiritualibus Vicarius Generalis. n. 2.

Subſtitutus Parochi eſt ejus Vicarius temporalis n. 8.

Subſtitutum inter & Delegatum quale diſcrimen. p. 591. n. 14.

Subſtitutus Vicarij an cauſam ei à Papa delegatam poſſit expedire ? p. 592. n. 16. §. *Porro.*

Suburbium.

Suburbia quando civitatis nomine comprehendantur ? p. 137. n. 3.

Ad Suburbia aliáque vicina loca ejuſdem Iuriſdictionis extenditur conſuetudo civitatis. p. 182. n. 5.

Suevia.

Sueviæ ducis Philippi Electio ad Imperium reprobata à Pontifice. p. 320. par.

Sueviæ duces perſecuti Eccleſiam. p. 321. par.

Sueviæ duces aliquot ſibi in Imperio immediatè ſucceſſerunt. ibid.

Suffragium.

Suffragia conditionata, alternativa vel incerta in Electione aut poſtulatione ſunt ipſo iure irrita; p. 395. n. 1. Vti & ſuſpenſiva. ibid.

Suffragium ſub conditione de præſenti aut præterito ſed ignotâ etiam eſt invalidum. p. 395. n. 1.

Suffragium ſub conditione, quæ ſuapte natura ineſt, valet. ibid.

Suffragia irrita pro non datis habentur, & actus v. g. Electionis peragendus ſecundum majorem partem reliquorum. p. 395. n. 2.

Suffragium ſuum minus legitimum poteſt quis ante publicatum ſcrutinium corrigere. p. 396. n. 3.

Suffragiorum pars minor in Religioſo v. g. eligendo ut appareat, quinam in numero computandi ? p. 417. n. 3. ea, quæ eſt media, adhuc cenſetur minor. p. 418. n. 4.

Suffragium ſuſpenſi aut excommunicati non eſt computandum, ſi nominatim contra eum fuit ante proteſtatio facta. p. 418. n. 4.

Suffragia dant Moniales ſecretò. p. 446. n. 9. Excipienda ab Epiſcopo vel Ordinis Prælato ad cancellos. n. 10. Vel intra, ſi neceſſe ſit. ibid.

Superior.

Ad Superiorem non habet recurſum, cui in iter plus iuſto expendendum foret. p. 119. n. 1.

Superior mandans alicui rem, iam ante ordinariæ eius poteſtati ſubiectam, non facit eum delegatum; p. 149. num. 3. Niſi expreſsè ſignificet. n. 4.

Superiores quarundam Religionum electi habent privilegium, ut non debeant confirmari. p. 184. n. 3.

Superior poteſt Religioſo licentiam vel generalem teſtandi dare. p. 197. n. 8.

Superioris peccatum eſt gravius quàm ſubditi in eodem facto. p. 454. n. 6.

Superiori non tenetur ſubditus obedire præcipienti aliquid contra legem. p. 514. n. 2.

Niſi in ea diſpenſare poſſit. ibid. Superior poteſt in certa cauſa eſſe ſubiectus ſuo ſubdito. p. 613. n. 1.

Superior unius partis ſi detur Iudex, an poſſit ab altera ut ſuſpectus recuſari ? p. 621. n. 1.

Superiori Eccleſiaſtico repugnans in re gravi, poteſt excommunicari ? p. 737.

Suppli-

Digitized by Google

Supplicatio.

Supplicare appellans poteſt ſimul pro Reſtitutione in integrum, ſi dubitet de Appellationis receptione. p. 827 n. 3.

Supplicatio tripliciter accipitur latiſſimè, latè, & ſtricte p. 828 n. 5.

Supplicatio latè ſumpta ſuſpendit ſententiæ executionem. p. 828 n. 5.

Supplicatione opus non eſt, ſi viâ nullitatis agi poſſit. p. 828. n. 5.

Supplicari, non appellari, poteſt à Pontificis vel alterius principis ſententia. p. 830. n. 1.

Suſpectus.

Suſpectus ſi ſit Iudex, recuſari poteſt. p. 595 n. 1.

Suſpectus eſt Iudex, quando unus litigans ſit eius domeſticus. p. 639 n. 1.

Suſpecto Epiſcopo ſuſpectus eſt etiam Vicarius. p. 639 n. 1.

Suſpecto domino ſuſpecta eſt tota familia. ibid.

Suſpectus eſt Iudex, ſi ſit inimicus domini tui. ibid. Vel dominus aut conſanguineus adverſarij tui. 639. n. 1.

Suſpectus Auditor an poſſit recuſari? p. 642. n. 6. an merus ſententiæ exemptor? ibid.

Suſpectus Iudex eſt Canonicus in cauſa contra alium Canonicum. p. 660. n. 3.

Suſpectus ſi quis graviter & publicè ſit, deferri poteſt ei purgatio Canonica. p. 706. n. 2.

Suſpenſio.

Suſpenſus poteſt propter novam contumaciam iterum ſuſpendi p. 125. n. 1.

Suſpenſus ab officio non poteſt eligi ad Prælaturam aut Beneficium Eccleſiaſticum; p. 187. n. 5. Poteſt tamen eligere, p. 188. n. 6. Niſi per exceptionem ſit repulſus. ibid. p. 159. n. 17. p. 278. n. 8 Suſpenſus à beneficio non poteſt promoveri ad beneficium. p. 187. n. 5 Poteſt tamen beneficia conferre, aut eligere p. 188. n. 7.

Suſpenſum eſſe à beneficio quid ſit? p. 188 n. 7.

Suſpenſus eſt, qui violat interdictum. p. 218. n. 4

Suſpenſus vel potius irregularis eſt, qui ordinatur à ſchiſmatico denuntiato. p. 244. n. 3.

Suſpenſus eſt ad triennium à beneficijs, qui ſcienter ad Prælaturam eligit ſimoniacè eam ambientem. p. 304. num. 2.

Suſpendendi ſunt ad triennium eligentes cum abuſu laicæ poteſtatis. p. 352. n. 9.

Suſpenſus eſt à beneficijs per triennium, qui oppugnando perſonam electi, poſtulati, &c. ſuccumbit; p. 394. n. 4. Is interea ſe ingerens, eſt in perpetuum privatus; p. 393. par. Niſi probabili errore ſe ductum oſtendat. p. 394. n. 5.

Suſpenſus eſt Cardinalis, qui ex Camera vel obventionibus ſedis vacantis aliquid recipit. p. 396 par.

Suſpenſi ſuffragium non eſt computandum, ſi antè nominatim contra eum facta eſt proteſtatio. p. 418. n. 4.

Suſpenſi ſunt à beneficijs ad triennium Compromiſſarij eligentes ſcienter indignum ad Epiſcopatum. p. 441. p. 442. n. 7.

Suſpenſus ad tempus, cùm reſtituitur, recuperat omne ſuum Ius & locum. p. 465. n. 1.

Suſpenſi Clerici ſunt adhùc ab Eccleſia alendi. p. 471. num 1.

Suſpenſum Epiſcopum ex quovis delicto occulto poteſt eius confeſſarius abſolvere. p. 478. n. 1.

Suſpendendus eſt ordinans & ordinatus extra quatuor tempora. p. 506. n. 2.

Suſpenſionem Pontifici reſervatam incurrit Religioſus in Apoſtaſia ordinatus. p. 510.

Suſpenſus eſt qui culpabiliter ab alieno recipit Ordinem ſacrum ſine licentia ordinarij. p. 511. n. 1.

Suſpenſus eſt una die accipiens vel uni conferens duos ordines ſacros, aut minores cum ſubdiaconatu. p. 512. n. 1. Sabbatho ſi continuetur Ieiunium habetur pro una die cum Dominica. n. 2.

Suſpendi debet ordinans aliquem ante legitimam ætatem. p. 513. n. 1.

Suſpenſionem Pontifici reſervatam incurrit. Vltramontanus ab Italo ordinatus, aut Tonſuram accipiens. p. 516.

Suſpenſus eſt per annum à Pontificalibus, in aliena diœceſi ſine expreſſa licentia ſuos ſubditos ordinans, confirmans, &c. p. 519. n. 6.

Suſpenſio à Pontificalibus eſt ab actibus Ordini Epiſcopali proprijs. p. 519. n. 6.

Suſpenſus eſt ipſo Iure per annum à collatione Tonſuræ, conferens eam Infanti, Illiterato, alieno aut Coniugato. p. 521. & ſeqq. Non item conferens quatuor minores. p. 522. n. 2.

Suſpenſo proprio Epiſcopo ob ordinationem alienam, liberè ad alium pro ordinibus accedere poſſunt Clerici; non Laici. p. 512. n. 1.

Suſpenſus Epiſcopus poteſt dare dimiſſorias. ibid.

Suſpenſus privandus eſt beneficijs, quæ in ſuſpenſione accepit. p. 533. n. 1. An etiam ante habitis? n. 2.

Suſpenſio tempus aut ſub conditione lata ceſſat ijs impletis. p. 533. n. 1. Abſolutio requiritur tantùm pro foro externo. ibid.

Suſpenſio in perpetuum & Depoſitio non differunt. p. 533. n. 1.

Suſpenſus ſi intra annum non agat ſuam cauſam, an adhuc audiendus? p. 533. n. 2.

Suſpenſus olim ipſo Iure fuit concubinarius. p. 568.

Suſpenſus eſt per annum Conſervator in non manifeſta ſe intromittens, aut inquiſitionè Iudicialem; p. 886. n. 5. Niſi ſit Conſervator Ordinis Religioſi. ibid.

Suſpenſus eſt Regularis ipſo facto, ſi alterius Parochiæ ſponſos copulet vel benedicat. p. 709. n. 3.

Suſtentatio Vide *Alimenta.*

Suſtentatione honeſta ſi careat Clericus, non eſt ordinandus in ſacris. 117. n. 1. p. 218. n. 7.

Suſtentatio alia neceſſaria, alia congrua. ibid.

Suſtentatio debetur Epiſcopis & Clericis ab Eccleſia. p. 475. n. 1.

Syndicus.

Syndicus non eſt ordinandus ante depoſitum munus & rationes redditas. p. 560. n. 1.

Syndicus propriè eſt Procurator ad agendum ab Vniverſitate inſtitutus. p. 789 n. 1

Syndicus ſi procurator dicatur, an poſſit exceptione repelli? p. 790. per.

Syndicus in cauſa Monaſterij conſtituendus eſt potius ſecularis quam regularis. p. 807. n. 1

Synodus.

Synodum congregare non poteſt Vicarius ſine ſpeciali commiſſione Epiſcopi. p. 595. n. 5.

Synodo annuæ ut interſint, quinam exempti poſſint ab Epiſcopo cogi? p. 709. n. 3.

Synodus provincialis in Germania intra hominis memoriam non habita. p. 714. n. 1.

Synodi convocatio eſt de lege diœceſana Epiſcopi; p. 721. n. 3. Intereſſe debent. Abbates. ibid. p. 742. n. 1. Cum quibus mitrie? ibid.

Synodo an intereſſe debeant Sacerdotes & beneficiati non curati? p. 742.

Ad Synodum non vocandi omnes curati. p. 742.

Synodum congregare an poſſit Capitulum ſede vacante? p. 752. n. 13.

Taciturnitas.

Taciturnitas veri & ſuggeſtio falſi cognoſcitur in Reſcriptis ex Tempore *Data*. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.

Taciturnitas an in compromiſſo habenda pro conſenſu? p. 312. n. 3.

Taciturnitas in favorabilibus conſenſum & mandatum obtinere cenſetur. p. 144. n. 3.

Taciturnitas non reputatur conſenſus in præjudicium aut diminutionem Iuris. p. 368. n. 10.

Tacitum & obſcurum non debent tollere expreſſum & clarum. p. 390. n. 7.

Tempus.

Tempus *Data* inſpiciendum in Reſcriptis ad cognoſcendam taciturnitatem veri, vel ſuggeſtionem mali. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.

Temporis tractu non firmatur, quod ab initio de Iure non ſubſiſtit. p. 112. n. 2. p. 157. n. 2. p. 197. n. 1.

Tempus delegationis, non præſentationis, inſpiciendum pro capacitate delegati. p. 164. n. 6. 7.

Tempus *Data* attendendum in Reſcriptis beneficialibus de providendo. p. 157. n. 1. p. 170. n. 1.

Tempus longum in Iure eſt decennium. p. 173. n. 1.

Tempus immemoriale eſt loco tituli. p. 204. n. 3.

Tempus præſcriptionis. *Vide* Præſcriptio.

Tempus ſiſtendi ſe ſuperiori poteſt Iudex delegatus præfigere litigantibus. p. 290. n. 2.

Tempus Electionis à Iure definitum poteſt ex juſta cauſa prorogari. p. 293. n. 1.

Tempus decurſus non eſt aptus modus inducendæ obligationis aut debiti. p. 300. n. 6.

Tempus ultra quod Eccleſiæ Cathedrales, Regulares, Collegiatæ, aliæque dignitates & beneficia vacare non debeant? p. 339. n. 1. 2. *Vide* Electio. Reſtringi à ſolo Papa, in neceſſitate etiã à Legato poteſt p. 340. n. 3.

Tempus electionis computandum à die vacationis cognitæ. p. 333. n. 6 p. 340. n. 4 p. 367 n. 1. Non currit juſtè impeditis. p. 340. n. 5. p. 392. n. 2.

Tempus conſtituere poſſunt, compromittentes, intra quod compromiſſariorum poteſtas eligendi expiret. p. 372. n. 2.

Tempus trimeſtre pro eligendo Prælato accipiendum eſt non continuum ſed utile. p. 392. n. 2. Ad interrumpunt impedimenta, non ordinaria, ſed extraordinaria. ibid.

Tempus à Iure definitum non currit legitimè impedito. p. 391. n. 1.

Tempore præſcripto niſi cauſam expediat, expirat Iuriſdictio Delegati, non item Ordinarij. p. 605. n. 1.

Tempus Delegato præfixum quomodo poſſint vel non poſſint partes communi conſenſu prorogare? 605. n. 2. Prorogare poteſt delegatus ob rationabilem exceptionem. Rei. p. 615. n. 1.

Tempus litis finiendæ eſt in Iure triennium. p. 605. num. 2.

Tempus pro cauſa expedienda an includat etiam executionem ſententiæ? 605. n. 2.

Tempore congruo & conſueto adeſſe debent, citati ad certum diem. p. 638. n. 1.

Tempus anni continui habet ad exequendam ſuam ſententiam Delegatus aut ſubdelegatus? p. 640. n. 3.

Tempus anni accipiendum in dubio pro continuo, ſeu pro 365. diebus. p. 640. n. 3.

Tempus ſufficiens ad acta cognoſcenda ſi non habuit Iudex, quæ ſit præſumptio contra ipſum? p. 830. n. 3.

Tempus, intra quod reclamari poteſt contra Laudum Arbitri compromiſſarij, ſunt decem dies. p. 853. n. 5.

Tempus intra quod peti poteſt reductio arbitramenti ad arbitrium boni viri ſunt anni XXX. p. 861. n. 7.

Terminus.

Terminus à Iure vel Iudice definitus habet vim citationis peremptoriæ. p. 393. n. 5.

Terminus peremptorius probationum adſtringit etiam Eccleſiam. p. 826. n. 4.

Termini Iudiciales adſtringunt etiam Eccleſias & Minores; p. 832. n. 1. Conceditur tamen eis reſtitutio in integrum. ibid.

Terra.

Terrâ Principis non comprehenditur terra ei adhærentium. p. 211. n. 3.

Terra Principis comprehendit non tantùm terras quoad proprietatem, ſed etiam quoad Iuriſdictionem ſubjectas. p. 211. n. 3.

Terra Epiſcopi quænam ob ejus delictum poſſit Interdicto ſubjici? p. 614. n. 2.

Territorium.

Extra territorium Ius dicenti impunè non paretur. p. 60. n. 3. 4.

Territorij nomine in odioſis non comprehenduntur exempti in Territorio, ſed in favorabilibus. p. 118. num. 4.

Territorium ſi dominus alteri ſubjicere velit, poſſunt ſe opponere ſubditi. p. 748. n. 2.

Teſtamentum.

Teſtamentum non obſtante clauſulâ irrevocabilitatis adhuc eſt revocabile; p. 36. n. 15. Non tamen revocatur per poſterius, niſi in hoc expreſſè derogetur clauſulæ. ibid. Vel aliunde ſatis appareat voluntas derogandi. p. 36. n. 9.

Teſtamentum Clerici in terris Imperij ex probabiliore non valet ſine ſolemnitatibus Iuris Cæſarei; p. 43. n. 15. Valet ſine ſolemnitatibus ſtatuti municipalis. p. 43. n. 13.

In Teſtamento minus ſolemni relicta Eccleſiæ aut Cauſæ piæ valent; relicta Clerico particulari non valent. p. 43. n. 14.

Teſtamenti formam novam præſcribens Lex an extendatur ad præterita. p. 52. n. 9.

Digitized by Google

Teſtamento uno facto poteſt aliud & aliud facere Religioſus qui habet facultatem teſtandi p. 95. n. 5.

Teſtamentarius Teſtis non tantum audire, ſed & videre debet teſtatorem. p. 175. n. 2.

Teſtandi facultatem obtinere Religioſi non poſſunt conſuetudine, ſed privilegio p. 197 n. 8 202. n. 2.

Teſtari eſt Religioſis, ſuppoſito voto, prohibitum Iure naturali. p. 197. n. 8.

Teſtamentum ſine legitimo Teſtium numero eſt naturaliter validum. p. 204. n. 3.

Teſtamenti executor an & quomodo ipſe accipere poſſit partem Legati pro pauperibus? p. 320.

Teſtamenti faciendi poteſtas non expirat per mortem concedentis p. 627. n. 7.

Teſtamentum fieri poteſt noctu. p. 638. n. 3.

Teſtamenti executor, & ſi ſit exemptus, poteſt cogi ad rationem Epiſcopo reddendam. p. 710 n. 3.

Teſtamenti executor poteſt etiam à Capitulo ſede vacante cogi ad officium & rationes reddendas. p. 751. n. 7.

Teſtamentum non valet, ſi teſtes inviti ſint detenti. p. 8 2. n. 7.

Teſtes.

Teſtes in periculo mortis poſſunt recipi ante litem conteſtatam. p. 13 n 6.

Teſtanti de conſuetudine, ſtatuto, aut privilegio non ſtatim credendum. p. 58. n. 14.

Teſtis vel ſolo facto infamis repelli poteſt, non item Iudex. p. 86. n. 3.

Teſtium examen alteri delegandum, ſi maiore ſumptu eſſent advocandi, quàm valet res. p. 119. n. 1.

Teſtes producens debet ſumptus in eos præſtare. p. 167. n. 19.

Teſtis Teſtamentarius non tantùm audire ſed & videre debet Teſtatorem. p. 175. n. 2.

Teſtium Teſtamentariorum numerus poteſt per conſuetudinem mutari. p. 202. n. 5.

Teſtam de Iure & notoriè inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.

Teſtes de qualitatibus confirmandi debent non ex præſumptione, ſed ex probabili fundamento teſtari. p. 240. n. 5.

Teſtes ut probent pleneè, debent eſſe non ſingulares ſed conteſtes. p. 296. n. 11.

Teſtem eſſe ſingularem aut conteſtem quid ſit? ibid.

Teſtimonia in uno Iudicio non probant in alio p. 305. num 3.

Teſtes, alioqui repellendi, admittuntur quandoque ex neceſſitate. p. 318. n. 4.

Teſtes præter ſcrutatores adhiberi poſſunt ad ſcrutinium. p. 144 n. 5.

Teſtis innocentia, probitatis, vel idoneitatis teſtatur non de veritate, ſed Credulitate p. 584. n. 1. Credulitas hæc quo fundamento niti debeat; n. 2.

Teſtes non eſt neceſſe producere in notorijs. p. 552.

Teſtes poſſunt etiam puniri à Delegato? p. 606. n. 1.

Teſtes eſſe poſſunt Conſanguinei & domeſtici Accuſatoris; ſi reus non excipiat. p. 612. n. 1.

Teſtium receptio & examinatio quomodo ſit vel non ſit actus Iuriſdictionalis p. 645 n. 11.

Teſtium depoſitiones concordandæ; p. 661. n. 2. Quibus in diſcordia fides habenda? ibid.

Teſtis an poſſit ex Iudicis domo produci; p. 735 n. 1.

Teſtis pro aliquo in cauſa an poſſit in eadem eidem eſſe advocatus? p. 774. n. 1.

Teſtis alicui contractui præſens vel ſubſcribens an poſſit eundem ut invitum oppugnare? p. 774. n. 3.

Teſtis ſolum teſtatur de his, quæ ſunt facti, non Iuris. p. 775 n 5.

Teſtes geſtorum ab Univerſitate non poſſunt eſſe, qui ſunt de illa. p. 783. n. 4.

Teſtis unus facit in Iudicio probationem ſemiplenam. p. 784. n. 2.

Teſtes ſi inviti apud teſtamenti factionem detineantur, Teſtamentum non valet. p. 812. n. 7.

Teſtimonia.

Teſtimonium promovendo ad Ordines aut Prælaturam qualiter dandum; p. 240. n. 5. à quo dandum p. 249. n. 1.

Teſtimoniales litteræ quæ? p. 570. n. 3. Quomodo differant à dimiſſorijs, commendatitijs, & formatis? ibid.

Theologus.

Theologus an Canoniſta ſit aptior ad Epiſcopatum? p. 250. n. 5. & 6.

Theologiæ Studioſi debent ſtudere S. Scripturæ & Canonibus. p. 250. n. 5.

Theologiæ Studioſis ab ipſo Iure conceditur quinquennium ad non reſidendum in beneficio curato. p 438. n. 2.

Theſaurarius. Vide *Cuſtos.*

Theſaurarius an habeat dignitatem ſeu perſonatum? p. 581.

Theſaurarius idem ac Cuſtos & Sacriſta. p. 582.

Titulus.

Tituli vim & effectum habet commenda perpetua. p. 297. n. 1.

Titulus poſſeſſionis præſumitur ex diuturnitate præſtationis uniformiter factæ. p. 300. n 6.

Titulus electi in Excommunicatione, ſuſpenſione, vel irregularitate validatur hoc *ipſo*, ſi *Impedimentum* tollatur. p. 478. n. 1.

Tituli defectus ſi ſit notorius, poteſt quis Epiſcopatu cedere ſine licentia Papæ. p 478. n. 5.

Titulus beneficij eſt indiviſibilis. p. 498. n. 10.

Titulum utilem in Eccleſia habet Vicarius perpetuus; directum Rector principalis. p. 584. n. 4.

Tonſura.

Tonſuram primam conferre poſſunt Abbates ſuis regularibus. p 277. n. 3. p. 535. n. 2.

Tonſuram conferendi poteſtas non poteſt à non Epiſcopo obtineri per ſolam conſuetudinem. p 491. n. 7.

Tonſura conferri poteſt quovis die; p. 506. n 3. Ex conſuetudine poteſt conferri ſimul cum quatuor Minoribus eadem die; n. 4. extra ſacrificium; à non Ieiuno; & feria IV. aut VI. ibid. Extra Eccleſiam, n. 5.

Tonſuram an & quomodo liceat Ultramontanis accipere ab Italis? p. 516.

Tonſura in ſacris Canonibus ſæpè vocatur Clericalis Ordo. p. 516 Quomodo? p. 535. n. 1. Tonſ. collatio an ſit actus Pontificalis. p. 5

Tonſuram conferens Infanti, Illiterato, aut ... ſubdito eſt ſuſpenſus per annum ab eius collatione, p. 521. & ſeqq. An & quomodo conferens eam coniugato? p. 522.

Tonſura

Tonſuram non licet accipere ſine licentia ab alieno Epiſcopo, etſi proprius ſit ſuſpenſus ob ordinatum non ſuum. p. 522. n. 1.

Tonſura carens non eſt capax beneficij p. 774. n. 3.

Tortura.

Ad Torturam quænam indicia criminis ſint gravia, pendet ex arbitrio Iudicis. p. 7. n. 16.

Tractatus.

Tractatus omnia de Electione ante mortem Prælati eſt illicitus & invalidus. p. 332. n. 1. p. 362. n. 5. Niſi ipſe Prælatus inſtituat. p. 332.

Tractatu de Electione quid intelligatur? p. 332. n. 2. p. 343. n. 1.

Tractatus de electione non eſt ante ſepultum Prælatum illicitus? p. 333. n. 6.

Traditio.

Traditiones Apoſtolicæ quænam ſint divinæ? p. 455. num. 9.

Tranſactio.

Tranſactio ſi in præteritum aliquid indulget, vetat in futurum. p. 53. n. 11.

Tranſactio à quo & quando partibus poſſit non tantum ſuaderi; ſed & imperari? p. 276. n. 1. p. 757. n. 2.

Tranſactionem ſi pars una non ſervet, poteſt & altera reſilire; vel ad ſervandum cogere. p. 276. n. 2.

Tranſactio damnoſa Eccleſiæ eiúſque libertati contraria eſt invalida. p. 370. n. 1.

Tranſactio in cauſis beneficialibus & matrimonialibus non confert Ius. p. 611. n. 3.

Tranſactiones fieri poſſunt noctu. p. 638. n. 3.

Tranſactione lites finire inter Chriſtianos conſultum eſt p. 769. n. 1.

Tranſactione facta non conceditur læſo Reſtitutio in integrum; p. 769. n. 2. Niſi Minori & Eccleſiæ; ibid. Aut dolus intervenerit. ibid.

Tranſigere cum laicis poteſt in dubio Epiſcopus de decimis, non item eos ab illis eximere. p. 770. n. 1. §. *Porro.*

Tranſigere & contrahere poteſt Beneficiatus ſuper ſuis Iuribus ad dies vitæ; p. 770. n. 2. p. 776. n. 2. Inde non obligatur Eccleſia aut ſucceſſor, niſi intervenerit Autoritas ſuperioris. ibid.

Tranſigere etiam poteſt qui eſt Delegatus ad cauſam, ſecundum Iura decidendam. p. 771. n. 1.

Tranſigere non poteſt Abbas ſine Capituli conſenſu; 771. n. 2. Niſi in rebus, quarum alienatio ipſi permiſſa eſt; ibid. §. *Porro.* Et in cauſis dubijs, quarum generalem & liberam dedit ei poteſtatem Conventus. ibid. §. *Deinde.*

Tranſigere non poteſt Procurator ad agendum, niſi mandatum habeat generale & liberum; p. 771. n. 2. §. *Deinde.* Vel Speciale. p. 802.

Tranſactio ſuper Beneficio dubio, propria autoritate facta, damnatur ut ſimoniaca; p. 772. p. 775. n. 3. Propriè tamen ſimoniaca non ſemper eſt; p. 772. §. *Porro.* Quamvis puniatur, ut verè ſimoniaca. ibid. Eſt autem verè ſimoniaca, ſi detur in vicem res temporalis. p. 775. n. 1. §. *Secunda.*

Tranſactio de Iure beneficiali certo non eſt ſimoniaca ſi fiat tantùm ad redimendam vexationem? p. 778. aut ob bonum pacis & concordiæ. p. 775. n. 2. Præſumitur tamen eſſe ſimoniaca, ſi fiat propriâ autoritate. p. 772. p. 775. n. 2. 3. Tranſigere ſuper Beneficio, ſed non cedere, poteſt aliquis coram Delegato Papæ, ſine conſenſu Ordinarij. p. 773. n. 1.

Tranſigenti coram Delegato Papæ poteſt imponi Penſio vel aliud onus; ſed non ipſi Beneficio. p. 773. n. 2.

Tranſactionis poteſt eſſe Teſtis, qui fuit in cauſa tranſacta Advocatus. p. 774. n. 1.

Tranſactionis autor vel mediator non auditur, ſi velit eandem poſtea impugnare. p. 774. n. 2.

Tranſactio de Beneficio pro re ſpirituali non eſt ſimoniaca; p. 775. n. 3. propria tamen authoritate facere non licet. ibid.

Tranſigere de Iure patronatus, eligendi, aut confirmandi per rem temporalem eſt ſimoniacum. p. 777.

Tranſactio pro ſubiectione ſpirituali dando vel remittendo aliquid Temporale eſt ſimoniaca. p. 777. num. 1.

Tranſactio non habet locum in ijs, quæ ſunt legis divinæ. p. 778. n. 2.

Tranſigere qui non poteſt, nec poteſt compromittere. p. 853. n. 1.

Tranſactioni ſi pœna additur, quomodo quis teneatur ad tranſactionem, vel ad pœnam; vel ad utrumque? p. 854. n. 6. & ſeqq.

Tranſactione ſi lis ſemel ſit deciſa, non poteſt ea amplius inſtaurari etiam ob enormem læſionem; p. 861. n. 4. Opponi tamen poteſt exceptio erroris doli, & metus. ibid.

Tranſlatio.

Tranſlatio Epiſcoporum eſt reſervata Pontifici. p. 208. p. 451. n. 1. p. 454. n. 3. p. 455. par. Delegari poteſt metropolitano. p. 453. n. 2.

Tranſlationem Epiſcopi non poteſt facere Legatus etiam à latere ſine ſpeciali mandato Pontificis. p. 214. n. 6. p. 689.

Tranſlatio ad parem dignitatem eſt neceſſitatis vel utilitatis. p. 222. n. 10. p. 223. n. 1.

Tranſlationem Epiſcopi propria autoritate fieri prohibet Concil. Sardicenſe Oecum. p. 237. prin.

Tranſlatio Epiſcopi ut ſit legitima, non ſufficit ſola populi poſtulatio. p. 237. n. 1.

Tranſlatus Abbas ſi jam ante ſemel ſit benedictus, non debet iterum benedici; ſed Abbatiſſa. p. 278. n. 6.

Tranſlatum Imperium occidentale à Græcis ad Germanos in Carolo M. per quem, quando, cur, & quomodo? p. 322. n. 1. Quid Iuris hæc tranſlatio contulerit? p. 323. n. 1.

Tranſlatio eſt modus perveniendi ad Prælaturam ſolum in Epiſcopo locum habens. p. 451. prin.

Transferri à ſuis Eccleſiis poſſunt Prælati non-Epiſcopi cum licentia proximi Superioris. p. 454. n. 3.

Transferri non poſſe Epiſcopos eſt probabiliter Legis divinæ; p. 454. n. 8. Probabilius eſt legis tantum humanæ. p. 455. n. 9.

Transferens ſe propria authoritate ab uno Epiſcopatu ad alium, utroque debet carere. p. 455. par.

Transferre ſe non poteſt Epiſcopus ad aliam Eccleſiam ob eius bonum temporale. p. 738.

Transferat ut ſe quis ad aliam Prælaturam aut Diœceſin an poſſit Capitulum ſede vacante dare poteſtatem? p. 752. n. 18.

Treuga.

Treuga ſunt induciæ; p. 757. n. 1. Poteſt à Principe

cipe imperari ſubiectis populis inter ſe bellantibus. ibid. *Vide* Induciæ.

Tridentinum.

Tridentino Concilio ut deroget Lex Pontificis poſterior ſpecialem eius facere debet mentionem. p. 56. n. 8. Sicut & Reſcriptum; n. 9. Niſi conſtet de certa ſcientia & voluntate Pontificis. p. 120. n. 6.

Tridentinum multa etiam Mendicantium privilegia, ceteroqui in ſpecie exprimenda, revocavit per ſolam clauſulam generalem. p. 75. n. 5.

Tridentini Decretum de prohibitione Annatarum eſt dubium. p. 159. n. 2.

Tridentino nihil repugnat Adoleſcentibus 14. annũ ingreſſis Canonicatus conferri, ſi ſtudeant p. 438 n. 2.

Tutor.

Tutor pactum cum creditoribus pupilli initum debet & ipſe ſervare, ſi ſit eius creditor. p. 17. n. 6.

Tutoris contractus cum pupillo non valet, niſi contutor intercedat. p. 33. n. 3.

Tutor certus eſſe debet de tutela, ut adminiſtrare poſſit. p. 88. n. 3.

Tutor de rebus pupilli ſtare poteſt in Iudicio, etſi non poſſit eas alienare. p. 108. 10.

Tutor meritò non exigit debita pupillo, ſi in exactione plus expendendum quàm valeant. p. 119 n. 1.

Tutore agente nomine pupilli ferri ſententia poteſt contra pupillum. p. 298. n. 5.

Tutori cuius authoritate poſſit obligari pupillus? p. 320. n. 3.

Tutoris datio neque diem neque conditionem recipit. p. 395. n. 1.

Tutela legitima adminiſtranda ſine emolumento. p. 443. n. 2.

Tutores non ſunt ordinandi ante depoſitum munus; p. 560. n. 1. Niſi miſerabilium perſonarum; n. 2. Aut agnatorum. n. 3.

Tutores an ſint ſaltem ante redditas rationes ordinandi? p. 561. n. 4.

Tutores ſi plures, ſinguli habent adminiſtrationem in ſolidum. p. 630. n. 1.

Tutor verus & falſus ſi ſimul agant, an valeant acta? p. 636. n. 5.

Tutores quomodo pro pupillis contrahere poſſint ſponſalia? p. 791. n. 1.

Tutor non poteſt ante litis conteſtationem conſtituere procuratorem. p. 790. prin.

Tutores ſi duo conſtituantur, poteſt unus ab altero exigere debitum. p. 797. n. 3.

Tutor incertus in teſtamento non poteſt inſtitui. p. 800. n. 4.

Vacare. Vide *Adminiſtratio*, *ſedes Vacans.*

Vacante ſede cathedrali, adminiſtrat & Iuriſdictionem exercet Capitulum. p. 109. n. 5. p. 504. n. 1. p. 744. n. 2. Et quidem ex officio. p. 443. n. 2. Idem eſt de alijs exemptis. p. 744 n. 2. Vti & de ijs, ubi Iuriſdictio ſpectavit ad Prælatum & Capitulum ſimul. n. 3. In alijs Collegiatis non-exemptis adminiſtrat & Iuriſdictionem exercet Epiſcopus. p. 745. n. 4.

Vacante [illegible] regulari in Monaſterio non-exempto conſtituit adminiſtratorem Epiſcopus p. 1[illegible] n. 5. p. 745. n. 5. Interea gubernat prior vel ſenior. p. 110. n. 5. § *Ceterum.* Maximè tamen hic et ſpectanda conſuetudo cuiuſvis diœceſis. ibid. §. *Primum tamen.*

Vacare Beneficium per obitum aut Renuntiationem ſunt quaſi ſpecie diſtincta; p. 135. §. *In Reſcriptis*, & p. 152. n. 1. Vti & vacare per aliud incompatibile, vel per matrimonium. ibid.

Vacare ſi dicitur beneficium per obitum, intellige, naturalem. p. 154. n. 4.

Vacationis, non conceſſionis, tempus inſpicitur, ſi agitur de Gratia, in futurum conceſſa abſque obreptione. p. 157. n. 1

Vacantis beneficij fructus primi Anni. *Vide* Annatæ

Vacat Cardinalatus, ſi Cardinalis fiat Epiſcopus; ſi praxis eſt alia. p. 217. n. 4.

Vacare beneficia promoti ad Epiſcopatum ſolent. p. 251. n. 1. 2. 4. Et quidem ex praxi Curiæ Rom. ſtatim poſt confirmationem. n. 5.

Vacantia beneficia per promotionem ſunt reſervata Pontifici. p. 251. n. 1.

Vacante Imperio Romano ſpectat adminiſtratio ad Comitem Palatinum Rheni & Ducem Saxoniæ. p. 328. num. 15.

Vacare ultrà tres menſes non debent Eccleſiæ cathedrales & regulares. p. 339. n. 1. Probabiliter nec collegiatæ; p. 340. n. 2. Aliæ Prælaturæ, Dignitates, aut Beneficia non ultra ſemeſtre. p. 339. n. 1.

Vacationi conceſſum tempus poteſt in neceſſitate reſtringi à Legato vel Epiſcopo; p. 340. n. 3. Extra neceſſitatem à ſolo Papa; ibid. computandum eſt à die vacationis cognitæ; n. 4. Non currit iuſtè impeditis. n. 5.

Vacare diu ſine diſpendio non poſſunt Beneficia Eccleſiaſtica. p. 393. n. 5.

Vacante ſede Apoſtolicâ nihil poſſunt Cardinales, quàm Camerario & Pænitentiario decedenti alium ſubrogare. p. 397. n. 2.

Vacantis Eccleſiæ adminiſtrator univerſalis temporalibus non poteſt eſſe Laicus, p. 407. n. 2. p. 705. n. 4. Tolerari tamen poteſt, qui nitatur conſuetudine immemorali; p. 407. n. 3. Sed nihil poteſt alienare aut diſtrahere; n. 4. Nec fructus non maturos percipere; ibid. Nec abſumere perceptos; ibid. 706. n. 5. p. 732. par. p. 733. n. 1. Niſi modicas vel titulus adſit privilegij Pontificij, ut in Gallia. p. 407. n. 5. p. 443. n. 2. § *Ad alterum.* p. 733 par. Vacat ipſo Iure Vicaria perpetua obtento alio Beneficio curato. p. 582. Vacantis Beneficij adminiſtratorem conſtituere poteſt patronus eccleſiaſticus; p. 705. n. 4. Et Collator; n 5. Non item patronus laicus, niſi adſit Privilegium vel conſuetudo legitima. n. 4.

Vaſallus.

Vaſallo erga dominum conveniunt ſtatuta de liberto erga patronum. p. 12. n. 3.

Vaſallus non poteſt ſine conſenſu Domini alienare feudum. p. 19. n. 2. Si alienet & tradat, poteſt eo privari. ibid.

Vaſalli contradicere poſſunt, ſi dominus territorium alteri ſubijcere velit. p. 748 n. 1.

Vaſ-

Vaſallus militans contra dominum feudi privandus eſt feudo. p. 782. n. 4.

Vaſallo ſi feudum reſcindatur, quæ expenſæ & meliorationes refundendæ? p. 828. n. 7.

Vaſa Sacra.

Vaſa ſacra conſecrandi poteſtas non poteſt præſcriptione acquiri, à non-Epiſcopo, ſed per privilegium. p. 178. p. 491. n. 8.

Vaſa ſacra conſecrare poſſunt Abbates ex privilegio. p. 277. n. 3.

Vaſa ſacra benedicere poteſt Archiepiſcopus ante obtentum pallium. p. 460. n. 1.

Vaſa ſacra cum Chriſmatis unctione benedicere non poteſt Epiſcopus nondum conſecratus. p. 277. n. 4. p. 490 n. 3.

Vaſa per unctionem Chriſmatis benedicendi privilegium conceditur plerumque pro proprijs tantùm Eccleſiis. p. 492. n. 10. Quomodo id Epiſcopus ad ſuas etiam Eccleſias extendere poſſit Abbati. p. 493. n. 17.

Vaſa ſacra cum chriſmate benedicendi privilegium non amittitur per non-uſum. p. 494. n. 18.

Vaſa ſacra aut calices ſuos in aliena diœceſi conſecrans Epiſcopus ſine expreſſa licentia eſt per annum ſuſpenſus à Pontificalibus; p. 518. n. 6. Etſi intra locum exemptum conſecret. p. 519. n. 7.

Vaſa ſacra benedicere ad huc poteſt Epiſcopus, qui renuntiavit & loco & dignitati. p. 536 n. 1.

Vaſa ſacra cum conſecrantur, unguntur chriſmate. p. 540.

Vaſa ſacra Validè poſſunt conſecrari ab Epiſcopo hæretico excommunicato, degradato. p. 542. n. 1. Probabiliter tamen ſine diſpenſatione non poſſunt ad Miſſam adhiberi. p. 543. n. 1. Decet antea ſimpliciter benedici. p. 543.

Vbivis.

Vbivis locorum intelligitur de locis provinciæ ante nominatæ. p. 93. n. 3.

Vectigal.

Vectigal non cenſetur vendi vendito prædio cum omnibus Iuribus. p. 92. n. 3.

Vel Particula.

Vel, Aut interdum non optionem ſed ordinem ſervandum indicant. p. 71. n. 2.

Vel accipitur quandoque in Iure copulativè. p. 794. ptin.

Velum.

Velum continentiæ dare viduabus dare poteſt ſimplex Sacerdos. p. 505. n. 2.

Velum poſſeſſionis. p. 809. n. 3.

Venditor.

Vendito prædio cum omnibus Iuribus non cenſetur vendi vectigal, aut ius gladij, vel furcæ. p. 92. n. 3.

Venditori debet emptor litem, ſibi de re empta motam, denuntiare. p. 383. n. 3.

Vendere eſt aliud, & aliud vendenti conſentire. p 402. n 2.

Venditori reſtituto in integrum an emptor debeat etiam reddere fructus adhuc extantes, vel unde factus eſt ditior? p. 823. n. 8.

Verba. Vide *Interpretatio.*

Verborum à proprietate recedendum, ut Reſcriptum Iuſtitiæ concedatur Iuri communi. p. 97. n. 2.

Verborum conſtructio ſi Reſcriptum Iuſtitiæ faciat Iuri communi contrarium, præſumitur eſſe ex errore ſcribentis. ibid.

Verborum proprietas obſervanda in privilegijs & ſtatutis, licet Iuri communi contrarijs. p. 98 n. 3.

Verba in favorabilibus latè; in odioſis ſtrictè accipienda. p. 137. n. 2. Quomodo in materia indifferente? ibid.

Verba ſunt, ex quibus colligi debet Mens & Intentio diſponentis. p. 153. n. 2.

Verborum vis non ampliatur per *Motum proprium.* p. 153. n. 2.

Verba ultra proprietatem non extendenda in conceſſione cuiuſvis gratiæ; p. 153. n. 2. Niſi aliud de Mente & Intentione conſtet concedentis. n. 2.

Verborum certæ formæ non eſt adſtrictus Princeps. p. 153. n. 3.

Verbum generale eſt generaliter intelligendum. p. 173. n. 4.

Verba non ſumenda impropriè, niſi neceſſitas cogat. p. 310. n. 3.

Verba futuri temporis quando inducant pœnam latæ aut ferendæ ſententiæ? p. 350. n. 5.

Verba legis aptanda ad mentem Legiſlatoris. p. 386. n. 3. Mens colligitur ex ratione in lege expreſſa. ibid.

Verba ſi ſint de ſubſtantia actûs, factum eis non æquivalet. p 365. n 4.

Verba impropriè potius quàm contra Ius alterius explicanda. p 615. n. 1.

Verba Commiſſionis benignè ſunt explicanda, ut potius valeat quam pereat; p. 978. n. 2.

Verbum Dei.

Vide Prædicare, Concionari.

Veritas.

Veritas Enunciationis disjunctivæ in alterutrius & copulativæ in utriuſque partis verificatione conſiſtit. p. 71. n. 1.

Veritas concedenti nota etſi taceatur, Reſcriptum non ſit ſubreptitium. p. 80 n. 2.

Veritati cedit præſumptio. p. 83. n. 2.

Veritas ab impetrante etiam bona fide reticita irritat Reſcriptum gratiæ p. 99. n. 3.

Veritatem in impetratione Reſcripti eſſe reticitam probare debet affirmans p. 99. n. 4.

Veritate precum niti in Reſcripto probare debet impetrans. ibid.

Veritas precum in Reſcriptis cautè examinanda ex tempore *Data* & forma litterarum. p. 100. n. 2.

Veritatem quandoque diſſimulare licet, ſed nunquam ſimulare falſitatem. p. 460. n. 2.

Veſtes ſacra Vide *Paramenta.*

Veſtes ſacræ poſſunt validè conſecrari ab Epiſcopo hæretico excommunicato, degradato. p. 543 n. 1. Probabiliter ſine diſpenſatione non poſſunt ad Miſſam adhiberi. ibid. Decet antea ſimpliciter benedici. n. 2.

Vicaria.

Vicaria perpetua eſt Beneficium Eccleſiaſticũ p. 116.

par. p. 495. n. 6. Ipſo Iure vacat obtento alio curato. p. 582. Requirit annum XXV. inchoatum, & ſacerdotium ſaltem intra annum. p. 583.

Vicariæ perpetuæ plures non poſſunt ſimul uni conferri. p. 583.

Vicariæ unius titulus non poteſt ſpectare ad duos. p. 585. n. 3.

Vicarius.

Vicarius nullus poteſt ſibi ſimilem Vicarium ſubſtituere. 585. n. 3. p. 590. n. 10. §. *Sed.*

Vicarij ſunt triplicis generis. p. 587. n. 1.

Nim 1. à lege. ibid.

2. Ab homine cum Iuriſdictione ab eâ, quam habet conſtituens, diverſa ibid. §. *Altera.*

3. Ab homine cum Iuriſdictione eadem. ibid. §. *Tertia.*

Vicarius Epiſcopus.

Vicarium Epiſcopum poteſt ſibi Epiſcopus conſtituere; p. 590. n. 10. §. *Sed.* Et quidem quoad actus Ordinis. p. 718. n. 2. Quoad Iuriſdictionem in neceſſitate tantùm, & à Pontifice examinandâ. ibid.

Vicarius Epiſcopus habet Iuriſdictionem ex canone, perpetuam & Epiſcopo ſubordinatam; p. 718. n. 2. In quo differt à Vicario generali Epiſcopi. ibid.

Vicarius Chriſti, Papæ, Vrbis, & Imperij.

Vicarius Chriſti in terris fuit conſtitutus S. Petrus Apoſtolus. p. 13. n. 8.

Vicarius Papæ non poteſt Iuriſdictionem exercere extra Vrbem; p. 585. §. *Vicarius.* Aliqui tamen eam extendunt ad totam diœceſin Romanam. ibid. §. *De Vicario.*

Vicarius Vrbis quam habeat Poteſtatem, pendet ex voluntate Pontificis. p. 585. §. *De Vicario.*

Vicarius Imperij eſt Comes Palatinus Rheni, & Dux Saxoniæ; p. 328. n. 15. Quam habeant Poteſtatem. ibid. Acta eorum debent ab electo Rege Rom. innovari. ibid.

Vicarius Generalis Capituli, Vide. *Capitulum.*

Vicarium generalem mortuo Epiſcopo confirmare vel alium conſtituere debet Capitulum; p. 592. n. 16. Idque intra decem dies. ibid.

Vicarius generalis Capituli habet Iuriſdictionem Epiſcopalem; p. 592. n. 16. Expirat per Epiſcopi Confirmationem. ibid.

Vicarius Capituli probabiliter poteſt cognoſcere cauſam à Papa delegatam Officiali ſeu Vicario Epiſcopi. p. 592. n. 16. §. *Porro.*

Reliqua vide. Vicarius generalis Epiſcopi.

Vicarius Generalis Epiſcopi.

Vicarius generalis quando in caſibus ſpecialibus ſit Iudex ordinarius? p. 12. n. 2. p. 600. n. 14. §. *Quarta.*

Vicarius generalis poteſt eſſe delegatus Pontificis eiuſq; Legati; p. 162. n. 2. Etſi ſit Vicarius generalis in ſpiritualibus tantùm; n. 3. Non item ſi ſit Vicarius non generalis; ibid. p. 588. n. 6. Vel in temporalibus tantùm. 162. n. 3. p. 588. n. 4.

Vicarius generalis eſt, cui Iuriſdictio Epiſcopalis generatim quoad cauſas & loca diœceſis commiſſa eſt. p. 162. n. 3. p. 588. n. 5. Ab Italis & Reſcriptis Romanis intelligitur nomine *officialis*. ibid. p. 588. n. 4.

Vicarij generales cum alicubi duo ſunt, poteſt uterque eſſe delegatus Pontificis eiúſque Legati; p. 162. n. 3. ſi uterque ſit æque principalis? p. 588. n. 6. Si neuter ſit determinatus in Reſcripto Gratiæ, poteſt cauſam expedire, cui primo præſentatum fuerit; n. 7. Vti & in Reſcripto Iuſtitiæ; niſi adverſarius excipiat. ibid.

Vicarius expirat Epiſcopo mortuo aut depoſito. p. 163. n. 5.

A Vicario Generali non poteſt appellari ad Epiſcopum. p. 202. n. 1. p. 574. n. 3. §. *Alterum.* p. 587. n. 2. p. 590. n. 9. Niſi in ſpecialibus quæ nec cum Vicariatu nec intuitu illius commiſſa; p. 600. n. 14. §. *Quarta.* Alicubi nec ab Officiali. p. 202. n. 5. Gravatus tamen poteſt ſupplicare Epiſcopo, agere de Nullitate, vel Reſtitutione in integrum. n. 3. p. 590. num. 9.

Vicarius generalis & Epiſcopus idem habent conſiſtorium, ſeu tribunal & auditorium. p. 202. n. 2.

Vicarius generalis quod canonicè egit, Epiſcopus revocare non poteſt. p. 202. n. 5.

Vicario generali prohibere Iudicium poteſt Epiſcopus. p. 202. n. 4.

Vicarij generalis & Epiſcopi Iuriſdictio differunt accidentaliter, non ſubſtantialiter. p. 202. n. 4.

Vicarius generalis non poteſt dare dimiſſorias; p. 510. n. 2. p. 596. n. 1. Niſi ex ſpeciali mandato Epiſcopi. p. 510. n. 2. §. *Id verò.* An & Epiſcopo longè abſente? *ibid.*

Vicarius generalis debet eſſe ſimul Theologus & Canoniſta. p. 250. n. 6.

Vicarij Generalis Officium, & Archidiaconi, ut olim fuit, quomodo differant? p. 574. n. 3.

Vicarij generalis Iuriſdictio eſt *directè ab homine, indirectè à lege.* p. 574. n. 3. *Eſt ordinaria*; p. 587. n. 2. p. 600. Et quaſi delegata. p. 591. n. 13.

Vicarius generalis poteſt ad libitum Epiſcopi amoveri. p. 162. n. 3. p. 574. n. 3. p. 598. n. 9. §. *Limitari.*

Vicario generali præferendus quoad dignitatem Archidiaconus. p. 575. n. 4. Subiacet tamen iſte illius Iuriſdictioni. ibid.

Vicarius Generalis in ſpiritualibus eſt Epiſcopo ſuo ſubſtitutus in eadem Iuriſdictione p. 587. n. 2. Poſſunt ei etiam ſpecialiter aliqua ab Epiſcopo delegari. ibid.

Vicarius generalis & Officialis principalis ſunt in Iure idem. p. 588. n. 3.

Vicarius Epiſcopi alius eſt ſimpliciter, alius ſecundùm quid generalis. p. 588. n. 4.

Vicarius generalis conſideratus ut Iudex cenſetur eadem perſona cum Epiſcopo. p. 589. n. 8.

Vicarius generalis Epiſcopi ſi ratione Officij delinquat, poteſt puniri ab Archiepiſcopo; p. 589. n. 8. Non item ab eius Vicario; ibid. Imo nec ab Archiepiſcopo, ſi proprius Epiſcopus puniat. n. 9.

Vicarius generalis ſi conferat indigno beneficium, Iure conferendi non privatur Epiſcopus? p. 589. n. 9. Niſi ipſe id mandarit, aut ratum habuerit. ibid.

Vicario generali excommunicato non eſt excommunicatus eius ſubſtitutus. p. 590. n. 10.

Vicarius generalis non poteſt ſibi ſimilem Vicarium ſubſtituere; p. 590. n. 10. Niſi in neceſſitate; n. 11. Vel ex ſpeciali juſſu Epiſcopi. n. 12.

Vicarius generalis poteſt cauſam unam vel plures alteri delegare, non ſuo iure ſed Ordinarij p. 591. n. 13. An & univerſitatem cauſarum, pendet ex conſuetudine. ibid.

Vicario generali excommunicato non ſuſpenditur Delegati Iuriſdictio, niſi in rebus integris; p. 591. n. 12.

Subſtituti autem Iuriſdictio ſuſpenditur etiam in cœptis. ibid. Diſcrimen inter Delegatum & ſubſtitutum. ibid. §. Eſt autem.

Vicarij generalis Iuriſdictio ſuſpenditur etiam in cauſis iam cœptis Epiſcopo excommunicato, ſuſpenſo, aut interdicto; p. 592. n. 15. ſi tamen ob eiuſmodi cenſuram ſit non toleratus. p. 629. n. 12. Diſcrimen quoad hoc inter Vicarium & Delegatum. ibid. Epiſcopo mortuo aut renuntiante extinguitur. p. 592. num. 15.

Vicario generali ratione officij delegatam à Papa cauſam probabiliter expedire poteſt etiam eius ſucceſſor ſubſtitutus. p. 592. n. 16. p. 618. n. 6.

Vicario generali etiam ſub nomine officij delegatam à Papa cauſam non poteſt cognoſcere Epiſcopus. p 592. n. 16. §. Sed. Etiam mortuo aut depoſito Vicario. p. 593. n. 16.

Vicarij generalis poteſtati præſumitur ſubeſſe, quidquid non de iure aut conſuetudine oſtenditur eſſe ſpeciale. p. 593 n. 1. Specialia autem cenſentur.

1. Cauſæ criminales. n. 2.
2. Cauſæ matrimoniales. p. 594 n. 3.
3. Caſus ſeu peccata reſervata Epiſcopo aut Pontifici. n. 4. p. 598. n. 10. §. Dico. II.
4. Alij quidam caſus graves & ardui. p. 594. n. 5 p. 596. n. 1. p. 597. n. 8. p. 598. n. 9.

Vicarius generalis poteſt etiam ſine commiſſione ſpeciali inquirere de crimine ad referendum? p. 593. n. 2. Item ad emendandum; ibid. §. Secundò. Vel ſi de eo agatur civiliter; p. 594. n. 2. §. Tertiò. Imo & ad puniendum, ſed leviter; ibid. §. Quartò. Pœnam tamen canonicam non poteſt mutare in leviorem. ibid. §. Ceterùm.

Vicarius generalis poteſt abſolvere omnes diœceſanos à non reſervatis. p. 595. n. 4.

Vicarius generalis non poteſt conferre beneficia abſque ſpeciali commiſſione; p. 596. n. 2. Poſt commiſſionem concurrit quoad hoc cum Epiſcopo; ibid. In dubio de præventione collatio Epiſcopi præferenda. ibid.

Vicario generali non poteſt Epiſcopus committere poteſtatem conferendi, ſive certæ perſonæ ſive certum beneficium vacaturum; p. 596. n. 3. Niſi certa perſona jam habeat in Eccleſia præbendam. p. 597 n. 6. Poteſt tamen ei committere poteſtatem conferendi beneficia vacatura certi loci. p. 596. n. 3. §. Sed.

Vicario generali non poteſt Epiſcopus ſimul committere poteſtatem accipiendi reſignationem certi beneficij, illúdque conferendi. p. 596. n. 4.

Vicario generali quid conceſſum per poteſtatem conferendi beneficia, Reſignationes accipiendi deſtituendi? p. 597. n. 6. & 7.

Vicarius generalis ratione officij ſui poteſt confirmare electos, inſtituere præſentatos. p. 597 n. 8.

Vicarius generalis non poteſt diſpenſare in ijs, in quibus poteſt Epiſcopus; p. 597. n. 9. Niſi ipſum Ius hoc tribuat; p. 598. n. 9. Aut Epiſcopus ſaltem tacitè committat. ibid. §. Limitatur.

Vicarius generalis intelligitur etiam nomine Ordinarij, Epiſcopi, vel Diœceſani p 598. n. 9.

Vicarius generalis de Iure poteſt diſpenſare in Renuntiationibus Matrimonij; p. 598 n. 9. Approbare Confeſſarios. ibid. Excommunicationem ferre ad reſtituenda inventa; ibid. Poteſt tamen Epiſcopus etiam hæc ſibi reſervare ibid.

Vicario generali poteſt Epiſcopus pro arbitrio extendere, vel reſtringere poteſtatem p. 598. n. 9.

Vicario generali poteſt Epiſcopus dare poteſtatem diſpenſandi in caſibus Pontificijs, ſibi ratione dignitatis generatim commiſſis vel conceſſis; p. 598. n. 10. Non intelligitur tamen per facultatem diſpenſandi in Caſibus Epiſcopalibus. ibid. §. Dico. II.

Vicario generali poteſt Epiſcopus etiam delegatas ſibi à Papa cauſas ſubdelegare; p. 599. n. 11. Niſi delegatum ſit nudum miniſterium; ibid. §. Sed Vel delecta induſtria perſonæ; ibid. §. Secundò. Non item delegandas. ibid §. Limitatur.

Vicario generali ſi Epiſcopus det poteſtatem expediendi omnia præter collationem beneficiorum, an hoc ipſo det ad ſpecialia? p 599. n. 11. Quid ſi det ad omnia ſuæ poteſtatis præter collationem? p. 599. n. 12. Quid ſi det ad omnia ſuæ poteſtatis ſine addito illius exceptionis. p 599. n. 13.

Vicario generali data poteſtas cum Vicariatu vel eius nomine ad ſpecialia, eſt ordinaria; p. 600. n. 14. Aliter data eſt delegata; ibid. Notabile utriuſque diſcrimen. ibid.

Vicarij generalis acta poſt mortem Epiſcopi publicè adhuc ignoratam valent. p. 628. n. 9. Valent quoque ita datæ dimiſſoriæ. n. 10.

Vicario generali poteſtas per revocationem non antè admittitur, quàm legitimè ſit ipſi intimata. p 628. num. 11.

Vicarij generales ſi ſint duo, poſſunt ſimul & ſeorſim cauſas cognoſcere. p. 630. n. 1.

Vicarius generalis quoque recuſari poteſt ut ſuſpectus, ſi poſſit Epiſcopus. p. 679. n. 1.

Vicarius generalis ſi recuſetur ut ſuſpectus, cognoſcit de hoc Epiſcopus; p. 676. n. 3. Si & Epiſcopus ſit ſuſpectus, eligendi ſunt Arbitri. n. 4.

Vicarius generalis ſi quos excommunicavit, poteſt eos abſolvere Epiſcopus. p. 704. n. 3. Idem eſt de Epiſcopi Delegato. ibid.

Vicarius generalis quomodo differat ab Epiſcopo Vicario? p. 719 n. 2.

Vicarius generalis habet Ius prædicandi & Sacramenta adminiſtrandi cumulativè cum omnibus ſuis curatis. p. 720. n. 2.

Vicarium generalem aut officialem pro futuris caſibus non poteſt Archiepiſcopus conſtituere in diœceſi Coëpiſcopi; p. 725. n. 1. Niſi ex conſuetudine immemoriali. p. 726. n. 1.

Vicarius generalis Archiepiſcopi non poteſt ferre cenſuram

ſuram in Coëpiſcopos. p. 726. par. An ſi ferat, validè ferat? n. 3. Etiam in electos tantùm & confirmatos. ibid. Poteſt autem Delegatus Archiepiſcopi. p. 726. num. 2.

Vicarij generalis contra ſententiam reſtituere in integrum poteſt Epiſcopus. p. 828. n. 5.

Vicarius generalis poteſt læſos reſtituere in integrum. p. 834. n. 2.

Vicarius Parochi.

Vicarium conſtituere debet Parochus, qui ſtudiorum causâ abeſt; p. 438. n. 3. Non item alij Beneficiati: Niſi ad perſonale ſervitium obligati ſint. ibid.

Vicarius tenetur ad ſubſidium Charitativum aliaſque exactiones Epiſcopi. p. 496. n. 5. Niſi portio ipſi aſſignata ſit omnino libera. ibid.

Vicarius alius eſt perpetuus, alius temporalis; p. 496. n. 6. Temporalem non decet ante annum amovere ſine cauſa. ibid.

Vicario debet congrua redituum portio aſſignari; & quænam illa? p. 496. n. 4.

Vicarius qualis ſit inſtituendus, docent litteræ Unionis. p. 497. n. 8. p. 498. n. 10.

Vicarium Parochiæ ſibi unitæ præſentare debet Monaſterium, ab Epiſcopo examinandum & inſtituendum. p. 497. n. 8. Qualis is eſſe poſſit temporalis, ſecularis, regularis. ibid. Viſitari etiam Regularis Ordinis exempti poteſt ab Epiſcopo, cui populus eſt ſubditus. p. 498. n. 10. Niſi Parochia ſit in loco, ubi reſidet Abbas, vel Generalis Ordinis. ibid.

Vicarius perpetuus Parochiæ habet Ius & titulum in ea; non item temporalis. p. 498. n. 10.

Vicarius temporalem ſui Beneficij poteſt filius etiam illegitimus conſtituere Patrem. p. 552.

Vicarius perpetuus non poteſt eſſe filius in Eccleſia unita paternæ; p. 554. n. 2. Nec in Eccleſia, cuius Rector immediatè ante fuit pater; n. 1. Aut Vicarius intitulatus. p. 555. n. 4.

Vicarius perpetuus annumeratur verè curatis. p. 582. p. 585. Tenetur intra annum fieri Sacerdos. p. 582. p. 585. Et reſidere in ſua Eccleſia. p. 585. §. Vicary.

Vicarius perpetuus nominandus à Rectore principali Eccleſiæ. p. 583. n. 1. An ſimul etiam à Patrono? p. 584. n. 3. & 4.

Vicarius perpetuus non inſtituendus ſine examine & conſenſu Epiſcopi; p. 583. n. 1. Quarta ei redituum portio; & à quo deſignanda? ibid.

Vicarius perpetuus eſt ferè independens à Rectore principali. p. 583. n. 2. Quid utrique Iuris in Eccleſia competat? ibid.

Vicarius perpetuus non poteſt alium ſibi Vicarium perpetuum ſubſtituere. p. 584. n. 1. p. 585. n. 3. Poteſt tamen temporalem, tradendo ei totum etiam officium ad breve tempus. p. 584. n. 1. §. Dico. II. p. 585. n. 3. Quodnam hic cenſeatur breve tempus? p. 584. n. 1. §. Quæres.

Vicarius temporalis ab Epiſcopo in Parochia conſtitutus poteſt cooperatorem ſibi adſciſcere. p. 585. n. 2. Non autem totum Vicariæ officium alteri demandare; ibid. Alicubi tamen id etiam licet ex conſuetudine. ibid. Vel & ex licentia expreſſa vel tacita Ordinarij. n. 1.

Vicarius temporalis Parochi nec delegatam nec ordinariam ſed quaſi ordinariam habet Iuriſdictionem. p. 587. n. 3.

Victualia. Vide *Alimenta.*

Victualium nomine cibus & potus ſolum comprehenditur; p. 730. n. 1. Nomine alimentorum etiam alia. ibid.

Vidua.

Viduabus vellum continentiæ dare poteſt ſimplex Sacerdos. p. 505. n. 2.

Viduam qui duxit, ad ordines ſacros non eſt admittendus p. 567. n. 2. Olim fuit quandoque admiſſus ad Subdiaconatum. ibid.

Viduam qui duxit, etſi ordinatus ſit presbyter, non eſt admittendus ad celebrationem. p. 567.

Viduam ducens non eſt bigamus, ſi eam vel ipſe, vel prior maritus non cognovit. p. 568.

Vindicatio.

Vindicatio rei contra quemvis eius poſſeſſorem competit metum paſſo. p. 811. n. 4.

Vindicatione poteſt conveniri poſſeſſor rei, mutandi Iudicij cauſâ alienatæ. p. 840. n. 4.

Violentia.

Violentiæ metu poſſunt abſentes inhibere alijs Electionem. p. 293. n. 1.

Violentiâ Laicorum celebrata Electio poteſt caſſari. p. 301. n. 1.

Violenter an poſſit quis reſiſtere Iudici iniquè agenti. p. 610. n. 1. & 2.

Violenter an poſſit reſiſtere innocens, ſed ſecundùm allegata damnatus? p. 610. n. 1.

Violenter detenti acta & pacta cum detinente poſſunt in Iudicio reſcindi. p. 791. n. 2.

Violentia, Vis ſeu Coactio, & Metûs illatio quomodo differant? p. 815. n. 1.

Vir bonus.

Vir bonus, qui novit, quid rectum ſit, & ad id ſequendum perpetuò eſt inclinatus. p. 177. n. 4.

Virgo.

Virgines conſecrandi poteſtas non poteſt à non Epiſcopo obtineri per ſolam conſuetudinem. p. 491. n. 8.

Virgines quibus diebus poſſint conſecrari? p. 505. n. 2. Quid inſtante mortis periculo? ibid. In qua ætate, & à quo? ibid.

Virgines conſecrandi poteſtas non poteſt delegari non Epiſcopo niſi à Pontifice. p. 505. n. 2.

Viſitatio.

Viſitatorum aliqui habent poteſtatem iudicandi & puniendi; aliqui tantùm ordinandi & reformandi. p. 115. n. 1. Illi poſſunt beneficiarios privare beneficijs. ibid.

Viſitare poteſt Epiſcopus Vicarium Parochiæ Monaſterio unitæ, licet ſit Religioſus Ord. exempti p. 498. n. 10.

Viſitare non poteſt Epiſcopus Parochiam Monaſterio unitam in eo loco, ubi reſidet Abbas vel Generalis. p. 498. n. 10.

Viſitare debebat olim Archidiaconus diœceſin quovis triennio, ſi Epiſcopus non potuit. p. 573. par.

Viſitare debet hodie Epiſcopus per ſe vel alios diœceſin ſingulis annis. p. 575. n. 6.

Viſitator præter procurationes ſeu victualia nihil debet accipere à Viſitatis. p. 575. n. 7. Ea debent eſſe moderata. p. 721. n. 4.

Viſitari quoties poſſit una Eccleſia? p. 576.

Viſitare diœceſin non poteſt Vicarius ſine ſpeciali commiſſione Epiſcopi. p. 595. n. 5.

Viſitare debet Epiſcopus proprijs ſumptibus Eccleſias pauperes p. 721. n. 4.

Viſitandi Religioſi præſentibus paucis. p. 721. Quorum unus vel plures ſint regulares. p. 722. n. 2.

Viſitatori diœceſis, quem Epiſcopus ſuo loco conſtituit, debent viſitati ſolum victum; reliqua Epiſcopus p. 730. par. Quid nomine victûs comprehendatur? ibid. n. 1.

Viſitati non ab Epiſcopo ſed per alium, nihil debent Epiſcopo. p. 730. n. 2.

Viſitare Moniales etiam exemptas poteſt Epiſcopus quotannis; p. 750. n. 4. Capitulum ſede vacante viſitare poteſt ſolum non-exemptas. ibid.

Viſitare diœceſin an poſſit Capitulum ſede vacante? p. 752. n. 13.

Vita.

Vitæ contemplativæ activam coniungere eſt maioris perfectionis. p. 478. n. 10.

Vita mixta eſt reliquis præſtantior. ibid.

Vltramontanus.

Vltramontanus ſi ſine dimiſſorijs Ordinarij, cauſam exprimentibus, aut ſine licentia papæ ordines ſacros ſuſcipiat ab Italo, eſt ſuſpenſus. p. 516. An etiam ſi quatuor Minores aut primam Tonſuram? ibid. Suſpenſio hæc eſt reſervata pœnitentiario Pontificis. ibid.

Vnctio.

Vnctio Imperatoris non fit in capite, ſed in brachio. p. 326. n. 9.

Vnctio alia interior, alia exterior; & quid? p. 540.

Vngitur chriſmate Epiſcopus in capite & manibus, cùm conſecratur; p. 540. Eſt accidentale quid, & Græci non obſervant. ibid.

Vngitur Sacerdos, cùm conſecratur, in manibus oleo benedicto ſimplici; p. 540. Rex in brachio. ibid.

Vngitur chriſmate Altare, Calix, & Eccleſia cum conſecratur. ibid.

Vnctiones Iudæis & Chriſtianis uſitatæ differunt in ſignificatione. p. 540.

Vnio.

Vnire beneficium non poteſt Epiſcopus, niſi ad tempus. p. 33. n. 3.

Vnio Beneficij cum Monaſterio intelligitur ſalvo Iure Epiſcopali. p. 422. n. 3.

Vnire Eccleſiam Parochialem Monaſterio aut alteri beneficio non poteſt Epiſcopus. p. 495. n. 3.

Vnio ut fiat, requiritur Patroni conſenſus. p. 496. n. 4.

Vnionis litteræ inſpiciendæ ſunt, ut ſciatur, qualis ſit Vicarius conſtituendus. p. 497. n. 8. p. 498. n. 10.

Vniendæ ſunt Parochiæ, ſi tenues; p. 530. n. 4. Opponente ſe Patrono quid agendum? ibid.

Vnitum beneficium ſequitur naturam & conditionem principalis. p. 556.

Vnire aut dividere Eccleſias non poteſt Vicarius abſque ſpeciali commiſſione. p. 597. n. 8.

Vnire aut dividere beneficia an poſſit Capitulum ſede vacante? p. 752. n. 11.

Vniverſitas.

Vniverſitatis Rectori plerumque reſervata eſt excluſio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 2.

Vniverſitatis Rector deberet eſſe Clericus. p. 46. n. 8.

Vniverſitati novæ competit ex privilegio *Auth. Habita* Iudicium etiam in criminalibus; p. 182. n. 6. In antiquis id non amplius obſervatur. ibid.

Vniverſitas tota ſi delinquit, perdit ſua Iura. p. 245. n. 5.

Vniverſitas ſi proprio loco pellitur, alibi poteſt congregari & ſtatuere. p. 293. n. 2.

Vniverſitas poteſt procuratorem ad agendum inſtituere. p. 789. n. 1.

Voluntas.

Voluntatis mutatio non facilè præſumitur. p. 35. num. 12.

Voluntatis ultimæ proprietas neceſſaria eſt revocabilitas. p. 36. n. 15.

Voluntas defuncti ab hærede intra annum à monitione exequenda. p. 43. n. 12.

Voluntas morte finitur ſive naturali, ſive civili. p. 150. n. 2.

Voluntates ultimas pias exequi non poteſt Vicarius abſque ſpeciali commiſſione Epiſcopi. p. 595. n. 5.

Voluntas ſemel poſita, ſemper præſumitur, niſi probetur contrarium. p. 805. n. 3.

Voluntarium.

Voluntarium tollit ignorantiam. p. 103. n. 1.

Voluntarium non tollit cauſæ impulſivæ falſitas. ibid.

Voluntarium tollit metus non ſimpliciter ſed ſecundum quid. p. 810. n. 2.

Votum.

Voti diſpenſatio fit non mutando Legem naturalem, ſed eius obiectum p. 21. n. 6.

Votum ſolemne continentiæ irritat Matrimonium. p. 52. n. 7.

Votum Obedientiæ tribuit Prælato plenam in Regulares ſuos poteſtatem. p. 105. n. 3.

Votum paupertatis quam excludat proprietatem? p. 197. n. 8.

Votum Epiſcopi de Religione ingredienda an ſit validum? p. 477. n. 4.

Voto Religionis ingrediendæ obſtrictus non poteſt fieri Epiſcopus. p. 477. n. 4.

In Votis diſpenſandi poteſtas non expirat per mortem concedentis. p. 627. n. 7. *Vide* Gratia.

Votum commutare aut diſpenſare etſi poſſit Religioſus

Digitized by Google

gioſus ex privilegio Papæ. non poteſt tamen id alteri committere. p. 645. n. 18. § Corollaria. Poteſt autem commutare in opus, ab alio deſignandum. ibid.

Votum Obedientiæ, quod faciunt Regulares non-exempti, obligat non reſpectu Epiſcopi, ſed Prælati. p. 710. n. 4.

Vſura.

Vſuræ cognitio ſpectat ad Magiſtratum Eccleſiaſticum. p. 21. n. 5.

Vſurarius contractus etſi confirmatur à principe ex certa ſcientia non fit validus. p. 769. n. 2.

Vxor.

Vxor debet alicubi per propria bona ſatisfacere debitis viri, ſi ſit, non poſſit. p. 192. n. 7.

Vxor quandoque puniri poteſt ob delictum mariti. ibid. p. 213. n. 5.

Xenodochia.

Xenodochia Epiſcopi autoritate fundata comprehenduntur nomine Eccleſiæ. p. 837. n. 2. Gaudent beneficio Reſtitutionis in integrum. ibid. Quomodo? Vide Reſtitutio.

Xenium.

Xenia ut dentur ruſticis à Parocho pro decimis est ex officio Iudicis tollendum. p. 173. prin.

Xenia ubi quotannis dari ſolēt Clericis ab Eccleſia, ſervanda eſt conſuetudo. p. 174. prin.

Zelus.

Zeli ad Zelum collatio fieri debet publicato ſcrutinio Electionis. p. 345. n. 2.

Zeli ad Zelum collatio non fit in Electionibus Prælatorum regularium; ſed ſolius numeri. p. 365. n. 5. p. 384. n. 4.

Zelus præſumitur maior, ubi maior eſt numerus: p. 382. par. Niſi aliud clarè pateat. p. 384. n. 4.

Zeli aut meriti defectus non poteſt eligentium parti duple maiori ab alijs obijci. p. 402. n. 1.

FINIS INDICIS.

Digitized by Google

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Amice Lector: Hic præcipua Errata tibi damus, quæ vt plurimùm ex dubio, vel inconſtanti charactere Scriptoris in huius Libri primi editionem irrepſerunt. Si qua alia adhuc (fortè grauiora etiam) per operarum incuriam, aut aliunde ei adhæſerunt, quæ properantem relegentis aciem effugerunt, ea ſi animaduertes; facilè, vt ſpero, pro tua prudentia condonabis, & pro humanitate tua, vt ſuo tempore emendari poſſint, benignè monebis.

Fol.	*Col.*	*Vers.*	*Mendum.*	*Emendatum.*
4	1	6	Explicantur,	explicatur.
8	1	5. a fin.	ſeparare	ſuperare,
12	2	18. à fin.	Externam.	Externum.
28	1	18	deſtituendum.	deſtruendum.
46	1	13. à fin.	principali	principalis,
50	2	24	in firma.	in prima.
56	1	12. à fin.	Suarez,	Sanchez
62	2	4. à fin.	nomen	tamen
62	2	21	eam	tam.
64	1	7	corroboratum	corroboratam.
69	1	2	auocationem	præſentationem.
74	1	16. à fin.	non reuocantur	*Dele* non
91	1	3	ad.	ut.
92	2	18	locus gladij	Ius gladij
103	1	7	etiamſi	modo.
108	1	8	ſed	licet
119	2	21	communem	*Adde* uſum
120	1	8. à fin.	Ex. (tero.	In. (mandato.
123	1	18. à fin.	Ad agendum pro al-	*Adde* abſq; eius
125	2	11	Conſuetudinem	deſuetudinem.
139	2	19. à fin.	paſtopales	perſonales.
140	1	7. à fin.	exemptoriæ.	executoriæ.
140	1	5. à fin.	exemptoriis	executoriis
141	2	17. à fin.	Spirituale	ſpeciale.
152	1	5	normam	nomen.
152	1	27	non Extinguatur	*Dele* non
155	2	16. à fin.	Titium	Caium.
155	2	6. à fin.	ea collatiune.	*Adde* de ea
156	1	16. à fin.	rus.	ius.
157	1	22	Sacerdotalis	ſacerdotale.
157	1	27	ſiue.	ſed. (cenſetur.
160	1	15. à fin:	derogatum cenſetur	derogatum non
165	2	7	delegatus.	delegatum.
166	1	4	iudices,	iudicis.
171	1	10	Vel.	Ver.
172	1	2	Ex reſcriptis	& reſcriptis.
172	1	5. à fin.	in Scriptura	à Scriptura
174	2	25	afferenda ſeruari de-	Offerenda ſeruari
175	1	23	deuotum, (beat.	decretũ. (debent
177	2	18 à fin.	affectu.	effectu.
186	1	12. à fin.	dignitate.	dignitati.
204	1	17	neceſſarius,	neceſſaria;
205	1	16	præcepta.	prætextu.
207	1	4	nior.	Senior.
208	2	10	diſpenſatio;	poſtulatio
208	2	14 à fin.	habilitates	inhabilitates.

Fol.	*Col.*	*Vers.*	*Mendum.*	*Emendatum.*
210	1	15. à fin.	nullo	nulla
211	2	24	poſtularit	poſtularint.
214	2	22	iuſtitia	iuſtitiæ
215	2	12. à fin.	actum	factum.
215	2	19	decet	debet.
216	1	18	indinus	indignus.
217	2	2	ea.	eo.
217	1	25	derogatio	denegatio
218	2	1	Epiſcopum	Archiepiſcopũ.
218	1	18	eo	ex.
222	2	6. à fin.	apponerent	opponerent.
222	1	6. à fin.	cum nolis	cum nobis.
232	1	24	ubi	*Adde* duo.
234	2	26	enim	etiam
252	1	14	vocatio	Vacatio
252	1	12. à fin.	ff	dele.
259	2	21	ſucceſſione	ſuſceptione
263	2	23. à fin.	quem	quam.
269	1	9	ſed	ad
279	1	24	illicitè.	liberè.
282	2	14. à fin.	neceſſitatem	*præpone* Seu.
288	2	5	dictus S. Archi- presbyter	& Archipres- byter.
289	2	2	à nobis	cùm nobis
291	2	15. à fin.	adminiſtra-	adminiſtratio-
293	2	24	non (torij.	*Dele* (ni.
295	1	14. à fin.	ob	*Dele*
295	2	22	negatiua	affirmatiua
296	1	18	peruenisſe	non perueniſſe.
297	2	9. à fin.	uis	ius.
298	1	ultimo	ex cauſa	Exempli cau-
298	1	22	ipſum	ſe ipſum. (ſa.
301	1	11	vocati.	priuati.
302	1	10 à fin.	quæ in prima (electione.	*Adde* ius eli- (gẽdi retinuit.
306	1	19	eos	res.
310	2	25 à fin.	acceptio	acceſſio.
310	2	24.	requis 6.	requiſito Sexto.
311	2	6 à fin.	Sanione	Saniore.
312	1	7	Epiſcopus	Epiſcopum.
313	2		permitten- (non eſt	*Adde* ut reuo- (care poſſit.
314	1	10	electione	*Adde* vel
318	2	18. à fin.	quoſnam	quinam.
323	1	14	alicuius	alicui.
323	1	20	filium	dele.
ibid.	2	19	neque	atque.
324	2	8	ſecuti	ſicuti.
327	14	4	legatos	adde adſint

Fol.	Col.	Vers.	Mendum	Emendatum.
329	2	11	conceſſione	ſucceſſione
312	1		15.à fin. electio	Eccleſia
333	2	12	reſcindendos non (eſſe	*Dele* non
339	2	2	Ad.	à.
340	1	6	Iuris	*Dele*
341	1	7	allatum	ablatum.
344	1	1	ſenſim	ſeorſim.
ibid.	1	19	aquiſitum	requiſitum.
344	1	10	cæterum	*Adde* qui
345	1	21	qui	quis.
348	2	18	contractioni	contradictioni.
348	2	13	Concilij	Scrutinij
356	2	19.à fin.	de.	ab.
356	1	22	petendi	petendæ.
357	2	12 à fin.	ſed etiam	*Adde* propter
357	1	14 à fin.	ipſa.	ipſi.
357	1	6.à fin.	dmainiſtratio	adminiſtratio- (nem.
363	2	11	præſumptionis	præſumptionē.
364	1	3 à fin.	ius	uis.
365	1	8	parte	partis.
ibid	11	2	per formam Scrutinij.	*Adde* ſunt.
ibid	21	2 à fin.	declarata	declaratur.
Ibid	2	10	reſpondens	reſpondet
367	2	17 à fin.	iure ſpeciali	iura ſpecialis
368	2	27	in eam conſentiat.	in eam non (conſentiat.
371	1	21	ſine.	ſiue.
372	1	11 à fin.	coodirio	conditione.
374	1	19 à fin.	& quidem	*Adde* antequã.
378	2	3 à fin.	præſentiam	pœnitentiam
379	1	21	diſcurſum	diſcuſſum.
381	1	14	incapaces ſint	*Adde* fiat
382	2	14	quæ ad formam	quæ non ad formam.
383	1	15 à fin.	Exigat	exigant.
383	2	3 à fin.	Venditorio	Venditori.
384	2	12	intentini.	intentioni.
385	2	21	minor	maior.
387	1	4	efficere	*adde* poſſunt.
ibid	1	11	ad	ut.
ibid	2	2.à fin.	deinde	*adde* ſi.
388	1	8	aliquis eo	aliquis ſe eo.
ibid	1	24	rectitudine	reſtitutione.
369		4.à fin.	meritò	mentio.
390	1	1	depoſitione	diſpoſitione
397	2	19.à fin.	inferat	afferat
399	1	8.à fin.	electioni	adminiſtratio- (ni.
401	1	8	definitus	definitum.
412	2	4.à fin.	irrita non ſit	*Dele* non.
414	1	5	hoc ipſum	an hoc ipſum;
ibid	1	16	unus	omnes.
415	2	ult.	Iure	quod iure.
415	2	17	Titium	Caium.

Fol.	Col.	Vers.	Mendum.	Emendatum.
417	1	8	&	ex
418	1	1	ſunt	non ſunt.
418	2	16	communi	*Hic immediatè ſubiungenda quæ in altera columna à verſu* 1 Sed contraria habentes &c. *uſque ad finem.*
419	1	14.à fin.	Expreſſum	non expreſſum.
424	2	9.à fin.	manifectum	manifeſtum.
435	1	11 à fin.	abſente	*adde* factam.
436	1	12	præſcripſerit	præſcripſerint.
443	2	23	non nomine	non ſuo nomine ſed.
446	2	16 à fin.	dandam	ſedandam.
446	1	8.à fin.	perueniat	perueniatur.
447	2	ult.	erant	erat
452	2	5 & 6 à fin.	illæ faciliùs generantur, quàm corrumpuntur	Illæ faciliùs corrumpuntur, quàm generantur
453	1	12 à fin.	allegatus	alligatus.
454	1	3.à fin.	ex.	eo. (ſum.
ibid	2	4	prohibita	*adde* conceſ-
456	2	17	Eccleſiam	ad Eccleſiam
457	2	19	præcipuum	*adde* Patriarchatum.
463	1	4.à fin.	ardore	ardor,
465	1	19 à fin.	ſubiiciant	ſubiiciunt;
466	1	5.à fin.	Ananias	Andreas.
466	12	à fin.	non	*dele*
466	1	3.à fin.	denuntiatione.	renuntiatione.
ibid	2	25	portione	pactione
468	1	5.à fin.	pro	præ
468	2	6	facilè	facili.
474	1	14	ſic	hæ.
ibid	1	16	debent	debet
472	2	9.à fin.	n.6.	in 6.
472	1	18	beneficiali.	*adde* renunciabat.
475	1	6.à fin.	oportet	oportere.
477	1	3	epiſcopatu	*adde* relicto
478	2	5.à fin.	ſufficienter	non ſufficienter
481	2	2	cauſa 17.	cauſa 7.
481	2	15	reuertuntur	reuertantur.
482	2	16	quamuis	quo minùs.
487	2	7	pinguiore.	*adde:* præbenda.
487	2	16 à fin.	deceptor	deceptis.
494	1	14 à fin.	reuocationem	renuntiationem.
495	2	8.à fin.	Eccleſias	Eccleſiæ.
497	2	17.à fin.	regularis	Secularis.
500	1	14	Semeſter	intra Semeſtre,
504	1	7	Quin.	quis.
507	2	14 à fin.	gradum	graduum,
507	2	10	ut.	&.
512	1	19 à fin.	ob eam	*adde:* continuationem.

Digitized by Google

Fol.	Col.	Vers.	Mendum.	Emendatum.
513	1	8. à fin.	uti.	ut.
513	1	1	Subdiaennatum	Diaconatum.
513	1	21	interſtitionum	Interſtitiorũ.
518	1	25	negat	affirmat.
518	2	30	affirmat	negat.
519	2	8	Sententiæ	Sententia.
520	2	13 à fin.	ex	eſt.
521	2	8	ceterique	plerique.
527	2	4	ordinantis	ordinanti
528	1	23	minùs	nimis
529	2	12	coguntur	cogantur
531	2	20	non	*Dele*
536	1	12	religinem	religionem.
543	1	13. à fin.	nullo	*adde* : iure.
549	1	22. à fin.	pater.	patri.
551	2	3. à fin.	immeditè	immediatè.
557	1	10 à fin.	Legitimo	illegitimo
557	2	20 à fin.	poſſit.	poſſint.
570	1	ult.	habeant	habeat.
ibid	2	2	dederunt	dederit.
578	1	9	ſubiacent	ſubiaceant.
579	2	15 à fin.	pluribus	in pluribus
583	2	10	Vnitum	Vnitam.
588	1	2	&.	ſed.
589	1	21	quod dimiſſo	quod uno di- miſſo.
590	1	4	proprias	proprios
591	1	18 à fin.	eiuſdem	cuiuſdam.
593	2	23	dicuntur quippiam	dicatur quid- piam.
596	2	7	ſine reſpectu	ſiue reſpectu
598	1	13. à fin.	promulgandam nnn eſſe. (bus	*Dele* non.
598	1	8	in renuntiationi-	in denuntia- tinnibus
605	2	9	dat	nnn dat
609	1	ult.	delegata	delegato.
611	1	14	ob.	&.
612	1	5	delegata	delegato.
616	2	5	Vniceſtriæ	Vinceſtriæ
617	2	4. à fin.	ſi Epiſcnpo	*Adde* : à pro- pinquo.
619	1	2	Exequi non poſſit	*dele* non
621	1	12. à fin.	Vniuerſalem	Vniuerſitatẽ.
625	2	3	aliquis	aliqua.
625	2	19. à fin.	citinnis	citationis.
627	1	8	res inregra	set non inte- gra.
628	1	15. à fin.	publica ignorantia	publicè igno- retur
629	2	11	comparate	comparere.
631	2	6	valeant	Valeat
631	2	7	parti (5.	pacti.
632	2	16. à fin.	intelligit: hic not.	intellige iux- ta dicta ſupra. (gato.
632	2	6. à fin.	delegato (lam	enram dele-
635	1	6 à fin.	appellationem il-	appellatio illa

Fol.	Col.	Vers	Mendum.	Emendatum.
635	2	6. à fin.	non valuiſſe	conualuit.
635	1	6	excuſationes	recuſatinnes.
636	2	20. à fin.	val-de	velle.
638	1	11	cooperandum.	comparendum.
639	2	14	teſtis	teſti.
644	2	18. à fin.	alterum	arbitrum.
647	2	10	Exactor	Executor.
649	2	8	Exemptionem	Executionem.
ibid	2	11	cognoſcere	*Adde* poteſt
ibid	2	9. à fin.	obſeruata	obſeruato.
650	1	17	tum	eam.
653	1	14	q. 19.	*dele* q.
656	1	21	quantitatẽm	qualitatem.
662	2	4	ſuſpenſus	ſuſpectus.
664	1	7. à fin.	in	ui.
666	2	21	ponat	proponat
ibid	2	18. à fin.	ordinariè	ordinariæ
669	2	13	ſubdelegata	ſubdelegato.
670	1	4	delegent	deligant.
672	2	23. à fin.	citatus	*adde*: confitetur.
673	2	3	regularibus	à regularibus
673	2	18. à fin.	obſiſtat.	abſiſtat.
673	1	3. à fin.	eorúmque.	*dele* que.
675	1	3	delegatis	ſubdelegatis
675	1	18. à fin.	delegato	ſubdelegato.
ibid	1	ult.	non poteſt	*dele* non.
677	1	16. à fin.	dum	tum.
ibid	2	10	noſcitur	naſcitur.
682	2	15	in formâ	*dele* in.
683	2	18	iuriſdictio	inquiſitio.
684	2	10	Subdelegatum	ſubdelegantem.
684	2	11	ſubdelegatio- nis	delegatinnis
686	2	5	Extinguatur	non Extinguatur
691	1	12	cogunt	coguntur.
ibid	2	ult.	ſuper	*Adde* cauſa
694	1	5	ceſſante	*Adde* poteſt.
695	1	penult.	ſed alij	*Adde* affirmant.
701	2	9	uti.	ut.
702	2	6. à fin.	admonere	admoneat.
705	1	10. à fin.	Sed.	ſeu.
707	2	24	abutitur	*Adde* in eandem Excommunica- tinnê reducatur.
708	1	5. à fin.	aſſignatis	aſſignatâ
711	2	5. à fine	*Lege ſic*	Gl. cit. §. Verùm ver. cùm execu- tionem.
717	1	21	Exercere	Excitari.
726	1	6	& bona	*Adde* fide
740	1	17	ad alium	*adde* caſum.
743	2	6	id.	ad.
744	2	21	contingere.	conſtringere.
744	2	28	priuatiuè	*adde* habeat.
745	1	17	tranſire	non tranſire.
747	1	14. à fin.	quamuis	tamen.
748	1	17. à fin.	atque	abſque.
ibid	1	ult.	reuocandum	reuocandorum.

750

Fol.	Col.	Vers.	Mendum.	Emendatum.
750	4	14	non præiudicaſſes	dele non
751	2	1	electiones	alienationes.
751	2	5	meritò	mutuo
752	2	17. à fin.	ſpretur	Speretur.
752	2	12	capitulis	capitibus
753	2	10	uti	ubi.
758	1	5. à fin.	Decani	Diaconi.
754	1	18	compenſionem	compenſationem.
767	1	14	ob hanc	adde cauſam.
771	2	4. à fin.	adminiſtrationibus	adminiſtratoribus
771	1	5	portiones	pactiones
773	2	7	præuentibus	prouentibus.
776	1	11. à fin.	eorum.	earum.
776	2	8. à fin.	afficere	afficiat.
777	1	ult.	ſoluendam	ſoluendum.
780	1	19	Eccleſiaſtico	adde foro.
790	2	16. à fin.	hæc erat	adde cauſa.
791	1	ult.	factam	facta.
797	1	7	procutorium	procuratorium.
799	2	16	procuratori	procurator.

Fol.	Col.	Vers.	Mendum.	Emendatum.
ibid	2	28	Gl. margin.	Adde. ff. de peculio.
810	2	7. à fin.	voluntarium	involuntarium.
812	1	4. à fin.	electus non fuit	dele non.
816	1	15. à fin.	grauem fuiſſe	grauem non fuiſſe.
ibid	2	12. à fin.	malitatis	mali.
818	1	4. à fin.	caſum	caſu
ibid	1	17. à fin.	non minus	in maius
819	2	8. à fin.	pontifice	Pontifici.
826	2	2	alium	aliam.
826	2	3. à fin.	afferens	afferentem
833	1	21 & 28	Vero	mero.
838	2	20. à fin.	Eccleſia	Eccleſia.
839	1	13	Excuſatur	non excuſatur.
839	2	11	incluſum	concluſum.
840	1	6. à fin.	ei	reo.
ibid	2	25	mutandi iudicij	Adde cauſa.
853	2	8. à fin.	docet	Adde Abb. in c.
ibid	2	ult.	decem	intra decem.
854	2	20. à fin.	promiſſorum	promiſſorium.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google